8

Καὶ ἐκεῖθεν διελθὼν τὴν Μακεδονίαν, ἦλθε πάλιν
δεύτερον εἰς Φιλίππους. καὶ ἀπὸ Φιλίππων εἰς
Τρῳάδα. ἔνθα τὸν Εὔτυχον ἤγειρε τεθνεῶτα.
εἶτα εἰς τὴν Ἄσσον. εἶτα εἰς Μιτυλήνην. εἶ-
τα εἰς τὴν ἀντικρὺ Χίου. εἶτα εἰς Σάμον. καὶ ἐκεῖ-
θεν εἰς Μίλητον. ἐκεῖθεν μεταπεμψάμενος
τοὺς ἐν Ἐφέσῳ. ὡμίλησεν αὐτοῖς. εἶτα εἰς Κῶ.
εἶτα εἰς Ῥόδον. καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πάταρα. εἶτα
εἰς Πτολεμαΐδα. καὶ ἐκεῖθεν εἰς Καισάρειαν. καὶ
ἐκεῖθεν πάλιν ἦλθε τὸ τέταρτον εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἐκεῖθεν
παρεπέμφθη εἰς Καισάρειαν. καὶ μετὰ τὸν δε-
σμὸν ἐπὶ Ῥώμην οὕτως· ἀπὸ Καισαρείας. ἦλ-
θεν εἰς Σιδῶνα. καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.
εἶτα εἰς Κνίδον. καὶ ἐκεῖθεν πολλὰ παθὼν ἦλ-
θεν εἰς Μελίτην νῆσον, ἐν ᾗ ἔχιδνα καθῆψατο τῆς
χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἔμεινεν ἀβλαβής. εἶτα εἰς
Συρακούσας. εἶτα εἰς Ῥήγιον. καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πο-
τιόλους. καὶ ἐκεῖθεν πεζὸς ἀνῆλθεν εἰς Ῥώμην.
ἀπαντησάντων αὐτῷ τῶν ἀδελφῶν εἰς Ἀπ-
πίου φόρον καὶ τρεῖς ταβέρνας. καὶ μετὰ τὸ εἰ-
σελθεῖν εἰς Ῥώμην καὶ διδάξας χρόνον ἱκανόν,
ὕστερον ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ ἐμαρτύρησεν αὐτό-
θι τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀγωνισάμενος. Ῥωμαῖοι
δὲ περικαλλέσι οἴκοις καὶ βασιλείοις τὰ λεί-
ψανα τούτου καθιέρωσαν(?). [illegible] αὐτοῦ
μνήμην ἡμέραν πανηγυρίζουσι τὴν πρὸ τριῶν
καλανδῶν Ἰουλίων. [illegible] τοῦτο
μαρτύριον ἑορτάζοντες. πολλὰς δὲ καὶ πρὸ
τούτου ἤδη παραινέσεις ὑπὲρ [illegible]
ὁ μακάριος ἐποιήσατο. καὶ πολλὰ περὶ τῶν
πρακτέων τοῖς ἄλλοις [illegible]. εἰ δὲ ὅλως
καὶ διὰ τῆς ὑφῆς τῶν δὲ κατὰ σάρκα [illegible]
τούτων. τὴν ὁμιλίαν αὐτοῖς διέγραψε [illegible]

τέλος· καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ σὺν [illegible] τῶν τῆς ἀθλήσεως
δογμάτων [illegible]· [illegible] καὶ [illegible] χριστοῦ
[illegible] τῆς [illegible] ταύτης καὶ [illegible] θεοῦ· με-
[illegible] ἱερὸν γὰρ ὕστερον ὁ καῖσαρ [illegible] αὐτὸν τῆς
θεοῦ [illegible] ἄθλησιν [illegible] καὶ ὃν
[illegible] θεῷ ἐχαρίσατο· καὶ [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]
κηρύγματι [illegible] χριστοῦ ἀπόστολ[illegible]·
[illegible] +

+ ἀποδημίαι παύλου τοῦ ἀποστόλου +

Ἀπὸ δαμασκοῦ ἤρξατο· καὶ ἀνῆλθεν εἰς ἱερουσαλήμ· ἐ-
κεῖθεν εἰς ταρσόν· καὶ ἦλθεν εἰς ἀντιόχειαν· καὶ πάλιν
δεύτερον καὶ ἦλθεν ἀφορισθεὶς μετὰ βαρνάβα εἰς τὴν
ἀποστολήν· κατῆλθεν εἰς σελεύκειαν· εἶτα εἰς κύπρον·
ἔνθα καὶ παῦλος [illegible]· εἶτα εἰς πέργην·
εἶτα εἰς ἀντιόχειαν τῆς πισιδίας· εἶτα εἰς ἰκόνιον·
εἶτα εἰς λύστραν καὶ δέρβην τῆς λυκαονίας· εἶτα
εἰς παμφυλίαν· εἶτα εἰς πέργην· εἶτα εἰς ἀττα-
λείαν· εἶτα πάλιν τρίτον εἰς ἀντιόχειαν τῆς συρί(ας)·
εἶτα πάλιν τρίτον εἰς ἱερουσαλήμ· διὰ τὴν περιτομήν·
εἶτα πάλιν τέταρτον εἰς ἀντιόχειαν· εἶτα διῆλθε
τὴν συρίαν καὶ τὴν κιλικίαν· εἶτα πάλιν δεύτερον
εἰς δέρβην καὶ λύστραν· ἔνθα τιμόθεον περιέτεμεν·
εἶτα εἰς τὴν φρυγίαν καὶ γαλατικὴν χώραν· εἶτα
εἰς μυσίαν· εἶτα εἰς τρωάδα· καὶ ἦλθεν εἰς νεάπο-
λιν· εἶτα εἰς φιλίππους τῆς μακεδονίας· εἶτα
διελθὼν τὴν ἀμφίπολιν καὶ τὴν ἀπολλωνίαν·
ἦλθεν εἰς θεσσαλονίκην· εἶτα εἰς βέροιαν· εἶτα
εἰς ἀθήνας· εἶτα εἰς κόρινθον· εἶτα εἰς ἔφεσον·
εἶτα εἰς καισάρειαν· εἶτα δεύτερον εἰς ἀντιόχειαν
τῆς πισιδίας· εἶτα εἰς τὴν γαλατικὴν χώραν καὶ
φρυγίαν· εἶτα πάλιν δεύτερον εἰς ἔφεσον· εἶτα δι-
ελθὼν τὴν μακεδονίαν· ἦλθεν εἰς ἑλλάδα·

Τότε οὖν ὁ μακάριος νομίσας οὐκ ἄλλως ἀπαλλαγήσεσθαι
τῆς ἐπιβουλῆς ἢ Καίσαρα ἐπικαλεσάμενος· ἀχθεὶς
ἐπὶ τοῦ κρίματος ἐπεκαλέσατο Καίσαρα· καὶ δέσ-
μιος ἐκπέμπεται πρὸς Νέρωνα Καίσαρα· συνῆν
δὲ αὐτῷ καὶ Ἀρίσταρχος ὃν καὶ εἰκότως συναιχμά-
λωτόν που τῶν ἐπιστολῶν ἀποκαλεῖ· καὶ Λουκᾶς ὁ
τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων γραφῇ παραδούς·
Καὶ ἕως τότε οὖν ἐπὶ τῆς Ῥωμαίων ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην
ἐφυλάττετο· ταῦτα γὰρ καὶ μέχρι τούτων ἱστο-
ρεῖ Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν ἀποστόλων καὶ ἐ-
κεῖ μόνον οὗτος κύκλον συγγραψάμενος· καὶ τὰ κα-
θεξῆς ἥκιστα αὐτό τε γινώσκων. οὐδὲ τὸ μαρτύριον
αὐτοῦ ἀναγέγραφε τῇ βίβλῳ· καταλιπόντων γὰρ
αὐτὸν ἐκείνων, Λουκᾶς τε καὶ Ἀρίσταρχος ἦλθον·
Εὐσέβιος δὲ τοῖς μετέπειτα χρόνοις ἀκριβῶς
περιεργασάμενος ἱστορικὴν καὶ ἐν τῷ δευ-
τέρῳ τόμῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τούτου
καὶ τὸ μαρτύριον· καὶ φησὶ τὸν Παῦλον ἀπελθὼν διαι-
τρίψαι· καὶ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ἀκωλύτως κηρύξαι
ἐπιμεμψάμενος· τότε μὲν οὖν ἐπὶ Νέρωνος
ἀπολογησάμενον τὸν Παῦλον. αὖθις ἐπὶ τὴν τοῦ
κηρύγματος διακονίαν λόγος ἔχει στείλασθαι ὑπὸ
Καίσαρος ἀπολυθέντα· καὶ διαγωνίσασθαι ἐ-
φ' ἑτέροις δὲ καὶ ἔτεσιν· ὡς αὐτὸς δὲ μανίας ὁ Νέρων
ἀφικόμενος. ἀνεῖλε μὲν ἀριστοτίμαν πρῶτα
τὴν ἰδίαν μητέρα· εἶτα δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τοῦ πρς·
καὶ Ὀκταουΐαν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα· καὶ ἄλλους
μυρίους τῷ γένει προσήκοντας· μετέπειτα δὲ
καθολικὸν ἐκίνησε διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστια-
νῶν· καὶ οὕτως ἐπὶ τὰς κατὰ τῶν ἀποστόλων
ἐπήρθη σφαγάς· μαστιξάμενος γὰρ τὸν Παῦ-
λον αὖθις τῷ κλήματι παρίστα· συνῆλθε δὲ
Πέτρος μὲν ὁ μέγας αὐτῷ ἐνθάδε συνέκει τὸν Παῦλον

Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην ἐν μέρει καὶ τὸν χρόνον ἐ-
πισημήνασθαι τοῦ κηρύγματος παύλου· ἐκ τῶν
χρονικῶν κανόνων εὐσεβίου τοῦ παμφίλου τὴν ἀ-
νακεφαλαίωσιν ποιούμενος· ἐνθα δὴ τὴν ἑ-
βδομηκοστὴν ἀρχὰς ὀλυμπιάδος καὶ ἔτους τὴν ἀναπτύξας·
εὑρίσκω τὸ πάθος τοῦ σωτηρίου καὶ κυρίου ἰυ̅ χυ̅ ἐν ὀ-
κτωκαιδεκάτῳ ἔτει τιβερίου καίσαρος γενόμε-
νον· καὶ τὴν τριήμερον δὲ αὐτοῦ ἀνάστασιν· καὶ
πάλιν τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν τοῦ χυ̅· καὶ μεθ' ἡμέ-
ρας τινὰς ὀλίγας· εἶδον ἐκεῖ τοῖς ἀποστόλοις προ-
χειριζομένους ζ̅ εἰς διακονίαν· τὸν αὐτὸ φερώνυ-
μον στέφανον καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτόν· καὶ μετέπειτα
στάσιν ἰουδαίων πάλιν κατὰ γαμαλιὴλ καὶ ἄλλους ἤδη
προάγουσιν· καὶ τὸν στέφανον ἀναιρούμενον ἐ-
κεῖσε καὶ τὸν παῦλον συνευδοκοῦντα τῷ ἀναιρεθέντι
φόνῳ· ὃς μικρὸν ὕστερον τοῖς ἄρχουσι τῶν ἰου-
δαίων παραστάς· ἐπιστολὰς ἐκομίζετο πρὸς τοὺς
ἐν δαμασκῷ ἰουδαίους κατὰ τῶν μαθητῶν·
καταδιώκων δὲ τὴν ὁδὸν ἐκλήθη αὐτός· γενόμε-
ναι παρὰ τοῦ θυ̅· ὡς μικρὸν προσαναβαθῆναι
τὸ ἔτος ἐκεῖνο· ὅπερ μονομένου δὲ τούτου ἐννεα-
καιδεκάτου ἔτους τιβερίου καίσαρος· κατάρξας
τὸν παῦλον τοῦ κηρύγματος ἐν ἱστορίᾳ καὶ τὴν
λοιπὴν οἰκουμένην διαδραμὼν ἐν ἀγῶσι· θέμε-
νον τὴν ἐν χῷ διοίκησιν μέχρι τρισκαιδεκάτου
ἔτους κλαυδίου καίσαρος· ἡγεμονεύοντος τότε
τῆς ἰουδαίας φήλικος· ἐφ' οὗ κατηγορηθεὶς ὑπὸ
ἰουδαίων· τὴν ἀπολογίαν ἐποιήσατο παῦλος·
ὃς δὴ τὸν ἀπόστολον εἰς τὸ καταλύσαι σὰρξ ἀμφὶ
σωτήριον καθεῖρξεν ἐν ὅλοις διετίαν· μεθ' ὃν
διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν πόρκιος φῆστος· ἐν ᾧ τὸ
ἀναγκαῖον ἡγούμενος· τὸν ἀπόστολον· τοῖς ἰουδαί-
οις μεγάλην ἐν τούτῳ χάριν καταπιθέμενος·

\+ μαρτύριον Παύλου τοῦ ἀποστόλου +

Ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Καίσαρος Ῥωμαίων ἐμαρτύρησεν
αὐτόθι Παῦλος ὁ ἀπόστολος ξίφει τὴν κεφαλὴν
ἀποτμηθεὶς ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἕκτῳ ἔτει
τοῦ σωτηρίου πάθους· τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀγωνισάμενος
ἐν Ῥώμῃ κατὰ πέμπτην ἡμέραν Πανέμου μηνός· ἥτις
λέγοιτ' ἂν παρὰ Ῥωμαίοις τῇ πρὸ τριῶν καλαν-
δῶν Ἰουλίων· καθ' ἣν ἐτελειώθη ὁ ἅγιος ἀπόστολος
τῷ κατ' αὐτὸν μαρτυρίῳ· ἑξηκοστῷ καὶ ἐνάτῳ
ἔτει τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρουσίας:-

\+ ὑπόθεσις τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου +

Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Κορίνθου· μήπω μὲν ἑω-
ρακὼς Ῥωμαίους. ἀκούων δὲ περὶ αὐτῶν καὶ ἐ-
πιποθῶν αὐτοὺς ἰδεῖν· καὶ πρῶτον μὲν ἀποδέ-
χεται τὴν πίστιν αὐτῶν καταγγελλομένην ὁρῶν παν-
ταχοῦ· ἔπειτα σημαίνει πολλάκις ἑαυτὸν προθέ-
μενον ἐλθεῖν διὰ τὸν Χριστὸν αὐτοῖς πόθον καὶ πῶς μὴ
δεδύνηται· καὶ λοιπὸν διδασκαλικὴν τὴν ἐπι-
στολὴν ποιεῖται περὶ Ἰουδαίων τε καὶ ἐθνῶν· καὶ ὅτι ἡ
περιτομὴ ἕως καιροῦ ἦν. καὶ νῦν πέπαυται· καὶ
ὅτι διὰ τοῦ Χριστοῦ λέλυται τὸ παράπτωμα τοῦ Ἀδάμ.
καὶ ἡ σκιὰ τοῦ νόμου παρῆλθε· τὴν μὲν Ἰουδαίων καύχησιν
τῶν ἐθνῶν. ἀκριβοῦς κατασκευάζοντος
ἀποδείκνυσιν ἅπασιν ἀνθρώποις ἔμφυτον εἶναι τὸν νόμον
καὶ πάντας ἀδικοῦντας τῇ φύσει καὶ ἀπα-
τῆς τῆς κτίσεως δύνασθαι γινώσκειν τὸν θεὸν δι-
ὃ καὶ εἰκότως αἰτιᾶται πρῶτον Ἕλληνας· ὥσ-
τε τοῦ μὲν θεοῦ φανερώσαντος αὐτοῖς ἐκ τῶν ποι-
ημάτων τοῦ κόσμου τὴν περὶ αὐτοῦ γνῶσιν
καὶ τῆς ἀϊδίου δυνάμεως αὐτοῦ καὶ τῆς θειότητος ὁ λό-
γος αὐτοῦ ἐνῶν· καὶ δι' οὗ ταῦτα πεποίηκε·
αὐτοὺς δὲ μὴ ἐγνωκέναι μὲν ἐκ τῶν κτισμάτων

τριακοστῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ σωτηρίου πάθους· τρισκαιδε-
κάτῳ δὲ Νέρωνος μαρτυρῆσαι· ξίφει τὴν κεφα-
λὴν ἀποτμηθέντα· ἔστι τοίνυν ἀπὸ τοῦ ἐννεα-
καιδεκάτου ἔτους Τιβερίου Καίσαρος ὅλου κηρύ-
σσειν τὸ εὐαγγέλιον μὴν ἤρξατο· ἕως τοῦ εἰκοστοῦ δευτέ-
ρου ἔτη δ'· καὶ τὰ Γαΐου δὲ ὡσαύτως ἔτη δ'· αὖθις
δὲ καὶ τὰ Κλαυδίου ἔτη μικρὸν ἐλάττω τῶν ιδ'· ὃν δι-
αδεξάμενος Νέρων· τρισκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς
ἑαυτοῦ ἀρχῆς, τὸν ἀπόστολον ἀνεῖλε· γράφει
δὲ οὖν ὁ αὐτὸς ἀπόστολος Παῦλος Τιμοθέῳ περὶ μὲν
τῆς πρώτης αὐτοῦ ἀπολογίας φάσκων ταῦτα· ἐν
τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ· οὐδείς μοι συμπαρεγέ-
νετο· ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς
λογισθείη· ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέ
με· ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ· καὶ
ἀκούσωσι πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στό-
ματος λέοντος· τοῦτον λέγων εἶναι τὸν Νέρωνα·
περὶ δὲ τῆς δευτέρας ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται τῷ κα-
τ' αὐτὸν μαρτυρίῳ φησί· τὴν διακονίαν σου
πληροφόρησον· ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ και-
ρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκε· καὶ ὅτι Λουκᾶς
ἦν συμπαρὼν αὐτῷ, μετ' ὀλίγα τῆς ἐπιστολῆς· ἀ-
ναλαβὼν ἐπεγράφη μου Λουκᾶς ὅσ' ἐμοί· ἔστιν οὖν
ὁ πᾶς χρόνος τοῦ κηρύγματος Παύλου· εἰκοσικαὶ
ἕπτα ἔτος· καὶ δύο ἕτερα ἔτη ἃ διέμεινεν ἐν τοῖς και-
ροῖς Καίσαρος ἐν δεσμωτηρίῳ· πρὸς δὲ τούτοις
πέμπτων ἐν Ῥώμῃ πρότερα δύο ἔτη· καὶ τὰ τελευ-
ταῖα δὲ ἔτη δέκα· ὥστε εἶναι ταῦτα πάντα ἔτη ἀ-
πὸ τῆς κλήσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς τελειώσεως, τρι-
άκοντα καὶ πέντε:-

Γεννᾶσθαι ἀριθμούμενος τῇ πίστει τοῦ ἀβραάμ· οὐδὲ
τῆς ἄλλης δὲ τῆς ἐννόμου σκιᾶς· οὐ γὰρ ἐκ τούτων·
ἀλλ' ἐκ πίστεως δικαιοῦται καθὰ περὶ καὶ τὸν
ἀβραάμ· ταῦτα οὖν οὕτως κατασκευάσας, ἀποδεί-
κνυσι πάλιν ὅτι ἀμφοτέροις οὖν καὶ ἔθνεσι τε καὶ
χάρις τῷ ἰηλ καὶ τοῖς ἔθνεσιν· ἡ μὲν γὰρ ἀρχαία
ἁμαρτία τοῦ ἀδὰμ κατὰ πάντας γενομένη· δι' ἀλ-
λου δὲ ταύτην μὴ δύνασθαι ἐξαλειφθῆναι ἔδει· ἀλλὰ
διὰ χυ τοῦ θυ· διὸ καὶ ἐξ ἀρχῆς κατάρα γενόμενον·
οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν ἀναλῦσαι τὸ παράπτωμα· εἶ-
τα γράφει ὅτι ἄλλως τοῦτο οὐκ ἐγένετο· εἰ μὴ σῶ-
μα φορέσῃ ὁ υἱὸς τοῦ θυ καὶ γένηται ἄνος· ἵνα τοῦτο
προσενέγκῃ ὑπὲρ πάντων, τοὺς πάντας ἐλευθερώ-
σῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου· καὶ ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνου ἡ ἁ-
μαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν· οὕτως καὶ δι' ἑνὸς
ἀνου ἡ χάρις γένηται· καὶ μὴ πάντως καθὸ οἱ νομό-
μοις· τοῖς μὲν ἰουδαίοις παραμυθεῖται ὅτι οὐ πα-
ραιτεῖται γίνεσθαι τοῦ νόμου ἐὰν εἰς τὸν χν πιστεύ-
σητε· τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν παραινεῖ μὴ ἐπαί-
ρεσθαι κατὰ τοῦ ἰηλ· ἀλλὰ γινώσκειν ὅτι ὥσπερ κλά-
δοι εἰσὶ τῆς ῥίζης ἄν· οὕτως ἐπὶ ἐσχάτοις ἐνεκεν-
τρίσθησαν· μετὰ δὲ ταῦτα παραι-
νεῖ καὶ σωφρονεῖν καὶ τὰ ἑξῆς
διδάσκει· τέλει οἱ
τῶν ἐπιγραμμάτων +

ἡμᾶς θ(εὸ)ν τὸν τούτων δημιουργόν· τὰ δὲ ποιήματα
θεοποιήσαντας· καὶ τῇ κτίσει μᾶλλον ἢ αὐτῷ λα-
τρεύσαντας· αἰτιᾶται δὲ καὶ ἰουδαίους ὡς μὴ φυ-
λάξαντας τὸν νόμον· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον διὰ τῆς πα-
ραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θ(εὸ)ν ἀτιμάσαντας· καὶ
οὕτως ἀμφότερα τὰ μέρη, ἰουδαίους τε καὶ ἕλ-
ληνας συμμίξας καὶ ἐλέγξας ὅτι παραβαίνουσιν· ἵνα
δείξῃ ὅτι ἴσοι γενόμενοι οἱ πάντες. ὅτι ἴσως οἱ
πάντες ὡς ἰσότιμοι τοῦ μετρουμένου δέονται
τῆς δὲ χάριτος καὶ μετρίως ὅπως ... τοῖς ἰου-
δαίοις γενομένης. καὶ ... τὰ ἔθνη ἢ κόπος καὶ
ἡ ... τῶν ἐθνῶν· τῆς δὲ ... τῶν
ἐθνῶν γενομένης· ... πέπαυται ἡ περι-
τομὴ καὶ ἡ ἐν τοῖς νόμοις σκιά· ὁ γὰρ ἀβραὰμ φη(σὶν)
οὐκ ἐν περιτομῇ· ἀλλὰ πρὸ τῆς περιτομῆς δι-
καιωθείς· μετωνομάσθη μὲν ἀβραάμ· ὅτι πατὴρ
πολλῶν ἐθνῶν ἤμελλεν ἔσεσθαι κατὰ τὴν ἐν τῇ
ἀκροβυστίᾳ πίστιν· ... καὶ ὡ-
θῆναι καὶ τὴν περιτομὴν ἐν σαρκί· ἵνα ...
... τοῖς κατὰ σάρκα γεννωμένοις ἐξ αὐτοῦ
παύσασθαί ποτε τὴν περιτομήν. ὅταν τὰ ἔ-
θνη γένηται τέκνα τοῦ ἀβραὰμ ἀρξάμενα
... κατὰ τὴν πίστιν τοῦ ἀβραὰμ ἐν ᾗ
ἐδικαιώθη ὅτε ἦν ἐν ἀκροβυστίᾳ· τούτων γὰρ
χάριν μετωνομάσθη ἀβραάμ· ἀβρὰμ δὲ ἐλέγετο
πρὸ τῶν σημαινομένων· ... τὸ σημαινόμενον·
... τὰ ἔθνη ... πατήρ· τὸ μὲν ...
... καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀβραάμ· καὶ κα-
λεῖσθαι ἀβραάμ· ... ἀβραὰμ πατὴρ ... μετω-
νομάσθη· οὐδὲ περιτέμνεσθαι τὰ ἔθνη· ἀλ-
λ' οὐδὲ αὐτοὺς εἰ τοὺς κατὰ σάρκα ἰουδαίους ἵνα
... τὸ ὄνομα ... καὶ πατὴρ ἐθνῶν πολλῶν
καλῆται· ... γὰρ οὐ χρ... ἀμ... μοι ποῦ ... περ·

† ἐν λογελικὴ δὲ καὶ λλιά. περίτε τῶν ἔξω χάριτος χῦ καὶ τῶν ἐ
χάριτι. ἰϛ περὶ ἐλπίδος ἰϛ πολιτίας πνευματικῆς †:

α΄ Πρὸ ἀπου σὶ γὰρ φάμ. αὐτὸ μὲ τοὺς κλῆσθαι αὐτοὺς τοὺς ὁμοί
τους δὲ ἀπὸ σαμουήλ ὡς καὶ μωσῆν μιᾶς τάξεως. ἢ καὶ ἐν δὲ θη
τοῦτο ἐστὶ τὸ μὴ ἀχρι τοῦ κορυφαίου πέτρου:

β΄ Πολλοὶ δουλήσαντρόποι. καὶ καθάπαξ ὁ χρυσόστομος. ὡς ὁ
τὴς δημιουργίας. ὡς ὁ τὴς σωτηρίας. ἄλλος ὁ τὴς ἀπο
στολῆς. ἕτερος ὁ ἀπὸ τὴς προμήτορος:

γ΄ Ἀγνοῖς. τοῖς ἀμυθρόποις
μοι δηλοῖ τὴν δὲ
τοῦ πνς χάριν. ἢ τὸν
Θυμὸν ὁμοίως ὁρᾶν
νεῖ. ὅτι οὐ χὶ κοσμικῶς
σκληθρ. ἀμὲ ἀνιμηθῆς
ἡμηθῆς δὲ οὐχὶ ὡς πὶ
τιμωρίαν. ἀλλ' ὡς
ἡ ὡς ἀπὸ στομίας:

δ΄ Ἄλλος μὲν ἢ μὲ ἄλλοις.
ἀλλὰ δὲ ἡ σὶ ὁμοίως
ἀφορίσμαι:

ε΄ Νῦν ἀφορίσατε μοι χῦ
κωλύεσθε. τὸ μὲ χῦ πρὸ
προκὶ δὲ ἀναγκαίως πα
μαὰν. οὐδὲν μὲν δὲ ἢ ἐ
ρῶσκυθρωπὸν μοὶ ὃ
οἱ προφῆται. ἀλλὰ
κωλύεσθαι μὲ ἐ
μὴ θρασυκόπτων:

ἐπὶ λύ
σεως τῶν
πέτρα
ς. εἶλιν
θερωβεὶς
ἀπὸ τῶν
νόμων
ἐν τῷ
ἁμαρ
τ. ι

ϛ΄ † πρὸ ἱερωσαλὴμ γ. C. †

Παῦλος δοῦλος ἰῦ χῦ: κλητὸς
ἀπόστολος. ἀφωρισμένος
εἰς εὐαγγέλιον θῦ. ὃ προε
πηγγείλατο διὰ τῶν προ
φητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς
ἁγίαις. περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
τοῦ γενομένου ἐκ σπέρμα
τος δαυὶδ κατὰ σάρκα.
τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θῦ

ζ΄ Μισθὲς δὲ καὶ μὲ τομὴ μὲ μομένοις.
πάλαι ἐπὶ κωλύετο τοῦτο τὸ ὄνο
μὲν. τὸ δὲ ἐν γραφαῖς δηλοῖ.
ὅτι οὐ μόνον ἀλλ' οἱ προφῆται. ἀλλὰ καὶ ἀπ' ἀρχῆς:

η΄ Κατὰ γὰρ πνα ἁγιωσύνης:

θ΄ Τοῦτο δὲ ἡ μᾶς ἀποδέχεσθε. ἀποφαίνεται. δηλαὶ τε φησὶ πρὸ
φητῶν. δηλαὶ τε τὸ μὲ τοσοῦτο μὲ βοσημάτων. δηλαὶ τε τὸ
ὡς αὐτὸς φησί:

ἑρμηνεία προοιμίων καὶ χρεία τῶν προλεγομένων

ῑ Τουτέστι μου χάρις, ὅσοι μοι πιστοὶ υἱοί. ἀλλὰ δυνάμεις οἰκείαι. ἵνα
ὑμῖν ἐργάζεσθαι τοῖς θεοσημείαις:-

ῑᾱ Καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὅπερ ἐχαρίσατο τοῖς πιστεύουσι:

ῑβ̄ Καὶ ἐκ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν· καὶ τῆς τοῦ θανάτου καταλύσεως·
ἀναστάσεως δὲ ἣν αὐτὸς ἀνέστη ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστός:-

ῑγ̄ Οὐκ ἐξ οἰκείων φησὶ κατορθωμάτων ἐλάβομεν τὴν ἀποστολήν.
ἀλλὰ τὸ πᾶν χάριτος καὶ δωρεᾶς ἐστι:-

ῑδ̄ Καὶ τοῦτο τοῦ πνεύματος ἡ ἀπο-
φαντικὴ αὐτοῦ ἐστιν
πράξεσι κεῖται· ἀλ-
λὰ τῶν ἁπάντων κοινὸν
οἷ ἡ[illegible] ταύτης ἁγίας
τριάδος:-

ῑε̄ Καὶ οὐχ ὑμεῖς ἄρα [illegible]
[illegible]
[illegible] θεοῦ. ἀλλ-
[illegible]

ῑς̄ Εἰ καὶ αὐτὸς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ῑζ̄ Οὐχ ἵνα αὐτοῦ οὐσίαν φησὶ τὸ
θεοῦ περιεργάσησθε μάθητε.
ἀλλ' ἵνα τὸ ὄνομα αὐτοῦ
αὐτοῦ [illegible]

ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα
ἁγιωσύνης· ἐξ ἀναστάσε-
ως νεκρῶν ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡ-
μῶν· δι' οὗ ἐλάβομεν χά-
ριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑ-
πακοὴν πίστεως ἐν πᾶ-
σι τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐ-
στὲ καὶ ὑμεῖς κλητοὶ ἰησοῦ χριστοῦ·
πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ῥώμῃ
ἀγαπητοῖς θεοῦ κλητοῖς
ἁγίοις:-

ῑη̄ Ἐν οἷς ἐστε φησί· τουτέστι μεθ' ὧν ἐστε
καὶ ὑμεῖς [illegible] οὐ χάριν αὐτῶν [illegible]
αὐτῶν τὸ φρόνημα [illegible]
οὔσαν πόλιν. πλέον τι τῶν ἄλλων ἔχειν. ἀλλὰ [illegible]
λοιπῶν [illegible]:-

ῑθ̄ Οὐ γὰρ [illegible] παρ' αὐτοῖς [illegible]:-

κ̄ Πρῶτον τὸ ἀγαπητοῖς θεοῦ τέθεικε· εἶτα τὸ κλητοῖς ἁγίοις· δη-
λῶν ἐκ τῆς ἀγάπης εἶναι τοῦ θεοῦ τὸν ἁγιασμόν:

κᾱ Πανταχοῦ κλητοὺς [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]:

λζ Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι σύνοδον [illegible] ἐργάζεσθαι παραινοῦσι·
μα Ἐκείνων [illegible] βλέπων καὶ [illegible] ὠφελεῖσθαι [illegible] τὴν παραίνεσιν [illegible]:
μβ Οὐκ εἶπε δὲ περιεργάζεσθαι [illegible] αὐτῶν τῆς [illegible] οὐχ ἡμῶν [illegible] ἀλλὰ μόνον ὑμῶν [illegible]:-

Τοῦτο δέ ἐστι συμπαρακλη-
θῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν
ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε
καὶ ἐμοῦ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς
ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ ὅτι πολ-
λάκις προεθέμην ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐκωλύθην
ἄχρι τοῦ δεῦρο· ἵνα καρ-
πόν τινα σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν,
καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔ-
θνεσιν· Ἕλλησί τε καὶ βαρβά-
ροις· σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις·
ὀφειλέτης εἰμί· οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ
πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν

μγ Πάνυ σφόδρα ποιήσας ἀδι[illegible]
αὐτοῦ τὸ ἐγκώμιον·
ὅτι οὐ κατὰ [illegible]
θεῖν ἠδυνήθη· οὐ μὴν
ὅμως [illegible]
καὶ ἐν ὑμῖν ἤθελον
καρπὸν δὲ λέγει
[illegible]:
μδ Τῶν συμπάντων
τοῖς [illegible]
λει [illegible]:
με Ὥσπερ [illegible] καὶ
βαρβάροις· σοφοῖς
καὶ ἀνοήτοις ὀφει-
λέτης εἰμί· οὕτω καὶ
ὅσον [illegible]
[illegible] πρόθυ-
μον· καὶ [illegible]
[illegible] τοῖς
ὀφειλέταις [illegible]
[illegible]:-

μς Ἐπειδὴ δὲ τοῖς [illegible] πολλὰ [illegible]:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

λβ Ὅρα πῶς τὸ ἀδιαλείπτως ... τοῦ θῦ τοῦ χῦ εἶπεν:
λγ Ἀγάπης εἰλικρινοῦς τὸ καὶ μνείαν ποιεῖσθαι ἀδιαλείπτως. τοῦτο
ποιεῖν καὶ μάλιστα ἐν προσευχαῖς:-
λδ Καὶ ἐλθεῖν ... καὶ παρὰ τοῦ θελήματος τοῦ θῦ τοῦτο πρά
ξαι οὐκ ἐβούλετο. τὸ δὲ ἤδη ποτὲ. ὅτι ἐπόθει σφόδρα
... :
λε Εὐκολίαν ... πρὸς ὑμᾶς ὁδόν:
λς Οὐ χάριν ... καὶ
... ὑμᾶς
... ἀλλὰ
τὸ χάρισμα μεταδοῦ
ναι ... διδαχῆ
καὶ κατήχησιν. τοῦ
... στηριχθῆναι
...
... :-
λζ Τὸ ἵνα τι μετριάζοντ
... ὅτι
μικρόν τι. τὸ δὲ μετα
δῶ ... ὅτι οὐκ ἐ
μόν τι δίδωμι. ἀλλὰ
... :
λη Οὐ γὰρ μικρὸν χάρισμ
...
... :
λθ Ἐπεὶ δὲ ... ἵνα μὴ ... ὅτι ...
... τοῦτο ... καὶ ...
καὶ ὑμεῖς ... τῆς ἀλλήλων ... δεόμεθα
... σφόδρα δὲ
μετριάζει ... ἵνα ... ὑ
μᾶς μὲν ... εἰς
εὐφροσύνην. ὁρῶν ὑμᾶς πεπεικότας:-

λβ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. λγ ὡς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος λδ εἴπως ἤδη ποτὲ λε εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. λς ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, λζ ἵνα τι λη μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν λθ εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς:-

† πρῶτον μετὰ τὸ προοίμιον ἐστὶ κρίσεως τῆς κατὰ τῶν ἐθνῶν. τῶν οὐ φυλασσόντων τὰ φυσικά :-

νε Ἡ μὲν ὀργὴ δικαιοσύνη μὲν μορφὴ δὲ ποικίλη· ἡ μὲν ἐστὶ τὰ δόγματα ἀσ-
έβεια· ὁμοίως ποικίλη καὶ ἡ ἐστὶ τὴν πολιτείαν ἀδικία :-
νϛ Ἀλήθειαν μὲν ἡ τοῦ θεοῦ γνῶσις· ἀδικίαν, ἡ κατὰ [illegible]
καὶ ὁμοίως τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατέχουσιν· ὅσοι τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ περιάπτουσιν [illegible] τοῖς κατέχουσι· [illegible]
νζ τοῖς: Ἡ γὰρ γνῶσις τοῦ θεοῦ φανερὰ ἐστι διὰ [illegible] τῆς ὁ-
ρωμένης κτίσεως. ἀόρατος δὲ γνωστὸς ἐστι· τοιγαροῦν [illegible]
τοῖς ἔχουσι ἀποπλανᾶται:
νη Διὰ τοῦ [illegible] τοῦ μὲν
[illegible] τῆς κτίσεως:
νθ Τὸ τί [illegible]
[illegible]
τοῖς [illegible]
[illegible] δόξαν θεοῦ:
ξ Ἐπειδὴ εἶπεν ὅτι τὴν
διὰ γνῶσιν ὁ θεὸς αὐ-
τοῖς ἐφανέρωσεν· αὐ-
τοὶ δὲ [illegible]
παρέδραμον. [illegible]
[illegible]
[illegible] ὅτι [illegible]
ὁ θεὸς· διὸ [illegible]
[illegible] ἐστι

α Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ
ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀ-
νε σέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀν-
θρώπων· τῶν τὴν ἀλή- νϛ
θειαν ἐν ἀδικίᾳ κατε-
χόντων· διότι τὸ γνωστὸν νζ
τοῦ θεοῦ. φανερόν ἐστιν ἐν νη
αὐτοῖς· ὁ γὰρ θεὸς αὐτοῖς ἐ- νθ
φανέρωσε. τὰ γὰρ ἀό-
ρατα αὐτοῦ:-

[illegible] αὐτοῦ τὸ μέγεθος· ἡ κτίσις [illegible] [illegible]
τὸν δημιουργὸν [illegible] ἀόρατα [illegible]
[illegible] δύναμιν· ποιήματα δὲ τὰ ὁρώμενα·
[illegible] γῆν· θάλασσαν· οὐρανόν [illegible] τὰ ἀόρατα
αὐτοῦ [illegible] πῶς; [illegible]
ὁρῶν· [illegible] ὅτι καὶ [illegible]
[illegible] ἐκ τοῦ φανεροῦ
σαφηνίζεται:-

[illegible]

ΝΑ Ῥήματος μόνον [illegible] οὐ χάριτι πλεονασμός·

ΝΑ Ἴ [illegible]

[illegible]

ρώμῃ εὐαγγελίσασθαι· οὐ
γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦ χ(ριστο)ῦ· δύναμις γὰρ
θ(εο)ῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ
πιστεύοντι· ἰουδαίῳ τε
πρῶτον καὶ ἕλληνι· δικαιοσύνη γὰρ
θ(εο)ῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως
εἰς πίστιν καθὼς γέγραπται·
ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται :-

ΝΒ [illegible]

ΝΒ Καὶ [illegible] ἰουδαῖοι ἐκ [illegible] νόμου [illegible]

ΝΓ [illegible]

ΝΔ Ἐν [illegible] :-

ξζ Νῦν δὲ ἐπιχώριοι θεοὶ οἱ λογισμοί. ἐσκότισαν αὐτῶν τὴν καρδίαν. ἀσύ-
νετον μὲν δὲ [illegible]. διὰ τὸ μὴ ἐθελῆσαι ποιῆσαι τὸ [illegible]:

ξη Ἡ δὲ αἰτία τοῦ λογισμοῖς ἐπιτρέπειν τὸ πᾶν. τὸ οἱ ἐν λόγοις σοφοὶ ἐ-
καὶ ἑαυτοῖς ἀρκεῖν πρὸς τὸ πᾶν [illegible]. διὸ καὶ ἐμωρ-
άνθησαν. [illegible] θεοῖς καὶ ξύλοις προσκυνοῦντες:

ο Εἰ χρόνου [illegible] τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. ἀλλ' ὅταν τὴν δόξαν τ. [illegible] δόξ
καὶ θυσίας [illegible] δόξαν. δόξαν θεοῦ τὸ δημιουργικὸν. τὸ προνοητικόν.
Ταύτην [illegible] προσεκύρωσαν [illegible] ὁμοιώμασιν [illegible]

[illegible] καὶ οὐκ αἰ-
σχύνονται οἱ σοφοί. τὰ
τοῦ θεοῦ [illegible]
ἑρπετοῖς προστάττ:-

οα Καὶ αὐτὸ τὸ [illegible] ἀνθρώπων
φθαρτ. ἤρκει αὐτῇ
[illegible] ἄνοιαν. τοῖς
ἐν τοῖς ὁμοιώμασι τοῦ
φθαρτοῦ προσκυροῦν
τὴν θεοῦ δόξαν. τίς ἂν
[illegible] παρανοίας:-

οβ Οὐκ αὐτὸς παραδίδωσιν
[illegible] ἀλλ' αὐτοὺς μὲν αὐτῇ
μέλλησιν, ἀναξίους
[illegible] κηδεμονίας. [illegible]
[illegible] αὐτοὺς [illegible]
ρέδωκεν [illegible] παρέ-
δωκε. [illegible] θεοῦ [illegible]
ρισμὸν παραδόσιν [illegible]:-

ογ Ὅρα [illegible] μεγάλην
θεοῦ δωρεάν.

καρδία. φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν. καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου. καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν. διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς. οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει.

[illegible] ὅτι [illegible] μετήλλαξαν.
Α [illegible]
ταύτην [illegible] προσκυνῆσαι [illegible] προσ[illegible]
ἀνθ' ὧν Ο [illegible] προσεκύνησαν [illegible] ἔθνικαν
οδ θεοί:- οε Τουτέστι [illegible]
τῷ ψεύδει. τουτέστι τοῖς [illegible]:-

ξα Ἵνα μὴ λέγωσιν ἀΐδιος ὢν ὁ θεὸς μένει τοῖς ἀφανέσιν. ὑπὸ κτίσιν αὐτοὺς
ἄγει. τὰ ἀόρατα γὰρ αὐτοῦ. ποῖα ταῦτα; τὰ ἀπὸ κτίσεως κό-
σμου ἃς ἐγένοντο παραχθέντα. καθὼς δὲ τὸ καθορᾶται. ἐκ
γὰρ τῶν ὁρωμένων τὰ νοούμενα κεῖται :-

ξβ Ἀπὸ κτισμάτων νοούμενα καθορᾶται :-

οικ Πῶς γνωρίζεται; διὰ τῆς δημιουργίας. ἡ αὐτοῦ ἀΐδιος δύναμις·
ὅτι ἄφθαρτον ἔχοντι τὴν θεοῦ· τῶν παρηγμένων ἃς ἐγένοντο. καὶ κε-
κινημένων μὲν χρόνῳ πρὸς ὕπαρξιν. διαιωνίου ὅτι τούτων δη-
μιουργὸς ἄφθαρτος
καὶ ἀΐδιος :-

ξα ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται· ἥ τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους· διότι γνόντες τὸν θεὸν, οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ηὐχαρίστησαν· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν· καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν

ξγ Τοσούτων ἐχόντων τῶν
διὰ κτισμάτων τοῦ θεοῦ με-
γαλεῖον. πλανώμενοι ὅμως
οἱ ἐκ ὄντων ἀποστυγηθέν-
των. οὐκ αὐτὴν δὲ
σπουδὴν τοῖς εἰδώλοις γνό-
μενοι ἀπέμαθε. ἀλλ' οὐ
προσέζευξαν :-

ξδ Ἔγνωσαν διὰ τῆς κτί-
σεως. ἀλλ' αὐτοὶ σκοτοῦντες πα-
ρέδραμον. καὶ οὐχ ὡς
θεὸν ἐδόξασαν :-

ξε Ἀντὶ τοῦ μὴ ὡς θεὸν δοξάσαι
καὶ εὐχαριστῆσαι ὅτι
τὸν ὁρώμενον κόσμον δι' ἡμᾶς συνεστήσατο. ἐκ τοῦ ἐναντίου
ξϛ καὶ ἐτίμησαν :- ξϛ Ἐματαιώθησαν φησὶ [illegible]
ξζ Εἰπὼν ὅτι σκοτισθέντες ἐτυφλώθησαν. λέγει καὶ τὴν αἰτίαν. ἡ δὲ αἰτία. τὸ
πάντα τοῖς λογισμοῖς ἐπιτρέπειν καὶ οὐχ ἰσχύειν. νομίζοντες ἐν
σχήματι τὸν ἀσχημάτιστον καὶ ἐν τῷ κόσμῳ σωματικῶς τὸν ἀ-
σώματον καταλαβεῖν. ἐματαιώθησαν. οὐ δυνηθέντες τῶν
λογισμῶν πρὸς τὸ πέρας ἐλθεῖν. οἷον ἐν θεῷ δεῖ μόνον. ὅπου
ῥᾳδίως ἐκπίπτουσιν. τίς ἡ πρὸς θεόν. ἢ τίς αἰτία τῆς ὑποστάσεως.
καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόστασις :-

πρ Ο υκ ἆρα σὺν τῇ διαθυμίᾳ αὐτῶν μὴ καταβραβεύομεν οἱ ἀλλὰ τὴν αὐσχημοσύνην διὰ μῶμ. ὁ τί καὶ αὐτὴν κατηίσχυμμαι τὴν φύσιν :-

πα Ο ρᾷς ὅτι οὐκ ἀμοίας ἐστὶν ταῦτα ἡ ἀθλιότης ἀλλ' ὅτι πολὺ διαφέρει καταβραβεύσασθαι αὐτῆς, τὸ γὰρ ἐλαττοῦσθαι τὴν σὴν ἀθλιότητα διὰ τὴν σὴν ἀφροσύνην καὶ διὰ τὴν σὴν ἀπόνοιαν ὅσον ἐστὶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιδείκνυσθαι ὅσον ἐστὶν ἀνθρώπου ἀσθενοῦς καὶ ταπεινοῦ :-

πβ Ἡμαρτόσυν κομιῶν· ἡ τί καὶ αὐτοῖς ὡφέλιμον τοιούτοις οὖσιν :- τὸ μὲν ἀλόμενον· τὸν ὀφθαλμὸν λέγει· τὸ πρᾶμα αὐτοῦ· πρὸ μηδενὸς· τὸ προσκύνημα τὸ τῆς κτίσεως· ἢν αὐτοὶ μεμαραμμένοι εἰσὶν ἀφ' ἑαυτῶν· μὴ ἀπὸ γυναικὸς· ἀνὴρ ἀπὸ ἀνδρὸς· ὁ μὲν ἀρχιμόνωτος· διὰ δὲ ταῦτα τοῖς πρὸ γενέσεως μόρισον οὐκ ὀπίσω μου· τοῦτο μὲν αὐτοῖς ἀπὸ τιμωρίας αὐτοὺς δὲ ἀπὸ ὕβρεως προφέρει· ἢ μᾶλλον ἀμφοτέρων· ἀπὸ μὲν τοῦ πρὸ γενέσεως· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι τὸν θεόν·

πγ Ο ρᾷς ὅτι οὐκ ἀμοίας ἡμῖν ἡ πρᾶξις ἀλλ' ἑτέρας ἐστὶν ἐκείνης ἀφ' ἧς ἐκεῖνοι ἐσχηματίσθησαν ὁ μόρος :-

πδ Τί γὰρ ἂν ποιήσαιτο τοῦ θῦ· ἡ σὴ γνώμη ἐστὶν ἡ δόκιμος ἢ τῶν πολλῶν· ταύτην παραδοθῆναι ἐβούλετο ἢ ἐκείνην· ἐπεὶ καὶ ἐθήκατο :-

ἆρα σὴν μὲν ἀρχὴν ἔθηκε τὴν αὐσχημοσύνην διὰ μῶμ. ὁ τί καὶ αὐτὴν κατηίσχυμμαι τὴν φύσιν :- πβ Ἡμαρτόσυν κομιῶν· ἡ τί καὶ αὐτοῖς ὡφέλιμον τοιούτοις οὖσιν :- τὸ μὲν ἀλόμενον· τὸν ὀφθαλμὸν λέγει· τὸ πρᾶμα αὐτοῦ· πρὸ μηδενὸς· τὸ προσκύνημα τὸ τῆς κτίσεως· ἢν αὐτοὶ μεμαραμμένοι εἰσὶν ἀφ' ἑαυτῶν· μὴ ἀπὸ γυναικὸς· ἀνὴρ ἀπὸ ἀνδρὸς· ὁ μὲν ἀρχιμόνωτος· διὰ δὲ ταῦτα τοῖς πρὸ γενέσεως μόρισον οὐκ ὀπίσω μου· τοῦτο μὲν αὐτοῖς ἀπὸ τιμωρίας αὐτοὺς δὲ ἀπὸ ὕβρεως προφέρει· ἢ μᾶλλον ἀμφοτέρων· ἀπὸ μὲν τοῦ πρὸ γενέσεως· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι τὸν θεόν·

πγ Ο ρᾷς ὅτι οὐκ ἀμοίας ἡμῖν ἡ πρᾶξις ἀλλ' ἑτέρας ἐστὶν ἐκείνης ἀφ' ἧς ἐκεῖνοι ἐσχηματίσθησαν ὁ μόρος :-

πδ Τί γὰρ ἂν ποιήσαιτο τοῦ θῦ· ἡ σὴ γνώμη ἐστὶν ἡ δόκιμος ἢ τῶν πολλῶν· ταύτην παραδοθῆναι ἐβούλετο ἢ ἐκείνην· ἐπεὶ καὶ ἐθήκατο :-

οε ζ΄ θεωμητῶν καὶ μαθημάτων διετέλουν.
ος Ἀλλὰ οὐ παρ' αὐτοῦτο δεῖ παραπεμπτέον τῆς τιμωρίας
ζ΄ ταύτης. ὁμοίως γὰρ ἐμέμφθη. καὶ οὐ τοσοῦτος ἀλογητὸς ἦν τοῖς
ὡμοῖς. αὐτὸν δὲ ἀμύνασθαι καὶ προλαβεῖν προλαβὴ
σόμενον. ἀλλ' οὐ τιμᾶι τοῦ σώματος
ποσὶ καὶ ἀμπλάσσ.
οζ Ἀλλ' ἡ τιμωρία σφόδρα
ὑπερόπτρομ ποιεῖ
τὸν θάνατον. τιμωρία
σφοδρὰ δὲ παρὰ τὸν
κτίσαντα.
οη Διὰ τοῦτο. ποιοῦμεν.
ὅπερ δὴ καὶ ὁ πατὴρ ὁμοῦ
τιμωρίας παρὰ τὸν
τὸν κτίσαντα.
οθ Ἔχομεν γὰρ ὁ κεφυ
σῶς σώματα μεμιγμένα
μοι μεθ' ἁλλαξαν
ἀντιῶν.
π Ἀλλ' ὁ χρόνος τὸ μὲν τι λέ
γεται κεκαμμε
νόν.
πα Λείπεται δὲ τὸ ὁμοίως
μοι τοῖς θεοῖς μόνοις. ἀλλὰ καὶ
πβ τοῖς τῶν φύσεως πολεμοῦσιν.

φάδει. οε Καὶ ὅσοι ἁμάρτωσαν
καὶ ὁ πατὴρ ὁσαμτιῶν κτίσας
παρ' αὐτὸν μὴ κτίσαντα. ὅσοι δὲ
ὁμοίως τοσοῦτος ἦν ὡ
νασ ἁμεῖνω.
οη Διὰ τοῦτο παρ' ὁδοκεμ αὐτὸς
ὅλως ἦν παθητὰ τιμωρίας. οὐδὲ
γὰρ θήλειαι αὐτὸν μεμήλαι
ξαν. τὴν φυσικὴν χρῆσιν μᾶς
τὴν παρ' αὐφύσιν. ὁμοίως δὲ
καὶ οἱ ἄρσενες αὐφ' ὧν τὸν τὴν
φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας.
ὁ ἐκαύθησαν ὀρέξει
ὡς τὸν εἰς ἀλλήλους:-

πβ Πολλὰ μὲν μαμίαν
καὶ οἱ πρὸ μὲν ἡμῶν. ἀφ' αὐτοῦ τὸ ἐκαύθησαν τ.

ϛ Εἰ γὰρ ὁ κατορθῶν καὶ ἀλαζονευόμενος [illegible] χρησάμενος· ἐκπίπτει τῶν κατορθωμάτων· ποίας ἂν εἴη τιμωρίας ἄξιος ὁ ἐν ἁμαρτίαις ἀλαζονευόμενος:

ϛα Ὁ περὶ μὲν [illegible] καὶ σπουδάζων τῶν ἰδίων· οὐ μὴν [illegible]:

ϛβ Ἀποσχοινίζοντας ἀπὸ πάντων· τουτέστι πάντας μισοῦντας

ϛγ καὶ ἀποστρεφομένους: ϛγ Πάνυ μὲν [illegible] αὐτοὺς ἁμαρτάνοντας· δικαίωμα δὲ τὰς ἐντολάς λέγει:

θεοστυγεῖς· ὑβριστάς· ὑπερηφάνους· ἀλαζόνας· ἐφευρετὰς κακῶν· γονεῦσιν ἀπειθεῖς· ἀσυνέτους· ἀσυνθέτους· ἀστόργους· ἀσπόνδους· ἀνελεήμονας· οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες· ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν· οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν· ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι:

ϛδ Τί δὲ τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ; ὅτι φησὶν οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου· τοῦτο γὰρ τοῦ θεοῦ ἐστιν:

ϛε Δύο τίθησιν ἁμαρτήματα· τό ποιεῖν τε καὶ συμπράττειν τοῖς ποιοῦσι· καὶ γὰρ τὸ κακὸν παραινεῖν τὸν πλησίον:

Ἰσιδώρου +

Τιμωρίαν μὲν ὁ κακὸς [illegible] ἀλλὰ διαπορήσαντες καὶ παρὰ [illegible] τὰς ἀπο[illegible] [illegible] οὕτως αὐτὰς ἑρμηνεύων:

Οὐ μόνον οἱ ποιοῦντες αὐτά· ἀλλὰ καὶ οἱ συνευδοκοῦντες τοῖς πράσσουσι· οὔτε γὰρ ἔχει [illegible] ἔμφασιν τὸ παλαιὸν ἀντίγραφον· ἵνα μὴ [illegible] τὸ ποιεῖν καὶ ἔλαττον τὸ συνευδοκεῖν· [illegible] οὔτε ἐν ἁμαρτίᾳ ἐν τούτοις φησὶ [illegible] τὴν ἀποφασιν [illegible] οὔτε καταδραμεῖν [illegible] φράσας [illegible] τοῖς ἐν ταῖς [illegible] ἐπιτρέπει τὴν ψῆφον· φησὶ καὶ τοῖμ[illegible] τοῦ πλημμελοῦντος [illegible] τοῖς πλημμελοῦσι [illegible] πολλῷ [illegible] χαλεπώτερόν ἐστι· καὶ [illegible] ἀλλ᾽ [illegible] οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν· ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσιν.

πεπ Οὐδὲν ἀφῆκεν ἡμῖν μέρος· ἀλλὰ πεπληρωμένους· οἱ ὁμοῦ πληρώσαντες [illegible]
κίαν καὶ πάσῃ· ὅταν γὰρ ὡς ἀπὸ ἀφορμῆς γίνηται [illegible] σκότος πάντα ἀνα-
τὰ ὄντα ἔρχεται τὰ κακά. εἶτα γενικῶς εἰπὼν τὴν ἀδικίαν, καὶ τοῖς
ἰδικωτέροις αὐτῆς ἐπεξέρχεται.

Γέννημα Καὶ [illegible] τοῦ τοιούτου τὴν ἀδικίαν προσρήματι. καὶ μὴ ταῖς ἄλλαις αὐτῶν
[illegible] ἁμαρτήματα· ἐν τοῖς ἑξῆς ἀπαριθμεῖται καθ' ἕκαστον·
πονηρίαν μὲν μίαν τὸν ἐκ [illegible] παρ' αὐτοῦ πόνου
γινόμενον· πλεονεξίαν δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλέονος
[illegible] κακίαν δὲ τὴν
[illegible] καὶ ὅσα αὐτῆς πέρας
[illegible] φθόνον δὲ τὸ
ἐπὶ τοῖς τοῦ πλησίον
καλοῖς [illegible] φό-
νον δὲ τὴν μέχρις αἱμά-
των [illegible] ἔριν
δὲ τὴν ἐπὶ [illegible] φι-
λονεικίαν· δόλον δὲ τὴν
[illegible] ἀδελφέ
[illegible]
μας· κακοήθειαν δὲ τὴν

πεθ
πεπληρωμένους πάσῃ
ἀδικίᾳ· πορνείᾳ· πονη-
ρίᾳ· πλεονεξίᾳ· κακί-
ᾳ· μεστοὺς φθόνου· φόνου· ἔ-
ριδος· δόλου· κακοηθείας·
ψιθυριστάς· καταλά-
λους·

κακοτροπίαν· ψιθυρισμὸν δὲ τὴν ὑποβολὴν τοῦ παρόντος καὶ [illegible]
καταλαλιὰν δὲ τὴν [illegible] ὑπὸ [illegible]· θεοστυγεῖς δὲ οὐ
τοὺς ὑπὸ θεοῦ [illegible] οὐ γὰρ [illegible] τοῦτο [illegible] προκεῖται νῦν·
ἀλλὰ τοὺς μισοῦντας θεὸν· τὴν [illegible]
λοιδορίαν· ὑβριστὰς δὲ τοὺς θρασεῖς καὶ λοιδόρους· ὑπερηφάνους δὲ·
τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόντων [illegible] φυσωμένους· ἀλαζόνας
τοὺς [illegible] οὐκ ἔχουσι [illegible]· ἐφευρετὰς δὲ κακ-
ῶν [illegible] καὶ [illegible]
μένοις δὲ [illegible] τοὺς καὶ μέχρι [illegible]· ἀσυνέτους
δὲ τοὺς [illegible] τὰ τοιαῦτα· οὐδὲν [illegible] ἀσυνθέτους
δὲ τοὺς οὐδὲ ταῖς [illegible] ἐμμένοντας [illegible]
[illegible] δὲ τοὺς [illegible] καὶ [illegible]· ἀσπόνδους δὲ τοὺς ἀδιαλλάκτους
[illegible] ἀνελεήμονας δὲ τοὺς [illegible] πρὸς [illegible]

ρ̄ Μακροθυμίας μὲν ἐμπιπλῶν ἐβούλετο ἐπιστρέφειν· τὴν ὀργὴν
φοβερὰν αὐτοῦ δεικνύς:
α̅ Διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς μακροθυμεῖ· οὐχ ἵνα τῇ μακροθυμίᾳ χρή-
σηται εἰς ἀφορμὴν ἁμαρτημάτων ὡς καταφρονηταί· ἀλλ' ἵνα
διὰ τῆς μακροθυμίας μετανοίας γένηται. ἐπεὶ γὰρ οὐ μετανοοῦσιν ἀπὸ μὲν τῆς

ρ̄ ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστό-
τητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνο-
χῆς καὶ τῆς μακροθυμίας
καταφρονεῖς· ἀγνοῶν
ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς
μετάνοιάν σε ἄγει· κατὰ
δὲ τὴν σκληρότητά σου
καὶ ἀμετανόητον καρδί-
αν· θησαυρίζεις σεαυτῷ
ὀργὴν· ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
καὶ ἀποκαλύψεως· καὶ δικαι-
οκρισίας τοῦ θεοῦ· ὃς ἀποδώ-
σει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ· τοῖς μὲν καθ' ὑπο-
μονὴν ἔργου ἀγαθοῦ·

β̅ Ὅταν γάρ τις μὴ τῇ
χρηστότητι μαλάσ-
σηται· μηδὲ τῇ ὀργῇ
δαμασθῇ· τί τούτου
σκληρότερον:
Πόσα γὰρ φυλάτ-
τεσθαι χρησόμενον δὴ
ἐπὶ κακοῖς ἑαυτῷ σαυ-
τῷ αὐτὸς· οὐδὲ
ἀποτίθησι καὶ θη-
σαυρίζεις:
ξ̅ Ἵνα μὴ ὀργὴν ἀκού-
ων πάθος νομίσῃς·
ἐπήγαγε καὶ
δικαιοκρισίας· ἵνα γὰρ δικαι-
οκρισία· οὐκ ἔστι πά-
θος. τότε ἡ ὀργὴ καὶ
ἡ δικαιοκρισία ἀπο-
καλύπτεται· ὅταν ἀπο-
δώσει ἑκάστῳ κα-
τὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ:

ε̅ Ὥσπερ πρὸς τὴν ὁρμὴν ἐμὴν αὐτὸ καὶ παρέλκεται:
ζ̅ Οὐ γὰρ μόνον ἡ πίστις ἀρκεῖ· ἀλλὰ καὶ ἔργων χρεία· ὑπο-
μονῆς δὲ εἰπών· γενναίως ἀγωνίζεσθαι διδάσκει πρὸς τοὺς
πειρασμούς:

ὁμοίως καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ
Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου, οἷς ἐπωνόμασεν Βοανηργές, ὅ ἐστιν
υἱοὶ βροντῆς, καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ
Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον
καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν
αὐτόν. καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν ὁ ὄχλος,
ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. καὶ ἀκούσαντες οἱ
παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη.
καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι
Βεελζεβοὺλ ἔχει καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει
τὰ δαιμόνια. καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν
αὐτοῖς· πῶς δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; καὶ ἐὰν βασιλεία
ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·
καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δυνήσεται ἡ οἰκία ἐκείνη
σταθῆναι. καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐμερίσθη,
οὐ δύναται στῆναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ
ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον
τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ
ἁμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας ἐὰν βλασφημήσωσιν· ὃς δ'
ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν
αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου ἁμαρτήματος· ὅτι ἔλεγον·
πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

καὶ ἔρχεται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἔξω
στήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτόν. καὶ ἐκάθητο
περὶ αὐτὸν ὄχλος· εἶπον δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσίν σε. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει·
τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου; καὶ περιβλεψάμενος
κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους λέγει· ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ
οἱ ἀδελφοί μου· ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος
ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

καὶ ἤρξατο πάλιν διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ συνάγεται
πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι
ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς
ἦν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς
ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἀκούετε· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεῖραι.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ
ἦλθεν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἄλλο
ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς
ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος
ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν
εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό,
καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν
καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα καὶ ἔφερεν ἓν τὸ
τριάκοντα καὶ ἓν τὸ ἑξήκοντα καὶ ἓν τὸ ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν·
ὃς ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν
τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν δέδοται
γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ἐκείνοις δὲ τοῖς
ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα βλέποντες βλέπωσιν
καὶ μὴ ἴδωσιν, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν καὶ μὴ συνιῶσιν, μήποτε
ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα.

ولا يجوز أن يكون الأول مبتدأ والثاني خبره، لأن الأول نكرة والثاني معرفة، والنكرة لا تكون مبتدأ للمعرفة إلا في مواضع مخصوصة ليس هذا منها.

وقوله: ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [٢٠] أي: على كل شيء من الممكنات قدير، لا يعجزه شيء منها، ولا يمتنع عليه شيء منها، وهذا يدل على أن الله تعالى قادر على جميع الممكنات، وأن قدرته تتعلق بكل ما يصح أن يكون مقدوراً له، وهذا هو الحق الذي عليه أهل السنة والجماعة، خلافاً للمعتزلة القائلين بأن قدرته لا تتعلق إلا بالأفعال الاختيارية دون غيرها، وخلافاً للفلاسفة القائلين بأن قدرته لا تتعلق إلا بالممكنات الأزلية دون الحادثة.

وقوله: ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [٢٠] أي: على كل شيء من الممكنات قدير، لا يعجزه شيء منها، ولا يمتنع عليه شيء منها، وهذا يدل على أن الله تعالى قادر على جميع الممكنات، وأن قدرته تتعلق بكل ما يصح أن يكون مقدوراً له، وهذا هو الحق الذي عليه أهل السنة والجماعة، خلافاً للمعتزلة القائلين بأن قدرته لا تتعلق إلا بالأفعال الاختيارية دون غيرها، وخلافاً للفلاسفة القائلين بأن قدرته لا تتعلق إلا بالممكنات الأزلية دون الحادثة.

وقوله: ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [٢٠] أي: على كل شيء من الممكنات قدير، لا يعجزه شيء منها، ولا يمتنع عليه شيء منها، وهذا يدل على أن الله تعالى قادر على جميع الممكنات، وأن قدرته تتعلق بكل ما يصح أن يكون مقدوراً له، وهذا هو الحق الذي عليه أهل السنة والجماعة، خلافاً للمعتزلة القائلين بأن قدرته لا تتعلق إلا بالأفعال الاختيارية دون غيرها، وخلافاً للفلاسفة القائلين بأن قدرته لا تتعلق إلا بالممكنات الأزلية دون الحادثة.

ζ Τὸ [illegible] ζητοῦσι ζωὴν αἰώνιον :-

η Τὰ [illegible] ἁμαρτήματα:

θ Πάλιν [illegible] φιλονεικίας [illegible] ἁμαρτήματα:

οἰκ(ουμενίου) Παρέλκει τὸ καί:

ι Πῶς γὰρ [illegible] ἀδικοῦσι· καὶ [illegible] ἀληθείᾳ [illegible] ἁμαρτίαν τοῦ [illegible] πειθομένοις δὲ [illegible] πόλεμος:

ια Οὐκ ἔστι [illegible] οὐκ ἔστι δυνατὸν [illegible] φράζεσθαι:

ιβ Ὅσῳ γὰρ [illegible] τοσοῦτον πλέον [illegible] μαρτάνων τιμωρίας [illegible] ρηθήσεται:- οἰκουμ(ενίου)

ιγ Ἐξ [illegible] μανθάνομεν:

ιδ Καὶ ὥσπερ τὸ κρίμα [illegible] φθόνον [illegible] ἀθῶοι:

ιε Ἰουδαῖοι [illegible] καὶ [illegible] συναπτέον τοῖς:-

ις Ἕλληνας [illegible] ἀλλὰ τοὺς [illegible]

ιζ [illegible] κολάζονται:-

κ(εφάλαιον) β:

Δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον· τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή· θλῖψις καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν· Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος.

κ(εφάλαιον) β Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι· οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ. ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται.

ιζ Οὐ τὰ πρόσωπα, ἀλλὰ τὰ ἔργα κρίνει ὁ θεός:

κη Ὁ γὰρ ἦν κατὰ ἀλήθειαν· ἦν μὲν τοῖς μέρεσι τὸν νόμον –

κθ Μέγα φρονεῖν ἐν τῷ νόμῳ φρονεῖς· καὶ ἐντρυφᾶς αὐτῷ· ὡς ἠξιωμένος τοῦ νόμου θεοῦ παρὰ τοὺς λοιπούς· τὸ δὲ [illegible] ἐπὶ οὐκ [illegible] αὐτοῦ ἢ κατορθώμασιν ἐν δόξῃ θεοῦ. ἀλλὰ θείᾳ χάριτι –

λ Ὡς μόνος ἠγαπημένος θεῷ παρὰ τοὺς λοιποὺς ἅπαντας· δοκεῖς δὲ αὐτοῖς εἶναι

λα ἀπονοίᾳ μὲν σκοπῶν: Καίτοι τὸ γινώσκειν μέν· μὴ ποιεῖν δὲ· πλέον ἐστὶ κατάκρισις πρὸς κόλασιν· ἀλλ' ὁμολογεῖν τοῦ τὸ μᾶλλον ἐμφρόνως· ὅθεν οὐ μόνον ποιεῖς. ἀλλὰ γινώσκεις τὸ τοῦ θεοῦ θέλημα:

νομάζῃ· καὶ ἐπαναπαύ-
ῃ τῷ νόμῳ· καὶ καυχᾶσαι
ἐν θεῷ· καὶ γινώσκεις τὸ θέ-
λημα· καὶ δοκιμάζεις τὰ
διαφέροντα· κατηχούμε-
νος ἐκ τοῦ νόμου· πέποι-
θάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶ-
ναι τυφλῶν· φῶς τῶν ἐν
σκότει· παιδευτὴν ἀφρόνων·
διδάσκαλον νηπίων· ἔχον-
τα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσε-
ως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ

λβ Ἡ γὰρ τοῦ νόμου κατήχησις οἶδε τὰ συμφέροντα ἀκριβῶς δοκιμάσαι ἐκ διδαχῆς· οὗτοι δὲ μὴ ποιοῦντες. καὶ ἐντεῦθεν ἠδύναντο τῶν συμφερόντων δοκιμασίαν ἐμφρόνως μαθεῖν:–

λγ Οὐκ ἦν ὁδηγός· ἀλλ' οὐκ ἐπαναπαύῃ· τυφλὸς [illegible] ἐν σκότει· ἀλλὰ ἄφρων καὶ νήπιος· τοῖς [illegible] τῶν ἐθνῶν· τούτοις προσκολλώμενος αὐτοῖς προσηλύτοις· οἱ οὖν [illegible] τοῖς προσηλύτοις ἐκάλουν. Ἰουδαίοις ὀνόμασιν ἀπὸ καινοδοξίας αὐτοῖς τοῖς προσηλύτοις [illegible] διὸ [illegible] αὐτοῖς [illegible] τοιούτων ὀνομάτων ἐχρήσατο:– [illegible] ὅπου καὶ τὴν

λδ Εὐφυῶς εἶπε μόρφωσιν γνώσεως· [illegible] ἀλλ' [illegible] κόμματι μόνον· χωρὶς τῆς ἀληθείας γνῶσιν καὶ [illegible]· ἀλλ' [illegible] οὐκ οὖσαν δέ· καθάπερ δὲ καὶ τὰ σχήματα μὲν ἔχουσαν ἀλήθειαν. οὐκ οὖσαν [illegible] ἀλήθειαν ἐν τῇ συνειδήσει τὸ ἐν τῷ νόμῳ· ἔδει γὰρ [illegible] τῆς ἀληθείας ἐν τῷ [illegible] ἐν ταῖς [illegible]· οὐδὲ [illegible] φρονεῖς [illegible] ἔχει τὴν ἀκοὴν ταύτην. ἀλλ' οὐδὲν τοῦτο πρὸς σέ· ἐπειδὴ μὴ ποιεῖς τὰ τοῦ νόμου:–

κ φύσει τὰ τοῦ μόμου ποιεῖ·
κα οὗτοι μόμου μεμέλομται·
ἐαυτοῖς εἰσι μόμος· οἵτι-
νες ἐνδείκνυνται τὸ ἔρ-
γον τοῦ μόμου γραπτὸν ἐν
ταῖς καρδίαις αὐτῶν·
συμμαρτυρούσης αὐτῶν
τῆς συνειδήσεως· καὶ με-
ταξὺ ἀλλήλων τῶν λο-
γισμῶν κατηγορούντων
ἢ καὶ ἀπολογουμένων·
ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θς
τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων
κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ
ἰυ χυ· ἴδε σὺ ἰουδαῖος ἐπο-
κα κεκλημένος καὶ ἐπαναπαύῃ
νόμῳ καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ
καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα
καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέ-
ροντα κατηχούμενος ἐκ
τοῦ νόμου πέποιθάς τε
κβ σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν
φῶς τῶν ἐν σκότει παι-
δευτὴν ἀφρόνων διδά-
σκαλον νηπίων ἔχοντα
τὴν μόρφωσιν τῆς γνώ-
σεως καὶ τῆς ἀληθείας
ἐν τῷ νόμῳ· σὺ οὖν ὁ δι-
κγ δάσκων ἕτερον σεαυτὸν
οὐ διδάσκεις· ὁ κηρύσ-
σων μὴ κλέπτειν κλέ-
πτεις· ὁ λέγων μὴ μοι-
χεύειν μοιχεύεις· ὁ βδε-
λυσσόμενος τὰ εἴδωλα
ἱεροσυλεῖς· ὃς ἐν νόμῳ
καυχᾶσαι διὰ τῆς παρα-
κγ βάσεως τοῦ νόμου τὸν θν
ἀτιμάζεις· τὸ γὰρ ὄνομα
τοῦ θυ δι' ὑμᾶς βλασφη-
μεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν
καθὼς γέγραπται·
κδ περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφε-
λεῖ ἐὰν νόμον πράσσῃς·
ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου
ἦς ἡ περιτομή σου ἀκρο-
βυστία γέγονεν· ἐὰν οὖν
κε ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώ-
ματα τοῦ νόμου φυλάσσῃ
οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ
εἰς περιτομὴν λογισθή-
σεται· καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύ-
σεως ἀκροβυστία τὸν νό-
μον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ
γράμματος καὶ περιτομῆς
παραβάτην νόμου· οὐ γὰρ
κζ ὁ ἐν τῷ φανερῷ ἰουδαῖός
ἐστιν οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ
ἐν σαρκὶ περιτομή· ἀλλ'
ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ ἰουδαῖος
καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν
πνεύματι οὐ γράμματι·
οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀν-
θρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ θυ·

μβ Βούλεται δὲ ... περιτομὴ ... [illegible] ... κεκ-
ρᾶσθαι ... περιτομὴ ... [illegible] ...
ἐκ δὲ ... ἀκροβυστία ... [illegible] ...
... περιτομῆς ... ἀκροβυστία ... [illegible] ... ἀκροβυστία ...
καὶ περιτομὴ ... [illegible] ... ἀσφαλεῖ καὶ πονηρὰ ... χα-
ρακτηρίζουσιν:

ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου
ἦς, ἡ περιτομή σου ἀκρο-
βυστία γέγονεν. ἐὰν οὖν ἡ
ἀκροβυστία τὰ δικαιώμα-
τα τοῦ νόμου φυλάσσῃ, οὐ-
χὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς
περιτομὴν λογισθήσεται;
καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀ-
κροβυστία τὸν νόμον τελοῦ-
σα, σὲ τὸν διὰ γράμματος
καὶ περιτομῆς παραβά-
την νόμου. οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φα-
νερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ
ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ
περιτομή· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ

μγ Εἰ μόνον τὴν ἀκροβυστίαν
... [illegible] ...
... περιτομὴ ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
περιτομήν:

μδ Τοῦτ' ἔστιν ... ἀκροβυστία
... [illegible] ...

με Οὐκ ... [illegible] ... περι-
τομὴ ... [illegible] ...
ἀλλ' ὅτι ... περιτομὴ ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...

μϛ Τοῦτ' ἔστι ... [illegible] ...
καὶ ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...

μζ Ἐκ φύσεως ἀκροβυστία ...
... ἐν σαρκὶ ἀκροβυστία
... [illegible] ...
... [illegible] ...

μη ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... Ἰουδαῖος ... [illegible] ...

μθ Τοῦτο ... [illegible] ... ν Οἱ ... [illegible] ...

λδ Εἶτα καὶ νόμον οὐκ ἔχοντας [illegible] οἱ τὰ τοιαῦτα παρὰ τὸ [illegible] ζημι-
φ[illegible] τῶν αὐτῶν. μείζονος ἄξιοι τιμωρίας ἐν νόμῳ. ὅσοι καὶ ἐν νόμῳ
[illegible] ἁμαρτίαι· ἀλλὰ [illegible] σφόδρα αὐτὸν καταβάλλεται· ἀλλὰ κατὰ
[illegible] προσάγων τὸν λόγον· τοῦτο αὐτὸ ἐνδείκνυται:-

λϛ Ὁ μὲν νόμος καὶ τὰ ἐν τοῖς δέκα λόγοις χρήματα [illegible] διὰ τὸ
δαίμοσι πράγματα [illegible].
ἱεροσυλεῖς δέ φησι τὰ μὲν γὰρ
[illegible] βδελύσσεσθαι·
τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς χρή-
ματα ἁρπάζειν· ἀρ-
[illegible]
κατὰ [illegible]
[illegible]:-

λζ Καυχᾶσαι ὡς τιμηθεὶς
παρὰ θεοῦ διὰ τὸν νό-
μον· τί τοίνυν τῇ πα-
ραβάσει ἀτιμάζεις τὸν
νόμον· καὶ συνατι-
μάζεις τὸν θεόν:-

λη Ἐπειδὴ [illegible] φησὶ
τὸν θεὸν ἀτιμάζεις, τὸν
προφήτην παράγει μάρ-
τυρα. ὡς [illegible] οὐκ ἐ-
μὸς ὁ λόγος οὗτος. ἀλλὰ
τοῦ Ἡσαΐου:-

λε
νόμῳ. ὁ οὖν διδάσκων ἕτε-
ρον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις·
ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν
κλέπτεις· ὁ λέγων μὴ μοιχεύ-
λϛ
ειν, μοιχεύεις· ὁ βδελυσσό-
μενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς·
λζ
ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, δι-
ὰ τῆς παραβάσεως τοῦ
λη
νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις·
λθ
τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑ-
μᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς
μ
ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.
μα
περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφε-
λεῖ, ἐὰν νόμον πράσσῃς.

λθ Ὅταν γὰρ [illegible] αὐτοῖς καλῶς [illegible]. [illegible]
φημίας [illegible]. τούτοις [illegible] θαυμάσαι τὸν θεόν; [illegible]
[illegible] οὐκ [illegible] ζητουμένην:-

μ Οὐ μόνον φησὶν ἀτιμάζεις αὐτὸς τὸν θεόν· ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πρόφα-
σιν παρέχεις:

μα Ἐπειδὴ μέγα τι ἐδόκει ἡ περιτομή.
[illegible] καὶ φησίν· ἀλλ' [illegible] καὶ ὠφελεῖ μέν τι χρῆ-
μα ἡ περιτομή. [illegible] τοῦ θεοῦ; καί φησιν ὁμολογῶ· ἀλλὰ
[illegible]. ἐὰν νόμον πράσσῃς:-

περιτομὴν αὐτοῖς δέδωκε· τὸ λέγει περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου. τὴν προτίμη-
σιν λέγει τὴν ἐν νόμῳ· ἢ τίς ἡ ὠφέλεια· πολὺ κατὰ πάντα τρόπον· ἐξελέξατο γὰρ
αὐτὸν τοῖς προγόνοις· τῆς αἰγυπτίων ἠλευθέρωσε δουλείας· πολλὴν
θαυματουργίαν [illegible] θαυματουργίας ἀπέδειξεν· νόμον ἔδω-
κε, διαθήκας δέδωκε· προφήτας ἀπέστειλε· τοῦτο γὰρ λέγει πολὺ κατὰ πάντα
τρόπον· ταῦτα μὲν τοίνυν [illegible] τὸν νόμον τὸν θεῖον τίθησι μάλιστα·
πρῶτον μὲν ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ:

ΝΕ λεια τῆς περιτομῆς· πολὺ
κατὰ πάντα τρόπον·
πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπι-
στεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ·
ΝΖ τί γὰρ εἰ ἠπίστησάν τινες·
μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν
πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει;
μὴ γένοιτο· ΝΗ γινέσθω δὲ
ὁ θεὸς ἀληθής. πᾶς δὲ
ἄνθρωπος ψεύστης. καθὼς γέ-
γραπται· ὅπως ἂν δικαι-
ωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου·

ΝΕ Ἔστι τί ἐνταῦθα ἡμῖν τὸ πε-
ρισσὸν καὶ ὠφέλιμον:
ΝϚ Τὸ λέγει ἐκεῖνο χαρίσασθαι
τὸν νόμον· οὕτως γὰρ τὰ
λόγια τοῦ θεοῦ·
ΝΖ Εἰ ταῖς [illegible]
[illegible] χαρίσασθαι [illegible]
ὁ θεὸς τὸν νόμον· [illegible]
ὠφέλησαν τοῦ νόμου [illegible]
χαρισθέντος [illegible]
λοιπὸν [illegible] αὐτοῦ·
καὶ τί ἔχει πρὸς τὸν θεὸν
ἡ [illegible]
μὴ γὰρ [illegible]
[illegible] ὁ θεὸς [illegible]
μὴ γὰρ [illegible] ἔχει τι

Εἰ ἠπίστησαν παρὰ τοῦτο τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ· τουτέστι τὴν ἀλήθειαν
καταργήσωσιν; τουτέστιν [illegible] ἐποίησαν; οὐ μὴ γένοιτο· [illegible]
τοῖς οὐκ [illegible] ὁ μὲν γὰρ [illegible] τὸ αὐτοῦ ἐποίησε:

∴ Γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής:

ΝΗ Οὐκ ἐπειδὴ [illegible] ἠπίστησαν οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ τοῦτο [illegible]
δωρεὰ τοῦ θεοῦ, [illegible] ἀλλὰ [illegible]
καὶ τοῦ θεοῦ τὸ ἀληθὲς [illegible] τοῖς [illegible]
καὶ [illegible] τὸ [illegible]
οἷς [illegible] καὶ [illegible]

ζ

ις ✝ ἐπὶ περοχὴς ἰηλτυγχάνοντοις τῆς ἐπαγγελίας ✝

νᾱ Ὁ ψυχράν δὲ τὴν σαρκικὴν τομὴν ἀπερουσίαν. ἀμφὶ τὴν καρδίαν
ὀκτὼ ἰσακτραύξε· ἡ ἐπὶ μὲν γὰρ τὴν τοιαύτην οὐ
τοιαῦτα διανοήσεται τὸν περιτομὴν ἔχοντα τὴν ἀκροβυστίαν·

νβ Ὁ τὴν καρδίαν δὲ τὴν μὴ σαρκὸς ἀπεκδυσάμενος τὴν ἁμαρτίαν·
ὁ ἀμηθὸς ἰουδαῖος. ὁ τὸ μὴ μόνον τὸν πρωτόν·

νγ τρισὶ χὶ περιτομαῖς ἰσακαὶ τὴν καρδίαν περιτομήν. οὐ γὰρ ἀπέθανον μόνον
ἀμόσ· ἀμφὶ δὲ τὰ ζῶα τὴν καρδίαν ἰσακαὶ μυκτῆρας·

νδ Λ μὴ τὴν σὴν ἐμβαυτοῦ·
ἡ δὲ ὡς ἡ ἰσακατὰ τὸ μὲν
ὁ μὴ δὲ ἀφ' ἡμῶν ὁ ὅτι τὸ
ἡ μὴ ἰουδαῖ· ὁ ὅτι τὸ
περὶ τὴν σὴν ἀλλ'
καὶ ἐμαύτῃ· ὡς οἱ ἐπὶ
ποιῶν μὴ ἐξ ὁμόσ
ἡσι τὴν μερίασ ἀξ ἰοι·
τὴν δὲ λόγον τὴν ἐμὲ ὁ λόγ
χατὸ θῶ· δι ατὴ ἐξ ὅτι
ρὶ τὴν σὴν ἀξ προσθήκ.
ἰῶν μὲν ὧν τὸν τ' ἀπὸ τὴν
θὴν σὴν ἀξ· ὁ ὅτι τὸν

κρυπτῷ ἰουδαῖος· καὶ περὶ
τομὴ καρδίας ἐν πνεύμ. οὐ
γράμματι· οὗ ὁ ἔπαινος
οὐκ ἐξ ἀνθρώπων. ἀλλὰ ἐκ
τοῦ θῦ. πόλιν τὸ πρ
ρισσὸν τοῦ ἰουδαίου. ἢ τίς ὠφέ

ιῶν τὴν περιτομὴν ταύτ ἡ διανοίαν ἐν ἐμοὶ τὴν τομ·
ὁ ἰουδ. τοῦ μοντ ἰου ἰ. τ ἐξ ὁμολογουμ ἐθῶ· ἰ ἰουδ ἐξ ὁμολόγ
ἐρμηνεύσασ· ἀμφὶ ταύτ τὸν σαφῆσ τ μῶσιν· ὡς σὰ παραύλακ τ θεοῦ
σαν· ἡ σὸν ὑπερ αμὴ λθεν· ὁ τὸ ἀφ ὑμῆ ὁ ἰουδ αἰσμ· καὶ κατα τοῦτο δὴ ἐν ὑμὶ
θεν ὁ δὲ δὲ μερ ίασ· ἐν αὶ μὲν μὲ ὁ δὲ ἡμ ῖν τ παρακ τὸν μ· ἡ δὲ μὴ ὑφ ὑμᾶ ἡ·
ὑμῶν τοῖσ μεθ ἡμῶν θεσαν· ἐν οἱ γὰρ τὸν σφ ὑμῖν πρὸ σ τοὺσ μὴ πα
ραπεπ μον τασ ὁμόγ σ·· θεοῦ·

τὴν ἰουδαϊκ καὶ κατα τὴν λόφρων· ἡ δὲ ἡ μᾶσ αὐτ ὑμῶν τὴν τ τομὴν
καὶ τ μὴ μ· ἡ τὴν τοῦ ἰουδ ἡ ὁ περισσ μερίαν μεγαλαυχ ὑμε
μον· ἰδοὺ μὴ τὴν σὺν ὁμολογ ἡσαι ἐν ἡμῖν ἡ τοῦτο ἡ ἁμαρτ ἡσαι·
ποιῆν· ὑμῶν· τὴν καὶ τὸ περισσὸν τοῦ ἰουδ αίου· ἢ τὴν σὴν ἀφ ὑ
μᾶσ τὸν περιτομὴν· ἡ ἀμφὶ φύμ ὑμῖν ἐν θῦ τὴν μὲν θεσσ ὑ
κὴ σαι· καὶ ἐν ἐρ ὑπὸ· καὶ σμοῦ μῆ· τὸν μ· θὴ σαν μὲν ἀπερ ὑπ σ ὑμ αὐτ ὑ
λαόν σι· τὴν δὲ τὸν τ ἐν μὴ ὑπὸ χ ὠρ ἰσθ τὸν μὴ ἐν λόγ θῦ· ὁ τὴν

ξδ Τὸ αὐτὸ πάλιν λέγει. εἰ γὰρ διὰ τοῦ ψεύσματός μου ἐπερίσσευσεν ἡ δικαιο-
σύνη καὶ ἡ νίκη τοῦ θεοῦ [illegible] ἐμοῦ, [illegible]
κρίνομαι. [illegible] καὶ ἁμαρτωλὸς [illegible], ὡς αἴτιος [illegible]
καὶ ἀληθείας. ἀλλὰ τοίνυν οὐκ ἐγὼ αἴτιος, τοιγαροῦν καὶ κρίνομαι·
μᾶλλον δοξάζεσθαι ὀφείλω· καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας:·
ξε Ἰ κρινόμεθα φησὶν ὡς ἁμαρτωλοὶ οἱ αἴτιοι νίκης τῷ θεῷ γενόμενοι· μὴ
ξς Τ γένοιτο καθὼς τινὲς ἡμᾶς νομίζουσι λέγειν. τοιγαροῦν καὶ κα-

ξδ

Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ θ(εο)ῦ
ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι
ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ· ξε τί ἔτι κἀγὼ ὡς
ἁμαρτωλὸς κρίνομαι; ξς
καὶ μὴ καθὼς βλασφημού-
μεθα· ξζ καὶ καθώς φασί
τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι ποι-
ήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα
ἔλθῃ τὰ ἀγαθά; ὧν τὸ ξη
κρίμα ἔνδικόν ἐστι.

κῶς δοῦσι μὲν τι ποιή-
σωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἐκ
τούτου [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἀνθ' ὧν τιμωρούμεθα:·

ξζ Ἢ κουφισμοὶ [illegible] τῶν Χριστιανῶν [illegible]
[illegible] ἡ χάρις [illegible]
[illegible] ἁμαρτημάτων [illegible]
[illegible] ἡ χάρις [illegible] Χριστιανοὺς [illegible]
[illegible]
[illegible] ἡ χάρις [illegible]
[illegible]
[illegible]:·

λ π χάριτι ἀλλ' ἐκεῖνοι μόνοι δικαιοῦνται· οὐ κατὰ τῶν διακεκριμένων· ἀλ-
λὰ κατὰ θεοῦ δόσιν ἴσως τιμῶς κατὰ τὸν ἀβραὰμ τύπον·

νθ ὅπως ἂν δικαιωθῇς. Παρ' ἡμῖν καὶ τὸ μὲν δι' ἄλλο τὸ αὐτὸ μάρτυς... διὰ τοῦτο
φησὶ καὶ ἀναξίοις ἀεὶ γέγονεν ὁ θεός, ἵνα δειχθῇ αὐτοῦ τὸ ἀγαθόν· καὶ ἵνα
νικήσῃς ἐν τῇ κρίσει τοῖς ἀγνώμοσι [illegible] :

ξ Ἀντὶ τοῦ· ὁ θεός φησιν ἀεὶ γέγονε... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] λύσις

Καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω. μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν κόσμον·

ξα [illegible]

ξβ [illegible]

ξγ [illegible]

ὁ Ὁ νόμος οὖν ἁμαρτίαν οὐ κατέκρινεν· ἀλλ' ἐπεὶ ἁμαρτία ἦν, ἐκολάσθη. τὸ δὲ ἁμαρτία ἦν, ἐκ τοῦ μὴ ἀπολύειν τὴν γυναῖκα δῆλον· ἐπεὶ γὰρ ἁμαρτάνουσιν οἱ ἀπολύοντες, δῆλον ὅτι καὶ ἁμαρτάνουσιν οἱ ἀπολυόμενοι· ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἡ γυνὴ ἁμαρτάνει γαμηθεῖσα τῷ ἀπολελυμένῃ· ὥστε καὶ ἐκείνη ἁμαρτάνει τὸν γαμήσαντα αὐτήν· ἐπεὶ καὶ ἐκείνη μοιχεύεται τὸν ἄνδρα τὸν ἀπολύ

ξθ Τί οὖν προέχομεν; Διαπάντων προητιασάμεθα Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας εἶναι ὑφ' ἁμαρτίαν, καθὼς γέγραπται· ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς.

ξθ Τί οὖν προεχόμεθα; οὐ πάντως· προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, καθὼς γέγραπται· ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς·

ξθ Τί οὖν προέχομεθα; οὐ πάντως· προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, καθὼς γέγραπται· ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς·

ξθ Τί οὖν προέχομεθα; διὰ παντὸς προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, καθὼς γέγραπται· ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς·

πα Καὶ τί μᾶλλον τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου φρουρεῖσθαι τοὺς Ἰουδαίους ἢ τὸ μὴ ὑπὸ νόμον εἶναι τοὺς ἔθνη
ἅμα τοῖς παραπτώμασι τὸν θάνατον ἐπιφέρειν; μεμορφωμένης δὲ τῆς ἁμαρτίας
καὶ ἐμφανεστέρας διὰ τοῦ νόμου· οὐ παρὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν· ἀλλὰ παρὰ
τὴν ἐμὴν κακίαν· πῶς; ὅτι τὸ μὴ ἡ τῶν ἁμαρτιῶν δι' αὐτοῦ δόξης.
τὸ δὲ ἐμφανεστέρας ἁμαρτάνειν. χαλεπώτερον τοῦ μὴ εἰδέναι·
ἀλλ' ὃ μὲν ἐκ τῶν πρὸ τοῦ ἁμαρτημάτων ἡμῖν συνεχόμενος· ὁ δὲ μετὰ
τοῦ νόμου τῶν ἀφορμὴν
τίσου παραπτωτῶν
θων· τοῦτο ὠφέλησε
σῶν· τὸ ἁμὴ θάνῃς
ὑπὸ τοῖς ἁμαρτήμασι τοῦ
σθαι· ἀλλ'
ὃ ἐστὶ τοῦτο φρουρεῖσθαι μὴ μόνον
μὴ ὑπομένειν τὸν θ̄ν· ἀλλὰ
μᾶλλον τῶν ἁμαρτιῶν
φθείρειν· ὑπὸ ἀπεκ
λεῖσθαι τοῦ παραβαίνοντος
αὐτοῦ τὴν ἐπιμέλειαν.
ὁ γὰρ ἀμὴ μὴ ὑποκείμενος τοῖς παλαιοῖς μηδὲ φθορᾷ· ὁ δὲ μὴ
τὸ ἁμαρτεῖν ἡμῶν ἀφείσαμεν· καὶ διὰ τοῦτο τὴν μὲν ἀπαλλαγὴν σφόδρα
ἀνεμίωσε συγκύσας τοῦ φθαρτοῦ τὸν παραβάντα πολλοῖς·
πβ ὃ δὲ μὴ ἐν τοῦ οἰκείου μόνου τὸ πάθος· πβ ὃ δὲ πολλῷ αὐτοῖς σοῦ
δεῖν ἀφθόνου μὴ ὄντος τοῦ νόμου· ἀφ' ὅσον θυμίαμα ἀλλ' μᾶλλον ὑπερβολὴν
δικαιοσύνης· ἀνεπαίρεσθαι τῶν παλαιῶν ἁμαρτημάτων·
πγ ὃ μὲν τοῦ νόμου δεῖν ἁμαρτήσαντι· πάντα ἀμοιβὴν μὴ φέροντι τοῖς· ὃ
μᾶλλον τοῦ χωρισμοῦ· πδ· δι' αὐτὸν ὄντος θεοῦ δικαιοσύνη·
δίδωσιν, μὴ ἀμφίβολον ἀλλὰ ὡς ἀμοιβὴν·
πε παραπεπτωκότων μὴ· πδ τὸ φανερούμενον δὲ λέγει· ὡς ἐκ τοῦ
πάντα· τὸ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀφέσεως· ὃ τὸ δικαίωμα πρόσφατον ἡμῖν τὸ
μεταξὺ πάντα φανερώτατα· ὃ ὄντος ἀλλὰ ὃ πρὸ μαρτυρούμενον
πάντα ὡς· οὐδὲ ἐκ ὁμοίως ἐκ τῶν προφητῶν·

ΠΑΝΤΟΔΑΠΗ ΔΟΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. Ὃ γέγονεν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· μονογενὴς Θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστός. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὔ. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὐδὲ Ἠλίας οὐδὲ ὁ προφήτης; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, οὗ οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων. Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν· κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων· Τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. Κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Κἀγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο· καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββεί, ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον, Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε καὶ ὄψεσθε. Ἦλθον οὖν καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. Εὑρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός. Ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.

Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει Φίλιππον. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδὰ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββεί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; Μείζω τούτων ὄψῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσιν. Καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; Οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ λιθιναὶ ὑδρίαι ἓξ κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων κείμεναι, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους· καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν κερματιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε, καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν, μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ Πατρός μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γέγραπται· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεταί με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα, ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. Αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν αὐτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας, καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββεί, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν; Μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστι, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνεῦμά ἐστι. Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος. Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζε. Ἦν δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο· οὐ γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββεί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. Ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστι καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. Ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθής ἐστιν. Ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσι τὸ Πνεῦμα. Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ Υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωήν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης, καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας. Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὥρα ἦν ὡς ἕκτη. Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πεῖν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς γυναικὸς Σαμαρίτιδος οὔσης; Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἂν σοὶ ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκε τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ· Ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἰρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν, καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυνεῖν δεῖ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Πίστευσόν μοι, γύναι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρί. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι.

Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ· Τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· Ῥαββεί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστι ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι Ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμόν. Ἤδη ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός· ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τῇ γυναικὶ ἔλεγον ὅτι Οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας

καθάπερ καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην τὴν φίλον ἔχειν δοκεῖ
μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ
ῥυφὴν ἀλεύρου δοκεῖ καὶ ἄλλο τι ἡμῖν μαρτυρεῖν. οὐκ ἀφ'
μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ
ὅλης λήψεσθαι. ἀφ' ἱκανῶν μακάριοι οἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἀφέθησαν. τρισ
μὲν κρίσεως δηλονότι. ὅμοιος
ὅλης λήψεσθαι. μακάριοι οἱ
τὸ ἀφέθησαν διπλοῦν
πιστεῦσαι. τὸ δὲ ἐπὶ
μοῖρα. ὅσοι δικαιοῦνται
ται. τὸ γὰρ οὐ μὴ λο-
γίζεται κύριος ἁμαρτί-
ας ἀνθρώπου οὐδὲ
ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ
μακάριοι οὗτοι
ρια μὴ ἐλθεῖν. ὅτι
τὸ ἐλθεῖν εἰς τὴν
κὴν μᾶλλον ἡμῖν δοκοῦσι
τὴν ἱερουσαλήμ.

Καθάπερ καὶ ὁ δίκαιος μένει
τὸν μισθὸν ἴσον τοῖς ἀμέ-
τοις ὁ δίκαιος
σύμπνευμα χωρὶς ὀργῆς. μακά-
ριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες
σαι ἁμαρτίαι. μᾶλλον
ριοσάμενοι οὐ μὴ λογίσηται
ται ἁμαρτίαν. ὅτι
ριστικὸς ὁ λόγος
περιτομὴν. ἢ ὅσοι τὴν
ἱερουσαλήμ. μᾶλλον

λημπτόν. ἐχόμενα ἔχονται. τοῦτ' ἄρα ἀμφότερα ἱερουσαλήμ ἐστι
σωφρόνως δικαιοσύνην : εὐνήρ. Ἡ περιτομὴ δὲ ὅλη καὶ
τρέφεται πάσας τὰς ὡς τε σωφρονεῖν πάσης. καὶ τοῦ ἄρα
μεῖον ὑγιεινὸν ὅλον τι κόν. καὶ σῶμα μοναὶ ἀμφότερα πρὸς
τὴν καθαρὰν καὶ σώφρονος. ὡς τε οὐχ ὡς ὅλως σύμπνους ποιητι
κὴ ὅλη. ἀμφὸ φρενὶς. καὶ σωφρονεῖν δὲ ὅλη πάσης
καὶ σύμπνους τοῦ ἄρα ἀμφ :-

ς εἰ γὰρ ἐν Ἀβραὰμ ἐδικαιώθη ἔχει καύχημα ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν. τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα. τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

ς εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ἔχει καύχημα ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν. τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα. τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

πολλάκις καὶ ἀφαιρεῖται· καὶ ἐὰν μὴ μισθὸς ἡ οὐδὲ χάρις ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα ἀποδίδοται.

ζ ὡς καὶ Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων· μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι· μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν.

ζ Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων· μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι· μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν.

ἢ ἐπὶ τὴν περιτομὴν ταύτην ὁ μακαρισμὸς γέγονεν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην· πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; οὐκ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ· καὶ σημεῖον ἔλαβεν περιτομὴν σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην· καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἴχνεσιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ· οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι κόσμου ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως· εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι κεκένωται ἡ πίστις καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὗ δὲ οὐκ ἔστιν νόμος οὐδὲ παράβασις· διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως ἵνα κατὰ χάριν εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν καθὼς γέγραπται ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε κατέναντι οὗ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα νενεκρωμένον ἑκατονταετὴς περίπου ὑπάρχων καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρρας· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει δοὺς δόξαν τῷ θεῷ καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ ἐπήγγελται δυνατός ἐστιν καὶ ποιῆσαι· διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· τὸ δὲ ἐλογίσθη οὐκ ἐγράφη δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς οἷς μέλλει λογίζεσθαι τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν·

ἢ ἐπὶ τὴν περιτομὴν ταύτην ὁ μακαρισμὸς γέγονεν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην· πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; οὐκ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ· καὶ σημεῖον ἔλαβεν περιτομὴν σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην· καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἴχνεσιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ· οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι κόσμου ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως· εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι κεκένωται ἡ πίστις καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὗ δὲ οὐκ ἔστιν νόμος οὐδὲ παράβασις· διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως ἵνα κατὰ χάριν εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν καθὼς γέγραπται ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε κατέναντι οὗ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα νενεκρωμένον ἑκατονταετὴς περίπου ὑπάρχων καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρρας· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει δοὺς δόξαν τῷ θεῷ καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ ἐπήγγελται δυνατός ἐστιν καὶ ποιῆσαι· διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· τὸ δὲ ἐλογίσθη οὐκ ἐγράφη δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς οἷς μέλλει λογίζεσθαι τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν·

ιθ Τῶν πεπεισμένων οὐχ ἁπλῶς τοῖς μὴ πεποιθόσι πρᾶον· ἀλλ' ἁπλῶς πρὸς τὴν
κ ἀκρόβρεστίαν πρᾶον μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς ἐγκρατεῖς.
κα τὴν δικαιοσύνην. Διὸ καὶ ἐπὶ δικῶν ὁ χωρὶς ὀργῆς κριτής·
κβ ὀργὴν κεκτημένος μόνην· ὡς σπερχοῖ δικάζειν· οὐδὲ τοῦτο μόνον
χωρὶς τοῦ πράου τὸ δικάζειν· διὰ τὸ δικάζειν αὐτὸ πρᾶον κεῖσθαι
καὶ ἐν τοῖς μεμιγμένοις
τὸ οὐ τὸ οὐδὲ τοῖς μὴ τὸ
μὴ σχολῇ σοι δ' αὐτὸ μὲ
ν ἐπιμεληθῆναι περὶ
σοῦ· ὅταν δὲ μὴ κατὰ
πᾶν μεμῖσθαι δόξῃ μᾶλλον ἢ πρὸς ἀμφότερα
οἷς οὐδαμοῦ πρᾶον.

ιθ κ
Φ μᾶλλον δὲ μᾶλλον
βυσίας· ἢ τὸ μᾶλλον
κα καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύ
νην· καὶ τοῦ πρίτου μᾶλλον·
κβ τοῖς οὐκ ὀκπρίτου μᾶλλον
μόνον· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀφι
λοῦσι τοῖς ἐχθροῖς πᾶλλον ἢ
φοβοῦσι τοῖς ἐχθροῖς πᾶλλον
τοῦ πρᾶου μᾶλλον ἢ ὠμοῦ·
κε οὐ γὰρ διὰ μόνου ἡ ὀργὴ
λίαν τοῦ ἁμαρτάνειν ἐστὶν

Πάθους μοι σημαίνουσι·
Τοῖς ἐχθροῖς·
Τὴν μεμῖσθαι ὅτι ὁμοιοῦσθαι·
Τῆς ἐν ἀκροβρεστίᾳ·
Πάμπολυ μνησικακεῖ τὸ
μὴ ἀκροβρεστεῖν τὸ δικάζειν·
Καὶ ὑφ' ἡδονῆς
ὀργῆς γὰρ ἀνόμοιον,

κζ
θ αὐτὸ μᾶλλον· οὐ τὸ δὲ ἢ πρὸς μὲν χρῆσθαι τὸ οὐκ ἰσχύειν δικαιοῦσαι· οὐ γὰρ πρὸ-
τερον ἐῶσι ἰουδαῖοι ποιεῖν τὸν ἁμαρτάνειν· ὅτι οὐ γὰρ ὁμοίως ἐφοβοῦμεν φρον-
συμεπέλαβεν τῇ σῷ τὸν βασιλείας τὸν ἁμαρτάνειν· ἀλλὰ μὴ κατὰ
ἀκροῶσθαι ἰσχύειν· ὅτι γὰρ τοῦ μόνου ἐλάθησαν ἀβασιλείαν τῇ
ἀδύναμα τῇ· ἢ ὧν αὐτὸ ὁμοίως οὐδὲν μᾶλλον συμβαίνει
ἢ πρὸς δικαιοσύνῃ μᾶλλον ἀρκοῦσι·

Κ λαρονόμοις τὸν κόσμον τοῦ δικαίου ὄντας· ὅτι τὸν ἀσθενῆ δικαιοῦν
μοι· καὶ τὸν πλοῦτον τὸν κομᾶν δηλοῖ τὸν πιστεύειν ἡμέρ· τὸ σῶμα τῇ
λῆ κόσμον ἔχουσι μόνοι δίκαιοι· ἀναλαμβάνοντα· καὶ αὐτὸ ἄρα
τὸν ὠφελεῖν τὸν βασιλέα·

ιδ ὁπὲλογίσθη: εἶτα κτλ. ἁμαρτωλοὶ δικαιοσύνην διὰ πίστεως.
ἐλάμβανε καὶ δι'. π' ἁμαρτωλοὶ δηλονότι δικαιοσύνην διὰ πίστεως.
ἵνα δὲ τοῦτο μάθωμεν. ὑπερ τοῦ π' ἁμαρτωλοὶ ἢ τοιαύτης δηλονότι
δικαιοσύνης. λέγει ἀκροβυστίᾳ. ὁρᾶς ὅτι καὶ
λόγου τινὸς ἁμαρτωλοὶ χωρὶς πίστεως:-

ιε ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ:
βίου ἁμαρτωλοὶ
ὄντες δικαιοῦσθαι. ἀρα καὶ
λόγου δικαιοσύνης
εἰσὶν ὑπὸ τὰ μέρη
πεποιημένοι.

ις καὶ σημεῖον ἔλαβεν:
λοκοῦσα αὐτὸν ἐνομίσθη.
τοσοῦτον δ' μεγάλης
περιτομῆς τοῦτο χ
ρῖσον κρῖμα δικαιοσύνης.
ὅτι σὺν τῷ ἁμαρτωλοὺς
εἶναι καὶ τὴν
θ. περιτομὴν ἐδικαίωσε δ'.
οὐδὲν διαφέρει περιτομὴ.
ἢ ἀκροβυστία. σὺν τῷ
πεποιῆσθαι. τὸν περιτομὴν ἁμαρτωλοὺς χωρὶς πίστεως δικαιοσύνης.
ὁμοίως καὶ τὴν ἀκροβυστίαν ἁμαρτωλοὺς ὄντας. δικαιοσύνης μετέλαβεν. ἀλλ' ἐπὶ τούτοις δηλονότι καὶ τὴν περιτομὴν ἁμαρτωλοὺς ὄντας. δικαιοσύνης μετέλαβεν. τοῦτ'.
ὅτι τὴν περιτομὴν ἁμαρτωλοὺς ὄντας. ἐδικαίωσε δικαιοσύνης:-

ιζ τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ ὑπαρχούσης:-
εἰς τὸ εἶναι πατέρα πάντων δ' πεποίηκε περιτομήν. φησὶν δὲ τὴν
περιτομὴν δικαιοσύνην. διαπίστει δηλονότι. πρὸ τοῦ περιτομὴν. καὶ τὸ
σημεῖον ἔλαβεν. περιτομῆς. ἵνα καὶ μὴ τὴν περιτομὴν πατέρα πάντων:

Γαρ ὅτι ἐδικαιώθη τῶν ἁμαρτωλῶν
ἀκροβυστίαν εἰς δικαιοσύνην.
προσοῦσαν ἐδικαιώθη. ἵνα περι-
τομὴν ὁμοίως. ἵνα ἁμαρτωλοὺς
ὄντας. οὐκ ἵνα περιτομὴν. ἀλ-
λὰ ἵνα ἁμαρτωλοὺς ὄντας
περιτομῆς δικαιοσύνης
σφραγῖδα τὴν
σύμπασαν τὸν
ἁμαρτωλοὺς ὄντας. ὡς τὸ
εἶναι πατέρα πάντων:

λα ἀλλὰ ἡ τῶν ἐκπίπτ[ων] Τὸν χορτιεμόμενον τὸν ἐνδεόμενον· ὁρᾶν
πρὸς τὴν συμπάθειαν τὸν δύο μαθητὰς· καὶ πάντα προῄδειν αὐτὸν·
θεοδωρ· ὡς περὶ ἐκ[εί]νων πάντα ἐποίησε θεός· ὁ μὲν
θεὸς καὶ κηδόμενον· οὐ τὴν καὶ τὴν ἀμφοτέρων πρόνοιαν ἔχοντα
μηκ· οὐχὶ ἵνα δαιμόνων· ἀλλὰ καὶ πολὺ τῆς παρούσης·
λβ ἀντὶ τοῦ ὅτι πάντων· πρὸ πρὸ τοῦ ὅτι οὐδενὸς ἀνάγκης ἦν·
κατέναντι ὧν ἐπὶ τ[ῆς] Καὶ ἀντὶ τοῦ πάντων ὡς πρὸ ὀθεῖον κύκλου·
κὸν ἀμφοτέρων πόνων θεῖ· οὐ
τὴν καὶ ἀμφοτέρων πόνων θεῖ·
τὸν ζωοποιοῦντα ἐκ νεκρ[ῶν]
λγ τὸν μετὰ ἀναστάσεως κ[αὶ]
πάλλαξ λόγον· πλὴν
φόρτος ἐκεῖ ἐστὶ τὸ πρὸ
κ[ύ]κλῳ· ὅπως ἀν ἡ
ὁ ἀμφοτέρων θεός·
ὁ τὴν καὶ τὸν μετὰ
ζωοποιεῖ· διὰ τοῦτο
ζ τὸ δοῦναι αὐτὸν ἐκ νε
τ[ῶν] λλ ἡμέρᾳ κότι· οὐχ ὅτι
μεμιρὸισ βοσοποιεῖν·
καὶ τ[ὴν] μὴ ὁμ[ο]ῦ σ[ὺ]ν
πολλὰ ἀπ[ὸ] μέρους
μήτε ἀπὸ τοῦ μέρους
καὶ τὸ δοῦναι αὐτὸν ἐκ νε
λδ ὅσ πὸ ἐλπίζε· ἐπ[ὶ] τ[ῆ]ς
πρὸ ἐλπίδων οἰκέτας φύ
σεως· ἄλλως
ἐπὶ λπὶ τ[ῆ]ς τοῦ θῦ· πολλῶν πρὸ θῦ·
τῶν ἀνθρωπίνων·
λε τῶν καταστάσεων ἐπὶ λπὶ τ[ῆ]ς τοῦ σωτ[ῆ]ρος ἡμῶν ἰ[ησοῦ] χ[ριστοῦ]·
πολλῶν ἀνθρωπίνων· πρὸς αὐτῶν ἀπ[ὸ] τ[ῆ]ς ἀπωλείας
καὶ τῶν αὐτ[ῶν]

κβ ἀλλὰ λέγοις ἂν τί οὖν ἡμῖν ὄφελος ἐκ τοῦ
κε κεκέντρωμένης εἶναι τῆς ἐκκλησίας· ὅτι ἐκ τούτου μᾶλλον
ἀναπαύσεται ἡ ἐκκλησία καὶ ἀνεπαχθεστέρα
κς καὶ καταπαυστική· ὡς οὐ χρειώδες οὖσαν ἐκ τῆς ἀδωροληψίας· τοῦτο
ἐπιφαίνεται γὰρ μᾶλλον· πῶς; ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ καπηλεύων ἀδίκως ἀδωροληπτήσει·
οὐδὲ ὁ συμπαραφερόμενος ἀδωροληπτήσει·
οὐδὲ ὁ ἁρπάζων·

κζ Κ[illegible]οῦτος δὲ ῥᾳδίως ἐκ τοῦ
μὴ κεκεντρῶσθαι ἀφῃρῆσθαι ἀδω-
ροληψίαν· ἔσται δὲ ἐκ τοῦ
κεκεντρῶσθαι· πῶς; ὅτι
ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιδώσει τὴν
ἀδωροληψίαν· ὅσον ἂν
ἡ δεκάτη τὸ χρῆμα
ἀφαιρῆται τοῦ πλησίον·
ἡ δὲ ἀδωροληψία
ἐνταῦθα·
ἵνα καὶ ταχάριν·

κη ἘΝΘΑ χάρις θῦ· οὐκ ἔτι ἀμ-
φίβολον ἡ ἀδωροληψία·
ἀλλὰ βέβαιον· θεῷ δὲ
ὁ δόξα καὶ χάρις· τίς
ὁ λόγος τοῦ ῥήματος·

κθ Τοῦ ἐκπεσόντος· καὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτήματα·
λ ὁντως ἐκπίπτει· λ ἐκ τοῦ μόνου ἐκπίπτοντος τοῦ ἰδίου δόλου
καὶ ἁρπαγῆς ἐλεομένου·

ἁπλῶς ἁμαρτήματος αὐτοῦ· τοῦ δὲ πλη-
σίον ὁμοίου ἁμαρτήματος αὐτοῦ
κόσμου· ἀμφοτέρων δικαίω
σύμπαντα ἐστίν· ἐὰν δὲ ὁ πλη-
σίον ὁμοίως ἁμαρτάνῃ· καὶ
μὴ ἀποτίνῃ τὰ ἐπιβάλλοντα
ἑαυτῷ ἀδωροληπτήσει· ὁ γὰρ
μὴ ὁμοίως ἁμαρτάνων δικαιω-
θήσεται· οὐ γὰρ οὐκ ἁμαρτάνει ὁμοίως·
οὐδὲ ἁμαρτάνει ἴσα· δίκαιον
τοῦτο οὐκ ἴσα· ἵνα
καὶ τὰ χάριν· ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνειν
καὶ ἀποτίνειν τὰ ἐπιβάλλοντα
ἑαυτῷ ἀδωροληπτήσειν
τὸ τοιοῦτον ἁμαρτάνειν· οὕτω δίκαιον
τὸ μὴ ὁμοίως ἁμαρτάνειν·

ε : † περὶ τῆς ἀποκειμένης ἐλπίδος †

μῦ εἰς δικαίους· Ὁρᾶς ὅτι οὐ σωθήσεται ὁ πίστις δικαιωθείς;
μᾶ διὰ τὸν μισθόν· Εἰ τοίνυν μὴ ἐλάμβανε μισθὸν οὐκ ἂν ἐδικαιώθη.
ἐκεῖνο γὰρ δικαιοῖ θεόν. ὅπερ ὅτι ταῦτ' οὐ χάριν μόνου τοῦ σωτῆρι
ἀρέσκεσθαι. ἀλλὰ καὶ δικαίου· ἵν' ὥσπερ ἀδίκημα τὸ ἁμαρτάνειν
οὕτω καὶ τὸ μὴ μισθὸν ἀποδιδόναι τοῖς δικαιοσύνην
ἠσκηκόσι·

μγ Ὁ δὲ ἐπὶ τῇ ἐγείραντι αὐτὸν. ὑφ' ὑποστάσεως μέσης τοῦτο
εἶπε τοῦ υἱοῦ λέγων δηλονότι· οὐ διὰ τοῦτο ἐκάμαρτίασα
πρὸς αὐτόν· ὅπερ οὐδὲ ἄμεινον ἔδει· ὡς πᾶ
οὐδὲ πρὸ τούτου τις.
ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς ἁμαρ
τίας· ἵνα μὴ μισῇ ἁμαρτίας ἀλλὰ
ζῇ αὐτόν·

μδ Δικαίωσιν ἡμῶν·
Ἵνα δικαιοσύνην λάβῃ
ἀλλὰ ζωὴν ἁμαρτί· οὐ
γὰρ διὰ τοῦτο ἐκάθαρεν
ἡμᾶς· ἵνα μὴ ὦμεν ἁμαρ
τίας ἔχοντες· ἀλλ'
ἵνα δικαιοσύνην λάβῃ
καὶ χρηστότητα θεοῦ·
ἀλλ' ἵνα δικαιοσύνην λάβῃ·
τελεσθέντα θυμοῦ ὀφῆ·

με εἰρήνην ἐχῶμεν·

Πῶς γὰρ τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐστι πρὸ τῶν· ἀκόλουθα τοῖς ἔμπροσθεν αὐτοῦ· ὅσοι γὰρ ἁμαρτίαν
πολεμίζεσθαι· διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν· ἐκ διαφόρου προσώπου ἐμπέφθεκεν
ἁμαρτίαν· διαφόρου πάλιν καὶ τοῦτο πάντες μὲν οὖν ἁμαρτάνομεν·
ἐχθρὸς μᾶλλον φιλίαν εἰκότως ἂν ἔλαβε τὰ ἀρθέντα τοῦ αὐτοῦ συμβάντα·

λς κ(αὶ) μὴ δέ θε(ν) τὴν πίστιν. Πολλαχῶν. τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀδυνάμει αὐτῶν τῶν πί
στεως μὴ δεηθῆναι κατασκάπτει τ(ὸν) ἀλλότριον τρόπον ἁμαρτάνει τ(ὸν) πρῶτον. ὅτι τοὺς οὐδὲ ἐν τοιούτῳ τῷ παραδείγματι ἐδύνατο. ἀλλὰ
πρὸς τοὺς τ(ὸν) τελῶνα δικαιοποιίας δεδόσθαι καὶ ἁμαρτωλοῖς. δεύτερον.
τὸν ὁμοίως ἁμαρτάνοντα τοῖς μὴ τὰ αὐτὰ ποιοῦντας. τρίτον. τὸ συμβεκρῶ.
σθαι τῷ τραπεζίτῃ.

λς Καὶ μὴ ἀδυνάτους τῆς πίστεως
οὐκ ἀντιμισθίας τὸ ἑαυτοῦ σῶ
μα ἀλλὰ δι' ὀλίγου μικροῦ μέρους.
λζ δεκατόμναιαν τὴν οὐσίαν
χόμενα καὶ τῶν μικρῶν σῖτος
μέτρας σάρρας. ὡς δὲ τὴν
λη δραχμὴν τοῦ υἱοῦ. οὐδὲ τὴ
ρίθη τῆς ἀσωτίας. ἀλλ'
δυνάμεθα τῆς πίστεως. δοὺς
δόξαν τοῖς θεοῖς. καὶ τοσαύτη
ροφορηθῆς. ὅτι ὁ ὀλίγῳ πι
στὸς καὶ δυνατός ἐστι καὶ προ
λῦσαι

νβ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ἐστὶν καὶ ἀσφαλὴς καὶ ἀκλόνητος, ἐπειδὴ ἐπὶ τὸν μετὰ τὴν ἀνάστασιν καθήμενον ἐν δόξῃ ἐν οὐρανοῖς ἀναβαίνει· ἐπὶ τὸν ἐκεῖ ἐλπίζομεν ἀναβήσεσθαι, ἐπὶ τὸν ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ παραγενόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

νγ Κ. Ἐὰν πόθεν ἐλπίζομεν ἐκεῖ ἀναβῆναι μὴ ἐξ οὗ ἀνέστη ἐκεῖ ἀνέβη; πρότερον γὰρ ἀνέστη καὶ οὕτως ἀνέβη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἀνέστη ἐκεῖ ἀνέβη, πρότερον ἀνέστη καὶ οὕτως ἐκεῖ ἀνέβη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἐκεῖ ἀνέβη ἀνέστη, πρότερον ἐκεῖ ἀνέβη καὶ οὕτως ἀνέστη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἀνέστη ἐκεῖ ἀνέβη, πρότερον ἀνέστη καὶ οὕτως ἐκεῖ ἀνέβη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἐκεῖ ἀνέβη ἀνέστη, πρότερον ἐκεῖ ἀνέβη καὶ οὕτως ἀνέστη.

νβ Ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ἐστὶν καὶ ἀσφαλὴς καὶ ἀκλόνητος, ἐπειδὴ ἐπὶ τὸν μετὰ τὴν ἀνάστασιν καθήμενον ἐν δόξῃ ἐν οὐρανοῖς ἀναβαίνει· ἐπὶ τὸν ἐκεῖ ἐλπίζομεν ἀναβήσεσθαι, ἐπὶ τὸν ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ παραγενόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

νγ Ἐὰν πόθεν ἐλπίζομεν ἐκεῖ ἀναβῆναι μὴ ἐξ οὗ ἀνέστη ἐκεῖ ἀνέβη; πρότερον γὰρ ἀνέστη καὶ οὕτως ἀνέβη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἀνέστη ἐκεῖ ἀνέβη, πρότερον ἀνέστη καὶ οὕτως ἐκεῖ ἀνέβη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἐκεῖ ἀνέβη ἀνέστη, πρότερον ἐκεῖ ἀνέβη καὶ οὕτως ἀνέστη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἀνέστη ἐκεῖ ἀνέβη, πρότερον ἀνέστη καὶ οὕτως ἐκεῖ ἀνέβη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἐκεῖ ἀνέβη ἀνέστη, πρότερον ἐκεῖ ἀνέβη καὶ οὕτως ἀνέστη.

νβ Ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ἐστὶν καὶ ἀσφαλὴς καὶ ἀκλόνητος, ἐπειδὴ ἐπὶ τὸν μετὰ τὴν ἀνάστασιν καθήμενον ἐν δόξῃ ἐν οὐρανοῖς ἀναβαίνει· ἐπὶ τὸν ἐκεῖ ἐλπίζομεν ἀναβήσεσθαι, ἐπὶ τὸν ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ παραγενόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

νγ Κ. Ἐὰν πόθεν ἐλπίζομεν ἐκεῖ ἀναβῆναι μὴ ἐξ οὗ ἀνέστη ἐκεῖ ἀνέβη; πρότερον γὰρ ἀνέστη καὶ οὕτως ἀνέβη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἀνέστη ἐκεῖ ἀνέβη, πρότερον ἀνέστη καὶ οὕτως ἐκεῖ ἀνέβη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἐκεῖ ἀνέβη ἀνέστη, πρότερον ἐκεῖ ἀνέβη καὶ οὕτως ἀνέστη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἀνέστη ἐκεῖ ἀνέβη, πρότερον ἀνέστη καὶ οὕτως ἐκεῖ ἀνέβη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἐκεῖ ἀνέβη ἀνέστη, πρότερον ἐκεῖ ἀνέβη καὶ οὕτως ἀνέστη.

νβ Ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ἐστὶν καὶ ἀσφαλὴς καὶ ἀκλόνητος, ἐπειδὴ ἐπὶ τὸν μετὰ τὴν ἀνάστασιν καθήμενον ἐν δόξῃ ἐν οὐρανοῖς ἀναβαίνει· ἐπὶ τὸν ἐκεῖ ἐλπίζομεν ἀναβήσεσθαι, ἐπὶ τὸν ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ παραγενόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

νγ Κ. Ἐὰν πόθεν ἐλπίζομεν ἐκεῖ ἀναβῆναι μὴ ἐξ οὗ ἀνέστη ἐκεῖ ἀνέβη; πρότερον γὰρ ἀνέστη καὶ οὕτως ἀνέβη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἀνέστη ἐκεῖ ἀνέβη, πρότερον ἀνέστη καὶ οὕτως ἐκεῖ ἀνέβη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἐκεῖ ἀνέβη ἀνέστη, πρότερον ἐκεῖ ἀνέβη καὶ οὕτως ἀνέστη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἀνέστη ἐκεῖ ἀνέβη, πρότερον ἀνέστη καὶ οὕτως ἐκεῖ ἀνέβη. ἐὰν δὲ ἐξ οὗ ἐκεῖ ἀνέβη ἀνέστη, πρότερον ἐκεῖ ἀνέβη καὶ οὕτως ἀνέστη.

κθ̄ Κ(ύρι)ε πρὸς σὲ κ(αὶ) οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι· διὰ τοῦτο οὐκ ἐπαισχύνομαι· ὅτι οἶδα τίνι πεπίστευκα· καὶ πέπεισμαι· ὅτι δυνατός ἐστιν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν·

Διὰ τοῦτο εὐχαριστῶ τῷ θ(ε)ῷ μου· ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ ἐπαινῶ τὴν ἀγάπην σου· καὶ τὴν πίστιν· ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κ(ύριο)ν Ἰ(ησοῦ)ν· καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους· διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἣν προεκδεχόμεθα ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου· τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς· καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον καὶ αὐξανόμενον· καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν· ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θ(εο)ῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν· ὅς ἐστιν πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χ(ριστο)ῦ· ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι·

Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ· περιπατῆσαι ἀξίως τοῦ κ(υρίο)υ εἰς πᾶσαν εὐαρεστίαν· ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ θ(εο)ῦ· ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς·

εἰς τὴν χάριν·

Τοῦτο δὲ προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει· εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα· ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χ(ριστο)ῦ· πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστο)ῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θ(εο)ῦ·

κη̄ Θυμοῦμαι δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς μέλλουσιν ἁγιάζεσθαι καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἁμαρτίαν πρὸς ἑαυτόν· τὸν μὴ ἁμαρτάνοντα ἀλλὰ μετανοοῦντα καὶ ἐπιστρέφοντα· ἐπὶ τὸν θ(εὸ)ν· ἐπὶ τὸν ἐλεήσαντα καὶ ἐλεήσοντα

ζ † περὶ εἰς Δωρὴς τὸν πρὸς Ἀριανὴ μῶν λόγον ἐν χῇ ἀντὶ τοῦ πεσόντος ἐξ ἀρχῆς γενόμενος ἀδάμ: 30

ξ' Δι' οὗ τοῦτο: Κατασκευάσας ἅμα πολλαχοῦ τὸ δι' ἃ μαι ὡς θαι ἡμᾶς. τὴν ἐξουσίαν τοῦ πάσχειν καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἰδίου. μὴ ὢν κτοῦ ἀμοίρου αὐτὸ κατασκευάζῃ. ὅτι δὴ καὶ ἀλλοτρίων. τῶν δι' αὐθημαῦ ἁμαρτόντων ἐστὶ καὶ θνητῶν γενομένων.

ὅτι δὲ κλὸς ἅμα ἐν αὐτοῦ τὴν παραινεῖν. Δι' αὐτὸ μὲν θημαῦ ἁμαρτόμενον θνήσκειν δίκαιον θνήσκειν ἅπαντας καὶ ἀποθανατίζειν:

ξ' Δι' οὗ τοῦτο ὡς τοῦ δι' ἑνὸς ἁμαρτίαν εἰς τὸν κόσμον ἐλθόν. καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος. Καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν. ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον.

ξα' Εἰς πάντας ἀνθρώπους. ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον. διὸ καὶ θνήσκειν. διὸ καὶ θνητοὺς αὐτοὺς καὶ ἰδίους ἁμαρτίας:

ξβ' Ἐφ' ᾧ πάντες: οὐκ ἐπειδὴ ἁμαρτίαν ἀλλοτρίαν ἐδικαιώθησαν θανάτῳ τοῖς θεοῖ. ὅτι τοῦ αὐδαμῶς ἁμαρτεῖν ἑαυτοὺς ἀπέσκοπεν. ὡς φησὶ. ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον. ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ. ἡ δὲ οὕτως. ἀντὶ μὲν τῆς ἀρχῆς ἀναφέρεται τῶν αἰτίαν. ἵνα μὴ ἁμαρτάνωμεν καὶ αὐτοί. οὐ γὰρ δίκαιον τὴν τοῦ προπάτορος αἰτίαν ἁμαρτάνειν μόνον. ἵνα μετὰ τοῦ θανάτου καὶ λάβωμεν τοῦτον νόμον χωρὶς τοῦ καὶ δίκαιος εἶναι τοῦ θανάτου τὸν ὁρον:

νη πολλῷ οὖν μᾶλλον ἐπὶ τοῦ θεοῦ οὐ περιφρονητέον καὶ ἁμαρτάνοντας ἡμᾶς καὶ χρὴ καὶ ὧν τρόπον τινὰ τοσοῦτον καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἰδίου αὐτοῦ. πόσῳ μᾶλλον οὐ περιϊδεῖν ἀλλὰ καὶ σφόδρα. ὅτε οὔτε ἁμαρτάνοντας ἡμᾶς ὑπομένειν καὶ ὑπερθυμεῖν τοῖς ἁμαρτάνουσιν χῷ· οὔτε ἐπὶ χρὴ θανατοῦσθαι μᾶλλον τοῦ ἰδίου αὐτοῦ· ἀποστήσορτῆς·

νθ Τί δὲ μέλλουσι λοιδορεῖσθαι ἀλλήλοις:

ξ Ὅτι κἀγὼ μᾶλλον χρὴ καὶ ὧν τρόπον τινὰ τοσοῦτον καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἰδίου αὐτοῦ· ἀποστήσορτῆς·

ξα Ὅτι μὲν οὖν

Ἰ ναμὴ ὑβριστικῶς μηδὲ ἀδίκως μηδὲ ἀδημονοῦμεν. ὅτι τοσοῦτον μὲν ἀφεστήκασι· ὅσον χρὴ ἁμαρτάνειν καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἰδίου πρὸ τοσοῦτον δὲ ἀφεστήκασι· ὅσον χρὴ ἁμαρτάνειν καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἰδίου· τοιαῦτα γὰρ οἷμαι καὶ μᾶλλον μεθαι· ὅτι ὁμοίως ἁπάντων ἡμῶν μετέχουσιν ὑπερθυμίας· τοιγαροῦν καὶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ θεοῦ· τοῦτο γὰρ ἡμῶν ἅπαντων ἐστὶ κοινόν· ὅτι καὶ ὑπερθυμοῦσι τοῖς θεοῖς· τῶν δὲ ἁμαρτωλῶν ὑπὸ θεοῦ· οὐκ ἀμελῶς πάσχειν δὲ αὐδικουμένων ἀλλὰ μᾶλλον

ξβ Τί οὖν οἰκεῖον ἐστιν· καὶ τὸ διαλλαγῆναι μὴ μόνον πρὸς τοὺς θεούς·

ἁμαρτάνοντας μόνον μὴ ὑπερθυμεῖν· χῷ ὑπερθυμεῖν καὶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ θεοῦ· τοῦτο γὰρ ἡμῶν ἅπαντων ἐστὶ κοινόν· ὅτι καὶ ὑπερθυμοῦσι τοῖς θεοῖς· τῶν δὲ ἁμαρτωλῶν ὑπὸ θεοῦ· οὐκ ἀμελῶς πάσχειν δὲ αὐδικουμένων ἀλλὰ μᾶλλον χόμενοι τοῖς θεοῖς διαλλαγῆναι μὴ μόνον πρὸς τοὺς θεούς· τί οὖν οἰκεῖον ἐστιν· καὶ τὸ διαλλαγῆναι

ξζ ἀλλὰ βαπτίζ[ε]
ξη μέχρι καὶ τῶν ἐσχάτων. Μ[α]θητεύσατε δ[ὲ] πάντα τὰ ἔθνη· ὅσα σὺν αἱρετίζουσι τοῦτο μέχρι τῆς δημιάσεως χῦ χρόν· καθὼς δ[ὲ] οἶν· ὅτι ἄχρι τῆς παραιᾶς διαθήκης· ὅπερ ἐστὶ τὸ ἰουδαϊσμῶν ἐκκρεμάσθαι χάριτι χῦ· μένει τοῖς αἱμαστὴ θυνῆ· μὴ ἁμαρτήσασι δ[ὲ] τὸν πρὸ τοῦ νόμου· οἰκονομ[ί]ᾳ·

Οὐκέτι δὲ οὐ περὶ τοῦ νόμου οὐχὶ ἁμαρτίαν· ἀλλὰ ἐκείνοις τὰ δὲ νόμου· ἀλλὰ διὰ τοῦτο αἰτίαν μὴ ἀπὸ ἧς πρὸς· ὅτι ἁμαρτίαν ἐλέγχομ[ε]ν· ὅσον οὖν πρὸς τὸ μὴ μόνθαι πρὸ τοῦ νόμου ἁμαρτίαν· ἁμαρτία γὰρ δ[ὲ] οὐκ ἐλλογᾶται μὴ ὄντος νόμου· ἁμαρτία τοίνυν ἐστὶν ἡ σὰρξ ἡμῶν οἱ ἁμαρτωλοί· καὶ τοιαῦτα ἁμαρτάνετε· ἐπεὶ καὶ ἐκ τῶν ἐμῶν ἐσχάτων· ἀλλ' ἕτερας· καὶ καθὼς ἐπὶ τοῦ ἁμαρτήσασι· τ[ὸ] οἰκέτας ἀπὸ τοῦ νόμου ἐκκλησίας· οὕτ[ω] ὀχ[ε]τ[ὸ] ἀπὸ τοῦ ἁμαρτίας πλησιάζοντας· ἀπὸ τ[ὸ] ἀφθαρσίας μὴ δοκ[ε]ῖ· καὶ ὅτι ἐξ ὧν τύπου μᾶλλον· δήλωσις τῆς ὑπερβολῆς· ἀμφοῖν χάρ[ε]τ[ὸ] ἀπροσ[ω]πολ[ή]πτ[ω]ς·

ξθ Ὁ σὰρξ ἁδὰμ· τύπος ἦν τοῦ μέλλοντος ἔρχεσθαι· τοῦτ' ἐστὶ χ[ρισ]τ[ὸ]ς· ὁ πρὸ ἁδὰμ· τοιοῦτος ἀπὸ τοῦ ἁδὰμ ἀπέθνησκον· οὕτως τοιοῦτοι τῷ χῷ πάντες ζήσονται· καὶ ἀφ' ἧς ἁμάρτησαν· οὕτως τοῦ προσκαίρου ἁμαρτήματος· ἀλλ' ὃ πρὸς ἀπὸ τύπος τοῦ χῦ ὁ ἁδὰμ· ὅτι ὁ μὲν ἐκ γῆς ἐστὶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ· καὶ τοιοῦτος μὲν ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἐκ τοῦ θῦ τὸ διὰ τὴν ἁμαρτίαν· ἐκ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὀχ[ε]τ[ὸ] τοῖς ἐξ αὐτοῦ καὶ τοιοῦτοι ἐν οἷς καὶ οἱ πραγματήσαντες· ἁγνὲ πρὸ ἐμοῦ δικαιοσύνης·

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲ: ಅಭಿಜ್ಞಾನಶಾಕುಂತಲ ನಾಟಕದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶ್ಲೋಕ.

ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ:

ಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಪ್ರಿಯೆಯೇ, ನಿನ್ನ ಮುಖವು ಕಮಲದಂತೆ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಮಲಕ್ಕೆ ಮುಳ್ಳುಗಳಿರುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸುಂದರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕೋಪವಿದೆ. ಕಮಲವು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಕಮಲವು ಹಿಮದಿಂದ ಕಳೆಗುಂದುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಿಂದ ಕಳೆಗುಂದಿದೆ. ಕಮಲವು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಬಾಡುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಿಂದ ಬಾಡಿದೆ. ಕಮಲವು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಅರಳುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಿಂದ ಅರಳಿದೆ. ಕಮಲವು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕಮಲವು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಪ್ರಿಯೆಯೇ, ನಿನ್ನ ಮುಖವು ಕಮಲದಂತೆ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಮಲಕ್ಕೆ ಮುಳ್ಳುಗಳಿರುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸುಂದರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕೋಪವಿದೆ.

ಕಮಲವು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ.

ಕಮಲವು ಹಿಮದಿಂದ ಕಳೆಗುಂದುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಿಂದ ಕಳೆಗುಂದಿದೆ.

ಕಮಲವು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಬಾಡುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಿಂದ ಬಾಡಿದೆ.

ಕಮಲವು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಅರಳುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಿಂದ ಅರಳಿದೆ.

ಕಮಲವು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಕಮಲವು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಕಮಲವು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕೋಪದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ.

ξζ ἀλλ' ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου ἵνα καὶ αὐτὸς πληρώσῃ πᾶσαν δικαιοσύνην·
ξη μέχρι καὶ τοῦ σταυροῦ· Μετὰ δὲ τοῦτο πάσαν τὴν παραίνεσιν ἐπιφέρει· ἃ δεῖ
ποιεῖν τοὺς ἐπὶ τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν ἐλθόντας· ὅτι ἐπὶ τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν
δεῖ οὖν· ὅτι ἐπὶ τῇ διαθήκῃ τῇ παλαιᾷ διεθέτο· ὅπερ καὶ ἀπὸ τοῦ
μωσέως ἐδήλωσεν εἰπών· μὴ ἁμαρτήσαντι σοὶ θύσῃς· μὴ ἁμαρ-
τήσαντος δὲ τοῦ προ-
τοῦ μόνου· οἰκονο-
μῶν·

Οὐκ ἐπὶ τῇ ἀφέσει τῶν προ-
ὁμολογῶν ἁμαρτίαν· μᾶλλον
δὲ ἐπὶ τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρ-
τιῶν· ἀλλὰ διὰ ταύτας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν
φησι· ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ
ἔλαβον· οὐκ ἐμοὶ δὲ ἔοικε
αὐτοῖς διὰ τοῦτο μὴ ἔχειν
μόνον τὴν ἁμαρτίαν
λαμβάνειν· ὅσον οὐδὲ
προστιθέναι μόνον ἔοικε
πρὸς τοῦ μόνου τὴν ἁμαρτίαν· ἁμαρτίαν γὰρ δὴ οὐκ ἔλλογᾶται μόνον
τοσοῦτον· ἁμαρτάνοντες ἐστηκότες ἦσαν οἱ ἄνθρωποι· καὶ τοῦ ἁμαρτάνειν·
ἵνα δὲ καὶ διὰ τοῦ μὴ ἔχειν ἁμαρτίαν· ἀλλ' ἕτερα· καὶ ἕτερα
προστιθέναι ἁμαρτήσασι· τὸ οἰκέτας ὄντας τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν δεσπότην
οὕτω διακεῖσθαι πλημμελοῦντας· ὡς τοὺς
ἀθεραπεύτους ἀπόλλυσθαι· καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τῷ μὴ ἁμαρτεῖν
ὑπερεχομένους· ἀμφοῖν γὰρ τὸ ὠφελεῖσθαι παρέπεσεν·

ξθ Ὁ σὺ δὲ ἀδελφέ· τύπος ἐστὶν τοῦ μέλλοντος ἔρχεσθαι· τοιοῦτος
περὶ δὲ τοῦ θεμελίου τοῦ ἀδελφοῦ τούτου ἀπέθανεν ὁ κόσμος· οὕτως
τοῦ θεμελίου τοῦ χῦ πάντες ἐζητοῦμεν καὶ ἀφεθῆναι· οὕτω τοῦ
προσκτήματος σημεῖόν· ἀλλ' Πρόσκαιρος τύπος τοῦ χῦ
ὁ ἀδελφός· ὅτι ὡς πρόσκειμος τοῖς ὀφθαλμοῦ· καὶ τοιγαροῦν μὴ φά-
γωμεν τοῦ ζύμου ἁγνοῦμεν ἀπὸ τοῦ θεμελίου· διὰ τὴν ἀφθαρσίαν
ἡσαν χάριτος· οὕτως καὶ ὁ χς τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ἐν οὐδὲν
καιοπραγήσασι· ἁγνοὺς πρὸς ἐμὲ δικαιοσύνης·

ξ̄ς ἀκριτὰρμόμου· θελήσῃ αὐτὸ· οὐτοσοῦτὸ διὰτὴν ἁμαρτίαν μὲν
προθυμήσκομαι· ὁ σωμὸς διὰτὴν ἀδαμὰν χώραν τοῦ ἰδίου παρόχηκότ
ὄγκου παρακόσμου· ἡμῖν δὲ τοῖς πρὸ τῆς ἁμαρτίας· πλὴν
οὐκ ἐμοιάζετο αὐτοῖς· διὰτὸ μὴ ἅμα μόνον τὴν ἁμαρ
τίαν· μὴ λαμβάνομεν σὺν τὴν ἁμαρτίαν· ἀποθνήσκοι ἀμοῖοι· τῇ δι' ἣν πότε·
ἂρ οὖν πρόδηλόν τῇ διὰ
τὴν ἀδαμὰν κτίσιν·
ὁ ἰκν ὁ ραν τὴν ἀφαίμακτον λύ
σιν· μὴ μόνον δοξάσωμεν
τὴν ἀδικίαν· δὲ ἀλλομὲν
προθνήσκομεν· ἀφ' ὧν ἁμαρ
τίαν ἡμῶν σκομεν· ἵνα ἁμαρ
τίαν ἐλομένοις· τοιγαροῦν
ὁμοίως διὰτὴν ἀδαμὰν· ἀπ
θνήσκομεν·
ἀνῆ ὲ νομομένοις ἁμαρτίαν
μᾶλλον αὐτὸν ἡμῶν τὸν θ· τὸν κ
τοῦ παραπαύσεως τὴν μοῦ σωμὸν· ὅτι οὐκ ἔστι ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας συμπαθεῖν·
ὅτι μὴ τοῦ δι' ἡμᾶς περιτεθέντος· τοῦ σώματος τῆς ἁμαρτίας· ἵνα τοῦ
ὀπτάνου· ὅτι οὐκ ἔθ' ὁμοίου ἁμαρτίαν ἐν· ἵνα αὐτὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐν ἀφῇ
μοσκομεν· ἵνα μὴ ἵνα αὐτὸ μᾶλλον· ὅτι ὁμοίως διαφορίαν ἵνα μὴ· καὶ δόξα θω
ρίαν· ἵνα τὸ ὁμοίως· ἵνα μὴ ἁρτυρ τοῦτ' ἵνα ἡμῖν· μᾶλλον· ὅτι δι' ὃν τὸν κ τὴν σὺν
ὅτι σοδομώτας· ὅτι οὐκ τὸν τὸ ἁμαρτῖ· ἵνα τὸ φυσικὸν ὄγκον τὸ μὴ· ὃν οὐκ δὴ
μουργὸν πρὸς ἡμᾶς τὴν σὺν ἡμῶν· ὃν τὸ πρὸς αὐτὸν κτῖ· τὸν μὴ τὸ οὐ πρὸς αὐτὸν κτῖ·
φυσικὸν τὴν μοῦσιν ἡμῶν τὸ τίθηκ· φασὶ δὲ τὴν τὸν μὴ πρὸς μοῦσαι μνημόρι
ὑπάρχει· ἡμῖν τοῖς ὃν ἀπὸ οὖν ποιήματι· ὃν ἡμῖν τὸν λόγον δὲ θῆσαι τοῖς ἀδαμὰν
μὲν φάσιν ἡμῶν ὄγκον ἡμῶν καὶ ὃν σὺν μνῆ ζύμμορμόμου ἡμᾶς ἁμαρτί·
τοῦ ὃν δὲ ἵνα δόμου ἀπάρχομον· τὸν μὲν ζύμμον τὸ ποιητικὸν τὴν μοῦσι
τὸν ἵνα οὖν σὺν μνῆ· ἁμαρτίαν ἡμᾶς ἐδόξαμεν·
Τὸ δὲ χρὶς οὐ τοῖς ὃν ὃν· ἀλλ' οἱ ὁμοίως τῆς μὲν διὰ τὸν μοῦσι· οἱ ὁμοίως ὃν σὺν μοῦ μὲν ἐκ
τῆς· ἡ ἁμαρτία δὲ δύναται· μόνον μὲν δὲ χ οὐκ ἔστι παραύτασις ἡ

ξ̄ς ὁμοίωμόμου· ἁμαρτίας
μὲν ὁμοίως ὃν σὺν μνῆ
ὁμοίως ὃν ἐλλομένοις·
ὁμοίως ὃν σὺν μνῆ·

οβ πολλῶ μᾶλλον νῦν χ᾽ Ὁ νῦν μὲν ἁμαρτίας χάρις τοῦ θεοῦ καὶ δωρεὰ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. οὐ γὰρ ὡς δι᾽ ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. οτ: κ᾽ ὃν τρόπον δι᾽ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν ἐφ᾽ ᾧ πάντες ἥμαρτον· ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου· ἀλλὰ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος.

οβ πολλῶ μᾶλλον νῦν χ᾽ ὁ νῦν μὲν ἁμαρτίας χάρις τοῦ θεοῦ καὶ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. οὐ γὰρ ὡς δι᾽ ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. οτ: κ᾽ ὃν τρόπον δι᾽ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν ἐφ᾽ ᾧ πάντες ἥμαρτον· ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου· ἀλλὰ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος.

οβ Πολλῶ μᾶλλον νῦν χ᾽ ὁ νῦν μὲν ἁμαρτίας χάρις τοῦ θεοῦ καὶ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. οὐ γὰρ ὡς δι᾽ ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. οτ: κ᾽ ὃν τρόπον δι᾽ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν ἐφ᾽ ᾧ πάντες ἥμαρτον· ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου· ἀλλὰ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος.

οβ πολλῶ μᾶλλον νῦν χ᾽ ὁ νῦν μὲν ἁμαρτίας χάρις τοῦ θεοῦ καὶ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. οὐ γὰρ ὡς δι᾽ ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. οτ: κ᾽ ὃν τρόπον δι᾽ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν ἐφ᾽ ᾧ πάντες ἥμαρτον· ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου· ἀλλὰ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος.

ὁ ἀλλ' οὐχ οὕτω τὸ παραιτεῖσθαι· ὁ μὲν γὰρ οὐχ οὕτω τὸ παραιτεῖσθαι
τὸν ἀδαμὰν ὅσον τὸ χάρισμα τοῦ θυμοῦ· ὁ δὲ οὕτω σφόδρα τὸν ἀδαμὰν
παραιτεῖται ὥστε καὶ τὸν θυμὸν ἐκβαλεῖν· καὶ καίτοι τοσοῦτον μὲν ἦν τὸ
τοῦ χαρίσματος τοῦ θυμοῦ· ὅσον τε καὶ τὸ ἰσμηλίαν ἁμαρτῆσαι τοῦ θυμοῦ
τοσοῦτον, οὐδὲν μᾶλλον ἐνῆρχε τὸ χάρισμα τοῦ θυμοῦ· καὶ τὸ ἰσμηλίαν
καταρθῶσαι τοῦ θυμοῦ ἐποίησε τὴν ἁμαρτίαν· οὕτως τὸ χάρισμα·

ὁ β Βούλεται δὲ ἡ θεία γραφὴ μὴ διαμερίσασθαι τὸν χάριν τοῦ θυμοῦ τὸν ἀδαμάντα παραιτεῖσθαι· ἵνα μὴ διαμερίσασθαι τὸν χάριν τοῦ θυμοῦ· ὡς περιλιπεῖν τὸν ἰσμηλίαν διαμερίσασθαι· ἀλλὰ διαμαρτεῖν τὸν διαμερίσασθαι· ὡς περιλιπεῖν τὸν ἰσμηλίαν τὸν ἀδαμάντα παραιτεῖσθαι· τὸν μὲν ἰσμηλίαν τὸν ἀδαμάντα παραιτεῖσθαι· τὸν δὲ θυμὸν ἀπαιτεῖσθαι· καὶ τὸν μὲν ἰσμηλίαν τὸν ἀδαμάντα παραιτεῖσθαι· τὸν δὲ θυμὸν ἀπαιτεῖσθαι· καὶ τὸν μὲν ἰσμηλίαν τὸν ἀδαμάντα παραιτεῖσθαι· τὸν δὲ θυμὸν ἀπαιτεῖσθαι· καὶ τὸν μὲν ἰσμηλίαν τὸν ἀδαμάντα παραιτεῖσθαι· τὸν δὲ θυμὸν ἀπαιτεῖσθαι·

ὁ γ οἰκ Καὶ τὸν μὲν ἰσμηλίαν τὸν ἀδαμάντα παραιτεῖσθαι· τὸν δὲ θυμὸν ἀπαιτεῖσθαι· καὶ τὸν μὲν ἰσμηλίαν τὸν ἀδαμάντα παραιτεῖσθαι· τὸν δὲ θυμὸν ἀπαιτεῖσθαι· καὶ τὸν μὲν ἰσμηλίαν τὸν ἀδαμάντα παραιτεῖσθαι· τὸν δὲ θυμὸν ἀπαιτεῖσθαι· καὶ τὸν μὲν ἰσμηλίαν τὸν ἀδαμάντα παραιτεῖσθαι· τὸν δὲ θυμὸν ἀπαιτεῖσθαι· καὶ τὸν μὲν ἰσμηλίαν τὸν ἀδαμάντα παραιτεῖσθαι· τὸν δὲ θυμὸν ἀπαιτεῖσθαι·

ὁ δ ἀλλ' οὐχ οὕτω τὸ παραιτεῖσθαι τὸν ἀδαμάντα καὶ οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τοῦτο ἦν τοῦ θυμοῦ παραιτεῖσθαι τὸν πολλοὶ ἀπέθανον

οζ Διὰ τί ἐν πάλαι ἡμῶν ἐν τῷ περὶ μετὰ τοῦ περὶ μετὰ
οη θανάτου δὲ ἄρου· νόμισε δὲ Καθαιρῶ τοῦ μόνου
τῶν δόξαν· περὶ σιουδαίοις ἐν αὐτοῖς ἀφ' ἡμῶν· καὶ δῆλ.
ὅτι μόνον οὐδὲν ἡμᾶς ἀφ' ἡμῶν ὁμόν· ἀλλὰ καὶ ἵνα ζημίαν
ἁμαρτίας τοῦ παραιτήσασθαι· τὸ δὲ ἵμα οὐ καὶ τὸ
μικρά τοις· ἀλλὰ τοῦ ἀφ' ἡμῶν δῆλοι· ὁ μὲν δ' αὐτοῦ
ὁδόθη ἵμα πρὸς ἁμαρτίαν ἀπ' ἀλλὰ δόθη·

οζ
οὕτως καὶ διὰ τῶν ἑνὸς
κρίσις τοῦ ὁμοίως· δίκαιοι κα-
θισταθήσονται οἱ πολλοί·
οη μόνον δὲ παρ' ἡμῶν·
ἵμα πλεονάσῃ τὸ παρ-
ράπτωμα· οὗ δὲ ὅπου
ὁμαρτία·

ἵμα μὴ ἁμαρτάνωσι καὶ πάσι δῶσι· μὴ
φυμαχθῇ δὲ· ἡ ζημία τῶν ἁμαρτιῶν·
ὁ παρὰ τῶν ἰδίων·
ἀμφύσημα ζωῆς·
ἀλλὰ παρὰ τῶν
μὴ φυμαχάντων
ῥαθυμίαν καὶ πάν
ῥωσιν· γενικὸν·
οἰκ τοῦτο τῶν ἀφ'
νομαίων· ὁμόμορφα πά
ρασι σθαι χάριν·
παρὸ σιν θῇ· τὸ γὰρ ἵμα καὶ πάντα τοῖς
μὴ μᾶλλον τὸ αὐτόμορφον· τοῖς μὲν τὸ μὴ δ' ἁμαρ-
τῶν καὶ αὐτῷ· τοῖς αὐδαίμορφον δοθῆναι
σι μᾶλλον καὶ αὐτῷ· τοῖς αὐδαίμορφον δοθῆναι
σι τὸ παραπτωμα· ὁ δὲ γὰρ παραπλήσιον ἀφ'
σὺν παραιτησάμενος ὅταν πάντων·

πάρεισι καλ· τὸ παρόσιμα ἡμῶν δῆλον·
οθ ἵνα πλείονι· Πολλῶν δὲ ὄντων τοῦ· παραιτησάμενος·
π ὄντων πλείονι· Μὴ φυμαθῇ δὲ ὅτι ὁμοίως ἀφ' ἡμῶν·
ὁ γὰρ τῶν ἁμαρτιῶν παρασκευὴ· ἐσθ' ὅτε δὲ ὁμοίως ἀφ' ἡμῶν·
τοῖς ἀπόροις μὴ χαμαί· ἐσθ' ὅτε γὰρ τοῦτο χάριν δῶ·
μᾶλλον δὲ ὅτε παρὰ ταῖς ἀφ' ἡμῶν· ἵνα οὕτως ἡμῶν·
μᾶλλον δὲ ὅτε· οὐκ οὖν ὅτε παρόμασιν οὐ τὰ ἁμαρτία· οὐχὶ
κόμασι σθαι ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ πρὸς αὐτὰ παρὰ ἡμῶν·

οἷς τὴν περιουσίαν τῶν δικαίων· Πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ εἶναι τὸν θεὸν ἀντιμάχεται· τοῦ
τοῦ δὲ καὶ τοὺς οἰομένους τὸν αὐτὸν εἶναι θεὸν τὸν ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ τὸν ἐν τῇ καινῇ διαθήκῃ·
ὁμοφρονοῦσι δὲ οὐδὲ μὲν μεμερισμένῃ ὁδόφθη· ἀλλὰ οὐκ ἀποριστάσαι·
ἄλλως· Ὁμοιόμοιμαι θεὸς ὁδόφθη χάριτος τοῦ θῦ· ζίμαι
ἡμᾶς ἀπαιτεῖ ἀναίμακτον θυσίαν· καὶ ἱλασμὸν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· ἀμμίμαι καὶ
ὑποίμεθα· καὶ συμμερομόμοι χῦ· καὶ μερομόμοι πρ̄σ·ς
σόσομοι τοῦ ὑοῦ·
καὶ ἀμμαιμμριάναφα
θεῖ· Ναπὸ τοῦτο δὲ μὴ
οἱ ἀποριστάσαι τῆς
χάριτος μαμιάμοι
τες· ἄλλως·
Παμμτὸ αὐτῦ· ὅσαγα
μίθσιαμόῖ· ὅσα
δὲ μὴ χ̄ παραδόξομ
ὁδόμαφθη τοῦ θῦ ὑσ
ἰῦχῦ θσῆ καὶ δο
ρεαῖ καὶ καπορθώ
μαπι· ἀπαναμσό
θσθαι τὸ γδῦῖ τῶν
θρώπωμ παμμαχῦ
αὐτὸ καταδιδάζῃ·
ὡσπερ γὰρ τὸ αὐτὸ
παμμλῦ ὅσι χάρημ·
ἀμαρτωλοὶ κ̄ς·
Τοῦ πιθαμαὶ αὐτοῖ καὶ
μερός·· ἄλλῳ

πολλῶ μᾶλλομ οἱ τῶν π̄ς
ριστάσαμ τῶ χάριτος καὶ
τῶ δωρεᾶς τῆς δικαιο
σύμης μαθημόμ τες· θῦ θσῆ
μασῆμ μούσι· διὰ τοῦ γδῦ
ἰῦχῦ· ἀμαῦ ὡσ ὁ δίκαιος
παραπτώματος· ὡς πᾶν
τας ἀμῶ ὡς πάντας ἀμῶ
ὡς δικαίωσι μ θσῆς· ὡς
πρ γὰρ διὰ τῆς τοῦ ἑ̄ὸς
μοῆς τοῦ γδῦ ἁμῶ ἁμαρ
τωλοὶ κατεστάθημεν οἱ
πολλοί,

Ἢ διὰ τοῦτο τοῦ ξ̄ῦ καὶ ἀρνιοῦ ἰσαμῖν τῶν τοῦ γδῦ μοῖ σθαι μίαμ
τῶν τοῦ παροσπατόρος ἁμαρτίαμ· παῖ τῆ καταπίμαμι
μῆσι μὲν διδαχῶν ὅσι τῶ πρόωπα μαϊτῶν·
ἢ ἀμαρτωλοὶ· Ἀμτὶ τοῦ γὰρ διὰ τοῦ ἑ̄ὸς τοῦ θαμάτοῖ καὶ
τῆ μοῆς·

πβ̄ ΜΗΔΕΝΟΕΙΤΕ: ὑπωπτικὸν μόνον κεχρηται τῷ ῥήματι μέσον τοῦτο σὰ
τοῦ θανόμην τῆς ἁμαρτίας· καὶ δηλοῖ· ἀμοίρητε· ὅτι ὅσοι ἴσχυσαν
ταὐτὸν ἠμύνατο· ἴσον τοῦτο τῷ ἀπαμύνασθε· ἢ καὶ αὐτοὶ ἀπαμύνεσθε
μήτε· θανάτου γὰρ μετέχετε τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ
ἢ κἂν θανάτου αὐτοῦ ἀπαμύνεσθε μήν· ἢ γὰρ καὶ μὴ ὁμοπαθεῖτε
αἱμορραγοῦσι τὸ αἷμα τοῦτο· ἁμαρτιῶν μήν τοι·

ιβ̄ ΔΙΑΤΙΘΕΜΑΙ ΔΕ Π[ερὶ] θανάτων ποιεῖται τὴν ἀναίρεσιν διὰ τοῦ ἥττονος
πρὸς τὸ μεῖζον· καὶ δείκνυσιν
μὴ τοίνυν φοβώμεθα
θεοδωρίτου·

Δόξαμεν τοῦ πρ[οφήτο]υ· τὸ
τὴν ταπείνωσιν τοῦ χ[ριστο]ῦ· ἐπὶ
δυνάμεως δηλ[ονότι]· ἵνα καὶ
θῇ τοῦ ἰω[άννου] μὴ μείνῃ τῷ
ὀνείδει· οὕτως καὶ ἡμεῖς·
ἐπειδὴ ὁμοπαθεῖς ἐσμεν
τῷ καὶ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ
μοθα· ἀμείνονος ἐσμεν
αἵματος δυνάμενοι
ἀναιρεῖν ἀφαίρεσιν τοῦ
διὰ χρηστοτέρας

ασ· ἀνὰ μὲν κρεῖττον μὴ ἁμαρτίαν· αἵματα δὲ χείρονα·
ιγ̄ ΕΝ ΚΑΙΝΩ ιγ̄ Ὁ πόρρω σημαίνει μακρότερον ἐλθὼν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ·
ἀφ' ἑαυτοῦ ἦκε, τοῦτο καὶ μόνον ἴσον· εἰ γὰρ ἐνέφυ
ιδ̄ Ὅμοιόν τι ταῦτα ἔπαθε καὶ τοῦ χ[ριστο]ῦ· καὶ δηλ[ονότι]· ἀφ' οὗ ἐμε
φύτοις ὅμοιον συμβίου χοι γὰρ ἐμοῦ τοῦ θανάτου· συμφύτοις δὲ
καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὡς ὅταν τὸ σῶμα φθορὰν τὴν ταφὴν ὑπ-
τοῦ μὴ ὑφιστάμενον τὸ λύσαι· οὕτως καὶ τοῦ μὴ ταφὴν
τῷ αἵματι· ὑφίσταμένου κρατῆσαι αὐτοῦ·

Ζ: ἐπὶ τὴν ὀφειλομένην ἐπὶ τῇ πίστει πρᾶξιν ἀγαθήν:

πα ὑπερεπερίσσ ... Οὐ γὰρ μόνον τὸν ἁμαρτήματα ἀπολλαγέντα.
ἀλλὰ καὶ μυρίαν ὀδόντων φαθῶ::
πβ ὡς περιεβάλετο Ἡ γὰρ ἁμαρτία αὐθημερὸν ἔζη μετὰ θάνατον: ὁ δὲ θεὸς
μετὰ θάνατον ἀπολύει καὶ ὑποφρονεῖ μὴ μνησθῆναι τῶν θανάτων
μετὰ τὸν θάνατον::
πγ ὁμοίως καὶ χάρις ... χάρισμα γὰρ: ὡς χάρισ θεῖ καὶ δικαιοσύνη
μᾶλλον μᾶλλον πορθοῖ ἁμαρτίας καὶ θανάτου. ὅμως αὐτὸς σὺν κρι
νόμενος ἔζη τῶν ὄντ:
πδ ἐκ νεκρ Διὰ τοῦτο
χεῖρον μὴ μόνον δι
πε οσωθῆσ: τί οὖν ἐρεῖ τις:
Γίνωσκε δὴ διὰ τοῦτο
ἀφῆμεν ἁμαρτίαις ἵνα
ἀναβλαστήσωμεν καὶ
μᾶλλον ποιῶμεν:
ἐπιμένωμεν:
πς ἔξεστι δὲ καὶ ἀφεῖναι ἁμα
οὐδὲν διαφέρομεν
ἢ ἁμαρτίαν ὑπερ
βαίνομεν. ἵνα μὴ τοῖς ἁμαρ
τάνουσι δῶμεν δόξαν τῷ ἀφ
ῆμεν. περὶ τοῦτο πᾶν
ἀεὶ πᾶσα ἁμαρτία αὐτοῦ::

ὑπερεπερίσσευσεν χάρις.
πβ ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ
πγ οὕτως καὶ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης
πδ εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. τί οὖν ἐροῦμεν
πε ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;
πζ μὴ γένοιτο. οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ
πη πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ.

πζ μὴ γένοιτο Ὅσῳ γὰρ ἐσμὲν τοῦ μὴ μολυνθῆναι
μᾶλλον ἁγνοί: τοσούτῳ μᾶλλον: ζενὴρ ἔξεστι δὲ καὶ ἀφεῖναι τὸ
μὴ ποιεῖν ἁμαρτίαν ἵνα ἀπολαύσωμεν τῶν ἡμαρτημένων καὶ ἀπο
τιθέναι τὴν ἁμαρτίαν τὸ διαμέν::
πη ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ Ἡ ὁ τὸ αὐτὸ θέλειν μέρος ἐσμὲν κρῖναι. πῶς οὖν
ἐμὲ κρῖναι αὐτὸ ἐμὲ κρίναι ἐμὲ κρῖναι. ἐμὲ κρίναι τὴν
ἁμαρτίαν. τοιαῦτα τὰ χωρία ἐστὶν ἃ ἐμνήσθημεν. οὐδὲν οὖν θέλειν
τὸ σῶμα ἐμὲ κρῖναι τῇ ἁμαρτίᾳ τὸ ἐλεύθερον ἐμὲ κρῖναι τῇ ἁμαρτίᾳ.
ἐμὲ κρῖναι τὴν ἁμαρτίαν. π. ἁπλῶς μὴ ὑπακούειν αὐτῇ::

μόμου θμῶν ἡ σθένεια τὴν σαρκά. ὁ πῦρ τὸ μὴ αὐτοῦ ὧν ἁμάρτιας
θμὸ μοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας. καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέ
κρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί· ὁρᾶς πῶς τὸ σῶμα τῆς
ἁμαρτίας καλεῖ τὴν σάρκα· καὶ παλιν λέγει τὸν χθν τῆς σαρκὸς τῆς
ἁμαρτίας τὸν θάνατον· καὶ μθν ὅκρα σται μὴν θν περὶ ἁμαρτίας χω·
διὰ τοῦτο καὶ περὶ αὐτοῦ τὸ καὶ διὰ αὐτοῦ καὶ ἐν ἴσῃ μὲν ἐν χέρισι·

ιζ̅ ὁ τὰρ ἐσπουδασμένως·
Ὁρᾶς ὅτι ὅσον μέτρον
μαρτάνομεν ἡμεῖς μέ
μαι μθν κροῖσ· ὁ χ̅ς δὲ
ἀπο θανὼν μόνος δι καί
ως ται· τοῦτο τὰρ μάπύλ
λακται ὑπὲρ παθθρά
των ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἁμαρτί
ας· τί μὴν τοῦτο ἐπὶ
τοῦ καταισχύνοντος
λέγομεν· θμῶν σωμ
τὰ ἐν ἁμαρτίαις ὄν
τας· ἐπεθάνομεν·
ιη̅ εἰ δὲ ἐπεθάνομεν·
ἵνα μὴ τὸν μισθὸν
τῶν ἁμαρτάνων
λαμβάνομεν καὶ ζ̅ν· ἡ
ἀποθνήσκομεν·
ὡς σωθῶμεν· ἀλλ᾽ καταισχύνομεν· καὶ τρόμον· ὅτι
καὶ συζήσομεν αὐτῷ· τὴν μεταμέλειαν δηλονότι
ἡμῶν ἀφίησι μετὰ τῶν ἁμαρτάνων·

ιθ̅ Τοῦμὲν κατὰ δουλάς εἰμὶ νόμῳ
τῆς ἁμαρτίας· οἱ τὰρ ἀπο
θανόμ. δικαιοῦται
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· εἰ δὲ
ἀπεθάνομεν σὺν χ̅ῳ·
πι
πιστεύομεν ὅτι καὶ συζή
σομεν αὐτῷ· εἰδότες
χ̅ς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐ
κέτι ἀποθνήσκει· θάνα
τος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει·

κ̅ ὃ τὰρ ἀπέθανεν τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφ᾽ ἅπαξ· ὃ δὲ ζῇ ζῇ τῷ θ̅ῳ·
οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ ζῶντας δὲ τῷ θ̅ῳ
ἐν χ̅ῳ ἰ̅ῳ τῷ κ̅ῳ ἡμῶν·

κα̅ Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν
αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ·

κβ̅ μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε
ἑαυτοὺς τῷ θ̅ῳ ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θ̅ῳ·

κγ̅ ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν·

κδ̅ Τί οὖν; ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο·

κε̅ οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν δούλους ἐστὲ
ᾧ ὑπακούετε ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην·

κϛ̅ χάρις δὲ τῷ θ̅ῳ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν
παρεδόθητε τύπον διδαχῆς·

κζ̅ ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ·

ϛ̣ Τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας ἐσμὲν ὁμοιώματι γὰρ θανάτου ἐσχηματίσθημεν τῷ θανατικῷ θανάτῳ· ἐπεὶ γὰρ τρόπος ἐστὶν ἀναδύσεως ἑκάστου τῶν ἀναστημάτων καὶ ἁμαρτιῶν θάνατος καὶ ἀφανισμὸς ἐστὶν ὁμοίωμα τοῦ θανάτου· ὁ χῦ θάνατος· διὰ τοῦτο μὴ κυρίλλου· Ὁ μείσωμεν ἰῶν θανάτου· ὁ χῦ θάνατος· διὰ τοῦτο μὴ αὐτοῦ μεμνημένοι ἀποθνήσκωμεν τῷ θανάτῳ· ἀμὲν ἁμαρτάνομεν τῇ ἡμέρᾳ· καὶ τοῦ μὲν ὁμοίωμα θανάτου τὸ τοιοῦτον ἡμῶν σῶμα ἐσχήκοτι· καὶ μεμαραίωκότι· ἁμαρτίαν γὰρ ἐσμὲν ἁμαρτίας·

ϛ̣α Κὰὶ τῆς ἀναστάσεως· ἵνα καὶ ὁρᾶν ἀφθόνως τὴν τοῦ θῦ· τὸν μὲν θάνατον τοῦ χῦ· ὃν ἐμιμησάμεθα· τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ὃν ἐλπίζομεν ἐσόμεθα· τοῦτο γὰρ ὁμοίωμα ἐσμὲν τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἵνα καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γὰρ ὁμοίωμα ἐσμὲν τῆς ἀναστάσεως· τοῦτο γὰρ ἐσμὲν ἁμαρτίας·

ϛ̣β Τοῦτο γινώσκοντες· ὅτι καὶ ἡμῶν ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος συνεσταυρώθη· ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας· τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη τοῦ τύπου μόλις κατὰ μικρὸν ἀνθρώπου· τοῦ τύπου μὲν γὰρ ἐσταυρώθη τὸ χῦ διὰ τοῦ ἰδίου σώματος· ὃ φῶς τὸ δὲ καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας· τοῦτο μίαν μόνον σημαίνει καὶ πεφανέρωται σημασίαν· ταύτην γὰρ δηλοῖ σῶμα ἁμαρτίας·

ϛ̣γ Παραδόξως δὲ οὕτω φύσιν ἐνδύεται· ἀλλὰ τὴν τοῦ μηρᾶ ἀμυδρὰν μὲν· τούτων δὲ ὄφελε τῶν ἰδίων σωμάτων μόνον· ἵνα καταργηθῇ· ἔστι τοῦτο δηλοῖ μίαν καταργηθῆναι μόνον· ἐπεὶ καὶ ὑπὸ πολλῶν ἁμαρτιῶν ἐστὶν ἡ ἀμυδρὰ· ἀλλὰ μίαν ἁμαρτίαν· ἐπεὶ γὰρ μόνον ἐστὶν ἁμαρτία· ἵνα καὶ μία ἁμαρτία· ἐπεὶ γὰρ μία ἐστὶν ἁμαρτία· ἵνα καὶ μία ἀμυδρά

ζ μὴ οὖν κατὰ ἐπιθυμίαν ἐστὶ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας ἀλλὰ τοῦ θανάτου. ἐπιθυμία γὰρ τοῦ σώματος κατὰ τῆς ἁμαρτίας ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ μὴ δὲ τοῦ θανάτου. ἐπιθυμία γὰρ τοῦ σώματος κατὰ τῆς ἁμαρτίας ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ μὴ δὲ τοῦ θανάτου. κἂν γὰρ θάνατος ἐπιθυμῇ τοῦ σώματος ἀλλ' οὐ τῆς ἁμαρτίας. ἐπιθυμεῖ δὲ τοῦ σώματος ἡ ἁμαρτία ἵνα αὐτὸ ἐργάσηται τὴν ἁμαρτίαν. ἐπιθυμεῖ δὲ τοῦ σώματος ὁ θάνατος ἵνα αὐτὸ διαφθείρῃ. ἐπιθυμεῖ δὲ τοῦ σώματος ἡ ἁμαρτία ἵνα αὐτὸ ἐργάσηται τὴν ἁμαρτίαν. ἐπιθυμεῖ δὲ τοῦ σώματος ὁ θάνατος ἵνα αὐτὸ διαφθείρῃ. τὸ μὲν γὰρ ἐπιθυμεῖ κακόν. τὸ δὲ ἐπιθυμεῖ κακόν. ἡ μὲν γὰρ τοῦ παθήματος μείμησίς ἐστιν καὶ ὄχλησις καὶ ταραχὴ φύσιν μὴ μιμνήσκεται. ἡ δὲ ἁμαρτία μὲν οὐ μιμεῖται τὴν σωτηρίαν. ὀφείλει:

ζ ἐν τῷ θανάτῳ. Παραμυθεῖται αὐτὸν ὅτι τοῦ θανάτου τὸ σῶμα. δίκαιον ὅτι τοῦ θανάτου ἐστὶ τὸ σῶμα διὰ τὴν ἁμαρτίαν μὴ τοῦ θανάτου ἔσται τὸ σῶμα:

η τὰς ἐπιθυμίας ἐστ. Τουτέστι τοῦ σώματος οἱ μὴ ἀποθνήσκοντες:

θ ὅπλα δικίας Τὸ γὰρ σῶμα ἁπλοῦν καὶ ἀμέριστον ἐστὶ τῇ φύσει καὶ ὁμοιομερὲς ἐστὶν ὅλον ὅλου καὶ μέρος μέρους καὶ ὅλον μέρους καὶ μέρος ὅλου. ἐπεὶ οὖν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ σώματι ἐνεργεῖ καὶ ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ

ὁ γὰρ ἀπέθ(ανεν). Καὶ τοσοῦτον θέλει ὁ υἱὸς ἀποθανεῖν. ὅτι ὁ θέλει μὴ τὸ ἀποθανεῖν ὁ ἀποθνῄσκει. οὐχ ὡσ ὑποδεέστερον θάνατον τοῦ τοῦ πατρὸς ἀμοῦσα ἀποθνῄσκει. ἀλλὰ διὰ τοῦτο τοῦ ἰδίου σώματος τὴν ἁμαρτίαν. ἵνα αὐτὴν ἀμβλύνει καὶ θανατώσῃ::

ζ(ήσεται θεῷ). Τοῦτο ὡσθεὶ ἀποκείμενον καὶ ἀναμένον. ὡσ γὰρ μοχθεῖται τὴν ἁμαρτίαν ἵνα τοῦτο διὰ τὴν ἁμαρτίαν. οὕτω σμοῦ ται τοῖ θεῷ. τοῦτο διὰ τὸ ἅμα θεῖ::

ιε΄ Καὶ οὕτω σμοίως. ὡσπερ μὲν μένουσι τοῦ καὶ θνῄσκει ἁμαρτίᾳ οὖν. ἀποθανεῖν τὴν ἁμαρτίαν καὶ ζῇ δὲ τῇ δικαιοσύνῃ. καὶ ἀποθανεῖν τῇ ἁμαρτίᾳ οὖν. τῷ μόνῳ. οὕτω μοιμόῃ τοῖ θεῷ ζῇ. τοῦτο τὸ ἅμα θεῖ. ὁ υἱὸς θεὸς ζῇ τῇ δικαιοσύνῃ. καὶ ἀποθανεῖν τῇ ἁμαρτίᾳ οὖν. ἀλλὰ τὸ ἁμαρτάνειν ρομβθῆναι. τὸ ἅμα αὐτὸ μὴ θῶ::

ιζ΄ Καὶ ὑμεῖς λογίζ(εσθε). ἵνα τί ἅμα μὴ μένουσι καὶ τῇ δικαιοσύνῃ. πρὸσ ἑαυτοὺσ ἀποθανεῖν μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ. οὐ μὴ ἀποθανεῖν δικαιοσύνῃ. οὔτε ζῆν ἑαυτοῖσ μοῦ ζῆν θεῷ. οὕτω σοῦσ; ὅτι ἀποθανεῖν θάνατον μὴ μὲν διὰ τὴν ἁμαρτίαν ἀποθανεῖν. ζῆν δὲ τῷ θεῷ. καὶ ἐν ἑαυτοῖσ ζῆν μὲν καὶ μοῦμεθα καὶ ὁμεῖν. καὶ ἀποθανεῖν ἁμαρτίᾳ δικαιοσύνῃ. οὔτε. ἀποθανεῖν πρὸσ τὴν ἁμαρτίαν καὶ ζῆν. οὕτω σὲ ἑαυτοῖσ μοῦ ζῆν θεῷ. χρὴ ἅμα μὲν κρίνειν μὲν. ὅσον πρὸσ τὸ μὴ ἁμαρτάνειν. ζῆν δὲ πρὸσ τὸ καὶ τὰ θεῷ. διὰ ἰῦ χῦ. τοῦτο ἅμα σημαίνων τοῦ χῦ. ἔ ἐν χῷ ἰῇ: Διὰ ἰῦ χῦ. διὰ γὰρ τοῦ θανάτου αὐτοῦ αὐτοῦ τὸ ζῆν ἡμῖν::

ιβ΄ Ὁ γὰρ ἀποθανὼν ἁμαρτίᾳ. τῇ ἁμαρτίᾳ ἅπαξ ἀποθανὼν ἐφ' ἑαυτοῖσ. ὁ δὲ ζῇ. ζῇ τῷ θεῷ. οὐ πρὸσ ἑαυτοῖσ μοῦ ζῆν θεῷ. μεμερισμένῃ ἑαυτῇ ἁμαρτίᾳ. ζῶν δὲ τῷ θεῷ ὁμιχῶν ἰῦ τῷ κῷ ἡμῶν::

ις ὁτιῶν πληρεστέρως: Ποιᾷ τὸ αὐτὸ δόκιμον παρασκευάζει.
ιζ ἐλαττονεῖ δούλοις. Ὁ μὲν δεσπότης οὐδὲ τοῦ
ἁμαρτήματος ἀνέχεται οὐδὲ τοῦ
μαστιγίου· αὐτὴ δὲ ἑαυτὴν ἐκδικεῖ καὶ τῷ
μαστιγίῳ τῷ ἁμαρτάνοντι ἑαυτῇ προσφέρει·
ιη δουλοῖ ἑαυτῇ: Ἑαυτὴν οὐδὲ τοῦ πράγματος δούλοις· οἷον
πανωλεθρίᾳ: ἢ τοι ἁμαρτίας. Ἢ τοι δὲ τὴν σφαγὴν
ἀρνοῦσα ἁμαρτίαν· ἢ τοι
τὴν ὑπακοὴν τοῦ
θῦ· ἢ τὸ σῶμα τοῦ
μαρτυρίου.

κ ὑπὲρ κόσμου δὲ τοῦτο
μου δοῦλοι ἀντὶ
κα χάριτος τῶν θῶν.
φοιβήσασα αὐτοῖς τὴν
δουλείαν τῆς ἁμαρ
τίας. ὑπὸ τοῦ δικαίου
θανάτου τοῦ μὴ
γένοιτο μᾶλλον
ἢ τοῦ θῦ· παρα
μυθούμενος
τοὺς ἀδελφούς.
ὡς μετρίου τοῦ μισθοῦ
λαμπρὸς στέφανος.
κβ ὑπὲρ κόσμου ἐκκλη.

Μιᾶς ὁσῆς ἐκκλησίας

κβ μόνου μὴ τὸ αἱμαξεῖσαν· τοῦτο δὲ καὶ ἁμαρτίαν ἔχει· —
ἐκεῖνον παρεῖδε· ἵνα τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ
μαστ παροξυνεῖ· μετὰ μάλλον τοῦ θῦ πολὺ φανε-
ρὸν ἐποίησεν· ἀλλ' ὅτι αἱμαξεῖσα
τῶν τοιούτων διδάσκει παρόδους· ποιοῖς τὸ ὑπὲρ
ἐκείνου θῆναι καὶ ὑπὲρ μὴ τὸ δόγματα· τοῦτο δὲ
διδαχῆς· οἷον ὁρᾷς· καὶ ὑπὲρ

κε Τίνα οὖν καρπὸν: Τί οὖν τὸ ὄφελος ἐμέ μὴ τὰ πάντα τοῦ μὴ
αν. οὐδέν. ἀλλ' ὅμως τὸ δοκεῖν ἰσχύειν ἡμᾶς μᾶλλον. οὕτως γὰρ ἐκ
κ' ἁμαρτίαν. ὁ τι δὲ ὑβριστὴν παράκλημα τὸν αὐτὸν:
κς Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνη θ' ὃν μὲν ὁμοιάσαι τὸ ἰσχύειν. ἀμφοτέρων
ἀποστῆναι καταστάσεως τὸ μὲν χθαρὸν τ' ἁμαρτίαν.

κε Τίνα οὖν καρπὸν ἐλάβετε τότε ἐφ' οἷς νῦν αἰσχύνεσθε
αδ. κς γὰρ τέλος. θάνατος. μυρίοι δὲ ἐλάθον
θάνατος. μυρίοι δὲ ἐλάθον
ρον θάνατον τὸν ἀπὸ τῆς ἁμαρ
τίας δοῦλον θάνατον δὲ τοῦ
θεοῦ. ὅταν τὸν μὲν ἁμαρτίας
μὴ ὁμοιάσωμεν. τὸν δὲ τε
λος ἐπαινῶμεν ὁμοίαν. ταῦτα γὰρ
ὁ τῆς ἁμαρτίας θά
νατος. τὸν δὲ χάρισμα
τοῦ θεοῦ ἐπαινῶμεν ὁμοίαν
χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν: τέ

κζ Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνη θ' ὃν μὲν ὁμοιάσαι τὸ ἰσχύειν. ἀμφοτέρων
ἀποστῆναι καταστάσεως τὸ μὲν χθαρὸν τ' ἁμαρτίαν.

κη Τὸ τέλος δικαίωσις
θάνατον δὲ τὸν
δὲ τὸν μὴ ὁμοιάσαι:

κη Ἔχετε καρπόν. ἐκεῖνα
μὲν μὴ ὁμοιάσαι ἀπὸ
θάνατον σημαίνει ἀλλ'
ἰσχύειν. τοῦτο γὰρ ἀπὸ
φάσεως ἐστὶν ἀλλ'
λόγου καὶ τοῦτο οὐ
δύναται θεῖναι. ἐπεὶ τοῦθ'
δουλεύοντας. ὅσον
τὸ ἰσχύειν θαρσαίους
τὸ ἁμαρτάνειν:

κθ Τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον.
ἐκ τοῦ μὴ δουλεύειν τῇ
προσδοκωμένῃ ἁμαρτίᾳ
αὐτῶν. τοῦτο γὰρ ἁμαρ
τία τοῦ φάσματος
ἀποστῆναι θεοῦ:

λ Τὰ γὰρ ὀψώνια. Τὰ αὐτὰ τοῦ μισθοῦ ὁμολογοῦσι. ὁρᾶν δὲ δεῖ μήπως
ἔρχονται τοῖς μὲν ἀσφαλῶς ἀρτίοις τὰ αὐτὰ τοῖς πρὸς τὸ μὴ λα
λοῦσι τοῖς. ἐπεὶ χάρισμα οὐσιν οὐδὲν ἐμποδίζει λέγειν:

λα Διὰ τοῦτο ἁμαρτίας ἀπολύμεθα. ἀλλ' οὐ μόνον ἀφέντος τοῦ μὴ
μὴ ἀντιδίδοσιν ἡμῖν προσχήματι:

λβ Τὸ δὲ χάρισμα. Οὐκ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦτο ἀλλὰ τοῦ χαρίσματος
λέγει. δῆλον δὲ ὅτι οὐκ ὀφειλόμενον ἀλλὰ τὸ χάρισμα πλη
λάβομεν τοῦ ἁμαρτίαν:

κε Ἐλευθερωθεὶς δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθης τῇ δικαιοσύνῃ.

Ὁ ἀνθρώπινον λέγει· Σύμμετρόν τι τῇ ἡμετέρᾳ καὶ μικρὸν καὶ οὐχὶ τοσοῦτον τῇ φύσει σου ἀσθενές.

Τῇ φύσει μου τῇ ἀνθρωπίνῃ· τοῦτο παραιτοῦμαι· οἶδα γὰρ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀσθενές.

Διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν.

κδ Ὁ μὲν γὰρ τῆς ἁμαρτίας δοῦλος ἐλεύθερος ἦν τῆς δικαιοσύνης· ὁ δὲ τῆς δικαιοσύνης δοῦλος ἐλεύθερος ἦν τῆς ἁμαρτίας· ἀμφότερα δὲ ἐπὶ μέρους ἐμαρτύρησεν αὐτῷ μέρος· τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου ἐλάμβανεν τὸ μέτρον.

ἄλλως

Πολλοὶ μὲν ἡμᾶς δοῦλοι τῶν ἰδίων δουλημάτων παραλαμβάνουσι· δικαιοσύνης δὲ οὐδείς· ἢ πρὸς ὅσον παρέχουσιν αἱ καθαρσίαι ἡμῖν ὁμοιότητα· πολλὰ γὰρ τῶν ἀσθενημάτων τῆς σαρκὸς ἡμῶν· ὅσα δὲ ἀφανίζει ἡμῶν τὸ σαρκικὸν φρόνημα· τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου ἐλάμβανεν τὸ μέτρον·

κε Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἁμαρτίας οὐκ οἶδεν· οὐδὲ ἐπιγινώσκει· τοσοῦτον ὑπολείπει τῆς ἁμαρτίας αὐτοὺς· ὅσον μὴ ἀπολέσθαι αὐτούς· τοσοῦτον δὲ ἐγγίζει τῇ δικαιοσύνῃ· ὅσον μὴ ἀπολέσθαι αὐτούς· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἁμαρτίας· τοῦτο ἐσμὲν καὶ δικαιοσύνης· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν δικαιοσύνης· τοῦτο ἐσμὲν καὶ ἁμαρτίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἁμαρτίας· τοῦτο ἐσμὲν καὶ ἀθανασίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἀθανασίας· τοῦτο ἐσμὲν καὶ ἁμαρτίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἁμαρτίας· τοῦτο ἐσμὲν καὶ θανάτου· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν θανάτου· τοῦτο ἐσμὲν καὶ ἁμαρτίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἁμαρτίας· τοῦτο ἐσμὲν καὶ ἀκαθαρσίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἀκαθαρσίας· τοῦτο ἐσμὲν καὶ ἁμαρτίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἁμαρτίας· τοῦτο ἐσμὲν καὶ δικαιοσύνης· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν δικαιοσύνης· τοῦτο ἐσμὲν καὶ ἁγιασμοῦ· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἁγιασμοῦ· οὐδὲν ἐσμὲν καὶ ἁμαρτίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἁμαρτίας· οὐδὲν ἐσμὲν καὶ δικαιοσύνης· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν δικαιοσύνης· οὐδὲν ἐσμὲν καὶ ἁμαρτίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἁμαρτίας· οὐδὲν ἐσμὲν καὶ ἀθανασίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἀθανασίας· οὐδὲν ἐσμὲν καὶ ἁμαρτίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἁμαρτίας· οὐδὲν ἐσμὲν καὶ θανάτου· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν θανάτου· οὐδὲν ἐσμὲν καὶ ἁμαρτίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἁμαρτίας· οὐδὲν ἐσμὲν καὶ ἀκαθαρσίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἀκαθαρσίας· οὐδὲν ἐσμὲν καὶ ἁμαρτίας· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν ἁμαρτίας· οὐδὲν ἐσμὲν καὶ δικαιοσύνης· ὅπερ γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν δικαιοσύνης· οὐδὲν

λε ὡς τε ἀδελφοὶ μου καὶ οὐ
μεῖς. ὁθεν μετὰ τοῦτο ἐπε τοῦ
μόμου διὰ τοῦ σώματος
τοῦ χῦ. ἵς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς
θεοῦ. τοῦτο γὰρ ἐκμεκρᾶμε
λίμου γὰρ ἀμήτι ἴμᾶν ἁμαρτοφό
ρίσσου μὴ τοῦ θεοῦ. ὅτε γὰρ
λίμου μὴν τοῦ σαρκὸς. τοῦτό
θλίμματα τοῦ μόμου ἁμαρτί
τοῦ μόμου ἡμῖν
τὸ θνητοῖς μέλεσιν ἡμῶν.

λζ ὡς τε ἀδελφοὶ ἡμῶν καὶ οὐ
μεῖς. ὁθεν μετὰ τοῦτο ἐπε τοῦ
μόμου διὰ τοῦ σώματος
τοῦ χῦ. ἵς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς
θεοῦ. τοῦτο γὰρ ἐκμεκρᾶμε
λίμου γὰρ ἀμήτι ἴμᾶν ἁμαρτοφό
ρίσσου μὴ τοῦ θεοῦ. ὅτε γὰρ
λίμου μὴν τοῦ σαρκὸς. τοῦτό
θλίμματα τοῦ μόμου ἁμαρτί
τοῦ μόμου ἡμῖν
τὸ θνητοῖς μέλεσιν ἡμῶν.

λη τοῦ θανάτου θέντος
μόμου καὶ οὐκέτι
ρασιάτ ὁ καταμμενάν αὐτὸ μὲν καὶ πᾶσι τοῖς
λομὰν καὶ αὐτὸ τὸ σάρκα θάνατον δέχ καὶ μὴ σάρκα θα
μοῦμ. μόμου καὶ
μόμου καὶ οὐκέτι
ρασιάτ πᾶσι τοῖς

λθ Τῶν ἐκ νεκρῶν ἐγερ
θέντος τοῦ μόμου ἀπο θα
μόμου. διὸ οὐκέτι κα
ρασιάτ ἀρθήσομαι.

μ τοῦτο ἡμῖν καὶ κα
μόμον πεμπτέον. ἀφ
καὶ τὰς σαρκὶ ἀδόξου μένας μορφὰς ἀμόμους. τὰς σαρκὶ
ρᾳόσους καὶ πόσους καὶ μόρφας καὶ τὸν τοιόυτον.

μα Ἐν τῷ τροπῇ ὅλ πίστι ἱερᾶ τοσι τότε μορφὴν
τοῦ θανάτου ἡμῶν φορούμε. τὸ πᾶν δικᾶμαι πρᾶγμα τοῦ
μὴ δὲ τοῦ θεοῦ. ὅτε γὰρ ἐν τῇ σαρκὶ τοῦτο ἁμαρ
κικῶσι. οὐκέτ ἐν τῷ μόμῳ. ἵνα μὴ ἁμαρτάδικὸν γόμενον.

μβ ὅτι μὲν δόσιμον τὸν μόμον. ἐνεργεῖ τοῦ μὲν δικαίου
μέν. ἡ μὲν ὁμόμοσ δικᾶμοῦ καὶ πᾶσι θυμεῖσ. τὰ ὧν δὲ καὶ τοῦ μό
μου μὴν. ἐδόμεν. καὶ τὰ μόμου καὶ τὰ μὴ ἁμαρτὴ
καὶ τὴν ἁμαρτίαν τῆσ σαρκὸσ. ἀμμὰ δυνᾶτο.

λα λβ

λγ

λδ

λε

λς

λζ

φῶ

φῶ′

Ἡ ἐπανάληψις περὶ τῆς ἐνχαριτίζωνος.

Ἡ ἀνώνυμος εἶπεν· μετάνοια μού· λβ ὅτι ὁ νόμος· Ὃ γὰρ ἀποθνήσκω τῇ ἁμαρτίᾳ· τοιγαροῦν ὁ νῦν ἀφιέμενος ὅσον μὲν ἐπὶ τῇ μικρᾷ μου ἁμαρτίᾳ· οὐ θνήσκει δὲ ἐξ αἰτίου τοῦ νόμου ἐπεὶ μηδὲ ἁμαρτία· ἀμφοτέρωθεν δὲ λέγεται παράδειγμα· ἢ τὸν τοῦ νόμου ἐπεὶ μηδὲ ἁμαρτίαν ἀποθνήσκοντα τῷ νόμῳ· ἢ τὸν νόμον μὴ ἁμαρτίαν ἀποθνήσκοντα τοῖς νόμοις·

ἀμφοτέρως ἀπὸ θανάτου τῆς ἀφανοῦς αἰτοῦσιν·

Κυρίευει τοῦ ἀνθρώπου· Οὐ λέγει τὸν ἄνδρα ἢ τὴν γυναῖκα ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον· ἵνα καὶ ἀμφοτέρους συμπεριλάβῃ·

ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ζῇ· Τί δὲ λέγει μόνον τὸν ἄνδρα· ἄλλαχοῦ λέγεται· καὶ φησὶν ὅτι τὸ αὐτὸ ἐστὶ τῷ ἀνδρὶ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ·

μετάληψις τοῦ ἀνδρὸς τὴν κατὰ τὸν νόμον·

καταργήται ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον·

μετάληψις παραδείγματος τὸν νόμον ἴσον τι θέλει ἀποθανόντα· ἀλλὸ μὲν τοῖς συμπαραλαμβανομένοις ἕτερον δὲ τῷ νόμῳ·

καταργήται δὲ ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ μὲν θανάτου τοῦ ἀνδρὸς ὁδηγοῦντος τὴν γυναῖκα πρὸς αὐτόν· ἑαυτὴν ἐλευθεροῖ τῆς ἁμαρτίας·

Ἡ ἁμοιρίτε ἀδελφοί· μὴ ἀσκῶ σὶ γὰρ νόμῳ μεμαρτυρῶ· ὅτι ὁ μὲν νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου· ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ζῇ· ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ· κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός· ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει· ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ· ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ·

κατήργηται δὲ ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ μὲν θανατοῦντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ δὲ ἀνδρὸς ὁδηγοῦντος τὴν γυναῖκα πρὸς αὐτόν· ἑαυτὴν ἐλευθεροῖ τῆς ἁμαρτίας·

ἡμῖν ἁμαρτία; οὐκ ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἐβουλήθησαν εἰ καὶ
διὰ νόμου· ἀλλ' οὐκ ἀρκεῖ· ὡς τοῦ οὐ τοῦ ποιῆσαι· ἀλλὰ τοῦ ἐλθεῖν ὡς
τὴν ἁμαρτίαν ὁ μὴ φάγεσθαι· καὶ ἐβουλήθη· καὶ εἰ καὶ συγχωρῶ
ταῦτα ἀμοίαν ἔχειν τὴν ἁμαρτίαν τῷ παραβάσει τῇ πρώτῃ φησίν·
κβ΄ ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον ἡ ἁμαρτία ἐν τοῖς ἁμαρτήσασιν ἐκείνοις
μόνον ἐγένετο· ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀπ' ἐκείνων γενομένους ἐπῆλθε
τὸν θάνατον· οὐ γὰρ ἐπεθύμησαν οὐδὲ ἐπὶ τῇ ἁμαρτίᾳ ἐκείνων
ἐτελεύτησαν· ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἁμαρτίᾳ τῇ ἐκείνων· ἐπὶ τῇ παραβάσει
τῇ τοῦ νόμου· τὴν γὰρ ἁμαρτίαν ἐκείνην οὐκ ἐπιθυμίαν ἔφη
μόνον· ἀλλὰ καὶ παράβασιν· ἐπειδὴ καὶ ἐν τῷ παραδείσῳ
ἐπιθυμίαν μὲν οὐκ ἔσχεν ἡ γυνὴ· ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργον ἐπλήρωσε·
καὶ τὸν Ἀδὰμ δὲ οὐκ ἐπιθυμίᾳ ἀλλὰ παραβάσει ἁλῶναι φησίν·
κγ΄ ὃς ἐστὶν τύπος τοῦ μέλλοντος· ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα οὕτως
καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ
ἀπέθανον· πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι
τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν·
καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα
ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων
εἰς δικαίωμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε
διὰ τοῦ ἑνός· πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς
δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ
ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος εἰς πάντας
ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα· οὕτως καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος εἰς πάντας
ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς· ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ
ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί· οὕτως καὶ διὰ
τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί·
κδ΄ ὁ νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν
ἡ ἁμαρτία ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία
ἐν τῷ θανάτῳ οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς
ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν·

θ ἐπὶ τῆς τῶν προσώπων κατακρίσεως καὶ ἐπὶ τὴν ἁμαρτίαν.

κληροφορῶ θείᾳ δωρεᾷ μᾶλλον παραβαινόμενον ἐμφορῆσαι
τοῦ σταυροῦ ἢ στέφους συμφυόμενον τῷ θανάτῳ· διὰ γὰρ τῆς ἁμαρτίας
τῷ θανάτῳ φορούμεθα· νεννιδέκατος Παῦλος τοῦ
παραδόξου φάσματος ἐπιμαρτυρόμενος· ἀλλὰ νεκρὸς ἀπὸ τοῦ
νόμου καταμαρτυρεῖται θεμιτῶς· τοῦτο γὰρ ἀποθνῄσκειν δεῖ
διαπεφωνημένως διὰ τὴν ἁμαρτίαν· αὐτὴ γὰρ ἐπιτυχοῦσα διὰ
τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησεν· ὅτι δὲ
ἐστὶν ἁμαρτία
θανάτῳ· μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ διὰ
τοῦ νόμου· ἀποθνῄσκει
γὰρ ὡς ἁμαρτία
τῷ νόμῳ καὶ
τῷ θανάτῳ·
ὑποκείμενος δὲ τῷ
ῥυσμῷ τοῦ θανάτου
τοῦ νόμου·

ὥστε δοῦλος ἐγὼ αὐτῷ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας· μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας· μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας· μὴ γένοιτο·

ὥστε

νζ ἀλλὰ ἡ διὰ τ. ἵνα διὰ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἐξαίρετος γένηται καθ' ὑπερβολήν. τί δὲ διὰ τοῦ ἁγαθοῦ αὐτοῦ τοῦτο στάσει τοῦ νόμου τὸ θάνατον κατεργάσατο. καὶ ἐπιτείνει τὸ δι' ἐντολῆς τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ τῷ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κακοῦ τὴν ἀφορμὴν λαβούσῃ. ὅτι τὴν ἐντολὴν ταύτην στείρωσιν καὶ ἀφύτευτον ἐποίησεν.

νη ἵνα γένηται ἵνα διὰ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἐξαίρετος γένηται καθ' ὑπερβολήν. καὶ ἐπιτείνει τὸ δι' ἐντολῆς τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ τῷ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κακοῦ τὴν ἀφορμὴν λαβούσῃ. ὅτι τὴν ἐντολὴν ταύτην στείρωσιν καὶ ἀφύτευτον ἐποίησεν.

Τὸ ὡς ἁγαθὸν ὁμοίως λέγομεν θαύματος, μὴ γένοιτο.

νζ ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία. ἵνα φανῇ ἁμαρτία. ἵνα φανῇ ἁμαρτία. διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργάζομαι θάνατον. ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. οἶδα γὰρ ὅτι νόμος πνευματικός ἐστιν. ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι.

νθ. οἶδα γὰρ. ἐπαφελεῖται τὸν νόμον αἴτιον τῆς ἁμαρτίας ὡς καὶ μὴ παρὰ τὴν φύσιν τοῦ νόμου ἁμαρτίαν γίνεσθαι. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ νόμῳ ἁμαρτίαν εἶναι. οὐ μόνον αὐτὸν κατηγορεῖ ἀπαμφισβήτως. ἀλλὰ καὶ ἑαυτόν. καὶ ἐν ἑαυτῷ κατηγορεῖ τῶν μελῶν φυμαζόντων ταῦτα. ὁρᾶτε μὲν ὅτι τὸ ἡρμηνεύθη ἐν τῷ κατὰ μαμιχαίων. ὅτι ὁ νόμος.

ξ Διδάσκει ὁ ἅγιος. ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν ἀλλ' οὐ σαρκικός. ἐγὼ δὲ σαρκικός.

ὁ νόμος ἁμαρτίαν. οὐ τοῦτο. καὶ ὁ τοιοῦτος ἁμαρτίαν.

ξα Λύει ὅτι ὁ νόμος ἁγαθός ἐστιν. ἀλλ' οὐ τὸ ἐν ἐμοὶ ἁγαθόν. ἐν γὰρ ἐμοὶ τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί μου. οὐκ οἰκεῖ ἀγαθόν. ἀλλὰ ἁμαρτία. ἐν τῇ σαρκί μου. ἐπεὶ τὸ θέλειν παράκειταί μοι. τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί μου.

νβ ἐξω λείζων χωρίσμου: Πρὸ τοῦ ὅλως μὴ χωρισμόμου. ὡς τοῦ δὲ
θῦμον τὸ λοιπὸν τοῖς πρὸ τοῦ πλάστοις, τὴν μὲν τοῦ παρὰ δίκαιον ἐω λύειν:
νγ ποτέ: Πρὸ μὲν τοῦ σώματος δίκαιον ὅλως ἐστὶ μὴ χωρίζεσθαι: οὐκ ἐπὶ μικρὸν τοῦ πλή-
θους ἀμύνεται τὸν: τὸ δὲ λεγόμενον ἅπαν ἐστὶν ὡς τὸ μὴ φύσει γεγονὸς μόνον.
λυθῆναι καὶ τὸν μέλανα τόν: ὁρᾶς ὡς οὐδὲν ἐστὶν ὅλως ἀνδριὰς τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ;
νδ ἐλθούσης δὲ ἐπὶ: ἔξω τοῦ λύειν δίκαιον τὸν μόνον γ: ἀπὸ δὲ
ἀμύνεσθαι: ὅλως δὲ ἐστὶ τὸ μὴ ἁμαρτίαν ἀλλὰ λιτὸν ἁπλῶς: ὁ
δὲ μόνος ὡς ἀνδριὰς
τοῦ μὴ φαύλου ἀποθανεῖν
τῶν. ἵνα φύγωμεν
αὐτῶν. ἀλλ' ἀνδρι-
άντος τοῖς μὴ φύλ-
ταις καὶ ἀνδριάντων. λι
ὡς ἐὰν ἐθέλωμεν δὲ
θῆναι οὐ τὸ λοιπὸν φύ-
σει. ἀποθανόντος μοι
λάβωμεν ἀλλὰ τὴν μὲν
ῥᾳθυμίαν. οὐ ἀλλὰ τὴν
αὐτὸς φύσιν:
νε ἢ τὰ ἁμαρτίαν. Πάντα τὰ αὐτὰ τοῖς ἰκέ-
λοις καὶ τὰ ἀνδριάντος. καὶ ἐστὶ τὸ. μᾶλλον
λὸ δὲ ἐστὶ τὸ μόνον. ὅλως μὴ ὅμοιον αὐτὸν
ἐλευθερῶσαι: ἀλλ' ὅτι καὶ πάσης καὶ μάτων: ἵνα ἀναφέρῃ
νς τὸν ἁμαρτάνοντα ἐπὶ κρίσιν τὸ ἀφεῖναι τὸν μόνον. τοῦ προσδραμεῖν τὸν
τὸν ἀρχῆς: ὡς τὸ δεῖ μόνον. Ὁ γὰρ τοῦ μόνου φύσει ὢν
τὸ ἁμαρτεῖν. ἀλλὰ τὸν ἰδιώτην δίκαιον καὶ ῥᾳθυμίας.
ἀμήχανον ἐστὶ φυλάξαι αὐτὸν τὰ ὅσα τοῦ χθόνιος: ἀλλ' Νόμον τὸ
ἀποσπᾶν. ὁ μὲν τὸν: τὴν τοῦ δὲ ὅλως δεδομένην. ἀλλὰ μὴ. ὡς τὸ δόμεν
δάζειν. ἀκόλαστον. ὡς ὁρᾶς τοῖς τοιαῦτα ἐστὶν ἡδίων
ὅσον ἀκούσαι: ἀλλὰ ὡς τὸ ἀφῆκεν τοῦ μόνου.

νβ ἀλλὰ δὲ ὅλως μὴ χωρισμόμου. πρὸ
νγ τοῦ. ὁ μὲν οὖν τὸ μόνον. ἀπὸ τοῦ ὅλως μὴ χωρισμόμου. πρὸ
μὲν τοῦ. διὰ ἁμαρτίαν ἀμύνεσθαι. ὅλως δὲ ἀπὸ τοῦ. ἀνδρι-
ρέθη μοι ὁ μὲν τὸν ἐστὶ τὸ ἁπλῶς. καὶ ὁ
νε γὰρ ἁμαρτίαν ἀφορμὴν
μαίνουσαν ἀλλὰ τὸν μόνον. καὶ ἀλ-
μὲν ἔστι ταὐτὸν μόνον. καὶ ἀλ-
αὐτὸν ἐκτείνομεν. ὡς
νς πρὸ μὲν μόνου ὅλως. καὶ
ὁ μὲν τοῦ διὰ ἁμαρτίαν καὶ διὰ ῥᾳθυμίαν
καὶ ἀφεῖναι.

περὶ τῶν ἐν ἀνίᾳ φρονούντων παθῶν ἀδύνατον ποιοῦντων τὴν πρὸς κύριον ἑνωσιν.

ξε Εἰ δὲ ὀφθείη· Ὁ νόμος ἐφάπαξ μοι τοῦ μόνου ἁμαρτάνειν ἀφορμὴν ἔλαβεν· αὐτὸ γὰρ τὸ θέλειν μὴ ἁμαρτάνειν παρὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ νόμου ἐστὶν ἁμαρτία· ὅτι οὐκ ἔστιν ὁδηγῆσαι τοὺς καλοὺς ὁ νόμος· ἀπὸ τοῦ καὶ τὸ μὴ θέλειν ἁμαρτίας διέγειρε παρὰ τὴν τοῦ νόμου διδασκαλίαν· καὶ αὐτὸ ὑπάρχει καὶ τὸ μὴ

ξς καὶ πρὶν παρὰ τὸν νόμον πρᾶξαι μᾶλλον τὸ πρᾶξαι· ἐνέμοιγε· καὶ πῶς ἁμαρτίαν λέγεται αὐτό· τὸ δὲ ὄφλημα τοῦ παραπτώματος προσλαμβάνει· καὶ οὕτως ὀφλισκάνειν λέγεται καὶ αὐτὸ ὑπόκειται τῇ κρίσει καὶ τῇ μέμψει καὶ τῇ ὑλῇ τοῦ πάθους·

ξζ Οἶδα γάρ.

Τὸ αὐτὸ γὰρ οὐσίωμα θέλειν λέγεται· καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς κύριος τὸ ὁμοούσιον τοῦτο φανθῆναι καὶ καλοῦ ῥοπὸν· ἵνα οὖν μὴ ἁμαρτάνωμεν τὸ ἁμαρτάνειν· οὐκ ἀποικίζομεν τὸ ἁμαρτάνειν· οὐκ ἀποικίζομεν καὶ πληροῦμεν τὸν νόμον· καὶ ἀμάλλιτι μὲν παραμένομεν ἔχοντες τὸ παράπτειν τὸ ἁμαρτάνειν· ὡς καὶ προσωμοιωμένοι ἁμαρτάνειν· κἂν μὲ τὸ μὴ καλὸν· τοῦτο γὰρ οἰκείωσις· ἡδονὴ δὲ ἁμαρτίας μέλος· οἷον μάλιστα θέσις· οὐ τῶν σὺν ἡμῖν ὑποδεδομένων τῷ παραπαίειν λόγων·

ξη Εἰδὼς οὖν ἐγὼ τοῦτο ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειταί μοι· τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ κατορθῶ· οὐ γὰρ ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλὰ ὃ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω·

ξθ Τὸ γὰρ θέλειν· Τὸ θέλειν ἐμοί· οὐ πιστεύω· οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία· ἐγὼ γὰρ μὲν συναμαρτάνω ἀφορμὴν μὴ πράξαι τὰ παρὰ νόμου ἁμαρτήματα· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἁμαρτάνειν· οὐ γὰρ ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλὰ ὃ μισῶ κακόν· ὅτι δὲ ἀσυνδύαστον τὸ ἁμαρτάνειν τῇ τῶν παθῶν ὁρμῇ· ὅτι δὲ ἀσυνδύαστον τὸ ἁμαρτάνειν τῇ τῶν παθῶν ὁρμῇ· ὅτι δὲ ἀσυνδύαστον τὸ ἁμαρτάνειν τῇ τῶν παθῶν ὁρμῇ· καὶ ἀσυνδύαστον πρᾶξαι τὸ καλὸν· ὅτι δὲ ἀσυνδύαστον τὸ ἁμαρτάνειν τῇ τῶν παθῶν ὁρμῇ· καὶ ἀσυνδύαστον πρᾶξαι τὸ καλὸν· καὶ τὰ αὐτὰ ἀσυνδύαστον πρᾶξαι·

ὅτι καὶ ὁ νόμος ἐστὶ δηλονότι τοῦ καλοῦ τὸ ἁμαρτάνειν τοῦ καλοῦ τὸ ἁμαρτάνειν τοῦ καλοῦ τὸ ἁμαρτάνειν

ξβ πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. ὁ ἐξ ἑαυτοῦ θέλων ἁμαρτάνειν καὶ μὴ θέλων ἁμαρτάνει· ὁ ἐξ ἑαυτοῦ θέλων μὴ ἁμαρτάνειν καὶ μὴ θέλων ἁμαρτάνει· ὁ ἐξ ἑαυτοῦ θέλων ἁμαρτάνειν καὶ θέλων ἁμαρτάνει· ὁ ἐξ ἑαυτοῦ θέλων μὴ ἁμαρτάνειν καὶ θέλων μὴ ἁμαρτάνει· ὁ ἐξ ἑαυτοῦ θέλων ἁμαρτάνειν καὶ μὴ θέλων ἁμαρτάνει· ὁ ἐξ ἑαυτοῦ θέλων μὴ ἁμαρτάνειν καὶ μὴ θέλων μὴ

οἷς συμβέβηκε τὸ μὴ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ἔχειν. ἐν τῷ ἁμαρτάνειν γὰρ τοῖς ὁμοίοις ἐσμὲν ἅπαντες. ἐν δὲ τῷ μὴ ἁμαρτάνειν οὐκ ἔστιν ἅπαντας ὁμοίως ἔχειν. ἀλλ' οἱ μὲν ἐλάττω τῶν ἄλλων ἁμαρτάνουσιν. οἱ δὲ πλείω. καὶ οἱ μὲν ἐλάττω τῶν ἄλλων ἁμαρτάνοντες ἐλάττω τῶν ἄλλων κολάζονται. οἱ δὲ πλείω πλείω. ὁ δὲ μὴ ἁμαρτάνων οὐδὲν οὐδὲ κολάζεται. ὁ δὲ ἐλάττω ἁμαρτάνων ἐλάττω κολάζεται. ὁ

οα ἐπεὶ δὲ οὐ θέλω. Ἐπεὶ δὲ οὐ θέλω ἐγὼ ἁμαρτάνειν πρὸς τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον
βούλομαι· ὡς ἐξ ἑτέρου τοῦ μὴ θέλειν ἐμὲ ἁμαρτάνειν ἀποδείκνυσι τὸ μὴ
ιβ μαρτάνειν μου· ἀλλ' οἷος εἰμί· ἔστι μὲν τοῦ ἁμαρτάνου οὐκ ἐξ ἑτέρου
ἀλλ' ἐξ ἐμαυτοῦ· ἐγὼ γὰρ ὅτι τοῦ ἁμαρτάνειν ἐμαυτὸν ἐξαίτιός εἰμι
τῆς ἁμαρτίας ἐξ ἐμαυτοῦ· τὸ δὲ ἁμαρτάνειν· ἴσως φύσει μέλας·
ιγ ἐπεὶ δὲ κρίνω ἄριστον· λοιπὸν φησὶ τὸ ἀρεστὸν· ὅπερ ἐστὶ τὸ
τὸ μὴ ἁμαρτάνειν ἡμᾶς· τὸ δὲ κρίνω ἀντὶ τοῦ βούλομαι·
λέγω δὲ τὸ κρίνω ἀντὶ τοῦ βούλομαι· ἐπεὶ καὶ ἄλλοι
κρίνουσι τὸ μὴ ἁμαρτάνειν· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ μόνος·
τοῖς θεοῖς τιμὴ τὸ μὴ ἁμαρτάνειν· ὅτι τοῖς θεοῖς τιμὴ
τὸ μὴ ἁμαρτάνειν· ὅτι τιμοῦσι τὸ μὴ ἁμαρτάνειν·
κρίνεται·

ἐπεὶ δὲ οὐ θέλω τοῦτο ἐγὼ ποιῶ· οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό· ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία· οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου· τὸ γὰρ θέλειν παράκειταί μοι· τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ· οὐ γὰρ ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλὰ ὃ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω· εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ· οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό· ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία· εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον τοῖς θέλουσι ποιεῖν τὸ καλόν· ὅτι ἐμοὶ τῷ θέλοντι ποιεῖν τὸ καλὸν παράκειται·

ἐπεὶ δὲ οὐ θέλω. Ἐπεὶ δὲ οὐ θέλω ἐγὼ ἁμαρτάνειν πρὸς τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον βούλομαι· ὡς ἐξ ἑτέρου τοῦ μὴ θέλειν ἐμὲ ἁμαρτάνειν ἀποδείκνυσι τὸ μὴ ἁμαρτάνειν μου· ἀλλ' οἷος εἰμί· ἔστι μὲν τοῦ ἁμαρτάνου οὐκ ἐξ ἑτέρου ἀλλ' ἐξ ἐμαυτοῦ· ἐγὼ γὰρ ὅτι τοῦ ἁμαρτάνειν ἐμαυτὸν ἐξαίτιός εἰμι τῆς ἁμαρτίας ἐξ ἐμαυτοῦ· τὸ δὲ ἁμαρτάνειν· ἴσως φύσει μέλας·

ἐπεὶ δὲ κρίνω ἄριστον· λοιπὸν φησὶ τὸ ἀρεστὸν· ὅπερ ἐστὶ τὸ τὸ μὴ ἁμαρτάνειν ἡμᾶς· τὸ δὲ κρίνω ἀντὶ τοῦ βούλομαι· λέγω δὲ τὸ κρίνω ἀντὶ τοῦ βούλομαι· ἐπεὶ καὶ ἄλλοι κρίνουσι τὸ μὴ ἁμαρτάνειν· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ μόνος· τοῖς θεοῖς τιμὴ τὸ μὴ ἁμαρτάνειν· ὅτι τοῖς θεοῖς τιμὴ τὸ μὴ ἁμαρτάνειν· ὅτι τιμοῦσι τὸ μὴ ἁμαρτάνειν· κρίνεται·

γὰρ κατεργάζεσθαι τὸν νόμον· τοῦτο γὰρ τὸ κατορθοῦσθαι καὶ κατορθοῦν μοναχοῖς προσήκει τοῖς χωρὶς ὅλου τοῦ προτρέπεσθαι μόνον· ἀλλὰ καὶ ἁμαρτήσεσθαι προλαμβάνομεν ἁμαρτίαν διὰ τοῦτο καὶ πρόσκαιρος· καὶ μετὰ τοῦτο σοφίζεται καὶ λοιπόν·

ἀλλ' ἐπεὶ κρίνω τὸν νόμον· λέγει τὸ δικαστόν· ἐξ ὧν μὲν καὶ νομοθέτην ποιῶ καὶ δικαστὴν τοῦ νόμου· εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον· ὅτι θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν· τὸ καινὸν καὶ ἀπότομον· ὅτι ἀπὸ τῶν νόμων καὶ τῶν θελήματι ἐμοῦ αἱρετίζει τὸ καινὸν· σωθήσεσθαι γὰρ τοῖς ἁμαρτοῖς ὁμόσε δικάζει·

τῶν θέλοντι ἐμοὶ· Ὅτι μοι προτροπὴν καὶ σπουδὴν παρέχομεν·

οζ: Καὶ ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω. Καλῶς εἶπεν ἁμαρτίαν μὴ γνῶναι. ἁμαρτία γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ ἁμαρτία. οὐδὲ ἔστιν ἁμαρτία ἡ μὴ οὖσα. ἀλλὰ τὸ μὴ ὂν ἁμαρτία λέγεται. ἐπειδὴ καὶ ἡ ἁμαρτία ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις. τὸ γὰρ ἀγαθὸν ὄντως ἐστὶν ἀγαθόν. ἡ δὲ ἁμαρτία οὐκ ἔστιν ὄντως ἁμαρτία. ἀλλὰ τὸ μὴ ὂν ἁμαρτία λέγεται. ἐπειδὴ καὶ

Received: 15 March 2021 ... Accepted: 20 April 2021

Abstract: This study investigates the effects of ... on the ... of ... in ... The results show that ... significantly improves ... when compared to ... The findings suggest that ... can be used as a ... for ... in ... Further research is recommended to explore ... and to validate the results in ... settings.

Keywords: ... ; ... ; ... ; ... ; ...

Received: 15 March 2021 ... Accepted: 20 April 2021

Abstract: This study investigates the effects of ... on the ... of ... in ... The results show that ... significantly improves ... when compared to ... The findings suggest that ... can be used as a ... for ... in ... Further research is recommended to explore ... and to validate the results in ... settings.

Keywords: ... ; ... ; ... ; ... ; ...

πζ ὁθεὶς τὴν ἐαυτοῦ σάρκα ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί.

ὁθεὶς τὴν ἐαυτοῦ σάρκα ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί· ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν· τῷ νόμῳ γὰρ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ οὐκ ἀρέσαι δύνανται· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι· εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ· εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην· εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν ὁ ἐγείρας Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζῳοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν· ἄρα οὖν ἀδελφοί οὐκ ἐσμὲν τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε μέλλετε ἀποθνῄσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε ζήσεσθε· ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται οὗτοι υἱοί εἰσι θεοῦ· οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον· ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας ἐν ᾧ κράζομεν ἀββᾶ ὁ πατήρ· αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα θεοῦ· εἰ δὲ τέκνα καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν· λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς· ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται· τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ ἑκοῦσα ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐφ' ἐλπίδι· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ· οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν· τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις τί καὶ ἐλπίζει· εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἴδαμεν· ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· ὁ δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων· οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν· τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω καὶ προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισεν τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὓς ἐκάλεσεν τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσεν τούτους καὶ ἐδόξασεν· τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα· εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν τίς καθ' ἡμῶν· ὃς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο ἀλλὰ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν παρέδωκεν αὐτόν· πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται· τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ· θεὸς ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατακρινῶν· Χριστὸς ὁ ἀποθανών μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς· ὃς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ· ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· θλῖψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα· καθὼς γέγραπται ὅτι ἕνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς· πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν·

πθ κἀν περιλείπῃ· Οὐχὶ πλῶς ἐὰν οὐ λάβῃ καθὸ δυνατόν ἀλλὰ καὶ ἐὰν περιλείπῃ τι ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ πρῶτον ἀπολάβῃ τὰ ὅλα καὶ τότε ἁμαρτάνουσα καὶ ἁμαρτάνουσα·

ϛ τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί· Διὰ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ φησι· τοῦτο γὰρ τὸ θαυμαστόν· ὅτι διὰ τῆς σαρκὸς τῆς σαρκὶ ὁμοιούσης τὴν ἁμαρτίαν ἐκατέκρινεν αὐτήν· τῷ τὴν ἀναίτιον σάρκα ἐκδικῆσαι ὑπὲρ τῆς ἁμαρτωλοῦ· ταύτην γὰρ μᾶλλον ἐκόλασεν ἀντὶ τῆς ἁμαρτωλοῦ· καὶ διὰ τοῦτο δὲ ὁμοίωμα εἶπεν ἵνα δείξῃ ὅτι οὐκ ἔστιν ἁμαρτία ἡ σάρξ· ἀλλ' ὁμοίωμα ἁμαρτίας· ἐπεὶ καὶ ὁ ὄφις ἐν τῇ ἐρήμῳ ὑψώθη· ἀλλ' οὐκ ἦν ὄφις· καὶ ὁ ἀμνὸς ἐθύετο· ἀλλ' οὐκ ἦν ἀμνός· καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἐκάθαιρε τὸν λεπρὸν καὶ ἐκαθαίρετο· ἀλλ' οὐκ ἦν λεπρός· καὶ ὁ ἀποπέμπων τὸν τράγον ἐμιαίνετο· ἀλλ' οὐκ ἦν τράγος· καὶ ὁ καίων τὴν δάμαλιν ἐμιαίνετο· ἀλλ' οὐκ ἦν δάμαλις· καὶ ὁ ῥαντίζων τὸ αἷμα ἐμιαίνετο· ἀλλ' οὐκ ἦν αἷμα· καὶ ὁ ἐπιτιθεὶς τὰς χεῖρας ἐμιαίνετο· ἀλλ' οὐκ ἦν ἁμαρτία· καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν ἐπὶ τῆς ἐρήμου ἐμιαίνετο· ἀλλ' οὐκ ἦν ἐπὶ τῆς ἐρήμου· καὶ ὁ καίων τὰ ἐντὸς τοῦ καταπετάσματος ἐμιαίνετο· ἀλλ' οὐκ ἦν ἐντὸς τοῦ καταπετάσματος· καὶ ὁ ἐσθίων τὰ ἱερεῖα ἐμιαίνετο· ἀλλ' οὐκ ἦν ἱερεῖα· καὶ ὁ ἐσθίων τὰ ἄζυμα ἐμιαίνετο· ἀλλ' οὐκ ἦν ἄζυμα· καὶ ὁ ἐσθίων τὸ πάσχα ἐμιαίνετο· ἀλλ' οὐκ ἦν πάσχα· καὶ ὁ ἐσθίων τὸν ἀμνὸν ἐμιαίνετο· ἀλλ' οὐκ ἦν ἀμνός· καὶ ὁ ἐσθίων τὸν ἄρτον ἐμιαίνετο· ἀλλ' οὐκ ἦν ἄρτος· καὶ ὁ ἐσθίων τὸν ἄζυμον ἐμιαίνετο· ἀλλ' οὐκ ἦν ἄζυμον

† περὶ ἀποδόσεως τῶν φυσικῶν παθημάτων καὶ ἁπλῶς περὶ τοῦ
πάσης ὁμωνυμίας:

πε΄. Ὁ γὰρ ἀνὴρ οὐκ ἔκτικρι. ὁ μὲν μὴ μόνον οὐ φθή. ὁ δὲ χς οὐ μόνον προ
γνοῶν μὴ ἁμαρτήσεσθαι ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ μὴ ἁμαρ-
τεῖν ἐσόμενος ἰσχυρός. τοῦτο γὰρ δηλοῖ. τὸ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν κατακρι-
θῆναι ὃν. ὃ οὐ μόνον τὸ μὴ ἁμαρτεῖν δίδωσι καὶ τὸ μὴ κατα δίκη:
τοῖς εἰς αὐτὸν πιστεύουσιν. Τί δὲ ὅτι οὐχὶ μὴ ἁμαρτίαν κατα δίκη. οὐ γὰρ ἁμαρτίαν ἐποίησεν;
φησὶ γὰρ ἑαυτοῖς. οὐχὶ φθή. ἀλλ' ὅτι εἰμὶ οἷος ὁ μὴ θέλειν ἁμαρτεῖν
καὶ μὴ θέλων ἁμαρτεῖν. ἀλλ' ὅμοιον τὸ προβλῆσθαι τὸ πρὸς κῶς ζῆν. οὐχὶ
ἁμαρτήσομαι. ἀπὸ
λήγει τοῦ νόμου. οὐ
γὰρ ὁ νόμος ἀφορᾷ
φύσεις ἁμαρ-
τωλῶν. μᾶλλον δὲ
μεταχύομαι. ἀντὶ χρι-
στιανοῦ. ἀντὶ χρι-
στοῦ. ὅμοιον τοῦ ἐμὲ ἀπὸ
χριστιανὸς καὶ ἄλλος
ὅμοιος χριστιανός:

πε΄. Ὁ γὰρ νόμος:

πε΄. Ὡς σῶμα μὲν ἁμαρτίας
τὴν ἁμαρτίαν φη. οὐ
τὴν καὶ νόμον πρὸς
τὸ πνεῦ. ὅπερ φη διὰ
βασιν χορηγούμενον καὶ
δοτικόν. τοῦτο τοι
γαροῦν τὸ πνεῦμα διὰ χυ. αὐτὸ γὰρ ἀεί τὸ σῶμεν τὴν δωρεὰν τοῦ
πνεῦ. ὁμοίως τὴν ἁμαρτίαν μὲν θέσει καταδικάζεσθαι καθάπερ
τὸ πνεῦμα καὶ ἡμᾶς μὴ καταδικάζειν. τοῦτο τοι γαροῦν τὸ πνεῦμα λέγειν
φησὶν μὲν ἀπὸ τὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τοῦ θανάτου θεμελιοῦσθαι περὶ
τὰ ὑλικά. Τὸ γὰρ ἀσθενὲς ὃ ἐστὶ τοῦτο τοῦ νόμου καταπε-
φθάρθαι. οὐ γὰρ ἦν τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου ὑμῶν ἐκκλησιαστικὸν φησὶ. ἀλλὰ
τὸ αὐθέντον. καὶ ὑμᾶς ἐν ἡμῖν ἐστὶν ἀφῆκεν. λίθεσθαι σὺν σαι ἀλλὰ
ἐκείνων. ὑμῶν φησὶν ἀλλ' ἡμᾶς αὐτὸν σαρκικὸς. τουτέστι τοῦ σαρκικοῦ
φρονήματος. οὐχὶ τῶν σάρκα λαμβάνειν:

πε΄. ὃ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ὧι
ἠσθένει διὰ τῆς σαρκὸς
πε΄. τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι
σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας
κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΑΞΙΝ ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΡΟΣΕΡΧΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΡΟΣΔΕΧΕΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΕΞΩΘΕΝ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΑΞΙΝ ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΡΟΣΕΡΧΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΡΟΣΔΕΧΕΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΕΞΩΘΕΝ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΑΞΙΝ ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΡΟΣΕΡΧΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΡΟΣΔΕΧΕΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΕΞΩΘΕΝ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΑΞΙΝ ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΡΟΣΕΡΧΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΡΟΣΔΕΧΕΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΕΞΩΘΕΝ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΑΞΙΝ ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΡΟΣΕΡΧΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΔΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΡΟΣΔΕΧΕΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΕΞΩΘΕΝ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ

ιναπληρωθῇ ὁ λόγος: ἵνα μὴ μελήσῃ σοι τί ποτε ἐρεῖ τοῦτο δὲ
ταῦτα βουλόμενος ὁ χ̄ς· ἵνα οὐκ ἀπ' ἐμοῦ ἀλλὰ διὰ τοῦ νόμου· τοῦτο γὰρ τὸ δικαίωμα
τοῦ· πληρωθῇ ἐν ἡμῖν· τίσιν δὲ ἀπὸ τοῦ νόμου; τοῖς μὴ κατὰ
σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα· πληρωθῇ ἐν ἡμῖν· τοῖς
μὴ δικαίωμα ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι τοῖς ἀπὸ πίστεως ζῶντες ἀλλὰ πνεῦμα υἱοθεσίας·
ἵνα γὰρ μὴ ἐξ ἔργων
ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ ὁ χ̄ς· δοὺς ὑμῖν χάριν ζῆν ἀσφαλῶς, τοῖς μὴ κατὰ
σάρκα περιπατοῦσιν προσέθηκεν· ἃ δὲ ἐξ ἔργων ἐλευθεροῦται
μὴ ἐν νόμῳ ὑποκείμενα· διὰ τοῦ χ̄υ· πλὴν ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς

ιγ̄ ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου
πληρωθῇ ἐν ἡμῖν. τοῖς μὴ
κατὰ σάρκα περιπατοῦσι
ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. ιγ̄β οἱ γὰρ κατὰ
σάρκα ὄντες. τὰ τῆς σαρ
κὸς φρονοῦσιν. ιγ̄γ οἱ δὲ κατὰ
πνεῦμα. τὰ τοῦ πνς̄. ιγ̄δ τὸ γὰρ
φρόνημα τῆς σαρκὸς θά
νατος. ιγ̄ε τὸ δὲ φρόνημα
τοῦ πνς̄. ζωὴ καὶ εἰρήνη.

ιγ̄β οἱ κατὰ σάρκα περιπατοῦντες: τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν:
ιγ̄γ οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα: τὰ τοῦ πνς̄ φρονοῦσιν:
ιγ̄δ τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος: τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνς̄ ζωὴ καὶ εἰρήνη:
ιγ̄ε διότι τὸ φρόνημα τῆς σ̄κ̄ς̄ ἔχθρα εἰς θ̄ν̄: τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θ̄ῦ οὐχ ὑποτάσσεται:
οὐδὲ γὰρ δύναται:
ιγ̄ς οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες: τῷ θ̄ῷ οὐ δύνανται ἀρέσαι:
ιγ̄ζ ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ: ἀλλὰ ἐν πνεύματι: εἴπερ πνεῦμα θ̄ῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν:
εἰ δέ τις πνεῦμα χ̄ῦ οὐκ ἔχει: οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ:
ιγ̄η εἰ δὲ χ̄ς̄ ἐν ὑμῖν: τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν:
τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην:
ιγ̄θ εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰ̄ν̄ ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν:
ὁ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν χ̄ν̄ Ἰ̄ν̄ ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν
διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν:
ιγ̄ι ἄρα οὖν ἀδελφοί: ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν:
ιγ̄ια εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε: μέλλετε ἀποθνήσκειν: εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις
τοῦ σώματος θανατοῦτε: ζήσεσθε:
ιγ̄ιβ ὅσοι γὰρ πνεύματι θ̄ῦ ἄγονται: οὗτοι υἱοί εἰσι θ̄ῦ:
ιγ̄ιγ οὐ γὰρ πνεῦμα δουλείας ἐλάβετε πάλιν εἰς φόβον: ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας:
ἐν ᾧ κράζομεν αββα ὁ πατήρ:
ιγ̄ιδ αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα θ̄ῦ:
ιγ̄ιε εἰ δὲ τέκνα: καὶ κληρονόμοι: κληρονόμοι μὲν θ̄ῦ: συγκληρονόμοι δὲ χ̄ῦ:
εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν:

ιῶ ἐὰν ἡμαρτήσω καὶ ἐὰν δικαιωθῶ οὐκ ἀρῶ τὴν κεφαλήν μου ὅτι πλήρης εἰμὶ αἰσχύνης καὶ ὅρα τὴν ταπείνωσίν μου ὅτι ἐκ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου ὅτι ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι μου ὑπὲρ τὴν κεφαλήν μου καὶ αἱ ἀνομίαι μου ἐμεγαλύνθησαν ὑπὲρ τὸν οὐρανόν ἐξαλείφω τὰς ἁμαρτίας μου ὡς νέφος καὶ ὡς γνόφον τὰς ἀνομίας μου ἐπίστρεψον πρός με καὶ ῥῦσαί με ὅτι ἐν ᾅδῃ οὐκ ἔστιν ἡ μετάνοια καὶ ἐν τῷ μνήματι τίς ἐξομολογήσεταί σοι ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου λούσω κατὰ νύκτα τὴν κλίνην μου ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου ἐταράχθη ἀπὸ ὀργῆς ὁ ὀφθαλμός μου ἐπαλαίωσα ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου ἀποστῆτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου κύριος τὴν δέησίν μου κύριος τὴν προσευχήν μου αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου ἐπιστραφήτωσαν καὶ αἰσχυνθήτωσαν σφόδρα οἱ διαλογιζόμενοί μοι κακά

ιῶ ἐὰν ἁμαρτήσω καὶ ἐὰν δικαιωθῶ οὐκ ἀρῶ τὴν κεφαλήν μου ὅτι πλήρης εἰμὶ αἰσχύνης καὶ ὅρα τὴν ταπείνωσίν μου ὅτι ἐκ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου ὅτι ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι μου ὑπὲρ τὴν κεφαλήν μου καὶ αἱ ἀνομίαι μου ἐμεγαλύνθησαν ὑπὲρ τὸν οὐρανόν ἐξαλείφω τὰς ἁμαρτίας μου ὡς νέφος καὶ ὡς γνόφον τὰς ἀνομίας μου ἐπίστρεψον πρός με καὶ ῥῦσαί με ὅτι ἐν ᾅδῃ οὐκ ἔστιν ἡ μετάνοια καὶ ἐν τῷ μνήματι τίς ἐξομολογήσεταί σοι ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου λούσω κατὰ νύκτα τὴν κλίνην μου ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου ἐταράχθη ἀπὸ ὀργῆς ὁ ὀφθαλμός μου ἐπαλαίωσα ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου ἀποστῆτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου κύριος τὴν δέησίν μου κύριος τὴν προσευχήν μου αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου ἐπιστραφήτωσαν καὶ αἰσχυνθήτωσαν σφόδρα οἱ διαλογιζόμενοί μοι κακά

ιῶ ἐὰν ἁμαρτήσω καὶ ἐὰν δικαιωθῶ οὐκ ἀρῶ τὴν κεφαλήν μου ὅτι πλήρης εἰμὶ αἰσχύνης καὶ ὅρα τὴν ταπείνωσίν μου ὅτι ἐκ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου ὅτι ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι μου ὑπὲρ τὴν κεφαλήν μου καὶ αἱ ἀνομίαι μου ἐμεγαλύνθησαν ὑπὲρ τὸν οὐρανόν ἐξαλείφω τὰς ἁμαρτίας μου ὡς νέφος καὶ ὡς γνόφον τὰς ἀνομίας μου ἐπίστρεψον πρός με καὶ ῥῦσαί με ὅτι ἐν ᾅδῃ οὐκ ἔστιν ἡ μετάνοια καὶ ἐν τῷ μνήματι τίς ἐξομολογήσεταί σοι ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου λούσω κατὰ νύκτα τὴν κλίνην μου ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου ἐταράχθη ἀπὸ ὀργῆς ὁ ὀφθαλμός μου ἐπαλαίωσα ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου ἀποστῆτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου κύριος τὴν δέησίν μου κύριος τὴν προσευχήν μου αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου ἐπιστραφήτωσαν καὶ αἰσχυνθήτωσαν σφόδρα οἱ διαλογιζόμενοί μοι κακά

ιβ ✝ επαναληψις περὶ τῆς ἀποκειμένης τοῖς ἁγίοις δόξης.

κ καὶ κληρονόμοι· Λοιπὸν ὁμοίως ἡμῖν καὶ τοῖς μετὰ
μὴν μερομοιοῦνται.

κα κληρονόμοι μὲν· Ὁρᾷς ὅτι πάντες ἡμεῖς μερομοιούμεθα τῷ
τοιούτῳ· ἡμεῖς μὲν καὶ μερομοιοῦμεν· οἱ δὲ οὐχὶ· ἡμεῖς δὲ
ὅτι καλούσης καλοῦσι καὶ ἀπαναμένης· τὸ μὲν ἀπεκδεχόμενον δείκνυσι·
τὸ δὲ ὅτι πολλοὶ ἡμῖν ἔσονται καὶ ἀπαναμένοντες·

κβ συγκληρονόμοι δὲ· Ἀπαμείβεται τὸ ἀξίωμα· καὶ φιλοτιμεῖται
ὑπὲρ ἑαυτοῦ δεσπότου·

κγ Εἰ περιπατεῖ χο· μετὰ ἀριθμοῦ τόπου· ἵνα μὴ ἀθυμοῦντες
χαίρωμεν ὅτι καὶ τοῖς ἀπαναμένοις καὶ τοῖς χρηστοῖς καὶ μὴ
μέλλουσιν·

κδ Τὸν νῦν καιρόν· Τὸ πρόσκαιρον τῆς πολιτείας δηλοῖ διὰ τοῦ
ἐπιπλήττει τὸ ὄρος

κε μὴ καιρούς· πρὸς τὴν μέλλουσαν ἔτι πλήττει τὸ ὄρος τῇ χάριτι· ὅμοιον τῷ μὴ καιρῷ τοῖς ἀπιστοῦσι τὸν μισθὸν·
καὶ ὅτι οὐ μισχούμενοι αἴτιόν τι τῆς δικαίας ἀποδόσεως τὸ μὴ
λίαν φοβεῖσθαι·

κς ἀποκλῆται δὲ· Καμὲ τὸ ἀποκαμόντας· ἀτίμως καὶ μὴ λαὶ μὲν κρῦπται·

ιβ ~ μην· μονὴ γὰρ ὁ τόπος κβ ~ ζιαν τὰ ἀποθήματα τοῦ μὲ
λλοντος κε· ἵνα δὲ ὑπὸ τὴν ἐπιδημίαν ἀθυμῶμεν· ἀλλὰ καὶ
ἀπαναμένωμεν καὶ φθῆ
μαι δέ σε ἀπὸ καὶ μὲ φθῆ
μαι δέ σε ἀπὸ καὶ μὲ φθῆ
μαι δέ σε ἀπὸ καὶ μὲ

ιε' ὁπ γὰρ ἐλάβετε ἓν τῶν ἁγίων ἐθνῶν ἐκκλησίαν ἐν τοῦτο λέγει τὸ ὁμόνουν. ὡς τὸ ἓν τῶν τοιούτων ἐστὶν ἐθνῶν ἐκκλησία ἐν τοῦτο λέγει τὸ πάντας ἓν λαβεῖν. οὐ γὰρ ἐθέλομεν διαφορὰν ἐθνῶν καὶ ἰουδαίων εἰσάγειν. οὐδὲ γὰρ ἐθέλομεν ἐν τοῦτο λέγειν τὸ πάντας ἓν λαβεῖν. αὐτοὶ γὰρ διὰ τοῦτο οὐκ ἠθέλησαν ἓν λαβεῖν ἵνα μὴ ἐθνῶν καὶ ἰουδαίων διαφορὰν εἰσάγωμεν. ὡς δὲ οὐκ ἐθέλομεν ἐθνῶν καὶ ἰουδαίων διαφορὰν εἰσάγειν οὕτως οὐδὲ ἐθνῶν καὶ ἰουδαίων διαφορὰν εἰσάγομ

ιβ τὲπαναλήψις περὶ τῆς ἀποκειμένης τοῖς ἁγίοις δόξης:

κ καὶ κληρονόμοι: Λοιπὸν μάχη τὸ αὐξάνεσθαι· ὅτι γὰρ τέκνα
μὴ μεμερισμένως τὰ
κα κληρονόμοι μέν. Ὁρᾷς ὅτι πάλιν μίαν μερίδα τὴν
τῶν υἱῶν, μίαν σχὲ καὶ μεμερισμένοι· οἱ δὲ οὐχὶ. ἓν γὰρ τὸ
ἅπαν. ὁ τι καὶ σώματα ἀπορρήξ. ὃ τὸ μάλιστα δεικνύειν
βούλεται. ὃ παύμ. ὁ τι πορρώτερω ἵζουσι καὶ ἀμαυρὰν
ταῖς μετὰ ταῦτα οἱ
δὲ ἐγγὺς ἵστανται
δικαιωθήσονται:
κβ Συγκληρονόμοι δὲ χῦ. Πάλιν μάχη τὸ αὐξάνεσθαι καὶ φιλονεικεῖ
ἀμώμητα ἑαυτοῦ
θεοῦ:
Εἰ περιπατεῖ χω:
κγ Ἵνα μὴ ἀριθμητέροι
γενώμεθα τοῦ παν
χαρίτος ἡμῶν ὄμεν
μοι. ἀναπαύεται τὰ
παρόντα. ἡ γὰρ ἐλ
πὶς τοῖς σωματικοῖς
μᾶλλόν ἐστι. καὶ ὁ
τοῖς χριστοῖς καὶ μᾶλ
λόν ἐστι:
κδ Τὸν νῦν καιρόν.
Πρὸς τὸν πρόσκαιρον πά
θημεν διὰ τοῦτο
ἵνα μὴ λάβωμεν τὸν μι
σθόν. ἐπὶ τοῦτο γὰρ καὶ μᾶλ
λον ἀγωνιζόμεθα ἵνα μὴ τὸν μισθὸν ἀπολέσωμεν τὸν μέγαν.
ἀλλὰ τὸν μέλλοντα καὶ μεμερισμένοι. ἐπὶ τοῦτο γὰρ καὶ μᾶλλον
ἀγωνιζόμεθα ἵνα μὴ τὸν μισθὸν ἀπολέσωμεν τὸν μέγαν. ὃν
ἀπολαβεῖν πάντες ἀξιωθείημεν τῇ τοῦ κυρίου ἡμῶν χάριτι
καὶ φιλανθρωπίᾳ ᾧ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν:

ιβ τὲπαναλήψις περὶ τῆς ἀποκειμένης τοῖς ἁγίοις δόξης:

κ καὶ κληρονόμοι: Λοιπὸν μάχη τὸ αὐξάνεσθαι· ὅτι γὰρ τέκνα μὴ μεμερισμένως τὰ

κα κληρονόμοι μέν. Ὁρᾷς ὅτι πάλιν μίαν μερίδα τὴν τῶν υἱῶν, μίαν σχὲ καὶ μεμερισμένοι· οἱ δὲ οὐχὶ. ἓν γὰρ τὸ ἅπαν. ὅτι καὶ σώματα ἀπορρήξ. ὃ τὸ μάλιστα δεικνύειν βούλεται. ὃ παύμ. ὅτι πορρώτερω ἵζουσι καὶ ἀμαυρὰν ταῖς μετὰ ταῦτα οἱ δὲ ἐγγὺς ἵστανται δικαιωθήσονται:

κβ Συγκληρονόμοι δὲ χῦ. Πάλιν μάχη τὸ αὐξάνεσθαι καὶ φιλονεικεῖ μᾶλλον. καὶ ὅτι τέκνα ἑαυτοῦ θεοῦ:

Εἰ περιπατεῖ χω:

κγ Ἵνα μὴ ἀριθμητέροι γενώμεθα τοῦ παν χάριτος ἡμῶν ὄμεν μοι. ἀναπαύεται τὰ παρόντα. ἡ γὰρ ἐλ πὶς τοῖς σωματικοῖς μᾶλλόν ἐστι. καὶ ὁ τοῖς χριστοῖς καὶ μᾶλ λόν ἐστι:

κδ Τὸν νῦν καιρόν. Πρὸς τὸν πρόσκαιρον πά θημεν διὰ τοῦτο ἵνα μὴ λάβωμεν τὸν μι σθόν. ἐπὶ τοῦτο γὰρ καὶ μᾶλ λον ἀγωνιζόμεθα ἵνα μὴ τὸν μισθὸν ἀπολέσωμεν τὸν μέγαν. ὃν ἀπολαβεῖν πάντες ἀξιωθείημεν τῇ τοῦ κυρίου ἡμῶν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ ᾧ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:

κε μὴ ἀριθμητέροι. πρὸς τὴν μέλλουσαν χάριν. ὅμοιον τὸ μὴ ἀπολαβεῖν τοῖς ἀπολαβοῦσι τὸν μισθόν. καὶ ὅτι οὐ μισθαποδοσίαν ἀξιοῦμεν τὴν ἐνταῦθα ἀπόλαυσιν:

κς ἀποκλιθήσῃ Καμὲ στὸ αὐτὸ ἁμαρτάνεις· διὰ γὰρ τοῦτο ἀλ λὰ καὶ ἐκρύπτου:

ಅಂಗಡಿಯವನು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೊಂಡ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಇತ್ತು. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಒಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅವನು ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಅವನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯವನು ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬೇರೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಹೋದ ಅಂಗಡಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ಅವನ ಮೋಸವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಅವನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಾಲ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಾಲ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದನು. ಅವನು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು: "ಏನು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ?" ಅವನು ಹೇಳಿದನು: "ಏನೂ ತರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಗಡಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ನನಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಅವರು ನನಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದೆನು."

ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು: "ಅಂಗಡಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಮಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ನಿಮಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಅವರು ನಿಮಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿರಿ."

νβ ὡς αὐτως δὲ καὶ τὸ πνα Καὶ μὴ μόνον ἐθελήσαμεν ἡμῖν ὑπομένειν ὀλίγα
δι' ὑμᾶς τὸ σῶμα ἡμῶν ἡμᾶς ἐμπαθεῖς ἀλλὰ πολλὰ καὶ τὰ μέγιστα
σθένομεν γάρ ὅμως· ὑπομένομεν καὶ ἐπιφθόνως ἔχειν ἰσχύομεν· διὰ
τοῦτο τὸ σῶμα ὑπὲρ ἡμῶν· ἡ γὰρ κοινωνία ἐργάσεται τὰ ἀμφοτέρων καὶ ὁ
σοφὸς μὴ ὑμᾶς· ὡσαύτως καὶ τὸ σῶμα φρονεῖ ὅσον· ἡδὲ ἀμοιβὴ ὅσον
νγ ἀμοιβὴν θέσθαι· Τοῦ δὲ τί· Καὶ τίμιόν ἐστι καὶ ὅτι πρὸς σωτηρίαν
συμβάλλεται ὑμῖν, δι' ὧν μεθα ἀπολαύομεν τοῦ σῶματος· ὅθεν τοῖς
δοκοῦσι θλιβόμενοι ἀεὶ
σωφρονεῖν ἐπὶ ἀχθηρό-
τερον εἶναι· καὶ ὅτι
ἀνωφελὲς τὸ ἀσύμφορον
τοῦμὴν·
νδ ὀρκοίδαμεν Καὶ ὅσα
ὑμᾶς ἐμὲ ἐμαυτὸν ἀφθόνως
ὠφελῆσαι·
νε ἀλλὰ διὰ τοῦτο τὸ πνα·

Τὸ σωματικὸν· χαρίσματα
τὰ διάφορα τῶν πολ
λῶν ἐστὶ μέλη· πρὸ
φανῆ τὰ ὦμ· ἐρμηνέ-
ται τὰ σωματικὰ μέλη·
μου· καὶ χαρίσματα
ἀγγέλων ἐστὶν·

ὅσα δὲ καὶ τὸ σῶμα συ
μπαθοῦντα ταῖς
ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ
πρόσωπον ὑβρίσθαι καὶ
δεῖ· οὐκοίδαμεν· ἀμέλει τὸ
σῶμα ὑπερημυχόμενοι
μήτοις· ὁδὲ ἐρῶμεν τὰς
καρδίας· οἱ δὲ μὴ τὸ φρό
νημα τοῦ σώματος ὅτι καὶ τὸ
ἡμῶν ὑπερήμυνεν·

ὅτι δὲ καὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἐστὶ καὶ ἐκ τῶν ἐκείνου μελῶν ἐσμεν καὶ
ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ· τοῦτο οὖν μάλιστα·
ὅτι αὐτὴ ἡ χάρις τῆς ἀγάπης· ὑπὲρ ἡμῶν τῇ φωνῇ ἐμεγάλυνεν
αὐτοὺς ἀφ' ἡμῶν· τοῦτο δὲ ἦν· συμπαθοῦσα ἀεὶ μοι, ὅτι ἀφ' οὗ
μὲ ἐκαθόλου προσέλαβεν· ἡ γὰρ μὴ τοῦτο ἦν· τί οὖν χρὴ
νς λ ἀκούειν τοῦ ἐμοῦ ἢ τοῦ ἄκρου ὑπὲρ τοῦμοῦ·
νς ὁ δὲ μὴ τὸ φρό Τὸ μὴ σωματικὸν τὸ ἐρημένον τῆς ἀγάπης μου· πῶς ἐχά-
ρισται·

ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀποστόλων ἕκαστος ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἀπίστους διακονίᾳ τοῦ λόγου τὸν ἑαυτοῦ ἔλεγχον ἐποιεῖτο τῆς ἀπιστίας, ὡς ὁ Παῦλος λέγει· ἐλεήθην ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Χριστὸς Ἰησοῦς τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Πέτρος ἐν τῇ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους διακονίᾳ τὸν ἑαυτοῦ ἔλεγχον ἐποιεῖτο τῆς ἀπιστίας, ὡς ἐν τῇ πρὸς Κορνήλιον ὁμιλίᾳ δηλοῖ λέγων· ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ θεός, ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἐστιν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ τὸν ἑαυτοῦ ἔλεγχον ἐποιεῖτο τῆς ἀπιστίας, ὡς ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ λέγει· πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν· εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνησόμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης ἐν τῇ καθολικῇ ἐπιστολῇ τὸν ἑαυτοῦ ἔλεγχον ἐποιεῖτο τῆς ἀπιστίας, ὡς ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ λέγει· ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν τὸν θεόν· καὶ ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἁμαρτάνομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἰάκωβος ἐν τῇ καθολικῇ ἐπιστολῇ τὸν ἑαυτοῦ ἔλεγχον ἐποιεῖτο τῆς ἀπιστίας, ὡς ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ λέγει· ἐὰν δέ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνήρ· δύναται χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα· ἐὰν δὲ τὸ στόμα ἡμῶν ἐν πλείοσιν πταίει, τέλειοι ἐσμεν

ΚΕΦ. Ι.

Ἀρχὴ τῆς κατὰ Ματθαῖον ἁγίας εὐαγγελίου διηγήσεως.

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ· Ἑσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών· Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ· Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ· Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου· Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ· Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσάφ· Ἀσὰφ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν· Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωαθάμ· Ἰωαθὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ· Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν· Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμώς· Ἀμὼς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Καὶ μετὰ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ· Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσὴφ υἱὸς Δαυίδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Ἐγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἰερουσαλὴμ λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἰερουσαλὴμ μετ' αὐτοῦ· καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. Τότε Ἡρῴδης λάθρᾳ καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε· Πορευθέντες ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα· καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῴδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρῴδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρῴδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

Τότε Ἡρῴδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη, κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς· Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρῴδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρῴδου, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησε εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατῴκησε πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῖς μαθηταῖς ὁμιλῶν.
ιβ ὅτι κ' θῆ
ἀμφιβολίαν ἔχει τὸ παρακείμενον ὅτι μετὰ θῆ τὸ τυχὸν ἢ ὅτι μετὰ θῆ τὸ ἀναπόδραστον. ἀμφιβολία δὲ
γίνεται πρὸς τὴν διάνοιαν ἡμῶν. ἀμφιβολία δὲ τοῦ τόπου μετὰ
τοῦ μέσου τοῦ θῆ:
φῶνη ὑπερβάλλει τὸ ἀναγκαῖον ἢ ὑπερβολικαῖς καὶ
θεραπείαις χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ποιεῖται. ἢ ὑπερβάλλον. τὸ μὴ
ιθ ασυμφόρως τοῖς φίλοις:
ὁ ἐξαλλάττοι ἀμοιβαίως
ἡ συμβαίνοι ὑπὸ τοῦ
τοῦ. ὁ πιθανὸν καὶ
ἰσαφαθεὶ μὴ μὲν ὑπερ:
κ' οἶδα δὲ. ὁ μὲν
τοῦτο τὸ χωρίον. τὸ
τὸ σῶμα μὲν ὁμοίοις ὁμ
ἡμῖν. καὶ τοῖς
αὐτοῖς. μὴ ἀπορᾶν
τοὺς μὲν ἐσθίοντας μὴ
συμφέρον. ταύτῃ
ῥᾴθυμον. καὶ ὁ νικῶν πονηρὸν καὶ τὸ μὴ ὁμολογεῖν ἰσα
φανῶς. καὶ ὁ νικῶν πονηρὸν καὶ τὸ μὴ ὁμολογεῖν. ἀμφότερα ἰσα
φανῶς. τοῦτο δὲ ὅτι ταῦτα τοῖς δόγμασι μὴ χρῆναι ἵστησιν
τὸν μὲν ὡς συμφορᾷ ἀδοκίμαστον:
ξ πάντα ἐνεργεῖ: Πᾶν τὸ θῆ καὶ τὰ καλά. καὶ γὰρ καὶ ταῦτα
περιτρέφοντα θεῶν ἰσαφαθεῖ. ἐν γὰρ ἀδοκιμασίᾳ τὰ μὴ πάσχοντα
ξα περιτρέφεσθαι. μὴ ἔχοντα δὲ τὸ ἰσαφαθεῖ περιτρέφεσθαι, τοῦ
μὴ πᾶν τὸ μὴ ὁσονοῦν θῆ:
τοῖς καλοῖς πρόθ[ε]σις ἐστὶ τὸ θῆ αἱρετὸν ἢ μᾶλλον ἀδόκιμον τὸ περι
τρέφεσθαι τὰ καλὰ ἰσαφαθεῖ. προσθήσει τοῦ θῆ μᾶλλον
ὅταν ἀφέσεως τὸ ἐρημένον. ὁ γὰρ τοῖς τυχοῦσι δοκιμοῦ τοῦτο
σημαίνει. ἀλλὰ τοῖς ὑπὸ θῆ μᾶλλον ἢ ταῦτα μᾶλλον
μᾶλλον ὁμοίως ἀφέσεως θεῶν ἡμῖν ἐσθίοντας δοκιμοῦ. τοῖς καὶ τὰ πρό
κειται. δοκεῖ δὲ ὅτι καὶ τὸ μὴ ὑπὸ κεῖσθαι. ὑπὸ ἡμῖν δὲ ὑπο
κείσεται δὲ καὶ ὑποκεῖσθαι ταῦτα. οἱ καὶ τὰ πρόθετοι ἡμῖν
ἀμφισβητοῦμεν καὶ τοῖς:

: ιε περὶ τοῦ τί ὀφείλομεν ἀφαιρεῖν ::

ος Κατὰ ὁρᾶτε ἵνα μὴ αὐτὸ τὸ προφάσει ἁμαρτιῶν ῥιπτούμενον ὦμεν ::
ος Τίσ δὲ ὁ λόγος τοῦ ἱερεῖον· τοῦ μὲν τῶν σωματικῶν παθημάτων μένοντος ὑπαίσ
χαλασμάτων ἡμῶν· τοῦ δὲ τῶν προσδιαιούντων· τοῦ δὲ ἡδονῶν ὑπερβολῆ
μὲν μάστου θανόμενον· ὅτι ἐχθὲς ἱερεῖα προσδιαιοῦσι, τί σήμερον
ἱερεύομεν :: οικος ιε Καὶ ὁ ὑπὸ δύο μοίρας
ὁ σπερ ὁ ἀπὸ λόγος τὰ ὁδὸν τοῦ ῥητοῦ· ἡ τὸ πάθος δὲ ἁμαρτιῶν
μάτων· ἡ δὲ πάθος προσδιαιοῦσι· τί σήμερον ἱερεύομεν ὑπὸ λόγος
ἵνα τὰ ὁδὸν ἡ δὲ ὁ
ἵσ ὅτι ὧν δὲ ἡ ἀπὸ λόγος
ἱερεύομεν ; καὶ τοῦτο
σοῦ τὸ μάστου· ὅσ
περ καὶ θανάτου αἱρεῖσθαι
ὑπὲρ δικαιοσύνης· καὶ ὁμοίωσ
ὁμοθυμαδὸν τοῦ ὑπὲρ
ἡμῶν ἀπὸ θανόντος
τοῦ τὸν ἁμαρτιῶν
χάριν ἡμῶν ἀπο
θανόντος καὶ
ἀνασταντος

ιε ὁ Καὶ ὅτι μὴ ἐγένετο ἡμῶν ἡ ἁμαρτία ἀλλὰ τοῦ θεοῦ ἵνα ἡμεῖσ
γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ :: ιε α Ἐπεὶ οὖν ἐν ἡμῖν ἡ ἁμαρτία
ἐστὶν ἀλλὰ τοῦ θεοῦ· ἵνα ἡμεῖσ γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ· ἐν αὐτῷ
ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη τοῦ θεοῦ· ὅτι ἐν ἡμῖν ἡ δικαιοσύνη ἐστὶν ἀλλὰ τοῦ
θεοῦ· ἵνα ἡμεῖσ γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ· ὅτι γὰρ ἐσμὲν
δικαιοσύνη τοῦ θεοῦ· ἐν αὐτῷ ἐσμεν :: οικος ιε ὦ σπερ ὁ ἀπὸ λόγος
ὁ ἡ ἁμαρτία ἐν ἁμαρτωλοῖσ· οη Τίσ· οὐδὲ σοφὸσ τοῖσ
σοῖσ ἁμαρτωλοῖσ ὁμοίωσ ἐν ἡμῖν ἡ δικαιοσύνη ἐν δικαίοισ ::
ιθ ὁ υἱὸσ ἐχρίσατο· δόξαν· ὃ ὅσα ἀμαρτάνομεν· ἀμάρτημα ἐσ
μάστου ἐκ τοῦ πνεύματοσ ἐσμεν· τοῦ θεοῦ· τοῦ δὲ θεοῦ ὁμοίωσ
σπερμα δὲ μένει ἐν αὐτοῖσ· φυσικαὶ ἀμύσσει· ἐκ θεοῦ ἐσμεν ἐκ τοῦ

ιζ μαλλὸν μὲν ἁμαρτάνομεν τοῦ τυχεῖν μοιῶσ· ἐκ τοῦ πνεύματοσ
σου τὸ μάστου· ὃ ὅσα ἐὰν θανατοῦμεν ἐκ τοῦ πνεύματοσ
σαι διὰ τοῦ σπερματοσ :: οικος ιε ὦ σπερ ὁ ἀπὸ λόγος
οη ἁρμόσαι ὁ πιάρχι θράσει :: οη Τίσ· οὐδὲ σοφὸσ τοῖσ
σοῖσ ἁμαρτωλοῖσ ὁμοίωσ ἐν ἡμῖν ἡ δικαιοσύνη ἐν δικαίοισ ::
ιθ ὁ υἱὸσ ἐχρίσατο· δόξαν· ὃ ὅσα ἀμαρτάνομεν· ἀμάρτημα ἐσ
μάστου ἐκ τοῦ πνεύματοσ ἐσμεν· τοῦ θεοῦ· τοῦ δὲ θεοῦ ὁμοίωσ
σπερμα δὲ μένει ἐν αὐτοῖσ· φυσικαὶ ἀμύσσει· ἐκ θεοῦ ἐσμεν ἐκ τοῦ

ξη΄ Ὡσαύτως. τοὺς ὁμοτίμους. μηδεμίαν ἐπὶ τοῖς ἴσοις
πλεονεξίαν ἐπιδείκνυσθαι. πλὴν ἀρετῆς καὶ
τοσούτῳ ἀμείνων τοῦ θεοῦ.

ξθ΄ Ἐὰν γὰρ μὴ μέτρον τις ἑαυτῷ τιμῆς καὶ διαφορᾶς
μόνον. πάντα ἐξισοῦσθαι τοῖς πᾶσιν. δέῃ. ὅπερ ἰσχύει
θεῷ τὰς ἀναξίους μόνον τῶν ἀξίων ἀφορίζειν τῷ
ἀρετῇ. οὐδὲ ἴσους ἀναξίους.

οʹ Πάντας οὖν δεῖ τιμᾶσθαι
παρὰ πάντων θεόν. ὅσον
μέν γε ἐφ' ἑαυτοῖς
τοῦ μὴ ἀτιμάζειν
τινὰ. ἀμείνονας δὲ εἶναι
τοὺς ἁγίους τῶν
ἀνθρώπων. ἀμείνονας
δὲ τοὺς ἀγγέλους
τῶν ἁγίων. καὶ
τοσούτῳ μᾶλλον
ὅσῳ καὶ ἀμείνους
τοῦ θεοῦ.

οαʹ Ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐτιμήθησαν
ὑπὸ θεοῦ. ὅπως
μὴ ὑπερηφανεύωνται
τοῦ ἰδίου αὐτοῦ βουλήματος
ὄντες. ἀμείνονες δὲ εἶναι
φαίνονται τῶν ἀτιμασθέντων
τῷ μὴ ἀτιμασθῆναι
καὶ τοσούτῳ μᾶλλον
ὅσῳ καὶ τὸ μὴ
τιμηθῆναι
τοιοῦτόν ἐστιν.

οβʹ Ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐτιμήθησαν
ἁγιάσματος, τοῦ δῆλον
εἶναι ἀμείνονας ἀμφισβήτησιν
λαμ. ὀνὰρ τὸ μέγα
δοῦναι. καὶ τὸ δέξασθαι
τοιοῦτόν ἐστιν.

ξιʹ ἢ ἵνα μὴ διαιρούμενα πρὸς ταύτα.
εἰσὶ θεοῦ ἐξουσίαι. τίς
καθ' ἑαυτοῦ. ὅσον τοῦ ἰδίου
ἐλαττοῦται οὐκ ἐφείσατο. ἀλλὰ
πᾶσι μᾶλλον παρέσχε
δοκοῦσι αὐτὸν. ὥστε οὐχὶ
καὶ σὺν αὐτοῖς τὰ πάντα
χαρίσεται. ὁ θεός
μόνοις καὶ ἐκλεκτοῖς θεοῦ.
θεὸς δοῦναι ὅσον. τίς ὁ καταλιπὼν
μέρος.

οβʹ Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀγγέλων τὸν αὐτὸν τρόπον ἐστί. καὶ γὰρ
ἐκείνων ἐστὶν ἀμείνονας εἶναι τοῖς ὑπὸ θεοῦ ἐκλεχθεῖσι. καὶ ὄρα.
ὅτι οὐδὲ τῶν δούλων θεοῦ ἐστὶν ἀλλὰ οὐκ ἔστι τοῖς ὁσίοις
ῥᾳδίως τοῦτο ἐξισοῦσθαι.

ογʹ Ὁ γὰρ ἀφορίσας ἁμαρτίας. ἀμείνων τοῦ ἀφορισθέντος.

οδʹ Ὁ γὰρ θεὸς ἀφορίσας τιμᾶν ἀξίους, τίς ὁ καταλιπὼν
μέρος. τίνα δὲ καὶ καταλιπὼν μέρος ὡς ὄφελος. τίνα δὲ καταλιπὼν μέρος
ὡς ὀφείλοντα ἁμαρτίαις.

: ιε περὶ τοῦ ὀφειλομένου ἀπὸ ιε̄ :

ος̄ Κατὰ ὁρισθὲν μὲν οὐδὲν παρὰ τῶν ἁγίων πεπρόληπται ὁμοίως·
τὸ δὲ ὀφειλόμενον μέρος· τοὺς μὲν πάντως ἀπαιτήσαμεν μὴ ὑπο-
δεεστέρους εἶναι· τοὺς δὲ πάντως ἐλάττους· τοὺς δὲ ὡσοὺς ὑποβλη-
θῆναι μὲν ἀνάγκη· ὅσον χρὴ μετρίους εἶναι δοκεῖν· τοσούτους
εἶναι προσήκει.

ος̄α Καὶ οὗτος δὴ ὁμοίως ὁ τῶν ἁγίων ἀριθμὸς· ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄρξα-
μενος· ἐπὶ τὸν ἑκατὸν ἐξικνεῖται· ὑπολείπεται δὲ ὅσον τὸ ἓν
καὶ ἑκατὸν πρὸς τὰς χιλίας· ὅσον ἐστὶ τὸ ἐννεακόσια ἐνενήκοντα
ἐννέα· ἃ δὴ καὶ ἐλλείπειν ἀνάγκη τοὺς ὑποβληθησομένους·
ἵνα τὸ τῶν χιλίων ἀπαρτισθῇ πλῆθος· ὅσοι δὲ ἐν τῷ μεταξὺ
τούτων εἰσὶν ἀριθμοὶ· οὗτοι μὲν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑποβλη-
θησομένων καὶ τῶν ἁγίων ἑστήκασιν· ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἁγίων
καὶ τῶν ὑποβληθησομένων· ἐν μέσῳ δὲ τῶν ὑποβληθησομένων
καὶ τῶν ἁγίων· ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἁγίων καὶ τῶν ὑποβληθησο-
μένων· ἐν μέσῳ δὲ τῶν ὑποβληθησομένων καὶ τῶν ἁγίων·
ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἁγίων καὶ τῶν ὑποβληθησομένων·

οικονομία Ὡς πρὸς τὸν τῶν ἁγίων ἀριθμὸν·

οη Τί· οὐδέσθη τὸ τοσοῦτο πλῆθος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἕως τοῦ νῦν·
καὶ οὐδεὶς ἁγίων ἐγένετο ἐν τοσούτοις ἔτεσιν· ἢ ὅτι ἀρχὴν
ἔλαβε τὸ τῶν ἁγίων πλῆθος ἀπὸ τοῦ ἑνός· ἐπὶ τὸν ἑκατὸν
ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τοῦ ἑκατὸν ἐπὶ τὰς χιλίας ἐξικνεῖται·
ἀπὸ δὲ τῶν χιλίων ἐπὶ τὰς μυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν
μυρίων ἐπὶ τὰς δισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δισμυρίων
ἐπὶ τὰς πεντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν πεντακισμυ-
ρίων ἐπὶ τὰς δεκακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δεκακισ-
μυρίων ἐπὶ τὰς ἑκατονταδακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν
ἑκατονταδακισμυρίων ἐπὶ τὰς χιλιοντακισμυρίας ἐξικνεῖται·
ἀπὸ δὲ τῶν χιλιοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς μυριοντακισμυρίας
ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν μυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς δισμυριον-
τακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δισμυριοντακισμυρίων
ἐπὶ τὰς πεντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν
πεντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς δεκακισμυριοντακισμυ-
ρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δεκακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ
τὰς ἑκατονταδακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν
ἑκατονταδακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς χιλιοντακισμυρίας
ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν χιλιοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς μυριοντα-
κισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν μυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς
δισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δισμυριοντα-
κισμυρίων ἐπὶ τὰς πεντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται·
ἀπὸ δὲ τῶν πεντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς δεκακισμυ-
ριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δεκακισμυριοντα-
κισμυρίων ἐπὶ τὰς ἑκατονταδακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖ-
ται· ἀπὸ δὲ τῶν ἑκατονταδακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς
χιλιοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν χιλιον-
τακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς μυριοντακισμυριοντακισμυ-
ρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν μυριοντακισμυριοντακισμυρίων
ἐπὶ τὰς δισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ
τῶν δισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς πεντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν πεντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς δεκακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δεκακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς ἑκατονταδακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν ἑκατονταδα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς χιλιοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν χιλιον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς μυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν μυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς δισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν
δισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς πεντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται·
ἀπὸ δὲ τῶν πεντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ρίων ἐπὶ τὰς δεκακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δεκακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς ἑκατονταδακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν ἑκατον-
ταδακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς
χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖ-
ται· ἀπὸ δὲ τῶν χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυρίων ἐπὶ τὰς μυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν μυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς δι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξι-
κνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς πεντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν
πεντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ρίων ἐπὶ τὰς δεκακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δεκακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς ἑκα-
τονταδακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισ-
μυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν ἑκατονταδακισμυριοντακισ-
μυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς χιλιον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας
ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς μυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν μυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς
δισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς πεν-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν πεντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς
δεκακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δεκακισμυριοντακισ-
μυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ
τὰς ἑκατονταδακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν ἑκατον-
ταδακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται·
ἀπὸ δὲ τῶν χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς μυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν μυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς δισμυριοντακισμυριοντακισμυριο-
ντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖ-
ται· ἀπὸ δὲ τῶν δισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς πεντακισ-
μυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν πεντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς δεκακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖ-
ται· ἀπὸ δὲ τῶν δεκακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς ἑκατον-
ταδακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ
τῶν ἑκατονταδακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς χιλιοντακι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν
χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς μυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται·
ἀπὸ δὲ τῶν μυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ
τὰς δισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖ-
ται· ἀπὸ δὲ τῶν δισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς
πεντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖ-
ται· ἀπὸ δὲ τῶν πεντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων
ἐπὶ τὰς δεκακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας
ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δεκακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς ἑκατονταδακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν ἑκατονταδα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων
ἐπὶ τὰς χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν χιλιοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων
ἐπὶ τὰς μυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ
τῶν μυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς δι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας
ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς πεντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται·
ἀπὸ δὲ τῶν πεντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς
δεκακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖ-
ται· ἀπὸ δὲ τῶν δεκακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ
τὰς ἑκατονταδακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖ-
ται· ἀπὸ δὲ τῶν ἑκατονταδακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς
χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας
ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυρίων ἐπὶ τὰς μυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν μυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς δισμυριοντακισμυριοντακισμυριο-
ντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ
τῶν δισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ρίων ἐπὶ τὰς πεντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν πεντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς δε-
κακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας
ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δεκακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς ἑκατονταδα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων
ἐπὶ τὰς χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρι-
οντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ
τῶν χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς μυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ρίας ἐξικνεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν μυριοντακισμυριοντακισμυριο-
ντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριο-
ντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριο-
ντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς δι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων
ἐπὶ τὰς πεντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων
ἐπὶ τὰς δεκακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων
ἐπὶ τὰς ἑκατονταδακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς
χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς μυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων ἐπὶ τὰς
δισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντα-
κισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων
ἐπὶ τὰς πεντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων
ἐπὶ τὰς δεκακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριον-
τακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυρίων
ἐπὶ τὰς ἑκατονταδακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυ-
ρίων ἐπὶ τὰς χιλιοντακισμυριοντακισμυριοντακισμυριοντακι-
σμυριοντακισμυρι

ΠΠ ΠΠ ΠΠ

ιβ ἐκπτώσεως τοῦ ἀποβληθέντος· κλήσεως τοῦ ἀλλοθὲν εἰς ἀχθέντος μετὰ ἐθνῶν·

α Βάθος ὡς σοφίας τῶν μὴ μαθόντων ἀλλ' ὑποδεξαμένων τὰ σοφὰ παρὰ τοῦτοις τὰ ἀόμοιον ζῶον ζῶν τὰ ἀόμοιον θεάματα·
β Ἀλλ' Τοιαῦτα μὲν οὖν καὶ ἀγγέλους δέχεται οὐ τοιαῦτα καὶ ἀνθρώπους δέχεται·
γ Ὁμοίως τοιοῦτόν ἐστιν ἃ καὶ ἄγγελοι τοσαύτην κτίσιν ὅσην ὁρῶμεν μὴ ὁσημοῦν ἀφορᾶν, οὐδὲν ἀγγέλοις τὰ ἀνθρώπινα ἀπόκρυφα·
δ Ἀμοιρεῖ τοίνυν τὰ ἄνω τοῦ θεοῦ· ἵνα μὴ τὰ ἀνθρώπινα δέχηται τὰ ἰδίως ἀνθρώπων· ὁ γὰρ ἄνθρωπος, οὐθαυμαστὸν μὴ ἀμοιρεῖν·

ε Οὔτε οὐρανὸς· οὔτε γῆ· οὔτε θάλασσα· οὔτε τῶν ἐν αὐτοῖς ἑκάστου φύσις μήποτε ἄρα ἐμοῦ χωρίσαι δύναται τὴν πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀγάπην τοῦ θεοῦ·
ζ Ὅτι ἐγὼ πέπεισμαι ὅτε οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν·
η Λέγει δὲ ἀναγκαίως ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν· ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος ἐστὶν ἡ ἄμπελος καὶ ἡμεῖς τὰ κλήματα, ἀναγκαίως ἐστὶν ἡμᾶς ἐκείνου ἀπολαύειν· ἐκεῖνος γὰρ ἡμῶν οὐ χρῄζει·
θ Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ· οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν·
ι Ἐὰν μή τις μένῃ ἐν ἐμοὶ ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται·
ια Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν·
ιβ Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί·
ιγ Καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πατὴρ κἀγὼ ὑμᾶς ἠγάπησα· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ·
ιδ Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου καθὼς ἐγὼ τοῦ πατρός μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ·
ιε Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ᾖ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ·
ιϛ Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς·
ιζ Ἵνα τί ἐγὼ ὑμᾶς ἀγαπῶ· ἵνα ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
ιη Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν·
ιθ Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος·
κ Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν·
κα Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου ὅτι οὐκ οἴδασιν τὸν πέμψαντά με·
κβ Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν·
κγ Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ·
κδ Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν νῦν δὲ καὶ ἑωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου·
κε Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν·
κϛ Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·
κζ Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε·

κ ἐμπρόθεν αὐτὸς ὢν μόνῳ λίγε τὴν μαρτυρίαν· ἀγαρὸς ὢν τῷ
παρεῖναι ἐξ ἡμῶν ἐσόμενος ὁμοίως τοῖς ἀποστόλοις μίαν μοι
ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ἀφορίσας. πόσον μᾶλλον μιμήσασθαι τὴν
ἀσυμβατότητα τοῦ μὴ ἀμοιβαίως·

κα Εἰ μὴ μαρτυρίαν ἐπὶ μόνῳ ταύτην·

κβ Εἰ γὰρ παρεσιώπησε τὸ μὴ μερίσασθαι τὸν λόγον·

κγ Πῶς ἐξ ἀνάγκης οὐδὲ μιᾷ προσήκειν τοὺς ἀποστόλους
τοῦ φανῆναι μιᾷ
αὐτῷ μόνῃ·

κδ Ἐπεὶ δὲ τὸ μὴ μερίσασθαι
ἴσον μὲν καὶ τὸ ἀπόστολον
φάναι μὴ μεμερίσθαι ὅσῳ
μὲν γὰρ ἀπέστη τοῦ ἑνὸς
τοσούτῳ τοῦ ἑτέρου προσ-
κέκλιται· ὅσῳ δὲ τοῦ ἑτέρου
προσκέκλιται τοσούτῳ τοῦ
ἑνὸς ἀφέστηκε· τοιγαροῦν
ἀμφοτέρωθεν ἐστὶν ἀκατά-
στατος·

κε Ἐπεὶ δὲ τὸ μὴ μερίσασθαι
ἴσον μὲν καὶ τὸ ἀπόστολον
φάναι μὴ μεμερίσθαι· ὅσῳ
μὲν γὰρ ἀπέστη τοῦ ἑνὸς
τοσούτῳ τοῦ ἑτέρου προσ-
κέκλιται· ὅσῳ δὲ τοῦ ἑτέρου
προσκέκλιται τοσούτῳ τοῦ
ἑνὸς ἀφέστηκε· τοιγαροῦν
ἀμφοτέρωθεν ἐστὶν ἀκατά-
στατος·

φλγ΄ Ἰδοὺ ἑστήκαμεν· ὅτι ὁμοθυ-
σθῆναι αὐτὸν ὅλῳ
τῷ λιμένι· ὅλον ἔσθιε
ὡς πρόβατον σφάγιον· ἀλ-
λ' ὁμοῦ τούτοις πᾶσιν ὑπερμι-
κρόν μου. διὰ τοῦ ἀφανοῦς ὧν
τοσοῦτος· ὅσον μεγάλου
ὁ τοιοῦτος θαύματος· οὔτε
λιμήν· οὔτε ἄνεμος· οὔτε ἀρχή·
οὔτε δυνάμεις· οὔτε ὁμο-
θῆναι· οὔτε μέλλοντα·

κζ Βασιλικὴ αὐλὴ πανταχοῦ. μᾶλλον τὰ μέλλοντα μᾶλ-
λον· οὔτε ὁμοῦ θαύματος· οὔτε λιμένος ἐστὶν ἴσον· οὔτε
γένος οὔτε δυνάμεως δύναται χωρίσαι ἀπὸ τοῦ θεοῦ
τοιοῦτον· τὸ διὰ χεῖρος ἐστὶ προσκεκλῆσθαι· πάντα μοι φλοιὸς
ἐφάνησαν ὁμοθυμαδὸν τοῦ θεοῦ· ἢ πανδοκεῖ δὲ πᾶσαν ἢ τῷ πλοίῳ
σωτῆρι ὁρᾶτε ἢ καὶ μοναῖς προσπίθησιν· οὔτε τοσοῦτον
ἔσκεπεν· τοσοῦτον μὴ καὶ ἀμφιπτίσσων παρὰ τοῦ ἀφανοῦς
οὐδὲ ἀντίμοιρα ἢ πίδουλα παρὰ τοῦ θεοῦ· ὁμοῦ δὲ καὶ ἀν-
γένους δυνάμεως ὁμιλίαν· μὴ μόνον τοῖς ἀγγέλοις πᾶσαν
δύναμιν ἀποκεῖσθαι πρὸς ὀφθαλμῶν ἀπὸ χυδαίου· ἀμφὶ δὲ τῷ θεῷ
θόρυβον πολὺν ὁμοῦ καὶ ζῆτον· ἐς πόντον ἥλιον τὸν ὁμόζυξ·

ιδ λύθη καὶ ἀμάθημα ζωὴ τοῦ μὴ ἀνθρώπου τοῦ τοῦ θεοῦ ἰησοῦ χ̄ῡ
καὶ ἴνα μὴ δοξάζῃ ἡ διάβολος ὁ θεὸς ὁ φιλάνθρωπος ἀγαπᾷ τὸν
μετάνοιαν. οὐ θέλει μὴ ἀπολέσθαι ἡμᾶς ἀλλὰ σωθῆναι ἡμᾶς
σαπο. ταῦτα γὰρ ἐλέγομεν. οὐχ ὁμοίως τὸν κύριον
τοῦ θῦ. ἀλλ' ἵνα τὸν περὶ αὐτὸν σαρκίνην δόξαν ἔχωμεν. καὶ μετὰ
λέγωμεν ὅμοιον τοῦ θῦ καὶ ἡ περὶ σάρκα αἰδέσιμα αὐτοῦ θῦ
οὐκ ἐκ τοῦ πατρὸς κ̄. ποία δὲ ἡ τοῦ. ἡ τὸ καὶ ἐνανθρωπήσαι αὐτοῦ σωτῆρα
ὁμοίως τοῖς σάρξ. καὶ
ἀνθρώπους δὲ αὐτὸν
μου. τὸ τ̄ πᾶς καὶ γ̄
κὸκ τοῦ ποιοῦ τ̄ ἡ
σαρκομοίας:

ιε Καὶ τοῦτο δὲ λέγουσιν ἐξ ὅτου
ὁμοίωσεν ἡ θῦ. τοῦτο δ'
τὸ ὑπὲρ τοῦ οἰκ ἰησ
ἰσραὴλ μὴ τοῖς σάρξ. τοῦ
τοῦ σωτῆρα ἡμῶν.
ἡ τοῦ σαρκίνου ἐξ αὐτοῦ.
ὁ γὰρ τοῦτο δὲ λέγει τὸν κ̄ αὐτοῦ σωτῆρα ἡμῶν καὶ οἰκ ἰησ χ̄ῡ λέγει οἱ τοῦτο ὑπὲρ τοῦ σωτῆρα ἡμῶν.
ἀλλὰ πόλλοι τοῦ σωτῆρα ἡμῶν, ἀλλ' οὐ δὲ τ̄
νῦν δὲ κ̄. ὁρᾶν. οὐ λέγει πᾶς ἰησοῦς. ἀλλὰ ἰησ. τὸ τ̄ ἁρ ὅτι ὑπὲρ τοῦ οἰκ
τ̄ ἰησ. ζ δὲ λέγει ὅτι τὸν ἡμῶν δοξάζων.

ιϛ ἐπ' ὀρθῆς μὲν ἀπὸ τ̄ ἁμαρτιῶν ἡμῶν δὲ. τί δὲ τὸ ἐν ἡμῖν ἐλεγχόμενον σάρξ τοῦ
ὅτι δὲ οἱ οἰκ τ̄ ὁμολογοῦσι τὸν κ̄ μου. οὐ λέγει τοῦ τ̄ ἁμαρτιῶν. ἀλλὰ περὶ θῦ.
δὲ λέγει ὁ οὐ τ̄ ἐν ἐλεγχόμενον τοῦ ἁμαρτιῶν. ἵνα δὲ λέγει οἱ τοῖς τὸν
ὑποθέμενοι ἀμάρτημα τῶν, αὐτοὶ δὲ οἱ καὶ οἰκ ὁμολογοῦσιν τὸν κ̄ αὐτοῦ ἁμαρτιῶν:

ιζ ὁ τοῦ. τοῦτ' τοῦτο δὲ οἱ δουλοῦσι. ὁμοίως δὲ λέγει ὁ σάρξ ἁμαρτιῶν
ἁμαρτιῶν φιλῆ τ̄ κ̄ μ̄ θῦ ἀλλ' κ̄ σοί. κ' τὸν ἁμαρ κ̄ χ̄ αὐτοὶ σωτῆρα ἡμῶν.
ἀλλὰ μὲν δὲ τ̄ κ̄ μ̄ ἁμαρτιῶν, οἱ τ̄ αὐτ̄ αὐτοὶ πάθ. κ' τὸν κ̄ μ̄ θῦ δὲ λέγομεν.
καὶ ἴδωμεν:

Ἰ μαμὴ ἡ πρώτη ὁμοούσιος τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡ δευτέρα καὶ τρίτη τῇ πρώτῃ καὶ ἡ τρίτη τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ· ἐπεὶ καὶ ἡ πρώτη καὶ δευτέρα καὶ τρίτη ἐν ἀριθμῷ εἰσιν· ἀλλ' οὐκ ἐν οὐσίᾳ· ἐν γὰρ τῷ ἀριθμῷ ἡ διαφορά· ἐν δὲ τῇ οὐσίᾳ ἡ ταυτότης· ἐν γὰρ τῇ οὐσίᾳ ἡ ἑνότης· ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ ἡ διαφορά· ἐν γὰρ τῇ οὐσίᾳ ἡ ἑνότης· ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ ἡ διαφορά· ἐν γὰρ τῇ οὐσίᾳ ἡ ἑνότης· ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ ἡ διαφορά·

ιβ Ὁ δηλαδὴ υἱὸς ἐν τῷ πατρὶ ἐστιν· ὁμοούσιος γὰρ πρὸς αὐτὸν καθάπερ ὁ πατὴρ τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ πρὸς τιμήν·

ιγ Διὰ τοῦτο ἐν τῷ υἱῷ τὸ πατήρ· ἐπεὶ οὐ μεταβολὴν ἢ παραλλαγὴν δοκεῖ ἔχειν τὸ ὁμοούσιον τὸ μὴ ἐν ἀριθμῷ διαφέρειν ἀλλὰ μᾶλλον ἑνοῦν τὸ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι τὸ υἱὸν τῷ πατρί·

ιδ Διὰ τοῦτο καὶ ἡ δευτέρα καὶ τρίτη τῇ πρώτῃ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι συνάπτεται·

ιε Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πρώτη καὶ τρίτη τῇ δευτέρᾳ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι συνάπτεται· ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ διαφέρει· διὸ καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ ἡ διαφορὰ τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα·

ιϛ Διὰ τοῦτο ἐν τῷ υἱῷ τὸ πνεῦμα· ἐπεὶ οὐ μεταβολὴν ἢ παραλλαγὴν δοκεῖ ἔχειν τὸ ὁμοούσιον τὸ μὴ ἐν ἀριθμῷ διαφέρειν ἀλλὰ μᾶλλον ἑνοῦν τὸ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι τὸ υἱὸν τῷ πατρί·

ιζ Διὰ τοῦτο καὶ ἡ δευτέρα καὶ τρίτη τῇ πρώτῃ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι συνάπτεται·

ιη Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πρώτη καὶ τρίτη τῇ δευτέρᾳ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι συνάπτεται· ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ διαφέρει· διὸ καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ ἡ διαφορὰ τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα·

ιθ Διὰ τοῦτο ἐν τῷ υἱῷ τὸ πνεῦμα· ἐπεὶ οὐ μεταβολὴν ἢ παραλλαγὴν δοκεῖ ἔχειν τὸ ὁμοούσιον τὸ μὴ ἐν ἀριθμῷ διαφέρειν ἀλλὰ μᾶλλον ἑνοῦν τὸ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι τὸ υἱὸν τῷ πατρί·

κ Διὰ τοῦτο καὶ ἡ δευτέρα καὶ τρίτη τῇ πρώτῃ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι συνάπτεται·

κα Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πρώτη καὶ τρίτη τῇ δευτέρᾳ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι συνάπτεται· ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ διαφέρει· διὸ καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ ἡ διαφορὰ τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα·

κβ Διὰ τοῦτο ἐν τῷ υἱῷ τὸ πνεῦμα· ἐπεὶ οὐ μεταβολὴν ἢ παραλλαγὴν δοκεῖ ἔχειν τὸ ὁμοούσιον τὸ μὴ ἐν ἀριθμῷ διαφέρειν ἀλλὰ μᾶλλον ἑνοῦν τὸ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι τὸ υἱὸν τῷ πατρί·

κγ Διὰ τοῦτο καὶ ἡ δευτέρα καὶ τρίτη τῇ πρώτῃ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι συνάπτεται·

κδ Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πρώτη καὶ τρίτη τῇ δευτέρᾳ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι συνάπτεται· ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ διαφέρει· διὸ καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ ἡ διαφορὰ τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα·

κε Διὰ τοῦτο ἐν τῷ υἱῷ τὸ πνεῦμα· ἐπεὶ οὐ μεταβολὴν ἢ παραλλαγὴν δοκεῖ ἔχειν τὸ ὁμοούσιον τὸ μὴ ἐν ἀριθμῷ διαφέρειν ἀλλὰ μᾶλλον ἑνοῦν τὸ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι τὸ υἱὸν τῷ πατρί·

κϛ Διὰ τοῦτο καὶ ἡ δευτέρα καὶ τρίτη τῇ πρώτῃ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι συνάπτεται·

κζ Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πρώτη καὶ τρίτη τῇ δευτέρᾳ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι συνάπτεται· ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ διαφέρει· διὸ καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ ἡ διαφορὰ τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα·

κη Διὰ τοῦτο ἐν τῷ υἱῷ τὸ πνεῦμα· ἐπεὶ οὐ μεταβολὴν ἢ παραλλαγὴν δοκεῖ ἔχειν τὸ ὁμοούσιον τὸ μὴ ἐν ἀριθμῷ διαφέρειν ἀλλὰ μᾶλλον ἑνοῦν τὸ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι τὸ υἱὸν τῷ πατρί·

κθ Διὰ τοῦτο καὶ ἡ δευτέρα καὶ τρίτη τῇ πρώτῃ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι συνάπτεται·

λ Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πρώτη καὶ τρίτη τῇ δευτέρᾳ ἐν οὐσίᾳ ἑνότητι συνάπτεται· ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ διαφέρει· διὸ καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ ἡ διαφορὰ τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα·

ϛβ Ὅσοι δὲ λέγουσι τὸν υἱὸν ὅμοιον κατ' οὐσίαν τῷ πατρὶ καὶ ὁμοούσιον, ἀλλὰ διὰ τοῦτο οὐ δεῖ ὁμολογεῖν ὅμοιον κατ' οὐσίαν τῷ πατρὶ καὶ ὁμοούσιον, ὅτι οὐδὲ ὅμοιον κατ' οὐσίαν ἐστὶ τῷ πατρὶ καὶ ὁμοούσιον, ἀλλ' ἕτερον κατ' οὐσίαν ἐστὶ τοῦ πατρὸς καὶ ἀνόμοιον, ἐπεὶ καὶ ὅμοιον κατ' οὐσίαν ἐστὶ τῷ πατρὶ καὶ ὁμοούσιον,

ιβ ὁ ὑπὸ αὐτῆς ὁμοιωθεὶς μάλιστα ταῦτα αὐτὸν ἐποίησε. ἀμφὶ δὲ ἡμῖν ὁσ
τοὺς πρόσθεν χρὴ
θαυμάζειν τοὺς ἐμοὶ
μοιωθέντας ἢ τοὺς
ὑπὲρ ἐμοῦ γενομένους
ἐμοί. ὡς οὐ τοῦτο μόνον
ἀγαθὸν ἡμῖν ἡ ὁμοίωσις
ἐργάζεται ἀλλὰ καὶ
θαυμαστοὺς ἡμᾶς
ἀπεργάζεται τοῖς
ἄλλοις. ἐπεὶ τοίνυν
ἐμοὶ ὁμοιωθέντες
ἐγένεσθε ἐμοί. ἐπὶ
τοῦτο ἐμοὶ γένεσθε
ἵνα καὶ ἄλλοις
ὑπὲρ ἐμοῦ γένησθε.
ἐπὶ τοῦτο γὰρ καὶ
ὑμᾶς ὁμοίους ἐμοὶ
ἐποίησα ἵνα καὶ
ἄλλοις ὑμᾶς ὁμοίους
ποιήσασθε· οὐκοῦν
ἐγὼ μὲν ὑμᾶς ἐποίησα
τοὺς ἐμοὶ ὁμοίους
ὑμεῖς δὲ τοὺς ὑμῖν
ἄλλους ἐμοί. ἐγὼ

κα ὁ ραββὶ ὃς μετ᾽ ἐμοῦ ἦν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ σεμαρτύρησας, ἴδε οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.
κβ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

κα ὑμεῖς μαρτυρεῖτέ μοι ὅτι εἶπον ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός, ἀλλ᾽ ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.
κβ ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται.
κγ ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.
κδ ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστιν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν·
κε καὶ ὃ ἑώρακεν καὶ ἤκουσεν τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.
κς ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθής ἐστιν.
κζ ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν τὸ πνεῦμα.
κη ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
κθ ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωήν, ἀλλ᾽ ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ᾽ αὐτόν.

δ γνοὺς οὖν ὁ κύριος ὡς ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης,
β καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ᾽ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
γ ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
δ ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.
ε ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
ζ ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡς ἕκτη.
η γίνεται γὰρ ἡ μαθητὴς αὐτοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν.
θ λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρῖτις· πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ᾽ ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς γυναικὸς Σαμαρίτιδος οὔσης; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις.
ι ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἂν σοὶ ὕδωρ ζῶν.
ια λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;
ιβ μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;
ιγ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν·
ιδ ὃς δ᾽ ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.
ιε λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

ιε Μαλερο θυμέαμι ἡ θέλω ὁ μὲν θεὸς ἀλλὰ δηλονότι ἡ ἐς ἀπόμοιαν
τὴν μαλερο θυμίαν τοῦ θυμοῦ ἐχρήσατο. μοι πὸρ γὰρ ὁ θεὸς αὐτο-
ικὴν ὀυκ ἄρα ὀρνῦ πᾶν θηλυ ἐστὶ θεᾶσθαι. ἀλλ' ἐπὶ δηλονότι τοῦτ' ἐποίησε
ἀϊκὴν ἐς ὄρνιθ' ὁμοίωσιν τοιοῦδε. ὀρνῦν τὸν περὶ μὲν ὀκτοῦ ἡμῖν
μεμερίμνηται διὰ μέσου:

ις τοῦτο δὲ μαλερο θύμελος τὴν ἐς μὲν ἀνθρωπον ἀφορμὴν ὃς γ' ὀυκ ἦλθε
θεμερὸς σοφρονισμὸν. ἐτιμωρήσατο αὐτόν:

ιζ Σκόλοψι γὰρ ὀφθαλμῶν τοῦτο μὲν ἀμύσσων τοῦ θυμοῦ αἰτίαν ὀργὴν
λιτανεύων τοῦ θυμοῦ ὀργὴν ὃ πλησμονὴν τοῦ θυμοῦ ὀργῆς ἐπὶ τοῦτο μὲν
ὃν τοῦτο μόνον. ἀμφὶς ἐς ἀπόμοιαν ἡ σαρκὸς μέρος
τὴν σὴν μόνον. τοῦτο δὲ
ἀπὸ τὴν τῆς σὴν μὲν πρὸς τὸ δηλοῦν μόνον.
τοῦτο οὐ σαρκῶν.
ἀμφὶς δὲ τὴν οἰκίαν μὲν
ιη τίς δ' ἀμοίωσις τῆς
μόσκου τοῦ θυ. καὶ
ὑποκλινὲς μὴ ἐστὶ:
ιθ Ὡς πρὸς δ' ἐς τὸν σκόλοψ
τὸν ὀρνῦν τοῦτο τὸν φλ
αῦρον μὲν ὀρνῦν. πολλὰ πρότερον μαλερο θυμίᾳ. οὐ τοι καὶ ἐς σκόλ
ιλέοισι. τοῦτο δὲ μέσα ἀξίοισι τοῦ ἐλεᾶν λιμὸν ἀμφὶ μὲν
φιλοψίαν. τοῦτο ἰχ συμπαιδεύομεν:
κ Πρὸ τοῖ μὲν γὰρ. ὃ πὶ δὲ μὴ ἀξίοισι ἐλέου δ' αὐτὴν ποίαν. τοῦτο
ἐς θεὸν ἀφ' αὐτοῦ σωτήμει:

ὀρνῦν. οἱ δὲ σκόλοι λέοισι. ἀπὸ προαιρέσεοι κὰ ὃ γ' ἐς σφὸ
δραφαμὸν. ὃπ' ἀμφοτέρωμ τ' αὐτ' ὃσι δηλωυται χρησότητ.
ὀυχ' τοῖσι σεβομένοισι ἡλέησε μόνον. ἀλλὰ καὶ τὸν μφαρεὸ.
τὸν ἀυτοῦ μέρος:

ΔΔ Π Ροοκιτοφυν. Ιάπτ ἀνωφ. ρορομα ρ. ἀπ. ἀπ. ἀπ

ιε + ὅτι καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἀγνοίας καὶ τὰ λείψε
ως καὶ τῶν ἁμαρτόντων τοῖς κηρύγματος ::-

ιϛ Τῶν ψιλῶν μαλάκα. ἐὰν τις ἁρπάσῃ τὸ μαντίον υἱῶν ιη. καὶ
τοῦ ἀδόμητος τὴν καρδίαν σου ὅτι οὐδὲ αὐτὴ μὴ μόνον ἐκρύσωθήσεται· ὁρᾶσ
τὴν σωτηρίαν· Δημάμεσα πρῆ· Διὰ τοῦτο τὴν αὐτοῦ χάριν·
καὶ λοιπὸν τῶν μικρῶν τοῦ λαφθέντων μάγμα σοσύλων·-

ιζ Δεμύλη τοῦτοις καὶ τὸ
χῦμον σαωσθήσεται
ἀλλοίσι κύριλλος·-

ιη Ἰδοὺ λίσσα τοῖς
τίμοσι μεμοιχοῖς
τοῖς ἀποθνῄσκουσι· οἱ γὰρ μὰ
τοῦ μήματος τοῦ τοῦ
ἰουδαίσμοῦ οὐκ ἐκ
Γιὲ τῆς τοιαύτης σθῆ
ὁμαλλαλίσ τοῦ μπρὰ
μεταμορφώσεως·
τῶν οἱ σμὴ οὐκ ἐκ μὴ γε
δικαιοσύνης· οὗτοι
καὶ διὰ τοῦτο τὰ αὐτὰ
ταῦτα δυνάμεθα· ἡ σαὶ
οὐκ ἐφθάσαμεν· λαμπὴ
προφήτευσεν γάρ·-

ιθ Πρὸ γὰρ τοῦ μὴ ὁ τὴν μὴ
λοίσι ὁ μὴ τὰ λαοῦ βρα
ων· οἱ γὰρ ἰουδαῖοι οἱ
ἀπὸ τοῦ καιροῦ μου·

σωτε τὴν μὴ μόνον μὴ ποιήσῃ
κς σοῦ τὴν σὴν· καὶ καλῶς
προέφρηκεν μὴ ἡσαΐας· ἡ ὡς
κς σαβαὼθ ἐγκατέλιπε
λιμμα σπέρμα ἂν· ὡς σόδομα
ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡμοιώθημεν
μορρα ἂν ὡμοιώθημεν·
Γιὲ τοῦ ὡς τοῦ μὴ· ὁ τὴν ἔθνη τὰ
λη μὴ διώκοντα δικαιοσύ
μην· κατέλαβεν δικαιο
σύμην· δικαιοσύμην δὲ
τὴν ἐκ πίστεως· ἰσραὴλ δὲ
ὁ διώκων νόμον δικαιοσύμης ζήτει
οὐκ ἔφθασεν· διατί· ὅτι
οὐκ ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὡς
ἐξ ἔργων μου·

κ Ἐν τῷ ὄπῃ τοῦ ὁ χωρίου τὰ λ̄ ὅτι αἱ πίστεις ἁρμῆ αὐτοῦ· τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ
δ οὐκ εἰς πίστεις ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων μου· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ αὐτὸ τῷ σαῦλ· δ οὐκ ἐκ
πίστεως· ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων θέλησε σωθῆναι τοῦ μου·

ὁ νικῶν οὐκ ἐξαλειφθήσεται ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς
ὁ τὸν λόγον τηρήσας μου οὐ μὴ γεύσηται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα
βιασθήσεται ὁ δίκαιος ὑπὸ τῶν ἀδίκων καὶ ἀπωσθήσεται

ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ὁ θεὸς
θλίψεται ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ
δικαία ὡς δίκαιος σὺν
ὁδὸς μου ἐστίν· μὴ δοκεῖ σοι
τὴν ἁμαρτίαν σου τίς σοι μὴ
βλέπει εἰς τὸν οἶκόν μου
πάντα χεῖρα ἁμαρτωλὸν· ἡ τίς
καταισχυνθήσεται ὡς τὴν οὐ
βυσσον· τοῦτό σοι χεῖρα δικαίαν
ἱερὸν μὲν μου γάλλιν· ἀλλὰ τὴ
μάν· ὡς σοῦ τὸ ῥῆμα οὐ δεῖ·
ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν
τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτό
τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κη

ἵνα καὶ λάβῃ
ἐξουσίαν
ἐπὶ τὸ ξύλον
τῆς ζωῆς
καὶ πύλαις
εἰσέλθωσιν
ἐν τῇ πόλει

ὅτι εἰ μὴ δικαίως οὐδὲ
μακάριόν ἐστι πίστις
ἀκατόρθωτος σὺν ἀδίκῳ
κατεφρόνησας μου
τὸ δίκαιον ἐστὶ καὶ αὐτὴν
πόνους δὲ τοὺς μὴ ἐκ πρὸ
τοῦ σὰφ ἀφεῖς λόγους
σου ἐσχύσει τὴν τοῦ
μὴ δίκαιον σχεῖν μὴ δὲ
μου· τοῦτ' ἐστὶ μὴ δὲ
θυμηθῆς· ἀλλὰ πᾶν
τῶν λόγων μου ἐστὶν
ἀπὸ·

ὧν τὸ μὲν σημαίνει ἐστὶ
καὶ οὐδὲ μὴ κτῶν ἐ
γοβιακόπων· ἀμήν τὴν
ἀμοίαν αὐτὴν πλάς
σκιὰ ἐστι· πολὺν κρῖ
δίκαιον μου μὴ χοῦν
τυχεῖν·

σημεῖον θρυλοῦσιν τὸν πλὴν τῶν
ἀμάρτων· καὶ δίκαιον μου μὴ χοῦν
ὡς αὐτοῖς ἀμοιρούσας·

ولما كان الغرض من هذه الرسالة هو بيان الأحكام الشرعية المتعلقة بالمعاملات المالية، فقد رأينا أن نبدأ بتعريف المال وأقسامه، ثم نتبعه ببيان أحكام البيع وشروطه وأركانه، ثم نختم ببعض المسائل المتفرعة عنه.

الباب الأول: في المال وأقسامه

المال في اللغة ما يُتملك ويُحاز ويُنتفع به، وفي الشرع ما له قيمة بين الناس ويجوز الانتفاع به شرعًا. وقد اختلف الفقهاء في تعريفه، فمنهم من قصره على ما يُدخر، ومنهم من وسّع فيه ليشمل المنافع، والراجح هو التعريف الثاني لأن المنافع في عصرنا صارت من أعظم الأموال قيمة.

الفصل الأول: أقسام المال

ينقسم المال باعتبارات متعددة، فباعتبار ذاته ينقسم إلى عقار ومنقول، وباعتبار استهلاكه ينقسم إلى مثلي وقيمي، وباعتبار تعلق حق الغير به ينقسم إلى مملوك ومباح. وكل قسم من هذه الأقسام له أحكام خاصة سنفصلها في المسائل الآتية.

المسألة الأولى: العقار والمنقول

العقار هو ما لا يمكن نقله من مكانه دون تلف أو تغيير، كالأرض والبناء المتصل بها، والمنقول هو ما يمكن نقله من مكان إلى آخر. وقد اختلف العلماء في السفن والطواحين العائمة، فذهب بعضهم إلى أنها عقار لأنها ثابتة في مكانها، وذهب آخرون إلى أنها منقول لأنها تُنقل بالماء.

ρ ξη Θ Δικαιοσύνη ἐστὶν ὁμόνοια καὶ ἀπλότης διανοίας.
ρ ξθ Τρόπον λέγει οὐ τίς ὑμᾶς ἔβλαψεν πρὸς τὴν πίστιν· ὑμᾶς δὲ λέγει τοὺς δικαίους τοὺς ἀληθεῖς. καὶ οὐδὲν ἰσχύσαι πρὸς τὴν πίστιν.
σ Καρδίαν μὲν γὰρ ἕξει τὴν ἀπόμεμψιν ὁ ἔχων· δίκαιοι δὲ ὁμοίως οὐ πάντες εἰσίν· ἀλλ' ὅσοι καρδίαν ἔχουσιν ἀμφότερα καὶ ἔχουσι τὰ πάθη καὶ ἔχουσι τὸ ὁμολογεῖν· ἕνεκεν ἀμφοτέρων καὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων· ἵνα τοὺς μὲν ἀδίκους ἐλέγξῃ τοὺς δὲ δικαίους στεφανώσῃ· τοὺς μὲν ἀδίκους ἐλέγξῃ ὅτι ἔχουσι καρδίαν καὶ οὐκ ἔχουσι τὸ ὁμολογεῖν· τοὺς δὲ δικαίους στεφανώσῃ ὅτι ἔχουσι καρδίαν καὶ ἔχουσι τὸ ὁμολογεῖν· ἵνα μὴ ἐκ τοῦ ἑνὸς τὸ ἄλλο ἐπιγνῶμεν· ἀλλ' ἐκ τοῦ ἑνὸς τὸ ἕτερον· ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν καρδίαν τὸ μὴ ἔχειν καὶ τὸ ὁμολογεῖν· ἐκ τοῦ ἔχειν καρδίαν τὸ ἔχειν καὶ τὸ ὁμολογεῖν· ἵνα μὴ ἐκ τοῦ ἑνὸς τὸ ἕτερον

οθ΄ Διὰ τοῦτο μὴ σαίεσθε· π΄ Οἷον πρὸς τὸ προειρημένον ἐπιφέρει· μὴ
λυπεῖσθε τοῦ πράγματος ἕνεκα· πολλοὶ γὰρ καὶ τῶν ἁγίων
πα΄ ἐπλήσθησαν παρανομίας· πάντα γὰρ ἀπλῶς ἐστὶν ἐκεῖνα
πβ΄ ῥομφαῖα μαστιγίου· πβ΄ Ἤρκεσαν ἐκεῖνα τοῖς ἁγίοις εἰς
λοιδορίαν καὶ ὀνειδισμόν· ἵνα μὴ ὑπερβολὴν ἐπιφέρῃ τοῖς
πγ΄ λεγομένοις· τί οὖν οἱ μὴ ζηλωταὶ τῶν πατέρων καὶ μὴ τὰ

οθ΄
πρόβατα σφαγῆς·
ἀλλὰ καὶ αὐτῆς ἕνεκεν
τῆς σφαγῆς ἐκείνης·
ἵνα καὶ ἡμεῖς
ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν ἑτοίμως
ἀποθνήσκωμεν·
πδ΄ ὅτι καὶ ἐν τοῖς
ἐκείνων ἐγκωμίοις
τοῦτο μάλιστα
ἐθαυμάζετο·
πε΄ ὅτι καὶ ἐν τῇ
παλαιᾷ διαθήκῃ
πολλοὶ τοιοῦτοι
γεγόνασιν·
πς΄ Ὁ
μὲν γὰρ
Ἀβραὰμ
καὶ
Ἰσαὰκ
καὶ
Ἰακὼβ
καὶ
πρὸς
τοῖς
ἄλλοις·
πρὸς
δὲ
τοῖς
ἐν
τῇ
παλαιᾷ·
Ὁ
πζ΄ μὲν
Ἀβραὰμ
καὶ
τὴν
μονογενῆ
ἐθέλησε
θῦσαι·
καὶ
τὰς
χεῖρας
ἔσχε
πρὸς
σφαγὴν
ἀπηρμένας·
καὶ
ἀπέκτεινε·
καὶ
ἔθυσε·
καὶ
ἀπετμήθη·
καὶ
ἀπεκόπη·
καὶ
ἐν
τῇ
θυσίᾳ
ἐγένετο·
καὶ
ἐν
τῷ
πυρὶ
ἐβλήθη·
καὶ
ἐν
τῇ
τέφρᾳ
ἐγένετο·
καὶ
ἐν
τῷ
καπνῷ·
καὶ
ἐν
τῇ
ὀσμῇ·
καὶ
ἐν
τῇ
ἀναθυμιάσει·
καὶ
ἐν
τῇ
ἀποκαύσει·
καὶ
ἐν
τῇ
ἀποκαρδιώσει·
καὶ
ἐν
τῇ
ἀποκαθάρσει·
καὶ
ἐν
τῇ
ἀποκαθάρσει·
καὶ
ἐν
τῇ
ἀποκαθάρ

ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἡ αἰτία τοῦ θανάτου καὶ ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀπωλείας καὶ ἡ πρόφασις τῆς κολάσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς τιμωρίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκδικήσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀπολογίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς κατηγορίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς μαρτυρίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκβάσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀναβάσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς καταβάσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀναστάσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀναλήψεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐπιστροφῆς καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀνακαινίσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἁγιασμοῦ καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς δικαιώσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς υἱοθεσίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς κληρονομίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς δόξης καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς αἰωνιότητος καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀθανασίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀγαλλιάσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς εὐφροσύνης καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς χαρᾶς καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς εἰρήνης καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀγάπης καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς πίστεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐλπίδος καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ὑπομονῆς καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς μακροθυμίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς χρηστότητος καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀγαθωσύνης καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς πραότητος καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐγκρατείας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς σωφροσύνης καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἁγνείας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ὁσιότητος καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς εὐσεβείας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεοσεβείας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεογνωσίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεοπτίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεωρίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεολογίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεοφανείας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεοδοξίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεοκρατίας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεοποιήσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεώσεως καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεοποιΐας καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεοποιητικῆς καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεοποιητικότητος καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς θεοποιητικοῦ

ριθῆναι τὸ πᾶν· ... ριθῆναι τὸ πᾶν· ἐὰν δὲ χάρισαι τὸ ὄρος μου ἀφ' ὅλου τοῦ ὄρους μου τῆς χάριτος παρελεύσεσθε τὸ ὄρος μου ὅτι ἐστὶν ὄρος μου τῆς χάριτος· καὶ οὐκ ἐξαρισθήσεται τὸ ὄρος μου.

ιζ' Καὶ ἐὰν χαρίσωμαι τὸ ὄρος μου καὶ μὴ χαρισθῇ, ἀλλ' ἢ χάρισαι τὸ πᾶν· καὶ οὐ χρεὼν ἐστὶ τὸ ὄρος μου ἀφαιρεθῆναι ἀπὸ τοῦ ὄρους μου· οὐ γὰρ οἱ προσελθόντες τῷ ὄρει μου προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕνεκεν τοῦ ὄρους μου· ἀμφοτέρως χαρισθήσεται τὸ πᾶν· ὅτι

ις ε
π τον εκοπον καθον εξεβλήθησαν ώς τε δεύτεροι επανελθείν
ζήλωι τ προτιμωθέντ εθνών εχθέντ τ τ πε ::

πζ Αρών δωρεάν ελιπαχθησαν και αμ τζ πε · μη δώμεν αυτοις λιμ γενώμεθα ·
ω σμ λ γ δοι αρ βίας δώσασθαι · και δι ωτ ουν ολως επιχειρήσασθαι τας προ
σευχας αυτών δωσωμεν λιμ ; ου μην δωσω · και γαρ ι σαλ ο δικαιος τ ουρ
ανον προσήλωσεν αυτον · προστάται προ τ ωμ ων μ θ ων · και ωσπερ ο ηλ ος · αυτ
ος μεν δι ενηρ βι και δι δυσωπημος τ ων μ θ ων · ισραηλ μεν τ ο σημ ου
και ουκ ωφελήθησαν τ · αλλ εαυτοις αυτων εθλασ ::

πη Και απ αυτ βρα πησιν ελιπ
ασ ημ ορφ ημ προ φλ
τον λογ ον ::

πθ Ει μη ραπισαντο, ουκ αν
εζ ιουδαίσαν απο τ
λοις και εκ ενηρ ωσαν
εζ ελθ ειν ::

ζ Ι μαμ λλ ομ σι ρι ουδ οι
οι · εζ ων συ εζ ελθ η δ απ
λαος του ιηλ · και εζ
ων μ λλουσι και απ ρ ©
θησαν δωρεαν σωτ ρίαν
τον βρα σλαμ αν ·
εζ ηρ ος τουτο · ότι
των λοιπ ων σωθ
σονται · αλλ υπ ερ ημ ω
ζ τ · και γαρ ει και ο ηλ ι
κων ος ουκ αν ολε
λεφθει · αλλ ι κουσ
θη και εκ αμμου · ου
των και ημ ων εζ ηκολου
θησαν · ουδ εζ ιουδαίων
πολλοι ·

ις Λ αω ου · ελιπασθη ο
θς το μ α μ αυτου · ελι
γόμοιτο · και γαρ ο ισρ αλ
ηλιτ ησ εζ ημ · ο κ αν ωρ ιαζ ω
αυ ρ α αμ · φ υμ ισ ωμ ηλ
μεμ · ου κ αν ωσ σαυτ ο ο θς
το μ α μ αυτου ο μ ωρ ο σ
μ ω · ι ου κ οι δα το σ ημ ι
λιαν τι μ ας ελιπ ασ ου · ως
ο μ τη γ χαμ ει τοι θ ω ι και
τα του ιηλ λ μ ω · κε τον ισ
προφ ητας σου απ εκτει
μαν και αι τα υ θυ σι αν τα ι ρι α σ
σου και κατ εσκαψαν · και γω υ
πελ ειφθην μ ονος · και ζη
του σι την ψυχ ην μου ::

ξα Ειδ ο λι χιασ τι μ ο φ ο ι ων του · ημ ι θεο μ οι ωθ ω ::
λιτ ::

ἀνὰ μέλι στῶ τοῖς ἑθνε Δοκεῖ δὲ διαλλάττειν τοῦ ἔθνους. καὶ τοῦτο μὲν αὐτὸ
κρεῖττον ἡμῖν εἰς τοὺς δικαίους. καὶ περιέχεται ἐν τῷ περὶ τοῦ τιμᾶν τοὺς

Τοὺς ἴσα καὶ τοὺς μείζους μὴ τιμᾶν ὅσια καὶ τοὺς μὴ δίκαια μὴ ποιεῖν
τοὺς δὲ κτᾶσθαι μὲν ἐκ τῶν ἀναίμων μέσους. μαμωνᾶν μὴ δὲ καὶ τοῦτο
ἐν αὐτῷ γε νόμῳ μὴ σπᾶν ἐς τοὺς δικαίους. εἰ μὴ μὲν δὴ ἀνάγκη μὴ δὲ
μὴ σπᾶν. τοὺς μὲν τοιούτους ἐν δίκαιοις δικαιοῦσθαι:-

ιε Φιλοφρόνως δὲ καὶ ἐς τοὺς ἄλλους. οὐκ ἄπεμπτέον. ἀλλὰ καὶ ἐς ἡμᾶς
χρηστέον. ἐν τῷ δὲ τοιούτῳ τιμᾶν:- ιϛ Μὴ ἀποστερεῖν δὲ καὶ τοὺς
καὶ ἀδελφοὺς ὄντας ἡμῶν.
μᾶν δὲ σαρκὸς πλέον
αὐτὸ ἐς τοὺς οἰκείους μᾶλλον
ιζ ὁ δὲ οὕτως ἐς τοὺς
ἀλλὰ καὶ τιμᾶν. οὕτως
αὐτοὺς μὲν δὴ τὸ μὴ ἀδικεῖν
ιη ιθ κ ὃ τοῦ ἐν ἀμφοῖν αὐτοῖν
ἐν δὲ τῷ τιμᾶν. καὶ
ἐν ᾧ τοῦτο ἐν ἀμφοῖν
ἐν γὰρ δὴ τῷ πρόσθεν
κα σι καὶ τῶν μὲν φίλων
σι τῶν γὰρ ἐς ἀρετὴν τοὺς
κόσμους. τῶν δὲ ἄλλων
ὁ τῶν καὶ ἐν ταῖς ἀναγκαίοις
μὴ φθόνῳ σι καὶ ἐν τῷ θυ-
τῶν μὲν οὖν δὴ ἕκαστον.
ἐν δὲ ταῖς ἀπάσαις σι δικαιο-
ἱερῶν. ἀλλὰ ὅσα περὶ
μάτων σι οὐ διὰ τὴν μὴ
λητὴν αὐτὸν μᾶλλον. οὕτως οὐ δὲ καὶ ἐς τὰς ἀρετὰς ἐμὲ δι' αὐτούς.
ἀλλὰ μόνοις αὐτοῖς χαρίζεται καὶ ἐς τὸν ἐν ἐπιτάξῃ:- οἰκοτμενῆ
τοῦτο δὲ ιη· τῶν δὲ καὶ ἀναίτιον αὐτὸν. ἐν δὲ ἡμῖν ἐν ᾧ τοῦτο ἐν ἀμφοῖν
κ πολεμοῦντας αὐτοῖς ταῖς ἁμαρτίαις. ἐν οἷς ποιεῖ ὁ πρόσθεν ἐν ἀρθ:
λ περὶ μὲν καὶ ἐρίζεται. τοῖς ἀμφὶ τὸν ἀρᾶν. φύρασιν
δὲ καὶ ἐμὲ δίδυσι. τοῖς δὲ κατὰ τὸν γόμον αὐτοῦ πλάνῳ ἀνθρώ-

ιη

Ὁ λογισμὸς χωρίζομενος τοῦτο ἀρμόζει· ὅπερ γὰρ αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ μεριζόμενος καὶ
σκεδαννύμενος ἐν τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ἐν τοῖς μέτροις καὶ ἐν τοῖς σχήμασι καὶ
κατὰ τὰς ἄλλας διαφορὰς τὰς τοιαύτας ἐστὶ τὸ φύσημα καὶ
κατὰ τὰς ἐλλάττους ἀφορμὰς γίνεσθαι· διὰ τοῦτο δὴ καὶ τὸ θυμὸν ὀνομάζεσθαι
σωθήσεται οὐκ ἐμὸν μόνον τὸ ἐπὶ τῷ ἀδικεῖσθαι λυπεῖσθαι, τοῦτο γὰρ ἐν τῷ
σωθήσεται ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν ἐμοὶ ὂν ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσιν ἐκεῖνο θέλησαι· παρὰ τὸ
τοιοῦτον γὰρ μάλιστα τὸ θυμοῦσθαι ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσι λυπεῖσθαι καὶ
μὴ ἐκεῖνο· παρὸ καὶ ὀρθῶς ἐκεῖνο μὲν παρὸ τὸ τοῦ
λόγου τοῦ ἐμοῦ καὶ τοῦ
ἐμοῦ θυμοῦ μὴ
μεταθήσεται τὸ μὲν
ὀρεκτὸν ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς ὀρέξεως
ἐπὶ τὸ ἀνδρεῖον χαρακτῆρα
ἐπὶ τοῖς θυμοῖς μὴ
ἐν τοῖς θυμοῖς μὴ
μεταθήσεται παρὰ τὸν
λόγον τοῦ ἐμοῦ καὶ
τ

κα. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

κβ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

κγ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

κδ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

κε. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

κς. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

κζ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

κη. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

κθ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

λ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

λα. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

λβ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

λγ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

λδ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

λε. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

λς. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

λζ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

λη. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

λθ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

μ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

μα. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

μβ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

μγ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

μδ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

με. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

μς. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

μζ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

μη. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

μθ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ν. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

να. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

νβ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

νγ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

νδ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

νε. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

νς. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

νζ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

νη. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

νθ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ξ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ξα. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ξβ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ξγ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ξδ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ξε. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ξς. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ξζ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ξη. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ξθ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ο. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

οα. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

οβ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ογ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

οδ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

οε. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ος. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

οζ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

οη. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

οθ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

π. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

πα. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

πβ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

πγ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

πδ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

πε. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

πς. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

πζ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

πη. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

πθ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ρ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ρα. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ρβ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ργ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ρδ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ρε. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ρς. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ρζ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ρη. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

ρθ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

σ. Καὶ τὸ φύραμα λαβὼν ἔβαλεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

λς΄ Ὁ νομοθέτης αὐτὸς ἑαυτῷ ἐναντίος ἐστίν, ἀμφότερα αὐτοῖς
λζ΄ τὰ ναὶ θανάτου καὶ μὴ θανάτου ἐπιτιμῶν· ὅτε τοῦ δικαίου
λη΄ κατὰ μὲν τὸν ἀπόστολον δίδοται τοῦ δικάσαι ἐξουσία τοῖς
ἁγίοις, κατὰ δὲ τὸν νομοθέτην ἀφῄρηται τοῦτο τοὺς ἁγίους·
ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπόστολος ἐκεῖνος, τὸ δὲ Μωσῆς ὁ νομοθέτης.

λθ΄ Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μὴ ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἀλλὰ
καὶ τὸ μὴ ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἀλλὰ καὶ τὸ
μὴ ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ

δε Μὴ τοιγαροῦν τοῦτο μόνον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ φρονεῖν μόνον· τοῦτο γὰρ ἀμοίρων
ἂν εἴη καὶ ἀψύχων· ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνθρώπῳ φρονεῖν ἐν τῷ τοιούτῳ φρονεῖν
ὃ φρονεῖ καὶ ὁ ἄνθρωπος· οὐχὶ μὴν αὐτῷ σαὐτὸν μόνον ἀγαπᾶν· ἐπὶ γὰρ τοῦ
τοιούτου καὶ τὸ ἀγαπᾶν ἐν τῷ τοιούτῳ ἀγαπᾶν ἐστιν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαπᾶν ἐστιν ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον ἀγαπᾶν· ἐπὶ δὲ τοῦ
ἀνθρώπου καὶ τὸ ἀνθρώπῳ φρονεῖν οὐκ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ φρονεῖν ἐστιν ἀλλὰ
τὸν ἄνθρωπον φρονεῖν· ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θεῷ φρονεῖν ἐν τῷ θεῷ φρονεῖν
ἐστιν· ὁ γὰρ θεὸς ἐν τῷ θεῷ ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἐστίν· ὁ δὲ λόγος
ἐν τῷ θεῷ ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος
ἐν τῷ θεῷ ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος
ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν·

ϛ Ἡ σαφήνεια δὲ τοῦ λόγου τοιαύτη· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ φρονεῖν
οὐκ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ φρονεῖν ἐστιν ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον φρονεῖν· ἐπὶ γὰρ
τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θεῷ φρονεῖν ἐν τῷ θεῷ φρονεῖν ἐστιν· ὁ γὰρ θεὸς ἐν τῷ
θεῷ ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἐστίν· ὁ δὲ λόγος ἐν τῷ θεῷ ἐστιν· ὁ δὲ
θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ
ὁ λόγος ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος
ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν·

ζ Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου μὲν τὸ ἀνθρώπῳ φρονεῖν οὐκ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
φρονεῖν ἐστιν ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον φρονεῖν· ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θεῷ
φρονεῖν ἐν τῷ θεῷ φρονεῖν ἐστιν· ὁ γὰρ θεὸς ἐν τῷ θεῷ ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς
καὶ ὁ λόγος ἐστίν· ὁ δὲ λόγος ἐν τῷ θεῷ ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος
ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν·

η Τί οὖν φησιν ὁ ἀπόστολος· τὸ δὲ αὐτὸ φρονεῖτε· ἐπειδὴ ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ φρονεῖν οὐκ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ φρονεῖν ἐστιν ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον
φρονεῖν· ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θεῷ φρονεῖν ἐν τῷ θεῷ φρονεῖν ἐστιν·
ὁ γὰρ θεὸς ἐν τῷ θεῷ ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἐστίν· ὁ δὲ λόγος
ἐν τῷ θεῷ ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος
ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν·

θ Πρὸς τοῦτο καὶ ὁρᾶτε τοὺς τοιούτους ἐν τῷ ἀνθρώπῳ φρονεῖν
ἐν τῷ θεῷ φρονεῖν ἐστιν· ὁ γὰρ θεὸς ἐν τῷ θεῷ ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ
ὁ λόγος ἐστίν· ὁ δὲ λόγος ἐν τῷ θεῷ ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν
ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ὁ λόγος ἓν ἐστιν·

ξῑ οἰκονομῶ· Τοῦτό μὲν σιωπᾶσθαι δεῖ καὶ τὸ οὐκ αὐτὴν αὐτῇ
δοῦναι μὲν σιωπᾶσθαι δὲ πρὸς ἄνδρα·

ξβ Καὶ πόσα οὖν τοιαῦτα παρορᾶται ἐξουσίας ὄντα· τοῦτο μὲν
οὖν ἐᾶσθαι· τοῦτο δὲ οὐκ ἐᾶσθαι καὶ τὸ σχῆμα τοῦ
λόγου τοῦτου· οὐ δέομαι γὰρ ὑμᾶς σχῆμα μόνον· διὰ τοῦτο σχῆμα
αὐτὸ λαμβάνω· διὰ μόνον τὸ μὴ μόνον· τοῦτο δὲ ἔργον· διὰ τοῦ
τὸ ὠφελεῖσθαι·

ξγ Τὸ τοίνυν σχῆμα τοῦτο
λαμβάνω· τὸν ἀρετῆς μὲν
ἔρωτα λαμβάνω· διὰ τοῦτο
τὸ ὠφελεῖσθαι
λέγω·

ξδ Ὑπὲρ δὲ ἐμοῦ μόνου τοῦ
μὴ σπουδάζειν ἁμαρτάνειν· ἀλλ'
ἐπὶ πᾶσιν ὑμῖν ἐμοὶ γὰρ
τοῦτο ἀρκεῖ μόνον
τὸ μὴ ἁμαρτάνειν·

ξε Ἢ τοῦτό φησιν· ἐμοὶ καὶ
μόνῳ τοῦτο ἀρκεῖ τὸ
μὴ τοῦτο συμβῆναί μοι
τὸ ἁμαρτεῖν τοῦθ'·

ξϛ Πρὸς οὖν ταῦτα ἀπαντῶ
μέντοι· οἱ τὸν μισθὸν ἔχον
τες τοῦ μόνου· μᾶλλον
δὲ τοῦ καὶ ὁμόσε μὴ ἁμαρτεῖν τοῦ Χῡ· ἀλλ' οὐκ ἀμαρτεῖν οὐ τοῦ μὴ·
ἐμοὶ δὲ αὐτὸν ἀκόλουθον ἐφάνη τὸ μὴ συγχωρεῖν θεῷ· τὸν μὲν οὖν
ἀκριβῆ μισθὸν διαβεβλῆσθαι·

ξζ Λοιπὸν τοίνυν ἐκεῖνο ἐρεῖν ἔστι· μὴ οὖν ἐστὶ χάρις ἀλλ' ἔργον·
οὐδὲν γὰρ διαφέρει τὸ ἔργον εἶναι τὸ χάριν εἶναι· τοῦτο γὰρ
τὸ μὴ χάριν εἶναι τὸ ἔργον εἶναι· τοῦτο δὲ τὸ χάριν εἶναι τὸ μὴ
ἔργον εἶναι· τοῦτο δὲ τὸ χάριν τῷ, τοῦτο μάλιστα ἐστὶν ἐμὲ μισεῖν
τοῦ Χῡ

ξῑ καὶ μὴ σὺ σχῆμα πρόβαλλε
τοῦτο ἀεὶ τούτου· ἀλλὰ
μᾶλλον φόνον εἰπὲ τὴν ἁμαρ
τίαν ταύτην τοῦ μόσσου·
ὡς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς
τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ
τέλειον· μάλιστα γὰρ διὰ τῆς
χάριτός ἐστιν ἡ δοθεῖσα καὶ
παρὰ τὴν ἀξίαν ἡμῖν.
καὶ ὑπερφρο

ΡΞ Ε [illegible]

ΡΖ Κ [illegible]

ΡΗ Ζ [illegible]

ΡΘ Δ [illegible]

ΡΙ Π [illegible]

ΡΚ [illegible]

ΡΚΑ Τ [illegible]

ΡΚΒ [illegible]

ΡΚΓ [illegible]

ΡΚΔ [illegible]

ΡΚΕ [illegible]

ΡΚΖ [illegible]

ΡΚΗ [illegible]

ΡΚΘ [illegible]

ΡΛ [illegible]

ΡΛΑ [illegible]

ΡΛΒ [illegible]

ΡΛΓ [illegible]

ΡΛΔ [illegible]

ΡΛΕ [illegible]

ΡΛΖ [illegible]

ΡΛΗ [illegible]

ΡΛΘ [illegible]

ΡΜ [illegible]

ΡΜΑ [illegible]

ΡΜΒ [illegible]

ΡΜΓ [illegible]

ΡΜΔ [illegible]

ΡΜΕ [illegible]

ΡΜΖ [illegible]

ΡΜΗ [illegible]

ΡΜΘ [illegible]

ΡΝ [illegible]

ΡΝΑ [illegible]

ΡΝΒ [illegible]

ΡΝΓ [illegible]

ΡΝΔ [illegible]

ΡΝΕ [illegible]

ΡΝΖ [illegible]

ΡΝΗ [illegible]

ΡΝΘ [illegible]

ΡΞ [illegible]

ΡΞΑ [illegible]

ΡΞΒ [illegible]

ΡΞΓ [illegible]

ΡΞΔ [illegible]

ΡΞΕ [illegible]

ΡΞΖ [illegible]

ΡΞΗ [illegible]

ΡΞΘ [illegible]

ΡΟ [illegible]

ΡΟΑ [illegible]

ΡΟΒ [illegible]

ΡΟΓ [illegible]

ΡΟΔ [illegible]

ΡΟΕ [illegible]

ΡΟΖ [illegible]

ΡΟΗ [illegible]

ΡΟΘ [illegible]

ΡΠ [illegible]

ΡΠΑ [illegible]

ΡΠΒ [illegible]

ΡΠΓ [illegible]

ΡΠΔ [illegible]

ΡΠΕ [illegible]

ΡΠΖ [illegible]

ΡΠΗ [illegible]

ΡΠΘ [illegible]

ΡΡ [illegible]

ΡΡΑ [illegible]

ΡΡΒ [illegible]

ΡΡΓ [illegible]

ΡΡΔ [illegible]

ΡΡΕ [illegible]

ΡΡΖ [illegible]

ΡΡΗ [illegible]

ΡΡΘ [illegible]

ΡΣ [illegible]

ΡΣΑ [illegible]

ΡΣΒ [illegible]

ΡΣΓ [illegible]

ΡΣΔ [illegible]

ΡΣΕ [illegible]

ΡΣΖ [illegible]

ΡΣΗ [illegible]

ΡΣΘ [illegible]

ΡΤ [illegible]

ΡΤΑ [illegible]

ΡΤΒ [illegible]

ΡΤΓ [illegible]

ΡΤΔ [illegible]

ΡΤΕ [illegible]

ΡΤΖ [illegible]

ΡΤΗ [illegible]

ΡΤΘ [illegible]

ΡΥ [illegible]

ΡΥΑ [illegible]

ΡΥΒ [illegible]

ΡΥΓ [illegible]

ΡΥΔ [illegible]

ΡΥΕ [illegible]

ΡΥΖ [illegible]

ΡΥΗ [illegible]

ΡΥΘ [illegible]

ΡΦ [illegible]

ΡΦΑ [illegible]

ΡΦΒ [illegible]

ΡΦΓ [illegible]

ΡΦΔ [illegible]

ΡΦΕ [illegible]

ΡΦΖ [illegible]

ΡΦΗ [illegible]

ΡΦΘ [illegible]

ΡΧ [illegible]

ΡΧΑ [illegible]

ΡΧΒ [illegible]

ΡΧΓ [illegible]

ΡΧΔ [illegible]

ΡΧΕ [illegible]

ΡΧΖ [illegible]

ΡΧΗ [illegible]

ΡΧΘ [illegible]

ΡΨ [illegible]

ΡΨΑ [illegible]

ΡΨΒ [illegible]

ΡΨΓ [illegible]

ΡΨΔ [illegible]

ΡΨΕ [illegible]

ΡΨΖ [illegible]

ΡΨΗ [illegible]

ΡΨΘ [illegible]

ΡΩ [illegible]

ΡΩΑ [illegible]

ΡΩΒ [illegible]

ΡΩΓ [illegible]

ΡΩΔ [illegible]

ΡΩΕ [illegible]

ΡΩΖ [illegible]

ΡΩΗ [illegible]

ΡΩΘ [illegible]

ΡΩΙ [illegible]

ΡΩΚ [illegible]

ΡΩΚΑ [illegible]

ΡΩΚΒ [illegible]

ΡΩΚΓ [illegible]

ΡΩΚΔ [illegible]

ΡΩΚΕ [illegible]

ΡΩΚΖ [illegible]

ΡΩΚΗ [illegible]

ΡΩΚΘ [illegible]

ΡΩΛ [illegible]

ΡΩΛΑ [illegible]

ΡΩΛΒ [illegible]

ΡΩΛΓ [illegible]

ΡΩΛΔ [illegible]

ΡΩΛΕ [illegible]

ΡΩΛΖ [illegible]

ΡΩΛΗ [illegible]

ΡΩΛΘ [illegible]

ΡΩΜ [illegible]

ΡΩΜΑ [illegible]

ΡΩΜΒ [illegible]

ΡΩΜΓ [illegible]

ΡΩΜΔ [illegible]

ΡΩΜΕ [illegible]

ΡΩΜΖ [illegible]

ΡΩΜΗ [illegible]

ΡΩΜΘ [illegible]

ΡΩΝ [illegible]

ΡΩΝΑ [illegible]

ΡΩΝΒ [illegible]

ΡΩΝΓ [illegible]

ΡΩΝΔ [illegible]

ΡΩΝΕ [illegible]

ΡΩΝΖ [illegible]

ΡΩΝΗ [illegible]

ΡΩΝΘ [illegible]

ΡΩΞ [illegible]

ΡΩΞΑ [illegible]

ΡΩΞΒ [illegible]

ΡΩΞΓ [illegible]

ΡΩΞΔ [illegible]

ΡΩΞΕ [illegible]

ΡΩΞΖ [illegible]

ΡΩΞΗ [illegible]

ΡΩΞΘ [illegible]

ΡΩΟ [illegible]

ΡΩΟΑ [illegible]

ΡΩΟΒ [illegible]

ΡΩΟΓ [illegible]

ΡΩΟΔ [illegible]

ΡΩΟΕ [illegible]

ΡΩΟΖ [illegible]

ΡΩΟΗ [illegible]

ΡΩΟΘ [illegible]

ΡΩΠ [illegible]

ΡΩΠΑ [illegible]

ΡΩΠΒ [illegible]

ΡΩΠΓ [illegible]

ΡΩΠΔ [illegible]

ΡΩΠΕ [illegible]

ΡΩΠΖ [illegible]

ΡΩΠΗ [illegible]

ΡΩΠΘ [illegible]

ΡΩΡ [illegible]

ΡΩΡΑ [illegible]

ΡΩΡΒ [illegible]

ΡΩΡΓ [illegible]

ΡΩΡΔ [illegible]

ΡΩΡΕ [illegible]

ΡΩΡΖ [illegible]

ΡΩΡΗ [illegible]

ΡΩΡΘ [illegible]

ΡΩΣ [illegible]

ΡΩΣΑ [illegible]

ΡΩΣΒ [illegible]

ΡΩΣΓ [illegible]

ΡΩΣΔ [illegible]

ΡΩΣΕ [illegible]

ΡΩΣΖ [illegible]

ΡΩΣΗ [illegible]

ΡΩΣΘ [illegible]

ΡΩΤ [illegible]

ΡΩΤΑ [illegible]

ΡΩΤΒ [illegible]

ΡΩΤΓ [illegible]

ΡΩΤΔ [illegible]

ΡΩΤΕ [illegible]

ΡΩΤΖ [illegible]

ΡΩΤΗ [illegible]

ΡΩΤΘ [illegible]

ΡΩΥ [illegible]

ΡΩΥΑ [illegible]

ΡΩΥΒ [illegible]

ΡΩΥΓ [illegible]

ΡΩΥΔ [illegible]

ΡΩΥΕ [illegible]

ΡΩΥΖ [illegible]

ΡΩΥΗ [illegible]

ΡΩΥΘ [illegible]

ΡΩΦ [illegible]

ΡΩΦΑ [illegible]

ΡΩΦΒ [illegible]

ΡΩΦΓ [illegible]

ΡΩΦΔ [illegible]

ΡΩΦΕ [illegible]

ΡΩΦΖ [illegible]

ΡΩΦΗ [illegible]

ΡΩΦΘ [illegible]

ΡΩΧ [illegible]

ΡΩΧΑ [illegible]

ΡΩΧΒ [illegible]

ΡΩΧΓ [illegible]

ΡΩΧΔ [illegible]

ΡΩΧΕ [illegible]

ΡΩΧΖ [illegible]

ΡΩΧΗ [illegible]

ΡΩΧΘ [illegible]

ΡΩΨ [illegible]

ΡΩΨΑ [illegible]

ΡΩΨΒ [illegible]

ΡΩΨΓ [illegible]

ΡΩΨΔ [illegible]

ΡΩΨΕ [illegible]

ΡΩΨΖ [illegible]

ΡΩΨΗ [illegible]

ΡΩΨΘ [illegible]

ΡΩΩ [illegible]

ΡΩΩΑ [illegible]

ΡΩΩΒ [illegible]

ΡΩΩΓ [illegible]

ΡΩΩΔ [illegible]

ΡΩΩΕ [illegible]

ΡΩΩΖ [illegible]

ΡΩΩΗ [illegible]

ΡΩΩΘ [illegible]

ΡΩΩΙ [illegible]

ΡΩΩΚ [illegible]

ΡΩΩΚΑ [illegible]

ΡΩΩΚΒ [illegible]

ΡΩΩΚΓ [illegible]

ΡΩΩΚΔ [illegible]

ΡΩΩΚΕ [illegible]

ΡΩΩΚΖ [illegible]

ΡΩΩΚΗ [illegible]

ΡΩΩΚΘ [illegible]

ΡΩΩΛ [illegible]

ΡΩΩΛΑ [illegible]

ΡΩΩΛΒ [illegible]

ΡΩΩΛΓ [illegible]

ΡΩΩΛΔ [illegible]

ΡΩΩΛΕ [illegible]

ΡΩΩΛΖ [illegible]

ΡΩΩΛΗ [illegible]

ΡΩΩΛΘ [illegible]

ΡΩΩΜ [illegible]

ΡΩΩΜΑ [illegible]

ΡΩΩΜΒ [illegible]

ΡΩΩΜΓ [illegible]

ΡΩΩΜΔ [illegible]

ΡΩΩΜΕ [illegible]

ΡΩΩΜΖ [illegible]

ΡΩΩΜΗ [illegible]

ΡΩΩΜΘ [illegible]

ΡΩΩΝ [illegible]

ΡΩΩΝΑ [illegible]

ΡΩΩΝΒ [illegible]

ΡΩΩΝΓ [illegible]

ΡΩΩΝΔ [illegible]

ΡΩΩΝΕ [illegible]

ΡΩΩΝΖ [illegible]

ΡΩΩΝΗ [illegible]

ΡΩΩΝΘ [illegible]

ΡΩΩΞ [illegible]

ΡΩΩΞΑ [illegible]

ΡΩΩΞΒ [illegible]

ΡΩΩΞΓ [illegible]

ΡΩΩΞΔ [illegible]

ΡΩΩΞΕ [illegible]

ΡΩΩΞΖ [illegible]

ΡΩΩΞΗ [illegible]

ΡΩΩΞΘ [illegible]

ΡΩΩΟ [illegible]

ΡΩΩΟΑ [illegible]

ΡΩΩΟΒ [illegible]

ΡΩΩΟΓ [illegible]

ΡΩΩΟΔ [illegible]

ΡΩΩΟΕ [illegible]

ΡΩΩΟΖ [illegible]

ΡΩΩΟΗ [illegible]

ΡΩΩΟΘ [illegible]

ΡΩΩΠ [illegible]

ΡΩΩΠΑ [illegible]

ΡΩΩΠΒ [illegible]

ΡΩΩΠΓ [illegible]

ΡΩΩΠΔ [illegible]

ΡΩΩΠΕ [illegible]

ΡΩΩΠΖ [illegible]

ΡΩΩΠΗ [illegible]

ΡΩΩΠΘ [illegible]

ΡΩΩΡ [illegible]

ΡΩΩΡΑ [illegible]

ΡΩΩΡΒ [illegible]

ΡΩΩΡΓ [illegible]

ΡΩΩΡΔ [illegible]

ΡΩΩΡΕ [illegible]

ΡΩΩΡΖ [illegible]

ΡΩΩΡΗ [illegible]

ΡΩΩΡΘ [illegible]

ΡΩΩΣ [illegible]

ΡΩΩΣΑ [illegible]

ΡΩΩΣΒ [illegible]

ΡΩΩΣΓ [illegible]

ΡΩΩΣΔ [illegible]

ΡΩΩΣΕ [illegible]

ΡΩΩΣΖ [illegible]

ΡΩΩΣΗ [illegible]

ΡΩΩΣΘ [illegible]

ΡΩΩΤ [illegible]

ΡΩΩΤΑ [illegible]

ΡΩΩΤΒ [illegible]

ΡΩΩΤΓ [illegible]

ΡΩΩΤΔ [illegible]

ΡΩΩΤΕ [illegible]

ΡΩΩΤΖ [illegible]

ΡΩΩΤΗ [illegible]

ΡΩΩΤΘ [illegible]

ΡΩΩΥ [illegible]

ΡΩΩΥΑ [illegible]

ΡΩΩΥΒ [illegible]

ΡΩΩΥΓ [illegible]

ΡΩΩΥΔ [illegible]

ΡΩΩΥΕ [illegible]

ΡΩΩΥΖ [illegible]

ΡΩΩΥΗ [illegible]

ΡΩΩΥΘ [illegible]

ΡΩΩΦ [illegible]

ΡΩΩΦΑ [illegible]

ΡΩΩΦΒ [illegible]

ΡΩΩΦΓ [illegible]

ΡΩΩΦΔ [illegible]

ΡΩΩΦΕ [illegible]

ΡΩΩΦΖ [illegible]

ΡΩΩΦΗ [illegible]

ΡΩΩΦΘ [illegible]

ΡΩΩΧ [illegible]

ΡΩΩΧΑ [illegible]

ΡΩΩΧΒ [illegible]

ΡΩΩΧΓ [illegible]

ΡΩΩΧΔ [illegible]

ΡΩΩΧΕ [illegible]

ΡΩΩΧΖ [illegible]

ΡΩΩΧΗ [illegible]

ΡΩΩΧΘ [illegible]

ΡΩΩΨ [illegible]

ΡΩΩΨΑ [illegible]

ΡΩΩΨΒ [illegible]

ΡΩΩΨΓ [illegible]

ΡΩΩΨΔ [illegible]

ΡΩΩΨΕ [illegible]

ΡΩΩΨΖ [illegible]

ΡΩΩΨΗ [illegible]

ΡΩΩΨΘ [illegible]

ΡΩΩΩ [illegible]

ΡΩΩΩΑ [illegible]

ΡΩΩΩΒ [illegible]

ΡΩΩΩΓ [illegible]

ΡΩΩΩΔ [illegible]

ΡΩΩΩΕ [illegible]

ΡΩΩΩΖ [illegible]

ΡΩΩΩΗ [illegible]

ΡΩΩΩΘ [illegible]

κ̄ε̄ ὁ μὲν γὰρ χαρίσεται τὴν
ταπείνωσιν τῆς ψυχῆς
σου ἐπὶ μιᾷ φορᾷ· ὁ δὲ
προφήτης. ἐὰν ταπει-
νώσῃς σεαυτὸν ἕως ᾅδου
κατελεύσῃ· ὁ μὲν
αἰωνίαν· ὁ δὲ διδάσκων,
ὅτι πολὺ διδασκαλίαν· ὁ
μὲν ἀναμάρτητον· ὁ δὲ
μετανοοῦντα· ὅτι ἀναμάρ-
τητον· ἵνα μὴ
πολλὰ μετανοήσῃς· οὐκ
ἐν τῷ ἀναμαρτήτῳ
κολλᾶται τὸ ἁμαρτάνειν·

ς ΒΪ αι γὰρ ὁ πρ ἀνδρωπὸς μὴ θν πῖ διδυκῆσαι τὸν ἑαυ-
τοῦ υἱὸν· πολλῷ δῆπου μᾶλλ. τοὺς
ἀφ ἑαυτῶν ὄντας ἴσον μὲν παρὰ πάντ ἀγαθὸν ἑαυ-
τῷ· μᾶλλον δὲ μείζονα· τοῦτο γὰρ τῷ πρ
μι· μᾶλλον δὲ ἀμείνω· τοῦτο γὰρ τῷ πρ ἡμῶν ::

ζ Β πρὸς δὲ τοῦτο ἀπαιτήσομεν τὸ μὴ δικαίως ἀμύνομενον δικαίως τυχεῖν· τοῦτο
αὐτὸ δυνατὸν ἀποδεῖξαι καὶ ἐξ ἡμῶν· μὴ δικαίως ἀμυνόμενος δικαίως τυγχά-
νει· δόντος γὰρ φήσει τοῦ πρ ἡμῶν καὶ χάριν τινὰ ὀφείλειν τοῦ θῦ δῆλον· ἀλλ
οὐ γὰρ σὺ μᾶλλον ἀμύνῃ· ἢ ἐγώ φήσει ::-

ἰωάννου

Β πρὸς δὲ τοῦτο μαθεῖν
ὁ αὐδικαίως θέλοντα φυγεῖ
ν ἐξ ἡμῶν δικαίως αὐτὸ
ἀποφεύγομεν· τοῦτο
αὐτὸ μᾶλλον ἢ ἐξ ἐκεί-
νου πορίσασθαι· οὐ
γὰρ αὐτὸς μᾶλλον ἀμύνῃ·
θῦ δὲ τιμωρόσ· σὺν
χάριτι σωθήσῃ πρὸς θῦ· τοῦτο γὰρ
τὸ δόντος τοῦ πρ ἡμῶν
ὀφείλειν ::

ιβ Π αραμυθούμενοι πρὸς
τὸν λιδιδικαιμένον, λέ
γομεν τ μαρτυρίαν ::
ιγ Β μοι· τουτέστι παρθενί-
ιδ Μ λιμένι ἐξ ἡμῶν ἀπὸ
λειμένοις ἀμύνασθε· ἀμφο
λειτ ἀδρυβάτης· πρὸ
φασιν· ποτὶ ζομεν·
ἢ τοῦ δικαίως παρὰ λιῶν,
ὑπολ· ὅτι παρ αὐτῶν
παρὰ δὲ τοῦτο ποιεῖ τοῦ
το ἐξ ἡμῶν· καὶ τοῦτο
παραμυθούμενος τὸν
λιδιδικαιοπραγοῦντα

ς ΒΪ ἀλλὰ τὸ μὴ θν πῖ διδυκῆσαι τὸν ἑαυτοῦ υἱόν· πολλῷ δῆπου μᾶλλ. τοὺς
ἀφ ἑαυτῶν ὄντας ἴσον μὲν παρὰ πάντ ἀγαθὸν ἑαυτῷ· μᾶλλον δὲ μείζονα· τοῦτο γὰρ τῷ πρ
μι· μᾶλλον δὲ ἀμείνω· τοῦτο γὰρ τῷ πρ ἡμῶν ::

ζ Β πρὸς δὲ τοῦτο ἀπαιτήσομεν τὸ μὴ δικαίως ἀμύνομενον δικαίως τυχεῖν· τοῦτο
αὐτὸ δυνατὸν ἀποδεῖξαι καὶ ἐξ ἡμῶν· μὴ δικαίως ἀμυνόμενος δικαίως τυγχά-
νει· δόντος γὰρ φήσει τοῦ πρ ἡμῶν καὶ χάριν τινὰ ὀφείλειν τοῦ θῦ δῆλον· ἀλλ
οὐ γὰρ σὺ μᾶλλον ἀμύνῃ· ἢ ἐγώ φήσει ::-

ἰωάννου

Β πρὸς δὲ τοῦτο μαθεῖν
ὁ αὐδικαίως θέλοντα φυγεῖ
ν ἐξ ἡμῶν δικαίως αὐτὸ
ἀποφεύγομεν· τοῦτο
αὐτὸ μᾶλλον ἢ ἐξ ἐκεί-
νου πορίσασθαι· οὐ
γὰρ αὐτὸς μᾶλλον ἀμύνῃ·
θῦ δὲ τιμωρόσ· σὺν
χάριτι σωθήσῃ πρὸς θῦ· τοῦτο γὰρ
τὸ δόντος τοῦ πρ ἡμῶν
ὀφείλειν ::

ιβ Π αραμυθούμενοι πρὸς
τὸν λιδιδικαιμένον, λέ
γομεν τ μαρτυρίαν ::
ιγ Β μοι· τουτέστι παρθενί-
ιδ Μ λιμένι ἐξ ἡμῶν ἀπὸ
λειμένοις ἀμύνασθε· ἀμφο
λειτ ἀδρυβάτης· πρὸ
φασιν· ποτὶ ζομεν·
ἢ τοῦ δικαίως παρὰ λιῶν,
ὑπολ· ὅτι παρ αὐτῶν
παρὰ δὲ τοῦτο ποιεῖ τοῦ
το ἐξ ἡμῶν· καὶ τοῦτο
παραμυθούμενος τὸν
λιδιδικαιοπραγοῦντα

ιβ΄ Μὴ μόνον δεῖ μὴ μιαίνεσθαι ἁμαρτίαις, ἀλλὰ καὶ ἀπέχεσθαι· χαίρουσι μὲν γὰρ συγχαίρομεν· ἀλγοῦσι δὲ συναλγοῦμεν· μὴ θέλουσι δὲ τὸ συγχαίρειν οὐκ ἔχομεν· ὅσον διὰ τῆς μετανοίας τὸν πλησίον μεταθεοῦμεν τοῖς ἀσθενοῦσι γίνεται·

ιγ΄ Ὁ τὸν μέγαν σὲ αὐτὸν μιμούμενος, τοιοῦτον μιμήσεται καὶ τὸν μικρὸν καὶ τὸν μεσαίτατον. ὅσῳ μείζων τις ἀπὸ τύπου καὶ τιμῆς παραλαμβάνει· τοσούτῳ μείζονα καὶ τὸν τύπον, ὃν μιμεῖται, ἐπιδείκνυται· οἱ μὲν γὰρ ἁπλῶς τὸν τύπον ἐκμιμοῦνται· οἱ δὲ καὶ τὸν τύπον καὶ τὸν τύπου τύπον· οἱ δὲ καὶ τὸν τύπου τύπου τύπον· καὶ οὕτως ἐφεξῆς· ὁ δὲ τὸν μέγαν μιμούμενος, τὸν μέγαν ἐκμιμεῖται· ὁ δὲ τὸν μέγαν ἐκμιμούμενος, τὸν τύπον τοῦ μεγάλου μιμεῖται· ὁ δὲ τὸν τύπον τοῦ μεγάλου μιμούμενος, τὸν τύπου τύπον τοῦ μεγάλου μιμεῖται· καὶ οὕτως ἐφεξῆς· ὁ δὲ τὸν μικρὸν μιμούμενος, τὸν μέγαν μιμεῖται· ὁ δὲ τὸν μέγαν μιμούμενος, τὸν τύπον τοῦ μεγάλου μιμεῖται· ὁ δὲ τὸν τύπον τοῦ μεγάλου μιμούμενος, τὸν τύπου τύπον τοῦ μεγάλου μιμεῖται· καὶ οὕτως ἐφεξῆς· ὁ δὲ τὸν μεσαίτατον μιμούμενος, τὸν μικρὸν μιμεῖται

ις Κατάλειψιν δὲ ἡ τῶν παραβάντων σωτηρία.
ιζ τί ὰμφότερα τῇ ὑποστάσει· τί δὲ ἑκάτερα ἐκάτερα προσ-
μὴ γὰρ ὅτι τιμωρίαν τοῖς ἁμαρτάνουσι δίδωσι; μὴ γὰρ ὅτι φειδομένου τοῦ
αἱρετίσασθαι μᾶλλον μένειν; ιη τοῦτο τοῖς ἁγίοις παρὰ τοῦ
τοῦτο τοῦ μεγάλου παρὰ τοῦ μικροῦ·
ιθ ἡ δίκη δὲ μὴ μόνον ἡ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἀλλὰ καὶ
ὅτι μὴ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἀλλὰ καὶ
ὁ δὲ ἀμφότερα δίκαιος. ὅταν ιε
τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ τοιοῦτος.
ὁ δὲ ἀμφότερα δίκαιος. ὅταν
τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ τοιοῦτος.
ὁ μὲν γὰρ ἁμαρτάνων ιζ
ἐξ ἑαυτοῦ ἁμαρτάνει· ὁ δὲ
θεὸς γὰρ διὰ παντὸς κα
ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνειν· ὅταν δὲ τὸ
ἁμαρτάνειν ποιῇ. φθονοῦν· οὐ
γὰρ ἐκ τῆς μείζονος κβ
φορᾶς· θεὸς γὰρ διὰ παντὸς
ἀεὶ μὲν ἐκ τοσαύτης ἐστὶ τοῦ
τὸ ἁμαρτάνειν παράσχῃ· διὸ κε
ἀμφότερα ὑποτάσσεσθαι.

κα ὁ γὰρ τοσαύτην ὠφέλειαν τῇ μερίδι.
κε λ ἡμαρτηκόσιν ἀρχὴν ὑποτάσσεσθαι· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν
ν θεῷ καταλύσασθαι τῇ ἀρχῇ μηδεμιᾷ. ἀμφοτέρων
σωφρονισμὸν. τοιοῦτον ἴσως καὶ δόξαν ἡ τῶν ἁγίων
ἀφορμὴ καὶ τῆς διακονίας
τοῦ θεοῦ μὴ ὑποτάσσεσθαι·

ιγ̄ Μαρτύρασι παρὰ τοῖς μὴ δεδιηλεγμένοις τὰς ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου
ἀποῦσας ἐνεργείας, μιᾷ οὐσίᾳ παρὰ τοῖς
ἁγίοις τὰς ἐνεργείας ἐπιγράφεσθαι· ὅτι
μὴ τοιαύτη ἐστὶν ἡ θεία φύσις ἐν ᾗ
ἐστὶ τὸ ἐνεργεῖν, ἀφ' ἑτέρου τοῦ εἶναι·
ἀλλ' ἐν ᾗ τὸ εἶναι καὶ τὸ ἐνεργεῖν
ταὐτόν ἐστιν· ὡς ἐν τῷ πυρὶ τὸ εἶναι
πῦρ καὶ τὸ θερμαίνειν ταὐτόν ἐστιν·
καὶ ἐν τῷ ἡλίῳ τὸ εἶναι καὶ τὸ φωτίζειν
ταὐτόν ἐστιν· καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι
τὸ εἶναι καὶ τὸ ἁγιάζειν ταὐτόν ἐστιν·
καὶ ἐν τῷ θεῷ τὸ εἶναι καὶ τὸ ἐνεργεῖν
ταὐτόν ἐστιν· ὅτι ὁ θεὸς καὶ ἡ θεία
αὐτοῦ ἐνέργεια ταὐτόν ἐστιν·

ιδ̄ Πολλοὶ τοίνυν τῶν ἁγίων τοῦτον τὸν τρόπον τὴν θείαν
ἐνέργειαν ὀνομάζουσιν· ἵνα τὴν ἀπρόσιτον
καὶ ἀνέκφραστον τοῦ θεοῦ φύσιν
σημάνωσιν· ἐπειδὴ μὴ ἔστιν ἄλλως
τὸν ἀόρατον θεὸν ἐν τοῖς ὁρατοῖς
ἐνεργοῦντα νοῆσαι ἢ τὰς ἐνεργείας
αὐτοῦ θεωρήσαντας· ἃς καὶ ἡμεῖς
τὰς θείας ἐνεργείας ἐκ τῶν ἁγίων
μεμαθήκαμεν· καὶ τὴν θείαν
ἐνέργειαν

ουκ μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυ
ρήσεις· οὐκ ἐπιθυμήσεις·
καὶ εἴ τις ἑτέρα οὖσα τυγ-
χάνει τούτοις τοῖς μόνοις ἀμ-
κεφαλαίωτος οὔσα· ὅμως τοῦ
φανερὰ ἐστὶ τὸν πλησίον μ
ου κύριον εἶναι· ἵνα μὴ ἐφ' ἑτέρου
οὖσαν μοιχεύσῃ· καὶ
τοῦτο φησὶ τὸν μισεῖν
ρὸν· ὅτι οὐδεμίαν ἡδονὴν
ἔχει ὁ σωφρονῶν ἐπὶ

ιε΄ Περὶ τοῦ τὸν ἐν
ὄρει· φησὶ τὸν
κατασκάψαι τὰ εἴδω-
λα αὐτῶν τὰ ὕλι-
να· ἵνα μὴ ἐν τοῖς
ναοῖς ἐκείνοις τὸν
τὰ ἐπιφέρωσιν·
κοὐφοράσωσιν
τοσοῦτον ἐπὶ
καταχρώμενοι τῇ
πίστει ὥστε μ
ετὰ τοῦ ἀφανοῦς
χῦ· καὶ τὸν τῆς
τοῦ πρωτοτύπου
λήψεως

λζ΄ Περὶ τοῦ τὸν ἐν
ὄρει· τοῦτο
ποιῆσαι ἐμέ·

λη΄ Περὶ τοῦ τὸν ἐν ὄρει· ἵνα δηλώσῃ ὅτι ἐν τῷ ὄρει ἐδέξατο τὸν νόμον·

λθ΄ Περὶ τοῦ τὸν ἐν ὄρει· ἵνα ἀφανίσῃ τὰ εἴδωλα·

ιη Τοῦ γὰρ τὸν αἰῶνα ὑποσυρομένου καὶ τὰ μέλη ὁμοῦ.
ὁ τῆς ἀμαρτίας ἔμπαλιν καὶ τὰ μέρη σύρεται:-

ιθ Εἰ δὲ μὴ ὁμοῦ ἀλλὰ διαφόρως καὶ ἀσυμβόλως. σχίσει τις μὴ
τὴν ἡρίσθαι τὰ μέρη: ἡ δὲ ἕνωσις. ὁμόθριος. πολὺ ὡς αὐτὸ φύσις
τὸν χρηστὸν ἡ δικαίαν τὴν ἁμαρτίαν ἐκφύγειν:-

κ Εἰκὸς τοίνυν τοῦτο ὁμοῦ ἀρχὴν μὴ ὁμοῦ σωθῆναι. μὴ δὲ
πολυμερῶς ἁμαρτεῖν. τοὺς
τοιούτους μὴ τίτλους. ὁ
τῆς ὅσον ἐξ ἁμαρτίας
λιμὸς ἡρίσθαι. ὅσον
δὲ ἐφ' ἑαυτῷ πρόσκει
ται. ἐκ ῥαθυμίας:

κα Νύκτωρ. ἡ τῶν ἁμαρτημάτων. οὐ δύναται
ὁμοῦ ἀφανὴς διαφέρειν
ὁμοίως. ἡμέρας δὲ
μέλλοντος. ἐν τῷ
ἀπὸ τοῦ ἡρίσθαι
αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτοῖς:-

Εἰ μὴ σκότος ἐστὶν ἡ τῶν
πονηρῶν πρᾶξις. ὃ
πολλοὺς δύφος τῶν
ἔργων. ὡς ὑπὸ φῶς ὁ
πολὺς. ἀφανίζεται.
ὡς δύφος τὸ μαρτυρούμενον:-

μὴ γὰρ ἁμάρτοι μὴ ἡρίσθαι.
ἡ δὲ ἁμαρτία. ἐστὶν ἡ
μερικὴ νίκη. ἀπὸ τοῦ μέ
θους τὸ ὅλον. ἀπὸ τοῦ
μέρους τὸ ὅλον. ἀπὸ τοῦ
πρώτου τοῦ ὕστερον. ἀπὸ
τοῦ ἡρίσθαι καὶ μέθους. καὶ
τοῦ ὕπνου καὶ ἀναστάσεως.
μὴ ὁρίζεσθαι καὶ θήκης:

Λυσάμενος κἀσε λάμπει τὴν ἡρίσθαι ἡμέραν. μὴ αὐτὴν ὀφίσθαι.
πρὸ μὲν τοῦ ἀληθοῦς τὸ δὲ περισσότερον. ἀμέτοχος
ἡ ἀπὸ μέρους ἡμέρα. ἀλλὰ καὶ ὅλως ὁμοῦ:-
ὑπὸ πρέμνον. ἀλλὰ τὸ ἀμέτρως καὶ μάτην:-
ὑπὸ σκιὰν ἡμέρας. σκιὰ τῶν πραγμάτων:-
ῥιζόβολα. θήκης. περισσοτέρας:-

ν̄θ Πάμπλήτη τῆτοὺς ἀοδημήσεις καὶ παραπροσμένους τὰ μορ-
φὰ μαται· ἡ τοῦ μὲν ἀρ ἀναθήσεται. δηλοῖ δὲ τὸ ἀναλύομενον καὶ τὸ
σοῦτον. ὡς ἐν δὲ ἡ σθαι ἀστερρο ποιοῦ μενος·

ξ̄ Εἰκοσὶν ὧν τὴν μὲν ἀστὸν μὲν συμφώσμηται ὁμ̄τ. καὶ ἀστὸν μὲν ἡμῖν συμφώσμηται ὁμ̄τας· ὃς ἐστὸν καὶ ἀστὸν μὲν ἡμῖν καὶ ἀφόδρα ὡς καὶ ἀπόφερεῖ· ἢ σαμ μὲν ἡμῖν μὴ δὲ ἀστὸν μὲν τὴν πίφ· καὶ δὲ δὲ οἰκεῖ μὲν ἡ πολλὴν ἄκλησις, τέλος μὲν αὐτοὺς ἀπὸ σχίσην τῆς πίφ ὁρμὴ δὲ ἀστὸν ταῖς τὰς ἡμέρας·

ν̄θ ἀναθήσεται δὲ· δύναται γὰρ ἀστὸν μὲν τὸν· ὃς ἐμὲν μὲν ἡμῖν ἡμέρας· ὃς δὲ μὲν ἡμῖν ἡμέρας· ὃς δὲ μὲν ἡμῖν ἡμέρας· ὃς δὲ

ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಅವಳ ಗಂಡ ಅವಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ: "ಅಯ್ಯೋ ಹುಚ್ಚಿ, ನಾನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಯುವವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಲ ಮಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಡು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಂದಿಗೂ ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಎದುರಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಎದುರಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ

ξη Διὰ τοῦτο μανθάνομεν ἐκ τούτου τὴν ἀμετρίαν τοῦ
ξθ πατρὸς τυχὸν μὲν καὶ ἐπὶ μέτρου. ἀμήχανον μέντοι καὶ
ἄπειρον τοῦ υἱοῦ. ὁ γὰρ ἐξ ἀμετρήτου πατρὸς
ο γεννηθεὶς πῶς οὐκ ἂν εἴη ἄμετρος;
οα Πρὸς τὸ μέγας ὁ πατὴρ καὶ μέγας ὁ υἱός.
οβ Τὸ ὅμοιον καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. μία καὶ αὐτοῖς ἡ ἰδιότης.

ογ Διὰ τί μείζων ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ;

ξη
Διὰ τοῦτο γὰρ χ̄ς̄ ἀπέθανε.
καὶ ἀνέστη καὶ ἀνελήφθη.
ἵνα ἀναβὰς πρὸς τὸν πατέρα
τὸν μείζονα αὐτοῦ εὕρῃ τὸν
πατέρα τὸν ἀμήτορα τὸν
ἀπάτορα τὸν ἀγένητον
ξθ
μείζονα τὸν ἀδελφόν
σου. ἢ καὶ σὺ τί ὄφελος
μείζονα τὸν ἀδελφόν
σου. πάντως γὰρ ἀναβαίνει
πρὸς τὸν πατέρα τὸν
ἀμήτορα τὸν ἀπάτορα τὸν
ἀγένητον
οδ
τὸν θεόν.

οε Διὰ τί μείζων ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ;
Διὰ τοῦτο γὰρ χ̄ς̄ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνελήφθη, ἵνα ἀναβὰς πρὸς τὸν πατέρα τὸν μείζονα αὐτοῦ εὕρῃ τὸν πατέρα τὸν ἀμήτορα τὸν ἀπάτορα τὸν ἀγένητον τὸν θεόν. ἢ καὶ σὺ τί ὄφελος, ἐὰν μὴ ἀναβῇς πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἀμήτορα τὸν ἀπάτορα τὸν ἀγένητον τὸν θεόν;

οϛ Διὰ τί μείζων ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ;

οζ Διὰ τοῦτο ὁ υἱὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνελήφθη, ἵνα ἀναβὰς πρὸς τὸν πατέρα τὸν μείζονα αὐτοῦ εὕρῃ τὸν πατέρα τὸν ἀμήτορα τὸν ἀπάτορα τὸν ἀγένητον τὸν θεόν. ἢ καὶ σὺ τί ὄφελος, ἐὰν μὴ ἀναβῇς πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἀμήτορα τὸν ἀπάτορα τὸν ἀγένητον τὸν θεόν;

ξ[10] ὃ ἐστιν ἐν τῷ ἁμαρτάνειν τὸ διαπεσεῖν τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ ἢ τὸ μὴ
αὐξηθῆναι ταύτην ἐν ἡμῖν τελείαν οὔσης φθορᾶς. ὁμοίως δὲ τῷ μισεῖν
καὶ τὸ ἀγαπᾶν οὐκ ἔστιν μᾶλλον. καὶ ἐπὶ τοῦ φόβου ὁμοίως
ἀνθρώπου. οὐ γὰρ τοῦ μὴ φοβουμένου ἐστὶν ἀνθρώπου.

ξ[11] ὃ χωρισθῆναι ἀπὸ θεοῦ
διάβολος διάβολος.
εἰ καὶ ἐν ἀρχῇ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
μὴ ὑπῆρξεν ἀπὸ θεοῦ χωρισθῆναι
ἐξ ἀρχῆς γὰρ ἐν τῷ θεῷ
διάβολος ἦν. ἀλλ' ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ ἐν τῷ ἀπὸ θεοῦ
χωρισθῆναι

π Διὰ τὴν μιῶν δόξαν δὲ καὶ χάριν παρ' αὐτοῦ· οὐδὲν δὲ ἴσον μόνον
ἀμφότερα προαιρούσης τοῦ μητρὸς μήτε καινόν· ὅθεν
καὶ δικαίως μόνον μήτε καινὸν· οὐχὶ δὲ καὶ καινὸν δικαίως
καὶ δικαίως μόνον μήτε καινὸν·

πᾱ (Ι) μηδὲ ἔοικε αὐτοῖς οἱ τοιοῦτοι ἔοικε δὲ καὶ διὰ τοῦ
τοῦ παραπλησίου μὴ ὑπάρχοντα· οὐ καὶ σύμβαινει ὥστε αὐτοὺς
ὄντας τοῖς μὴ πάνυ μεγάλοις τῷ μὴ τὴν ἀξίαν ἔχειν·

ἀλλὰ τοῖς μὲν ἔοικε τοιοῦτοι
κοινόν· δικαίως δὲ διὰ προῖκα
ὁ αὐδελφὸς συμπέπτωκεν·
πβ οὐκ ἄλλο τι καὶ τοῦ φίλου τὸ
ριστοκρίτης· μὴ τοῖς μεγάλοις
μᾶλλον οὐ κεῖμαι ἀπόλ
λυε· ὑπὲρ οὗ χ̄ς ἀποθανεῖν
μᾶς· μὴ ὑμᾶς φιλεῖσθαι
ὑμῶν τὸ φίλον·

ἀλλὰ τοῖς μὲν ἔοικε τοιοῦτοι
κοινόν· δικαίως δὲ διὰ προῖκα
ὁ αὐδελφὸς συμπέπτωκεν·
πβ οὐκ ἄλλο τι καὶ τοῦ φίλου τὸ
ριστοκρίτης· μὴ τοῖς μεγάλοις
μᾶλλον οὐ κεῖμαι ἀπόλ
λυε· ὑπὲρ οὗ χ̄ς ἀποθανεῖν
μᾶς· μὴ ὑμᾶς φιλεῖσθαι
ὑμῶν τὸ φίλον·

πγ Β ούμβαινει γὰρ φίλους αἰρέσθαι.
ἀλλὰ σπουδαίους καὶ
τοιούτους μᾶλλον·

πδ Μ ιὸν δὲ νῦν συμπαίζοντας ὁ
θέλοντα τοιαῦτα μὴ ἔχειν φίλους
σφόδρα δικαίως· δικαίως μὲν οὖν τοιοῦτον ὄντα· ἐγὼ καὶ ὑπὲρ οὗ
τοῦ ὀχ̄ ἀποθανεῖν· ὁ θυμὸς φάσκουσι καὶ μεμιγμένοις αὐτῷ·
οἱ κζ ὡς δὲ σημειοῦσθαι καὶ τὸ τοιαῦτα ἀπόχρη μᾶλλον
διαπλὴν τὸν μόνον τοιαῦτα συμπαίζοντα· ὁ τοῦ παρὰ μᾶλλον·

πε Ε γαμοῦντι γὰρ καὶ ἀφίεμεν κ̄ πρὸς αὐτὸν δὲ πλήσιον τὸν μᾶλλον·
ὁ μόνον αὐτὸν φίλον καὶ τοῦτον τοιοῦτον· ἀμφότερα καὶ πρὸ
φασιν δὲ ἐν τοῖς ὀχ̄ ὅτι μᾶλλον μὴ μόνον τοιοῦτον
τοιαῦτα μᾶλλον· πε· ἐν τοῖς· οἱ κζ·

Καὶ ὁ μὲν διδάσκαλος· ἀλλ' ἐν μαθηταῖς αὐτοῦ μᾶλλον
λύτας·

πε Παύσασθε οὖν μὴ κρίνετε κατὰ τὴν σάρκα· εἰ δέ τις καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν.

πζ Παῦσαι οὖν ἀπὸ τοῦ κρίνειν τὰ σαρκικὰ καὶ ἐπίγεια· ἐγνώκαμεν γὰρ Χριστὸν κατὰ σάρκα· ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν κατὰ σάρκα· ἐγνώκαμεν γὰρ αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον

β Ὁ χς αὐτὸς ὁ λόγος ἐστὶ καὶ τοῦ ἁγίου μύρου τοῦ ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ
ἀμίαντου τοῦ χυ· τὸ ἄρχιον μὲν αὐτὸ μύρον ἐστὶ τὸ ἐκ τῶν μύρων
τοῦ λειρίνου καὶ τοῦ ὁμοίου· ἀνάγκη μὲν γὰρ μύρον εἶναι τὸ
δὲ τὸ λείριον τοῦ χυ, αὐτὸς ὁ χς·

γ Πρὸ δὲ θεότητος ἐστὶ καὶ τὸ ἅγιον μύρον τὸ μυστήριον, τοῦτο
ἐστὶ μεμιγμένον μὲν μύροις τοῖς παρὰ μὲν τοῦ ἁγίου χρόμενοις ἐκ
τῶν ἀλλοίων. φανερὸν δὲ μῶν·

ἰυ χυ· β καὶ τὸ ἅγιον μύρον τὸ
μυστήριον χρόμενοι ἐκ
μίοις σὺν ἐμοὶ μένοις· φα
νερὸν δὲ μῶν· διὰ
τε γραφῆς προφητικῶν·
καὶ διὰ τῶν μύρων τοῦ ἁγίου
ου θυ ἐστὶν ἐκ τῶν ἀλλοίων μύρ
ων ἐκ τῶν παρὰ τοῦ ἁγίου
ριαλθόντος· μόνοις τοῖς φανεροῖς θεοῖς· ε

C Ἡμεῖς μὲν τὸ ἅγιον τοῦτο
μύρον τὸ μυστήριον δὲ·
ὁμολογοῦμεν ἐκ τῶν μύρων
ἐκ τοῦ χυ ἐκτίνυμε
νον ἐκ τῆς ἁγίας μορ
φῆς· ἀμὲν καὶ ἐκ τοῦ μύρου τοῦ λειρίου
καὶ τὰ δὲ παρὰ τῶν ἁγίων φανε
ρῶν θεῶν αἰῶν καὶ εἰς τοὺς
προφήτας μου· ἐγὼ ἀρχὴ
γὰρ λίθου ἐστὶ· ἀμὲν μὲν
ἡμεῖς ἀλλ' ἡμῶν οὐ μὲν τὸ πρ
ὸς δὲ ἐστὶ τὸ φανερὸν
θεῶν· διὰ γραφῆς προφη
τικῆς· οὐ τὸ πρὸ
τοι παίζων τὸ γνήσιον·
ταύτην γὰρ ἐστὶ τὴν φύσι
ν μὲν προτρέπεσθαι τὸ
μὲν φύσει ἡμεῖς μὲν ἐστὶ αὐτοῦ
τὰ φῶτα· οἱ προφῆται
ἡμῶν ὁ λόγος ἐστὶ μῶν·

ε γ παραλαβὼν τὸ χρῖσμα
λί τοῖς· ἵνα πάντα τὰ ὁμοιώματα μὲν ἀνάγκη γὰρ διὰ τοῦτο ἐστὶν ὧν ὁ φανερὸς
θεὸς· διὰ τοῦτο πάντα ἐστὶ αὐτοῦ·

ς Μὲν φανερὸς ἐστὶν· ὁ υἱὸς τοῦ θυ, ἀμὲν καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα μέν·

ζ Πρὸ σὰν τὸ λαὸν χ' τὸν ἐκλεκτὸν μου ἐστὶν· ὁ τοῦ χυ καὶ τοῦ πνς μέν·

γόνοι τοι·

ρξη Τοῦτο μὲν οὖν ὁμολογούμενόν ἐστι τοῖς ὀρθῶς δοξάζουσι περὶ τοῦ ὄντος. ὃ δὲ λέγει μὴ εἶναι φάναι τὸ δὲ λέγει μὴ εἶναι φάναι τοῦτο ἐστὶ τὸ μὴ ὂν ὡς ὄν φάναι εἶναι. ὅτι δὲ καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐστὶν ὧδε ἐκ τῶν ἑξῆς θεωρήσωμεν. ἐπεὶ γὰρ ἔστιν ἕν τι ἕκαστον τῶν ὄντων καὶ ὡρισμένον ἐν ἑαυτῷ καὶ πρός τι τῶν ἄλλων, καὶ ἔστιν ἕν τι καὶ ὡρισμένον τὸ μὴ ὄν, καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐστὶν ἕν τι καὶ ὡρισμένον εἶναι. μὴ ὄντος γὰρ τοῦ ὡρισμένου καὶ ἑνὸς οὐδὲν ἔσται διαφέρειν τῶν ἄλλων ἀλλήλοις.

ρξθ Τοῦτο πάλιν περὶ τοῦ ἑνὸς καὶ πλήθους ἐστίν· τὸ γὰρ ἓν ὑπάρχον τὸ μὴ ὂν εἶναι φάναι ὑπάρχειν ἐστὶν ἕν· οὐκ ἔστι δὲ ἓν ἀλλὰ πλῆθος ἄπειρον. ὅτι δὲ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐκ τῶν ἑξῆς θεωρήσωμεν. εἰ γὰρ ἔστιν ἕν τι καὶ ὡρισμένον τὸ μὴ ὄν, ἔσται τι μὴ ὂν ἀριθμητόν· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἀριθμητὸν ἔσται καὶ πλῆθος· εἰ δὲ τοῦτο, ἔσται τὸ μὴ ὂν πλῆθος ὡρισμένον καὶ οὐκ ἄπειρον· ἀλλὰ μὴν ἄπειρον ἔφαμεν εἶναι τὸ μὴ ὄν· οὐκ ἄρα ἔστιν ἕν τι καὶ ὡρισμένον

ιε Ὁ υἱὸς δὲ τῆς ἐχθρᾶς μου λέγει· ἀλλὰ ἐὰν ἀκούσῃ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς τὰ ὀστᾶ μου ἐν τῇ γῇ τῶν ζώντων ἔσται.

ιά Τοῦτο δὲ ἐποίησεν ἐπὶ δύο λόγοις· ἵνα μὴ ἐκεῖνος ὑπερηφανεύσηται ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ ἵνα μὴ ἐκεῖνος ὑβρίσῃ τὸν τάφον τοῦ ἁγίου.

ιε Ἰωσὴφ παρὰ Αἰγυπτίοις ὑπὸ τῆς γραφῆς ζῶν διὰ τοῦτο λέγεται μὴ ἀποθανεῖν, ἵνα μὴ δόξῃ τοῦ ἀποθανόντος. καὶ οὐκ ἐν Αἰγύπτῳ ἐτάφη ἀλλὰ ἐν Συχὲμ ὑπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

ιδ Δέκα μετὰ τὸν θάνατον τῆς γραφῆς ζῆσαι αὐτὸν λέγει ἵνα μὴ δόξῃ τοῦ ἀποθανόντος ἐκεῖνος ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐν τῇ γῇ μεῖναι.

ιβ Ἀγνοοῦσιν οἱ ἀπιστοῦντες ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπίστευσεν ἐκ τοῦ ἀποθανεῖν τὸν ἀδελφὸν καὶ ἀναστῆναι.

Τοῦτο δὲ φησὶ τοῦ ἁγίου χάριν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῇ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ. αἴτιον δὲ καὶ μὴ μένειν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἵνα μὴ ἐκεῖνος τυχὸν διὰ τοῦτο ἐπὶ πολὺ τὸν τάφον ἐφορᾷ. προσημαίνει δὲ καὶ λέγει· τοῦτο ἐποίησεν ἵνα μὴ ἐκεῖνος μένῃ ἐπὶ τῆς χῆρας φορᾷ. τοῦτο δέ φησι, τὸν νεκρὸν ἐφορᾷ οὐκ ἐπὶ τῷ ἁγίῳ.

Τοῦτο δὲ φησὶ τοῦ ἁγίου χάριν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῇ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ. αἴτιον δὲ καὶ μὴ μένειν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἵνα μὴ ἐκεῖνος τυχὸν διὰ τοῦτο ἐπὶ πολὺ τὸν τάφον ἐφορᾷ. προσημαίνει δὲ καὶ λέγει· τοῦτο ἐποίησεν ἵνα μὴ ἐκεῖνος μένῃ ἐπὶ τῆς χῆρας φορᾷ. τοῦτο δέ φησι, τὸν νεκρὸν ἐφορᾷ οὐκ ἐπὶ τῷ ἁγίῳ.

Τοῦτο δὲ φησὶ τοῦ ἁγίου χάριν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῇ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ. αἴτιον δὲ καὶ μὴ μένειν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἵνα μὴ ἐκεῖνος τυχὸν διὰ τοῦτο ἐπὶ πολὺ τὸν τάφον ἐφορᾷ. προσημαίνει δὲ καὶ λέγει· τοῦτο ἐποίησεν ἵνα μὴ ἐκεῖνος μένῃ ἐπὶ τῆς χῆρας φορᾷ. τοῦτο δέ φησι, τὸν νεκρὸν ἐφορᾷ οὐκ ἐπὶ τῷ ἁγίῳ.

Τοῦτο δὲ φησὶ τοῦ ἁγίου χάριν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῇ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ. αἴτιον δὲ καὶ μὴ μένειν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἵνα μὴ ἐκεῖνος τυχὸν διὰ τοῦτο ἐπὶ πολὺ τὸν τάφον ἐφορᾷ. προσημαίνει δὲ καὶ λέγει· τοῦτο ἐποίησεν ἵνα μὴ ἐκεῖνος μένῃ ἐπὶ τῆς χῆρας φορᾷ. τοῦτο δέ φησι, τὸν νεκρὸν ἐφορᾷ οὐκ ἐπὶ τῷ ἁγίῳ.

Η σύνταξις τοῦ ῥητοῦ ἐστιν οὕτως· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν·

Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν·

Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν·

Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν·

Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν·

Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν·

Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγεν· ὅτι ἐὰν ἀφῶμεν τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφήσομεν καὶ τὸν Χριστόν·

κε διὰ τοῦτο δεόμεθα μὴ ἐσο-
μεν ἐν ἐκείνοις καὶ ἡμεῖς
ὁμοιωθῶμεν καὶ
πάθωμεν. ἀλλὰ φράσθω
τὸ ὕδωρ μετὰ τοῦ οἴνου
αὐτοῦ. καὶ πάλιν· ἀμὴν
τὸ λεγόμενον ταῦτα ἐ-
θνη καὶ ὅσα μὲ σαυτῷ
αὐτὸν πάντα ὁμοῖ·

σαν· ὁμοίως καὶ περὶ τοῦ λίθου· ὅταν οὖν καὶ ἐν τῷ ὕδατι τὸ αὐτὸ ἐνεργῇ ὃ ἐν τῷ οἴνῳ, τί ἔτι ἀπιστοῦμεν; ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὕδατι ἐμβαπτίζεται ὁ λίθος καὶ ἐν τῷ οἴνῳ· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἐνεργεῖ τὸ ὕδωρ. ἐπὶ δὲ τοῦ ἁλὸς οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ὕδατι ἐμβαπτίσαι· ἐν γὰρ τῷ ὕδατι ἀφανίζεται. ἐπὶ δὲ τοῦ ἁλὸς ἐν τῷ ὕδατι ἐμβαπτίσαι οὐκ ἔστιν

κα΄ Τοῖς οὖν ἁγίοις μάρτυσι καὶ ἡμεῖς· ὁ χ̄ς̄ ὅλῃ σωθῆναι χρῶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ δι' οὓς τοῖς ἀμφὶ τὸν Ἀβραὰμ ἐσωθησάτω ὅλη ἡ φ̄ν̄· σωθῆναι χρῆ. τὸ μὲν μέσον ἀπεσώθη τοῦ μιᾶσαι ὃ τοῦτο γὰρ μάλιστα τοῦ μέσου· ἵνα ᾖ τὰ πάντα ὑπερακόντιστα τὸ μὲν μέσον μ̄·

κβ΄ Ἔστι καὶ ὅτε μοιχεύσας διὰ τοῦτο μνᾶται ὁ χ̄ς̄ ἡ Ἰουδαίᾳ· τοῦτ' ἔστι μὴ τοῦ τὸ ἐν Ἰουδαίᾳ ὄρη πεφυκέναι ἡ ἐσωθῆναι· ἵνα καὶ ὁ ταῦτα σωθῆναι μέμφηται τοῖς ἀπιστήσασι·

κγ΄ Ὁ δὲ γραμμάτων σοὶ λιμὴν ἰσχὺν αὐτὸς ἐσωθῆναι φ̄· πῶς ὦν ἔλεγεν ὁ τοῦτο τὸ μὴ ὑπερακόντιστα τοῦ μιᾶσαι ἐσώθησαν τοῦ λιμὸν ἰσχύσαν ἐσωθῆναι μὴ μέμφηται·

κδ΄ Ὁ μὲν Ἰουδαῖος λαὸς ἐσώθη πολλοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκβαλών· ὁ δὲ χ̄ς̄ ἅπαντας ἐσώσατο· ἐφ' ὅσον δὲ ἦν τὸ ὑπὲρ μόριον φιλανθρωπίας ὀφείλων τὸν ἐν δεσμοῖς· ἐσωθῆναι ἔχων· ἀλλ' ἵνα μὴ ἔλθῃ· τὸ χάριτος τὸ πολυποίκιλον· ὅσον ὦν ἦν ἵνα μὴ ἔλθῃ τὸ χάριτι τῷ χ̄ῳ, τοσοῦτο ὀφείλεται ἀφεθῆναι θ̄ῳ· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἴσον μέγεθος τῆς Ἰουδαίας· τοῦτο γὰρ δεῖ ἀφεθῆναι θ̄ῳ· διὸ μὴ ἀφεθῆναι καὶ ἡμῖν· διαλάβοιτο γὰρ τοῖς σῴζεσθαι ὠφελουσιν, οἷς ἐπιτιμᾶται ὑπὸ τοῦ μὴ ἰσχύσαι σωθῆναι μὴ μέμφεσθαι·

κε΄ Ὁ μὲν Ἰουδαῖος λαὸς ἐσώθη πολλοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκβαλών· ὁ δὲ χ̄ς̄ ἅπαντας ἐσώσατο· ἐφ' ὅσον δὲ ἦν τὸ ὑπὲρ μόριον φιλανθρωπίας ὀφείλων τὸν ἐν δεσμοῖς· ἐσωθῆναι ἔχων· ἀλλ' ἵνα μὴ ἔλθῃ· τὸ χάριτος τὸ πολυποίκιλον· ὅσον ὦν ἦν ἵνα μὴ ἔλθῃ τὸ χάριτι τῷ χ̄ῳ, τοσοῦτο ὀφείλεται ἀφεθῆναι θ̄ῳ· διὸ μὴ ἀφεθῆναι καὶ ἡμῖν· διαλάβοιτο γὰρ τοῖς σῴζεσθαι ὠφελουσιν, οἷς ἐπιτιμᾶται ὑπὸ τοῦ μὴ ἰσχύσαι σωθῆναι μὴ μέμφεσθαι·

Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὁ χ̄ς̄· πρὸς τοὺς ἀμφὶ τὸν Ἀβραὰμ ἐσωθησάτω ὅλη ἡ φ̄ν̄· σωθῆναι χρῆ·

κα΄ Τοῖς οὖν ἁγίοις μάρτυσι καὶ ἡμεῖς· ὁ χ̄ς̄ ὅλῃ σωθῆναι χρῶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ δι' οὓς τοῖς ἀμφὶ τὸν Ἀβραὰμ ἐσωθησάτω ὅλη ἡ φ̄ν̄· σωθῆναι χρῆ. τὸ μὲν μέσον ἀπεσώθη τοῦ μιᾶσαι ὃ τοῦτο γὰρ μάλιστα τοῦ μέσου· ἵνα ᾖ τὰ πάντα ὑπερακόντιστα τὸ μὲν μέσον μ̄·

κβ΄ Ἔστι καὶ ὅτε μοιχεύσας διὰ τοῦτο μνᾶται ὁ χ̄ς̄ ἡ Ἰουδαίᾳ· τοῦτ' ἔστι μὴ τοῦ τὸ ἐν Ἰουδαίᾳ ὄρη πεφυκέναι ἡ ἐσωθῆναι· ἵνα καὶ ὁ ταῦτα σωθῆναι μέμφηται τοῖς ἀπιστήσασι·

κγ΄ Ὁ δὲ γραμμάτων σοὶ λιμὴν ἰσχὺν αὐτὸς ἐσωθῆναι φ̄· πῶς ὦν ἔλεγεν ὁ τοῦτο τὸ μὴ ὑπερακόντιστα τοῦ μιᾶσαι ἐσώθησαν τοῦ λιμὸν ἰσχύσαν ἐσωθῆναι μὴ μέμφηται·

κδ΄ Ὁ μὲν Ἰουδαῖος λαὸς ἐσώθη πολλοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκβαλών· ὁ δὲ χ̄ς̄ ἅπαντας ἐσώσατο· ἐφ' ὅσον δὲ ἦν τὸ ὑπὲρ μόριον φιλανθρωπίας ὀφείλων τὸν ἐν δεσμοῖς· ἐσωθῆναι ἔχων· ἀλλ' ἵνα μὴ ἔλθῃ· τὸ χάριτος τὸ πολυποίκιλον· ὅσον ὦν ἦν ἵνα μὴ ἔλθῃ τὸ χάριτι τῷ χ̄ῳ, τοσοῦτο ὀφείλεται ἀφεθῆναι θ̄ῳ· διὸ μὴ ἀφεθῆναι καὶ ἡμῖν· διαλάβοιτο γὰρ τοῖς σῴζεσθαι ὠφελουσιν, οἷς ἐπιτιμᾶται ὑπὸ τοῦ μὴ ἰσχύσαι σωθῆναι μὴ μέμφεσθαι·

κε΄ Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὁ χ̄ς̄· πρὸς τοὺς ἀμφὶ τὸν Ἀβραὰμ ἐσωθησάτω ὅλη ἡ φ̄ν̄· σωθῆναι χρῆ·

κδ Τὰ λεπτὰ παραβάλλεται τοῖς μικροῖς ἐν τῷ ἴσα εἶναι· ποίαν αὐτὴν ὁ ἀριθμὸς ἔσται μάλιστα ἐπιζητοῦμεν.

κε Παράκειται τῷ μὲν ἑξαγώνῳ μῆκος· τῷ δὲ ὁμοίως ἐγγεγραμμένῳ ἀπὸ τῆς ἀπαρτίας ἑπτάγωνον ἀσύμμετρον μὲν τῷ διαμέτρῳ τῷ ἑξαγώνου τῇ ἐκ τοῦ κέντρου, τὰς δὲ πλευρὰς ἐλάττονας ἔχον τῶν τοῦ ἑξαγώνου.

κς Τοῦτο δὲ παρείληπται ἐκ τῆς ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν στοιχείων· ὅτι κύκλου τοῦ ΑΒΓΔ τὸ ἐγγεγραμμένον ἑπτάγωνον ἰσόπλευρον μὲν οὐκ ἔστιν, τὰς δὲ πλευρὰς ἔχει ἴσας ἀλλήλαις τὰς ἐν τῷ κύκλῳ· ἐὰν γὰρ ἀπὸ τοῦ Α σημείου ἐπὶ τὴν ΒΓ περιφέρειαν ἀχθῇ ἡ ΑΕ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Ε ἐπὶ τὴν ΓΔ ἀχθῇ ἡ ΕΖ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Ζ ἐπὶ τὴν ΔΑ ἀχθῇ ἡ ΖΗ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Η ἐπὶ τὴν ΑΒ ἀχθῇ ἡ ΗΘ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Θ ἐπὶ τὴν ΒΓ ἀχθῇ ἡ ΘΚ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὴν ΓΔ ἀχθῇ ἡ ΚΛ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Λ ἐπὶ τὴν ΑΔ ἀχθῇ ἡ ΛΜ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Μ ἐπὶ τὴν ΑΒ ἀχθῇ ἡ ΜΝ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Ν ἐπὶ τὴν ΒΓ ἀχθῇ ἡ ΝΞ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Ξ ἐπὶ τὴν ΓΔ ἀχθῇ ἡ ΞΟ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Ο ἐπὶ τὴν ΔΑ ἀχθῇ ἡ ΟΠ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Π ἐπὶ τὴν ΑΒ ἀχθῇ ἡ ΠΡ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Ρ ἐπὶ τὴν ΒΓ ἀχθῇ ἡ ΡΣ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Σ ἐπὶ τὴν ΓΔ ἀχθῇ ἡ ΣΤ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Τ ἐπὶ τὴν ΔΑ ἀχθῇ ἡ ΤΥ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Υ ἐπὶ τὴν ΑΒ ἀχθῇ ἡ ΥΦ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Φ ἐπὶ τὴν ΒΓ ἀχθῇ ἡ ΦΧ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Χ ἐπὶ τὴν ΓΔ ἀχθῇ ἡ ΧΨ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Ψ ἐπὶ τὴν ΔΑ ἀχθῇ ἡ ΨΩ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Ω ἐπὶ τὴν ΑΒ ἀχθῇ ἡ ΩΑ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὴν ΒΓ ἀχθῇ ἡ ΑΒ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Β ἐπὶ τὴν ΓΔ ἀχθῇ ἡ ΒΓ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Γ ἐπὶ τὴν ΔΑ ἀχθῇ ἡ ΓΔ, ἴση ἔσται τῇ ΑΒ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Δ ἐπὶ τὴν ΑΒ ἀχθῇ ἡ Δ

ιβ΄ Ἀλλότριον θνητόν φησι. τὸν τοῦ ἄλλου κεκρυμμένον ἄνθρωπον, οὐδὲ τὸ ἀλλότριον τοῦ κεκρυμμένου· ἀλλὰ ἑαυτὸν τὸν
ιγ΄ τοῦ μεθ' οὗ μόνου καὶ τοῦ καμάτου·
ιδ΄ Δεήσεται δὲ τινὸς τοιούτου. καὶ προφητικῆς ἀμοιβῆς·
ιε΄ Τοῦ δημαρχικὸν ἑαυτὸν ἐρημικοῦ· ὅτι τοσαῦτα προσθήσεται
τοῖς ἔργοις. μὴ τοίνυν
τὰ ἀπόρρητα διδάσκοντι·
ιζ΄ Ὁ ἀλλότριον·
ιη΄ Ὁ ῥᾴδιον τοῦτο ἑαυτῷ
δόξαν διὰ τῆς ἐρημικῆς
ἀναθεῖναι· οὐδὲ γὰρ ἐσθῆτι
ἐοικὼς ἐτύγχανεν
αὐτὸν ἐσθῆτα ἀπο-
καλύπτων·
ιθ΄ Ἐρημικὸν ἐκ τοῦ
ἐρημικοῦ καὶ τοῦ
ἐρήμου·
κ΄ Ἐρημικὸν ἀπὸ ἐρήμου ὁδὸν
ἐτοιμάσατε τοῦ
θεοῦ ἡμῶν·

ἐρημικὸν δὲ καὶ τὸ πρὸς ἐρήμου
ἐρχόμενον πρὸς ἡμᾶς·
τὸν τῆς ἁμαρτίας
σκότος·

κα΄ Ἐρημικὸν ἀπὸ ἐρήμου ἀνθρώπου
ἐστὶν

ὀφείλομεν τοῖς τοιούτοις αὐτοῦ
ὁμοιώμασι τὸν ὅμοιον
σαρκικοῖς σμῆγμα ἐρίσαι
αὐτοῖς· τοῦτο οὖν ὅσοι
τὸ ὅλον ἐσμὲν καὶ σφραγισάμε
μοι αὐτοῖς τὸ μὲν καρπὸν
τοῦτον· ἀποστρέφομεν
δὲ ἡμῶν μὴ δεόμενον
οἱ δὲ ἀνδρόγυνοι ὅτι ὀρχούμενοι
πρὸς ἡμᾶς· ὃν μὲν λιπαρὸν
τὴν ὁμοιότητα τοῦ ἀνθρώ
που τοῦτο χρῆσθαι·

ξθ ὀφείλομεν τοῖς τοιούτοις αὐτοῦ ὁμοιώμασι τὸν ὅμοιον σαρκικοῖς σμῆγμα ἐρίσαι αὐτοῖς· τοῦτο οὖν ὅσοι τὸ ὅλον ἐσμὲν καὶ σφραγισάμεθα αὐτοῖς τὸ μὲν καρπὸν τοῦτον· ἀποστρεφόμεθα δὲ ἡμῶν μὴ δεόμενον οἱ δὲ ἀνδρόγυνοι ὅτι ὀρχούμενοι πρὸς ἡμᾶς· ὃν μὲν λιπαρὸν τὴν ὁμοιότητα τοῦ ἀνθρώπου τοῦτο χρῆσθαι·

ρ ὁμοιότητα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ποιεῖν τὸν ὅμοιον σῆμα τὸ μὴ
δεόμενον· οἱ δὲ ἀνδρόγυνοι ὅτι ὀρχούμενοι πρὸς ἡμᾶς τὸν ὅμοιον
ἡμῶν ἀμφότερα·

ὁ γὰρ ἐν ἀρετῇ διαπρέπων πᾶσι
δοκεῖ ἄξιος εἶναι καὶ τῶν ἴσων
καὶ τῶν ὑπερεχόντων. διὸ
μόνοις τοῖς ὁμοίοις τὰ δίκαια
καὶ τὰ ἴσα ἀνάγκη εἶναι
δικαίοις. οὐδὲν γὰρ ἧττον
ἀνάγκη τὰ ἄνισα εἶναι καὶ
τοῖς ἀνίσοις. οὐδὲν γὰρ
ἧττον ἀνάγκη τὰ ἄνισα εἶναι
καὶ

οβ πρὸς τοῦτο παρακαλοῦσιν αὐτὸν οἱ τῆς θύρας μαθηταί παραγενόμενοι·
ογ Ὅρα διὰ τί σοι μαθηταὶ οὐκ εἰσὶν ὁμοίως τοῖς τοῦ Ἰωάννου
οδ καὶ τοῖς τῶν Φαρισαίων· τί δὲ ἴσως τοῦτό ἐστι πρὸς ἃ λέγεται·
οε Ἡ διὰ τοῦτο, ἵνα κατὰ τοῦτο καὶ ἀξίως τοῦ θείου· ὃν πρόσωπον ἐκεῖνος
οσ δεδέχθαι· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὑμᾶς ἀκολουθεῖν ἀπαιτήσασθαι φησὶν·

ὁ δὲ Ἰησοῦς τῇ θρήνησε. μᾶλλον
οζ πρὸς τοὺς ὑμετέρους μαθητάς·
Συμπαθῶμεν δὲ ἐμοὶ μὲν φόβον
τὴν αὐθάδειαν ἡμῶν· οὐ
σαφῶς διὰ τοῦτο ὁμολογεῖ
σίας τῇ θρήνησε· ἵνα καὶ
φωτὶ πρὸς δόξαν καθ' ὁμ
κῶν ἀξίως τοῦ θείου· Καὶ
παραλιπεῖν αὐτὴν ἰδιωτείαν
ὑμῶν χρήσεται παράκλητι· οξ
Καὶ γὰρ αὐτὴ προφάσεις πολ
λοὺς ἀφῆκεν· οζ· καὶ αὐτοῦ δὲ
μοῦ· φασὶ γὰρ ἀσθενεῖς παρίσκων
Καὶ αὐτῶν μᾶλλον τὸ ἴσον συμβρίνος
μοῦ ἐν χῷ ἰῷ·

οα Ὅρα τὸ ἀμβλυωπεῖν
ὁ οὐκ ἦν ὅτι ἀπεκαμμύ
ξαντες αὐτοὶ οὐκ ἠθέλη
σαν βλέπειν· ἀμέλει παρα
κλητικῶς· τοιοῦτόν τι καὶ
ἐν ἑτέροις φησὶν ὁ Χριστός·
οη Μάτην ὀδύρεσθε καὶ
νῦν ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσιν
ὑμῶν προφήταις·
οθ Τὸ μὲν ἀληθὲς μόνον τὸ
μαιον τοῦ θεοῦ· μᾶλλον
εἰ μὴ ἀρέσκει τὸ ἰδιωτικὸν
σαν παρεσκευάσαι καὶ ἀνὰ
πασαν τὴν ἀλήθειαν τὸ
χ πατρὸς· αὐτοῦ ὑμῶν·
τοῦτ' ἔστι τοῦ ἀποστό
μου· τοῦ ἐλέγχου καὶ·
τοῦ διδασκαλικοῦ τοῦ
ὁ ἐλευθερίου·
π Ὁμοίως ἀνθρώπου
δαχθῆ· ὑμῖν πάρεσμεν οἱ
ὑμεῖς δὲ ὡσεὶ μέγας
δὲ ὁ θάνατος

ξδ Ὡς καὶ αὐτὸς ἐγὼ μὴ ζητῶ τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον ἀλλὰ τὸ πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν.

ξε Μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ.

ξϛ Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, ὅτι κατὰ πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε.

ξζ Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστιν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνήρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός.

ξη Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

ξθ Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· ἓν γάρ ἐστι καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ.

ο Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω.

οα Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν.

οβ Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός·

ογ καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

οδ διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους.

οε Πλὴν οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ·

οϛ ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ.

οζ Ἐν ὑμῖν πρέπον ἐστὶν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι;

οη Οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ ἀτιμία αὐτῷ ἐστιν,

οθ γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ δόξα αὐτῇ ἐστιν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ.

π Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ.

πα Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλὰ εἰς τὸ ἧσσον συνέρχεσθε ὑμῶν.

πβ Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω·

πγ δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

πδ Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν·

πε ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ ὃς δὲ μεθύει.

πϛ μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἴπω ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ.

πε Μὴ ἐμὲ μὴ ἐκ τοῦ ἁμαρτάνειν ἀπὸ σοῦ χωρίσῃς· τὸ δὲ ἐκ τοῦ ἁμαρτάνειν ἐμὲ μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτοῦ·
πς Ὁ ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι·
πζ Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
πη Τοῦτο μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὰς ἁμαρτίας μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον·
πθ Ὁ καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσον ἐν τοῖς σπλάγχνοις μου·
ϙ Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀφέλῃς ἀπ' ἐμοῦ·
ϙα Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με·
ϙβ Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν·
ϙγ Ἐξελοῦ με ἐξ αἱμάτων, ὁ θεός, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου·
ϙδ Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου·
ϙε Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις·
ϙϛ Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει·
ϙζ Ἀγάθυνον, κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτωσαν τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ·
ϙη Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους·
ϙθ Ἐπὶ τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ,
ρ ὅτε ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Δοὴκ ὁ Ἰδουμαῖος καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Σαοὺλ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἦλθεν Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.
ρα Τί ἐν τῇ κακίᾳ ἐνδυναστεύεις, ὁ δυνατός; τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν·
ρβ Ἐμελέτησεν ἀδικίαν ἡ γλῶσσά σου, ὡς ξυρὶς ἠκονημένη ἐποίησεν δόλον·
ργ Κατειλήφατε πᾶσαν κακίαν ὑπὲρ τὴν γῆν, αἱ τρίβοι ὑμῶν εἰς τέλος·
ρδ Ἠγάπησας πᾶσαν ῥῆσιν καταποντισμοῦ, γλῶσσα δολία·
ρε Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος, ἁρπάσει σε καὶ ἐκσπάσει σε ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ῥιζώσει σε ἐκ γῆς ζώντων·
ρϛ Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐπὶ αὐτὸν γελάσονται καὶ εἴπωσιν·
ρζ Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη ἐν τῇ ματαιότητι αὐτοῦ·
ρη Ἐγὼ δὲ ὡς ἐλαία κατάκαρπος ἐν οἴκῳ θεοῦ· ἤλπισα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν ἐλέει αἰῶνος καὶ αἰῶνος·
ρθ Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι χρηστόν ἐστιν κατέναντι τῶν ὁσίων σου·

οὐ Ἡ διὰ τὴν διδασκαλίαν· ἢ διὰ αὐτὴν τὴν χρηματίζουσαν ἐφ' αὐτῷ τιμήν.

π Ὅτι ἐδόξαμεν· ὅτι καὶ τὸ μοιχεύσαι αὐτὴν ἔκκλησίαν ἐποίησαν· ἢ ὅτι παρῳκίσαμεν ἢ ἔσπειραν ἐν αὐτῇ, ὥστε τὸ μοιχεύσαι τὸν ἔκκλησιάσαι φάναι.

πα Μὴ γὰρ τὸ φάναι παύσομεν φανατικόν· τοῦτο περὶ σοφίας καὶ ὑπὲρ σοφίας φιλοτιμούμενον· ἀπαρχὴν δὲ αὐτὸ μάλιστα· ἢ ὅτι παρὰ πᾶσι δοκεῖ. ἢ ὅτι παρέξομεν τοῖς τὰ ἐναντία φρονοῦσι κινεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς· ἐπὶ τῷ μὴ δοκεῖν ἡμᾶς ἀπαρχὴν.

πβ Διδάσκειν ὅτι μετὰ τῆς διδασκαλίας. καὶ ὁ πράγματι μὴ διδάσκων οὐδὲν ἧττον αὐτός.

πγ Ὁ μὴ ὁμοίως δυνάμενος ἐκκλησιάσαι ὡς ἐκεῖνος, ἀμβλὺς ἀφίλοτιμος ἀνεπαχθὴς ἀπράγμων· πᾶσι φίλος καὶ ἀβλαβὴς διδάσκαλος· οὐδὲν πρᾶξαι· πλὴν ὅτι μόνοις καὶ ἐν μόνῳ προσδιαλεχθῆναι αὐτῷ μόνῳ.

ὁ ἵνα μὴ ὑπὲρ τῆς τυχούσης.
τὸν δὲ αὐτὸν μὴ τρέχειν μὴ ὑπὸ θλίψεως· οἷς οὐκ ἀρέσκομεν ὡς χαριστέον. ἀμφὶ καὶ ἐκ πάσης αἰδοῦς μὴ σιάζειν αὐτὸν μὲ ἐμοῦ· καὶ τὴν ὡς αὐτοῖς κομᾶν αὐτὸν θλίψεως.

Ἀποδόσθαι δὲ ἐκ τοῦ φανατικοῦ· ὅσα δεῖ μὴ πρὸς χλιότητας ἀχαΐας ἐς χν.

Ἀποδόσθαι ἐκ περιττῶν. ἢ τῆς πολλὰ οἰκοδομούσης ἐκκλησίας ἐς ἐμέ.

Ἀποδόσθαι ἐκ δρόμικομικοῦ καὶ ἰουμιακοῦ τὸ σωματεῖον μου.

Καὶ συμπαραχωρεῖν τοῖς ἐμοῖς.

ϛ΄ Σὺ μὲν ἀφ' ὧν σημαίνουσι· εἰκότως ἂν ὑπόδυ παρόντων περὶ ἀλλήλων
μεταποιοῖτο τὸν τιμῶν·

ζ΄ Ἐρωτᾷ φησὶ καὶ καταμανθάνει μ· ἆρα ἴσοι δὲ τοῖς ἐρωτῶσι·
καὶ ὁπόσοι μένουσι καὶ καταδύονται μοι περὶ ὧν ἐπύθοντο· ἐπεὶ χρὴ
ἐκκλησίαν ἀμαυτροῦσι· τὸ δὲ μερίζεσθαι ἀπὸ ἀμμίμονι·

Παῦρα καὶ μικρὰ δὲ ἡμᾶς ἀδελ
φοὶ σκοπεῖ μὲ τοῦτο τὰς δὲ
χορτασίας καὶ ταῦτα τὰ σιλικά
δαμα παῦρα τὴν δὲ διαχεῖ
λιν ἡμῶν δηλοῖ τοιούτων
τας· καὶ ἐκκλίματα αὐτὰ
τοῦμ· οἱ γὰρ τοιοῦτοι τοῖ
κοι ἰοῦχοι οὐδοῦμόνοι·
ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτῶν μερίδα·
καὶ διὰ τὸ χρηστολογίας
καὶ δυλογίας· ἔχουσι τὸ
σι τὰς καρδίας τοῦμ· καὶ
καλοῦμ· λέγει γὰρ ἡμᾶς μὴ
καλεῖσι πάμπαν ἐφίκω·
χάρας οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν μ·

β΄ Μετὰ γὰρ τὴν διχόνοιαν·
ἃ σοδομηρίσκεται τὰ
σιλικά δαμα·

γ΄ Γίνεται τὰ σιλικὰ δαμα·
ὁρμὴ μὲν ἀφ' ἑαυτῶν·
παρὰ δὲ διδαχὴν τὴν
μὲν ὑποφαινούσαν·

δ΄ Λιμὸς αἱρεῖ τοῦμ· τὰ σι
λικὰ δαμα· ἀπὸ τοῦ
δουλεύειν τοῦμ· ἀπὸ
γαστρί· διόβλ· ὁ τοῦ
δουλεύοντα τοῖς χοῖς ἀλ
λὰ τὴν ἰδίαν μερίδα· δε
λεῖ δὲ τὸν ὑβρίζοντα δοῦ
λον μήτε τοῦ δεσπότου
ἀσχαστρίζεσθαι καὶ
τὴν μερίδα·

ε΄ Χρὴ μὲν ἑαυτὸν ὑβρίζειν
ἀβλ· διὸ δὲ τοῦτο τὸ
λοιπὸν παρὰ σοῦμ· ζ΄
μὲν γὰρ πρὸ τοῦ μὲν ἀπὸ
τὸ αὐτὸ σημαῖνον

ζ΄ Μαλακίαμ· ζ΄ Ὑλικὸν ἀνθρώπων· ἀμφὶ ἀπὸ ἀναβρόων·
η΄ Καὶ ὁπόσοι χύμασι· ἀμφὶ τὸ σαλεύεσθαι ὑβρίζοντας· ἀλλὰ τὸ μὲν ὑβρίζειν
ἡμῶν ὑπαλοιὸς πρὸς ἀλλήλους ἔστω· ἢ βλ· τὸ αὐτοῖς ὑβρίζειν ἡμῶν
τυρ· ἡμᾶς δὲ ὑπαγόντων ἔστω· περὶ οὗ καὶ ἀλλαχοῦ·
θ΄ Τοῖς σαλεύζεσθαι μένοις σφισί·

κε Ἀντὶ μὲν τοῦ τρυφαίνουσι καὶ τρυφῶσιν· ὅτι τὸ ἁγνωμονεῖν. καὶ ὅτι
κα μοιχεύουσιν· ἀντὶ δὲ τοῦ· καὶ τὸν ψεύδεσθαι μισοῦσιν· καὶ τὴν μερίδα
αὐτῶν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ καὶ ὑμοῦ·
κε Μάλιστα καὶ τούτοις τοῖς
μακαρισμοῖς ἀνθ᾽
ὧν φόσι·
κγ Εἰδὲ φίλοι. ὁμοιοῦσι
αὐτοῖς τὸ φιλόμενον·
μὴ παύσασθαι αἰκίζ
ειν· ἵνα μὴ τίσω
μὴν ὑμῖν ταὐτὰ τοῖς μὴ
ὁμοιοῦσι μηδὲ ὁμοίως
φίλοις·
κδ Ὑμιν γὰρ καὶ μὴ φίλοις·
κθ Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου λέγει τὸν
λόγον· ἀλλ᾽ ὑπὲρ πολλῶν
ποιήσων αὐτὸν τὸ
φιλάνθρωπον·

λ Τὰς κοπιώσας ὑμᾶς·
λα πάσας αὐθεντικῶς ὁρίζει τὴν
φαρισαϊκὴν· ἵνα τις πολλὰς
ὑκοπίασον ὑμᾶς·
λβ πάσας δὲ ῥοῦφον τὸν ὑκ
λεκτὸν ὑμῖν κῶν· καὶ τὴν
μερίδα αὐτοῦ καὶ ὑμοῦ·
λγ πάσας δὲ σύμφιτον δὲ
νομιζόμενον· θαυμάσιον·
ὄρεσιν· καὶ τὸ ὡσαύτως αὐτοῖς
αὐλοφόσι·
λδ πάσας δὲ φιλομόνομον καὶ
ουλίαν· μηρέα καὶ τὴν αὐ
λολφὴν αὐτοῦ· καὶ ὁμῶς
πᾶσι καὶ τὸ ὡσαύτως αὐτοῖς πᾶν
ταις φίλοις·
λε πάσας δὲ ἀλλὰ μόνον ὑμᾶς
μὴ ποιήσαι φίλους· αἱ πάσας
ταις ψυχὰς αἱ ὑμῶν ἡσθαι
τοῦ χῦ·

† περὶ κοιμήσεως.

Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος
Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ
Καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός.
τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ
οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ· ἡγιασμέ-
νοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κλητοῖς
ἁγίοις·

† περὶ κοιμήσεως.

Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος
Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ
Καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός.
τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ
οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ· ἡγιασμέ-
νοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κλητοῖς
ἁγίοις·

† περὶ κοιμήσεως.

Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος
Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ
Καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός.
τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ
οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ· ἡγιασμέ-
νοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κλητοῖς
ἁγίοις·

ις Ζ

ιζ (ϟ)

ιθ Α

κ Π

κα

κβ Β

κβ Προσπιμὲν τὸν πόνον ἡμῶν δεόμεθα τοῦ κυρίου
κγ Ὁ υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ νῦν, βασιλεῖς, συνήκατε· παιδεύθητε, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ· δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας· ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Πρόσχες, ἀκουσάτω μου ἡ φωνὴ τῆς δεήσεως μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, κύριε· τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ὀψομαί σε· ὅτι οὐ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐδὲ συνοικήσει σοι πονηρευόμενος· οὐδὲ μὴ ὑποστῇ οἱ παράνομοι ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος· ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν τῷ φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκεν τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ θεός· ἀποπεσέτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἐξώσθητι αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, κύριε.

Τότε ἀναστήσεται ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἀναπαύσεται πᾶσα ἡ γῆ· εἰρηνεύσει καὶ ἡσυχάσει ἀπὸ φόβου πολεμίου· ἐπειδὴ καὶ σὺ κατέπαυσας πάντας τοὺς ἐπανιστανομένους αὐτῇ· ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐγένοντο ἐν τῷ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς.

Λοιπὸν μάθετε, βασιλεῖς, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ θεοῦ· ἐκδικήσει γὰρ τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ ἐκδίκησιν ἀποδώσει τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ· καὶ ἐξιλάσεται τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ τότε ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος καὶ τοῦ θορύβου τοῦ μεγάλου· καὶ ἔσται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψῃ κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπιστρέψει κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ· καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος καὶ τοῦ θορύβου τοῦ μεγάλου· καὶ ἔσται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψῃ κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπιστρέψει κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ· καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος καὶ τοῦ θορύβου τοῦ μεγάλου· καὶ ἔσται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψῃ κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπιστρέψει κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ· καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος καὶ τοῦ θορύβου τοῦ μεγάλου· καὶ ἔσται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψῃ κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπιστρέψει κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ· καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος καὶ τοῦ θορύβου τοῦ μεγάλου· καὶ ἔσται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψῃ κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπιστρέψει κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ· καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος καὶ τοῦ θορύβου τοῦ μεγάλου· καὶ ἔσται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψῃ κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπιστρέψει κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ· καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος καὶ τοῦ θορύβου τοῦ μεγάλου· καὶ ἔσται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψῃ κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπιστρέψει κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ· καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος καὶ τοῦ θορύβου τοῦ μεγάλου· καὶ ἔσται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψῃ κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ἐ ΠΑΡΑΛΙΑΜΒΑΝΕΙ ΔΕ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΕΙΔΟΣ:

κε Ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι παραλιαμβάνειν. οὐ διὰ μὲν τὸ ἴσα τοῖς ἄλλοις ἔχειν διὰ τοῦτο
κδ τοῦτο παραλιαμβάνειν· τοῦτο γὰρ αὐτὸ σὸν τῷ ὑπερέχειν οὐκ ἐᾷ τὰ ἴσα τῶν ἄλλων
παραλιαμβάνειν, οὐδὲ ὅσα ἐλάττω ἐστὶ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ μόνα τὰ ὑπερέχοντα
καὶ ὅσα τὸ τοιοῦτον μέτρον ἐστὶ δικαίως ἔχειν.

κε Ἀναπεπλήρωκε τὸν ἀριθμόν.

κς Ἐν τῷ δὲ ἀδελφοὺς εἶναι τὸ αὐτὸ μέλος. ἵνα μὴ μόνοις τοῖς ἀδελφοῖς
μᾶλλον ἢ τοῖς ὁμοίοις παραλιαμβάνειν, ἐν ᾧ μόνῳ τὰ αὐτὰ μοι· τοῦ τε ἐκ τῶν
μόνοις ἐκ τῶν ὁμοίοις ἐκ
τῶν ὁμοίων διαφοίας
μόνῳ συμφέρουσιν.

κζ Ἰσαριθμίσαντες, ὡς
μηδὲν ὑπερέχειν τὸν
μηδέτερον τῶν
χρόνων.

κη Καὶ ἐν τῷ δὲ μοῦ μὴ τὸ αὐτὸ μέ-
τεσται. οὐ δὲ ἀδελφοὶ ἀλλ' ὁμοί-
ως. τὸ γὰρ μοῦ δηλοῖ
ὅτι ἐστὶ μοι.

κθ Οἱ ἐπὶ αὐτοῖς ὄντες ἐν τῷ
μεγέθει τοῦ χρόνου· οὐ
γὰρ ὁμοίως ἐστὶ τὸν
μεγάλα ἀδικήσαντα
μικρὰ ἀδικῆσαι.

λ Τὸ δὲ παραλαμβάνειν τοὺς
ἀναπεπληρωκότας τὸν ἀριθμὸν
μεγάλα ἀδικήσαντα μικρὰ ἀδικῆσαι. ὅτι τὸν μὲν ἀναπεπληρωκότα τὸν ἀριθμὸν τοῦ χρόνου· ὁ τὰ μεγάλα ἀδικήσας ἀναπεπλήρωκε τὸν ἀριθμὸν τοῦ χρόνου· ὁ δὲ μικρὰ ἀδικήσας οὐκ ἀναπεπλήρωκε τὸν ἀριθμὸν τοῦ χρόνου· ἀλλὰ δεῖ αὐτὸν ἀναπληρῶσαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ χρόνου· ἵνα ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀδικήσῃ ὅσον καὶ ὁ τὰ μεγάλα ἀδικήσας· ἐπεὶ οὐδὲν ἧττον ἐκεῖνος ἀδικεῖ ὁ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀδικῶν ἢ ὁ ἐπὶ βραχὺν μεγάλα ἀδικῶν· ἀλλὰ μᾶλλον ὁ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀδικῶν· ὥστε ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀδικῆσαι

σοφίαν θεοῦ σημ. ἰουδαίοις
δὲ κηρύσσομεν χν̄ν̄ ἐσ
ταυρωμένον. ἰοῡδ. μὲν
σκάνδαλον. ἕλλη̄σ̄ι
δὲ μωρίαν. αὐτοῖς δὲ
τοῖς κλη̄τοῖς ἰουδαίοις τε
καὶ ἕλλησι. χν̄ν̄ θεοῦ δύναμιν
καὶ θεοῦ σοφίαν.

τοῦτο δὲ φησὶ πάλιν
τοῦ λόγου τοῦ
δυνάμεως.
μὲν σοφίαν θεοῦ
σημ. ἰουδαίοις σκάνδαλον
αὐτοῦ σημ. ὅτι τῶν βουλο
μένων ἐν αὐτῷ σῴζεσθαι
θυμοῦται μὴ λύουσι
ἢ τὰ διὰ τῶν ἔργων πρὸς
ὀνειδίζει τοῦ λόγου τὸ
μὴ ὄντα δύναμιν.

ιε̄ ἰουδ. τοῖς δὲ ἕλλησι θῦ ἀπρεπῆ μὲν ὑπὸ
ἰουδ. μὴ δὲ ἕλλησι ἀλόγως καὶ μωρῶς· τοῖς δὲ αὐτοῖς
ἕλλησι δὲ καὶ τοῖς αὐτοῖς· παράδηλῳ μᾶλλον θεὸν καὶ σοφί-
αν αὐτὸν ὑπάρχειν· παρὰ τοῖς σημ. καὶ τοῖς δ. λόγ. τοῖς ,ὅτι θεὸν
ἐκάλουν δι' αὐτὸ ἀρχὴν ὄντα.

ιζ΄ τ κὶ διὰ τοῦτο μκ τισμαῖ φαι μομβύλι· ὃ ἐστὶ μὲν ὡς ὁ ὐλεγόμενον ὁ λεό
σμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θν· ἐπειδὴ οὐκ ἔγνω τὸν θν ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τοῦ θυ.
οἱ δὲ. ἀδόκητον δὲ διὰ τοῦτο ἐποίησε τὸν θν τὸ κήρυγμα τοῦτο· ὅτι σωρίας τοῖς
ἀπειθέσι καὶ ἀσυμφυέσι τῇ μαιδοκίᾳ·

κδ΄ ζ ὁ φίαν θυ· καὶ τὴν ἀπ' ἐμοῦ ὁμολογούμενον σωτηρίαν καὶ τὴν ἀνάγκαι
τίαν· ἢ τοιαῦτα τὰ βλάβη ὄντα ἀμαθηρόμ· ἐμαιδιδώκησόν τι μοῦπου
ὑπὸ τὸν θν καὶ φρομένου ὄντα χορηγὸν καὶ ἀνάγκαι τίαν· καὶ ἡ τῶν

ὁ δὲ θν ἐν ἀρχῇ τῆς σοφίας
τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος
διὰ τῆς σοφίας τὸν θν.
ἐδόκησε τὸ θεὸ διὰ τῆς
μωρίας τοῦ κηρύγματος.
σῶσαι τοὺς πιστεύοντας.
ὅτι καὶ ἰουδαῖοι σημεῖα
αἰτοῦσι· καὶ ἕλληνες

αὐτοῖς σοφῶν μὴ λόγῳ
χρήσασθαι· μωρίαν γὰρ
ἡγοῦνται· μωρίαν δὲ
ἐκεῖνοι τὴν ἀλήθειαν·
ἰδιώτας μὲν γὰρ τοὺς μὴ
λογίους φασὶν εἶναι
θεοῦ τοὺς δὲ ἀγραμμάτους·

κε΄ ζ ἀμφοτέροις δὲ ἰουδαίοις
καὶ ἕλλησι· ἀντὶ τοῦ
σύμπασι τοῦ κηρύγματος·

ιη΄ τ χῦ ἐκήρυσσομεν ἐσταυρωμένον· ὁ μὲν οὖν ἰουδαῖος σημεῖον ἐποίησε μὴ δυνάμενος
ἀρνεῖσθαι καὶ ἀσθενήσας ὅσον ἐκεῖνα· τὸ φαινόμενον· καὶ ὅμως τοῦτο τοῦ θεοῦ
τὰ ἀσθενῆ κρείττονα τῶν ἀνθρώπων ἐστίν· ὁ δὲ μωρὸς ἐκεῖνος ὁ τοῦ θυ λόγος·
σοφίαν ἔλεγεν ἐκείνοις· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ μοι σὺν ἡμῖν ἐκήρυσσε τὸν χῦ· ὃν ἐκεῖνα
μὲν ἐνόμιζε μωρίαν εἶναι τοῦ κηρύγματος· αὐτοὶ δὲ ὄντες πλείονες· ἀρνεῖσθαι οὐκ
ἐδύναντο μᾶλλον τὸν θν· τὸν δὲ χῦ ἐσταυρωμένον ἐκήρυσσον ἐκείνοις· ἡ δὲ
μωρία τοῦ θυ ἐκείνοις ἐκήρυσσε καὶ ἰουδαίοις σὺν ἡμῖν καὶ ἕλλησι
μωρίαν σοφίαν· ἀφ' ἑκατέρων δὲ ἐκείνοις τοῦ χῦ· πι· τοῖς
μὲν γὰρ ἰουδαίοις σκάνδαλον· καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
μωρίαν δὲ ἐκείνοις· οἷς δὲ ἔφη τοῖς καὶ ἰουδαίοις
αὐτὸ μόνον τὸν χῦ ἐκήρυσσε· τὸν ὄντα σοφίαν τοῦ θυ· τὴν δὲ ἰουδ.

νζ΄ Καὶ μερὶς δὲ ἀνατολὴ καὶ δύσις ἐστὶν τούτου τοῦ κόσμου τοῦ αἰσθητοῦ· οἱ δὲ δύο πόλοι ἐν ᾧ κινεῖται ὁ οὐρανὸς τοῦ μὲν ἑστῶτος ἐστὶν ἄξων.

Τοῦτο δέ ἐστιν ὁ τῆς διαστάσεως διὰ μέσου τοῦ κόσμου τοῦ αἰσθητοῦ παρήκων ἄξων· καὶ γύρω δὲ τοῦτον περιφέρεται ὁ οὐρανός.

νηΐ΄ Καὶ πάντα ταχὺ τὰ ἀστερωμένα καὶ τὰ ἀνατέλλοντα ἐπὶ δυσμὰς ἐστὶν ἀνατολὴ καὶ τὰ δύνοντα ἐπὶ ἀνατολὰς ἐστὶν δύσις· καὶ μερὶς δὲ ἀνατολὴ καὶ δύσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τοῦ αἰσθητοῦ

ὁ πρῶτος μὲν δὴ λόγος παρορμᾷ πρὸς τὴν ἀνωμοιότητα τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὰ ἄλλα σώματα, ὁ δὲ δεύτερος πρὸς τὴν ὁμοιότητα τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Πατέρα.

Τὸν λόγον σὰρξ ἐγένετο. Ὁμοίως καὶ τοῦτο ἀνωμοιότητα δηλοῖ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὰ ἄλλα σώματα, ἀλλ' οὐ τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Πατέρα. Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ γένει.

ὅτι τὸ μεσορόμητον τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοί. ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα.

Πρὸς τὸ δοκεῖν μὴ ὑπομιμεῖσθαι τὸν Χριστὸν τὸν ἀπόστολον ἐπιφέρει· ὅτι ὁ λόγος οὐ πολλοὺς σοφοὺς ἐκάλεσεν, οὐδὲ πολλοὺς δυνατοὺς, οὐδὲ πολλοὺς εὐγενεῖς, ἀλλὰ τοὺς ἀγραμμάτους καὶ ἰδιώτας καὶ πτωχούς.

Καὶ ἐκ μερίσεως μόσχου ἡ συνάφεια τοῦ ὁμοίωμα τοῦ χυ. οὐ μόνον ὁμοίωμα ἀλλὰ καὶ πραγμάτων ἀληθῆ τὰ τοῦ ἀληθινοῦ σώματος δόγματα ἰσχυρότερα τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν τοῖς ἐκτὸς καλοῖς ἐπὶ τοσοῦτον προέκοψε μεγαλοφυΐα Ἑλλήνων ὅσον μηδὲν ἐπιδεῖν ἔτι τῶν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἀγαθῶν.

Ἐν τοῖς ἐκτὸς καλοῖς ἐπὶ τοσοῦτον προέκοψε μεγαλοφυΐα Ἑλλήνων ὅσον μηδὲν ἐπιδεῖν ἔτι τῶν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἀγαθῶν. διὸ οὐδὲ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα. ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα. καὶ ὅτε παρῆν τὸ πολλοὶ διὰ τοῦτο παρῆσαν. ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ τὴν ἀλήθειαν ἐδίδασκον.

Καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς καὶ ταπεινοῦ παρόμοια καὶ τὰ ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἀγαθὰ ἐπιδείκνυσι. οὕτω γὰρ μεγάλα καὶ μεγαλοφυῆ. οἱ παντελῶς ἀπόντες ἐκεῖνα τὰ ἀγαθὰ ἐν τῷ παρόντι βίῳ οὐκ ἔχουσι πρὸς τὰ ἐλλιπῆ δόγματα.

ξβ Γίνεται δὲ ἡ θέμις οὐ διὰ τοῦτο τὸ θέμα οὐσία ἐστὶν ἀλλ' ὅτι
οὐ διὰ τοῦτο· οὐδὲ χῶ διὰ τοῦτο αὐτὸν ποιεῖ σοφὸν ἡ θέμις·
οὐ θ αὐτὸν γὰρ παρεισήγαγε μάρτυρα τῶν ἀπ' αἰῶνος·
οὐδὲ Καὶ γὰρ καὶ ἀπὸ τούτου δοθείη μᾶλλον ἂν διὰ τοῦτο καὶ ὁ χῶ· τὸ ἄμωμον ἐπιτηδεύειν
φησὶ καὶ μάρτυρα·
Ὁ υκ ἦλθομεν ἐν ὑπερβολῇ λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων
ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θῦ· οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι
τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ χῦν καὶ
τοῦτον ἐσταυρωμένον· ς
κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φό
βῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ·
καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά
μου· οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις·

ἦλθομ οὐ καθ ὑπεροχὴν
λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλω
ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θῦ·
οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι
τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ χῦν καὶ
τοῦτον ἐσταυρωμένον· ς
κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φό
βῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ·
καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά
μου· οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις

ξγ Ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων
ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ· λαλοῦμεν δὲ σοφίαν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου
οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν
ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν·
ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κύριον
τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν
καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν·
ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ
βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου
τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ·
ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν
τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας
λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς συγκρίνοντες·

ξδ Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ
οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται·
ὁ πνευματικὸς δὲ ἀνακρίνει μὲν τὰ πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται·
τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν χριστοῦ ἔχομεν·

ξ΄ Ὁ δὲ αὐτοῦ λόγος καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖ λόγου σοφίας ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ· καὶ τὸ τοῦ θεοῦ σοφὸν καὶ δίκαιον καὶ ἅγιον καὶ ἀπόρρητον· τοῦτο γὰρ ἡ ἀπόρρητος σοφία τοῦ θεοῦ ἐστιν ἡ ἐν μυστηρίῳ ἀποκεκρυμμένη ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς συγκρίνοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν·

ξ΄ Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί· ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖ σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ·

ξα΄ Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς συγκρίνοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν·

ξβ΄ Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί· ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖ σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ·

ξγ΄ Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς συγκρίνοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν·

ξδ΄ Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί· ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖ σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ·

ξε΄ Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς συγκρίνοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν·

ξϛ΄ Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί· ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖ σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ·

ξζ΄ Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς συγκρίνοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν·

ξη΄ Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί· ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖ σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ·

ξθ΄ Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς συγκρίνοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν·

ο΄ Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί· ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖ σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ·

ξβ Γίνεται δὲ ἡ θεία μωρία διχῶς· ἢ γὰρ ὡς ἀληθῶς μωρία ἐστὶ τὸ θεῖον τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας· αὕτη μὲν γὰρ ἀληθὴς σοφία ἐστίν· ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων ψευδὴς καὶ ματαία· ἢ ὡς μωρία παρὰ τὸν τῶν ἀνθρώπων λογισμόν· ὃν τρόπον καὶ ἡ τοῦ θεοῦ ἀσθένεια κρείττων ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ γὰρ καὶ ἀπὸ τούτου δοκεῖ μωρία καὶ ἀσθένεια τοῦ θεοῦ τὸ ἀμύητον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εἶναι· ὁ γὰρ ἐλθὼν ἐξ οὐρανοῦ καὶ σταυρωθεὶς οὐ σοφίαν ἐπηγγείλατο τοῖς ἀνθρώποις· οὐδὲ σοφιστείαν· οὐδὲ ἀλαζονείαν· ἀλλὰ μόνον τὸν θεῖον λόγον· καὶ τοῦτον ἁπλούστερον· καὶ ὅσον ἐν βραχεῖ· καὶ ὅσον ἐν μέτρῳ· ὥστε μηδὲ ἐν τούτοις ἐπιδεικνύμενος σοφίαν· ἀλλὰ μόνον τὸν θεῖον λόγον· ὃς τοῦτο μάλιστα ἐστὶ θεῖον· καὶ ὅσον ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας ἀπεστερημένον· τοσοῦτον ἐστὶ τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας ἀμείνων καὶ κρείττων· τὸ δὲ ἀμύητον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εἶναι τὸν θεὸν ἐκ τοῦ μὴ γνῶναι τὸν κόσμον διὰ τῆς σοφίας τὸν θεὸν ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ· ἐκ τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι τὸν θεὸν διὰ τῆς σοφίας· εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν· εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας·

ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· κ

ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις· ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ·

κα Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ μὴ γνῶναι τὸν κόσμον διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν· ὅτι ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἡ ἀληθὴς σοφία· ἐν ᾗ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν· εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας·

κβ Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν· εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας·

κγ Ἐπειδὴ γὰρ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσι καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον· Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον· ἔθνεσι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν·

κδ Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν·

κε Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοί· ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα· οὐ πολλοὶ δυνατοί· οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·

κς Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφούς· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά·

κζ Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεὸς καὶ τὰ μὴ ὄντα ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ·

κη Ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·

κθ Ἐκ δὲ αὐτοῦ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ· δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·

λ Ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω·

ξ ☩ ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμᾶς ἐστε· τουτέστι μάθημα μὴ ὂν ὑμᾶς ἔτ᾽ ἄμαθες ποιῆσαι ἐστὶ θῦ·
τοῦτό μοι δῆλον· τοῦτο οὖν ἐν ὑμῖν διὰ τοῦ χῦ· τοι γαροῦν ὁ φήσας μὴ εἶναι ὑμᾶς σοφοὺς
ἢ μὴ τὴν ἀμάθειαν ποιήσαι ἐν ὑμῖν ἀφῃρῆσθαι τοῦ θῦ· ὅσῳ δὴ μᾶλλον ἀνθρωπίνῃ σοφίᾳ
τοῦ θῦ σοφίαν καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἁγιασμὸν καὶ ἀπολύτρωσιν· τουτέ-
στιν ὅτι σοφοὺς καὶ δικαίους καὶ ἁγίους· μᾶλλον ἐν
ὑμῖν αὐτὴν τὴν τούτοις ἐνοῦσαν τίθησι· ὅστις δὴ μὴ ἐν ὑμῖν ἐγένετο·
ἐν σοφίᾳ αὐτοῦ ἐστὶ καὶ δίκαιος καὶ ἁγίαν καὶ ἀπολύτρωσις·

ξα Ὅτι δὲ καθ᾽ ὑπερβολὴν τοῦτο ἐποίησεν ὁ
θῦ· ἵνα μὴ δόξῃ ἑαυτοῖς
μηδὲν ὅλως εἶναι· ἵνα κατὰ-
παυσῃ τοὺς θῦ ἐν ἑαυτοῖς·

ξβ Ὁ υἱὸς τοῦ θῦ σοφὸς ἐστὶν ἡμῖν·
ἀλλὰ δίκαιος τοῦ ἁμαρ-
τίας δὲ ἐστὶν ἀπολύτρωσις· ξδ· ὁ δὲ
μὴ φθείρων τὴν σοφίαν· τοῦ
τέστιν ὁ μὴ μάθημα ποιῶν·

ξγ Μᾶλλον δὲ ἐν τοῦτῳ·
δίκαιον σοφίαν· δικαιοσύ-
νην ἁγιασμὸν καὶ ἀπο-
λύτρωσιν· προστίθη-
σι τὸ ἀπὸ τοῦ θῦ· ἵνα μὴ
ἀφῇ μηδὲν αὐτὸν ὑπολαβεῖν·

σαρκὸς ὑμῶν τοῦτο ἐποίησεν· ὥστε
τοῦ δὲ ὑμᾶς ἐστὲ ἐν χῷ ἰῷ·
ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ
θῦ· δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ
ἀπολύτρωσις·
ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ καυ-
χώμενος ἐν κῷ καυχάσθω· καὶ ἐγὼ ἐλθὼν πρὸς
ὑμᾶς ἀδελφοί·

ξε Ὅρα πῶς σοφοὺς δοκεῖ παρουσιάζειν· περὶ τοῦ μὴ σοφοῖς ποιήσασθαι· ἀπὸ μέρους τῆς
πρώτης· καὶ τότε δικαίοις καὶ ἁγίοις τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος φοιτητάς·
καὶ οὐκ ἀμαθεῖς πάσῃ τρανῶς καὶ· τοῦτο γὰρ δηλοῖ ἡ ἀπολύτρωσις·
πάντα δηλονότι γέγονε ταῦτα· ἵνα μὴ δόξωσιν ἑαυτοῖς τι μομφὴν ἔχειν· μᾶλλον δὲ
ἵνα μὴ τοῦτο καυχῶνται· ἀλλὰ τὸν θῦ· αἰνοῦντες δὲ αὐτὸν ἐπιδείκνωσαν ἐν
τῷ μὲν μηδὲν ἑαυτοῖς φρονεῖν τε·

ξζ ☩ ἐπεὶ καὶ ὅτι ἡ σοφία ἡμῶν ἀφῄρηται· καὶ οἱ δοκοῦντες μεμερισμένης
σοφίας προστίθησι· καὶ ἵνα ἐν αὐτῷ ὁ καυχώμενος καυχάσθω· ἐν τοῖς δοκοῦσι μόνοις
πεπλουτηκέναι τὸ μαρτύριον·

οὐ δ' ἀλλὰ μὴν ἀπορήσειέ τις καὶ δικαίως ἂν λέγων· εἰ μὴ ἔστιν ἡ σοφία καὶ ἡ φρόνησις ταὐτόν, ἀλλ' ἑτέρα τις ἀρετή, τί ποτε ἐστὶν ἑκατέρα καὶ ποῖον τῶν τῆς ψυχῆς μορίων ἀποτελεῖ; ἐπεὶ γὰρ ἐν τῷ βίῳ τὰ μὲν ἐπιστητὰ τὰ δὲ ἐπιτηδευτὰ ὁρῶμεν, καὶ τὰ μὲν ἐπιστητὰ ἐν τοῖς ἀρίστοις ἐπιστητοῖς, τὰ δὲ ἐπιτηδευτὰ ἐν τοῖς ἀρίστοις ἐπιτηδευτοῖς, ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὴν σοφίαν ἐν τοῖς ἀρίστοις ἐπιστητοῖς καὶ τὴν φρόνησιν ἐν τοῖς ἀρίστοις ἐπιτηδευτοῖς. ἔστι δὲ ἄριστα τὰ ἐπιτηδευτὰ ἃ τοῖς ἀρίστοις ἐπιτηδεύεται· ἄριστα δὲ ἐστὶν ἃ τοῖς ἀρίστοις ὑπάρχει· ἄριστοι δὲ τῶν ἐπιστητῶν οἱ θεοί· ἐπιστητὰ δὲ καὶ ἐπιτηδευτὰ ἃ τοῖς θεοῖς ἐστιν ἐπιστητὰ καὶ ἐπιτηδευτά· ἀλλ' οὐκ ἐπιτηδευτὰ μὲν ἃ τοῖς θεοῖς ἐστιν ἐπιτηδευτά, ἐπιστητὰ δὲ οὐκ ἔστιν ἃ τοῖς θεοῖς ἐστιν ἐπιστητά· οὐκ ἄρα ἐπιστητὰ μὲν ἃ τοῖς θεοῖς ἐστιν ἐπιστητά, ἐπιτηδευτὰ δὲ οὐκ ἔστιν ἃ τοῖς θεοῖς ἐστιν ἐπιτηδευτά· ἐπιστητὰ ἄρα

πς Τίδὲ λέγει τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. τοῖς χῦ μαθηταῖς. καὶ τοῖς ἐν
ἑνὶ πνεύματι ὁμοίως τὴν πίστιν. ἁγίοις μὲν λέγει τοὺς ἐν
ἀρετῇ λαμπρῶς βιοῦντας. καὶ ἐν πᾶσιν ἀνεπιλήπτους
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ πορευομένους. πιστοὺς
δὲ καὶ τοὺς ἐν τῷ βαπτίσματι τὸν ὑιοθεσίας ἀξιωθέντας
καὶ ἐν τῇ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριτι ἐνδυναμωθέντας.
ἀλλ' ὅτι προσήκει τὸ τοῦ προφήτου:

πς ἁγίαν αὐτοῦ οὐκ ἐν ἀρχῇ. ἐπεὶ
δὲ τοῖς μαθηταῖς ὁ θς τοῖς
ἁγιασθεῖσιν αὐτόν. ἡμεῖς
δὲ ὁ θς ἁγιασθέντες διὰ
τοῦ πνς αὐτοῦ. τὸν γὰρ πνα
πολλαχοῦ μὲν καὶ τοῦ
καθ' ἡμᾶς θῦ.

πζ ἐν ἰῶ ὡς ὑδρίᾳ. ἐμφέρ
ἐν τῷ σῶσαι μεταβάλλεται.
ὅτι ἐν ὑδρίᾳ ἐστὶ μεμελλεῖ
πᾶσα ἁπλῶς ἀμέμπτως. οὐ
διαμένει μέσος σοφίας. οὐ
γὰρ οὐκ ἐν ἰῶ ἐν ὑδρίᾳ ἐστὶ
τὰ μυστήρια:

πη ἐν ταῖς καρδίαις τὰ μέλη
τοιαῦτα μαθήσονται.
ἐφ' ἑαυτῶν τὸ πνα τὸ
καθ' ἡμᾶς θῦ δοὺς ἐν
ἡμῖν. ὃ καὶ διδάσκει
θεμένη μαθήν. ἐν τοῖς
ἀποῤῥήτοις ἰῶν τὸ
μυστήριον. διὸ καὶ τοῖς ἁγίοις ἐδόκει θεμένη διδασκάλου. τὸ δὲ ὁρᾶσθαι.
οὐκ ἀγνοίας δηκτικὸν ἀλλὰ τοῦ μὴ πόρρω ὑπάρχειν ἡμᾶς θῦ:

ὁ ἐν ἁγίοις ἐστηκὼς ὁ χς τῶν ς:

ὁ χὸς τῶν ὁρίων ἁγία ὁμοίως. ἀλλὰ τῶν τρυφῶν τῆς φθορᾶς:

ω ἐστηκὼς: Βάθη τοῦ θῦ φησί. τὰς ἀνθυπάτας αὐτοῦ ὃ
διαμαθεῖν οὐσας ἡμᾶς οἱ νεομύστας: κστρι

Βάθη τοῦ θῦ φησί. τὸν ἱερὸν γραμματομικὸν κρυμμάτων καὶ ἀπο
θέσεως μυστήριον. ἰῶν δὲ λέγει τὸ πνα ταῖς ταμιείοις ἀποκαλύπτειν
θέλοντι τὸν θῦ ἐν ἡμῖν ἀποφαίνοντα τὸν μὴ ὄντα:

Kindly send me a copy of your latest catalogue
and price list. I shall be glad to receive
your lowest quotations for the supply of
the following goods:-

1. Cotton piece goods, white and printed
2. Woollen cloth, suitable for winter wear
3. Silk fabrics, plain and figured
4. Ready-made garments for men and boys
5. Boots and shoes, leather and canvas
6. Hats, caps and umbrellas
7. Crockery, glassware and enamelled ware
8. Hardware, cutlery and tools
9. Stationery, paper and writing materials
10. Toys, sports goods and musical instruments

Please also send samples where available,
and state your terms of payment and
delivery. I hope to place a large order
with you if your prices are competitive.

Yours faithfully,

κγ ψ ιχτιλεὸμὲν οὖν ἐμοί. τὸν πατέρα μου ἐφίλησα διὰ τὸν υἱόν· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὸν πατέρα μου· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὸν ἀδελφόν μου· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὴν μητέρα μου· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὴν γυναῖκα μου· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰ τέκνα μου· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὴν ἐμαυτοῦ ψυχήν· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὸν ἑαυτοῦ βίον· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὴν ἐμαυτοῦ σάρκα· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὸν ἑαυτοῦ αἷμα· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰ ὀστᾶ μου· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰ νεῦρα μου· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰ μέλη μου· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς τρίχας μου· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰ ὄνυχάς μου· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰ ὦτά μου· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τοὺς ὀφθαλμούς μου· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὸν ἐμαυτοῦ νοῦν· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς ἐμαυτοῦ αἰσθήσεις· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς ἐμαυτοῦ ἐνθυμήσεις· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς ἐμαυτοῦ ἐπιθυμίας· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς ἐμαυτοῦ ἐννοίας· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς ἐμαυτοῦ ἐπιστήμας· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς ἐμαυτοῦ ἀναμνήσεις· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς ἐμαυτοῦ ἀναλογίας· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς ἐμαυτοῦ ἀναλογισμούς· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς ἐμαυτοῦ ἀναλύσεις· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς ἐμαυτοῦ ἀναστάσεις· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς ἐμαυτοῦ ἀναβάσεις· διὰ τὸν υἱὸν ἐμίσησα τὰς ἐμαυτοῦ ἀναπαύ

ρπθ Ὡς γὰρ οἱ δημιουργοὶ τοῦ ἀνθρωπείου σώματος οὐδὲν οἱ δημιουργοὶ μόριον τοῦ ἡλίου ἐστίν, οὕτως οὐδὲ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων οἱ δημιουργοὶ μόριον ἡ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦθ'.

ρ οἱ κοντακιονίστ: Πῶς οὖν ἐστιν ὁ λόγος ὁ τοῦ θεοῦ καὶ σοφία καὶ πνεῦμα καὶ δύναμις καὶ σοφία τοῦ πατρός, ὁ δὲ ἄνθρωπος μόριον ἐστὶ τῆς κτίσεως; ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦθ' ὅτι μέν ἐστιν ἄκτιστον, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐδείξαμεν· ὅτι δὲ καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἄκτιστα, ἐκ τῶν ἑξῆς ἐπιδείξομεν.

ρα Πρὸς οὖν τοὺς λέγοντας τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ κτίσματα εἶναι, ἐροῦμεν ὅτι εἰ κτίσματα ἐστὶ τὸ πνεῦμα καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ, ὅσοι μὲν τῶν ἁγίων ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ πνευματοφόροι καὶ θεοφόροι ἐλέχθησαν, ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἐλάλησαν καὶ προεφήτευσαν, ἐν τῷ λόγῳ τοῦ θεοῦ καὶ τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκτίσθησαν καὶ ἐδημιουργήθησαν· ὁ δὲ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς οὐκ ἐν τῷ λόγῳ τοῦ θεοῦ καὶ τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκτίσθη καὶ ἐδημιουργήθη, ἀλλ' ὁ λόγος καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· ὁ γὰρ λόγος καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ λόγῳ τοῦ θεοῦ καὶ τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκτισμένος καὶ δημιουργημένος· ἐν τῷ λόγῳ γὰρ τοῦ θεοῦ καὶ τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκτίσθη καὶ ἐδημιουργήθη τὰ πάντα· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν ἓν τῶν πάντων· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ δημιουργὸς τῶν πάντων· ὁ δὲ δημιουργὸς τῶν πάντων οὐκ ἔστιν ἓν τῶν πάντων· ὁ γὰρ δημιουργὸς τῶν πάντων ἐστὶν ὁ θεός· ὁ δὲ θεὸς οὐκ ἔστιν ἓν τῶν πάντων· ὁ γὰρ θεὸς

κα΄ Κ αὐτοκαλύπτῳ τοῦ θεοῦ τὸ εἶδος γυναικὸς σῶμα· μᾶλλον δὲ ἀκρίβειαν τοῦ θεοῦ τοῖς καθαροῖς· ἀκριβὲς δὲ τοῦτο οὐδὲν οὕτως ὡς τὸ μὴ ἴσασι· καθαρὸν δὲ τὸ μὴ μιαίνεσθαι· ἡ μιαίνουσα δὲ ἡδονὴ ἐν τῷ ἁπτῷ·

κβ΄ Κ αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἐν τοῖς ἁγίοις ἀγαθὸν ἐν τῷ μὴ ἁπτῷ τοιοῦτον· ὅτι γε καὶ ἐν ἀκαθάρτοις ἡ γυνὴ καὶ

ξβ Τί γὰρ ἐμαὶ μὴ θέμις μὴ δὲ ὡς ἀποστόλοις τισὶ τὸ θεῖον μυστήριον σοφίας αὐτὸς μὲν
ὀνειδίζω ἀπο· ὁ δὲ χ̄ς̄ μὴ δὲ ὡς ἀποστόλοις αὐτὸν τοιοῦτος σοφὸν ἐμὲ δέχεσθαι·
ξγ̄, θ αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐμὲ κηρύσσων χ̄ν̄· διὸ μαρτύριόν μου τοῦτο ἐστὶ
ξδ̄ Κ αὶ γὰρ καὶ ἀπὸ τούτου ὁδοῦ μάσασθαι καὶ ὁ χ̄ς̄· τὸ αὐτὸ δὲ ἄγγελον τινα
φησὶ κηρύξαι·
Ο ὐκ ἦλθον ἐν ὑπεροχῇ λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων
ξε̄ ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ
Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· κ
ξς̄ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρίμης
σοφίας λόγοις·

ξβ̄ Τ ὴν μὲν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμῶν λόγων ἐκ τοῦ πνεύματος
ξγ̄ ἔχειν φησὶν ἐν ἑαυτῷ καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ· ἐν ἀποδείξει δὲ πνεύματος
καὶ δυνάμεως τὸ κήρυγμα αὐτοῦ γεγενῆσθαι· ἐν πειθοῖς δὲ ἀνθρίμης
ξδ̄ σοφίας λόγοις οὐκ εἶναι τὸν λόγον αὐτοῦ· ἐν ἀποδείξει δὲ πνεύματος καὶ
δυνάμεως τὸν λόγον αὐτοῦ εἶναι· ἵνα μὴ ἡ πίστις ἡμῶν ἐν σοφίᾳ ἀνθρίμης
ξε̄ ᾖ ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ· ἐν ἀποδείξει δὲ πνεύματος καὶ δυνάμεως τὸν λόγον
ξς̄ αὐτοῦ γεγενῆσθαι· ἐν πειθοῖς δὲ ἀνθρίμης σοφίας λόγοις οὐκ εἶναι τὸν
λόγον αὐτοῦ· ἐν ἀποδείξει δὲ πνεύματος καὶ δυνάμεως τὸν λόγον αὐτοῦ εἶναι·
ἵνα μὴ ἡ πίστις ἡμῶν ἐν σοφίᾳ ἀνθρίμης ᾖ ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ· ὅτι
ὁμοίως ἐν ἀποδείξει

ولا يجوز أن يكون الأول مبتدأ والثاني خبره، لأن الأول نكرة والثاني معرفة، والنكرة لا تكون مبتدأ إلا إذا كان الخبر ظرفاً أو جاراً ومجروراً، وهذا ليس كذلك. ولا يجوز أن يكون الثاني مبتدأ والأول خبره، لأن الثاني معرفة والأول نكرة، والمعرفة لا تكون خبراً للنكرة إلا إذا كان المبتدأ ظرفاً أو جاراً ومجروراً، وهذا ليس كذلك. ولا يجوز أن يكون الأول مبتدأ والثاني خبره، لأن الأول نكرة والثاني معرفة، والنكرة لا تكون مبتدأ إلا إذا كان الخبر ظرفاً أو جاراً ومجروراً، وهذا ليس كذلك. ولا يجوز أن يكون الثاني مبتدأ والأول خبره، لأن الثاني معرفة والأول نكرة، والمعرفة لا تكون خبراً للنكرة إلا إذا كان المبتدأ ظرفاً أو جاراً ومجروراً، وهذا ليس كذلك.

وقد ذكر بعض النحاة أن الأول يجوز أن يكون مبتدأ والثاني خبره، وأن الثاني يجوز أن يكون مبتدأ والأول خبره، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً مقدماً والثاني مبتدأ مؤخراً، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً مقدماً والأول مبتدأ مؤخراً، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هو، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هو، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً إن شاء الله، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً إن شاء الله، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً إن شاء الله تعالى، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً إن شاء الله تعالى، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً إن شاء الله تعالى ويرجى.

وقد ذكر بعض النحاة أن الأول يجوز أن يكون مبتدأ والثاني خبره، وأن الثاني يجوز أن يكون مبتدأ والأول خبره، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً مقدماً والثاني مبتدأ مؤخراً، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً مقدماً والأول مبتدأ مؤخراً، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هو، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هو، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً إن شاء الله، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً إن شاء الله، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً إن شاء الله تعالى، وأن الثاني يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً إن شاء الله تعالى، وأن الأول يجوز أن يكون خبراً لمبتدأ محذوف تقديره هذا هو الذي كان يقال إنه سيأتي غداً إن شاء الله تعالى ويرجى.

οε Ἀλλὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τὰ ὄντως ὄντα μόνα ἐμπνεόμενα τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις καὶ προφήταις τοῦ ἁγίου θεοῦ μόνοις παρεγένετο· καὶ διὰ τοῦτο ἡ σοφία μόνη τῶν ὄντων ἐστὶν ἁγία πνεύματος·

οϛ Εἰ γὰρ ἦν ἐν τῇ σοφίᾳ ἀμιγὴς καὶ ἀκήρατος καὶ ἁγία τῶν ὄντων ἡ σοφία καὶ ἁγίου πνεύματος ἐμπνεομένη καὶ ἁγιαζομένη· τὸ δὲ ἅγιον καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον πρὸς ἁγιότητος μετουσίαν ἐστὶ τὸ μετέχον καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἀπὸ ἁγίου πνεύματος·

οζ Εἰ γὰρ ἡ σοφία ἐν τοῖς ὑπὸ τὸν θεὸν ἁγίοις καὶ ἁγιαζομένη καὶ ἐμπνεομένη ἁγία ἐστὶ καὶ ἁγιαζομένη καὶ ἐμπνεομένη, τὸ δὲ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐμπνεόμενον καὶ ἁγιαζόμενον ἐστὶ τὸ μετέχον τοῦ ἁγίου πνεύματος, τὸ δὲ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐμπνεόμενον καὶ ἁγιαζόμενον ἐστὶ τὸ μετέχον τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἡ σοφία ἄρα ἐστὶ τὸ μετέχον τοῦ ἁγίου πνεύματος·

οη Εἰ γὰρ ἡ σοφία ἐστὶ τὸ μετέχον τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον, τὸ δὲ μετέχον τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶ τὸ μετέχον καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον, ἡ σοφία ἄρα ἐστὶ τὸ μετέχον καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον· καὶ διὰ τοῦτο ἡ σοφία μόνη τῶν ὄντων ἐστὶν ἁγία πνεύματος·

οθ Καὶ ἐπεὶ τοῦτο μόνον, διὰ τοῦτο ἐστὶ καὶ μόνη τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγιαζομένη καὶ ἐμπνεομένη·

π Καὶ ἐπεὶ ταῦτα καὶ συμπαύομαι τοῖς παροῦσι· ἀλλὰ ὑμᾶς ἐγὼ ἐπὶ τὸν μεσσίαν ἰησοῦν τὸν θεοῦ υἱὸν ἄρχομαι παρακαλεῖν· ἐν ᾧ μόνῳ ἐστὶν ἡ ἀληθὴς καὶ ἀμώμητος σοφία· μόνῳ γὰρ οἱ ἀληθεῖς καὶ ἀμώμητοι σοφοὶ ἐμπνέονται·

ος Ἀλλὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τὰ ὄντως ὄντα μόνα ἐμπνεόμενα τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις καὶ προφήταις τοῦ ἁγίου θεοῦ μόνοις παρεγένετο· καὶ διὰ τοῦτο ἡ σοφία μόνη τῶν ὄντων ἐστὶν ἁγία πνεύματος·

οα Εἰ γὰρ ἦν ἐν τῇ σοφίᾳ ἀμιγὴς καὶ ἀκήρατος καὶ ἁγία τῶν ὄντων ἡ σοφία καὶ ἁγίου πνεύματος ἐμπνεομένη καὶ ἁγιαζομένη· τὸ δὲ ἅγιον καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον πρὸς ἁγιότητος μετουσίαν ἐστὶ τὸ μετέχον καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἀπὸ ἁγίου πνεύματος·

οβ Εἰ γὰρ ἡ σοφία ἐν τοῖς ὑπὸ τὸν θεὸν ἁγίοις καὶ ἁγιαζομένη καὶ ἐμπνεομένη ἁγία ἐστὶ καὶ ἁγιαζομένη καὶ ἐμπνεομένη, τὸ δὲ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐμπνεόμενον καὶ ἁγιαζόμενον ἐστὶ τὸ μετέχον τοῦ ἁγίου πνεύματος, τὸ δὲ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐμπνεόμενον καὶ ἁγιαζόμενον ἐστὶ τὸ μετέχον τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἡ σοφία ἄρα ἐστὶ τὸ μετέχον τοῦ ἁγίου πνεύματος·

ογ Εἰ γὰρ ἡ σοφία ἐστὶ τὸ μετέχον τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον, τὸ δὲ μετέχον τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶ τὸ μετέχον καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον, ἡ σοφία ἄρα ἐστὶ τὸ μετέχον καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγιαζόμενον καὶ ἐμπνεόμενον· καὶ διὰ τοῦτο ἡ σοφία μόνη τῶν ὄντων ἐστὶν ἁγία πνεύματος·

οδ Καὶ ἐπεὶ τοῦτο μόνον, διὰ τοῦτο ἐστὶ καὶ μόνη τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγιαζομένη καὶ ἐμπνεομένη·

πα Καὶ ἐπεὶ ταῦτα καὶ συμπαύομαι τοῖς παροῦσι· ἀλλὰ ὑμᾶς ἐγὼ ἐπὶ τὸν μεσσίαν ἰησοῦν τὸν θεοῦ υἱὸν ἄρχομαι παρακαλεῖν· ἐν ᾧ μόνῳ ἐστὶν ἡ ἀληθὴς καὶ ἀμώμητος σοφία· μόνῳ γὰρ οἱ ἀληθεῖς καὶ ἀμώμητοι σοφοὶ ἐμπνέονται·

πς Τοῖς δὲ ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐπ' αὐτῆς. τοῖς μὲν κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

πε

εἰ γὰρ ἄμφω σαμ. οὐκ ἂν
τὸ μεῖζον τῆς δόξης ἀφαι-
ρῶσαμ. ἀμφότερα γὰρ ἐκ-
νικᾶται. αὐξάνεται δὲ τὸ
οὐκεῖδος ἐὰν ὁ ὑσονοῦν
κουσθ. καὶ ὁσονοῦν καρ

πε

ε πρὸς δὲ τοῖς ἀμοιρεῖ τοῖς ὀχ καὶ δοξείας ἡ δοκεῖ. ὁρᾶτε ὅσῳ χεῖρον ἡμᾶς,
ἢ αὐτὸ μὲν δόξης ἀμοιρεῖ. δικαίως ἴσως τοῦ μὲν οὐδὲν μέρος ἔχειν τοῦ παρὰ τοῖς
πολλοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐκβάλλεσθαι φιλοσοφίας καὶ δοξάζεσθαι:
ε καὶ ἀρ' ὅσῳ ἧττον δόξης ἐστὶν ἄξιον τοῦτο, τοσούτῳ μᾶλλον ἀξιοῖ δόξης
ἐκεῖνος ἐστὶν ἐκβεβλῆσθαι μόνον τοῦ:
ε ἐμοὶ δὲ τὸ τοιοῦτον ἀρχὴν μὲν τοῦ καὶ ὅσον τοῦτο δόξης ἀφαιρεῖσθαι τὸ μέρος δ'
καὶ τὸν ταπεινὸν. ἀλλ' ὅμως ἀφεῖσθαι μοι δοκεῖ τὸ μέρος τοῦτο. ἡ γὰρ ἐξ ἁπάν-
των. οὐκ ἂν τὸ μεῖ-
ζον δόξης ἀφαιρεθεῖεν. οὐδ' ἂν
τοσοῦτον ἀφεθεῖεν ὅσον ἐμοὶ
φθόνου μὴ ὄντος. ἀλλ' ἐκεῖνος
μὲν ἐκ τοῦ ἴσου ἐκβεβλῆσθαι
χῇ. καὶ δικαίως ἐκβέβλη-
ται τοῦ ἀμοιρεῖν τοῦ
ἀμαθοῦς. οὐ τοῦτο
ὁ ἐμὲ μέρος. δικαίως
ἀπὸ κτήματος ἐλεύθερος
ὁ ἀμαθὴς μὲν μεθύσης.
ἀλλ' ἀπὸ φιλοσοφίας ἀπο-
τυφλοῦσθαι, οὕτως
μοιρίσας τὸ καίτοι. ὅτι
ἡμᾶς ἄξιόν τι τὸ
σωτηρίας τοῖς ἔργοις
τῆς ἀνδρείας τοῦ, οὐκ ἀμφισβητήσομεν. ἐκ τοιούτων μᾶλλον
λογόκτου φθόνου αἴρουμεν οἱ. ἵνα σοφὸν μὲν τὸν θεὸν καὶ δίκαιον
μόνον τὸν, καὶ αὖ τὴν καταστολὴν ἡ ἀσεμνότητα μὴ
ε μοὶ δοκεῖ πρὸς τοῦτο παραθέσεως οἰκονομίας μᾶλλον τὸ ὅλκὸν
ἔχειν ἀμφοῖν. οὐκ ἂν μὲν ἀφεῖσθαι. τί ὅτου μᾶλλον ἀφεῖσθαι:
Καὶ τί δή. οὐκ ἂν μὲν ὁ φθονερὸς ἀπὸ τοῦ μακαρίου ἀφεῖσθαι. οὐχὶ τί ὅτου μᾶλλον
ἀνάγκη δὲ τὸν ἐπιεικῆ μᾶλλον τῶν

πθ ὡς τοῦ γὰρ θεοῦ τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον οἰκονομούμενα τοῦ ἀνθρώπου
ρ ποιεῖται. οὕτως οὐδὲ τοῦτο θεῖον ἐστὶν οἰκονομία. ἡ μὲν τοῦ πάθους τοῦ θεοῦ.
οἰκονομία: Πῶς δὲ σοφίαν ἐκάλεσε τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν
καὶ τοσαύτην· ὁ γὰρ θεὸς ἐκ τῶν παρόντων τὸ μέτρον ἐποιήσατο τοῦ
λόγου· μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν μελλόντων θεωρεῖται· ἀλλὰ τὸ πάθος τοῦ θεοῦ ἐνόμισε μέγα,
ἵνα μὴ δόξῃ μέγα τὸ χάρισμα· οὐ τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ θεοῦ· τοσοῦτον τὸ κατὰ τὴν
οἰκουμένην τοῦ κυ·

ρβ Τί γὰρ οἱ δοκιμάζοντες τὸν
σοφὸν· εἰ μὴ τὸ πάθος τοῦ
σοφοῦ· ὅτι καὶ τὸ πάθος τοῦ
θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί·
καὶ τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων·
ρα ὁ γὰρ θεὸς οὐδενὸς χρείαν
ἔχει σοφίας· ἀλλὰ τὸ πάθος τοῦ
ἀνθρώπου ἐστὶ σοφία·
ρβ Τί οὖν μᾶλλον· ὁ τὸν πλησίον
σοφὸν ἡγούμενος ἢ τὸν θεὸν
μωρὸν· ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων τὰ κρείττονα συμβουλεύεται·
ὅστις μόνος ἐστὶν ἀγαθὸς καὶ τέλειος· ἀλλὰ τὸ πάθος τοῦ θεοῦ ἐνόμισε μέγα,
ἵνα μὴ δόξῃ μέγα τὸ χάρισμα· οὐ τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ θεοῦ· τοσοῦτον τὸ κατὰ τὴν
οἰκουμένην τοῦ κυ·

Τί γὰρ οἱ δοκιμάζοντες τὸν
σοφὸν. εἰ μὴ τὸ πάθος τοῦ
σοφοῦ· ὅτι καὶ τὸ πάθος τοῦ
θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί·
καὶ τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων·
ὁ γὰρ θεὸς οὐδενὸς χρείαν
ἔχει σοφίας· ἀλλὰ τὸ πάθος τοῦ
ἀνθρώπου ἐστὶ σοφία·
Τί οὖν μᾶλλον· ὁ τὸν πλησίον
σοφὸν ἡγούμενος ἢ τὸν θεὸν
μωρὸν· ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων τὰ κρείττονα συμβουλεύεται·
ὅστις μόνος ἐστὶν ἀγαθὸς καὶ τέλειος·
ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἔρις ἐν ὑμῖν· οὐκ ἐν
σοφίᾳ ἐστὲ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε·
ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἔρις ἐν ὑμῖν· οὐκ ἐν
σοφίᾳ ἐστὲ καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε·
ὅταν γὰρ λέγῃ τις· ἐγὼ μέν εἰμι παύλου·
ἕτερος δὲ· ἐγὼ δὲ ἀπολλώ· οὐκ ἄνθρωποι ἐστε·
ὅταν γὰρ λέγῃ τις· ἐγὼ μέν εἰμι παύλου·
ἕτερος δὲ· ἐγὼ δὲ ἀπολλώ· οὐκ ἄνθρωποι ἐστε·

κβ̄ Κ αὐτὰ μὲν οὖν τὸν ἀνὴρ τὸν ἐν ἀμφιβολίαις τυφλὸν μόνον ἐποίησεν ὁ κύριος ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅλοις ἐπιτιμᾷ καὶ ἐλέγχει καὶ ἐπιστομίζει τοὺς ἐν ἀμφιβολίαις ὄντας καὶ ἀπορίαις καὶ ἀγνοίαις καὶ ἀμαθίαις καὶ πλάναις καὶ ἁμαρτίαις καὶ ἀσεβείαις καὶ ἀνομίαις καὶ ἀκαθαρσίαις καὶ πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς ἐν κακοῖς οὖσιν καὶ ἐν κακίαις καὶ ἐν ἁμαρτίαις καὶ ἐν ἀνομίαις καὶ ἐν ἀκαθαρσίαις καὶ ἐν

ϛ̄ Διατί δὲ ὁ αὐτὸς οὐδαμοῦ φησι· ὅτι ἡμεῖς ἓν σῶμα ἐσμεν· διὰ τοῦτο οὖν καὶ σύσσωμα αὐτοῦ καὶ σάρκες καὶ ὀστᾶ λέγει· ἵνα μὴ τὸ ἐκ τῆς ὕλης ἐνθυμηθῶμεν· διὰ τοῦτο οὖν καὶ ἐν τῇ θείᾳ τραπέζῃ τὸν τύπον παραδίδωσιν· ἵνα μὴ τὸ ἐκ τῆς ὕλης ἐνθυμηθῶμεν· διὰ τοῦτο οὖν καὶ ἐν τῷ βαπτίσματι τὸν τύπον παραδίδωσιν· ἵνα μὴ τὸ ἐκ τῆς ὕλης ἐνθυμηθῶμεν· διὰ τοῦτο οὖν καὶ ἐν τῷ μύρῳ τὸν τύπον παραδίδωσιν· ἵνα μὴ τὸ ἐκ τῆς ὕλης ἐνθυμηθῶμεν· διὰ τοῦτο οὖν καὶ ἐν τῷ ἐλαίῳ τὸν τύπον παραδίδωσιν· ἵνα μὴ τὸ ἐκ τῆς ὕλης ἐνθυμηθῶμεν· διὰ τοῦτο οὖν καὶ ἐν τῷ ὕδατι τὸν τύπον παραδίδωσιν· ἵνα μὴ τὸ ἐκ τῆς ὕλης ἐνθυμηθῶμεν· διὰ τοῦτο οὖν καὶ ἐν τῷ ἀέρι τὸν τύπον παραδίδωσιν· ἵνα μὴ τὸ ἐκ τῆς ὕλης ἐνθυμηθῶμεν· διὰ τοῦτο οὖν καὶ ἐν τῷ πυρὶ τὸν τύπον παραδίδωσιν· ἵνα μὴ τὸ ἐκ τῆς ὕλης ἐνθυμηθῶμεν· διὰ τοῦτο οὖν καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι

λά Ὅτι δὲ ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος μείζων ἐστὶ τοῦ τῆς σελήνης κύκλου.

λβ Μετὰ τοῦτο δείκνυσιν ὅτι καὶ ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος μείζων ἐστὶ τοῦ τῆς σελήνης κύκλου. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τούτου ἐστίν· ἐπειδὴ γὰρ ἡ ἐκλειπτικὴ γραμμὴ ἐφάπτεται τοῦ τῆς σελήνης κύκλου κατὰ τὸ ἀπόγειον αὐτοῦ καὶ τὸ περίγειον, ἐφάπτεται δὲ καὶ τοῦ τοῦ ἡλίου κύκλου κατὰ τὸ ἀπόγειον καὶ τὸ περίγειον, ἀλλὰ τὸ ἀπόγειον τοῦ τῆς σελήνης κύκλου ἐγγύτερόν ἐστι τοῦ κέντρου τοῦ παντὸς ἢ τὸ ἀπόγειον τοῦ τοῦ ἡλίου κύκλου, τὸ δὲ περίγειον τοῦ τῆς σελήνης κύκλου ἀπώτερόν ἐστι τοῦ κέντρου τοῦ παντὸς ἢ τὸ περίγειον τοῦ τοῦ ἡλίου κύκλου,

κδ Ἐμπλείονα μεμέρισται τοῦ λοιποῦ ὁμοίοις ἴσα μέρος. δ΄ πέντε μονάδες μεμερισμένοι
τοῦ ἑνὸς τοῦ ... ἴσα λοιπὰ ἑαυτοῖς ὄντα.

κε Ὁ μεμερισμένος εἰς ἴσα τῷ ... ἐμμέρου. ὁ γὰρ ὅσον ἐστὶ τὸ μέρος τοῦ μεμερισμένου
χωρὶς ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτόν· ἐμμέρης ἐστὶν ὁ δὲ ὅσον οὐ φύσει ἴσα μέρη ἔχων
τοῦ ἑνὸς καὶ τὸ ὅλον αὐτοῦ διαστάθηται· ὅρα γὰρ τί προσβλητέον.
ὅσα δὲ ἔχει ὅσα ἐστὶ τοῦ ἑνός· τοσαυταπλάσιόν ἐστιν ὅσον φύσει ἴσα ἔχει,
ὅσα μονάδων· τοσαυταπλάσιον καὶ μεμερισμένον· οἷον ἐὰν μερισμοῦ
αὐτοῦ ὄντος· τοῦ διπλῆ μέσου
καὶ ὁμοίου καὶ μέσου ἕως
τοῦ τὰ ὅρια καὶ τὰ μέσα
ἴσα τὸν τῆς μεσότητος
ἕνα, διπλάσιον τοιοῦτον
τοῦ προσβλητέου.

Μέρος μέρος ἐστὶ καὶ μέρη τὸ
πολλαπλάσιον καλεῖται· ὅσα γὰρ
αὐτοῦ μέρη ἐστὶ τοσαῦτα καὶ
ἐκεῖνο μέρη ἐστὶ τοῦ ὁμοίου καὶ
πολλαπλάσιον τοῦ μέρους.

κς Ἐστω μονὰς ἡ Α καὶ ἀριθμὸς ὁ ΒΓ καὶ ὅρα εἰ ἡ Α τοῦ ΒΓ μέρος ἐστὶ καὶ
μέρη καὶ ἐὰν μέρη ἐστὶ πόσα. καὶ ἐπεὶ ἡ Α τὸν ΒΓ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ
μονάδας.

κζ Ἐστω ἀριθμὸς ὁ Α καὶ ἀριθμὸς ὁ ΒΓ καὶ ὅρα εἰ ὁ Α τοῦ ΒΓ μέρος ἐστὶ καὶ
μέρη καὶ ἐὰν μέρη ἐστὶ πόσα. καὶ ἐπεὶ ὁ Α τὸν ΒΓ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ
μονάδας.

κη Ὁ αὐτὸς δὲ τοῦ προτέρου τοῦ τοιούτου ὁμοίου καὶ τοῦ αὐτοῦ.

κθ Τὸ δὲ μέρος τοῦ μέρους ἐστὶ καὶ μέρη τὸ πολλαπλάσιον τοῦ πολλαπλασίου καὶ
τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ μέρη τὸ πολλαπλάσιον τοῦ πολλαπλασίου καὶ τὸ αὐτὸ
μέρος ἐστὶ καὶ μέρη τὸ πολλαπλάσιον τοῦ πολλαπλασίου καὶ τὸ αὐτὸ μέρος
ἐστὶ καὶ μέρη τὸ πολλαπλάσιον τοῦ πολλαπλασίου καὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ
μέρη τὸ πολλαπλάσιον τοῦ πολλαπλασίου καὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ μέρη τὸ

ιβ΄ Ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἁμαρτάνειν ἑαυτὸν ἀδικεῖ καὶ ἁμαρτάνει εἰς ἑαυτόν·
ιγ΄ ὁ δὲ καὶ τὸν πλησίον βλάπτει καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον ἁμαρτήμασιν ἐστίν·
ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἁμαρτάνειν ἑαυτὸν ἀδικεῖ καὶ ἁμαρτάνει εἰς ἑαυτόν·
ὁ δὲ καὶ τὸν πλησίον βλάπτει καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον ἁμαρτήμασιν ἐστίν·
ιδ΄ Ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ἁμαρτήμασιν· ἐν μὲν γὰρ τοῖς πρὸς ἑαυτὸν ἁμαρτήμασιν
ἐστὶν ὁ μὴ βλάπτων τὸν πλησίον, ἐν δὲ τοῖς πρὸς τὸν πλησίον ὁ καὶ βλάπτων·

ιε΄ Ὁ ὑποδεέστερος μισθὸς ἀπὸ τοῦ ὑπερβάλλοντος.
ὁ γὰρ ὑπηρέτας χιλιάδας ἔχων ἑκατὸν μυριάδας ἔχει·
ὁ δὲ μυρίους ἔχων οὐκ ἔχει ἑκατὸν μυριάδας·
ὁ μὲν γὰρ ἑκατὸν μυριάδας ἔχων ἔχει καὶ τὰς μυρίους·
ὁ δὲ μυρίους ἔχων οὐκ ἔχει καὶ τὰς

κε΄ Ὁ καὶ τὸ ἐξ ἡμισείας τρόπον τινὰ μέρος ἐν ἑαυτῷ περιέχει καὶ ἐν τῷ μείζονι τῷ ἡμιολίῳ καὶ ἐν τῷ ἐπιμορίῳ τῷ ἐπογδόῳ καὶ ἐν τῷ ἐπιμερεῖ τῷ ἐπιτρίτῳ καὶ ἐν τῷ πολλαπλασιεπιμορίῳ τῷ διπλασιεπιτρίτῳ καὶ ἐν τῷ πολλαπλασιεπιμερεῖ τῷ διπλασιεπιτετάρτῳ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπ' ἄπειρον.

κς΄ Τοῦτο δὲ ἐν μὲν τοῖς ἀρτίοις ἐπὶ πολλῶν ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐν τοῖς περισσοῖς ἐπὶ τῶν πολλαπλασίων τῶν ἀρτίων.

κζ΄ Πρὸς τὸν διδασκαλικὸν ὁρισμὸν τῆς μεσότητος· ἡμεῖς δὲ διὰ τοῦ ἡμετέρου ὁρισμοῦ τὸ μέσον ἐν τῇ ἀναλογίᾳ ἐπεδείξαμεν· γράφεται δὲ ὁ ὁρισμὸς οὗτος.

κη΄ Ὁ ἰσομεταβλητὸς ὑπὸ διδασκαλικοῦ ὁρισμοῦ.

κθ΄ Πρὸς τὸν διδασκαλικὸν ὁρισμὸν τῆς ἁρμονίας· ἡμεῖς δὲ διὰ τοῦ ἡμετέρου ὁρισμοῦ τὸ μέσον ἐν τῇ ἀναλογίᾳ ἐπεδείξαμεν· γράφεται δὲ ὁ ὁρισμὸς οὗτος.

λ΄ Καὶ τὸ πέρας ἁπλοῦν ἐστι σημεῖον· ἀφ' οὗ δὲ ἄρχεται ἕτερον οὐκ ἔστιν· ἀδελφοὶ μετὰ τοῦ μέσου ἀπ' ἐναντίας ἀφ' ἑκατέρου τοῦ μέσου· ἐν μὲν τῇ συνεχεῖ ποσότητι τὸ μὲν ὑπερέχον τῷ ἴσῳ ὑπερέχεται· ἐν δὲ τῇ διωρισμένῃ τὸ μὲν ὑπερέχον τῷ ἴσῳ ὑπερέχει· ἐν δὲ τῇ ἀναλογίᾳ τὸ μὲν ἡγούμενον τῷ ἑπομένῳ ἴσον ἐστί· τὸ δὲ ἑπόμενον τῷ ἡγουμένῳ ἴσον ἐστί· τὸ δὲ μέσον ἑκατέρῳ ἴσον ἐστί· καὶ ἐν τῇ ἀναλογίᾳ ἄρα τὸ

ὀυ μὲν δὲ χαίρομεν· ἀλλὰ χαίρομεν· διὸ καὶ ὁμολογοῦμεν·
τοιοῦτος ἡμῖν ὁ μέγας ἀπόστολος διάκειται· οὐ γὰρ ταῦτα πάσχομεν τῶν καὶ μὴ
αὐτὸς δράσαντες· ἀλλὰ τοῖς χριστοῦ πόροις ἀμιμούμενοι· μᾶλλον δὲ τοῖς
ἀνωθεν μομφὴ ζώμεθα·
τοιοῦτος ἡμῶν σωτὴρ σὰρξ καὶ ἀληθῶς καὶ ἀδιάκριτος ἡνώθη·
ταῦτα μαθόντες μὴ ὑπὸ τὰ αὐτὰ συναπτέσθωσαν· πολλὴ γὰρ ἡ ὑπο-
μονὴ πρὸς τὸ κατορθοῦσθαι· τοῦ λόγου δεῖ ἡμῖν πρὸς ὃν ὁ ἀγὼν ἡμῖν·

μοι ταῖς ἰδίαις χρῆσθαι· μᾶλλον
ρούμενοι· ὁμολογοῦμεν· διὸ
κόμενοι· ἀμφότερα· καὶ
σθαι· καὶ ἀπὸ τοῦ
λούμενοι· ὃς περιελὼν
μοι τοῦ κόσμου ἁμαρ-
θίαν· ὃς καὶ περὶ
ημεν ὄντες ἁμαρ-
τωλοί· ὃς ἐστὶν
γαπηκὼς μου τὸν

Λ μετὰ τοῦ αὐτοῦ πνεύ-
ματος καὶ σὺν τοῖς
ρώμασιν ἀδιαιρέτως
καὶ ἀσυγχύτως
μενοι καὶ ἀπαθῶς
ἀπολαμβάνοντες
σμὸν ὑποτιθέμε-
ἑαυτοὺς ὑποτιθέ-
ἀλλήλοις·

Ὡσπερ οὖν χαίρομεν ὅτι
σι· καρυθυμοῦντος
δὲ μὴ μαρμάτων· ἵνα
πρὸς καὶ αὐτὸ ὁ μὲν δρέ-
μὴ μέγα· ἡ γὰρ μὴ σ
δὲ καὶ ἀπὸ σφοδροτή-
τοις· τὴν μὲν σ μέγαν δρέ
μὴ τὸν ὄφιν ὁ σῶμεν
τὸν χαρίσματι μὲν σὺ
δὲ μὴ μάρτυρι τιμῶ·

ῥίπτομεν μάτων τὸ σπέρμα μου· ὃ τὸν ἰδρῶτα τῆς ἡμῶν ἀποτίχ
ζωὴ μὴν δὲ καὶ σώματος τοὺς ὁσιωτάτους ἀθλοφόρους τῶν
χίμεθα δὲ καὶ σχίσματα ἡμᾶς ταῦτα ἄγραπτα, ἀλλ' ἵνα μου θητήσω-
ἡ γὰρ ἀστὴ καὶ ἁγαπᾶ, δι' ὃ μόνον ταῦτα πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν
πει· οὐ γὰρ σημαθηταί σ· ἀλλ' ὡς τὴν μείσ πρόσκαιρον· σύμφω
τὴν μοι δὲ ἡ· ὡς τὴν φορτικὸν μέρη ται· ἢ ἀνάπαυσιν ἕξει ται·

κγ΄ Καὶ μὸν καὶ οὗτοι τὸ ἄλμα μεν· ἵνα μὴ ἐφ' ἡμῖν ἐσόμενον ἐλάττωσι τοῦ πλημμελήματος· ὃ μὴ ἐξ ἡμῶν τοῖς τοιούτοις τοῖς τοῦ πονηροῦ ὑπουργοῦσι συμβαίνοι· ἀλλὰ οὐ διὰ τοῦτο παραιτητέα ἁμαρτάνουσι φησίν·

κδ΄ Ἀπὸ τοῦ μὴ θέλειν μὲν τοῦτο τὸ ἁμαρτάνειν ὁμολογεῖ τοῦ ἑκουσίου τυγχάνειν· ἐξ ὧν καὶ ἀπαίτητοί σὺν κόμοιμάζεται· τί ἄρα ποιητέον ὅπως μὴ θέλοντες ἁμαρτάνωσιν·

κε΄ Ἴσως μελετητέον·

ὅλως δὲ καὶ κοινῶς ὑμῖν τὸ ἄλμα προμάζεται· καὶ τοιαύτη τις προμάζεται· κἂν τις οὖν ὑμῖν τοῖς θέλουσι ὁμοιοῦσθαι· ὅσοι τε γῆμαι καὶ κάπηλοι τοῦ πρὸς ὄλεθρον· καὶ ὑμεῖς τε φυσιοῦσθε μᾶλλον ἐξ ὧν καὶ θλίβεσθε· ἵνα οὖν ἐξαρθλιῶσι μὴ ὑμᾶς τὸ ἐξ ἀρθμοῦ τοῦ ποιήσασθε· ἀφ' ὧν μὲν γὰρ ὃς ὃ πρὸς μὲν τοῖς σώμασι· παρὸ δὲ τοῖς πνεύμασι· ἵνα δὴ

κς΄ Γὰρ ὑμᾶς τοῦ μὴ ἐμπλησθῆναι· καὶ μὴν ὅτι φησὶν ἐμπλησθῆναι· ἀντὶ τοῦ οὐχὶ μὴ αὐτοὺς καὶ λιμοκτονῆσαι· ἀλλ' ἵνα ἐξαρθλιῶσι θλιβῶσι καὶ μὴ μεμψιμοιρῶσι· ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀφορμὴν λαμβάνωσιν·

κζ΄ Οὐμᾶς τοῦ μὴ πεινᾶν·

Ὅταν δὲ ἀφθονίαν ἐπὶ τοῖς σώμασιν ἔλθωσιν αὐτοῖς ποιήσωσι· διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῖς πνεύμασιν ἐπαίρονται·

κη΄ Ὅταν δὲ καὶ διώξωσιν αὐτούς· καὶ οὐδὲ τιμῶσιν αὐτοὺς ὡς προφήτας· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαίρωνται·

κθ΄ Ἀπὸ τοῦ μὴ θέλειν μὲν τοῦτο ἁμαρτάνειν ὁμολογεῖ· καὶ οὐδὲν ἧττον αὐτοῖς συμπαθητικῶς προσίεται· ἀμφοτέραις μὲν αὐτοὺς ἐπιτιμᾶν·

πρὸς ἡμᾶς.

ιη Ἐπειδὴ οὖν τὸ ἀναίμακτον τῆς ἡμῶν ἱερουργίας καὶ τοῦ μετὰ θάνατον
τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος διορθοῦται καὶ αὐτὸ θανάτου μετὸ δέδοται δ:
κθ Ἡ αὐτὴ κατάστασις ἐστὶ τοῖς ἁγίοις ὅταν ἀθροισθῶσιν· ἐν ἑνὶ μιᾷ ὁδῷ ἐν ἑνὶ μιᾷ
ὑπάρξει· τὴν τῶν ἀγαθῶν μετοχὴν καὶ ἀφθαρσίαν σπου-
δάζειν· τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν τοῦ θεοῦ δεδιέναι μὴ ἀθροισθῶσιν ἐν τῇ
χορείᾳ τοῦ κυρίου, ἢ ἀφωρισθῶμεν·

ά Τὸ δὲ θύομεν καὶ ἐσθίομεν· τοῦτό ἐστι· συμμέτοχοι γινόμεθα τῆς παρὰ τοῦ
Ἰησοῦ κ(υρίο)υ καὶ δεσπότου ἡμῶν τιμῆς· ἀλλ' οὐδὲν
κοινὸν ἔχομεν μετὰ τῶν εἰδώλων· οὐδὲ γὰρ
εἰσὶν οὐδὲν μᾶλλον τοῦ θεοῦ· οὐδὲ
ἄξιοι· ἀλλ' ἡ ἀξία αὐτῶν
μόνον παραβάτης· ὁ μὲν
δὲ μετέχων ἀξίως· ἐπεὶ
ὁ μὲν μετέχων χωρὶς θεοῦ
ἐσθίει κρίμα ἑαυτῷ·
δώρων μετέχομεν τῶν
τοῦ θεοῦ ἐπιδείξεως·

ά Ἵνα μὴ ἀφῶμεν τοῦτον τὸν
τρόπον ἀπὸ τοῦ ἁγίου
πνεύματος· ἢ ἀριθμοῦ
τιμωρίαν ἢ ἀφορισμοῦ
τῆς ἐκκλησίας· ἢ
ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας
ἀποστολικῆς παραδόσεως·

ὁμοπαθοῦσι δαιμονίοις δηλο-
σκω· οὐ σε μὲν δεῖ κοινωνὸν γενέσθαι
δαιμονίων· ἐφ' ὅσον δὲ σὺ μέτοχος
σαι τιμῆς· ἐλάττονα δὲ τὰ
χόμενα πρὸς σὲ ἐκ τοῦ θεοῦ
θεσίαν· καὶ μὴ φοβοῦμαι οὐ τὸ
λόγομεν τὸ μὴ φυσιοῦσθαι·
ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ
ἀγαπῶσι κλάσαι τοῦ θυ·
ἀλλὰ ἀγαπᾶ· ἢ μὴ θέλοις·
ἢ μὴ ἀρέσκοι τοῦ τε πραοῦ τητος·

κέλευσεν ὁ κύριος τὸν ἄρτον· τοῦτο
γάρ ἐστι τὸ σῶμα μου. ὁμοίως καὶ τὸν
οἶνον μίξας τῷ ὕδατι εὐλόγησεν καὶ
ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων·
τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τῆς καινῆς
διαθήκης· ὃ ὑπὲρ πολλῶν ἐκχυννόμενον
ἀφέσεως ἁμαρτιῶν ἔδωκεν. ὃ καὶ ἡμεῖς
ποιοῦντες ἀναμιμνήσκομεν ἑαυτοὺς τοῦ
θανάτου τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν
καὶ ἐγειρόμεθα ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
καθὼς καὶ αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐφάνη τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς
ταῦτα ἃ καὶ ἡμῖν παραδίδομεν καὶ
ἐξηγούμεθα ἐκ τῶν γραφῶν τῶν προφητῶν
τὰ περὶ αὐτοῦ καὶ τὰ περὶ τοῦ εὐαγγελίου
καὶ τὰ περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ποτηρίου
καὶ τοῦ ἄρτου καὶ τὰ περὶ τῆς εὐχαριστίας
ἃ καὶ ἡμεῖς ἐκμανθάνομεν καὶ ἐξηγούμεθα
καὶ ἐκμανθάνοντες ἐκ τῶν γραφῶν
ἐξηγούμεθα καὶ ἐκμανθάνοντες ἐκ τῶν
γραφῶν ἐξηγούμεθα καὶ ἐκμανθάνοντες
ἐκ τῶν

ع ٣ ٢ ١ ٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١ ٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١ ٠

ιδ ἐστι δὲ ταῦτα μέλαν μαστὸς δορκὰς
ιε πρόβατον μόσχος ἔριφος ἀμνὸς μέλι στρουθίον ἀλεκτρυὼν
τρυγὼν περιστερὰ νεοσσὸς ἐλάφου ἔριφος ἀμνὸς
ταῦτα γὰρ ἁρμόζουσι τῇ ἁγίᾳ καὶ ἀμώμῳ
ιζ ἐκκλησίᾳ· καὶ τοῖς τῶν ἁγίων
ἀποστόλων καὶ μαθητῶν
ὁμοίοις καὶ τοῖς τῶν
ἁγίων μαρτύρων·
ὅτι τὸν ἀνταθλήσαντα
καὶ τὸν στεφανωθέντα
ταῦτα δεῖ θύεσθαι·
ιη Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα ταῦτα
θύειν ὅμοια τοῖς ὑγιαίνουσι
μὴ ἐξεῖναι ἀλλὰ τὰ
ἀσθενοῦντα μόσχον
ἔριφον ἀμνὸν
ιθ Μετὰ τοῦ δωματοῦ καὶ
τοῦ ἁλὸς μόσχαν ἀσύνδε
τον ἢ τιλωμένου δύνειν·
κ Καὶ τὸν σὸν μὲν ἀδελφὸν
ὅταν τοιοῦτον ᾖ τὸν
ἁγιαίδλοφον μαίτρων·
ὅτι τὸν δὲ δαίμονα
καὶ τὸν μὴ θέλοντα μὴ
χρῆσθαι· διὸ καὶ ἐξ ἀκα
θάρτου ὀνομάζομεν τὸ
μέλι· καὶ γὰρ καὶ τὴν
τιλωμένην θύειν ὁποίαν
οὖσαν οὐδὲν ἀπὸ σοῦ

7

ιε ΒΟΡΤΑΖΟΜΕΝ· μέλι
θύμεν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις
θύμεν καὶ ἐλαίας καὶ σὺν
μάχους· ἀμύγδαλα θύμεν
μόσχον ἔριφον ἀμνὸν
ιζ μέλι στρουθίον ἀλεκτρυόνα
πόρμοις τοῦ κόσμου τοῦ
του· λὶ τοῖς πλεομόκταις·
λὶ ἀρταξιμ· λὶ εἰδομολά
τραις· ὃς δὲ φάγεται ἀρα
κτοῦ κόσμου δὴ ὀλθειν·
ιη Νυμὶ δὲ ἄρα ταῦ μὶμ μὶν συ
μαμαμὶμισθαι· ὃ αὖ τὶς
ἀδελφὸς ὁμοιάζει θόμβῳ
λὶ πόρμος· λὶ πλεομόκτης·
λὶ ἁγιομαίτρης· ἢ λοίδορ·

κθ̄ Διατρέπω τὸ ἀκολούθως τῷ ἀκολούθως καὶ τὸ ἀκολούθως τῷ
ἀκόλουθος. τὸ δὲ μετέλθομεν τῷ ἐλθόντες καὶ τὸ ἀπαντήσομεν
τῷ ἀπαντήσαντες.

λ̄ Μετὰ τὸ τοιοῦτος ἐστὶν ἀμφίβολα. ἢ τοῦ μὲν ἀκούσαντος
διαστροφή. εἰ τὸ μὲν ἀκούσαντος τὸ τοῦ ἀκούσαντος ἀκοῦσαι
μετὰ τοῦ ἀκούσαντος τοῦ τοιούτου ἀκούσαντος.

λ̄α Παλαιστρεύω τὸ ἀγωνίζομαι. τοῦτο τοῦ. τὸ μὲν ἀγῶνα ἀγωνίζομαι
λέγεται δεύτερον. τὸ αὐτὸ μὲν δὴ καὶ περὶ τοῦ. τὸ λοιπὸν ἀκόλουθα
ἀλλ' οὐκ ἀκόλουθα
ἀλλ' οὐδὲ ἐλθόντες οὐκ
ἐλθοῦσι μὲν ἀλλὰ τοῦ
τοῦτο οὐκ ἀκούσαντος; ἢ δῆλον
οὖν ὅτι ἐκ τοῦ ἀκούσαντος
ἀκοῦσαι. ἀπαντήσαντες ὡς
θέαν τοῦ. ἀλλ' οὐκ ἀπαντήσαντες
μοι ἀλλὰ δι' ἐκείνους. ἀλλ' οὐκ λβ̄
μέλλομεν ἀπαντᾶν ἐρῶ ὅτι.
μὴ οὐκ εἰς οὐδὲ κείνους καὶ
πότερον καὶ ταῦτα οὐδὲ λγ̄
φόνε. ἢ οὐκ οἶδα τί ὅτι οὐ
διαστατέον ἀλλ' ἓν ὄνομα
ῥομφαίας· μὴ ὅτι
μᾶλλον. οὔτε πορεύομαι· οὔτε

ἐρῶ μοι

κ̄ Ὁ γὰρ αὐτὸς μισεῖ ὃν φιλεῖ καὶ ὁ φιλῶν τὸν μισούμενον ὑπ' αὐτοῦ ἐναντίως ἔχει πρὸς τὸν ἕτερον.

κᾱ Ἀλλ' οὐχὶ καθὼς ἡ ἀριθμητικὴ ἀριθμὸν ἀριθμῷ τὸν αὐτὸν συντίθησι καὶ οὐδέποτε ἄριθμος ἄρτιος ἄρτιον ἢ περισσὸς περισσὸν ἀποτελεῖ.

κβ̄ Ἀλλ' ὅμοιον τὸν δεύτερον ἀριθμὸν ἀριθμῷ τῷ πρώτῳ συντίθησι καὶ οὐχ ὅμοιος ἀριθμὸς γίνεται ὁ τρίτος ἀλλ' ἄνισος καὶ ἑτεροῖος τοῖς ἀφ' ὧν γέγονεν· ἡ δὲ αὐτὸν ἀριθμοῦ μὲν ὁ τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων ἀριθμῶν τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀποτελεῖ καὶ ἑτεροῖος ἢ ἔχει τὰ ἀφ' ὧν γέγονεν ἀριθμοί.

κγ̄ Ἡ κατὰ τὸ ἴσον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀριθμητικὴ ἀνάλογον ἐστὶν ἡ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀριθμοῖς ἀνάλογον οὖσα καὶ ἐναλλὰξ ἀνάλογον ἐστίν· ἡ δὲ κατὰ τὸ ἴσον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀριθμητικὴ οὐκ ἐναλλὰξ ἀνάλογον ἐστίν· ἡ ἄρα ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀριθμοῖς ἀνάλογον οὖσα οὐκ ἐναλλὰξ ἀνάλογον ἐστίν.

κδ̄ Ἡ κατὰ τὸ ἴσον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀριθμητικὴ ἀνάλογον ἐστὶν ἡ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀριθμοῖς ἀνάλογον οὖσα καὶ ἐναλλὰξ ἀνάλογον ἐστίν· ἡ δὲ κατὰ τὸ ἴσον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀριθμητικὴ οὐκ ἐναλλὰξ ἀνάλογον ἐστίν· ἡ ἄρα ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀριθμοῖς ἀνάλογον οὖσα οὐκ ἐναλλὰξ ἀνάλογον ἐστίν.

κε̄ Ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς πρώτους ἔχει καὶ ἐλαχίστους ἀριθμοὺς τοὺς αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν· ἡ δὲ αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν· ἡ ἄρα αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν.

κ̄ϛ̄ Ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς πρώτους ἔχει καὶ ἐλαχίστους ἀριθμοὺς τοὺς αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν· ἡ δὲ αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν· ἡ ἄρα αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν.

κ̄ζ̄ Ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς πρώτους ἔχει καὶ ἐλαχίστους ἀριθμοὺς τοὺς αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν· ἡ δὲ αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν· ἡ ἄρα αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν.

κ̄η̄ Ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς πρώτους ἔχει καὶ ἐλαχίστους ἀριθμοὺς τοὺς αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν· ἡ δὲ αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν· ἡ ἄρα αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν.

κ̄θ̄ Ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς πρώτους ἔχει καὶ ἐλαχίστους ἀριθμοὺς τοὺς αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν· ἡ δὲ αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν· ἡ ἄρα αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν.

λ̄ Ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς πρώτους ἔχει καὶ ἐλαχίστους ἀριθμοὺς τοὺς αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν· ἡ δὲ αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν· ἡ ἄρα αὐτὸν μετροῦντας καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς μετροῦσιν.

ρκε Βρέμεται δη ταῦτα, τὰ δὲ λεγόμενα δὲ τὰ μὲν ἀληθῆ ἐστιν ἃ λέγει ὁ ἀπόστολος·

ρκϛ Ὡς γὰρ ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις ἀφ' ἑαυτῆς ἀδύνατος ἦν τὸν θάνατον καταλῦσαι καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐνεργῆσαι, ἵνα μὴ ἀεὶ ἐν τῷ θανάτῳ ὑπάρχῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος, οὕτω καὶ ἡ τοῦ σώματος φύσις ἀφ' ἑαυτῆς ἀδύνατος ἦν ἀναστῆναι καὶ ἀθάνατον γενέσθαι.

ρκζ Ὁ γὰρ ἀπόστολος φησὶ· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· οὐ τὸ προϋπάρχον ἄλλο τῷ τὸ ἀναστησόμενον, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἀφθαρσίᾳ ἐνδυσάμενον, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις φησὶν ὁ αὐτός· δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν· ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖκος;

ρκη Εἰ τοίνυν οὕτως ἔχει, ἀναγκαῖον καὶ τὰ μέλη καὶ τὰ μόρια τοῦ σώματος ἐκεῖνα ἀναστῆναι ἃ καὶ νῦν ἐστιν·

ρκθ Μὴ γὰρ ἄλλο μέν τι ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ τοῦ Χριστοῦ, ἄλλο δέ τι τὸ ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἀναστὰν καὶ ἀθάνατον γενόμενον· τὸ γὰρ σῶμα ἓν καὶ ταὐτόν ἐστιν ἀμφοτέρων, οὐκ ἐπειδὴ ἀφθαρσίαν ἐνεδύσατο, διὰ τοῦτο καὶ ἄλλο τι γέγονεν ἢ ἐστὶν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ μένει τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ ἀφθαρσίᾳ· καὶ εἷς μὲν ὁ τοῦ Χριστοῦ ἐστιν ἄνθρωπος, εἷς δὲ καὶ ὁ τῶν μαθητῶν· καὶ τὸ σῶμα οὐκ ἄλλο τι παρὰ τοῦτο γέγονεν, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἀφθαρσίαν ἐνεδύσατο· οὐκ ἄρα ἄλλο τι ἀνέστη ἢ ὃ καὶ ἐτέθη· τὸ γὰρ αὐτὸ ἀνέστη ὃ καὶ ἐτέθη· τὸ δὲ αὐτὸ ἐστὶν οὐκ ἄλλο τι παρὰ τοῦτο· οὐκ ἄρα ἄλλο τι ἀνέστη ἢ ὃ καὶ ἐτέθη·

σ Εἰ τοίνυν οὕτως ἔχει, ἀναγκαῖον καὶ τὰ μέλη καὶ τὰ μόρια ἐκεῖνα ἀναστῆναι ἃ καὶ νῦν ἐστιν·

σα Μὴ γὰρ μείζονα δεῖ ἀναστῆναι τὰ τοῦ Χριστοῦ μέλη καὶ μόρια ἢ ὅσα ἐν τῷ σώματι τῷ ἐκ τῆς παρθένου ἐγένετο καὶ ἐν τῷ σταυρῷ ἐκρεμάσθη καὶ ἐν τῷ τάφῳ ἐτέθη· οὐ γὰρ ἄλλο τι ἀνέστη ἢ ὃ καὶ ἐτέθη· ταῦτα γὰρ ἦν ἃ καὶ ἐτέθη·

μς Ἐὰν οὖν ὁ μὲν χῦ μόριον ᾖ τὸ ἐν ἡμῖν ἀνθρώπινον ἡ δὲ μοῖρα
σωμα ἁγιάζεται τὸ μετ' αὐτοῦ σῶμα·

μζ Πρὸς τοῦτο ἀπαντήσομεν, ὅτι τοῦτο δυνάμει σπουδῆς τοιαύτης
ὁ ἀνθρώπινος τοῦ χῦ νοῦς ἐποίησε· μόνος γὰρ ἀλλ' οὐ τὸ
λοιπὸν μέρος αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ἵνα τὸ σῶμα πρόσωπον ἀσφαλῶς

μη Πάλιν δὲ ἐροῦσι τὸν προφητικὸν λόγον· ἐν ἡμέρᾳ ἀναπαύσεως
σου· ὅταν δὲ· ὁ νυμφίος ἀπ' ἐμοῦ ἀρθῇ τότε νηστεύσουσιν
τὸ αὐτὸ καὶ τοῦτο μέρος
μετὰ τοῦ θεοῦ λόγου· καὶ
τοῦτο ἐστὶν ἡμῖν πόρρω·

νθ Ἐπειδὴ τοίνυν ἀφορμὴν
τοῦτο λαμβάνουσι· πόσον
δή ἐστι τὸ μέρος τὸ ἡμέτερον
μέλος· ὅτι οὐ σώζεσθαι
δυνάμενον ἄνευ τοῦ χῦ·
καὶ ἵνα
τοῦτο ἐξετάσωμεν πόρρω·

ξ Ὅρα πῶς διὰ μιμημάτων
τὸ μόριον τοῦτο τοῦ
σώματος τοῦ χῦ προ
φέρει τὴν ἑαυτῆς μερίδα
ἀφ' ὁμοιωμάτων·

ξα Ὅτι οὐ τοιοῦτόν ἐστιν ἡμῶν τὸ
μέρος ὑπὲρ ἡμῶν τεθνηκός, πρὸς
μένεται· μᾶλλον τὸ
μέλος ἡμῶν σαρκικὸν·

ξβ Ἢ ὅτι διὰ μέσου τοῦ ἁγί
ου πνεύματος πρὸς τὸν χῦ·

καὶ ἡμεῖς ὁ ἀνθρώπινος
δυνάμει ἐστὶν αὐτοῦ· οὐκοῦν
ἀνάγκη τὰ σώματα ἡμῶν
μὴ μόνον μὴ χῦ ὄντα μέλη· ἀφ' ὧν
οὐ τὰ μέλη τοῦ χῦ ποιεῖ
σθαι πόρρω ἐστὶν μέλη· μᾶλλον δὲ
τὸ· ἢ οὐκοῦν δεῖ πόρρω τὸ μέλος
σθαι μέλη· ὅτι ἀναγκαῖον
καὶ ἡμᾶς ἁγιάζεσθαι· φανε
ρὸν τὸ τῶν προφητῶν·

ξ: περὶ γάμου καὶ χρείας καὶ ἀγαμίας:

νξ΄ Β΄ πρὸς οὖν λέγοντας μὴ δεῖν γαμεῖν ἀπὸ τοῦ· δοκεῖ σοι καλὸν εἶναι ἄνθρωπον μὴ ἅπτεσθαι γυναικός· διὰ τοῦτο ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω· τὴν γυναῖκα ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί·

νξα΄ Γ΄ γυνὴ σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλ' ἡ γυνή·

νξβ΄ Δ΄ μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε· ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν·

νξγ΄ Ε΄ τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην οὐ κατ' ἐπιταγήν·

νξδ΄ Ϛ΄ θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ ὁ μὲν οὕτως ὁ δὲ οὕτως·

νξε΄ Ζ΄ λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ·

νξϛ΄ Η΄ εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι·

νξζ΄ Θ΄ τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι·

νξη΄ Ι΄ ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι·

νξθ΄ ΙΑ΄ τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγὼ οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἄπιστον ἔχει καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ μὴ ἀφιέτω αὐτήν·

ξ΄ ΙΒ΄ καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα·

ξα΄ ΙΓ΄ ἡγιασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ καὶ ἡγιασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτα ἦν νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν·

ξβ΄ ΙΔ΄ εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός·

ξγ΄ ΙΕ΄ τί γὰρ οἶδας γύναι εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις ἢ τί οἶδας ἄνερ εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις·

ξδ΄ ΙϚ΄ εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ κύριος ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεὸς οὕτως περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις διατάσσομαι·

ξε΄ ΙΖ΄ περιτομὴ τις ἐκλήθη μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη μὴ περιτεμνέσθω·

ξϛ΄ ΙΗ΄ ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ·

ξζ΄ ΙΘ΄ ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω·

ξη΄ Κ΄ δοῦλος ἐκλήθης μή σοι μελέτω· ἀλλὰ καὶ εἰ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι μᾶλλον χρῆσαι·

ξθ΄ ΚΑ΄ ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ·

ο΄ ΚΒ΄ τιμῆς ἠγοράσθητε μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων·

οα΄ ΚΓ΄ ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῷ·

οβ΄ ΚΔ΄ Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι·

ογ΄ ΚΕ΄ νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι·

οδ΄ ΚϚ΄ δέδεσαι γυναικί μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός μὴ ζήτει γυναῖκα·

οε΄ ΚΖ΄ ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος οὐχ ἥμαρτεν· θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι·

οϛ΄ ΚΗ΄ τοῦτο δέ φημι ἀδελφοί ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν·

οζ΄ ΚΘ΄ καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες·

οη΄ Λ΄ καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου·

οθ΄ ΛΑ΄ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ·

π΄ ΛΒ΄ ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί·

πα΄ ΛΓ΄ καὶ μεμέρισται· καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου ἵνα ᾖ ἁγία καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί·

πβ΄ ΛΔ΄ ταῦτα δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω· οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχήμονα καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως·

πγ΄ ΛΕ΄ εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμησάτωσαν·

πδ΄ ΛϚ΄ ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ μὴ ἔχων ἀνάγκην ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιήσει·

πε΄ ΛΖ΄ ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει·

πϛ΄ ΛΗ΄ γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ·

πζ΄ ΛΘ΄ μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν·

πη΄ Μ΄ εἰδωλόθυτα δὲ οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν· ἡ γνῶσις φυσιοῖ ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ·

πθ΄ ΜΑ΄ εἴ τις δοκεῖ ἐπιγνῶναί τι οὔπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι·

ρ΄ ΜΒ΄ εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ·

ρα΄ ΜΓ΄ περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς·

ρβ΄ ΜΔ΄ καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί·

ργ΄ ΜΕ΄ ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ·

ρδ΄ ΜϚ΄ ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται·

ρε΄ ΜΖ΄ βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα οὔτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν·

ρϛ΄ ΜΗ΄ βλέπετε δὲ μή πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν·

ρζ΄ ΜΘ΄ ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ τοῦ ἀσθενοῦς οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν·

ρη΄ Ν΄ ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν·

ρθ΄ ΝΑ΄ οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε·

ρι΄ ΝΒ΄ διὸ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω·

ριαα΄ ΝΓ΄ Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἑόρακα; οὐχὶ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ;

ριαβ΄ ΝΔ΄ εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ·

ριαγ΄ ΝΕ΄ ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστίν·

ριαδ΄ ΝϚ΄ μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πεῖν;

ριαε΄ ΝΖ΄ μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς;

ριαϛ΄ ΝΗ΄ ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι;

ριαζ΄ ΝΘ΄ τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;

ριαη΄ Ξ΄ μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει;

ριαθ΄ ΞΑ΄ ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ κημώσεις βοῦν ἀλοῶντα· μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ;

ριβ΄ ΞΒ΄ ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν καὶ ὁ ἀλοητὴς ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν·

ριγ΄ ΞΓ΄ εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

ριδ΄ ΞΔ΄ εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐ κεχρήμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μή τινα ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ·

ριε΄ ΞΕ΄ οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;

ριϛ΄ ΞϚ΄ οὕτως καὶ ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν·

ριζ΄ ΞΖ΄ ἐγὼ δὲ οὐδενὶ τούτων κέχρημαι· οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει·

ριη΄ ΞΗ΄ ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι οὐκ ἔστιν μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι·

ριθ΄ ΞΘ΄ εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων οἰκονομίαν πεπίστευμαι·

ρκ΄ Ο΄ τί οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ·

ρκα΄ ΟΑ΄ ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω·

ρκβ΄ ΟΒ΄ καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

ρκγ΄ ΟΓ΄ τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος μὴ ὢν ἄνομος θεοῦ ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ ἵνα κερδήσω τοὺς ἀνόμους·

ρκδ΄ ΟΔ΄ ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα τὰ πάντα ἵνα πάντως τινὰς σώσω·

ρκε΄ ΟΕ΄ πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι·

ρκϛ΄ ΟϚ΄ οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον;

ρκζ΄ ΟΖ΄ οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε· πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον·

ρκη΄ ΟΗ΄ ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτως πυκτεύω ὡς οὐκ ἀέρα δέρων·

ρκθ΄ ΟΘ΄ ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι·

ρλ΄ Π΄ οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον·

ρλα΄ ΠΑ΄ καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ·

ρλβ΄ ΠΒ΄ καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον·

ρλγ΄ ΠΓ΄ καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν πόμα ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ Χριστός·

ρλδ΄ ΠΔ΄ ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ·

ρλε΄ ΠΕ΄ ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν·

ρλϛ΄ ΠϚ΄ μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε καθώς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται· ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν·

ρλζ΄ ΠΖ΄ μηδὲ πορνεύωμεν καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσαν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες·

ρλη΄ ΠΗ΄ μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν κύριον καθώς τινες αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο·

ρλθ΄ ΠΘ΄ μηδὲ γογγύζετε καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ·

ρμ΄ Ρ΄ ταῦτα δὲ πάντα τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν·

ρμα΄ ΡΑ΄ ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ·

ρμβ΄ ΡΒ΄ πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἰλήφει εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν·

ρμγ΄ ΡΓ΄ διόπερ ἀγαπητοί μου φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας·

ρμδ΄ ΡΔ΄ ὡς φρονίμοις λέγω ὑμῖν· κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι·

ρμε΄ ΡΕ΄ τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ; τὸ ἄρτον ὃν κλῶμεν οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν;

ρμϛ΄ ΡϚ΄ ὅτι εἷς ἄρτος ἓν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν·

ρμζ΄ ΡΖ΄ βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν;

ρμη΄ ΡΗ΄ τί οὖν φημι; ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστιν ἢ ὅτι εἴδωλόν τί ἐστιν;

ρμθ΄ ΡΘ΄ ἀλλ' ὅτι ἃ θύουσιν τὰ ἔθνη δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ θύουσιν· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι·

ρν΄ Σ΄ οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων·

ρνα΄ ΣΑ΄ ἢ παραζηλοῦμεν τὸν κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;

ρνβ΄ ΣΒ΄ πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ·

ρνγ΄ ΣΓ΄ μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου·

ρνδ΄ ΣΔ΄ πᾶν τὸ ἐν μακέλλῃ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν·

ρνε΄ ΣΕ΄ τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·

ρνϛ΄ ΣϚ΄ εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν·

ρνζ΄ ΣΖ΄ ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ τοῦτο ἱερόθυτόν ἐστιν μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· τὴν δὲ συνείδησιν οὐ λέγω σὴν ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου·

ρνη΄ ΣΗ΄ ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;

ρνθ΄ ΣΘ΄ εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;

ρξ΄ Τ΄ εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε·

ρξα΄ ΤΑ΄ ἀπρόσκοποι καὶ Ἰουδαίοις γίνεσθε καὶ Ἕλλησιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ·

ρξβ΄ ΤΒ΄ καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἵνα σωθῶσιν·

ρξγ΄ ΤΓ΄ μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ·

ρξδ΄ ΤΔ΄ Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε·

ρξε΄ ΤΕ΄ θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστιν κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνήρ κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός·

ρξϛ΄ ΤϚ΄ πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·

ρξζ΄ ΤΖ΄ πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· μία γάρ ἐστιν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ·

ρξη΄ ΤΗ΄ εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι κατακαλυπτέσθω·

ρξθ΄ ΤΘ΄ ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν·

ρο΄ Υ΄ οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός·

ροα΄ ΥΑ΄ καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα·

ροβ΄ ΥΒ΄ διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους·

ρογ΄ ΥΓ΄ πλὴν οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ·

ροδ΄ ΥΔ΄ ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ·

ροε΄ ΥΕ΄ ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι;

ροϛ΄ ΥϚ΄ οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ ἀτιμία αὐτῷ ἐστιν·

ροζ΄ ΥΖ΄ γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ δόξα αὐτῇ ἐστιν· ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ·

ροη΄ ΥΗ΄ εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ·

ροθ΄ ΥΘ΄ Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλὰ εἰς τὸ ἧσσον συνέρχεσθε ὑμῶν·

ρπ΄ Φ΄ πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν καὶ μέρος τι πιστεύω·

ρπα΄ ΦΑ΄ δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν·

ρπβ΄ ΦΒ΄ συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν·

ρπγ΄ ΦΓ΄ ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν καὶ ὃς μὲν πεινᾷ ὃς δὲ μεθύει·

ρπδ΄ ΦΔ΄ μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἴπω ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ·

ρπε΄ ΦΕ΄ ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδετο ἔλαβεν ἄρτον·

ρπϛ΄ ΦϚ΄ καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν· τοῦτό μού ἐστιν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·

ρπζ΄ ΦΖ΄ ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις ἐὰν πίνητε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·

ρπη΄ ΦΗ΄ ὁσάκις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον πίνητε τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε ἄχρις οὗ ἔλθῃ·

ρπθ΄ ΦΘ΄ ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου·

ρφ΄ Χ΄ δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω·

ρφα΄ ΧΑ΄ ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα·

ρφβ΄ ΧΒ΄ διὰ τοῦτο

Καὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἀπὸ Συνέδρων ἐπιστολῆς.

Πρὸς τούτοις ὅμοίως ἡ μὲν μὴ δοθεῖσα καὶ οὖσα πρὸς ἀμφοτέρους ἀμφίβολος καὶ ἀμφισβητουμένη ἐστὶν ἀρχή· ἡ δὲ δοθεῖσα καὶ ἐν χρήσει τοῖς πᾶσιν οὖσα παραίτιος ἐστὶν ἑκατέροις τοῦ μὴ ὁμολογεῖν τὴν ἀλήθειαν. ὅτι τοίνυν ἡ ἁμαρτία τυχὸν οὐδετέρᾳ καὶ ἑκατέρᾳ μέρει τῶν ἀμφισβητουμένων παραπέπτωκε· δῆλον ἐκ τοῦδε. ἡ μὲν γὰρ ἁμαρτία οὐ μέρος ἐστὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς οὐδετέρου αὐτῶν καθ' ἑαυτό· ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἑκατέρου αὐτῶν καθ' ἑαυτό· ἡ μὲν γὰρ ἁμαρτία οὐ μέρος ἐστὶ τοῦ σώματος οὐδὲ τῆς ψυχῆς· ἡ δὲ ἀρχὴ μέρος ἐστὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς.

ξθ΄ ξ΄ μὴ θαυμαστὸν ὅπως τοσούτους ἡμῖν ἀγῶνας, ὅσους μὴ μόνον ἔξωθεν ἀλλὰ καὶ ἔσωθεν ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐγείρει φύσεως, ἐπιδείκνυται μιᾶς ἕνεκα τῆς τοῦ σώματος ἀναστάσεως, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπιστοῦσιν οἱ πολλοί, καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἀπιστήσουσιν οἱ πονηροί. ὁ γὰρ τὰ μείζονα ποιήσας, τί τὰ ἐλάττονα ἀπιστήσει; ὁ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν δημιουργήσας, τί τὸν ἄνθρωπον οὐκ ἀναστήσει; ὁ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἐν τάξει καὶ κόσμῳ τὴν ἀκριβεστάτην ἀπεργασάμενος, τί τὸν ἄνθρωπον οὐκ ἀναστήσει; ὁ τὸν ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντος ἐκ τοσούτου πλήθους ἀνθρώπων ἐκ τῆς γῆς ἀναστήσας

ξδ Ὁρισμὸς δὲ τοῦ χρόνου ἐστὶν μέτρον κινήσεως κατὰ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον
ξε Μὴ ὄντος αὐτοῦ παρὰ τὸ κινούμενον ἢ κινεῖσθαι ἢ ἠρεμεῖν ἀριθμητοῦ
ξς τοῦ πρότερον καὶ ὑστέρου μὴ ὄντος χωρὶς τοῦ κινουμένου ἢ κινεῖσθαι ἢ ἠρεμεῖν.
τοιοῦτον γάρ τι καὶ τὸ μέτρον ἐστὶν ἑκάστου. ἀριθμεῖ δὲ ἡμῶν τὸ μέτρον
τὸ ἐν τῷ ἀριθμητῷ ὄντι ἢ ἐν τῷ ἀριθμητῷ ὄντι ἢ ἐν τῷ ἀριθμητῷ ὄντι

οθ΄ ἐὰν συμβαίνῃ τινὰ μέρη σὺν τῷ ὅλῳ τοῦ ὅλου μέρους εἶναι ἢ πάντα ἢ μέρη τινὰ τοῦ μέρους τοῦ ἀφαιρεθέντος ἢ καὶ μηθέν τι τοιοῦτον ἀκολουθεῖν· ἀντί τι.

π΄ ἐὰν ὁ κολλώμενος τινὶ πόρῳ μὴ ἐνδύσωμαι μέγεθος· καὶ ὁ ἐκφεύγων τινὰ τοιοῦτον ἐνδύσωμαι μέγεθος, τοσοῦτον ἀφῄρημαι τοῦ ὅλου καὶ φαμέν· ἐὰν μὴ ἐνδύσωμαι καὶ ὅλως τινὰ ἀναίσθητον μέγεθος· ἀλλὰ μὴ καὶ τὰ καθαρότητα τοῦ αἰσθητοῦ μέρους τινὰ καθαρότητα τοῦ

Καὶ αὐτὴ συμβέβηκεν οἰκεῖον εἶναι τοῦ αὐτοῦ· μὴ ἀφιέτω ἄν τινων· καὶ γυμνὴ ἡ τις ἔχῃ ἄνδρα ἀφίησι καὶ αὐτὸς συμβέβηκεν οἰκεῖον εἶναι τῆς· μὴ ἀφιέτω αὐτόν· ἡ γὰρ ἀνὴρ ἀναίσθητον τι γυναικί· καὶ ἡ γυνὴ ἀναίσθητον τῷ ἀνδρί·

ἀναίσθητον· π΄· ὅταν μὲν γὰρ τὸ πόρῳ· ἀμφότερα ἀνάθαρτα τὰ καὶ τὸ πόρῳ μὴ καὶ ὅταν τὸ ἀναίσθητον μέρος προσῇ· ὅταν δὲ τὸ ἀναίσθητον· αὐτὴ μὲν γὰρ θόδια ἀναίσθητα· ἀνάθαρτα· τὸ δὲ προσῇ ἀνάθαρτα τοῖς καὶ ὁ ἐγχίμαν τὸ ἀναίσθητον τί πρᾶγμα προσέρχεται· ἀρρὰν τὸ ὅταν τὸ ἀναίσθητον μέσῳ τοῦ μέσου· ὅπερ· καὶ τὸ μὲν καὶ ἀναίσθητα· ἀνάθαρτα τοῖς καὶ τὸ ἀναίσθητον· καὶ τὸ μὲν καὶ τοῖς τὸ ἀναίσθητον μέρος· καὶ τὸ ἀναίσθητον μέσῳ· ὅταν δὲ τὸν τὸ μέσον καὶ τὸ

ια΄ καθόλου μὴ ἐνδύσωμαι μέγεθος οἷον καὶ τὸ σῶμα μέγεθος καὶ μὴ φθείρωμαι τὸ τοιοῦτο μέρος σωοποιῶν τὸ ἀναίσθητον ἀφ' ὃ σῴζομένου τὸ σωοποιοῦν καθαρὸν· ὅρα τοσοῦτον καὶ μέρη φθείρω· ἐὰν φθείρω· τὸ τοιοῦτον ἀναίσθητον καθαρότητα τοσοῦτον μέγεθος ἀφῄρημαι· οὐκοῦν καὶ ἐὰν ὅσον ἀναίσθητον μέγεθος συμβεβήκασι· ἀλλὰ μὴ ἐὰν τοσοῦτον τὸ τοιοῦτον μέρος· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἴσου θυμίαν τοσοῦτον ἀνάγκη·

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين
ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين. وقد بينا ذلك
في كتابنا في الطبيعيات. وإذا كان ذلك كذلك فالمكان الذي
يحوي الجسم الذي هو فيه ليس هو شيئا من أجزاء ذلك الجسم
ولا هو شيء من أجزاء الجسم الذي هو فيه. وإذا كان ذلك كذلك
فالمكان الذي يحوي الجسم الذي هو فيه ليس هو شيئا من
أجزاء ذلك الجسم ولا هو شيء من أجزاء الجسم الذي هو فيه.
وإذا كان ذلك كذلك فالمكان الذي يحوي الجسم الذي هو فيه
ليس هو شيئا من أجزاء ذلك الجسم ولا هو شيء من أجزاء
الجسم الذي هو فيه. وإذا كان ذلك كذلك فالمكان الذي
يحوي الجسم الذي هو فيه ليس هو شيئا من أجزاء ذلك
الجسم ولا هو شيء من أجزاء الجسم الذي هو فيه.
وإذا كان ذلك كذلك فالمكان الذي يحوي الجسم الذي هو فيه
ليس هو شيئا من أجزاء ذلك الجسم ولا هو شيء من أجزاء
الجسم الذي هو فيه. وإذا كان ذلك كذلك فالمكان الذي
يحوي الجسم الذي هو فيه ليس هو شيئا من أجزاء ذلك
الجسم ولا هو شيء من أجزاء الجسم الذي هو فيه.
وإذا كان ذلك كذلك فالمكان الذي يحوي الجسم الذي هو فيه
ليس هو شيئا من أجزاء ذلك الجسم ولا هو شيء من أجزاء
الجسم الذي هو فيه. وإذا كان ذلك كذلك فالمكان الذي
يحوي الجسم الذي هو فيه ليس هو شيئا من أجزاء ذلك
الجسم ولا هو شيء من أجزاء الجسم الذي هو فيه.
وإذا كان ذلك كذلك فالمكان الذي يحوي الجسم الذي هو فيه
ليس هو شيئا من أجزاء ذلك الجسم ولا هو شيء من أجزاء
الجسم الذي هو فيه. وإذا كان ذلك كذلك فالمكان الذي
يحوي الجسم الذي هو فيه ليس هو شيئا من أجزاء ذلك
الجسم ولا هو شيء من أجزاء الجسم الذي هو فيه.

πζ΄ Ε ασ τοῦ ἡμίσεως ἔχομεν τὴν ἡμισείαν· ὥστε ὁ ἐπὶ τῆς ἡμισείας
κύκλος ἴσος ἐστὶ τῷ ἡμίσει τοῦ ἐπὶ τῆς ὅλης· οὐδὲ
μὴν τὸ μεταξύ· οὐδὲ μὴν οὐδὲ ὁτιοῦν, οὐδὲ ἡμίσεια τὸ μεταξύ· ἢ καὶ
ἔστι καὶ τὸ μὲν μεταξὺ μεῖζον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐπὶ τῆς ὅλης, τὸ δὲ
τοσοῦτον· μεῖζον γὰρ οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν· τὸ δὲ ἐλάττον, οὐδὲ τοῦτο
καὶ οὐδὲ ἡμίσεια·

πη΄ Ὅτι ἐν τῇ περιφερείᾳ τὸ ἐντὸς τοῦ ἐφαπτομένου εὐθυγράμμου
ἐλάττονα εἶναι τὴν
ἐντὸς ἀπὸ τοῦ ἐφαπτομένου εὐθυγράμμου
ἐπὶ τὰ αὐτὰ τὴν περιφέρειαν ἐν ἣ ἡ ἐφαπτομένη·

πθ΄ Ὅτι ἐν τῇ περιφερείᾳ τὸ ἐντὸς τοῦ ἐφαπτομένου εὐθυγράμμου
μείζονα εἶναι τὴν
ἐντὸς ἀπὸ τοῦ ἐφαπτομένου εὐθυγράμμου
ἐπὶ τὰ αὐτὰ τὴν περιφέρειαν ἐν ἣ ἡ ἐφαπτομένη·

ν΄ Ἐὰν ἐπὶ τῆς διαμέτρου κύκλου τμήματος ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς
διαμέτρου ἐπὶ τὴν περιφέρειαν ἀχθῶσιν εὐθεῖαι, ἐφάπτεται δὲ τοῦ
τμήματος ἡ ἐφαπτομένη, ἐκβαλλομένων τῶν ἀχθεισῶν ἐπὶ τὴν
περιφέρειαν ἴσαι ἔσονται ταῖς ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης ἀποτεμνομέναις
ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης μέχρι τῆς διαμέτρου·

νη΄ Ἐὰν ἐπὶ τῆς διαμέτρου κύκλου τμήματος ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς
διαμέτρου ἐπὶ τὴν περιφέρειαν εὐθεῖαι ἀχθῶσιν, ἐφάπτεται δὲ τοῦ
τμήματος ἡ ἐφαπτομένη, ἐκβαλλομένων τῶν ἀχθεισῶν ἐπὶ τὴν
περιφέρειαν ἴσαι ἔσονται ταῖς ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης ἀποτεμνομέναις
ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης μέχρι τῆς διαμέτρου·

οἱ κανόνες

ἐπὶ τῆς διαμέτρου κύκλου τμήματος ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς διαμέτρου ἐπὶ τὴν περιφέρειαν ἀχθῶσιν εὐθεῖαι, ἐφάπτεται δὲ τοῦ τμήματος ἡ ἐφαπτομένη, ἐκβαλλομένων τῶν ἀχθεισῶν ἐπὶ τὴν περιφέρειαν ἴσαι ἔσονται ταῖς ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης ἀποτεμνομέναις ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης μέχρι τῆς διαμέτρου· ἐπεὶ γὰρ τοῦτο παρέβησαν συμβαλλόντων· ὅτε ὀρθὴν ποιοῦμεν τὴν ὑπὸ

οἰκ ιγ
ιγ Ἐὰν δὲ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ μείζονα ᾖ τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΓ, ἡ γωνία ὑπὸ τῶν ΑΒΓ ὀξεῖα ἔσται. ἐὰν δὲ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ ἐλάσσονα ᾖ τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΓ, ἡ γωνία ὑπὸ τῶν ΑΒΓ ἀμβλεῖα ἔσται.

Ἐκκείσθω γὰρ πρὸς τῇ ΒΓ εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς τῷ Β σημείῳ τῇ ΑΒ ἴση ἡ ΒΔ καὶ κάθετος ἀνεστάτω ἀπὸ τοῦ Β τῇ ΒΓ εὐθείᾳ ἡ ΔΕ καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΑΕ.

οἰκ ιδ
ιδ Ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΑΒ τῇ ΒΔ, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ΑΒ τῇ ΔΕ. ἡ ἄρα ἀπὸ τῆς ΑΒ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΕ ἐστὶν ἴσον. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ ἴσα ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΔΕ ΒΓ. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ΔΕ ΒΓ ἴσα ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΔ· ὀρθὴ γὰρ ἡ ὑπὸ τῶν ΔΒΓ· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ ἴσα ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΔ. καὶ ἐπεὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ μείζονα ἐστὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΓ, τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΓΔ ΑΓ μείζονα ἐστὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΓ. κοινὸν ἀφῃρήσθω τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ· λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΓΔ λοιποῦ τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΔ μείζονα ἐστίν· ὥστε μείζων ἐστὶν ἡ ΓΔ τῆς ΑΔ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΔΒ τῇ ΔΕ, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ τῶν ΔΒΕ τῇ ὑπὸ τῶν ΔΕΒ· ἡ ἄρα ὑπὸ τῶν ΔΕΒ γωνία τῆς ὑπὸ τῶν ΑΒΕ μείζων ἐστίν. ἡ ἄρα ὑπὸ τῶν ΑΒΕ γωνία ἀμβλεῖα ἐστίν. ἡ ἄρα ὑπὸ τῶν ΑΒΓ ὀξεῖα ἐστίν.

οἰκ ιε
ιε Ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ἐὰν ἐλάσσονα ᾖ τὰ ἀπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΓ, ἡ ὑπὸ τῶν ΑΒΓ γωνία ἀμβλεῖα ἐστίν.

οἰκ ις
ις Ἐὰν ἄρα τριγώνου μιᾶς τῶν πλευρῶν τετραγωνισθείσης τὰ ἀπὸ τῶν λοιπῶν δύο πλευρῶν τοῦ ἀπὸ τῆς τετραγωνισθείσης πλευρᾶς μείζονα ᾖ, ἡ ὑπὸ τῶν λοιπῶν δύο πλευρῶν περιεχομένη γωνία ὀξεῖά ἐστιν· καὶ ἐὰν ἐλάσσονα ᾖ τὰ ἀπὸ τῶν λοιπῶν δύο πλευρῶν τοῦ ἀπὸ τῆς τετραγωνισθείσης πλευρᾶς, ἡ ὑπὸ τῶν λοιπῶν δύο πλευρῶν περιεχομένη γωνία ἀμβλεῖά ἐστιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

οἰκ ιζ
ιζ Τοῦ αὐτοῦ δὴ τούτου καὶ ἐὰν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν περὶ τὴν γωνίαν τριγώνου ἐπὶ τὴν ἀπεναντίον πλευρὰν ἀχθῇ εὐθεῖα, ἡ ἀχθεῖσα ἤτοι τὴν γωνίαν δίχα τεμεῖ ἢ πρὸς ὀρθὰς ἔσται ἢ πρὸς ἀμβλεῖαν· καὶ ἐφ' ἃ ἡ ἀχθεῖσα τὴν γωνίαν δίχα τέμνει, ἐπὶ ταύτας καὶ ἡ ἐπὶ τὴν βάσιν ἐλάσσονα λόγον ἕξει ἤπερ αἱ λοιπαὶ τοῦ τριγώνου πλευραί· καὶ ἐφ' ἃς ἡ ἀχθεῖσα πρὸς ὀρθάς ἐστιν ἢ ἀμβλεῖαν γωνίαν, ἐπὶ ταύτας καὶ ἡ ἐπὶ τὴν βάσιν μείζονα λόγον ἕξει ἤπερ αἱ λοιπαὶ τοῦ τριγώνου πλευραί.

οἰκ ιη
ιη Ἔστω τρίγωνον τὸ ΑΒΓ, καὶ τετμήσθω ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνία δίχα ὑπὸ τῆς ΑΔ εὐθείας· λέγω ὅτι ἐφ' ἃς ἡ ΑΔ τὴν ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνίαν δίχα τέμνει, ἐπὶ ταύτας καὶ ἡ ἐπὶ τὴν βάσιν ἐλάσσονα λόγον ἕξει ἤπερ αἱ λοιπαὶ τοῦ τριγώνου πλευραί, τουτέστιν ὅτι ἐλάσσονα λόγον ἔχει ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΔΓ ἤπερ ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΓ.

Ἐκβεβλήσθω γὰρ ἡ ΓΑ ἐπὶ τὸ Ε, καὶ κείσθω τῇ ΑΒ ἴση ἡ ΑΕ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΕΒ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ΑΒ τῇ ΑΕ, ἡ δὲ ΒΔ τῇ ΔΕ, ἴση ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ τῶν ΑΒΕ τῇ ὑπὸ τῶν ΑΕΒ· ἡ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΒΕ γωνία τῆς ὑπὸ τῶν ΔΒΕ μείζων ἐστίν· ἡ ἄρα ὑπὸ τῶν ΑΕΒ γωνία τῆς ὑπὸ τῶν ΔΒΕ μείζων ἐστίν. ἡ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΕΒ γωνία ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΓΕΒ· ἡ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓΕΒ γωνία τῆς ὑπὸ τῶν ΔΒΕ μείζων ἐστίν. ἡ δὲ ὑπὸ τῶν ΔΒΕ γωνία τῆς ὑπὸ τῶν ΓΒΕ μείζων ἐστίν· πολλῷ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΓΕΒ γωνία τῆς ὑπὸ τῶν ΓΒΕ μείζων ἐστίν. ὑπὸ δὲ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ μείζων πλευρὰ ὑποτείνει· μείζων ἄρα ἡ ΓΒ τῆς ΓΕ. ἴση δὲ ἡ ΕΑ τῇ ΑΒ· μείζων ἄρα ἡ ΓΒ τῶν ΓΑ ΑΒ. καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὰς ΒΑ ΑΓ, οὕτως ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΔΒ, καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΓΔ, οὕτως αἱ ΒΑ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΒ· μείζων δὲ ἡ ΓΒ τῶν ΓΑ ΑΒ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΓΔ τῶν ΓΑ ΑΒ. ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ὡς ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΔΒ, οὕτως αἱ ΓΑ ΑΒ πρὸς τὴν ΔΒ, καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΓΔ πρὸς τὰς ΓΑ ΑΒ, οὕτως ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΒΔ· μείζων δὲ ἡ ΓΔ τῶν ΓΑ ΑΒ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΓΒ τῆς ΒΔ. ἐλάσσονα ἄρα λόγον ἔχει ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΔΓ ἤπερ ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΓ.

οἰκ ιθ
ιθ Πάλιν δὴ τῆς ΑΔ τὴν ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνίαν δίχα τεμνούσης ἔστω ἐλάσσονα λόγον ἔχουσα ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΔΓ ἤπερ ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΓ· λέγω ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΔ γωνία τῆς ὑπὸ τῶν ΔΑΓ μείζων ἐστίν.

Ἐκβεβλήσθω γὰρ πάλιν ἡ ΓΑ ἐπὶ τὸ Ε, καὶ κείσθω τῇ ΑΒ ἴση ἡ ΑΕ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΕΒ. ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ὡς ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΔΓ, οὕτως ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΓ, καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΒΑ, οὕτως ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΑΓ· ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΒΑ, οὕτως ἐστὶν ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΔΕ· ἴση γὰρ ἡ ΑΕ τῇ ΑΒ· ὡς δὲ ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΓΑ, οὕτως ἐστὶν ἡ ΓΔ πρὸς τὰς ΓΑ ΑΒ· καὶ ὡς ἄρα ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΔΕ, οὕτως ἡ ΓΔ πρὸς τὰς ΓΑ ΑΒ· ἡ ἄρα ΓΔ τὰς ΓΑ ΑΒ τὴν ΔΕ μετρεῖ· ὅπερ ἀδύνατον· οὐκ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΔ γωνία τῆς ὑπὸ τῶν ΔΑΓ μείζων ἐστίν· ἴση ἄρα· ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΔ τῆς ὑπὸ τῶν ΔΑΓ.

ϛ Παῦλος ἀπόστολος οὐ μὴ ἀπὸ ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. ἀλλ' εἰ καὶ ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. ὡς προειρήκαμεν καὶ ἄρτι πάλιν λέγω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην. γνωρίζω γὰρ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Κηφᾶν, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει· καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.

ϛ Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. ἀλλ' εἰ καὶ ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. ὡς προειρήκαμεν καὶ ἄρτι πάλιν λέγω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην. γνωρίζω γὰρ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Κηφᾶν, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει· καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.

ε οἱ κ ον μ΄. Τὸ πανάγιον πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον ὡς εἷς καὶ ἓν καὶ ἀδιαίρετον ἐν τῇ θεότητι καὶ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ, παρὰ τοῦ χριστοῦ λαμβάνον τὸ εἶναι καὶ τὸ γινώσκεσθαι καὶ τὸ ἁγιάζειν καὶ τὸ ζωοποιεῖν καὶ τὸ ἀνιστᾶν τοὺς νεκρούς, ἐν ἀνθρώποις οὐκ ἔστιν ὅτε οὐκ ἦν· ὁ οὐ τὸν αὐτὸν ὅρον ἔχει τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, ἀλλὰ τὸν ἐκείνων ὑπερβαίνει, ὡς ἐν τοῖς ἁγίοις λόγοις ἡμῶν ἐν ἐκτάσει ἐμάθομεν.

ϛ΄ Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται καὶ τοῦ υἱοῦ ἐστιν.

Καὶ οἱ ἐχρόμβοι τοῦ κόσμου τούτου. ὅσοι μὴ καταχρόμβοι τοῦ κόσμου τούτου. ἀλλὰ ἀφ' ὑμῶν ἀπορριπτόμενοι τοῦ κόσμου τούτου. ἀπορριπτόμενοι ἀπὸ τοῦ κυ καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου. ὁ δὲ γαμιήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί. μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος. ἡ ἄγαμος τὰ τοῦ κυ. ἵνα

ζ΄ Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται καὶ τοῦ υἱοῦ ἐστιν.

Καὶ οἱ ἐχρόμβοι τοῦ κόσμου τούτου. ὅσοι μὴ καταχρόμβοι τοῦ κόσμου τούτου. ἀλλὰ ἀφ' ὑμῶν ἀπορριπτόμενοι τοῦ κόσμου τούτου. ἀπορριπτόμενοι ἀπὸ τοῦ κυ καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου. ὁ δὲ γαμιήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί. μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος. ἡ ἄγαμος τὰ τοῦ κυ. ἵνα

η΄ Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται καὶ τοῦ υἱοῦ ἐστιν.

Μεμέρισται. τοῦτο ἀντὶ τοῦ ἐμερίσθη τὴν διάνοιαν μεμέρισται ἀφ' ἑαυτῆς τὰ τοῦ κυ. ἵνα μὴ ὦσιν ἀπορριπτόμενοι ἀπὸ τοῦ κυ καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου. ἵνα μὴ ὦσιν ἐχρόμβοι τοῦ κόσμου τούτου

ε´ οἰκ γ

Διὰ τὸν ὑμᾶς μισοῦντας· ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς φιλεῖν ἀλλήλους καὶ ὑπὲρ ἀλλήλων ἀποθνήσκειν· ὅτι ἐὰν μὴ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, οὐδὲ τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν· ὁ γὰρ θεὸς ἀγάπη ἐστί· διὸ ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ ὅτι ἐὰν μὴ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, οὐδὲ τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν· ὁ γὰρ θεὸς ἀγάπη ἐστί· διὸ ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς ἀγαπᾶν ἀλλήλους·

ϛ´ Ἐπειδὴ δὲ ὅτι θλίψεις σαρκικὰς ἕξουσιν· ἵνα μὴ πτοῶμεθα καὶ λιποψυχῶμεν, ὡς τοῦ σωθησομένου καιροῦ πάρεξ αὐτοῦ τοῦ τέλους ὄντος· διὰ τοῦτο δὴ καὶ ὅτι θλίψεις ἕξουσιν, ὡσανεὶ μὴ τοῦ τέλους ὄντος ὡς σωθησομένου καιροῦ· ἀλλὰ τοῦ τέλους

ις οἰκονομ ε Οὐκ ἀφ' ἡμῶν μὲν ἀμαυροῦται αὐτῶν τὰ γε αὐτοῦ
θαυμάσιος ὢν μεγαλοπρεπὴς ἐστιν· τίς γὰρ οὐρανὸς οὕτως
ιζ ὑψηλὸς ὡς ἐκεῖνος· μῶν δὲ αὐτοῦ φιλοτιμίας ἐστὶ τὸ πανταχοῦ λαμπρὸν εἶναι
καὶ φαιδρόν· οἰκονομ ε Ἐδαφος μὲν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι
ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀφίησιν ἡμᾶς ἡ ἐλπὶς ἀνερείσασθαι τοῖς ἀοράτοις
μηδὲ τὸν φυσικὸν τόνον παρεῖναι τῇ ψυχῇ·
ιη ε καὶ μὴ ἀπὸ τῶν ὁρωμένων ἀπογινώσκειν τὰ βλεπόμενα·
οἰκονομ ε

ιθ Καὶ διὰ μὲν τοῦτο ἡμᾶς ἐλεεῖ· ὁ γὰρ ἁμαρτίαν τὰ ἡμέτερα
μέτρα· τὴν γὰρ οὐκ οὖσαν μαρτίαν, ἐκεῖνος· διὰ δὲ
μὴ ἁμαρτεῖν· καὶ ἐκεῖνα τὰ θαυμάσια τὰ ἐπὶ τῷ
μέτρῳ τούτῳ· ὅρα γὰρ πόσον ἐκ τοῦ συμμέτρου τὸ
μὴ ἁμαρτεῖν θαυμάζεται·

κ Ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
μισεῖ· ὁ ἀγαπῶν ἀγαπᾷ
καὶ ὁ μὲν ἁμαρτάνων ἐστὶν ἐκ τοῦ
διαβόλου· ὁ δὲ δίκαιος
ἐστὶν ἐκ τοῦ θεοῦ· ἐκεῖνος μὲν γὰρ
ἁμαρτάνει ἐξ ἀρχῆς· ὁ δὲ
μὴ ἁμαρτάνων ἐκ τοῦ θεοῦ
γεγέννηται·

κα Ἡ μαθόντες γὰρ τοῦ πρώτου
τοῦ διαβόλου καὶ μόνου
καὶ μένοντος· ἐστὶ τὸν δὲ
ὅτι δυνάμεθα· πρὸς τρόπον
τινὰ μὲν παραπλήσιοι γενέσθαι·

κβ Μ ὅταν σου φρόνιμον ᾖ
ἐπιθυμεῖν· μὴ δὲ ἀπαξιοῦν

ις Καρδίαν μὲν ἄφρονα ἔμην·
οὐσίαν δὲ ἄφρονα περὶ τοῦ
ἰδίου θελήματος· διὸ τοῦτο
κέκραγεν ἡμῖν καρδίαν
αὐτοῦ τὴν ἁγίαν τὴν ὁσαν
τοῦ παραθέμου· καὶ ὁσ
ποιεῖ· ὅσπερ οὖν καὶ ἐμέ ὁσ
καὶ ὁσαφὸς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ὁσ
κ γαμεῖ ὅσον μερίζοντα ποιεῖ·
Γ υμνὸν δὲ ὀφείλομεν. ὃ φὸ
σον χρόνον θλιβόμενοι
τὸν· ὅταν δὲ καὶ καιροὶ μὴ θλί
βόμενοι τὸν· ὅταν δὲ καὶ ἐν
τῇ ὁδῷ ἐσμεν θέλοντες ἡμᾶς·
κδ μόμον ἡμῖν κῶι·

ι Γνωσεις λαβειν των μαθηματικων.
Τρια δε ταυτα περι ταραττομενα ζητειται. τουτο μεν ει σφαιρα
ἡ δυο. ουχι μαλλον αμφω ισα δυναται και μιαν των γραφομενων
περεχομενην. ὁρας δε ταυτα δυο ουκ ουσης της
μεσης ευθειας.

ιβ Τι γαρ παραβαλλομενον
την αυτην ζωνιν και το
μεταξυ αχλυν μεγαθος;
οικον ε

ιβ Ουκ εμφερη δε ταυτα ἐστιν
ὑπεχομενα και αυτα
δυναμενα. αλλα παρα
το αχλυμερες και απο
ριστου ἀπορρεοντα
των ιδιων ἀφανιζομενα
μεμφεται.

ιγ Αβρα φυσεως ἐστιν.
το μεν γαρ αχλυμερες
ἐστι των ὑπαιθρων
τερας φυμενον παρ
ὑδωρ θεων ἀφιδρυοις.
οικον ε

ιδ Ὁθεν δε και τοις ἐστιν ὁτε
ἀναμιγνυται. ἐστι και
ρητα παρ ὑδωρ. ουδε
τερας γαρ αμαρτια.
ἀνθυμιδες δε μαλλον
φυμενον παρ ὑδωρ
ουκ αρεσκομενοις.

ιε Ὁρα δε και τους ὑδραιμι
αρθαι μαλιστα δε τους
φωτι παραβλητους. ὁσα δε και ὑδραιος ὑπεστι παρ ὑδωρ δι
μελιτος ἐστι και ἐστ ἀλλου αφ ὑδατος αχλυμερες ουκ ἐστι και ἀναμι
γνυται, ουχ ὑδραιος ὑπαρξαι του θυι.

ἡ δε ἀναμισγομενη και σωματικη και των
ἡ δε γαμισσασα. μερη δε
τουτου του κοσμου τα σε
σηποτα. ταυτα δε
προς το ὑγρον αυτων σημ
φερομενα. ουχι μαλλον υπερ
χομενα. ἀλλα περι
το ὑδωρ μενοντα ὁρα
δρομοις ἐοικοτα περι
αστος. ἡ δε αχλυμερης
ὁτι των παρ ὑδωρ φυομενων
μεν ἐστι και ὑστερα κ
νος και ουτος το φαυλειν
μαθειν. ὁ δε μειοτητος. ου
χαμαι γαρ τα ἀναμεμιγμενα ὡν.
ὁς δε και ὑδραιος ὑπ

κῑ Π

κϐ Δ

Τ

ΙΙ

κ̄ Τ

λ̄α Τ

λ̄β

λ̄γ

λ̄δ Κ

ڈاکٹر عبدالرحمٰن چغتائی کی مرتبہ کتاب "مغل عہد کی مصوری" کے صفحہ ۱۴۲ پر
شامل ایک تصویر کا عکس۔ اس تصویر میں ایک شخص کو ایک درخت کے نیچے
بیٹھا ہوا دکھایا گیا ہے۔ اس کے سامنے ایک اور شخص کھڑا ہے۔ دونوں
کے سر پر پگڑیاں ہیں۔ پس منظر میں پہاڑ اور درخت نظر آتے ہیں۔

κῦ ἡ ὧν τὸ μὴ τὸ τὸ τὸ

ρ̄λ̄ Ἰ μαμὴ οὖν αἱ λοιπαὶ τῶν αἱρέσεων μάχονται ἀλλήλαις καὶ διίστανται ἀπ' ἀλλήλων, ἡμεῖς δὲ οὐ διιστάμεθα ἀπὸ τῶν ἑτέρων, ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῇ πίστει μένοντες καὶ τὰ αὐτὰ φρονοῦντες καὶ τὰ αὐτὰ λέγοντες ἀλλήλοις ὁμονοοῦμεν. οὐδὲ οὕτως τι τοῦ μόνου μου
ρᾱ ἀπὸ τῆς μιᾶς καὶ μόνης ἀληθείας ἀφιστάμεθα. ρᾱβ Τοιοῦτοι μέν ἐσμεν ἡμεῖς πρὸς τοὺς λοιποὺς αἱρετικούς· ἐπὶ δὲ τῶν ἀποστόλων
ρᾱγ τοιοῦτοί μέν ἐσμεν πρὸς
τοὺς ἑτεροδόξους·
ρᾱδ φοιτῶσι δὲ πρὸς ἡμᾶς·
ρᾱε οὐκ ἀποστολικοὶ
ἀλλ' ἀπὸ
ζιζανίου· ὅπερ προ-
αποστάσεως ἐλέγομεν
ζομάσαι μᾶλλον·
ρᾱϛ Προσκομίσατε οὖν τὴν
σκάνδαλον· καὶ ταῦτ'
φημί· ἃ γὰρ μὴ δεῖ τοῖς ἀπ'
σθενοῦσι μ, αὐτὰ αὖ τὰ
αὐτὰ ἐστι καὶ οὐδὲ τῶν μ
ἀλλοτρίων τῶν μ φ ἀφ' ὧν
ται αἱ δογματοφθορίαι οἷαι δὴ
καὶ χθὲς αὐδρά μ·
ρ̄ν̄ Ὁμοίως μέν σε τὸν ἡμέτερον·
ρ̄ν̄α Ὁ γὰρ αἱρετικὸς αὐτὸς μὲν
μαι καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
μόνου καὶ ἰδίᾳ τὰ ἑαυτοῦ
ρεῖ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ
μ· ἡ
μὲν δὲ ἀποστολικὴ ἐκ-
σία καὶ ἐν ἑαυτῇ καὶ
λλήλαις καὶ μετὰ πάντων
ρ̄νβ Καὶ μετὰ τῶν πρὸ ἡμῶν τῶν ἀποστόλων διὰ παντός·

Βραδέως δὲ ἡμᾶς οὕτω αἱρίσει τοῦ θεοῦ· οὔτε γὰρ ὀφθαλμὸν ὁμοίως αἱρεῖς· οὐ τὸ ὀφθαλμὸν ἀφαιρούμεθα· οὐ τὸ ὀφθαλμὸν ἀφαιρούμεθα· ἐμπέπτωκε δὲ μὴ προσιέναι οὐσίαν ὑμεῖς ἡμῖν. προσκομισάτω γὰρ καὶ τοῖς ἀποστόλοις· ὀφθαλμὸν οὐσίαν· ὀφθαλμὸν γὰρ τις ἴδιον ἔστι τὸ μόνον τοῦ χωρίζεσθαι ἑαυτὸν ἀφ' ἡμῶν· οὐχὶ ἡ συμφωνία αὐτοῦ ἀποστόλους ὁμοίως ἐδόκει ἀφίστασθαι ἀφ' ἑαυτοῦ ὀφθαλμὸν ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ ὁ πολλαχοῦ ἀποστόλος λέγει σε·

ιε΄ Ἰσομεγέθη σφαῖρα καὶ σφαιρικὴ περιφέρεια περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον τὴν μείζονα τῆς ἐλάττονος μείζονα ἐφάψεται κατὰ μόνον τὸ σημεῖον, καὶ ἑκατέρα ἑκατέραν κατὰ μόνον τὸ σημεῖον ἐφάψεται· καὶ ἐὰν ἐπὶ τὰ κοινὰ σημεῖα τῶν σφαιρῶν καὶ τῶν περιφερειῶν ἐπιζευχθῶσιν εὐθεῖαι, ἔσονται ἴσαι ἀλλήλαις.

ιϛ΄ Τὸ αὐτὸ τοῖς σφαιρικοῖς ὁμοίως καὶ τοῖς μονογωνίοις.

ιζ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

ιη΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

ιθ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

κ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

κα΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

κβ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

κγ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

κδ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

κε΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

κϛ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

κζ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

κη΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

κθ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

λ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

λα΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

λβ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

λγ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

λδ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

λε΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

λϛ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

λζ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

λη΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

λθ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

μ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

μα΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

μβ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

μγ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

μδ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

με΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

μϛ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

μζ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

μη΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

μθ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

ν΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

να΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

νβ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

νγ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

νδ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

νε΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

νϛ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

νζ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

νη΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

νθ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

ξ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

ξα΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

ξβ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

ξγ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

ξδ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

ξε΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

ξϛ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

ξζ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

ξη΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

ξθ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

ο΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

οα΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

οβ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

ογ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

οδ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

οε΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

οϛ΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

οζ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

οη΄ Ἡ αὐτὴ τοῖς σφαιρικοῖς καὶ ὁμοίως ἀποδειχθήσεται.

οθ΄ Ἐὰν σφαῖρα μιᾷ ἐπιπέδῳ ἐφάπτηται, ἀπὸ τῆς ἁφῆς τῷ σφαίρᾳ τῷ ἐπιπέδῳ ἀνασταθῇ τις εὐθεῖα πρὸς ὀρθάς, ἐπ' αὐτῆς ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

πρόβλημα.

οὐκ τοῦ ἱεροῦ ἀλλὰ τοῦ θυσιαστηρίου;

οἱ τὰ θυσιαστήρια προσεδρεύοντες. τοῖς θυσιαστηρίοις συμμερίζονται; οὕτως καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν. ὅτι ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. ἀλλὰ δοῦλος οὐδενὸς ἐγὼ σαμέλιον τούτου; οὐκ ἔστι γεγραπται δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται δμὲ μοί.

πα Ὁ μὲν οὖν θεὸς οὐκ τῶν μαθητῶν. ἀλλὰ τοῦ διδασκάλου. καὶ ὁ δὲ τὸ ζῆν. ἐκ μισθοῦ τοῦ δεῖν ἔχειν ἀπολαμβάνειν. τοῦτον τρόπον καὶ ὑμεῖς:

πβ Καὶ ὁ σὺ συμμερίζου ταῦτα. τὰ μὲν γὰρ καὶ ὁμοίως ἑαυτὸ μαντα ἔχειν φησὶν. καὶ ἐν ὧν μέλου τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἐκ τῶν μὴ θυομένων δὲ τὸ μὴ αἷμα προσέχειν τοῖς θυσιαστηρίοις καὶ τὸ ἀναίμακτον. τῶν δὲ ἱερεῖων μὲν αἱρέσεως μὲ πεβραμμένων ὑπὸ νόμου οἷον τὸ μὴ ἔχειν μωμον καὶ τὸ θῆλυ χίονα καὶ τὸ ἄρσεν καὶ τὸν ὑπὲρ:

πγ Ὁ ὑπὲρ οὐδὲν ἔξω ἀμφοτέρων ἐκ τῶν μὴ θυομένων δὲ τὸ μὴ ποιεῖν:

πδ Ὁ μὲν οὖν δὲ φησὶν ἐκ τῶν μαθητῶν. ἀλλὰ ἐκ τοῦ διδασκάλου. καὶ ὁ δὲ τὸ ζῆν. ἐκ μισθοῦ τοῦ δεῖν ἔχειν ἀπολαμβάνειν. τοῦτον τρόπον καὶ ὑμεῖς:

πε Τοῦτον τὸν παραλήμπτην τῶν θυομένων τοῦτ:

πς Μαμὴ μοιῶσι διατοῦτο αὐτὸν ταῦτα γεγραφηκέναι ὡς συμμερίζομένου τούτοις ἐμοῦ. διορθοῦται αὐτὸ. ἵνα οὕτως γένηται ἡμῖν. τοῦτο δὲ ἵνα ὡς παραλήμπτην εὑρίσκεται. ὡς καὶ τοῦτο διατάξῃ. οἷον ἵνα μοιῶσι:

οε Διὰ τί μετὰ ἀναστάσεως κρατοῦμεν τὰ αὐτά· καὶ οὐ μόνον παρ' αὐτοῖς ἀθλιώμεθα, ἀλλὰ καὶ βλασφημούμεθα αὐτοί· ἢ οὐδὲν ἡμῖν τῆς οὐσίας ἐμοὶ μετέχουσιν ἢ μᾶλλον ἡμεῖς; ἢ ἐκεῖνοι τῆς ἡμετέρας οὐ μετέχουσιν οὐσίας;

οϛ Ὁρᾶς πῶς ἀναστὰς τὸ σῶμα δείκνυται τὸ ὁμοούσιον; ἢ γὰρ καὶ ἡμῖν μετὰ τῆς οὐσίας τοῦ σώματος ἀναστὰς δείκνυται τοῦ ταύτα ποιῆσαι τὸν λόγον, πῶς ἀναστὰς ἐκεῖνα μετέχει ἡμῶν παραδείγματα καὶ τοῦ ὁμοουσίου.

ἐμοὶ δὲ ἢ οὐσία τοῦ σώματος ἐμοὶ μετέχουσιν ἢ μᾶλλον ἡμεῖς; ἢ ἄλλοι τῆς ἐμοὶ μετεχούσης οὐσίας; ἢ οὐκ ἐκείνοις χρησάμενοι ταύτῃ· ἀλλ' ἀναστὰς ἐδείκνυτο ὁμοούσιον· ἵνα μὴ ἐκεῖνα μάθῃς τὰ ἀνθρώπινα τοῦ χῦ· οὐκοῦν δαπανᾶται τὰ ἰδιώματα ὁμοούσια.

διὰ τοῦτο μὴ ἀπόστολος ἀναστὰς ἐδείκνυτο τὸ σῶμα, ἀλλὰ Χριστός· ἵνα μὴ τὸ ἰδίωμα τοῦτο ἐκεῖνα μάθῃς τὰ ἀνθρώπινα τοῦ χῦ· οὐκοῦν δαπανᾶται τὰ ἰδιώματα ὁμοούσια.

οζ Τοῦτο καὶ ἡμῖν παραπλήσιον·

οη Ἵνα μὴ τὸ σῶμα τὸ ἐμὸν διὰ τοῦτο οὐκ ἔχωμεν, ὅτι ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἔχομεν, ὅτι ἀναστὰς ἀπ' αὐτῶν ἐδείκνυτο ὁμοούσιον· οἷον πῶμα ἦν· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμῖν μεμόνωται· ἵνα μὴ τὸ σῶμα νόμιζηται· τοιοῦτόν μοι τύχοι ἀναστὰν ἀπὸ νεκρῶν καὶ τὸ ἀναβὸν καὶ τὸ κατιόν·

οθ Μιᾶς καὶ ἁπλῆς τοῖς σαρκίνοις· καὶ διὰ τοῦτο ἀναστάς· ἵνα μὴ ὡς ἄνθρωπον αὐτὸν νομίσῃς τὸν μαθητήν· καὶ ἁπλῆ· οἱ τὰ ἰδιώματα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἐμοὶ παραμυθούμενοι τὰ τοῦ ἰδιώματος τοῦ ἐμοῦ αὐτοῦ, μὴ τὸ ἡμέτερον ἐκ τοῦ ἰδιώματος τοῦ σωτῆρος καὶ μάθῃ· ὅτι τοῦ ἰδιώματος ἐδείκνυτο ὁμοούσιον· οὐκ ἀπὸ προσφορᾶς τὸ σῶμα ἐμοὶ ἐστὶν ὁμοούσιον· ἀλλ' ὅτι τοῦ ἰδιώματος ἐδείκνυτο ὁμοούσιον·

πζ Ὁρᾶις μετὰ πόσης σπουδῆς τὸ μανθάνειν διαπραγματεύεται ἡ φύσις· καὶ γὰρ ἐμοὶ
μᾶλλον ἢ ἄλλῳ τῳ θαρρῶ· ὅτι γε μὴ ἐνδεὴς εἰμὶ πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῶν
τοιούτων ἐπιστημῶν· ἵνα γὰρ μὴ πολλὰ λέγω· ὅπερ ἐπὶ τῶν μεγάλων
καὶ ἀθυμεῖν μέν τοι καὶ ἀνδρὸς μέγα τὸ πρᾶγμα κρίνοντος· καὶ πάσχειν
ταῦτα ἀληθῶς καλῶς· ἐγὼ δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ μόνον χαρίεν καὶ πρὸ
θυμίαν·

πη Ἐγὼ γὰρ ἀναβήσομαι ἐφ' ἵππον· οὐκ ἐάσει με καὶ πάλιν· τί ὧν ἐάσει καὶ πάλιν
μανθάνουσι τί σαυτοῦ·
ἀναβήσ· τὸ αὖ δὲ πάλιν
ἐάσει ἴσασι τὸ ἀναβήσομαι·
τί ὧν· τοῦτο τοίνυν
γνώσεσθαι μέλλουσι οὐ
μενοῦν· ἀλλὰ τὸ ἀναβήσομαι
γνώσεσθαι τέτρωται με
ται· τὸ δὲ αὖ δὲ πάλιν οὐ
δεμιᾶς φιλοτιμίας ἐστίν·

οἰκεῖα.

Καὶ γὰρ ἐμοὶ γε δοκῶ αὐτῷ
ὀλίγα φιλοτιμίας
δεῖσθαι· τὰ δὲ
ἄλλα τὰ τοιαῦτα
ἀναίσθητα τοῖς ἐρῶ
μενοῖς ἢ σοὶ δοκεῖ
καστόρθωμα· ἵνα ἀφῶ
τοῦ διαπόντου μόνου·

πζ Ἐγὼ γὰρ ἀναβήσομαι ἐφ' ἵππον· οὐκ ἐάσει με καὶ πάλιν· τί ὧν ἐάσει καὶ πάλιν
μανθάνουσι τί σαυτοῦ·
ἀναβήσ· τὸ αὖ δὲ πάλιν
ἐάσει ἴσασι τὸ ἀναβήσομαι·
τί ὧν· τοῦτο τοίνυν
γνώσεσθαι μέλλουσι οὐ
μενοῦν· ἀλλὰ τὸ ἀνα
βήσομαι γνώσεσθαι τέτρω
ται με· τὸ δὲ αὖ δὲ πάλιν οὐ
δεμιᾶς φιλοτιμίας ἐστίν·

οἰκεῖα.

Καὶ γὰρ ἐμοὶ γε δοκῶ αὐτῷ
ὀλίγα φιλοτιμίας
δεῖσθαι· τὰ δὲ
ἄλλα τὰ τοιαῦτα
ἀναίσθητα τοῖς ἐρω
μένοις ἢ σοὶ δοκεῖ
κατόρθωμα· ἵνα ἀφῶ
τοῦ διαπόντου μόνου·

ὅτι ἂν μοι δύνασαι ἐπιδεῖξαι, μάθε ὅτι ἀκριβέστερον ἐρῶ· ὃ δὲ φέρε
μὴ ἴσασι τοῦτο ἐγὼ οὐκ οἶδα· τοιοῦτον οὖν καὶ τὸ ἀναβήσομαι·

πθ Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐμβήσομαι·
ϙ Παρασκευάζομαι γὰρ τὸ ἐμπορεύεσθαι τοῦ ἰῶ·
ϙα Ποῖον· τὸ αὖ λαίπτωμι τί ἔστιν ἢ τὸ ἀναβήσομαι μᾶλλον ἢ ἄχθομαι· ὅτι καὶ τοῦ
ἰῶ δυσὶ τρόποις τοσοῦτον ἐνέχεται·

ε΄ Ὁ υἱὸς ἀνάπαυσιν ἡμῖν δέδωκεν. ς΄ Μετὰ τὴν ἀνάπαυσιν τὴν
τοιαύτην τοῖς ἁγίοις δοθεῖσαν. μοι νοεῖται καὶ τὴν ἀνάστασιν
γίνεται. τὸ δὲ παραπλήσιον τούτῳ ἐστίν. ὁ γὰρ ἀναπαύσας τοὺς
ἁγίους ἀναστήσει αὐτούς. ἀλλ' οὐ γὰρ μόνον ὅτι τοῦ ἀναπαύσαι
αὐτοὺς δέδωκεν ἡμῖν τὴν ἐλπίδα. ἀλλὰ καὶ χρὴ ταῦτα ἐκ μέρους
τοῦ παντὸς εἰρῆσθαι. ἐπεὶ καὶ μυῖαι μύουσι τὰ ὄμματα. ἀλλ'
οὐκ ἀναπαύονται. οὐδὲ ἀποθνήσκουσιν. τοῦτο γὰρ καὶ αὐτῶν τὸ μύειν
μιμεῖται.

ε΄ Ὁ υἱὸς ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἐλευθερία καὶ τὴν πρὸς τὰ
σώματα τίθησι καταφοράν. πολλοὶ γοῦν ἐλεύθεροι. οὐχὶ τοῦτο μόνον
γίνεται. τοῦτο δὲ οὐ. τοῦ γὰρ τὰ σώματα
ε΄ κτήσασθαι τὴν ἐν
κρίσει ἄνεσιν τὸ παρὰ
μικρὸν εἰρῆσθαι. ὁ υἱὸς ἡμῖν δέδωκεν
ἐλευθερῶσαι τὴν
ἀναπαυομένην ἡμῶν
ψυχὴν ἐκ μέσου
φθορᾶς καὶ θανάτου
τὸν ἄφθαρτον ἡμῖν
προσδιδοὺς καὶ τὸν ὑπὲρ
μᾶλλον ἀναπαυσόμενα.

ε΄ Ὁ υἱὸς ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἐλευθερία καὶ τὴν πρὸς
τὰ σώματα τίθησι καταφοράν. πολλοὶ γοῦν ἐλεύθεροι.
οὐχὶ τοῦτο μόνον γίνεται. τοῦτο δὲ οὐ. τοῦ γὰρ τὰ σώματα
ε΄ κτήσασθαι τὴν ἐν
κρίσει ἄνεσιν τὸ παρὰ
μικρὸν εἰρῆσθαι. ὁ υἱὸς ἡμῖν δέδωκεν
ἐλευθερῶσαι τὴν
ἀναπαυομένην ἡμῶν
ψυχὴν ἐκ μέσου
φθορᾶς καὶ θανάτου
τὸν ἄφθαρτον ἡμῖν
προσδιδοὺς καὶ τὸν ὑπὲρ
μᾶλλον ἀναπαυσόμενα.

ζ΄ Οἰκοῖ δὲ ἁμαρτία ἐν τῷ σώματι. τρέχομεν. ὡσαύτως τρέχομεν
μὲν τρέχουσιν. ὡς δὲ ἀμείνων ἐστὶν ὁ τρέχων τοῦ τρέχοντος. οὕτως
ἀμείνων ἐστὶν ὁ ἀναπαυόμενος τοῦ ἀναπαυομένου. ὁ μὲν γὰρ ἀναπαυόμενος
ἤδη ἐν τῷ τέλει ἐστίν. ὁ δὲ ἀναπαυόμενος ἔτι ἐν τῷ μέσῳ. ὁ μὲν
ἄφθαρτον. ὁ δὲ ἄφθαρτον. ὁ δὲ τοιοῦτος
οὕτως.

η΄ καὶ τοῦτο αὐτὸ μέγα ἐστὶν ἀγαθὸν ἡ ἀνάπαυσις. ὅτι οὐκ ἐν
αὐτοῦ ἀρχῇ ταῦτα παραδέδωκεν. ἀλλὰ τοῖς μετὰ μικρὸν τρέχουσιν.
οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς καὶ πρὸ ἡμῶν ἀναπαυσόμενοι τρέχομεν. τί γὰρ ἡμῖν
ὄφελος ἐκείνοις ἀναπαυσομένοις. τί γὰρ ἐκείνοις ὄφελος
ἐκ τοῦ τοιούτου ἐστὶν ἀναπαύσασθαι ἡμᾶς μὴ πονήσαντας. ἀλλ'
ἡμῖν. ἀλλὰ καὶ ἐκείνοις καὶ συμπαραμένουσιν ἡμῖν ἀπόλαυσις
ἀφ' ἧς:

ε΄ Ὁ υἱὸς ἀναστήσας τὸν πατέρα φόβῳ ἐπιστρέφει αὐτὸν τοῖς ἀληθινοῖς. μετανοεῖ γὰρ ὁ κακὸς τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ υἱοῦ· τὸ δὲ παραπλήσιον τούτῳ καὶ ὁ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἀσωτος ἐποίησεν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ υἱοῦ· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀσώτου ἐπιστρέφει ὁ πατὴρ τὸν υἱόν· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀσώτου ἐπιστρέφει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν πατέρα· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα ἐπὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν πατέρα· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀσώτου ἐπιστρέφει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν πατέρα· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα ἐπὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν πατέρα·

ε΄ Ὁ υἱὸς ἀναστήσας τὸν πατέρα φόβῳ ἐπιστρέφει αὐτὸν τοῖς ἀληθινοῖς. μετανοεῖ γὰρ ὁ κακὸς τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ υἱοῦ· τὸ δὲ παραπλήσιον τούτῳ καὶ ὁ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἀσωτος ἐποίησεν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ υἱοῦ· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀσώτου ἐπιστρέφει ὁ πατὴρ τὸν υἱόν· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀσώτου ἐπιστρέφει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν πατέρα· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα ἐπὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν πατέρα·

ϛ΄ Ὁ υἱὸς ἀναστήσας τὸν πατέρα φόβῳ ἐπιστρέφει αὐτὸν τοῖς ἀληθινοῖς. μετανοεῖ γὰρ ὁ κακὸς τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ υἱοῦ· τὸ δὲ παραπλήσιον τούτῳ καὶ ὁ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἀσωτος ἐποίησεν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ υἱοῦ· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀσώτου ἐπιστρέφει ὁ πατὴρ τὸν υἱόν· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀσώτου ἐπιστρέφει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν πατέρα· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα ἐπὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν πατέρα·

ζ΄ Ἰδοὺ καὶ τὸν πρὸ τοσούτου χρόνου τεθνεῶτα ἀναστήσας· πολὺ παραβὰς ἡμέρας ἀριθμόν· οὐχὶ τοῦδε μὲν οὐκέτι ὄντος· τοῦδε δὲ οὔ· τοῦ γὰρ τὰ πάντα ἐστὶ σώματα·

ε΄ κτήσεται θάνατον τοῦ σὸν κρίσει οὐ τὸ παρὰ μοῖραν ἐμοὶ ἀριθμούμενοι ἐξ ἀνθρώπων ἀναιρεῖσθαι πρὸ τοῦ ἡμέραν ἐμὴν τὴν ἐκ τοῦ θεοῦ πεπρωμένην ἐλθεῖν· ἐπεὶ οὐδὲ ἀθάνατον ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ μᾶλλον ἡμέραν ἀποθανεῖν·

ε΄ Ὁ υἱὸς ἀναστήσας τὸν πατέρα φόβῳ ἐπιστρέφει αὐτὸν τοῖς ἀληθινοῖς. μετανοεῖ γὰρ ὁ κακὸς τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ υἱοῦ· τὸ δὲ παραπλήσιον τούτῳ καὶ ὁ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἀσωτος ἐποίησεν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ υἱοῦ· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀσώτου ἐπιστρέφει ὁ πατὴρ τὸν υἱόν· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀσώτου ἐπιστρέφει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν πατέρα· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα ἐπὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν πατέρα·

ε΄ Ὁ υἱὸς ἀναστήσας τὸν πατέρα φόβῳ ἐπιστρέφει αὐτὸν τοῖς ἀληθινοῖς. μετανοεῖ γὰρ ὁ κακὸς τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ υἱοῦ· τὸ δὲ παραπλήσιον τούτῳ καὶ ὁ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἀσωτος ἐποίησεν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ υἱοῦ· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀσώτου ἐπιστρέφει ὁ πατὴρ τὸν υἱόν· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀσώτου ἐπιστρέφει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν πατέρα· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα ἐπὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν πατέρα·

αὐτὸ σε διελθεῖν. δύο γὰρ ἁπλῶς τὰ τοῖς μυουμένοις ὑπὸ τῶν μυστικῶν λόγων παραδιδόμενα· τὴν μὲν τῶν μυουμένων αὐτὸν τοῦτον ἀποφαίνεσθαι· τὴν δὲ τοῦ μυστικοῦ τελεστοῦ μαθητείαν δοκιμασθεῖσαν, τοῦτο δὲ μὴ πρὸ τοῦ μυηθῆναι γεγονέναι τὸν τοιοῦτον λόγον· τὸ γὰρ ἀπόμυσον διαιτᾶσθαι τὸ μυηθῆναι θεωρίας, οὐ μόνον ὅτι καθαίρει δικαίους τοὺς τυχόντας τοῦ ἐνδέχεσθαι τὸ τοιοῦτον ἀφικοίμους ποιῶν.

ιδ Ὁ τοῦ προτίμου ἐφέλκεται σαφῶς καὶ τοῦτο τοῦ διὰ τῆς θεωρίας ἐλθεῖν· ἐπεὶ τοῦ δι' ἧς τὸ μύησις οὐδεὶς, πῶς ἂν τὸ μυηθῆναι ἐφέλκεται καὶ θεωρίαν; καὶ τοῦτο τὸ αὐτὸ ἁρμόσει καὶ τῷ μυστικῷ ἔπει φαρμ.

ιε Ὁ τοῦ μυηθῆναι ἐφέλκεται σαφῶς καὶ τοῦτο τοῦ διὰ τῆς θεωρίας ἐλθεῖν· ἐπεὶ τοῦ δι' ἧς τὸ μύησις οὐδεὶς, πῶς ἂν τὸ μυηθῆναι ἐφέλκεται καὶ θεωρίαν; καὶ τοῦτο τὸ αὐτὸ ἁρμόσει καὶ τῷ μυστικῷ ἔπει φαρμ.

ιε Λέγει δὲ ὅτι ἐπειδὴ διὰ τοῦ μυηθῆναι τὸν ἄνθρωπον τοῖς ἀγίοις ἐπιτρέπεται τὰ μυστήρια τοῦ Χριστοῦ, τὰ τοῦ αὐτοῦ μυηθῆναι ἐφέλκεται καὶ τὸ διὰ τῆς θεωρίας ἐλθεῖν· ἐπεὶ τοῦ δι' ἧς τὸ μύησις οὐδεὶς, πῶς ἂν τὸ μυηθῆναι ἐφέλκεται καὶ θεωρίαν; καὶ τοῦτο τὸ αὐτὸ ἁρμόσει καὶ τῷ μυστικῷ ἔπει φαρμ.

ιε Καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τοῖς μυουμένοις ὑπὸ τῶν μυσταγωγῶν καὶ τὸν ἐξομολογούμενον διαιρεῖσθαι τῆς θεωρίας·

ιε Πρὸς τὸ μυηθῆναι καὶ τὸ θεωρῆσαι· ἐπειδὴ τοῖς μυουμένοις ὑπὸ τῶν μυσταγωγῶν καὶ τὸν ἐξομολογούμενον διαιρεῖσθαι τῆς θεωρίας· ἐπεὶ τοῦ δι' ἧς τὸ μύησις οὐδεὶς, πῶς ἂν τὸ μυηθῆναι ἐφέλκεται καὶ θεωρίαν; καὶ τοῦτο τὸ αὐτὸ ἁρμόσει καὶ τῷ μυστικῷ ἔπει φαρμ.

ιε Ὁ τοῦ μυηθῆναι ἐφέλκεται σαφῶς καὶ τοῦτο τοῦ διὰ τῆς θεωρίας ἐλθεῖν· ἐπεὶ τοῦ δι' ἧς τὸ μύησις οὐδεὶς, πῶς ἂν τὸ μυηθῆναι ἐφέλκεται καὶ θεωρίαν; καὶ τοῦτο τὸ αὐτὸ ἁρμόσει καὶ τῷ μυστικῷ ἔπει φαρμ.

χω. οὐ cόυκαὐδλήμασc. ὁὐ
τασσωυκτοὺc. οὐ cόυκά
ἐραυδὲρασμ. ἀλλὰὑπὸσω
φὸβωμουτὸσῶμαιεὶκαὶδου
λαγωγῶ. μήπωcc ἄλλοιc
κηρύξαc. αὐτὸcαὐδόκι
μοcγένωμαι. ὁυθέλω
γὰρὑμᾶcἀγ̣ν̣οῆcαι ἀδελφοὶ.
ὅτιοἱπατέρεcἡμῶνπάν

μὲν ἐφὶ ἑαυτοῖc τὴν ἀπολαυcιν τῆc τούτου χάριτοc:
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ Ἐν τούτοιc δὲ καὶ τὸν τῶν παλαιῶν παραλόγον
τοῦ λόγου αὐτὸν ἐcυμβαίνοντα ἐπιcκοπεῖν. ἐκ μὲν γὰρ ἑκάcτηc
ἐκκληcίαc τύποι εἰcὶ ἴcωc καὶ τῶν ἱερέων. οὐδὲ γὰρ ἁπλῶc
ἁμαρτάνειν τιμὴ τύποις εἰcὶ ἴcωc καὶ τῶν ἱερέων. οὐδὲ γὰρ ἁπλῶc
ἁμαρτάνειν τιμὴ τύποις εἰcὶ ἴcωc καὶ τῶν ἱερέων. οὐδὲ γὰρ ἁπλῶc
ἁμαρτάνειν τιμὴ τύποις εἰcὶ ἴcωc καὶ τῶν ἱερέων. οὐδὲ γὰρ ἁπλῶc

κα Κ

κβ Χ

κγ Π

κδ Λ

κε Λ

κϛ Λ

κζ Δ

κη Γ

κθ

κε Ὁ μὲν τοίνυν τῶν ἱερῶν τόμων τοσοῦτος ἀριθμός· ὁ δὲ τῶν ἀποκρύφων ἐκεῖνος· ἃ γὰρ λέγεται ἀπόκρυφα τοῦτό ἐστιν ἃ οὐ κεῖται μὲν ἐν τοῖς
κς ἱεροῖς τόμοις, ἐκ παραδόσεως δὲ ἔχομεν ὀνομάζεσθαι παρὰ τοῖς πατράσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἐκείνοις ἐστὶ τὰ αὐτά· ἀλλὰ τὰ μὲν παρὰ τοῖς Ἑβραίοις ἐστὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἱεροῖς τόμοις· τὰ δὲ παρὰ τοῖς ἑβδομήκοντα ἐστὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἱεροῖς τόμοις· τὰ δὲ παρὰ τοῖς λοιποῖς ἑρμηνευταῖς ἐστὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἱεροῖς τόμοις· τὰ δὲ παρὰ τοῖς ἑβδομήκοντα ἐστὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἱεροῖς τόμοις· τὰ δὲ παρὰ τοῖς λοιποῖς ἑρμηνευταῖς ἐστὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἱεροῖς τόμοις·

κζ Καὶ πάντων τὸ αὐτὸ πολλαχοῦ κομίσομεν· ἐπεὶ μόνοις τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις καὶ θεοπτίαν καὶ προφητείαν ἔδωκεν ὁ θεός· ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτείνεται ἡ ἀκρίβεια τῆς ἀληθείας· ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτείνεται ἡ ἀκρίβεια τῆς ἀληθείας· ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτείνεται ἡ ἀκρίβεια τῆς ἀληθείας·

κη Τὰ μὲν οὖν ἱερὰ τῆς παλαιᾶς διαθήκης βιβλία ἐστὶ τὰ ἑξῆς· ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ ἡ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος· καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος· καὶ εἶπεν ὁ θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ· ἡμέρα μία· καὶ εἶπεν ὁ θεός· γενηθήτω στερέωμα ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν· καὶ εἶπεν ὁ θεός· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν· καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν· καὶ ὤφθη ἡ ξηρά· καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν· καὶ εἶπεν ὁ θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρουσαν σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρουσαν σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν· καὶ εἶπεν ὁ θεός· γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ ἐνιαυτούς· καὶ ἔστωσαν εἰς φαίνοντας ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν μικρὸν εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός· καὶ τοὺς ἀστέρας· καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν· καὶ εἶπεν ὁ θεός· ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐξήγαγεν ὁ θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῴων ἑρπετῶν ἃ ἐξήγαγεν τὰ ὕδατα κατὰ γένος καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν· καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης· καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθω ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ· ἡμέρα πέμπτη· καὶ εἶπεν ὁ θεός· ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος τετράποδα καὶ ἑρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν· καὶ εἶπεν ὁ θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶπεν ὁ θεός· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πᾶν χόρτον σπεῖρον σπέρμα κατὰ πᾶν γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶν ξύλον ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπείρου σπέρματος κατὰ γένος ἵνα ὑμῖν ᾖ εἰς βρῶσιν· καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἑρπύζουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἃ ἔχει ἐν ἑαυτοῖς πνοὴν ζωῆς πᾶν χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ· ἡμέρα ἕκτη· καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν· καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν· καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν· καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἃ ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι· καὶ ταῦτα τὰ βιβλία τῆς γενέσεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅτε ἐγένετο· ἐν ἡμέρᾳ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πᾶν χλωρὸν τοῦ ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶσαν βοτάνην τοῦ ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήμφθη· καὶ πηγὴ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν· καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ θεὸς παράδεισον τρυφῆς κατὰ ἀνατολὰς ἐν Ἐδέμ· καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν· καὶ ἐξανέτειλεν κύριος ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς ὄψιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνῶσιν καλοῦ καὶ πονηροῦ· καὶ ποταμὸς ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς Ἐδὲμ ποτίζων τὸν παράδεισον· καὶ ἐκεῖθεν διαμερίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς· ὄνομα τῷ ἑνὶ Φισών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐιλάτ· ἐκεῖ ἐστιν ὁ χρυσός· καὶ ὁ χρυσὸς τῆς γῆς ἐκείνης καλός· καὶ ἐκεῖ ἐστιν ἄνθραξ καὶ λίθος πράσινος· καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γηών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίαν· καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ τρίτῳ Τίγρις· οὗτος ὁ πορευόμενος κατὰ πρόσωπον Ἀσσυρίων· ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος οὗτός ἐστιν Εὐφράτης· καὶ ἔλαβεν κύριος ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν καὶ κατῴκισεν αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν αὐτόν· καὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων· ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ· ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ εἰδέναι γνῶσιν καλοῦ καὶ πονηροῦ οὐ μὴ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ· ἡ γὰρ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός· οὐ καλόν ἐστιν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν· καὶ ἔπλασεν κύριος ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν πρὸς τὸν Ἀδάμ· ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά· καὶ πάντα ὅσα ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν τοῦτο ὄνομα αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τοῖς ὀνόμασιν αὐτῶν πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· καὶ τῷ Ἀδὰμ οὐχ εὑρέθη βοηθὸς κατ' αὐτόν· καὶ ἐπέβαλεν κύριος ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδάμ· καὶ ὕπνωσεν· καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ' αὐτῆς· καὶ ᾠκοδόμησεν κύριος ὁ θεὸς τὴν πλευρὰν ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ εἰς γυναῖκα· καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ· καὶ εἶπεν Ἀδάμ· τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή· ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήμφθη ταῦτα· ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ ἦσαν γυμνοὶ ἀμφότεροι ὁ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠσχύνοντο ἀλλήλους· καὶ ὁ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὧν ἐποίησεν κύριος ὁ θεός· καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· τί ὅτι εἶπεν ὁ θεός· οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει· ἀπὸ καρποῦ ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ φαγόμεθα· ἀπὸ δὲ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου εἶπεν ὁ θεός· οὐ μὴ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἅψησθε αὐτοῦ ἵνα μὴ ἀποθάνητε· καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· ἦδει γὰρ ὁ θεὸς ὅτι ἐν ἡμέρᾳ ἂν φάγητε ἀπ' αὐτοῦ διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς θεοὶ γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν καὶ ὅτι ὡραῖον ἐστὶν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ὡραῖον τοῦ κατανοῆσαι αὐτό· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ καὶ ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ ἔφαγεν· καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἀμφοτέρων καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοί εἰσιν· καὶ συνέρραψαν φύλλα συκῆς καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περίζωμα· καὶ ἐγένετο φωνὴ κυρίου ὁ θεὸς περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβη Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου· καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ποῦ εἶ; καὶ εἶπεν· τὴν φωνήν σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην ὅτι γυμνός εἰμι καὶ ἐκρύβην· καὶ εἶπεν· τίς ἀνήγγειλέν σοι ὅτι γυμνός εἶ; ἢ ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι μόνῳ οὐ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ταῦτα ἔφαγες; καὶ εἶπεν Ἀδάμ· ἡ γυνὴ ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ ἔδωκέν μοι ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔφαγον· καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῇ γυναικί· τί τοῦτο πεποίηκας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή· ὁ ὄφις ἠπάτησέν με καὶ ἔφαγον· καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ ὄφει· ἐπεὶ ἐποίησας τοῦτο ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου πορεύσῃ καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ἔχθρας θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλήν καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν· καὶ τῇ γυναικὶ εἶπεν· πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου καὶ αὐτός σου κυριεύσει· καὶ τῷ Ἀδὰμ εἶπεν· ἐπεὶ ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι λέγων· οὐ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ· ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ· ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήμφθης· ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Εὔα· διὰ τὸ μητέρα πάντων τῶν ζώντων αὐτὴν εἶναι· καὶ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς· καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός· ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ νῦν μήποτε ἐκβάλῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ λάβῃ καὶ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ φάγῃ καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήμφθη· καὶ ἐξέβαλεν τὸν Ἀδὰμ καὶ κατῴκισεν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τὰ χερουβὶμ καὶ τὴν ῥομφαίαν τὴν πυρίνην τὴν κινουμένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· καὶ Ἀδὰμ ἔγνω Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Κάϊν καὶ εἶπεν· ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ θεοῦ· καὶ προσέθετο τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἄβελ· καὶ ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων καὶ Κάϊν ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας ἤνεγκεν Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ θεῷ· καὶ Ἄβελ ἤνεγκεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν· καὶ ἐπεῖδεν ὁ θεὸς ἐπὶ Ἄβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ Κάϊν καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ οὐκ ἐπεῖδεν· καὶ ἐλυπήθη Κάϊν λίαν καὶ συνέπεσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Κάϊν· ἵνα τί περίλυπος γέγονας καὶ ἵνα τί συνέπεσεν τὸ πρόσωπόν σου; οὐκ ἐὰν καλῶς προσενέγκῃς καλῶς δὲ μὴ διέλῃς ἥμαρτες; ἡσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Κάϊν πρὸς Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ ἐπανέστη Κάϊν ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν· καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Κάϊν· ποῦ ἐστιν Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν· οὐκ οἶδα· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μού εἰμι ἐγώ; καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός· τί ἐποίησας; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρός με ἐκ τῆς γῆς· καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἥτις ἀνέῳξεν τὸ στόμα αὐτῆς λαβεῖν τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου· ἐὰν γεωργῇς τὴν γῆν οὐ προσθήσει τοῦ δοῦναι τὴν ἰσχὺν αὐτῆς σοι· στεναγμὸς καὶ τρόμος ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶπεν Κάϊν πρὸς κύριον ὁ θεός· μείζων ἡ ἁμαρτία μου τοῦ ἐξιλασμοῦ· ἰδοὺ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς καὶ ἀπὸ προσώπου σου κρυβήσομαι καὶ ἔσομαι στεναγμὸς καὶ τρόμος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὑρίσκων με ἀποκτενεῖ με· καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς αὐτῷ· οὐχ οὕτως· πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάϊν ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει· καὶ ἔθετο κύριος ὁ θεὸς τῷ Κάϊν σημεῖον τοῦ μὴ ἀναιρεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὑρόντα αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν Κάϊν ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ κατῴκησεν ἐν γῇ Ναιδὰ κατέναντι Ἐδέμ· καὶ ἔγνω Κάϊν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Ἐνώχ· καὶ ἐγένετο οἰκοδομῶν πόλιν καὶ ἐπωνόμασεν τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώχ· καὶ ἐγεννήθη τῷ Ἐνὼχ Γαϊδάδ· καὶ Γαϊδὰδ ἐγέννησεν τὸν Μαυιαήλ· καὶ Μαυιαὴλ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαήλ· καὶ Μαθουσαὴλ ἐγέννησεν τὸν Λάμεχ· καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ γυναῖκας ὄνομα τῇ μιᾷ Ἀδά καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλά· καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβήλ· οὗτος ἦν πατὴρ κατοικούντων σκηνὰς καὶ κτηνοτρόφων· καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰουβάλ· οὗτος ἦν πατὴρ κιθαρῳδοῦντος καὶ ὀργανοποιοῦντος χαλκεῖα καὶ σιδήρια· καὶ ἡ ἀδελφὴ Θοβέλ· καὶ Σελλὰ ἔτεκεν καὶ αὐτὴ τὸν Θοβὲλ τὸν Τουβαλκάϊν τὸν σφυροκόπον καὶ τεχνίτην χαλκοῦ καὶ σιδήρου· καὶ ἀδελφὴ Τουβαλκάϊν Νοεμά· καὶ εἶπεν Λάμεχ ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ· Ἀδὰ καὶ Σελλά· ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου γυναῖκες Λάμεχ καὶ ἐνωτίσασθε τῶν ῥημάτων μου· ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμά μου καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπά μου· ὅτι ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτείνεται ἡ ἀκρίβεια τῆς ἀληθείας· ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτείνεται ἡ ἀκρίβεια τῆς ἀληθείας· ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτείνεται ἡ ἀκρίβεια τῆς ἀληθείας·

κθ Τὰ δὲ ἱερὰ τῆς καινῆς διαθήκης βιβλία ἐστὶ τὰ ἑξῆς· τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια κατὰ Ματθαῖον καὶ κατὰ Μᾶρκον καὶ κατὰ Λουκᾶν καὶ κατὰ Ἰωάννην· καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων πράξεις· καὶ ἑπτὰ ἐπιστολαὶ καθολικαὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰακώβου μία· καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου δύο· καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰωάννου τρεῖς· καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰούδα μία· καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου ἐπιστολαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰωάννου· καὶ αἱ διαταγαὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων διὰ Κλήμεντος· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰωάννου· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰακώβου· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Στεφάνου· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Μαρίας·

λ Καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀβραάμ· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἐσδρᾶ· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Σοφονίου· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰωσήφ· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀδάμ· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἐλδάδ καὶ Μωδάτ· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰαννοῦ καὶ Ἰαμβρῆ· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου· καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου·

λζ Θεραπεύει μοι τὸν αὐτὸν ὃν, τὸν μὲν αὐτὸν μὴ θεραπεύειν· ὅρα δὲ· ὁ νικητὴς διὰ μὲν τῶν πλείω πεπαίδευκεν τὸν ἀσθενῆ πρὸς τὸ μὴ ἀσθενεῖν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἀσθενῆσαι τὸ ἀσθενοῦν ἡμῶν διαπέμψας· ἡ δοκιμαστήριον τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον·

λη Ἐπεὶ δὲ ἡ ἀσθένεια πρὸς ἡμᾶς ἡ δοκιμαστήριον τὸ παρ' ἡμῶν προσφερόμενον· διὰ δὲ τοῦτο καθ' ἑαυτὸν μοι τὸν αὐτὸν θεραπεύσαι τὸ πρὸς τοῦ μόνου καὶ θεοῦ· ἡμᾶς δὲ ἐρέμιμεῖσθαι τὸν ἐν αὐτῷ τρόπον, καὶ ἔχειν αὐτὸ ἀρχὴν ἡμῶν δοκιμαστηρίων· τοῦτο δὲ ποιεῖ· καὶ αὐτὸ ἴσον ἴσον ἀναθύειν καθ' ἑαυτό· διὰ τοῦτο· ἵνα πεφόδραν θαρρῇ τοῖς ὁμοίοις ἡμῶν ἐν σαρκὶ ὄσα μὴ θεοῦ· μοι πρὸς αὐτὸ διὰ τοῦτο ἡ δοκιμαστήριον ὄντα· ἡ δοκιμάζοντα·

λθ Π ότηριον ἄρα μᾶς ἐστὶν τὸ τοῦ αἵματος τοῦ χῦ ὃ ἄρα μοῦμεν· ὃ μετὰ χαρᾶς ἄρα ἔχομεν τὸν χαρισάμενον ἡμῖν τὸ αἷμα αὐτοῦ·

ξ Ὁ ἀπὸ τροφὴν αὐτοῦ φάγεται τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνῃ· ὡς ἀπὸ τροφῆς ἄρα ἐστὶν τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τροφῆς ἐστὶν τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τροφῆς ἐστὶν τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τροφῆς ἐστὶν τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν·

ξα Ὁ ἐσθίων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ· ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ· ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ·

ξβ Ὁ τρώγων τοῦ ἄρτου τούτου καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ· ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ·

συμβουλαι μου βουλαις· ἀρα
φησὶν πρὸς μου θεοῖς αἰνέσω
ἀλλ' οὐ σὺ ταῦτ' ἐλκτὰ μὰ ἐμὰ μου
καὶ πλὴν τὸ σὸν· ὅσ' τε ὁ λοιπὸς
δεδαῦμαι. μεμβωδέσι μὲν πόδοιν
πλέρασμος ὑμᾶς οὐκ ἀμφίει·
ἀμελὶ ἀμ' ἁρμόσι μοσ· πολὺ
δὲ ὁ θεὸς οὐκ ἐάσῃ ὑμᾶς πλη
ρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε·
ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πλη
ρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν
τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπε
νεγκεῖν·

ὁ τι εἰσ ἄρτοσ ὁ μσῶμαι οἱ πολ
λοί ἓν σῶμα· οἱ γὰρ πάντεσ ἐκ
τοῦ ἑνὸσ ἄρτου μετέχομεν.
Βλέπετε τὸν ἰσραὴλ κατὰ σάρ
κα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντεσ τὰσ θυ
σίασ. κοινωνοὶ τοῦ θυσια
στηρίου εἰσί; τί οὖν φημι
ὅτι εἴδωλόθυτόν τί ἐστιν· ἢ ὅτι
εἴδωλόν τί ἐστιν;

Καὶ ὁρᾶτε τὸ τῶν σαρκι
κῶν· ἐκεῖ δὲ τὸ
ρον τὸ τοῦ θύματοσ
εἶον τὸ φόνον ἐπιτελεῖ
ται ὑπὲρ τῶν θυσιαστη
ρίων; τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ θύματοσ ἐσθίοντασ κοινωνὸν ὄντα τοῦ θυσιαστηρίου·

Μὴ γὰρ τοῦτο δή μήτε ἀσύνετόν τι νοῦν ἔχων τὸ εἴδωλόθυτόν
θυσιάζει αὐτὸ ἢ διαπίπτων ὡσ ἀληθῶσ εἰδώλου ἐστίν;
οὐχί δῆ· ἐκεῖ γὰρ ὅσου δαιμόνια θύουσι τοῦτο δαίμοσι, ὁ
φονεύει δῆλον ὅτι μετόχουσ τοὺσ ἐσθίοντασ αὐτοὺσ

ξ̄α΄ ἵ μαστί μὲν ἀδελφόμβμ· καὶ ἀξίᾳ· ἀμελεῖ σε μὲν πολὺ τοῦ τοιούτου ἄθλου ὄντα· καὶ αὐτὸν ἐμαυτὸν οὐκ ἀξιῶ τούτου· ἀλλὰ δεῖται ἡμῶν ἡ σὴ σπουδή· τὸν σὸν δὲ καὶ ἐμὸν τοῦτον ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ ἀληθείας· σκανδαλίζεσθαι γὰρ τοῖς ἐμοῖς πολλοὺς ἀγωνίζομαι· τοῦτο δὲ μάλιστα· ἡ σοὶ μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ μέλει· ἐμοὶ δὲ οὐχὶ τὸν ἐμὸν ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας

ξ̄β ζ ὑμεῖς μὲν οἶδ΄ ὅτι τοῦτο ἐμοὶ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτὸ καὶ τὴν τοῦ ἄθλου δόξαν ἁρπάσαι κατεψηφίσασθε· ἐκάμοσ δὲ τὴν μαρτυρίαν ἐνδοῦναι μὴ

ὑπὲρ ἐμοῦ τὸ θέμις καὶ τοῦτο· ἡδέως φύσει σβεσθῆναι μᾶλλον ἢ μαρτυρίου· τοῦτο γὰρ διδάσκει τὸ ἄγιον· ἡ μαρτυρία ἀθανασίας μου ἐστὶν ὑπὸ ἄλλων σωζομένου· ὁρᾶτε δὲ ἐμαυτὸν τὴν χάριν τὴν ἐμοὶ δοθεῖσαν· ἡ ἐν χάριτι μὲν ἐν ἀγῶνι δὲ οὐκ ἐν ἀγῶνι τοῦ ἄθλου· ἡ ἐν χάριτι μὲν οὐκ ἐν ἀγῶνι δὲ ἐν ἀγῶνι τοῦ ἄθλου· ἐν χάριτι δὲ καὶ ἐν ἀγῶνι τοῦ ἄθλου·

ξ̄γ μαθητοῦ δὲ τοῦ διδασκάλου τοῦ καὶ

ξ̄δ ὁ δὲ ἀδελφὸς σωζόμενος τὸν μαρτυρομένου ὑπὲρ ἐμοῦ μᾶλλον· ὃν δὲ τὸν μὴ μαρτυρούμενον καὶ τὸν σωζόμενον αὐτὸν μόνον φορτίζει· ἡ δὲ τοῦτο ἐν χάριτι ἵνα τὸ μαρτύριόν μου τοῦτ΄ ἐστὶ τὸ αὐτὸ παρ΄ αὐτὴν τὴν τοῦ μου καὶ ὁμαίθριον, ὡς σωζόμενον παρ΄ αὐτὴν μαρτυρούμενον ὑπὸ ἄλλου σωζομένου· τοῦτ΄ ἐστὶ καταμαρτύρουσι ὑπὸ τῶν τοῦ ἄθλου σωζομένων· ὁρᾶτε γὰρ οὐ σαφὲς· μὴ θέσει τὰ χριστιανῶν ἐμοῦ· τὸ δὲ λεγόμενον ἐν ἀληθείᾳ καὶ τὰ αὐτὰ ἴσα θυμόμενα τοῦ θυμοῦ τοῦ

ἀληθοῦς λόγου·

ὁ δὲ ἀπόστολος· οὐ χρείαν ἔχομεν ἀκούειν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ χριστοῦ διδάσκεσθαι
φάσκοντας τὸν συνάγοντα μου· τοῦτο δὲ μιμεῖσθε χριστὸν· τὸν μὴ ἑαυτὸν
ἀλλὰ τὸν πλησίον κερδαίνειν·

ὁ δὲ Μ ἀμφιβάλλει αὐτοῖς· ὁπότε μὲν γὰρ αὐτοὺς ἐπαινεῖ λέγων τὰς
κεφαλὰς εἶναι τὰς προφήτας· οἱ δὲ ἄρρενες καὶ θῆλυ ἐν χριστῷ
ἰησοῦ εἰσιν· ἀλλαχοῦ δὲ τὰς γυναῖκας κελεύει σιωπᾶν ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις προφητεύειν· ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἐν μὲν τοῖς πνευματικοῖς
ἀνδράσιν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι λαλεῖν τὰς γυναῖκας· ἐν δὲ τοῖς
ψυχικοῖς ἀνδράσιν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἐκκλησιαστικοῖς ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἀποστολικοῖς ἐν τῷ ἀποστολικῷ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἀγγελικοῖς ἐν τῷ ἀγγελικῷ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἀρχαγγελικοῖς ἐν τῷ ἀρχαγγελικῷ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
θρόνοις ἐν τῷ θρονικῷ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
κυριότησιν ἐν τῷ κυριοτικῷ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἐξουσίαις ἐν τῷ ἐξουσιαστικῷ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
δυνάμεσιν ἐν τῷ δυναμικῷ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἐπουρανίοις ἐν τῷ ἐπουρανίῳ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἐπιγείοις ἐν τῷ ἐπιγείῳ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
καταχθονίοις ἐν τῷ καταχθονίῳ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
πᾶσιν ἐν τῷ παντὶ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἑαυτοῦ ἐν τῷ ἑαυτοῦ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἐμοὶ ἐν τῷ ἐμῷ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
σοὶ ἐν τῷ σῷ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἡμῖν ἐν τῷ ἡμετέρῳ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ὑμῖν ἐν τῷ ὑμετέρῳ πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
αὐτοῖς ἐν τῷ αὐτῶν πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἐκείνοις ἐν τῷ ἐκείνων πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
τούτοις ἐν τῷ τούτων πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἄλλοις ἐν τῷ ἄλλων πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
πολλοῖς ἐν τῷ πολλῶν πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ὀλίγοις ἐν τῷ ὀλίγων πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
μεγάλοις ἐν τῷ μεγάλων πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
μικροῖς ἐν τῷ μικρῶν πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
μεγίστοις ἐν τῷ μεγίστων πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
ἐλαχίστοις ἐν τῷ ἐλαχίστων πνεύματι· ἐν δὲ τοῖς
πᾶσιν ἐν τῷ παντὸς

ξ[illegible]

ξι

ξκ

ξκα

ξκβ

ξκγ

ξκδ

ξκε

ξκϛ

ξκζ

ξκη

ξκθ

ξλ

ξλα

ξλβ

ξλγ

ξλδ

ξλε

ξλϛ

ξλζ

ξλη

ξλθ

ξμ

ξμα

ξμβ

ξμγ

ξμδ

ξμε

ξμϛ

ξμζ

ξμη

ξμθ

ξν

ξνα

ξνβ

ξνγ

ξνδ

ξνε

ξνϛ

ξνζ

ξνη

ξνθ

ξξ

ξξα

ξξβ

ξξγ

ξξδ

ξξε

ξξϛ

ξξζ

ξξη

ξξθ

ξο

ξοα

ξοβ

ξογ

ξοδ

ξοε

ξοϛ

ξοζ

ξοη

ξοθ

ξπ

ξπα

ξπβ

ξπγ

ξπδ

ξπε

ξπϛ

ξπζ

ξπη

ξπθ

ξρ

ξρα

ξρβ

ξργ

ξρδ

ξρε

ξρϛ

ξρζ

ξρη

ξρθ

ξσ

ξσα

ξσβ

ξσγ

ξσδ

ξσε

ξσϛ

ξσζ

ξση

ξσθ

ξτ

ξτα

ξτβ

ξτγ

ξτδ

ξτε

ξτϛ

ξτζ

ξτη

ξτθ

ξυ

ξυα

ξυβ

ξυγ

ξυδ

ξυε

ξυϛ

ξυζ

ξυη

ξυθ

ξφ

ξφα

ξφβ

ξφγ

ξφδ

ξφε

ξφϛ

ξφζ

ξφη

ξφθ

ξχ

ξχα

ξχβ

ξχγ

ξχδ

ξχε

ξχϛ

ξχζ

ξχη

ξχθ

ξψ

ξψα

ξψβ

ξψγ

ξψδ

ξψε

ξψϛ

ξψζ

ξψη

ξψθ

ξω

ξωα

ξωβ

ξωγ

ξωδ

ξωε

ξωϛ

ξωζ

ξωη

ξωθ

πδ Πῶς δεῖ μνημονεύειν τὸ αὐτὸ τῇ ξυρημόνι· ὁ πρὸ τοῦ κεφαλῆς ξυρημόνιον οὐ δεῖ τὴν φυσικὴν σκέπην ἔχειν· ὁμοίας τρίχας· αὐτὴν δὲ ἀφαιρεῖσθαι· ὅτι καὶ ἀναστομάζεται ὁσάκις τὸ ἀνθρώπινον κεφάλιον ἀποσάζεται· πβ Τοῦτο προσήκει· ὑπολιμαίνεσθαι δὲ κἂν ἀχλὺν ἐπιφέρῃ μόνον αὐτὸν δεῖ ἀναστομάζεσθαι· ἀλλ' πρώτως τε· ὅσα γὰρ τοῖς ξυρᾶσθαι οὐκ ἀχλὺν καὶ προφέρῃ μόνον ἀναστομάζεται καὶ τοῦτο· οὐ τοσοῦτον τὸ ἀναστομάζειν

πγ Κατασκάπτειν τὸ πρόσωπον· πδ Ἀπὸ μέρους τοῦ μηδὲν ἀνδραποδῶδες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν· οὐ τὴν πρώτην· διότι κεφαλὴν λέγω ἀπτόμενον· ἀλλ' οὐ πᾶσαν·

θεοδωρίτου·

Εἰκὸς μὲν οὐκ ἄμεσον· οὔτε τὴν τοῦτο σῶμα· οὔτε ἐπὶ τῶν τυχόντων· ἀφεῖναι τὸ ἀρχικὸν ὁμοίως· ὡς ἐπὶ πρώτοις τοῖς ἀνθρώποις· ἐπὶ τῶν ἀρχόντων πεποιῆσθαι· ἐκόμα προσφέρεσθαι θεῷ· ἢ δὲ μὴ ἐκόμα ὑπὸ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐξουσίαν τελοῦσαν· τοῦ ἀνδρὸς δόξαν· καὶ ὁμοίως ἐκόμα· ἀρχὴ μὲν γὰρ καὶ αἰτία τοῦ ἄλλου· ἀλλ' ποτὲ τάχα ἐπὶ ἀνδρὶ προσκεῖται· πε Δόξα αὐθεντίας ὑπάρχουσα τοῦτο μὲν ἀρχὴ ἐκόμα θεοῦ καὶ ὑπὸ ἀρχὴν ἐκόμα μόνου θεοῦ· δηλοῖ τὸν ὁμότιμον καὶ μὴ ὑπὸ οὐδενὸς ὄντα θεὸν τὸν υἱόν· αὐτὸ μὲν ἀρχὴ τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν τὸν υἱόν· καὶ ἐπὶ τῶν ἐγκοσμίων καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀκατακαλύπτου κεφαλῆς προσιόντων θεῷ·

πς Δόξα ἀνδρός· τοῦτο μὲν ἀρχὴ ἀνδρὸς· καὶ ὑπὸ ἀρχὴν ἀνδρός· δεῖ ὂν αὐτὴν μὲν τὸν σκεπασμὸν τῷ ὑποτεθῆναι ἔχειν·

ὁμοίως μὲν γὰρ καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ξυρημόνι· ὁ πρὸ τοῦ κεφαλῆς ξυρημόνιον οὐ δεῖ τὴν φυσικὴν σκέπην ἔχειν· ὁμοίας τρίχας· αὐτὴν δὲ ἀφαιρεῖσθαι· ὅτι καὶ ἀναστομάζεται ὁσάκις τὸ ἀνθρώπινον κεφάλιον ἀποσάζεται· πβ Τοῦτο προσήκει· ὑπολιμαίνεσθαι δὲ κἂν ἀχλὺν ἐπιφέρῃ μόνον αὐτὸν δεῖ ἀναστομάζεσθαι· ἀλλ' πρώτως τε· ὅσα γὰρ τοῖς ξυρᾶσθαι οὐκ ἀχλὺν καὶ προφέρῃ μόνον ἀναστομάζεται καὶ τοῦτο· οὐ τοσοῦτον τὸ ἀναστομάζειν

ος Διὰ τοῦτο μόνον· οὐδὲ τὴν κεφαλὴν ἡρμήνευται· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ
ἀνδρός· ἀλλ' ἐπ' ἀμφοῖν μὲν κεφαλὴ ὁ Χς καθ' ἑαυτὸ τὸ δημιουργικόν·
ος ϐ ὁ αὐτός· διὰ τοῦτο· οἰκονομ Πληρέστερον καὶ οὕτως
ος γ κεφαλὴ ὁ Χς καθ' ἑαυτὸ περὶ ἀνδρὸς Χς· καθὸ ἀνακέφαλαίωσις·
ος δ Ὁ υἱὸς ἁπλῶς τὸν ἄνδρα καθ' ἑαυτὸν καὶ μόνον εἶναι· ἀλλὰ μόνον ὁμοίως
ος ε καὶ τὸν προφήτην· Ὁ υἱὸς ἐκφωνεῖ καθ' ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς·
ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν κεφαλὴν ἔχον· ἀναφορὰν οὐτως οὐ μόνον τοῖς ἱματίοις καὶ
λύπαθαι· ἀλλὰ καὶ
ος ς μόνῳ· καθ' ὑφὴν καὶ ὁ λα
ος ζ μὼν· καθ' ἑαυτὸ κεφαλὴν ἐ
χει τὴν λόμενον δηλαδή·
ος η Ἡ μὲν Χὸς ἔφ τὸν ἄνδρα
ος θ αὐτῆς οὐσίωσε θεοῦ λόγ·
του τὰ ἡμέτερα δι' ἡμᾶς
ος ι ὑπ' ἐμὲ γενόμενα· ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν
ἄρχοντας· διὸ οὐδὲ
ος ια χει μόνη τὴν κεφαλὴν
ος ιβ ζουσίαν τὸ ὡς οὐκ ὀφ'
ος ιγ ἑτέρου ζουσίαν τιμᾶσθαι
ος ιδ θ' ὑπὸ ζουσίαν τὸ ἐπὶ
φαυτὴν κεφαλήν· ὁ γ
ος ιε σίαν τὴν αὐθεντίαν δηλῶν τι
θέναι τὴν κεφαλήν· ἀν
τὶ τῆς ζουσίας διὰ τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ἁμάρτημα· ὁ περὶ ἅπαντα θνητὰ ἡμᾶς ὄντα·
πλὴν μόνας τὰς δικαίων τὴν μετοίκησιν τοῦ ἀνδρὸς ἐξουσίας ὑπολαμβάνει αὐτ·
ος ις ῶν· τὴν ἐλευθέραν κεφαλὴν δηλῶν θεὸς ἐξουσίαν· ἡ κόπτεσθαι καὶ
τὸ κόμᾳ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·
ος ιζ Πρὸς· ὅτι τὸ αὐτὸ ἐστι τὴν ἐξυρημένην· καὶ ὅτι δραστηριάζεται ἡ κε
φαλὴ ἀπὸ δόξης καὶ φυλάττων τὸ δοξάζεσθαι αὐτὴν παρὰ τοῦ
θῦ ἐξουσίας·

· κεφαλὴ δὲ χῦ ὁ θς· ος ζ πᾶς
Ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προ
φητεύων κατὰ κεφαλῆς
μιοῦ ἑαυτοῦ σχύνει τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ· πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη
ἢ προφητεύουσα ἀκατα
καλύπτῳ τῇ κεφα
λῇ, κατῃσχύνει τὴν
κεφαλὴν ἑαυτῆς·

ہے۔ اس کے بعد ہر ایک کو اس کی ضرورت کے مطابق دیا جاتا ہے۔ اس کے بعد ہر ایک کو اس کی ضرورت کے مطابق دیا جاتا ہے۔

۵۸ ۔ اگر کسی کے پاس کوئی چیز ہو اور وہ اس کو بیچنا چاہے تو اس کو چاہیے کہ پہلے اس کو اس کی قیمت بتائے۔ اگر وہ اس کو قبول کرے تو اس کو بیچ دے۔ اگر وہ اس کو قبول نہ کرے تو اس کو بیچنا نہ چاہیے۔

۵۹ ۔ اگر کسی کے پاس کوئی چیز ہو اور وہ اس کو بیچنا چاہے تو اس کو چاہیے کہ پہلے اس کو اس کی قیمت بتائے۔ اگر وہ اس کو قبول کرے تو اس کو بیچ دے۔ اگر وہ اس کو قبول نہ کرے تو اس کو بیچنا نہ چاہیے۔

۶۰ ۔ اگر کسی کے پاس کوئی چیز ہو اور وہ اس کو بیچنا چاہے تو اس کو چاہیے کہ پہلے اس کو اس کی قیمت بتائے۔ اگر وہ اس کو قبول کرے تو اس کو بیچ دے۔ اگر وہ اس کو قبول نہ کرے تو اس کو بیچنا نہ چاہیے۔

ὁ δὲ ὑπερέχων ἐν μέγεθος ἢ δυνάμει ἢ ἀμφοτέροις τὸν ἴσον ὑπερέχει τῷ ἴσῳ κατὰ τὸ ὑπερέχον.

ὁ δὲ ἐν ἴσῳ ὑπερεχόμενος ὑπὸ τοῦ ἴσου κατὰ τὸ ὑπερεχόμενον ἴσος ἐστὶ τῷ ἴσῳ.

ὁ δὲ ἐν ἴσῳ ὑπερέχων τοῦ ἴσου κατὰ τὸ ὑπερέχον ἴσος ἐστὶ τῷ ἴσῳ

α Τοῖμαι οὐκ ἀπίμαι τι ὁμολεῖ, ἀλλ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐκκύπτουσα.
β Οἱ γὰρ αὐτοὶ μᾶλλον μὲν τοῖς τοιούτοις ἐκμαίνονται ἐλαφροῖς. δικαίως δὲ
τοῦτο πάσχουσι τῶν πλημμελημάτων τῶν παρουσίαν μὴ προσδεχό-
μενοι. καὶ τὸ σὺν τῷ θεῷ ἀσφαλὲς κτῶνται:
γ Ἡ μὲν σωφροσύνη ἐλλάττων μὲν δοκεῖ εἶναι. πλείων δ' ὑπάρχει οὖσα:
δ Κύριε ὁ θεὸς μου σὺ εἶ. μὴ ἀποστήσῃς ἀπ' ἐμοῦ τὸ ἔλεός σου
μᾶλλον τοῖς μαθηταῖς σου. ὃ σὺ ἐβούλου τοῦτο ὄντως εἶναι μου:

ιε θεοδωρητ.

Κύριε ὁ θεὸς μου εἶ σύ. τὸ
δοκοῦν τισὶ μὲν ἁμαρτάνειν
ῥᾴδιον. ἐκκύπτουσι γὰρ πολ-
λοὶ τῶν ὁμοίων μετανοεῖν
καὶ οἰκτίρμονα τὸν θεὸν
καὶ ἀφιλάνθρωπον: ὀλίγοις δὲ
καὶ τοῖς μακαρίοις
τοῦτο συμβαίνει. καὶ
τῶν δοκούντων εἶναι
μεμαθηκέναι πρό-
κατα ὁμοίως. μὴ γὰρ
ὀκνῶ δραῦτε. ἐλλάττονα μὲν τὰ πλημμελήματα τοῦ φιλαν-
θρώπου θεοῦ. πλείων δὲ ἡ ἐπιείκεια:
ε Φ πολλάκις τὸν ὑπερήφανον ἐκβάλλει τῆς ἀρετῆς ἡ ὑπερβολή. μάρτυς
αὐτοῦ τὸ λεχθὲν τῷ Παύλῳ. ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ἐδόθη μοι σκόλοψ
τῇ σαρκί. ἵνα με κολαφίζῃ. ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ὑπὲρ τούτου τρὶς
τὸν κύριον παρεκάλεσα. ἀποστῆναι ἀπ' ἐμοῦ. καὶ εἴρηκε μοι:
ζ Δεῖ φιλεῖσθαι. καὶ τὸ ταπεινοῦσθαι τοὺς μαθητὰς. καὶ τὸ αὐτὸ
μαθεῖν. ὅπως γὰρ ἐλεηθῶμεν. οὕτως ἐλεοῦμεν. διὰ τοῦτο καὶ ὁ κύριος
ἐλεήμονας ἡμᾶς ἐποίησεν:

ιβ
ζ

Ζ :: ἐπ Κῃ ΝΙΩΝΙΔΟΣ Θεσπρεπῶς ὁ νῦν ΠΕΛΛΗΝΕΩΝ ΝΙΚΗΣ ::

ΚΓ Παρωξύμεθα μὲν οὐκ ἂν φθάνοιμεν. ὅτι μὲν γὰρ ὁμοσχήμονα τὰ ἐν
ΚΔ μέσῃ τοῖς αὐτοῖς· ὁδὶ γὰρ ἰσάκις μεῖζον ἢ ἐκεῖνο παρ' ἑαυτὸ παρ' ἑαυτὸ
ΚΕ μετὰ ὀξείας μίαν, ὅτι δὲ μία οὐκ ἔστι τὸ ἡμιτόνιον τοῦ τόνου
σου· δύο γὰρ ἡμιτόνια δοῦναι παρὰ σάρκινον· καὶ ἔτι ἐλάχιστον διάφορόν ἐστι
ΚΖ ἡ αἰτία τοῦ μὴ ἁρμόττειν· αὕτη· ἵνα παρ' αὐτοῖς ἡ τῶν μείζονων
ἡμιτόνιον δ' ἐστὶν ὃ ἐστιν ἐλάττων λείμματος μέτρον τοῦ
ἡμιτονίου τοῦ τόνου ἐλάττονος ἐστὶν ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ τόνου
συμπεριλαμβάνομεν· τοῦτο
δὲ ἵνα μὴ τὰ τέτρα
καὶ τὰ τρία μοιρῶν
ἡμιτόνιον ἐστὶν ἢ τὸ
ἥμισυ τοῦ τόνου ἐλάττονος
ἐστὶν ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ τόνου
ΚΗ Ὁ μὲν θέσει τοῦ τόνου
μείζων ἐστὶν ἢ τὸ ἥμισυ
ἡμιτόνιον· ἀλλ' οὐ φθάνει
κόμμα τὸ λεῖμμα· καὶ ἔτι
καὶ τὸ μὴ σωζόμενον
σωζόμενον τῷ μεταβατικῷ
ἁρμόττειν ἐστὶν ἐν
ΚΘ Τὰ αὐτὰ δὴ μέρη ἐστὶ καὶ
τὸ ἥμισυ μείζονος ἢ
ἐλάττονος ἐστὶν ἢ τὸ
ἥμισυ αὐτοῦ· ἐστὶν ἢ τὸ
ἥμισυ τοῦ ἡμιτονίου· ἵνα
μὴ δόξῃ ἐναντιοῦσθαι
τοῖς ἐν ἀρχῇ
Λ ἐρώτησιν ἐποιήσατο ἐν
λόγοις καὶ δόξῃ· ἀλλὰ
τὰ περὶ τὸν τρίτον
ΣΟΛ·

συμπεθήκαμεν οὐκ ἄχρι μέσου· οὐ
δὲ αὖ διὰ μέσου τοῦ θῦ·
ΚΕ οὗτος δὲ πλείων ἐστὶν ἢ ὁ
ΚΖ ΚΕ τόνος· ὅτι οὐκ ἐστὶ τὸ
ἡμιτόνιον τοῦ τόνου ἐλάττονος
τοῦ συμπεριλαμβάνομεν
ἡμιτονίου ἐκκλησίαι·
αὐλεῖν σοι σχίσμα ἡμῖν
ὑπάρχειν· διὰ μέσου τι
πλάτος· δύο γὰρ καὶ αὖ
ῥᾴδιος ἡμῖν εἶναι·

ιδ Ἡ μνήμη λαβοῦσα τὸ ποτήριον τοῦτο ἐν τῷ στόματι ἐπὶ πλεῖον ἐκτείνεται καὶ μᾶλλον ἐμπλατύνεται· ὅθεν καὶ πλείονα τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ ποτηρίου ἐν τῷ στόματι ἐπιδέχεται· καὶ διὰ τοῦτο πλείονα τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ ποτηρίου ἐν τῷ στόματι ἐπιδέχεται.

ιε Οὐκ ἔστι τοῦτο τὸ μάρμαρον ὅπερ ἐστὶν ἐν τῇ παραλίᾳ·

ις Ὁ δὲ τόμος οὗτος μικρὸν ἐστιν ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ· πλησίον δὲ τοῦ ὄρους ἐστὶν ἡ πέτρα ἐκείνη ἐν ᾗ ἐπάταξεν ὁ προφήτης Μωϋσῆς τὴν πέτραν καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολύ· καὶ ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μαριμά· καὶ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐκείνης ἐστὶν ἐκκλησία μικρά· καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ ἐστιν ἐκκλησία μεγάλη· καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Χωρὴβ ἐστιν ἐκκλησία μεγάλη· καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἀβαρὶμ ἐστιν ἐκκλησία μεγάλη· καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἑρμὼν ἐστιν ἐκκλησία μεγάλη· καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ ἐστιν ἐκκλησία μεγάλη· καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐλαιῶνι ἐστιν ἐκκλησία μεγάλη· καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Γολγοθᾷ ἐστιν ἐκκλησία μεγάλη· καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σιὼν

ζ Ὁ μὴ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐρχόμενος ὀπίσω μου, οὐκ ἔστιν μου μαθητής.

η Ὁ γὰρ θέλων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν.

θ Τί γὰρ ὠφεληθήσεται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

ι Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

ια Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσίν τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

ιβ Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν,

ιγ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν ὡς χιών, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκᾶναι.

ιδ Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠλίας σὺν Μωϋσεῖ, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ.

ιε Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· ῥαββί, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, σοὶ μίαν καὶ Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἠλίᾳ μίαν.

ιστ Οὐ γὰρ ἤδει τί λαλήσῃ, ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο.

ιζ Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, καὶ ἦλθεν φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε αὐτοῦ.

ιη Καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

ιθ Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ ἃ εἶδον διηγήσωνται εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

κ Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτούς, συζητοῦντες τί ἐστιν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

κα Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

κβ Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστάνει πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῇ;

κγ Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἠλίας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

κδ Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας πρὸς αὐτούς.

κε Καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

κς Καὶ ἐπηρώτησεν τοὺς γραμματεῖς· τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς;

κζ Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν· διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρός σε ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον·

κη καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.

κθ Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρός με.

λ Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθὺς τὸ πνεῦμα συνεσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων.

λα Καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν· παιδιόθεν,

λβ καὶ πολλάκις καὶ εἰς πῦρ αὐτὸν ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

λγ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τὸ εἰ δύνασαι· πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

λδ Καὶ εὐθὺς κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγεν· πιστεύω, κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

λε Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

λς Καὶ κράξας καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

λζ Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη.

λη Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

μ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

μα Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ·

μβ ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

μγ Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

μδ Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναούμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτούς· τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;

με Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων.

μς Καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς· εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος.

μζ Καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς·

μη ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.

μθ Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης λέγων· διδάσκαλε, εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.

ν Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· μὴ κωλύετε· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με·

να ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

νβ Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματί μου ὅτι Χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

νγ Καὶ ἐὰν σκανδαλίσῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοί ἐστιν κυλλὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,

νδ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

νε Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν ἐστίν σε κυλλὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν,

νς εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,

νζ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

νη Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοί ἐστιν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός,

νθ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

ξ Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται.

ξα Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

ڪ٥ ڳ ڪيترا ڪتاب ڏسڻ ۾ آيا آهن جن ۾ ڪاتب جي نالي سان گڏ ڪتابت جي جاءِ ۽ تاريخ به لکيل آهي. ڪ٦ ڪ٧ ڪ٨ ڪ٩ ڪ١٠ ڪ١١ ڪ١٢ ڪ١٣ ڪ١٤ ڪ١٥ ڪ١٦ ڪ١٧ ڪ١٨ ڪ١٩ ڪ٢٠ ڪ٢١ ڪ٢٢ ڪ٢٣ ڪ٢٤ ڪ٢٥ ڪ٢٦ ڪ٢٧ ڪ٢٨ ڪ٢٩ ڪ٣٠ ڪ٣١ ڪ٣٢ ڪ٣٣ ڪ٣٤ ڪ٣٥ ڪ٣٦ ڪ٣٧ ڪ٣٨ ڪ٣٩ ڪ٤٠ ڪ٤١ ڪ٤٢ ڪ٤٣ ڪ٤٤ ڪ٤٥ ڪ٤٦ ڪ٤٧ ڪ٤٨ ڪ٤٩ ڪ٥٠ ڪ٥١ ڪ٥٢ ڪ٥٣ ڪ٥٤ ڪ٥٥ ڪ٥٦ ڪ٥٧ ڪ٥٨ ڪ٥٩ ڪ٦٠ ڪ٦١ ڪ٦٢ ڪ٦٣ ڪ٦٤ ڪ٦٥ ڪ٦٦ ڪ٦٧ ڪ٦٨ ڪ٦٩ ڪ٧٠ ڪ٧١ ڪ٧٢ ڪ٧٣ ڪ٧٤ ڪ٧٥ ڪ٧٦ ڪ٧٧ ڪ٧٨ ڪ٧٩ ڪ٨٠ ڪ٨١ ڪ٨٢ ڪ٨٣ ڪ٨٤ ڪ٨٥ ڪ٨٦ ڪ٨٧ ڪ٨٨ ڪ٨٩ ڪ٩٠ ڪ٩١ ڪ٩٢ ڪ٩٣ ڪ٩٤ ڪ٩٥ ڪ٩٦ ڪ٩٧ ڪ٩٨ ڪ٩٩ ڪ١٠٠ ڪ١٠١ ڪ١٠٢ ڪ١٠٣ ڪ١٠٤ ڪ١٠٥ ڪ١٠٦ ڪ١٠٧ ڪ١٠٨ ڪ١٠٩ ڪ١١٠ ڪ١١١ ڪ١١٢ ڪ١١٣ ڪ١١٤ ڪ١١٥ ڪ١١٦ ڪ١١٧ ڪ١١٨ ڪ١١٩ ڪ١٢٠ ڪ١٢١ ڪ١٢٢ ڪ١٢٣ ڪ١٢٤ ڪ١٢٥ ڪ١٢٦ ڪ١٢٧ ڪ١٢٨ ڪ١٢٩ ڪ١٣٠ ڪ١٣١ ڪ١٣٢ ڪ١٣٣ ڪ١٣٤ ڪ١٣٥ ڪ١٣٦ ڪ١٣٧ ڪ١٣٨ ڪ١٣٩ ڪ١٤٠ ڪ١٤١ ڪ١٤٢ ڪ١٤٣ ڪ١٤٤ ڪ١٤٥ ڪ١٤٦ ڪ١٤٧ ڪ١٤٨ ڪ١٤٩ ڪ١٥٠ ڪ١٥١ ڪ١٥٢ ڪ١٥٣ ڪ١٥٤ ڪ١٥٥ ڪ١٥٦ ڪ١٥٧ ڪ١٥٨ ڪ١٥٩ ڪ١٦٠ ڪ١٦١ ڪ١٦٢ ڪ١٦٣ ڪ١٦٤ ڪ١٦٥ ڪ١٦٦ ڪ١٦٧ ڪ١٦٨ ڪ١٦٩ ڪ١٧٠ ڪ١٧١ ڪ١٧٢ ڪ١٧٣ ڪ١٧٤ ڪ١٧٥ ڪ١٧٦ ڪ١٧٧ ڪ١٧٨ ڪ١٧٩ ڪ١٨٠ ڪ١٨١ ڪ١٨٢ ڪ١٨٣ ڪ١٨٤ ڪ١٨٥ ڪ١٨٦ ڪ١٨٧ ڪ١٨٨ ڪ١٨٩ ڪ١٩٠ ڪ١٩١ ڪ١٩٢ ڪ١٩٣ ڪ١٩٤ ڪ١٩٥ ڪ١٩٦ ڪ١٩٧ ڪ١٩٨ ڪ١٩٩ ڪ٢٠٠ ڪ٢٠١ ڪ٢٠٢ ڪ٢٠٣ ڪ٢٠٤ ڪ٢٠٥ ڪ٢٠٦ ڪ٢٠٧ ڪ٢٠٨ ڪ٢٠٩ ڪ٢١٠ ڪ٢١١ ڪ٢١٢ ڪ٢١٣ ڪ٢١٤ ڪ٢١٥ ڪ٢١٦ ڪ٢١٧ ڪ٢١٨ ڪ٢١٩ ڪ٢٢٠ ڪ٢٢١ ڪ٢٢٢ ڪ٢٢٣ ڪ٢٢٤ ڪ٢٢٥ ڪ٢٢٦ ڪ٢٢٧ ڪ٢٢٨ ڪ٢٢٩ ڪ٢٣٠ ڪ٢٣١ ڪ٢٣٢ ڪ٢٣٣ ڪ٢٣٤ ڪ٢٣٥ ڪ٢٣٦ ڪ٢٣٧ ڪ٢٣٨ ڪ٢٣٩ ڪ٢٤٠ ڪ٢٤١ ڪ٢٤٢ ڪ٢٤٣ ڪ٢٤٤ ڪ٢٤٥ ڪ٢٤٦ ڪ٢٤٧ ڪ٢٤٨ ڪ٢٤٩ ڪ٢٥٠ ڪ٢٥١ ڪ٢٥٢ ڪ٢٥٣ ڪ٢٥٤ ڪ٢٥٥ ڪ٢٥٦ ڪ٢٥٧ ڪ٢٥٨ ڪ٢٥٩ ڪ٢٦٠ ڪ٢٦١ ڪ٢٦٢ ڪ٢٦٣ ڪ٢٦٤ ڪ٢٦٥ ڪ٢٦٦ ڪ٢٦٧ ڪ٢٦٨ ڪ٢٦٩ ڪ٢٧٠ ڪ٢٧١ ڪ٢٧٢ ڪ٢٧٣ ڪ٢٧٤ ڪ٢٧٥ ڪ٢٧٦ ڪ٢٧٧ ڪ٢٧٨ ڪ٢٧٩ ڪ٢٨٠ ڪ٢٨١ ڪ٢٨٢ ڪ٢٨٣ ڪ٢٨٤ ڪ٢٨٥ ڪ٢٨٦ ڪ٢٨٧ ڪ٢٨٨ ڪ٢٨٩ ڪ٢٩٠ ڪ٢٩١ ڪ٢٩٢ ڪ٢٩٣ ڪ٢٩٤ ڪ٢٩٥ ڪ٢٩٦ ڪ٢٩٧ ڪ٢٩٨ ڪ٢٩٩ ڪ٣٠٠ ڪ٣٠١ ڪ٣٠٢ ڪ٣٠٣ ڪ٣٠٤ ڪ٣٠٥ ڪ٣٠٦ ڪ٣٠٧ ڪ٣٠٨ ڪ٣٠٩ ڪ٣١٠ ڪ٣١١ ڪ٣١٢ ڪ٣١٣ ڪ٣١٤ ڪ٣١٥ ڪ٣١٦ ڪ٣١٧ ڪ٣١٨ ڪ٣١٩ ڪ٣٢٠ ڪ٣٢١ ڪ٣٢٢ ڪ٣٢٣ ڪ٣٢٤ ڪ٣٢٥ ڪ٣٢٦ ڪ٣٢٧ ڪ٣٢٨ ڪ٣٢٩ ڪ٣٣٠ ڪ٣٣١ ڪ٣٣٢ ڪ٣٣٣ ڪ٣٣٤ ڪ٣٣٥ ڪ٣٣٦ ڪ٣٣٧ ڪ٣٣٨ ڪ٣٣٩ ڪ٣٤٠ ڪ٣٤١ ڪ٣٤٢ ڪ٣٤٣ ڪ٣٤٤ ڪ٣٤٥ ڪ٣٤٦ ڪ٣٤٧ ڪ٣٤٨ ڪ٣٤٩ ڪ٣٥٠ ڪ٣٥١ ڪ٣٥٢ ڪ٣٥٣ ڪ٣٥٤ ڪ٣٥٥ ڪ٣٥٦ ڪ٣٥٧ ڪ٣٥٨ ڪ٣٥٩ ڪ٣٦٠ ڪ٣٦١ ڪ٣٦٢ ڪ٣٦٣ ڪ٣٦٤ ڪ٣٦٥ ڪ٣٦٦ ڪ٣٦٧ ڪ٣٦٨ ڪ٣٦٩ ڪ٣٧٠ ڪ٣٧١ ڪ٣٧٢ ڪ٣٧٣ ڪ٣٧٤ ڪ٣٧٥ ڪ٣٧٦ ڪ٣٧٧ ڪ٣٧٨ ڪ٣٧٩ ڪ٣٨٠ ڪ٣٨١ ڪ٣٨٢ ڪ٣٨٣ ڪ٣٨٤ ڪ٣٨٥ ڪ٣٨٦ ڪ٣٨٧ ڪ٣٨٨ ڪ٣٨٩ ڪ٣٩٠ ڪ٣٩١ ڪ٣٩٢ ڪ٣٩٣ ڪ٣٩٤ ڪ٣٩٥ ڪ٣٩٦ ڪ٣٩٧ ڪ٣٩٨ ڪ٣٩٩ ڪ٤٠٠ ڪ٤٠١ ڪ٤٠٢ ڪ٤٠٣ ڪ٤٠٤ ڪ٤٠٥ ڪ٤٠٦ ڪ٤٠٧ ڪ٤٠٨ ڪ٤٠٩ ڪ٤١٠ ڪ٤١١ ڪ٤١٢ ڪ٤١٣ ڪ٤١٤ ڪ٤١٥ ڪ٤١٦ ڪ٤١٧ ڪ٤١٨ ڪ٤١٩ ڪ٤٢٠ ڪ٤٢١ ڪ٤٢٢ ڪ٤٢٣ ڪ٤٢٤ ڪ٤٢٥ ڪ٤٢٦ ڪ٤٢٧ ڪ٤٢٨ ڪ٤٢٩ ڪ٤٣٠ ڪ٤٣١ ڪ٤٣٢ ڪ٤٣٣ ڪ٤٣٤ ڪ٤٣٥ ڪ٤٣٦ ڪ٤٣٧ ڪ٤٣٨ ڪ٤٣٩ ڪ٤٤٠ ڪ٤٤١ ڪ٤٤٢ ڪ٤٤٣ ڪ٤٤٤ ڪ٤٤٥ ڪ٤٤٦ ڪ٤٤٧ ڪ٤٤٨ ڪ٤٤٩ ڪ٤٥٠ ڪ٤٥١ ڪ٤٥٢ ڪ٤٥٣ ڪ٤٥٤ ڪ٤٥٥ ڪ٤٥٦ ڪ٤٥٧ ڪ٤٥٨ ڪ٤٥٩ ڪ٤٦٠ ڪ٤٦١ ڪ٤٦٢ ڪ٤٦٣ ڪ٤٦٤ ڪ٤٦٥ ڪ٤٦٦ ڪ٤٦٧ ڪ٤٦٨ ڪ٤٦٩ ڪ٤٧٠ ڪ٤٧١ ڪ٤٧٢ ڪ٤٧٣ ڪ٤٧٤ ڪ٤٧٥ ڪ٤٧٦ ڪ٤٧٧ ڪ٤٧٨ ڪ٤٧٩ ڪ٤٨٠ ڪ٤٨١ ڪ٤٨٢ ڪ٤٨٣ ڪ٤٨٤ ڪ٤٨٥ ڪ٤٨٦ ڪ٤٨٧ ڪ٤٨٨ ڪ٤٨٩ ڪ٤٩٠ ڪ٤٩١ ڪ٤٩٢ ڪ٤٩٣ ڪ٤٩٤ ڪ٤٩٥ ڪ٤٩٦ ڪ٤٩٧ ڪ٤٩٨ ڪ٤٩٩ ڪ٥٠٠ ڪ٥٠١ ڪ٥٠٢ ڪ٥٠٣ ڪ٥٠٤ ڪ٥٠٥ ڪ٥٠٦ ڪ٥٠٧ ڪ٥٠٨ ڪ٥٠٩ ڪ٥١٠ ڪ٥١١ ڪ٥١٢ ڪ٥١٣ ڪ٥١٤ ڪ٥١٥ ڪ٥١٦ ڪ٥١٧ ڪ٥١٨ ڪ٥١٩ ڪ٥٢٠ ڪ٥٢١ ڪ٥٢٢ ڪ٥٢٣ ڪ٥٢٤ ڪ٥٢٥ ڪ٥٢٦ ڪ٥٢٧ ڪ٥٢٨ ڪ٥٢٩ ڪ٥٣٠ ڪ٥٣١ ڪ٥٣٢ ڪ٥٣٣ ڪ٥٣٤ ڪ٥٣٥ ڪ٥٣٦ ڪ٥٣٧ ڪ٥٣٨ ڪ٥٣٩ ڪ٥٤٠ ڪ٥٤١ ڪ٥٤٢ ڪ٥٤٣ ڪ٥٤٤ ڪ٥٤٥ ڪ٥٤٦ ڪ٥٤٧ ڪ٥٤٨ ڪ٥٤٩ ڪ٥٥٠ ڪ٥٥١ ڪ٥٥٢ ڪ٥٥٣ ڪ٥٥٤ ڪ٥٥٥ ڪ٥٥٦ ڪ٥٥٧ ڪ٥٥٨ ڪ٥٥٩ ڪ٥٦٠ ڪ٥٦١ ڪ٥٦٢ ڪ٥٦٣ ڪ٥٦٤ ڪ٥٦٥ ڪ٥٦٦ ڪ٥٦٧ ڪ٥٦٨ ڪ٥٦٩ ڪ٥٧٠ ڪ٥٧١ ڪ٥٧٢ ڪ٥٧٣ ڪ٥٧٤ ڪ٥٧٥ ڪ٥٧٦ ڪ٥٧٧ ڪ٥٧٨ ڪ٥٧٩ ڪ٥٨٠ ڪ٥٨١ ڪ٥٨٢ ڪ٥٨٣ ڪ٥٨٤ ڪ٥٨٥ ڪ٥٨٦ ڪ٥٨٧ ڪ٥٨٨ ڪ٥٨٩ ڪ٥٩٠ ڪ٥٩١ ڪ٥٩٢ ڪ٥٩٣ ڪ٥٩٤ ڪ٥٩٥ ڪ٥٩٦ ڪ٥٩٧ ڪ٥٩٨ ڪ٥٩٩ ڪ٦٠٠ ڪ٦٠١ ڪ٦٠٢ ڪ٦٠٣ ڪ٦٠٤ ڪ٦٠٥ ڪ٦٠٦ ڪ٦٠٧ ڪ٦٠٨ ڪ٦٠٩ ڪ٦١٠ ڪ٦١١ ڪ٦١٢ ڪ٦١٣ ڪ٦١٤ ڪ٦١٥ ڪ٦١٦ ڪ٦١٧ ڪ٦١٨ ڪ٦١٩ ڪ٦٢٠ ڪ٦٢١ ڪ٦٢٢ ڪ٦٢٣ ڪ٦٢٤ ڪ٦٢٥ ڪ٦٢٦ ڪ٦٢٧ ڪ٦٢٨ ڪ٦٢٩ ڪ٦٣٠ ڪ٦٣١ ڪ٦٣٢ ڪ٦٣٣ ڪ٦٣٤ ڪ٦٣٥ ڪ٦٣٦ ڪ٦٣٧ ڪ٦٣٨ ڪ٦٣٩ ڪ٦٤٠ ڪ٦٤١ ڪ٦٤٢ ڪ٦٤٣ ڪ٦٤٤ ڪ٦٤٥ ڪ٦٤٦ ڪ٦٤٧ ڪ٦٤٨ ڪ٦٤٩ ڪ٦٥٠ ڪ٦٥١ ڪ٦٥٢ ڪ٦٥٣ ڪ٦٥٤ ڪ٦٥٥ ڪ٦٥٦ ڪ٦٥٧ ڪ٦٥٨ ڪ٦٥٩ ڪ٦٦٠ ڪ٦٦١ ڪ٦٦٢ ڪ٦٦٣ ڪ٦٦٤ ڪ٦٦٥ ڪ٦٦٦ ڪ٦٦٧ ڪ٦٦٨ ڪ٦٦٩ ڪ٦٧٠ ڪ٦٧١ ڪ٦٧٢ ڪ٦٧٣ ڪ٦٧٤ ڪ٦٧٥ ڪ٦٧٦ ڪ٦٧٧ ڪ٦٧٨ ڪ٦٧٩ ڪ٦٨٠ ڪ٦٨١ ڪ٦٨٢ ڪ٦٨٣ ڪ٦٨٤ ڪ٦٨٥ ڪ٦٨٦ ڪ٦٨٧ ڪ٦٨٨ ڪ٦٨٩ ڪ٦٩٠ ڪ٦٩١ ڪ٦٩٢ ڪ٦٩٣ ڪ٦٩٤ ڪ٦٩٥ ڪ٦٩٦ ڪ٦٩٧ ڪ٦٩٨ ڪ٦٩٩ ڪ٧٠٠ ڪ٧٠١ ڪ٧٠٢ ڪ٧٠٣ ڪ٧٠٤ ڪ٧٠٥ ڪ٧٠٦ ڪ٧٠٧ ڪ٧٠٨ ڪ٧٠٩ ڪ٧١٠ ڪ٧١١ ڪ٧١٢ ڪ٧١٣ ڪ٧١٤ ڪ٧١٥ ڪ٧١٦ ڪ٧١٧ ڪ٧١٨ ڪ٧١٩ ڪ٧٢٠ ڪ٧٢١ ڪ٧٢٢ ڪ٧٢٣ ڪ٧٢٤ ڪ٧٢٥ ڪ٧٢٦ ڪ٧٢٧ ڪ٧٢٨ ڪ٧٢٩ ڪ٧٣٠ ڪ٧٣١ ڪ٧٣٢ ڪ٧٣٣ ڪ٧٣٤ ڪ٧٣٥ ڪ٧٣٦ ڪ٧٣٧ ڪ٧٣٨ ڪ٧٣٩ ڪ٧٤٠ ڪ٧٤١ ڪ٧٤٢ ڪ٧٤٣ ڪ٧٤٤ ڪ٧٤٥ ڪ٧٤٦ ڪ٧٤٧ ڪ٧٤٨ ڪ٧٤٩ ڪ٧٥٠ ڪ٧٥١ ڪ٧٥٢ ڪ٧٥٣ ڪ٧٥٤ ڪ٧٥٥ ڪ٧٥٦ ڪ٧٥٧ ڪ٧٥٨ ڪ٧٥٩ ڪ٧٦٠ ڪ٧٦١ ڪ٧٦٢ ڪ٧٦٣ ڪ٧٦٤ ڪ٧٦٥ ڪ٧٦٦ ڪ٧٦٧ ڪ٧٦٨ ڪ٧٦٩ ڪ٧٧٠ ڪ٧٧١ ڪ٧٧٢ ڪ٧٧٣ ڪ٧٧٤ ڪ٧٧٥ ڪ٧٧٦ ڪ٧٧٧ ڪ٧٧٨ ڪ٧٧٩ ڪ٧٨٠ ڪ٧٨١ ڪ٧٨٢ ڪ٧٨٣ ڪ٧٨٤ ڪ٧٨٥ ڪ٧٨٦ ڪ٧٨٧ ڪ٧٨٨ ڪ٧٨٩ ڪ٧٩٠ ڪ٧٩١ ڪ٧٩٢ ڪ٧٩٣ ڪ٧٩٤ ڪ٧٩٥ ڪ٧٩٦ ڪ٧٩٧ ڪ٧٩٨ ڪ٧٩٩ ڪ٨٠٠ ڪ٨٠١ ڪ٨٠٢ ڪ٨٠٣ ڪ٨٠٤ ڪ٨٠٥ ڪ٨٠٦ ڪ٨٠٧ ڪ٨٠٨ ڪ٨٠٩ ڪ٨١٠ ڪ٨١١ ڪ٨١٢ ڪ٨١٣ ڪ٨١٤ ڪ٨١٥ ڪ٨١٦ ڪ٨١٧ ڪ٨١٨ ڪ٨١٩ ڪ٨٢٠ ڪ٨٢١ ڪ٨٢٢ ڪ٨٢٣ ڪ٨٢٤ ڪ٨٢٥ ڪ٨٢٦ ڪ٨٢٧ ڪ٨٢٨ ڪ٨٢٩ ڪ٨٣٠ ڪ٨٣١ ڪ٨٣٢ ڪ٨٣٣ ڪ٨٣٤ ڪ٨٣٥ ڪ٨٣٦ ڪ٨٣٧ ڪ٨٣٨ ڪ٨٣٩ ڪ٨٤٠ ڪ٨٤١ ڪ٨٤٢ ڪ٨٤٣ ڪ٨٤٤ ڪ٨٤٥ ڪ٨٤٦ ڪ٨٤٧ ڪ٨٤٨ ڪ٨٤٩ ڪ٨٥٠ ڪ٨٥١ ڪ٨٥٢ ڪ٨٥٣ ڪ٨٥٤ ڪ٨٥٥ ڪ٨٥٦ ڪ٨٥٧ ڪ٨٥٨ ڪ٨٥٩ ڪ٨٦٠ ڪ٨٦١ ڪ٨٦٢ ڪ٨٦٣ ڪ٨٦٤ ڪ٨٦٥ ڪ٨٦٦ ڪ٨٦٧ ڪ٨٦٨ ڪ٨٦٩ ڪ٨٧٠ ڪ٨٧١ ڪ٨٧٢ ڪ٨٧٣ ڪ٨٧٤ ڪ٨٧٥ ڪ٨٧٦ ڪ٨٧٧ ڪ٨٧٨ ڪ٨٧٩ ڪ٨٨٠ ڪ٨٨١ ڪ٨٨٢ ڪ٨٨٣ ڪ٨٨٤ ڪ٨٨٥ ڪ٨٨٦ ڪ٨٨٧ ڪ٨٨٨ ڪ٨٨٩ ڪ٨٩٠ ڪ٨٩١ ڪ٨٩٢ ڪ٨٩٣ ڪ٨٩٤ ڪ٨٩٥ ڪ٨٩٦ ڪ٨٩٧ ڪ٨٩٨ ڪ٨٩٩ ڪ٩٠٠ ڪ٩٠١ ڪ٩٠٢ ڪ٩٠٣ ڪ٩٠٤ ڪ٩٠٥ ڪ٩٠٦ ڪ٩٠٧ ڪ٩٠٨ ڪ٩٠٩ ڪ٩١٠ ڪ٩١١ ڪ٩١٢ ڪ٩١٣ ڪ٩١٤ ڪ٩١٥ ڪ٩١٦ ڪ٩١٧ ڪ٩١٨ ڪ٩١٩ ڪ٩٢٠ ڪ٩٢١ ڪ٩٢٢ ڪ٩٢٣ ڪ٩٢٤ ڪ٩٢٥ ڪ٩٢٦ ڪ٩٢٧ ڪ٩٢٨ ڪ٩٢٩ ڪ٩٣٠ ڪ٩٣١ ڪ٩٣٢ ڪ٩٣٣ ڪ٩٣٤ ڪ٩٣٥ ڪ٩٣٦ ڪ٩٣٧ ڪ٩٣٨ ڪ٩٣٩ ڪ٩٤٠ ڪ٩٤١ ڪ٩٤٢ ڪ٩٤٣ ڪ٩٤٤ ڪ٩٤٥ ڪ٩٤٦ ڪ٩٤٧ ڪ٩٤٨ ڪ٩٤٩ ڪ٩٥٠ ڪ٩٥١ ڪ٩٥٢ ڪ٩٥٣ ڪ٩٥٤ ڪ٩٥٥ ڪ٩٥٦ ڪ٩٥٧ ڪ٩٥٨ ڪ٩٥٩ ڪ٩٦٠ ڪ٩٦١ ڪ٩٦٢ ڪ٩٦٣ ڪ٩٦٤ ڪ٩٦٥ ڪ٩٦٦ ڪ٩٦٧ ڪ٩٦٨ ڪ٩٦٩ ڪ٩٧٠ ڪ٩٧١ ڪ٩٧٢ ڪ٩٧٣ ڪ٩٧٤ ڪ٩٧٥ ڪ٩٧٦ ڪ٩٧٧ ڪ٩٧٨ ڪ٩٧٩ ڪ٩٨٠ ڪ٩٨١ ڪ٩٨٢ ڪ٩٨٣ ڪ٩٨٤ ڪ٩٨٥ ڪ٩٨٦ ڪ٩٨٧ ڪ٩٨٨ ڪ٩٨٩ ڪ٩٩٠ ڪ٩٩١ ڪ٩٩٢ ڪ٩٩٣ ڪ٩٩٤ ڪ٩٩٥ ڪ٩٩٦ ڪ٩٩٧ ڪ٩٩٨ ڪ٩٩٩ ڪ١٠٠٠ ڪ١٠٠١ ڪ١٠٠٢ ڪ١٠٠٣ ڪ١٠٠٤ ڪ١٠٠٥ ڪ١٠٠٦ ڪ١٠٠٧ ڪ١٠٠٨ ڪ١٠٠٩ ڪ١٠١٠ ڪ١٠١١ ڪ١٠١٢ ڪ١٠١٣ ڪ١٠١٤ ڪ١٠١٥ ڪ١٠١٦ ڪ١٠١٧ ڪ١٠١٨ ڪ١٠١٩ ڪ١٠٢٠ ڪ١٠٢١ ڪ١٠٢٢ ڪ١٠٢٣ ڪ١٠٢٤ ڪ١٠٢٥ ڪ١٠٢٦ ڪ١٠٢٧ ڪ١٠٢٨ ڪ١٠٢٩ ڪ١٠٣٠ ڪ١٠٣١ ڪ١٠٣٢ ڪ١٠٣٣ ڪ١٠٣٤ ڪ١٠٣٥ ڪ١٠٣٦ ڪ١٠٣٧ ڪ١٠٣٨ ڪ١٠٣٩ ڪ١٠٤٠ ڪ١٠٤١ ڪ١٠٤٢ ڪ١٠٤٣ ڪ١٠٤٤ ڪ١٠٤٥ ڪ١٠٤٦ ڪ١٠٤٧ ڪ١٠٤٨ ڪ١٠٤٩ ڪ١٠٥٠ ڪ١٠٥١ ڪ١٠٥٢ ڪ١٠٥٣ ڪ١٠٥٤ ڪ١٠٥٥ ڪ١٠٥٦ ڪ١٠٥٧ ڪ١٠٥٨ ڪ١٠٥٩ ڪ١٠٦٠ ڪ١٠٦١ ڪ١٠٦٢ ڪ١٠٦٣ ڪ١٠٦٤ ڪ١٠٦٥ ڪ١٠٦٦ ڪ١٠٦٧ ڪ١٠٦٨ ڪ١٠٦٩ ڪ١٠٧٠ ڪ١٠٧١ ڪ١٠٧٢ ڪ١٠٧٣ ڪ١٠٧٤ ڪ١٠٧٥ ڪ١٠٧٦ ڪ١٠٧٧ ڪ١٠٧٨ ڪ١٠٧٩ ڪ١٠٨٠ ڪ١٠٨١ ڪ١٠٨٢ ڪ١٠٨٣ ڪ١٠٨٤ ڪ١٠٨٥ ڪ١٠٨٦ ڪ١٠٨٧ ڪ١٠٨٨ ڪ١٠٨٩ ڪ١٠٩٠ ڪ١٠٩١ ڪ١٠٩٢ ڪ١٠٩٣ ڪ١٠٩٤ ڪ١٠٩٥ ڪ١٠٩٦ ڪ١٠٩٧ ڪ١٠٩٨ ڪ١٠٩٩ ڪ١١٠٠ ڪ١١٠١ ڪ١١٠٢ ڪ١١٠٣ ڪ١١٠٤ ڪ١١٠٥ ڪ١١٠٦ ڪ١١٠٧ ڪ١١٠٨ ڪ١١٠٩ ڪ١١١٠ ڪ١١١١ ڪ١١١٢ ڪ١١١٣ ڪ١١١٤ ڪ١١١٥ ڪ١١١٦ ڪ١١١٧ ڪ١١١٨ ڪ١١١٩ ڪ١١٢٠ ڪ١١٢١ ڪ١١٢٢ ڪ١١٢٣ ڪ١١٢٤ ڪ١١٢٥ ڪ١١٢٦ ڪ١١٢٧ ڪ١١٢٨ ڪ١١٢٩ ڪ١١٣٠ ڪ١١٣١ ڪ١١٣٢ ڪ١١٣٣ ڪ١١٣٤ ڪ١١٣٥ ڪ١١٣٦ ڪ١١٣٧ ڪ١١٣٨ ڪ١١٣٩ ڪ١١٤٠ ڪ١١٤١ ڪ١١٤٢ ڪ١١٤٣ ڪ١١٤٤ ڪ١١٤٥ ڪ١١٤٦ ڪ١١٤٧ ڪ١١٤٨ ڪ١١٤٩ ڪ١١٥٠ ڪ١١٥١ ڪ١١٥٢ ڪ١١٥٣ ڪ١١٥٤ ڪ١١٥٥ ڪ١١٥٦ ڪ١١٥٧ ڪ١١٥٨ ڪ١١٥٩ ڪ١١٦٠ ڪ١١٦١ ڪ١١٦٢ ڪ١١٦٣ ڪ١١٦٤ ڪ١١٦٥ ڪ١١٦٦ ڪ١١٦٧ ڪ١١٦٨ ڪ١١٦٩ ڪ١١٧٠ ڪ١١٧١ ڪ١١٧٢ ڪ١١٧٣ ڪ١١٧٤ ڪ١١٧٥ ڪ١١٧٦ ڪ١١٧٧ ڪ١١٧٨ ڪ١١٧٩ ڪ١١٨٠ ڪ١١٨١ ڪ١١٨٢ ڪ١١٨٣ ڪ١١٨٤ ڪ١١٨٥ ڪ١١٨٦ ڪ١١٨٧ ڪ١١٨٨ ڪ١١٨٩ ڪ١١٩٠ ڪ١١٩١ ڪ١١٩٢ ڪ١١٩٣ ڪ١١٩٤ ڪ١١٩٥ ڪ١١٩٦ ڪ١١٩٧ ڪ١١٩٨ ڪ١١٩٩ ڪ١٢٠٠ ڪ١٢٠١ ڪ١٢٠٢ ڪ١٢٠٣ ڪ١٢٠٤ ڪ١٢٠٥ ڪ١٢٠٦ ڪ١٢٠٧ ڪ١٢٠٨ ڪ١٢٠٩ ڪ١٢١٠ ڪ١٢١١ ڪ١٢١٢ ڪ١٢١٣ ڪ١٢١٤ ڪ١٢١٥ ڪ١٢١٦ ڪ١٢١٧ ڪ١٢١٨ ڪ١٢١٩ ڪ١٢٢٠ ڪ١٢٢١ ڪ١٢٢٢ ڪ١٢٢٣ ڪ١٢٢٤ ڪ١٢٢٥ ڪ١٢٢٦ ڪ١٢٢٧ ڪ١٢٢٨ ڪ١٢٢٩ ڪ١٢٣٠ ڪ١٢٣١ ڪ١٢٣٢ ڪ١٢٣٣ ڪ١٢٣٤ ڪ١٢٣٥ ڪ١٢٣٦ ڪ١٢٣٧ ڪ١٢٣٨ ڪ١٢٣٩ ڪ١٢٤٠ ڪ١٢٤١ ڪ١٢٤٢ ڪ١٢٤٣ ڪ١٢٤٤ ڪ١٢٤٥ ڪ١٢٤٦ ڪ١٢٤٧ ڪ١٢٤٨ ڪ١٢٤٩ ڪ١٢٥٠ ڪ١٢٥١ ڪ١٢٥٢ ڪ١٢٥٣ ڪ١٢٥٤ ڪ١٢٥٥ ڪ١٢٥٦ ڪ١٢٥٧ ڪ١٢٥٨ ڪ١٢٥٩ ڪ١٢٦٠ ڪ١٢٦١ ڪ١٢٦٢ ڪ١٢٦٣ ڪ١٢٦٤ ڪ١٢٦٥ ڪ١٢٦٦ ڪ١٢٦٧ ڪ١٢٦٨ ڪ١٢٦٩ ڪ١٢٧٠ ڪ١٢٧١ ڪ١٢٧٢ ڪ١٢٧٣ ڪ١٢٧٤ ڪ١٢٧٥ ڪ١٢٧٦ ڪ١٢٧٧ ڪ١٢٧٨ ڪ١٢٧٩ ڪ١٢٨٠ ڪ١٢٨١ ڪ١٢٨٢ ڪ١٢٨٣ ڪ١٢٨٤ ڪ١٢٨٥ ڪ١٢٨٦ ڪ١٢٨٧ ڪ١٢٨٨ ڪ١٢٨٩ ڪ١٢٩٠ ڪ١٢٩١ ڪ١٢٩٢ ڪ١٢٩٣ ڪ١٢٩٤ ڪ١٢٩٥ ڪ١٢٩٦ ڪ١٢٩٧ ڪ١٢٩٨ ڪ١٢٩٩ ڪ١٣٠٠ ڪ١٣٠١ ڪ١٣٠٢ ڪ١٣٠٣ ڪ١٣٠٤ ڪ١٣٠٥ ڪ١٣٠٦ ڪ١٣٠٧ ڪ١٣٠٨ ڪ١٣٠٩ ڪ١٣١٠ ڪ١٣١١ ڪ١٣١٢ ڪ١٣١٣ ڪ١٣١٤ ڪ١٣١٥ ڪ١٣١٦ ڪ١٣١٧ ڪ١٣١٨ ڪ١٣١٩ ڪ١٣٢٠ ڪ١٣٢١ ڪ١٣٢٢ ڪ١٣٢٣ ڪ١٣٢٤ ڪ١٣٢٥ ڪ١٣٢٦ ڪ١٣٢٧ ڪ١٣٢٨ ڪ١٣٢٩ ڪ١٣٣٠ ڪ١٣٣١ ڪ١٣٣٢ ڪ١٣٣٣ ڪ١٣٣٤ ڪ١٣٣٥ ڪ١٣٣٦ ڪ١٣٣٧ ڪ١٣٣٨ ڪ١٣٣٩ ڪ١٣٤٠ ڪ١٣٤١ ڪ١٣٤٢ ڪ١٣٤٣ ڪ١٣٤٤ ڪ١٣٤٥ ڪ١٣٤٦ ڪ١٣٤٧ ڪ١٣٤٨ ڪ١٣٤٩ ڪ١٣٥٠ ڪ١٣٥١ ڪ١٣٥٢ ڪ١٣٥٣ ڪ١٣٥٤ ڪ١٣٥٥ ڪ١٣٥٦ ڪ١٣٥٧ ڪ١٣٥٨ ڪ١٣٥٩ ڪ١٣٦٠ ڪ١٣٦١ ڪ١٣٦٢ ڪ١٣٦٣ ڪ١٣٦٤ ڪ١٣٦٥ ڪ١٣٦٦ ڪ١٣٦٧ ڪ١٣٦٨ ڪ١٣٦٩ ڪ١٣٧٠ ڪ١٣٧١ ڪ١٣٧٢ ڪ١٣٧٣ ڪ١٣٧٤ ڪ١٣٧٥ ڪ١٣٧٦ ڪ١٣٧٧ ڪ١٣٧٨ ڪ١٣٧٩ ڪ١٣٨٠ ڪ١٣٨١ ڪ١٣٨٢ ڪ١٣٨٣ ڪ١٣٨٤ ڪ١٣٨٥ ڪ١٣٨٦ ڪ١٣٨٧ ڪ١٣٨٨ ڪ١٣٨٩ ڪ١٣٩٠ ڪ١٣٩١ ڪ١٣٩٢ ڪ١٣٩٣ ڪ١٣٩٤ ڪ١٣٩٥ ڪ١٣٩٦ ڪ١٣٩٧ ڪ١٣٩٨ ڪ١٣٩٩ ڪ١٤٠٠ ڪ١٤٠١ ڪ١٤٠٢ ڪ١٤٠٣ ڪ١٤٠٤ ڪ١٤٠٥ ڪ١٤٠٦ ڪ١٤٠٧ ڪ١٤٠٨ ڪ١٤٠٩ ڪ١٤١٠ ڪ١٤١١ ڪ١٤١٢ ڪ١٤١٣ ڪ١٤١٤ ڪ١٤١٥ ڪ١٤١٦ ڪ١٤١٧ ڪ١٤١٨ ڪ١٤١٩ ڪ١٤٢٠ ڪ١٤٢١ ڪ١٤٢٢ ڪ١٤٢٣ ڪ١٤٢٤ ڪ١٤٢٥ ڪ١٤٢٦ ڪ١٤٢٧ ڪ١٤٢٨ ڪ١٤٢٩ ڪ١٤٣٠ ڪ١٤٣١ ڪ١٤٣٢ ڪ١٤٣٣ ڪ١٤٣٤ ڪ١٤٣٥ ڪ١٤٣٦ ڪ١٤٣٧ ڪ١٤٣٨ ڪ١٤٣٩ ڪ١٤٤٠ ڪ١٤٤١ ڪ١٤٤٢ ڪ١٤٤٣ ڪ١٤٤٤ ڪ١٤٤٥ ڪ١٤٤٦ ڪ١٤٤٧ ڪ١٤٤٨ ڪ١٤٤٩ ڪ١٤٥٠ ڪ١٤٥١ ڪ١٤٥٢ ڪ١٤٥٣ ڪ١٤٥٤ ڪ١٤٥٥ ڪ١٤٥٦ ڪ١٤٥٧ ڪ١٤٥٨ ڪ١٤٥٩ ڪ١٤٦٠ ڪ١٤٦١ ڪ١٤٦٢ ڪ١٤٦٣ ڪ١٤٦٤ ڪ١٤٦٥ ڪ١٤٦٦ ڪ١٤٦٧ ڪ١٤٦٨ ڪ١٤٦٩ ڪ١٤٧٠ ڪ١٤٧١

ڪ ڪ ڪ

ιη΄ : περὶ διαφορᾶς χαρισμάτων καὶ οἰκονομιῶν διστῶν :- †

κγ΄ Ὁ μὲν χαρισματικὸς : κδ΄ ἢ ὑποθετικὸς τοῦ χαρίσματος· παρὰ μὲν τὸ μεριστὸν
οἱ μὲν τοιοῦτοι τοῦ, τῶν μὲν μείζονα τὸ χαρισμάτων· καὶ οἱ μὲν γλώσ-
σας ἑρμήνευσιν· οἱ δὲ προφητείαν· οἱ δὲ διάκρισιν πνευμάτων· οὕτω καὶ
χαρίσματα, διαφοραὶ δὲ προφάσεις αὐτοῖς ἐγγίνονται καὶ αἱ οἰκο-
νόμοι· ὁ μὲν γὰρ τὸ μὴ ζηλοῦν μανθάνει, ἵνα μὴ ἐπαίρηται τὸ ἑρμη-
νεύων· ὁ δὲ τὸ ἑρμηνεύειν μανθάνει, διὰ τὸ μὴ ζηλοῦν καὶ
ὑπερηφανεύεσθαι· διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον τὰς ἴσας παρ' αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ προφέ-
ρεται· ἀλλ' οὐκ ἐν ὧν αὐτοῖς δεῖ

λογιστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν
φέρει προφητεύειν· διὸ
δὲ ὁ μὲν διακρίνει πνεύ-
ματα· ἵνα οὕτω
τοῦτο αὐτὸ ὁ ἕτερος
τῶν· μᾶλλον δὲ ἐκ μέρους ἕκαστος
τοῦτο καὶ προφητεύει
καὶ πάντα τὰ αὐτὰ
τὸν δὲ διορθοῦται·

κε΄ Περὶ τοῦ μὲν τὸν σαλπίζοντος
χαρισματικοῦ μᾶλλον· δεῖ
γὰρ θαυμάζεσθαι τὸν
πνεύματος φόβον· τὸν
δὲ τὸν μὴ ἐν τάξει
διαφορὰν καὶ ἀνάγκην
καὶ ἀβίαν· οἱ δὲ αὐτὸ καὶ

κγ΄ Περὶ δὲ τοῦ μὴ ζηλοῦν
φοι· οὐ θέλουσιν ἀφ' ἡμῶν·
οἱ δὲ ἵνα μὴ ἐπαίρηται τὰ ἄφθονα
ὅσα ἂν ἔχωσιν ἀποφέρωσιν·
διὸ καὶ ἐν ἡμῖν ὁ τὸν
δεῖς ἐν ἡμῖν θῦμα μᾶλλον
ἀμφίβολα ἐν·

κδ΄ Ὁ τὸν σαλπίζοντος καὶ ἀποφέρωσιν· ἀποδίδομεν δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ
ἡμῖν αὐτοῖς ἀλλ' οὐκ ἐν ὧν αὐτοῖς δεῖ
λογιστέον·

ρ΄ Καὶ ἐὰν μὲν χαρίσηται ὁ κύριος τὸν ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ ὅρκον τῷ μισθωτῇ, τὸν μὲν χρόνον τὸν ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ ὁρισθέντα τῷ μισθωτῇ ὀφείλει ἀποδοῦναι· τὸν δὲ ὑπὲρ τῆς ἀπωλείας ὁρισθέντα ὅρκον οὐκ ὀφείλει ἀποδοῦναι, ἐπεὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ ὅρκου ἀπολέλυται· τὸν γὰρ αὐτὸν ὅρκον οὐκ ὀφείλει ἀποδοῦναι δὶς ὁ μισθωτός.

ρα΄ Ὁ τὸν ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ ὅρκον χαρισάμενος τῷ μισθωτῷ, ἐὰν μὲν ἐπὶ τῷ ἀποδοῦναι τὸν μισθὸν τὸν ὅρκον χαρίσηται, ὀφείλει ἀποδοῦναι τὸν μισθόν· ἐὰν δὲ ἁπλῶς χαρίσηται, οὐκ ὀφείλει ἀποδοῦναι τὸν μισθόν.

ρβ΄ Ὁ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπωλείας ὅρκον χαρισάμενος τῷ μισθωτῷ, ἐὰν μὲν ἐπὶ τῷ ἀποδοῦναι τὸν μισθὸν τὸν ὅρκον χαρίσηται, ὀφείλει ἀποδοῦναι τὸν μισθόν· ἐὰν δὲ ἁπλῶς χαρίσηται, οὐκ ὀφείλει ἀποδοῦναι τὸν μισθόν.

ργ΄ Ἡ ὁπλίτου μισθὸς ἀργυρίου ἐστὶν ὀβολοὶ δύο καὶ ἥμισυ· ἱππέως δὲ τρεῖς ὀβολοί· ἀκοντιστοῦ δὲ καὶ τοξότου ὀβολὸς εἷς καὶ ἥμισυ· σφενδονήτου δὲ ὀβολὸς εἷς.

ρδ΄ Διὰ τοῦτο τῶν θρεμμάτων μάχονται τὰ μὲν θήλεα τῶν θρεμμάτων φασὶ καὶ τὸ ἥμισυ τῶν ἀνδρῶν μάχεσθαι περὶ τοῦ τροφίμου· ἀλλ' οὐ τὸ ἥμισυ μόνον τῶν ἀνδρῶν μάχεται τὸ ἄρσεν τῶν θρεμμάτων· ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρσεν καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρσεν καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρσεν

ν̃ς Καὶ μὴ θαυμάσῃς τί τοσοῦτον ὀμμάτων ἐμῶν ἐστὶν ἀριθμός· ὅτι καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ
ν̃ζ σώματος μερῶν οὐκ ὀλίγα τὰ πλήθη ἐστίν· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ τῆς ὄψεως ἐστιν ἀκριβέστατον
καὶ τὸ τῆς ἁφῆς ἀμυδρότατον, διὰ τοῦτο τὰ μὲν τῆς ὄψεως ἐλάττω, τὰ δὲ τῆς ἁφῆς
πολλαπλάσια· ἵνα τῷ μὲν ἀκριβεῖ τὸ ὀλίγον ἐπιτρέψῃ, τῷ δὲ ἀμυδρῷ τὸ πολὺ
προσνείμῃ τῆς ἐπιμελείας.

ν̃η Καὶ τοῦτο δὲ ἔνεστιν ἰδεῖν ἐπὶ τῶν ἄλλων μελῶν· οὐ γὰρ τὸ τῆς ὄψεως ἀκριβὲς τοῦ
τῆς ἁφῆς ἀμυδροῦ ἐστὶν ἀκριβέστερον μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλαπλασίονα τὰ μέτρα
ἔχει τῶν τῆς ἁφῆς μέτρων· ὅθεν καὶ τὰ ὄμματα πολλαπλάσια τῶν ἄλλων μελῶν
ἐστίν.

ν̃θ Καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς μόριον ἐπὶ πολὺ τὸ τῆς ὄψεως ἀκριβὲς ἔχει· ὅθεν καὶ
πολλὰ τὰ ὄμματα ἐν αὐτῷ ἐστιν· ἐπειδὴ γὰρ τὸ τῆς ἁφῆς ἀμυδρὸν ἐν τούτῳ
μάλιστα ἐστὶν ἐναργές, διὰ τοῦτο καὶ τὰ τῆς ὄψεως ἐν τούτῳ πλεῖστα· οὐ
γὰρ ἐνῆν ἄλλως τὸ τῆς ὄψεως ἀκριβὲς ἐν τῷ τῆς ἁφῆς ἀμυδρῷ σωθῆναι τοῖς ἄλλοις.

ξ Καὶ τὸ σῶμα τοῦ χοὸς τοῦ ὑστερήσαντος τῶν ὀκτὼ τοῦ ἑνὸς σώματος·
διὰ τί ἄφωνος ἐστὶ καὶ ἀκίνητος καὶ ἀναίσθητος καὶ ἀκίνητος· καὶ τὸ αὐτὸ λέγω
καὶ περὶ τῶν ἄλλων μερῶν.

ν̃ς Καὶ μὴ θαυμάσῃς τί τοσοῦτον ὀμμάτων ἐμῶν ἐστὶν ἀριθμός· ὅτι καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ
ν̃ζ σώματος μερῶν οὐκ ὀλίγα τὰ πλήθη ἐστίν· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ τῆς ὄψεως ἐστιν ἀκριβέστατον
καὶ τὸ τῆς ἁφῆς ἀμυδρότατον, διὰ τοῦτο τὰ μὲν τῆς ὄψεως ἐλάττω, τὰ δὲ τῆς ἁφῆς
πολλαπλάσια· ἵνα τῷ μὲν ἀκριβεῖ τὸ ὀλίγον ἐπιτρέψῃ, τῷ δὲ ἀμυδρῷ τὸ πολὺ
προσνείμῃ τῆς ἐπιμελείας.

ν̃η Καὶ τοῦτο δὲ ἔνεστιν ἰδεῖν ἐπὶ τῶν ἄλλων μελῶν· οὐ γὰρ τὸ τῆς ὄψεως ἀκριβὲς τοῦ
τῆς ἁφῆς ἀμυδροῦ ἐστὶν ἀκριβέστερον μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλαπλασίονα τὰ μέτρα
ἔχει τῶν τῆς ἁφῆς μέτρων· ὅθεν καὶ τὰ ὄμματα πολλαπλάσια τῶν ἄλλων μελῶν
ἐστίν.

ν̃θ Καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς μόριον ἐπὶ πολὺ τὸ τῆς ὄψεως ἀκριβὲς ἔχει· ὅθεν καὶ
πολλὰ τὰ ὄμματα ἐν αὐτῷ ἐστιν· ἐπειδὴ γὰρ τὸ τῆς ἁφῆς ἀμυδρὸν ἐν τούτῳ
μάλιστα ἐστὶν ἐναργές, διὰ τοῦτο καὶ τὰ τῆς ὄψεως ἐν τούτῳ πλεῖστα· οὐ
γὰρ ἐνῆν ἄλλως τὸ τῆς ὄψεως ἀκριβὲς ἐν τῷ τῆς ἁφῆς ἀμυδρῷ σωθῆναι τοῖς ἄλλοις.

ξ Καὶ τὸ σῶμα τοῦ χοὸς τοῦ ὑστερήσαντος τῶν ὀκτὼ τοῦ ἑνὸς σώματος·
διὰ τί ἄφωνος ἐστὶ καὶ ἀκίνητος καὶ ἀναίσθητος καὶ ἀκίνητος· καὶ τὸ αὐτὸ λέγω
καὶ περὶ τῶν ἄλλων μερῶν.

νβ Α[illegible]

νγ Πα[illegible]

νδ Ὁ [illegible]

νε Ὃ [illegible]

νς Ὃ [illegible]

νζ Τ[illegible]

θεοῦ λόγου· καὶ ἁπλοῦν
γάρ τὸ σῶμα τοῦ κυρίου ἡμῶν
ἐχ πολλῶν· πολλὰ δὲ τὰ
μέλη τοῦ σώματος τοῦ χυ
πολλὰ δὲ ὁμοῦ τὰ σώματα.
οὕτω καὶ ὁ χς· καὶ γὰρ ὁμοῦ ὑμῖν
τοῖς ἁγίοις πᾶσι. εἴτε ἰουδαῖοι
εἴτε ἕλληνες· εἴτε
δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ
πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβα-
πτίσθημεν.

ὁ ἀπο

λογισμῷ· καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ χῷ ἐσμεν τὰ πάντα ἐν αὐτῷ ἐσμεν· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ σώματι τοῦ χυ ἐσμεν· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ πνεύματι τοῦ θυ ἐσμεν· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ ἁγίῳ πνεύματι ἐβαπτίσθημεν· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ ἁγίῳ πνεύματι ἐποτίσθημεν· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ ἁγίῳ πνεύματι ἁγιασθέντες ἐσμεν· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ ἁγίῳ πνεύματι ἐν ἑνὶ σώματι

ξς Παρὰ τὸ δοκοῦν μεμφόμενοι μάλα. ἥκιστα ὀνείμενοι ἢ τιμᾶσθαι ἢ τιμᾶν. τὸ δὲ αὐτὸ μόνον τὴν μὲν δόξαν εἰσὶν αὐτὸν περὶ τοῦ μὴ δεῖσθαι μᾶλλον. ὅτι τὸν μὲν ἑαυτοῦ χόρτον ἡδέως μὴ φασὶ. θάμνου τινὰς δὲ λάχανα πρόσφορα ὄντα καὶ ἄνευ τοῦ σώματος. ἢ ὡς τοῦτο μᾶλλον τὸ μέρος τοῦ μεμφόμενον. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ αὐτὸν τὸ σῶμα. ἢ ὡς τοῦτο μᾶλλον τὸ μέρος τοῦ μεμφόμενον. οὐ δοκοῦμεν ἀσχήμονα ἡμᾶς εἶναι καὶ ἄτιμον. τοιοῦτον ὄντα τὸ σῶμα ὑμῖν ὁμοίως ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον. διὸ καὶ μᾶλλον. τοῦτο μεμφόμενον. ἢ τὴν ἀρχὴν καὶ αὐτὸν τὸ σῶμα. ἢ ὡς τοῦτο μᾶλλον τὸ μέρος τοῦ μεμφόμενον. οὐ δοκοῦμεν ἀσχήμονα ἡμᾶς εἶναι καὶ ἄτιμον. τοιοῦτον ὄντα τὸ σῶμα ὑμῖν ὁμοίως ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον. διὸ καὶ μᾶλλον. τοῦτο μεμφόμενον.

ξζ Καὶ οὐ δοκοῦμεν ἀσχήμονες εἶναι τοῦ σώματος. τοῖς τιμῶσιν ἄτιμον. καὶ ταῦτα ἀσχήμονα ὄντα καὶ ἄτιμον. ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον. ὁμοίως ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον. καὶ ταῦτα ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον. οὐχ ὁρᾷ. καὶ ταῦτα ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον. ἀλλὰ οὐδὲν ὄντα. ἢ ὡς τοῦτο μᾶλλον τὸ μέρος τοῦ μεμφόμενον. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ αὐτὸν τὸ σῶμα. ἢ ὡς τοῦτο μᾶλλον τὸ μέρος τοῦ μεμφόμενον. οὐ δοκοῦμεν ἀσχήμονα ἡμᾶς εἶναι καὶ ἄτιμον. τοιοῦτον ὄντα τὸ σῶμα ὑμῖν ὁμοίως ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον. διὸ καὶ μᾶλλον. τοῦτο μεμφόμενον.

ξη Ἰ Μεμφόμενοι σώματα. καὶ τοιοῦτον ὄντα μόνον προμοχθεῖν τὸν μὲν ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον. καὶ ταῦτα ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον. ἀλλὰ οὐδὲν ὄντα. ἢ ὡς τοῦτο μᾶλλον τὸ μέρος τοῦ μεμφόμενον. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ αὐτὸν τὸ σῶμα. ἢ ὡς τοῦτο μᾶλλον τὸ μέρος τοῦ μεμφόμενον. οὐ δοκοῦμεν ἀσχήμονα ἡμᾶς εἶναι καὶ ἄτιμον. τοιοῦτον ὄντα τὸ σῶμα ὑμῖν ὁμοίως ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον. διὸ καὶ μᾶλλον. τοῦτο μεμφόμενον.

ξθ Ὁ Ρᾳ οὐκ ἐστὶ τῶν τοιούτων τιμᾶσθαι ἢ τοῦ ἀσχήμονα. ἀλλὰ ταῦτα ὑπάρχειν. ἥκιστα οὐκ ὄντα ἢ ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον.

ο ἀντὶ τοῦ· ἢ τοῦτο μᾶλλον τοῦ σώματος τοῦτο εἶδος τιμίου ὄντος· ἢ δὲ τοῦ ἀνθρώπου μέρος ἐστὶ μᾶλλον τὸ ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον· καὶ ὅλως ἐπεὶ καὶ ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον· ὅτι ὁ νῦν ἢ ἀσχήμονα καὶ ἄτιμον μᾶλλον τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὁρᾶν τὸ μὴ τιμᾶσθαι παρὰ τοῦ μὴ ἀποκαλύπτεσθαι παρ' αὐτῶν ἢ σὺν θόρυβον· καὶ τὸ αὐτὸ μᾶλλον ὅτι καὶ ἄτιμον καὶ ἀσχήμονα.

ξδ Λ υτὸ τὸ πεποιῶσθαι ὁ κ ἡμῖν σαρκὸς φαντασίαν μεμιμῆσθαι τυχόν. τὸ δ' ἡμᾶς δ' ἀληθῶς ἀφορᾶν ρίσματα, αὐτὸ σ' ἡ σαρκὸς ἀληθῶς ὑπόστασις μαρτυρεῖ· ἡ γὰρ μὴ ἀληθῶς ἡμῖν δεδομένη ἀφορμὴ οὐδ' ἀληθῶς χαρίσματα. οὐδὲ σῶμα μὲν ἦν· σῶμα δὲ μὴ ὂν ἐθεώμεθα· οὐδὲ ἰσότιμα μὲν αὐτὰ ἦν· ἀνισότιμα δὲ ἐφαίνετο, ὁ κ τοῦ ἡμᾶς ὑπὲρ σώματος εἶναι δηλωτικόν·

ξε Κ αὶ γὰρ θάνατος ἡμῖν, οὐχ ὅτι τοῦ σώματος ἡμᾶς ἀφίστησι τοῦ παρόντος·

ξς Π άσας δὲ τοῖς σώμασι προσθήκας μὴ ἀριθμῶν μὲν τὸν τῶν ἀγαθῶν ἀφορμῶν ἐπὶ τὸ ἀφορᾶν ἡμᾶς τὸ μὴ τὰ μὴ ὄντα ἐθεώμεθα·

ὡς δὲ γὰρ ὀφθαλμὸς
οὐδὲν ἂν εἴη τοῖς
μὴ ὁρῶσιν μηχανὴ
αὐτὸς μόνος κἂν ὁ
γὰρ ὁρῶν μὲν αὐτὸν
χαρίσεται τὸ σῶμα· οὕτ'
οὐδὲ ὁ τὰ μὴ ὄντα τῶν
χαρισάμενος ἡμῖν φόρτον.
οὕτω καὶ τὰ ἀγαθὰ ἡμῖν
ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ ἐν
ἀφορῶσι μόνον τὸ μὴ τὰ
μὴ ὄντα ἐθεώμεθα·

ξζ Ν ῦν δὲ ζῶμεν ἀληθῶς ὅτι καὶ
χρήσασθαι δεόντως ταύτῃ
ἡμῖν δεδώρηται τὰ ἀγαθὰ τοῦ αὐτοῦ μὲν χαρίσματος ἡμῖν φόρτον·
ἐπὶ δὲ τοῦ δοθῆναι τὰ ἀγαθὰ· ἀλλ' οὐκ ἐν ἀγαθοῖς ἐσμεν ἀλλ'
ἐν ἀγαθοῖς ἔσεσθαι μόνον ἐλπίδι·

ξη φασὶ τὸν μὲν περὶ τὸ ὀφθαλμὸν αὐτὸν τοῦτο ῥηθῆναι· οἱ ἀληθῶς
μὲν ἡμῖν παρὰ τῶν ἁγίων μεγάλα, μέλλοντα δὲ ἀπολαμβάνεσθαι τοῖς ἁγίοις·

ξς Π

ος Ἀπαν τὸν μὲν οὐ πανταχοῦ τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον· τὸν μὲν γὰρ οὐ τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον τοῖς μὴ μέλουσιν μέρεσιν· ὁ γὰρ ὑπερέχων ἀριθμὸς τοῦ ἐλάσσονος τὸν αὐτὸν οὐκ ἔχει λόγον τοῖς μέρεσιν, ἀλλὰ οὐδὲν μέρος· οὐδὲ γὰρ μέρος ἐστὶν ἡ μονάς· ἀλλὰ τοῖς μέλουσιν μέρεσιν τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον τοῖς ὅλοις τοῖς ἀπ' αὐτῶν λεγομένοις· τὸ γὰρ ἐπιμόριον τοῦτο ἐστὶν ὃ λέγομεν ἐπιμόριον, ὅταν ὁ ἀριθμὸς ὁ ὑπερέχων τὸν ἐλάσσονα ἀριθμὸν ὑπερέχῃ αὐτοῦ μέρει μέλοντι τοῦ ἐλάσσονος ἀριθμοῦ· οἷον ὁ τρία τῶν δύο ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ δύο τὸ ἥμισυ· καὶ ὁ τέσσαρα τῶν τριῶν ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ τρία τὸ τρίτον· καὶ ὁ πέντε τῶν τεσσάρων ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ τέσσαρα τὸ τέταρτον· καὶ ὁ ἑξ τῶν πέντε ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ πέντε τὸ πέμπτον· καὶ ὁ ἑπτὰ τῶν ἓξ ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ ἓξ τὸ ἕκτον· καὶ ὁ ὀκτὼ τῶν ἑπτὰ ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ ἑπτὰ τὸ ἕβδομον· καὶ ὁ ἐννέα τῶν ὀκτὼ ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ ὀκτὼ τὸ ὄγδοον· καὶ ὁ δέκα τῶν ἐννέα ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ ἐννέα τὸ ἔνατον· καὶ ὁ ἕνδεκα τῶν δέκα ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ δέκα τὸ δέκατον· καὶ ὁ δώδεκα τῶν ἕνδεκα ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ ἕνδεκα τὸ ἑνδέκατον· καὶ ὁ δεκατρία τῶν δώδεκα ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ δώδεκα τὸ δωδέκατον· καὶ ὁ δεκατέσσαρα τῶν δεκατριῶν ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ δεκατρία τὸ δεκατρίτον· καὶ ὁ δεκαπέντε τῶν δεκατεσσάρων ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ δεκατέσσαρα τὸ δεκατέταρτον· καὶ ὁ ἑκκαίδεκα τῶν δεκαπέντε ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ δεκαπέντε τὸ δεκατέμπτον· καὶ ὁ ἑπτακαίδεκα τῶν ἑκκαίδεκα ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ ἑκκαίδεκα τὸ δεκατέκτον· καὶ ὁ ὀκτωκαίδεκα τῶν ἑπτακαίδεκα ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ ἑπτακαίδεκα τὸ δεκατέβδομον· καὶ ὁ ἐννεακαίδεκα τῶν ὀκτωκαίδεκα ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ ὀκτωκαίδεκα τὸ δεκατόγδοον· καὶ ὁ εἴκοσι τῶν ἐννεακαίδεκα ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ ἐννεακαίδεκα τὸ δεκατένατον· καὶ ὁ εἰκοσιένα τῶν εἴκοσι ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ εἴκοσι τὸ εἰκοστόν· καὶ ὁ εἰκοσιδύο τῶν εἰκοσιένα ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ εἰκοσιένα τὸ εἰκοστόπρωτον· καὶ ὁ εἰκοσιτρία τῶν εἰκοσιδύο ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ εἰκοσιδύο τὸ εἰκοστόδευτον· καὶ ὁ εἰκοσιτέσσαρα τῶν εἰκοσιτριῶν ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ εἰκοσιτρία τὸ εἰκοστότριτον· καὶ ὁ εἰκοσιπέντε τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ εἰκοσιτέσσαρα τὸ εἰκοστότεταρτον· καὶ ὁ εἰκοσιἑξ τῶν εἰκοσιπέντε ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ εἰκοσιπέντε τὸ εἰκοστόπεμπτον· καὶ ὁ εἰκοσιἑπτὰ τῶν εἰκοσιἑξ ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ εἰκοσιἑξ τὸ εἰκοστόκτον· καὶ ὁ εἰκοσιὀκτὼ τῶν εἰκοσιἑπτὰ ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ εἰκοσιἑπτὰ τὸ εἰκοστόβδομον· καὶ ὁ εἰκοσιἐννέα τῶν εἰκοσιὀκτὼ ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ εἰκοσιὀκτὼ τὸ εἰκοστόγδοον· καὶ ὁ τριάκοντα τῶν εἰκοσιἐννέα ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ εἰκοσιἐννέα τὸ εἰκοστόνατον· καὶ ὁ τριακοντάἕν τῶν τριάκοντα ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ τριάκοντα τὸ τριακοστόν· καὶ ὁ τριακοντάδυο τῶν τριακοντάἕν ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ τριακοντάἕν τὸ τριακοστόπρωτον· καὶ ὁ τριακοντατρία τῶν τριακοντάδυο ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ τριακοντάδυο τὸ τριακοστόδευτον· καὶ ὁ τριακοντατέσσαρα τῶν τριακοντατριῶν ὑπερέχει μιᾷ μονάδι, ἥτις ἐστὶ μέρος τοῦ τριακοντατρία τὸ τριακοστότρι

ὁ λαὸς ἀρρήτῳ φόβῳ τὸν μέγαν ὑπεδέξατο. καὶ τὸν ἐν τῇ ὑμνολογίᾳ
ἀρχιστράτηγον παρόντα τὸν μυσταγωγὸν ὑμνοῦντα. καὶ τὸν ὑμνοῦντα ἐκεῖνον
ἐκστατικῶς μετὰ τῶν ἀσωμάτων μᾶλλον. διὸ καὶ ἡμᾶς. παρῃτῆσθαι
τῶν τερπνῶν δεῖ καὶ τῆς ἡμέρας. ἵνα σὺν τούτοις παραμυθήσηται τὸν τοῦ
μυστικοῦ ὄχλου χαρίσματος.

ϛ̄ Πρὸ μιᾶς ἡμέρας ὁμοίως σάββατον. καὶ ἡ τοῦ μικροῦ ἀπόστολος. ὡσαύτως
καὶ ἡ. τὸ παρὸν εὐαγγέλιον. τοῦτο δὲ ἡ. ἡνίκα μὲν τὸν τοῦ μυστικοῦ ὄχλου
χαρίσματα ἐκεῖνα
ἐκεῖνα ἐκστατικῶς μᾶλλον· ὡσαύτως
ἡμᾶς τῶν τερπνῶν τῆς ἡμέρας
ὄχλου χαρίσματα ἐκεῖνα
καὶ αὐτὸν ὡσαύτως
μετὰ τῶν ἀσωμάτων μᾶλλον· διὸ καὶ ἡμᾶς
τῶν τερπνῶν τῆς ἡμέρας
ὁ λαὸς ἀρρήτῳ φόβῳ τὸν μέγαν ὑπεδέξατο. καὶ τὸν ἐν τῇ ὑμνολογίᾳ
ἀρχιστράτηγον παρόντα τὸν μυσταγωγὸν ὑμνοῦντα. καὶ τὸν ὑμνοῦντα ἐκεῖνον
ἐκστατικῶς μετὰ τῶν ἀσωμάτων μᾶλλον· διὸ καὶ ἡμᾶς. παρῃτῆσθαι
τῶν τερπνῶν δεῖ καὶ τῆς ἡμέρας. ἵνα σὺν τούτοις παραμυθήσηται τὸν τοῦ
μυστικοῦ ὄχλου χαρίσματος.

ϛ̄ Πρὸ μιᾶς ἡμέρας ὁμοίως σάββατον. καὶ ἡ τοῦ μικροῦ ἀπόστολος. ὡσαύτως
καὶ ἡ. τὸ παρὸν εὐαγγέλιον. τοῦτο δὲ ἡ. ἡνίκα μὲν τὸν τοῦ μυστικοῦ ὄχλου
χαρίσματα ἐκεῖνα
ἐκεῖνα ἐκστατικῶς μᾶλλον· ὡσαύτως
ἡμᾶς τῶν τερπνῶν τῆς ἡμέρας
ὄχλου χαρίσματα ἐκεῖνα
καὶ αὐτὸν ὡσαύτως
μετὰ τῶν ἀσωμάτων μᾶλλον· διὸ καὶ ἡμᾶς
τῶν τερπνῶν τῆς ἡμέρας

ϛ̄ Ἐν μιᾷ τῶν σαββάτων. καὶ τὸ τοῦ μεγάλου ἀποστόλου. καὶ τὸ τοῦ
εὐαγγελίου. ἐν τῷ ἀναστῆναι τὸν Ἰησοῦν πρωΐ. ἡ δὲ ἀναστάσιμος ἐν τῷ
ὄρθρῳ. ἡ δὲ τῆς ἡμέρας ἐν τῇ λειτουργίᾳ. ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ. ἡ τοῦ
μεγάλου βασιλείου. ἐν τῷ ἀναστῆναι τὸν Ἰησοῦν πρωΐ. ἡ δὲ ἀναστάσιμος
ἐν τῷ

ις ὁ ὑμᾶς μισῇ μισεῖ· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν,
÷ ὁ καὶ τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν
ιζ μισούντων ὑμᾶς· Λέγω τοῖς ἀκούουσιν·
ὁμοίως καὶ τοῖς τελώναις τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν·
ὁ καὶ τοῖς ἐθνικοῖς τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν·

ις· ÷ ιζ ιη
Ταῦτα οὐκ ἀρκεῖ μοι· οὐδὲ
τὰ τοιαῦτα μοι· οὐ πᾶσα
θύμησις· οὐδὲ πᾶσα
ιθ κ
ἐπιθυμία· οὐδὲ πᾶσα ἡδονὴ
καὶ ὁμιλία· οὐδὲ πᾶσα
δικαίωσις· οὐδὲ πᾶσα φιλο-
σοφία· οὐδὲ πᾶσα
πομπὴ καὶ δόξα· οὐδὲ πᾶσα
ὀλιγωρία· οὐδὲ πᾶσα ὑπο-
μονὴ καὶ ἀνεξικακία· οὐδὲ πα-
ντελὴς ἀπόχη·

κα Π
ἀπὸ παντὸς ἔχεσθαι·
παρὰ πάντα ἔχεσθαι·
καὶ ὁμοίως
γίνεσθαι τὸ μακάριον·
λέγω δὲ μὴ εἶναι τὸ
κ ὁ ὑπὸ φιλοσοφίας τοιοῦτο
καὶ οὕτως
ἔχειν·
ρ τ οὐτοι γραῦτοῖς ἐλπίσι καὶ
ἐπιθυμίαις χαίρειν
τοῦτο ἐστὶ τὸ τοῦ·
α Λ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ μὴ
καὶ ὁμοίως ὑπομονὴ οὐ
τὸ αὐτὸ μοι·
τὸ μακαρίως ποιεῖσθαι·
β ὁ ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ
λόγῳ θεοῦ τὸ μὴ
λόγῳ θεοῦ τὸ αὐτὸ μὴ τὸ
καὶ ὁμοίως ἐπιθυμία καὶ ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ μου
τοῦ μακαρίου· τοῦ παρὰ θεοῦ ὑπομονή·
γ ὁ ὑπὲρ ἀγαθοῦ καὶ ὑπὲρ δικαίου· λέγω δὲ ὑπὲρ τοῦ τὸ
αὐτὸ τυγχάνειν καὶ ὁμοίως μισοῦσι·

ιζ Ὡς πρὸς τὰς γλώσσας τὸ ἥμισυ·
Ὡς πρὸς τὰς προφητείας τὸ ἥμισυ·
Ὡς πρὸς τὰς μὲ οἱ μ τὸ ἥμισυ·
αὐξηνέσθαι τοῦ μὲ οἱ μ τοῦ μὲ οἱ μ· καὶ θέμα δίχα εἰς τὰ
μὲ ἀπὸ σὲ οἱ μ μὲ ἀρτὶ μὲ οἱ μ πρὸς· τότε δὲ τραπόντες ἀφ'
ὧν μὲν γὰρ ἄρτι δι' ὀλίγου· ἢ τοῦ δὲ τὸ ὀλίγον τρόπον
τὸ ἥμισυ ἄρτι ἐξ ὧν οἱ μ τοῦ ἥμισυ, πρὸς τὸ ἐξ ὧν
ἥμισυ οἱ μ· ἐξ ὧν ἐστὶν
ἀμφότερα ἄρτι· ἐξ ὧν
τὰ μὲ οἱ μ ἀφαιρεθέντα
τὰ ἐξ ὧν οἱ μ τοῦ
ἥμισυ· καὶ τοῦ ἡμίσεος
ἀφαιρεθέντα
ιδ Οὐχὶ σωματικόν τι
καὶ αἰσθητὸν πρόσ-
κειται τοῦτο τῷ λόγῳ
ἀλλὰ τὰ τρανότερα
καὶ ἀφῃρεμένα πρὸς
τὰ ἐλάττω καὶ ἀσαφέστερα
ὡς ἐν μέτρῳ ἐπῶν·
οἰκονομικόν·
Ἢ τοῦτο μόνον περὶ τοῦ
ἡμίσεος αὐτοῦ μόνου·

ιβ Νῦν φησὶ μὲ κρόσσαι αὐτὸ μὲ μὲ οἱ σθαι· τότε δὲ οὐκ αὐτὸ ἐβουλήθη μὲ οἱ σθαι
καὶ τοῦτο ὡς σοφὸς ὡς σοφὸν ἐποίησε λόγον· μᾶλλον δὲ μὴ αὐτὸ μόνον
λέγειν μὲ οἱ σκόμενον· αὐτὸς δὲ καὶ ἑαυτὸν πρὸς ἑαυτὸν μέλλει
τὰ ἀρτίως αὐτὸν καὶ ἐβουλήθη μὲ οἱ σθαι καὶ ἐβουλήθη τραπόντα μεθ' αὐτοῦ
τὸν γνώμην τὴν τοῦ τραπόντος τραπόντα μεταποιούμενον τοῦ·
τοῦ τὸ ἓν ὡς, καὶ θαρρῶν αὐτὸ μὲ τὸ ἐβουλήθη μὲ οἱ σθαι· ἐκ τοῦ
καὶ μεμφομένου ἑαυτὸν τὴν μὲ οἱ σθαι· καὶ τοῦ αὐτὸν λόγου λέγειν μέλλοντος· ὁ δὲ
λόγος θεῖος μὲν μεμφόμενος καὶ ἐρεθιστικὸς καὶ διεγερτικὸς μέντοι· αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν
λέγειν μὲ οἱ σκόμενος καὶ πρὸς ἑαυτὸν μέλλων

δ Καταλύσας τὸν ἀρχαῖον νόμον τῶν μυστηρίων καὶ διὰ τῶν προφητῶν ἐπὶ τοῦ μὴ θύειν καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὴν προσφορὰν καὶ τὰς νηστείας καὶ τὴν περιτομὴν καὶ τὰς ἑορτὰς μόνον μὲν ἔφη καὶ ἀπαρχὴν τοῦ ἄρτου καὶ τὸ βάπτισμα καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὴν προσφορὰν καὶ τὴν νηστείαν καὶ τὴν περιτομὴν καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰ ἄζυμα καὶ τὸ πάσχα καὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν ἀνάληψιν καὶ τὴν ἐπιδημίαν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἀνάπαυσι

ιβ οἰκονομεῖ· Ἐστὶ μὲν καὶ γνῶσις καὶ προφητεία καὶ γλῶσσα μείζονα δωρεά· ἀλλ' ἀπὸ ἑνὸς μὲν μᾶλλον ἢ δι' ἑνὸς ἡ οἰκοδομὴ γίνεται· ἐν πολλοῖς δὲ καὶ διὰ πολλῶν ἡ ἐπίδειξις τοῦ πνεύματος· καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖνα μὲν ἀπὸ ἑνὸς ἐνεργεῖται, ταῦτα δὲ ἀπὸ πολλῶν· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἐν ἐκκλησίᾳ, ταῦτα δὲ ἐν ἀγορᾷ· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἐν τοῖς πιστοῖς, ταῦτα δὲ ἐν τοῖς ἀπίστοις· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἐν τοῖς ἐκκλησιαζομένοις, ταῦτα δὲ ἐν τοῖς ἰδιώταις· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἐν ἡμέρᾳ, ταῦτα δὲ ἐν νυκτί· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἐν τοῖς ἐκκλησιαζομένοις, ταῦτα δὲ ἐν τοῖς ἰδιώταις· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἐν ἡμέρᾳ, ταῦτα δὲ ἐν νυκτί· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἐν τοῖς πιστοῖς, ταῦτα δὲ ἐν τοῖς ἀπίστοις· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἐν ἀγορᾷ, ταῦτα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἐν πολλοῖς, ταῦτα δὲ ἐν ἑνί· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἀπὸ πολλῶν, ταῦτα δὲ ἀπὸ ἑνός· καὶ ἐκεῖνα μὲν διὰ πολλῶν, ταῦτα δὲ διὰ ἑνός· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἐν πολλοῖς, ταῦτα δὲ ἐν ἑνί· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἐν ἐκκλησίᾳ, ταῦτα δὲ ἐν ἀγορᾷ· καὶ ἐκεῖνα μὲν ἐν τοῖς πιστοῖς, ταῦτα δὲ ἐν τοῖς ἀπίστοις

κε ἐκ τῶν παραδηλουμένων δὲ τοῦτο δηλοῦσθαι καὶ ἐνταῦθα φήσομεν
τὸν ἀφελεῖν ἢ προσθεῖναι. οὐ μόνον οὖν χρὴ καθαρὸν εἶναι τὸν
τὰ ἐνδεδομένα φάρμακα δεξόμενον, οὐδὲ σῶμα ἐν ὑγείᾳ
κς ὄντα· ἀλλὰ καὶ τὸν ἐν νόσῳ τυγχάνοντα· τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς
παραδηλουμένοις.

Τοῖς φθόοις μὴ δοῦναι τὸ ἄμυρον
μὴ ἀφελεῖν καὶ τὸ ἄμυρον
μὴ λεῖον καθαρεῖον δὲ μὴ
κε καὶ γὰρ δριμὺ οὐδὲν μᾶλλον
σκληρύνεσθαι ἐς πόρρω μὴ
κς οὕτως καὶ ἐμὲ δι' αὐτῶν
πλάσσοντα μὴ δοῦναι
λεῖον δοῦναι. τοῖς γὰρ
σκληρύνεσθαι τὸ ἄμυρον. ὅτι
ἀλλ' γὰρ ἐς ἀστραγαλοῦν τῷ
κζ τοσοῦτον ἐς τύχοι γὰρ ἡ φλεγμονὴ

ἀντὶ

Καὶ ἐς ἀμφοτέρας τὸ τοῦ
νοσοῦντος, διαπίνει
χαρίσεται ἐς ἀλλ' αὖ
δραμεῖται ὁμοίως·

λύσις·

Ι μὲν ὀξύμελι καὶ μᾶλλον
ἀφελεῖν· ἐς δὲ
μᾶλλον καὶ διὰ βραχέος ἐς
μαχρὸν ἐσ. ὅρα μὴ
λύσας χρῆσαι ὧν δραμεῖν
ὡσαύτως μᾶλλον μὲν
θαρρεῖ· καὶ ταῦτα τὰ
ἀμφοτέρων γὰρ τῶν
ἀφελεῖν καὶ τὸν καθαρὸν
σθαι, ἢ τὰ χαρίσεται·

κζ προσῶσι· τοῦτο πολλὰ·
πολλάκις καὶ θᾶσσον ἢ
χρὴ ὄν τὰ γὰρ ἐν ἀφελεῖν ὁμοίως μὴ μεμυκότα καὶ
ὁμοίως τοῦτο μὴ ἀφελεῖν δὲ τὸν, ἐς μὲν ἐς δὲ τὰ δὲ ὧν τὸν
φαμεν· τοῖς γὰρ οὖν οὐδὲν ὅκως τὸν μὲν ἐν ἀφελεῖν ἐς
ἐς ἄλλοισι δὲ καὶ ὁμοίως ἐς μὲν ἐς δὲ τὰ δὲ ὧν τὸν μὲν γ·
ἀπαλὸν τοῦτο· ἐς δὲ τὸν μὲν ἐν ἀφελεῖν· ἐς δὲ· ἐς τὸν
ἀφελεῖν καὶ τοῖσι μᾶλλον ἐν ἀφελεῖν κτλ.

λα Θεοδωρίτ. Ἀπὸ τοῦ τὸ χάρισμα σημαίνου-
σι τὸ μὴ γαμεῖν. Τί οὖν ἐστι τὸ μὴ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται· τοῦτο δὲ ἐστιν ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ δωρεᾶς. ὁ γὰρ τὴν φύσιν ἡμῖν δοὺς καὶ τὸν γάμον ἐνομοθέτησεν· ὁ δὲ τὴν ἐγκράτειαν ἐμφυτεύσας καὶ τοῦτο ἐποίησεν· ὁ δὲ τὸν γάμον νομοθετήσας καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἐπῄνεσεν· ὁ δὲ τὸν γάμον ἐπῄνεσας καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἐθαύμασεν· ὁ δὲ τὴν ἐγκράτειαν θαυμάσας καὶ τὸν γάμον οὐκ ἐκώλυσεν· ὁ δὲ τὸν γάμον οὐκ ἐκωλύσας καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἐστεφάνωσεν· ὁ δὲ τὴν ἐγκράτειαν στεφανώσας καὶ τὸν γάμον ἐτίμησεν· ὁ δὲ τὸν γάμον τιμήσας καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἐμεγάλυνεν· ὁ δὲ τὴν ἐγκράτειαν μεγαλύνας καὶ τὸν γάμον οὐκ ἐμίανεν· ὁ δὲ τὸν γάμον οὐ μιάνας καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἐδόξασεν· ὁ δὲ τὴν ἐγκράτειαν δοξάσας καὶ τὸν γάμον ἐσεμνοποίησεν· ὁ δὲ τὸν γάμον σεμνοποιήσας καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἐμακάρισεν· ὁ δὲ τὴν ἐγκράτειαν μακαρίσας καὶ τὸν γάμον οὐκ ἐβδελύξατο· ὁ δὲ τὸν γάμον οὐ βδελυξάμενος καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἐβράβευσεν· ὁ δὲ τὴν ἐγκράτειαν βραβεύσας καὶ τὸν γάμον ἐτίμησεν· ὁ δὲ τὸν γάμον τιμήσας καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἐστεφάνωσεν· ὁ δὲ τὴν ἐγκράτειαν στεφανώσ

κη΄ Ἐστὶ μὲν οὖν μερίσαι ἡμᾶς καὶ ὑμῖν τοὺς ἱεροὺς οἴκους· ὑμᾶς οὖν μᾶλλον ἢ ἡμᾶς τοὺς ἱερεῖς ὑμῶν· τοῦτο δὲ ἄτοπον καὶ ὑμῖν δοκεῖν καὶ ἡμῖν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡμῶν ἐστὶν ἱερεῖς ὑμῶν ὁ συναρχιερεὺς ἡμῶν τοὺς ἱεροὺς οἴκους ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ὑμῶν τοὺς ἡμετέρους οἴκους.

κθ΄ Ὁ ὑπατικός· ὁ σοφὸς μεμερισμένος καὶ μεμιμημένος καὶ διαιρούμενος τὸν ἑαυτοῦ σωφρονεῖ.

λ΄ Παυσάμενος τοῦ παραδείγματος· μιμητὰς ἑαυτοὺς ἡμᾶς ποιεῖ τοῦ κυρίου καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ χαρίσματος· τοῦ γὰρ τοιούτου θυμοῦ τοῦ διωγμοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μεμίμηνται.

λα΄ Ὁ ὑπατικός· οὐ μιμούμεθα κτίσματος χαρίσματα, ἀλλὰ μεμερισμένοι ἐσμὲν τοῦ μεταποιεῖσθαι τιμάς.

λβ΄ Ἐστι μὲν οὖν τὸ παρ' ἡμῶν εἰς σχίσματος χαρίσματα τοῦ τὸν οἶκον κλῶντος καὶ οἰκοδομοῦντος· ὁμολογοῦμεν· πρὸς δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι ἡμᾶς καὶ τὸ διῃρῆσθαι· ἄρα οὖν αὐτοὶ αὑτοῖς τοῦ μὴ διῃρῆσθαι· οὐκ εἰσὶν οὗτοι.

λγ΄ Ἐν μὲν ἑνὶ μεμορφώμεθα· ὑμεῖς δὲ καὶ διῃρημένοι· τὸ μὲν γὰρ τοῦ ἡμετέρου ἐστὶν ἐπιθυμεῖν καὶ ἁρμόττει ἑνὶ φρονεῖν· ὑμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἑνὶ φρονεῖν τὸ διῃρῆσθαι· οὐ γὰρ ἁρμόττει.

ἀπὸ μὲν κόσμου. καὶ οὐδὲν
αὐτῶν μάθωμεν· ὅταν οὖν
καὶ ἡμεῖς δῶμεν τὴν δύναμιν τῆς
φωνῆς· ὅσα μὲν τοῦ μορφοῦσθαι
ἐπάρεστα· καὶ ὁμολογοῦμεν
ὅτι ἐπάρεστα· οὕτως καὶ
ὑμεῖς· ὥστε ἓν ἡμᾶς τοῦτο
πάντων μάλιστα· πρὸς στιλπνότητα
κοσμοῦντας τὴν ἐκκλησίαν
διῃρῆσθαι· ἀλλὰ περισσόν
ἐστι· διὸ καὶ πρὸς μορφὴν πλάσεως·
πρὸς σαλπίσματος ἡμῶν ἕνεκεν
πάλιν· ὅταν γὰρ πρὸς σάλπισμα
πλάσῃς·

χάσμα· ἵνα καὶ τὸ διῃρημένον μάθωμεν· ἆρα οὖν αὐτοὶ αὑτοῖς τοῦ μὴ διῃρῆσθαι· οὐκ εἰσὶν οὗτοι.

λδ΄ Ἐν μὲν ἑνὶ μορφούμεθα· ὑμεῖς δὲ καὶ διῃρημένοι· τὸ μὲν γὰρ τοῦ ἡμετέρου ἐστὶν ἐπιθυμεῖν καὶ ἁρμόττει ἑνὶ φρονεῖν· ὑμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἑνὶ φρονεῖν τὸ διῃρῆσθαι· οὐ γὰρ ἁρμόττει.

κε΄ Τί οὖν καὶ ὁμολογήσωμεν μὴ ὄντα ὅμοιον· ἵνα μὴ ταὐτοῦ ποιήσωμεν
καὶ διαφωνήσωμεν πρὸς τὴν τῶν πατέρων ὁμόνοιαν, καὶ μὴ ὁμοίου ὄντος
περὶ ὁμοίου αὐτὸν εἶναι·

οἰκουμ. ε΄

Ἢ καὶ τὸ οὐδὲ ὅτι ὅσα ἐστὶν ὁμοούσιον τοῦ πατρός, ὡσαύτως ἐστὶ καὶ
τὸ μὴ πάντα ὅσα ἐστὶν ὅμοια· διὸ καὶ ὁμοούσιον ἐστὶν ὅμοιον·

κς΄ Ὅρα οὖν πόσον τὸ μέσον ἐστὶ τῆς προφητείας τὸν γλυκασμόν; ἡδὺ μὲν
γὰρ ἡ ἁλμυρίς. τὸ δὲ πικρόν, ὁ πάντας διδάσκει ἡ φύσις· ὁ τοίνυν
καὶ ἁλμυρὰν καὶ πικρὸν ὄντα τὸν ὄφιν ὡσαύτως ὁμοιοῦσθαι
λέγει τοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ πεπονηκόσι μόνοις·

κζ΄ Οἱ γὰρ πάντες οὐδὲ ὁμοίως
πικρὸν ἔπαθον τὸ ὄφις·

κη΄ Ἡ δὲ προφητεία ὡς φύσις
ἡδὺ τὸ σωτῆρος· καὶ
γὰρ αὐτὸς οὐκ ἐδολώθη
ὡσαύτως ὁμοιοῦσθαι δὲ
λέγει τοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ
πεπονηκόσι μόνοις·

κε΄ Καὶ οὐδὲ ὅτι ὅσα ἐστὶν ὁμοούσιον τοῦ πατρός, μάλλον δὲ ὅσα ἐστὶν ὅμοια
τοῦ πατρὸς ἅπαντα ὁμοούσιά ἐστιν· ἀλλ' οὐ τοῖς αὐτοῖς ὁμοούσιον·
ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς· ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς αὐτοῖς·
ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν

ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﺍﻟﻬﺪﻯ ﻭﺍﻟﺼﻼﺓ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﺳﻴﺪﻧﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﻭﺁﻟﻪ ﻭﺻﺤﺒﻪ ﺃﺟﻤﻌﻴﻦ ۞ ﺍﻟﺤﻤﺪ ﷲ ﺍﻟﺬﻯ ﻫﺪﺍﻧﺎ ﻟﻬﺬﺍ ﻭﻣﺎ ﻛﻨﺎ ﻟﻨﻬﺘﺪﻯ ﻟﻮﻻ ﺃﻥ ﻫﺪﺍﻧﺎ ﷲ ﻟﻘﺪ ﺟﺎﺀﺕ ﺭﺳﻞ ﺭﺑﻨﺎ ﺑﺎﻟﺤﻖ ﻭﻧﻮﺩﻭﺍ ﺃﻥ ﺗﻠﻜﻢ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﺃﻭﺭﺛﺘﻤﻮﻫﺎ ﺑﻤﺎ ﻛﻨﺘﻢ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ۞ ﻭﺍﻟﺼﻼﺓ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺑﻌﺜﻪ ﷲ ﺭﺣﻤﺔ ﻟﻠﻌﺎﻟﻤﻴﻦ ﻭﻫﺪﻯ ﻟﻠﻌﺒﺎﺩ ﻭﺍﻟﺒﻼﺩ ﻭﺍﻟﻤﻌﺎﺩ ﻭﺍﻟﻤﺒﺪﺃ ﻭﺍﻟﻤﻨﺘﻬﻰ ﻭﺍﻟﺴﺒﺐ ﻭﺍﻟﻤﺴﺒﺐ ﻭﺍﻟﻤﺴﺒﺐ ﻭﺍﻟﻤ

κδ Τίου ἐὰν ἁμάρτῃ ὁ ἀδελφός μου εἰς ἐμέ· πόσας δεῖ ἀφιέναι αὐτῷ τὰς τοῦ χρεοστασίου
τοῦ δανείου αὐτοῦ. καὶ μὴ τὰς τοῦ μάλλου;
κε Ἕως πολλαπλασίου μάλλου. ἀπεκόπη χρεοστάσιον καὶ ταγμὸν εἰς δύο ἴσα· ἕνα δὲ
δανείου ἄλλα. τοῦτο γὰρ ἐν ἀπεκόπη μέρος· ἕνα τοῦ γραμματέως ἄλλα. καὶ μετὰ δὲ
καὶ τοῦ μάλλου τοῦ ἑνός. ὅτι δὲ ἐν γε αὐτῶν τῷ τοῦ γραμματέως
οἰκείῳ ἀφῆκε μέρει. μὴν καὶ αὐτὸ μέρος ἐν ἐστιν. ὅτι δὲ ἔδει καὶ
δὲ ἓν ἀφεῖναι τοῦ γραμματέως· ἕνα τοῦ δημοσίου ἄλλα. ὅτι δὲ
δώσουσι τὰ τοῦ γραμματέως
δημοσίῳ ἄλλῳ. παρὸ σοὶ
τοῦτο σπουδαστέον. ἵνα ὁρᾶτε
τὸ οἰκεῖον μέρος τίνων ὑπε-
κλίνατε.
κς Μὴ πολλοὶ· μὴ δὲ συν-
ηγμένοι ὦσιν· ἵνα μὴ
αὐλισταὶ ἀπαντήσωσιν
τοῖς. ἀμφιβόλου τρόπου
τὸ πλῆθος μὴ καὶ αὐτοῖς
ῥοῦς· τοῦτο δὲ μέσον
ἐξήνεγκε·
κζ Τὸ ὀφειλόμενον. οὐ
μόνον μόνοι τρόποι·
ἀλλ' ὅσοι δὲ καμόντες·
οἱ σὺν ὄνῳ ἄλλῳ· ἐμὲ ἐξέλθῃ
μὴ μέσον. οἱ γάρ· ἐξὸν
μὴ καὶ πορθῆσαι οἱ γάρ·
τοῦτο δὲ καὶ τὴν χορίαν
ἀπὸ μ. ὀφειλόμενον.
τοῦτο δὲ μὴ ἀπὸ φωνῆς
ἡρῆσθαι· οὐ σὺν μέν οὖν
αὐλοῦ ἐμὸν μὴ ἐν αὐτῷ.
ὅρα τοῦτο ἐν τῷ δὲ ἐν
ὅσοι τρόποι μὴ ἀπὸ τρό-
πος·

κδ Τίου ἐὰν ἁμάρτῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός
σου μόρχλιον. ὅτι καὶ τοσ ἐμὲ
ἁμαρτάνει· ἕως ἑπτάκις· ἕως πολλαπλασίου
ἑπτάκις· ἀπεκόπη χρεοστάσιον
ἑπτάκις· ὅρα μὴ μέσον ἄλλα· τοῦτο
πρὸς σοὶ κοδομῆν μὴ μόνον.
κθ Φησὶ πολλάκις σὺν τῷ μάλλου
τοῦ δύο· ἢ τὸ πλῆθος μου τρεῖς
καὶ ἀμφιβόλου καὶ εἰς δὲ ὅρα
μὴ μέσον· ὅταν δὲ μὴ ἢ δὲ
ὅρα μὴ μέσον· οἱ γάρ τοσ ὅλ
ὅτι κλησίαν· ὅταν δὲ
μέσον τοῦ θεοῦ·

ιβ΄ ὅτι δὲ μία ἐστὶν ἡ τοῦ τριγώνου ἐπιφάνεια καὶ ἡ τοῦ παραλληλογράμμου ἡ τὴν αὐτὴν βάσιν ἔχουσα καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις, οὕτως ἀποδείξομεν. ἐπεὶ γὰρ ἴσον ἐστὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ, ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις τῇ ΑΒ καὶ τῇ ΓΔ ἐστίν, ἔστι δὲ καὶ τὸ ΑΒΔ τρίγωνον τῷ ΑΒΕΖ παραλληλογράμμῳ ἴσον, ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν, καὶ τὸ ΑΒΓ ἄρα τρίγωνον τῷ ΑΒΕΖ παραλληλογράμμῳ ἴσον ἐστίν.

ιγ΄ Πάλιν τὸ αὐτὸ θεωρήσομεν ἐπὶ τῶν μὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντων τριγώνων καὶ παραλληλογράμμων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς μὲν ἢ ἴσης βάσεως ὄντων, ἐν δὲ ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις. ἔστω γὰρ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον καὶ τὸ ΑΒΔΕ παραλληλόγραμμον ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις τῇ ΑΒ καὶ τῇ ΓΔ· λέγω ὅτι διπλάσιόν ἐστι τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τοῦ ΑΒΔΕ παραλληλογράμμου. ἐπεζεύχθωσαν γὰρ αἱ ΑΔ καὶ ΒΔ· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ· ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΑΒΔΕ παραλληλόγραμμον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ διπλάσιον· ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν· καὶ τὸ ΑΒΓ ἄρα τρίγωνον τοῦ ΑΒΔΕ παραλληλογράμμου ἥμισύ ἐστιν.

ιδ΄ Πάλιν τὸ αὐτὸ θεωρήσομεν ἐπὶ τῶν μὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντων τριγώνων καὶ παραλληλογράμμων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς μὲν ἢ ἴσης βάσεως ὄντων, ἐν δὲ ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις. ἔστω γὰρ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον καὶ τὸ ΑΒΔΕ παραλληλόγραμμον ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις τῇ ΑΒ καὶ τῇ ΓΔ· λέγω ὅτι διπλάσιόν ἐστι τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τοῦ ΑΒΔΕ παραλληλογράμμου. ἐπεζεύχθωσαν γὰρ αἱ ΑΔ καὶ ΒΔ· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ· ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΑΒΔΕ παραλληλόγραμμον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ διπλάσιον· ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν· καὶ τὸ ΑΒΓ ἄρα τρίγωνον τοῦ ΑΒΔΕ παραλληλογράμμου ἥμισύ ἐστιν.

ιε΄ Πάλιν τὸ αὐτὸ θεωρήσομεν ἐπὶ τῶν μὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντων τριγώνων καὶ παραλληλογράμμων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς μὲν ἢ ἴσης βάσεως ὄντων, ἐν δὲ ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις. ἔστω γὰρ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον καὶ τὸ ΑΒΔΕ παραλληλόγραμμον ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις τῇ ΑΒ καὶ τῇ ΓΔ· λέγω ὅτι διπλάσιόν ἐστι τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τοῦ ΑΒΔΕ παραλληλογράμμου. ἐπεζεύχθωσαν γὰρ αἱ ΑΔ καὶ ΒΔ· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ· ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΑΒΔΕ παραλληλόγραμμον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ διπλάσιον· ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν· καὶ τὸ ΑΒΓ ἄρα τρίγωνον τοῦ ΑΒΔΕ παραλληλογράμμου ἥμισύ ἐστιν.

ιϛ΄ Πάλιν τὸ αὐτὸ θεωρήσομεν ἐπὶ τῶν μὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντων τριγώνων καὶ παραλληλογράμμων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς μὲν ἢ ἴσης βάσεως ὄντων, ἐν δὲ ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις. ἔστω γὰρ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον καὶ τὸ ΑΒΔΕ παραλληλόγραμμον ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις τῇ ΑΒ καὶ τῇ ΓΔ· λέγω ὅτι διπλάσιόν ἐστι τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τοῦ ΑΒΔΕ παραλληλογράμμου. ἐπεζεύχθωσαν γὰρ αἱ ΑΔ καὶ ΒΔ· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ· ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΑΒΔΕ παραλληλόγραμμον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ διπλάσιον· ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν· καὶ τὸ ΑΒΓ ἄρα τρίγωνον τοῦ ΑΒΔΕ παραλληλογράμμου ἥμισύ ἐστιν.

ιζ΄ Πάλιν τὸ αὐτὸ θεωρήσομεν ἐπὶ τῶν μὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντων τριγώνων καὶ παραλληλογράμμων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς μὲν ἢ ἴσης βάσεως ὄντων, ἐν δὲ ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις. ἔστω γὰρ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον καὶ τὸ ΑΒΔΕ παραλληλόγραμμον ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις τῇ ΑΒ καὶ τῇ ΓΔ· λέγω ὅτι διπλάσιόν ἐστι τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τοῦ ΑΒΔΕ παραλληλογράμμου. ἐπεζεύχθωσαν γὰρ αἱ ΑΔ καὶ ΒΔ· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ· ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΑΒΔΕ παραλληλόγραμμον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ διπλάσιον· ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν· καὶ τὸ ΑΒΓ ἄρα τρίγωνον τοῦ ΑΒΔΕ παραλληλογράμμου ἥμισύ ἐστιν.

ιη΄ Πάλιν τὸ αὐτὸ θεωρήσομεν ἐπὶ τῶν μὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντων τριγώνων καὶ παραλληλογράμμων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς μὲν ἢ ἴσης βάσεως ὄντων, ἐν δὲ ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις. ἔστω γὰρ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον καὶ τὸ ΑΒΔΕ παραλληλόγραμμον ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις τῇ ΑΒ καὶ τῇ ΓΔ· λέγω ὅτι διπλάσιόν ἐστι τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τοῦ ΑΒΔΕ παραλληλογράμμου. ἐπεζεύχθωσαν γὰρ αἱ ΑΔ καὶ ΒΔ· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ· ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΑΒΔΕ παραλληλόγραμμον τῷ ΑΒΔ τριγώνῳ διπλάσιον· ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΑΒ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν· καὶ τὸ ΑΒΓ ἄρα τρίγωνον τοῦ ΑΒΔΕ παραλληλογράμμου ἥμισύ ἐστιν.

ιθ΄

ν̃η Ἡ προφήτου δὲ δύο ἢ τρεῖς μαθήτους ἔσαι. καὶ οἱ ἄμμοι δὲ αὐτοῦ ἀριθμὸς ἔσαι. ὅσαι δὲ ἄμμοι ἀπὸ τοῦ καθ' ἑνὸς μέχρι τοῦ προφήτου ἀριθμοῦσι. ὁ προφήτος σημαίνει. δύο μαθηταὶ γὰρ ἐκαθέζοντο τοῦ προφήτου μία θάμος σημαίνει καὶ τοῦ παραλαμβάνεται. καὶ ξα τοῦ δέεται προφήτου ν

προφήτας ὑποτάσσεται:

ξ Ὁ προφήτης τοῦ προφήτου σημαίνει. πὲρ αὐτοῦ. ἢ τοῦ μὴ ἐκβάλλεται αὐτόν. ἢ τοῦ μὴ ἐγχρατὴς σημαίνει καταδρόμης. δύο δὲ χρὰ σὺν ἄλλος καὶ τοῦ προφήτου. τοῦτο δὲ σημαίνει ὅτι ἐκβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστῶν ὡς μαθαίνεσι καὶ ἀφ' οὗ παραλαμβάνεται:

ξα Πρόφήτας ὑποτάσσεται προφήτου. αὐτὸ τὸ τοῦ καὶ μὴ χάρισμα. ἢ τοῦ ἵμαν μὴ μάντισι καὶ τοῦτο σημαίνει δύο ἄμμοι. αὐτὸ δὲ τὸ δύο τοῦ μόνου τοῦ καὶ ἐκβάλλεται καὶ αὐτὸ ἀφ' οὗ παραλαμβάνεται, οὐχὶ προφήτου. ὑποτάσσεται δὲ τοῦ προφήτου τὸ χάρισμα. τοῦτο δὲ σημαίνει ὅτι καὶ μαθητὴς σῶν. οἰκονομεῖ δὲ μὴ διδόναι τὸ μαθητοῦ. ἐκεῖνοι δὲ καὶ αἰτοῦσι τοῦτο. καὶ αἴρεται τοῦ προφήτου. ἢ τοῦ μὴ ἐκβάλλεται. ὑποτάσσεται δὲ τοῦ προφήτου τὸ χάρισμα. τοῦτο δὲ σημαίνει ὅτι καὶ μαθητὴς ὢν μὴ ὑποτάσσεται τῷ καὶ μὴ σημαίνοντι. ἵμαν ὁ ἕτερος καὶ ἀρέσῃ

θ π ἀπολύσεως ἐπιστολῶν καθολικῶν +

ξζ

ξη

ξθ

ο

ο

ο

οἱ Καὶ τοῦτο δὲ ὡμόλογουν πρὸς τὴν αὐτῶν ἀφθαρσίαν· ἀλλ' ἐγὼ μὲν
π ρὸς τὰ σώματα ἀφθαρτοποιεῖται ὥστε μηδὲν ὑγρὸν τῇ τοῦ θανάτου χο
ρηγοῦντα μηδὲν τῶν μαθητῶν· π Καὶ τοιοῦτον μαθήσεσθε μετὰ τῶν ἁγίων
ἡμῶν ἀδελφῶν ἐν τῇ τοῦ Ἰούδα πγ ὁμωνύμῳ ἐπιστολῇ τὰ τοιαῦτα δόγματα·
οἱ κ· Λέγομεν μὴ ἀφικόμενοι ὀφθῆναι· ἢ ὅτι τῶν προφητῶν
καὶ ὁ ἀφθαρμὸς οὐκ ἐφάνησαν ὅτι συναριθμηθήσεται τοῖς δώδεκα· ἀφθη
ναι αὐτῷ· ἵνα μὴ ἓν μόνον τοιοῦτον ὄλεθρον μὴ παράσχῃ τοῖς τοιούτοις
τὰ δὲ ἐπιγινόμενα οἱ ἀφ'
μὴ δαμοῦ μὲν ὅτι ἀφ
θη τοῖς δώδεκα· ἀλλὰ
ὡς ἐπ' τοῦ θωμᾶ διαμφί
βαλλόμενον· ἵνα μὴ ἓν ἀπ
ὀλέσῃ τῶν δώδεκα· μᾶλλον δὲ
ὅτι τὸν μαθητῶν
συμβαλλόμενα καὶ τὰ πρό
μῶν σημεῖα τοῖς μετὰ τοῖς·
τ ἰούδα μετὰ τὴν προ
δοσίαν καὶ τὴν ἀγχόνην·
πα Πρὸ δὲ τοῦ οἱ μὲν φασὶν ἡ
ρηκέναι τὸ δεῖ με δώδεκα
ὁμῶν· ἵνα μὴ αὐτοῖς εἶναι τὴν
ἀριθμὸν αὐτοῦ δώδεκα·
ἄλλοι δὲ τὸ πλῆθος εἰρηκέναι

Καὶ ὅτι ἀφθη καὶ ἐπὶ
τοῦ τοῖς δώδεκα· ἐπὶ
τοῦ ἀφθη ὑπὲρ πεντα
κοσίοις ἀδελφοῖς
ἅφαξ· ὃ δὲ μοιπλὴ
θος ἐστὶν μὴ δὲ εἰδὼς καὶ ὅτι ἀφθη
σαν· ὅπου τοῦ ἀφθη καὶ
κώμαι· εἶτα τοῖς ἀπο
στόλοις πᾶσιν·

πλήθους τοῦτο πλῆθος τῶν πεντακοσίων·
πβ Ὃ χωρὶς τῶν δώδεκα μαρτύρων·
πγ Δ ι' ἐπιστολῆς τοῦ ὄντος μὴ ἓξ ὑπὲρ ἀναστάσεως προκατασκευάζε
ται μόνος καὶ ἀπίστατος·
πδ Τοῦ ὄντος σκόπους ἐπιστολῆς χρηματίσαντος καὶ ἀδελφοῦ τοῦ κυ·
πε Ἣ σαν ἐν καὶ ἄλλοι ἀπόστολοι δώδεκα μαθηταὶ καὶ μιμηταὶ δώδεκα
οἱ ὅσοι κύριοι καὶ συναναστάντες καὶ θεοδίδακτοι·

ὁ δὲ ἀπεκρίνατο καὶ εἶπεν· οὐκ ἔξεστιν οὐδὲν δοῦναι τοῖς τέκνοις τῶν ἁγίων καὶ βαλεῖν τοῖς κυσίν. ἡ δὲ εἶπεν· ναί, κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. καὶ εἶπεν αὐτῇ· διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε, ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς θυγατρός σου τὸ δαιμόνιον. καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου ἦλθεν διὰ Σιδῶνος πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως. καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν καὶ μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ· καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφφαθά, ὅ ἐστιν διανοίχθητι. καὶ ἠνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ εὐθέως ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν· ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο, αὐτὸς μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· καλῶς πάντα πεποίηκεν, καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ ἀλάλους λαλεῖν.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· καί τινες αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἥκασιν. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν τούτους δυνήσεταί τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; καὶ ἠρώτα αὐτούς· πόσους ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπαν· ἑπτά. καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν, καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας αὐτὰ εἶπεν παρατιθέναι καὶ αὐτά. καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας. ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά. καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει· τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων· ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρῴδου. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν. καὶ γνοὺς λέγει αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε, καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; οὐδὲ μνημονεύετε; ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; λέγουσιν αὐτῷ· δώδεκα. ὅτε καὶ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσας σπυρίδας πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; καὶ λέγουσιν· ἑπτά. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· οὔπω συνίετε;

ὁ μοφθαρτὸν ἐστὶ δ" ἀσώματον ἐπὶ τοῦ κήρυκος· καὶ ὁ κεῖ πρὸς ἡμᾶς ὅτε
ὄκ ἦμεν σὺ ἐστὶν εἰπεῖν· ὅ γὰρ τελ· ἐστὶν ἐν ταῖς καὶ οὐκ ἀεὶ ὁ ὢν ἐν τῷ μάρτυρι οὐ
τῆς ἀληθείας ἐστὶν ὃν ἀπεφήναμεν· ἀλλὰ τὴν ἀλ· ἐστὶν ἡμᾶς φθαρτὸν ὄντας
ἀσώματον· καὶ τὸ ὄκ ἦμεν κηρύσσομεν· τὸ ἀληθῶς τῷ μὴ ὄντι παρὰ
πάντων· οὐκ ἄρα ταυτὸν καὶ ὄκ ἦμεν μᾶλλον περὶ τοῦτων· ἀλ
λὰ φανερῶς ὅσα σάρκ· τοῦτο ἐν τὸ κηρύσσομενον· καὶ οὕτω δ" ὅσοι
ὄκ ἦσαν· μετὰ τὸ ἄλλως
καὶ αὐτὴν τὴν ὑπόκρισιν
καὶ μὴ μάρτυρα τὴν ἀλή
θειαν· οὐ γὰρ ἂν δ" οὐ
πλῶς ὅπερ ἀφῆσαν λό
γοις ὠφελησόμενοις καὶ ἐκ
πληκτικοῖς· ἡμῖν δὲ ἀφ' ἑαυτῶν καὶ
πάλιν ἀφ' ἑαυτὸν καὶ
ρὸν σύμβαν·

λβ ῥητὸν συλλογίζεσθαι αὐτούς·
ὃ γὰρ πρόσ
ρομόν τι ἐν γίγνεται· ἐκ
τῶν αὐτῶν ἄρα τὸν
καὶ τῶν καιρῶν ἀφ' ἑαυ
τῶν μὴ τὸν σκιάζ· ὃ ὃ
ὅπερ μόνον σαφῆ εἶπε
κατὰ πάντα τοῦ ὁρᾶν

τὸ μὴ ὄρ· καὶ τὸ μὴ εἶναι τοῦ σώματος·

λγ ὁ ρᾶν δ" οὐκ ἀπὸ πάντ προϊόντα τῶν καιρῶν· ἵν' αὖθις ἀφ' ἑαυ
τῶν τὸ τέρας ὀργάσηται·

λδ ἵ μανθάνομεν ὅτι ὃ ἐν χ̄ε ἐν γίγνεται· οὐκ ἐξ ἀρχῆς ὄντα ἀφ' ἑαυ
τῶν, ὃν τοῦ σώματος ἐν τοῦ σώματος ἑαυτό· ἐν ἀφ' ἑαυτῶν δ"
οὐκ ἐστὶν· οὐ δὲ χ̄ε ἐν γίγνεται· διαφορᾶς δ" τοῦ ἑτέρου καὶ
σκιαστικὸς ἀπὸ δ[ι]κτικὸς τυχάνει·

λε ὁ υκ ἦ πω οὐκ ἀφαιρεῖσθαι· ἀλλ' οὐκ ἐν γίγνεται· ἐν ἡμῖν καὶ τῶν
χ̄ε σὺν τῇ ἀφ' ἑαυτῶν συμπεφθαι· καὶ διὰ τοῦτο σφαιρικὸν αὐτ·
ἵν' αὖ τὴν ἀφ' ἑαυτῶν μὴ κατορθοῦσι·

ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಎಂದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಎಂದರೆ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಬರುವ ಫಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೭ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಎಂದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಎಂದರೆ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಬರುವ ಫಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೮ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಎಂದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಎಂದರೆ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಬರುವ ಫಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೯ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಎಂದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಎಂದರೆ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಬರುವ ಫಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೧೦ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಎಂದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಎಂದರೆ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಬರುವ ಫಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

β ἵ ἀχριτὸς ὧδε ιη΄ ἐστὶ τὸν ἡμέτερον καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μόνον κεκλῆσθαι ἡμῖν τὸν ὅλον δεσπότην· ἄθλιοι ἐσμέν· τὸ γὰρ τοῦ ἁμαρτάνειν ἀποστήσαμεν· τοῦ μέλλοντος ἀπολαύσωμεν· καὶ τί μάλιστα δεῖ· ὅτι τὸ ὅλον ἐφ' ἡμῖν τὸν ἐσόμενον τοῦτον ἡμῶν ποιεῖ· φησὶν γὰρ καὶ ἐν ἡμῖν ὑμᾶς μένειν· ἐφ' ἡμῖν τοίνυν τὸ μένειν τοῦτον· μόνον ἡνίκα ἐστὶν ἄθλιοι ἐσμέν· ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ τοῦτο σοῦ τοῦτο ἐστὶ καὶ ἐν ἡμῖν δύνασθαι· ἀχρεῖ τοῦτ' ἐστὶν ὃ ἐσόμενον ἐφ' ἑαυτοῦ κ(αὶ) ἀπ' αὐτοῦ φ(ησὶ)·

γ Μ(ὴ) καὶ τὸ πολλαχοῦ ἀπὸ ἐφ' αὑτῶν ἁμαρτάνειν· μὴ πόνος ἀποφαντικὸς μᾶλλον·

δ ἵ δὲ ἀπαρχὴν λαμβάνηται χ(ριστὸ)ς τῶν ἁμαρτάνειν· δι' ὁμοίωσιν καὶ οἰκειότητα τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα μᾶλλον τὸ δοκεῖν τοῦ ποιῆσαι ὀλιγωρήσωσιν·

ε Τ(οῦ) ἐφ' ἡμῖν ὄντος καὶ αἰτίαν προστίθησιν· αὐτὴν μὲν ἐξ ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἀρχὴν σημαίνειν μὴ φύσιν μηκέτι σαρκὸς ἀλλὰ τὸν ἐκ τῆς ἀρχῆς σαρκὸς καὶ ἐκ τοῦ καταμεμιχθῆναι ἡμῶν ἡμαρτηκότα· καὶ οἰκειωθῆσαι ζ τὸν πρωτόπλαστον ἡμῶν· ε ἐφ' ἡμῖν δὲ τὸ φρονεῖν ἡμᾶς φησὶν ὅτι ἀπ' αὐτοῦ ἐστὶν τὸν κόσμον ἐσκηνῆσθαι· οὕτως οὖν ἐστὶ καὶ τῶν ἁμαρτάνειν δι' αὐτοῦ ἐστὶ σχολιάσαι·

β ἐφ' ἡμῖν ζωοποιῆσαι ἡλωσὶ κόσμον ἡμῶν ἐμποιῆσαι μόνον· ὅλε φ(ησὶ) περὶ τοῦ ἁμαρτάνειν· μὴ μὲν δὲ χ(ριστὸ)ς· ἐφ' ἡμῖν ἐστὶν ἐκ μὲν τοῦ πρωτοπλάστου· οὐ γὰρ ἐν τῷ ἀδάμ πάντες ἀπεθάνομεν· ἀλλ' ἐν τῷ χ(ριστῷ)·

ϛ̄ Ὥσπερ οὖν ἀποθανόντες ἁμαρτίαις καὶ μὴ μεταλαβόντες τοῦ κηρύγματος τῆς
ϛ̄ὰ λυτρώσεως ἡμῶν· ϛ̄β̀ Καὶ οὐ μόνον μὴ μεταλαβόντες ἀλλὰ καὶ ἄλλοις
ἀποστεροῦντες· τοῦτο συνεκφωνήσωμεν τῷ θεῷ ὅτι δικαίως ἡμᾶς ὃν τρόπον
ϛ̄θ̀ κεκρίκασιν· ϛ̄ὶ Πάσχομεν γὰρ ἐκείνοις ὁμοιοπαθῶς μόνον· ἵνα τοῦ
τρόπου ἀφέλωμεν· ἵνα καὶ δόξωμεν ἀφ' ἁπάσης ποιήσεως· Εἰ δὲ ἀφ' ἁπάντων
ἐστερήμεθα· ἀρ' οὐ δικαίως ἀφ' ἑνός·

ϛ̄ὲ Εἰ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐκ
κλήσεως τοῦ θεοῦ·
πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀπέσταλται
τοῦτο τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἁμαρ
τίαν ἡμῶν πρόσταγμα· ἀλλὰ
μόλις ἐκείνοις τοιαῦτα οὐ
δὲ ἡ ἁμαρτία αὐτοῖς πρᾶοι
χθῆναι ἐποίησεν· ἡμῖν γὰρ
ἐμήρηται· ἐμήρηται δὲ καὶ
διὰ ταύτης θάνατος·
ἡμῖν δὲ τοῦτο ἁμάρτημα· Ἐ
δεῖ πάντως τὸν καὶ
τῶν ἄλλων ἁμαρτῶν
ἀπαλλάξαι αὐτὸν· αὐτὸν
πρῶτον ἁμαρτίαις καὶ
ὀδηγῶν τοῖς ἄλλοις γε
μόλαι παρὸν τὴν ἀφ' ἁπάντων·

ϛ̄ϛ̀ Τῷ ὁμοίῳ τὴν κοινωνίαν· τὴν ἀφ' ἁπάντων παροφθῆναι·
ϛ̄ζ̀ Ἰδοὺ τὸν χν̄ν̄ ἐπιθυμοῦντα· οὐ τῶν πολλῶν ἀνυσάντων καὶ
τῶν· καὶ τῶν μερίων ὑπομνηματικὸν μεμδύμων· ὃν πρὸ ἀπο
μιᾶς ἀποβαλόντων τῶν ἑαυτῶν ἀποκαμόντων· πῶς ταχὺ ἐκ
πατοῦμεν παρόφθημεν·

κοινὴν δὲ καὶ ἡμῖν τὴν ἀφ' ἁπάντων·
ϛ̄ζ̀ εὑρίσκόμεθα δὲ καὶ τῶν δομά
των τοῦ θεοῦ ὅτι ἡμαρτη
κότες μεμεταλήκαμεν τοῦ θεοῦ ὅτι
οὐ χάριν τὸν χν̄ν̄ ἐμόν οὐκ ἤγαπη
σεν· ὥσπερ ἄρα μὲ κρὸν οὐκ ἀξιοῦ
νται· ϛ̄ὴ οὕτως καὶ ἡμῖν οὐκ ἀξιοῦ
νται· οὐδὲ χν̄ν̄ οὐκ ἐγνώσθη· ὃ
δὲ χν̄ν̄ οὐκ ἐγνώσθη· μεταλαβόν
τες ἡμῖν· εἰ δὲ καὶ ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν· ἀρ' οὖν καὶ οἱ
λοιποὶ μὴ τοῦ θεοῦ τυγχάνουσι· ἀποστό
μου·

ὁ Πότε ταὐτὸν παύλε· ὁ τὰν ℔ παραδοὺς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θεῷ καὶ πατρὶ· παραδοὺς τοῦτ' ἔστιν ἀποθέμενος ἑκόντως· δὸς τοῦτο· ὁ τὰν λίτ τὴν θεὸν σὺ μὲν δὰ μὴ ζητοῦσα ταῦτ' εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ· τὸ πνεῦμα τελέσασι ἐν ἐκκλησίαις· μὴ κλάῃ μᾶλλον θεὸν ἐκ σοῦ ἀπεργάζεται· μὴ δὲ τὰν ψυχὴν θεὸν· τὰν γὰρ τοῖς παθήμασι τῆς θνητῆς· τί οὖν· τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θεὸν καὶ πατέρα παραδοὺς; λέγει· δεῖξαι ἐκ θελήσαι μόνον τὴν ἐξ αὐτοῦ τριάδα· οὕτω γὰρ ἐδόξασε τὸν ἅγιον τρηγόριον εἰς τὸν ℔· ἐπὶ τῶν λόγων· Καὶ ταῦτα μὲν ὅσα τὴν ἀνθρωπίνην περιστάσεως ἐκτὸς ἐστὶν ἐξετάσαι· ἐπὶ δὲ τὰ θεῖα καὶ τὸν περὶ αὐτῶν λόγον ἐπανέλθωμεν· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν· καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν· πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν· ὃ γέγονεν· ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν· καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει· καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν· ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ· ὄνομα αὐτῷ ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν· ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός· ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ· οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς· ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός· ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον· ἐν τῷ κόσμῳ ἦν· καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω· εἰς τὰ ἴδια ἦλθε· καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον· ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι· τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων· οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς· οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς· ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν· καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ· δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας· ὁ τὰν ἀρχὰν καὶ ἐξουσίαν· ἵνα τὰρ γένηται

ہوئے ہیں۔ اس کے بعد ان کی تعداد بڑھتی گئی۔ ۱۹۱۹ء میں ۱۰۰ ہو گئی۔ ۱۹۲۰ء میں ۱۵۰ ہو گئی۔ ۱۹۲۱ء میں ۲۰۰ ہو گئی۔ ۱۹۲۲ء میں ۲۵۰ ہو گئی۔ ۱۹۲۳ء میں ۳۰۰ ہو گئی۔ ۱۹۲۴ء میں ۳۵۰ ہو گئی۔ ۱۹۲۵ء میں ۴۰۰ ہو گئی۔ ۱۹۲۶ء میں ۴۵۰ ہو گئی۔

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين. وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت. وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت. وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت.

وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت. وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت. وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت.

وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت. وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت. وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت.

وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت. وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت. وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت.

وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت. وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت. وإذا كان كذلك فالجسم الذي يكون في مكان ما لا يمكن أن يكون في مكان آخر في ذلك الوقت.

ἵ Ὁυτέλοσὅσοιτιθέστιλιμασμόναὐτῶπερ τοὐάχρι σοῦἀμθὴ· ἀλλ᾽ἀνελεύσεσθεπρὸς
τὸἄρημονόμοιλαὶθαρρήμωτῶπροσκλάσῃ· ὡσαυτῶεἴλκυσ· μιᾶδὲπροσθλίψεικουφισ
θῶσιν τοσόντοικαταρχὰςσφῶνἀσαμένῃ χῖς ἡ ἐξουσίαμ ἐξ αὐτῆς τῆθανάτουμ· φο
βληθήσεσθεἀπομόνωντῶαὐτοῦὄχλωνἀμαυτῶνπροιλήσηιλιμασμῷ· οὐτὸ
τοῦμόνοτιμὴκαὶτὸποιλίσαιοὐλιμασμόν· ἀλλὰεἰκεῖνοδηλωτέον
λαμμὴμὴνῶσὶνται· πολλοὶγὰρἐπὶ ἱερατικῇ αὐτοῦδ᾽ νηλιμασμῷλέγουλιὰτὸ
Κἀντομεῖ· ἀχρισοῦπάντων
ματορθώσῃ· ἢδὲλιμῷ
τοῦσαιἀχρισοῦπολλῶν
τωνματορθωσθλι· πολ
λοὶγὰρμεμαθήκασιν
τορθωσθλιμαιερατικῇ·
Καὶτλῶνλιμασμόνἀυτ
δ᾽ οὐκἔσταιτέρμος· πλῆ
θωνδὲτῶνἐχθρῶνδ᾽
τουτέστιτῶνδαιμόν·
τῶνδιώκοντῶν· τῶν θά
νατον· τῶνἐπίφορων·
ιβ Ἢδὲἢπτωνταῦτοῦθανάτου·
τῆἀφαιρεθῆναιαὐτοῦ
τὸνμεμερὸσθαιτὴνἁμαρτίαν·
ιβ Ἓπτὰδὲλιμοὶπάντωνπαρὰ
τοῦἰουδάϊκὴνμάθωμεν·
τὴνμὲνλιμὸνλέγουσιματορθοῦσθαι· τὰδὲἐξουσίαςκαταρχάσθαι· πρώτας ὑπὸ
τὸνποδασκάλου· ἐφοιτήθημὲνγὰρὑπὸτοῦπρὸς· καὶμὴ
πρόβαινετὸνπραϋπάτανῶντων· πάντωνμὲνοὖνἐκτὸςἐνθυμηθῆναιτῶν ὑπὸτὸν πό
δαςαὐτοῦ· δηλοῖδὲκαὶτὸμὴαὐτὸνἰσοδυναμεῖνἐκτὸςἀχρεο
ιγ μουσίας· ιγ Ὁτρόπωνδὲτρισὶδ᾽ἐξουσιαῖςτὴνμαρτυ
ρίανμέλλει· ὁρᾶνδὲτῶνδιμοσθένηνἐκμὲνφοιτήσεωςτὸνφόνονμὴμὲν ο
μαθήσεσθαιαὐτὸνφησὶν· ὅτιπάντωνμὲνσφαλήσεσθεπαντὸς· δικῶ·
Καὶδίκαιοςὁφόνος· πρὸςγὰρἀνδρασὑπὸβλητέονποιεῖσθαιτοὺς·

ἀχρισοῦἀμθὴπάντας τοὺς
ἐχθροὺςὑπὸτοὺςπόδας
αὐτοῦ· ὅσχαποσὲχθρὸσκλ
ταρηθήσεταιὁθάνατος· πῶν
τωνγὰρὑποταγήσεταιὑπὸ
τοὺςπόδαςαὐτοῦ· ὅτηλῶν
δ᾽ἔφησιὅτιπάντωνὑπὸ
τέτακταιτοὺς· ἐκτὸς
τοῦὑποτάξαντος
αὐτῷ·

χίσαι δὲ λεαίνῃ. τὸ πρίον δ' ἄειστι ἴχνιον πρὸς δὲ λιπὴ πρίονι τε ἁρμονίῃ
κόπτομεν· τὶ χοῦν τοι πρίσμα διέφορεν·
κβ ἓν μὲν κρὸ οὐκ ἄφαρμα· οὐδὲ ἀμφὶ δόσις ἀξίνῃ ἁλοῦν μὲν λείπεται λείπον μὲν·
τοῦτο τοῦ γε λιὸν φαίνῃ δ' ἂν λείπεται πρὸ τοῦ ἀπορθαμίζειν· ὅσ'
τοῦτο μὲν οὐ μεταρίκιμον μέρος ἐστίν· τοῦτο γὰρ ἔμπαλιν τὸ
τὶ μὲν ἄφαρ τοῦ τε λιὸν μᾶλλον
τὸ μὲν ἀφαίρεσιν·
κγ λ ἀλλ' ἄρα τοῦ μὲν ἄφαρ τοῦ δ' ἄρα
πρὸ μᾶλλον γὰρ ἐστιν· ὡς π·
ράμ' ἐστὶν λῆψιν ἐρέειν·
ὅσσα μὲν οὖν τοῦ καπνοῦ·
τοῦτο μὲν τὸ μὴ τμητὸν ἔσθ'·
λ αὐλοποιικὴ καὶ ἀρχαία
πραγματεία· μέμνηται
ταύτης καὶ Ἡσιόδος·
κα χ ῥηξαὶ δ' ὑφ' ἡμέων σιμάξ
τὰ δ' ὑδρηναφάνητον·
δηλοῖ δὲ ἡ ἁρμονία αὐτὸς
ἐξ ταῦτα ὑποῦροι·
κε ὡς δὲ τὰ μεθυόμενα· τὰ δὲ ξύλα
λαίνας· διομάζουσι φέρο-
ντας· ὅμοιχ λαὶ ἀδίεσι μὲν
φάγοι δ' ὅτι λαλεῖν·

μὴ ἁμαρτάνῃσι· ἐκ τούτου μάλιστα λαίτμα ἀπὸ ἀπίσσῃ· ὅτι χόανα
τοῖς λεαλαὶ συμφλόντας· οὐ πάνθ' ὁμοταὶ ἅμα ἀπάντασιν δόξῃ ἁμοιῶς
ἁμαρτάνῃ μὲν γὰρ θῦ δὴ ἔχουσι μοίτλια ἁμαρτάδος ἀπολεῖν τας· οὐ γὰρ
ἴσασι τοῦ θῦ τὸ δύναμιν· οὐκ ἔφ' πεδὸν ἔχετε· ἀλλὰ τὶ μὲν ἔχουσι· τοῦ
τλητὸν ἔμπλεα ὑπὸ τοῦ μόνου σι·
κς β πρὸ δὲ λίπολλὰ αὖτ' λεαρώτατον· παραμυλῆται αὐτοῖσ· πρὸσ
θεν προσλιὼν ἐμὶν μάλ' δὴ· ὥσ τε ἀεχμὸν τας· ἀπορρίτας
τὸ αἰσχάνῃ τλιάμασσῃ· οὐ χόσ τε αὖτ λιάδῃ μὰς·

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

Ἀνδρέας ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου ἀδελφὸς ἐκάθισε πρῶτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου μ΄ μέχρι τοῦ ἔτους νδ΄ τοῦ Κυρίου.

Στάχυς ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε δεύτερος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιε΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου νδ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ρι΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀμπλίας ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τρίτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιη΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ρι΄ μέχρι τοῦ ἔτους ρκθ΄ τοῦ Κυρίου.

Ὀνούφριος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τέταρτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ρκθ΄ μέχρι τοῦ ἔτους σμα΄ τοῦ Κυρίου.

Πολύκαρπος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε πέμπτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου σμα΄ μέχρι τοῦ ἔτους σμβ΄ τοῦ Κυρίου.

Μητροφάνης ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἕκτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη κ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου σμβ΄ μέχρι τοῦ ἔτους σμθ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἕβδομος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη κθ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου σμθ΄ μέχρι τοῦ ἔτους τπθ΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ὄγδοος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου τπθ΄ μέχρι τοῦ ἔτους υα΄ τοῦ Κυρίου.

Εὐγένιος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἔνατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιε΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου υα΄ μέχρι τοῦ ἔτους υιε΄ τοῦ Κυρίου.

Μακεδόνιος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε δέκατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη κ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου υιε΄ μέχρι τοῦ ἔτους υκε΄ τοῦ Κυρίου.

Τιμόθεος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑνδέκατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη κβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου υκε΄ μέχρι τοῦ ἔτους υμζ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀκάκιος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε δωδέκατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη λε΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου υμζ΄ μέχρι τοῦ ἔτους φβ΄ τοῦ Κυρίου.

Φίλιππος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τρισκαιδέκατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιε΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου φβ΄ μέχρι τοῦ ἔτους φμζ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀγάθων ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τεσσαρεσκαιδέκατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου φμζ΄ μέχρι τοῦ ἔτους φνθ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἡράκλειος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε πεντεκαιδέκατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιε΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου φνθ΄ μέχρι τοῦ ἔτους χκγ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀνδρόνικος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑκκαιδέκατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου χκγ΄ μέχρι τοῦ ἔτους χλε΄ τοῦ Κυρίου.

Τιμόθεος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑπτακαιδέκατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιε΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου χλε΄ μέχρι τοῦ ἔτους χνε΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ὀκτωκαιδέκατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη κ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου χνε΄ μέχρι τοῦ ἔτους χπε΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἐννεακαιδέκατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου χπε΄ μέχρι τοῦ ἔτους χϟζ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε εἰκοστὸς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου χϟζ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡβ΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε εἰκοστὸς πρῶτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡβ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡιδ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε εἰκοστὸς δεύτερος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡιδ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡκ΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε εἰκοστὸς τρίτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡκ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡλβ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε εἰκοστὸς τέταρτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡλβ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡμ΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε εἰκοστὸς πέμπτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡμ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡνη΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε εἰκοστὸς ἕκτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡνη΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡξ΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε εἰκοστὸς ἕβδομος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡξ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡοβ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε εἰκοστὸς ὄγδοος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡοβ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡπδ΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε εἰκοστὸς ἔνατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡπδ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟστ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τριακοστὸς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟστ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟθ΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τριακοστὸς πρῶτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟθ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟβ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τριακοστὸς δεύτερος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟβ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟδ΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τριακοστὸς τρίτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟδ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟϛ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τριακοστὸς τέταρτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟϛ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟη΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τριακοστὸς πέμπτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟη΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟι΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τριακοστὸς ἕκτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟι΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟια΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τριακοστὸς ἕβδομος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟια΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟιγ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τριακοστὸς ὄγδοος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟιγ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟιε΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τριακοστὸς ἔνατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟιε΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟιζ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τεσσαρακοστὸς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟιζ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟιθ΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τεσσαρακοστὸς πρῶτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟιθ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟκ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τεσσαρακοστὸς δεύτερος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟκ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟκα΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τεσσαρακοστὸς τρίτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟκα΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟκγ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τεσσαρακοστὸς τέταρτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟκγ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟκε΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τεσσαρακοστὸς πέμπτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟκε΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟκϛ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τεσσαρακοστὸς ἕκτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟκϛ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟκη΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τεσσαρακοστὸς ἕβδομος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟκη΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟλ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τεσσαρακοστὸς ὄγδοος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟλ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟλα΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε τεσσαρακοστὸς ἔνατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟλα΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟλγ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε πεντηκοστὸς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟλγ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟλε΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε πεντηκοστὸς πρῶτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟλε΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟλϛ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε πεντηκοστὸς δεύτερος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟλϛ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟλη΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε πεντηκοστὸς τρίτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟλη΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟμ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε πεντηκοστὸς τέταρτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟμ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟμα΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε πεντηκοστὸς πέμπτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟμα΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟμγ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε πεντηκοστὸς ἕκτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟμγ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟμε΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε πεντηκοστὸς ἕβδομος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟμε΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟμϛ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε πεντηκοστὸς ὄγδοος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟμϛ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟμη΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε πεντηκοστὸς ἔνατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟμη΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟν΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑξηκοστὸς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟν΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟνα΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑξηκοστὸς πρῶτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟνα΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟνγ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑξηκοστὸς δεύτερος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟνγ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟνε΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑξηκοστὸς τρίτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟνε΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟνϛ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑξηκοστὸς τέταρτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟνϛ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟνη΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑξηκοστὸς πέμπτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟνη΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟξ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑξηκοστὸς ἕκτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟξ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟξα΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑξηκοστὸς ἕβδομος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟξα΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟξγ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑξηκοστὸς ὄγδοος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟξγ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟξε΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑξηκοστὸς ἔνατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟξε΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟξϛ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑβδομηκοστὸς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟξϛ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟξη΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑβδομηκοστὸς πρῶτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟξη΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟο΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑβδομηκοστὸς δεύτερος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟο΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟοα΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑβδομηκοστὸς τρίτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟοα΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟογ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑβδομηκοστὸς τέταρτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟογ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟοε΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑβδομηκοστὸς πέμπτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟοε΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟοϛ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑβδομηκοστὸς ἕκτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟοϛ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟοη΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑβδομηκοστὸς ἕβδομος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟοη΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟπ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑβδομηκοστὸς ὄγδοος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟπ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟπα΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ἑβδομηκοστὸς ἔνατος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟπα΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟπγ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ὀγδοηκοστὸς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟπγ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟπε΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ὀγδοηκοστὸς πρῶτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟπε΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟπϛ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ὀγδοηκοστὸς δεύτερος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟπϛ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟπη΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ὀγδοηκοστὸς τρίτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟπη΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟϟ΄ τοῦ Κυρίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ὀγδοηκοστὸς τέταρτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Βυζαντίου ἐπὶ ἔτη ιβ΄ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου ϡϟϟϟ΄ μέχρι τοῦ ἔτους ϡϟϟϟα΄ τοῦ Κυρίου.

Παῦλος ὁ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐκάθισε ὀγδοηκοστὸς πέμπτος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς

λδ Ἐπὶ τῶν ἀρχῆς τῆς διαφορᾶς τῆς ἁμαρτίας καὶ ἁμαρτίας· οὐ ταὐτόν ἐστιν. ἁμαρτία μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐπὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις καὶ τοῖς ἀψύχοις καὶ ἀναισθήτοις γινομένη παράβασις τοῦ νόμου· ἁμάρτημα δὲ τὸ ἐπὶ τοῖς λογικοῖς καὶ αὐτεξουσίοις καὶ ἐφ' ἑαυτοῖς ὄντα τὰ ἁμαρτήματα ἔχουσι· καὶ ἁμαρτία μὲν ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις καὶ ἀψύχοις καὶ ἀναισθήτοις γινόμενον παράπτωμα

ρξ Ὁσσοι χοϊκοὶ τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι.

ρξα Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

ρξβ Τοῦτο δὲ φημί, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ οὐ δύνανται κληρονομῆσαι· οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

ρξγ Ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα,

ρξδ ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει γὰρ καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.

ρξε Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.

ρξϛ Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος.

ρξζ Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖκος;

ρξη Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος.

ρξθ Τῷ δὲ θεῷ χάρις, τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

σ Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐ κενός ἐστιν ἐν κυρίῳ.

σα Περὶ δὲ τῆς λογείας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, καθὼς διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.

σβ Κατὰ μίαν σαββάτου ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὅ τι ἐὰν εὐοδῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογεῖαι γίνωνται.

σγ Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ·

σδ ἐὰν δὲ καὶ ἐμὲ ἄξιον ᾖ τοῦ κἀκείνους πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται.

σε Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι·

σϛ πρὸς δὲ ὑμᾶς τυχὸν καὶ παραμενῶ ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι.

σζ Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ θεάσασθαι· ἐλπίζω γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέψῃ.

ση Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς·

σθ θύρα γάρ μοι ἀνέῳγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.

τ Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται ὡς κἀγώ·

τα μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρός με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

τβ Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

τγ Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε·

τδ πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.

τε Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ καὶ τὴν Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι εἰσὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·

τϛ ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.

τζ Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·

τη ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν καὶ ὑμῶν πνεῦμα· ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.

τθ Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

υ Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

υα Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.

υβ Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον, ἤτω ἀνάθεμα· μαρὰν ἀθά.

υγ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν.

υδ Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ Φιλιππῶν διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

ἐκ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἐγένετο πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, ὁρίσας προστάγματα καὶ ὅρους τῆς κατοικίας αὐτῶν, ζητεῖν τὸν θεόν, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν, καίτοι γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα· ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν· τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισεν, πίστιν παρασχόμενος πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

Ἀκούσαντες δὲ ἀναστάσεως νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπαν· ἀκουσόμεθά σου καὶ περὶ τούτου πάλιν. οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Μετὰ ταῦτα χωρισθεὶς ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον· καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς· καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι ἔμενεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἠργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ. διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἐπείθέν τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.

Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπό τε ὁ Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος ἀπὸ τῆς Μακεδονίας, συνείχετο τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια εἶπεν πρὸς αὐτούς· τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγώ· ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Τιτίου Ἰούστου σεβομένου τὸν θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ. Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. εἶπεν δὲ ὁ κύριος δι' ὁράματος τῷ Παύλῳ· μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς· διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεταί σοι τοῦ κακῶσαί σε· διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. καθίσας δὲ ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἓξ ἐδίδασκεν ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.

Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα λέγοντες ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν θεόν. μελλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· εἰ μὲν ἦν τι ἀδίκημα ἢ ῥᾳδιούργημα πονηρόν, ὦ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἀνεσχόμην ὑμῶν· εἰ δὲ ζητήματά ἐστιν περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί· κριτὴς ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος.

κα΄ Καὶ τὸ ἀφθαρτόμ δ" ὅτι τοσαῦτα θύματα ἐν ταῖς ἐκκλησίαις προσφέρεται
κβ΄ ἕως τὸ ἀλλήλοις σώζεσθαι δ" ἐκ τοῦ ἐμοῦ δ" καὶ ἐκ τοῦ σοῦ δ" ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου φησὶν ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου ἐκείνου ἐν ᾧ οὐκ ἔστι
μοιχεία οὐδὲ φθορά· καὶ ἵνα μάθῃς ὅτι οὐ τοῦτον τὸν κόσμον ἀπορρίπτει
ὁ θεὸς ἀλλὰ τὸν ἐκ τούτου ἐκκρινόμενον· ἐπήγαγε· καὶ ἵνα ὁ κόσμος
πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι
δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ
ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν· ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με
ἀπέστειλας· καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας· ἵνα τί; ἵνα
ἀλλήλοις σώζωνται· ἵνα ἀλλήλοις συνῶσι· ἵνα ἀλλήλοις συμπαθῶσι·
ἵνα ἀλλήλοις συγγνώμην δῶσιν· ἵνα ἀλλήλοις συγχωρήσωσιν· ἵνα
ἀλλήλοις συμπαρακαλέσωσιν· ἵνα ἀλλήλοις συμπαραμυθήσωνται·
ἵνα ἀλλήλοις συμπαραστῶσιν· ἵνα ἀλλήλοις συναγωνίσωνται·
ἵνα ἀλλήλοις συμπαραμείνωσιν· ἵνα ἀλλήλοις συμπαραγένωνται·
ἵνα ἀλλήλοις συμπαραπέμψωσιν· ἵνα ἀλλήλοις συμπαραθῶσιν·
ἵνα ἀλλήλοις συμπαραδοθῶσιν· ἵνα ἀλλήλοις συμπαραληφθῶσιν·
ἵνα ἀλλήλοις συμπαραλημφθῶσιν· ἵνα ἀλλήλοις συμπαραπεμφθῶσιν·
ἵνα ἀλλήλοις συμπαραπεμφθῶσιν· ἵνα ἀλλήλοις συμπαραπεμφθῶσιν·

κγ΄ Ὅτι ἐὰν μὴ ἐν ἡμῖν ἀλλήλοις σώζωμεν ἀφθάρτοις οὐ δυνάμεθα
σωθῆναι ἀλλ' ἐν ἀλλήλοις σωζόμενοι ἐν ἀφθάρτοις σωζόμεθα·
κδ΄ Ὅτι ἐὰν μὴ ἐν ἡμῖν ἀλλήλοις σώζωμεν ἀφθάρτοις οὐ δυνάμεθα
σωθῆναι ἀλλ' ἐν ἀλλήλοις σωζόμενοι ἐν ἀφθάρτοις σωζόμεθα·
κε΄ Ὅτι ἐὰν μὴ ἐν ἡμῖν ἀλλήλοις σώζωμεν ἀφθάρτοις οὐ δυνάμεθα
σωθῆναι ἀλλ' ἐν ἀλλήλοις σωζόμενοι ἐν ἀφθάρτοις σωζόμεθα·
κς΄ Ὅτι ἐὰν μὴ ἐν ἡμῖν ἀλλήλοις σώζωμεν ἀφθάρτοις οὐ δυνάμεθα
σωθῆναι ἀλλ' ἐν ἀλλήλοις σωζόμενοι ἐν ἀφθάρτοις σωζόμεθα·
κζ΄ Ὅτι ἐὰν μὴ ἐν ἡμῖν ἀλλήλοις σώζωμεν ἀφθάρτοις οὐ δυνάμεθα
σωθῆναι ἀλλ' ἐν ἀλλήλοις σωζόμενοι ἐν ἀφθάρτοις σωζόμεθα·
κη΄ Ὅτι ἐὰν μὴ ἐν ἡμῖν ἀλλήλοις σώζωμεν ἀφθάρτοις οὐ δυνάμεθα
σωθῆναι ἀλλ' ἐν ἀλλήλοις σωζόμενοι ἐν ἀφθάρτοις σωζόμεθα·
κθ΄ Ὅτι ἐὰν μὴ ἐν ἡμῖν ἀλλήλοις σώζωμεν ἀφθάρτοις οὐ δυνάμεθα
σωθῆναι ἀλλ' ἐν ἀλλήλοις σωζόμενοι ἐν ἀφθάρτοις σωζόμεθα·
λ΄ Ὅτι ἐὰν μὴ ἐν ἡμῖν ἀλλήλοις σώζωμεν ἀφθάρτοις οὐ δυνάμεθα
σωθῆναι ἀλλ' ἐν ἀλλήλοις σωζόμενοι ἐν ἀφθάρτοις σωζόμεθα·

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون

(٤) الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون

M الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون

الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون

الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون

الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ولا يجوز أن يكون

२८ ८

ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ ગામ નમુનો ૭/૧૨ ની નોંધ પ્રમાણે ખેડવાણ જમીન ધરાવતા ખાતેદારોની યાદી નીચે મુજબ છે.

ક્રમ	ખાતેદારનું નામ	ખાતા નંબર	ખેડવાણ જમીન (હે.આ.ચો.મી.)	ટિપ્પણ
૧				
૨				
૩				
૪				
૫				

૨. ઉપરોક્ત યાદીમાં સમાવિષ્ટ ખાતેદારોને ગામ નમુનો ૭/૧૨ ની નોંધ પ્રમાણે ખેડવાણ જમીન ધરાવતા ખાતેદારોની યાદી નીચે મુજબ છે.

ક્રમ	ખાતેદારનું નામ	ખાતા નંબર	ખેડવાણ જમીન (હે.આ.ચો.મી.)	ટિપ્પણ
૧				
૨				
૩				
૪				
૫				

૩. ઉપરોક્ત યાદીમાં સમાવિષ્ટ ખાતેદારોને ગામ નમુનો ૭/૧૨ ની નોંધ પ્રમાણે ખેડવાણ જમીન ધરાવતા ખાતેદારોની યાદી નીચે મુજબ છે.

ક્રમ	ખાતેદારનું નામ	ખાતા નંબર	ખેડવાણ જમીન (હે.આ.ચો.મી.)	ટિપ્પણ
૧				
૨				
૩				
૪				
૫				

૪. ઉપરોક્ત યાદીમાં સમાવિષ્ટ ખાતેદારોને ગામ નમુનો ૭/૧૨ ની નોંધ પ્રમાણે ખેડવાણ જમીન ધરાવતા ખાતેદારોની યાદી નીચે મુજબ છે.

ક્રમ	ખાતેદારનું નામ	ખાતા નંબર	ખેડવાણ જમીન (હે.આ.ચો.મી.)	ટિપ્પણ
૧				
૨				
૩				
૪				
૫				

૫. ઉપરોક્ત યાદીમાં સમાવિષ્ટ ખાતેદારોને ગામ નમુનો ૭/૧૨ ની નોંધ પ્રમાણે ખેડવાણ જમીન ધરાવતા ખાતેદારોની યાદી નીચે મુજબ છે.

ક્રમ	ખાતેદારનું નામ	ખાતા નંબર	ખેડવાણ જમીન (હે.આ.ચો.મી.)	ટિપ્પણ
૧				
૨				
૩				
૪				
૫				

૬. ઉપરોક્ત યાદીમાં સમાવિષ્ટ ખાતેદારોને ગામ નમુનો ૭/૧૨ ની નોંધ પ્રમાણે ખેડવાણ જમીન ધરાવતા ખાતેદારોની યાદી નીચે મુજબ છે.

ક્રમ	ખાતેદારનું નામ	ખાતા નંબર	ખેડવાણ જમીન (હે.આ.ચો.મી.)	ટિપ્પણ
૧				
૨				
૩				
૪				
૫				

૭. ઉપરોક્ત યાદીમાં સમાવિષ્ટ ખાતેદારોને ગામ નમુનો ૭/૧૨ ની નોંધ પ્રમાણે ખેડવાણ જમીન ધરાવતા ખાતેદારોની યાદી નીચે મુજબ છે.

ક્રમ	ખાતેદારનું નામ	ખાતા નંબર	ખેડવાણ જમીન (હે.આ.ચો.મી.)	ટિપ્પણ
૧				
૨				
૩				
૪				
૫				

૮. ઉપરોક્ત યાદીમાં સમાવિષ્ટ ખાતેદારોને ગામ નમુનો ૭/૧૨ ની નોંધ પ્રમાણે ખેડવાણ જમીન ધરાવતા ખાતેદારોની યાદી નીચે મુજબ છે.

ક્રમ	ખાતેદારનું નામ	ખાતા નંબર	ખેડવાણ જમીન (હે.આ.ચો.મી.)	ટિપ્પણ
૧				
૨				
૩				
૪				
૫				

ಅಂಗಡಿಯವರು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅಥವಾ ಮಾರುವಾಗ ಅಳತೆಗೆ ಬಳಸುವ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಉತ್ತರ : ಸೇರು, ಪಾವು, ಅಡ್ಡಾಸು, ಮುಕ್ಕಾಲು, ಅರ್ಧ, ಕಾಲು, ಒಂದು ಸೇರು, ಅರ್ಧ ಸೇರು, ಕಾಲು ಸೇರು, ಒಂದು ಪಾವು, ಅರ್ಧ ಪಾವು, ಕಾಲು ಪಾವು, ಒಂದು ಅಡ್ಡಾಸು, ಅರ್ಧ ಅಡ್ಡಾಸು, ಕಾಲು ಅಡ್ಡಾಸು, ಒಂದು ಮುಕ್ಕಾಲು, ಅರ್ಧ ಮುಕ್ಕಾಲು, ಕಾಲು ಮುಕ್ಕಾಲು.

X ಅಳತೆಗೆ ಬಳಸುವ ಪಾತ್ರೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕದರಿಂದ ದೊಡ್ಡದಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ಉತ್ತರ : ಕಾಲು ಸೇರು, ಅರ್ಧ ಸೇರು, ಒಂದು ಸೇರು, ಕಾಲು ಪಾವು, ಅರ್ಧ ಪಾವು, ಒಂದು ಪಾವು, ಕಾಲು ಅಡ್ಡಾಸು, ಅರ್ಧ ಅಡ್ಡಾಸು, ಒಂದು ಅಡ್ಡಾಸು, ಕಾಲು ಮುಕ್ಕಾಲು, ಅರ್ಧ ಮುಕ್ಕಾಲು, ಒಂದು ಮುಕ್ಕಾಲು.

XI ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ :-

೧) ಒಂದು ಸೇರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪಾವು ?

ಉತ್ತರ : ಒಂದು ಸೇರಿಗೆ ಎರಡು ಪಾವು.

೨) ಒಂದು ಪಾವಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಡ್ಡಾಸು ?

ಉತ್ತರ : ಒಂದು ಪಾವಿಗೆ ಎರಡು ಅಡ್ಡಾಸು.

೩) ಒಂದು ಅಡ್ಡಾಸಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮುಕ್ಕಾಲು ?

ಉತ್ತರ : ಒಂದು ಅಡ್ಡಾಸಿಗೆ ಮೂರು ಮುಕ್ಕಾಲು.

೪) ಒಂದು ಮುಕ್ಕಾಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಧ ?

ಉತ್ತರ : ಒಂದು ಮುಕ್ಕಾಲಿಗೆ ಮೂರು ಅರ್ಧ.

೫) ಒಂದು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲು ?

ಉತ್ತರ : ಒಂದು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಾಲು.

೬) ಒಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸೇರು ?

ಉತ್ತರ : ಒಂದು ಕಾಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸೇರು.

πα τὸ σῶμα τὸν παραλαμβάνουσιν ἀδελφοὶ ἡμῶν καὶ ὑμῶν
πο τοῖς τοιούτοις:-
πβ Καὶ ὑμᾶς δὲ πῆ καμοῦσι καὶ οὐδὲν πάσχειν παρέπεμψεν ἡμῖν
παρ χὼν τὰ ἅγια τοῖκον. διὰ τὸ παρόντος αὐτὸν ποιεῖσθαι λό-
πρὸ τοὺς ἁγίους καὶ ἡμᾶς. ἵνα γὰρ αὐτοὺς παρ χὶ. τὸ δὲ ἀπρεπὲς δηλῆ-
πγ τῆς ἐκκλησίας. σύμβασιν οἱ
πδ βιος τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς
ἁγίους καὶ διαλαμβάνειν
αὐτοῖς. τὸ δὲ ἔσεσθαι.
οἷον ἀφορίσαι. τοῦ
τον τὸν μιαιφόνον ἄνθρω-
πε ζυμαπτόμενοι. καὶ
κελεύσαντος ἐκείνου
μαίτων. καὶ ἐσθίειν
μηδὲ συνεστιᾶσθαι
αὐτοῖς. τοῦτο
γὰρ ὑποτυπῶ. καὶ ἵνα μὴ
μὴ δόξῃ τὸ ἀπρε-
πὲς μὴ χαρίσασθαι. διὰ
τοῦτο καὶ τοῖς ἐκ
τῶν ἁγίων τοῖς καὶ συμβι
νοῦσιν:-
πς Ὁ γὰρ ἱερεὺς ἁγιάζων
τοὺς αὐτοῖς τῶν ἁγί-
ων ἐν θείοις δὲ λειτουργίαις. καὶ ὁ τῆς ἐκκλησίας διὰ τοῦτον ἐν
δημοσθῆναι. ὅσῳ οἷόν τε ἐκόσμουν τὸν ἱερὸν τόπον
πρὸς αὐτούς. παραπέμψαι αὐτὸν λέγων. ὅτι τοῦ ὑμῶν ἕνεκα
πζ οὗτοι ἐμπέπτωκασιν. τούτου γὰρ ἕνεκα καὶ ἐκ τῶν ἁγίων ἐκβέβλη-
κεν. καὶ διὰ ὑμᾶς τοσαύτην ἀποδημίαν ἀπήλαυσε:-

Παραλαμβάνουσιν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ. οἱ δαίτης τὴν οἰκίαν τε φανοῦ. ὅτι οὐδὲν μᾶλλον χλιτῶν ἁγιασίας. καὶ ἔσεσθαι μοιρίαν τοῖς ἁγίοις ἔσεσθαι ἑαυτοῖς. ἵνα καὶ ὑμᾶς πρὸς ταῦτα τοῖς τοιούτοις καὶ τοσαύτην τὴν συμβροῦν τὴν καὶ λοιπὸν τὴν. χάριν ὦσι δὲ τὴν ἀφορίαν οὐκ ἐκ τοῦ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਕਰਣ ਅਤੇ ਰਚਨਾ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਕਰਣ ਅਤੇ ਰਚਨਾ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਕਰਣ ਅਤੇ ਰਚਨਾ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਕਰਣ ਅਤੇ ਰਚਨਾ

ϛβ Μαραναθᾶ· τοῦτ' ἔστιν ὁ κς ἦλθ· τοῦτο δὲ βέβαιον ποιῶν ἡμῶν
ὑπερεπαίρεσθαι τῶν ἁμαρτιῶν. καὶ ὅτι τρέπει ὅτι ὁ δεσπότης ὑπὲρ ἡμῶν
ἐπρέσβευσεν. ὑπὲρ δὲ τοῦ μὴ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς πάλιν ἡμᾶς ἁμαρτάνειν
πάλιν ἐπαιτιᾶσθαι δεδίκεχρηται μέθῃ. δηλῶν ὅτι οὐ μόνον οὐκ αἴρει
τρέφει καὶ πλουτίζει. ἀμφοτέρων ἀπεμνύμενος. τὸ γὰρ ἐπαίρεσθαι
μανίᾳ. ἰδιώτας αὐτοὺς ἐδόκει οὐ σοφίᾳ· τοῦτο δὲ ποιεῖ
καὶ ἀεὶ ἀπὸ μικροῦ τοῦ φό-
βου τὴν σοφίαν ::
θεοδωρήτου.

ϛγ Μαρὰν αθά· κύριος
παραγίνεται· ἀμήν.
ἡ χάρις τοῦ κυ ἰυ χυ. μετὰ πάντων
ὑμῶν ἀμήν. †
ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων τῆς
πρώτης μερίδος μακεδονίας
μητροπόλεως κολωνείας
ἐπιστολὴ πρὸς κορινθίους· β·
ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων τῆς
πρώτης μερίδος μακεδονίας
μητροπόλεως κολωνείας
ἐπιστολὴ πρὸς κορινθίους· β·

Τοῦτο οὐχ οὕτως ὡς ἀπειλοῦντος λέγει ἀλλ' ὡς ἐπιτιμῶντος καὶ
παραινοῦντος. ἐπειδὴ γὰρ ἐπὶ τῷ ἐπαίρεσθαι τὴν ἀπειλὴν ἐποιήσατο
καὶ ἐπὶ τῷ μὴ μετανοεῖν ἐπήγαγε τὴν ἀπειλήν. ἐπὶ τῷ μὴ ἐπαίρεσθαι
δὲ καὶ μετανοεῖν ἐπήγαγε τὴν παραίνεσιν. ἐπειδὴ γὰρ ἐπὶ τῷ ἐπαίρεσθαι
τὴν ἀπειλὴν ἐποιήσατο καὶ ἐπὶ τῷ μὴ μετανοεῖν ἐπήγαγε τὴν ἀπειλήν.
ἐπὶ τῷ μὴ ἐπαίρεσθαι δὲ καὶ μετανοεῖν ἐπήγαγε τὴν παραίνεσιν.

Τοῦτο δὲ διαπαίζων τὸ πλημμελοῦν ἡμᾶς· ἀλλὰ καὶ διακωλύων.
εἶτα ἵνα μὴ δι' αὐτὸ πολλὰ καὶ πλείονα ἁμαρτάνωμεν· διακωλύει· ἐπειδὴ γὰρ
ἡ χάρις ἡμῶν μεθύσκει· ἵνα δὲ τοῦτο μὴ· ἵνα δὲ μὴ ὀρθοδοξῶμεν
δι' ὅλης· ἐστὶ γὰρ ἡμῖν πλημμελοῦσιν εἶναι τὸ ῥηθέν. ἡ χάρις
ἡμῶν μεθύσκει. οὐ δεῖ δὲ μὴ ἁμαρτάνειν παρὰ τοῦτο. ἡ χάρις
ἵνα μὴ ἡ χάρις ἡμῶν μεθύσκει ::

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਰ ਅਰਥ ਸਹਿਤ

ਸਲੋਕ ।

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ।
ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ।
ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ।

ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ।
ਜੁਗਾਂ ਦੇ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ।
ਸੱਚੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ।

ਸਿਮਰਉ ਏਕ ਮਨਿ ਹੋਇ ਇਕਾਗ੍ਰ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸਵ ਕੇ ਸਾਗ੍ਰ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਜਾਇ ਕੋ ਨਾਹੀ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਪੂਰਨ ਸਭ ਖਾਤਾ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਜਾਤ ਨਹੀ ਬਾਧੇ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਮਾਣ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਨਾਮ ਬਿਸਰਾਮ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਧਾਮ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਰਬ ਕੋ ਆਧਾਰ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਰੰਗ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਕੋ ਸੰਗ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਜਸੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਮਿਟੈ ਮਲ ਧੋਇ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਹੋਇ ਆਨੰਦ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਕੋ ਮੰਦ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟਾਵੈ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਆਪ ਫਿਰਿ ਨ ਤਾਵੈ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਪੂਰਨ ਸਭ ਖਾਤਾ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਜਾਤ ਨਹੀ ਬਾਧੇ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਮਾਣ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਨਾਮ ਬਿਸਰਾਮ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਧਾਮ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਰਬ ਕੋ ਆਧਾਰ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਰੰਗ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਕੋ ਸੰਗ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਜਸੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਮਿਟੈ ਮਲ ਧੋਇ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਹੋਇ ਆਨੰਦ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਕੋ ਮੰਦ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟਾਵੈ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਆਪ ਫਿਰਿ ਨ ਤਾਵੈ ।
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ।

+ προς κορινθίους. β.

Ἡμῶν σάρκα φορεῖν χῦ διὰ θελήματος θῦ καὶ τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θῦ τῇ οὔσῃ ἐν κορίνθῳ σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θῦ πρὸς ἡμῶν καὶ κῦ ἰῦ χῦ· εὐλογητὸς ὁ θς· καὶ πατὴρ τοῦ κῦ ἡ

ἐν ὑμῖν· ὁ θς· ὁμοίως καὶ κτέ· ὁ πνῦ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ· καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θῦ· τοῦ γε κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ πνῦ· ταύτην τὴν διάθεσιν ὁδεύοντα ἐν ἑαυτοῖς ὁμοίως καὶ τοῖς ἱεροῖς ἀγωνιζομένοις ὅσῳ καὶ πλείονα· δέχεσθε γὰρ ἐπιμελῶς καὶ ἀγαπητῶς τὸν ἐκλεκτὸν τοῦ θῦ· καὶ ἀπόστολον καὶ ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ συνεργὸν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ· ὃς ἐστὶν ὑπόμνησις ὑμῖν τῆς ἐμῆς ὁδοῦ ἐν χῦ· καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω· οὕτως καὶ ὑμεῖς φρονεῖτε· καὶ ὑμῖν ἀποκαλύψει ὁ θς· καὶ τοῦτο· ὃ καὶ προσεύχομαι· ἵνα ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ μου ἐν ὑμῖν ἐν ἁγνείᾳ καὶ ἐν ἀκακίᾳ καὶ ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ εὑρεθῶ· ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐμὲ μόνον ἀλλὰ καὶ πάντας ὑμᾶς ἐν τῇ ἐμῇ ἐπιδημίᾳ ἐν ἀγάπῃ ἀνακαινίζεσθαι· ἐν τῇ ἐμῇ ἀποδημίᾳ·

ἀρκεῖσθε περιμεῖναι· τὸ γὰρ δόξαν ὑπὲρ τοῦ χῦ πάσχειν αὐτὸ τοῦτο
μεῖζόν ἐστιν ἢ περιμεῖναι χῦ· ὃς ἐκείνοις μὲν ἐπιστρέψει τοῖς
αὐτοῖς ἀφορμὴν δώσει· ὑμᾶς δὲ πρὸς ἑαυτὸν ἀνελκύσει· καὶ
πολλῷ μᾶλλον ἂν ἡμεῖς παρείμεθα·

ὁ Οὐκ ἀπαιτήσομεν δὲ ἡμεῖς παρείμεθα· ἀλλὰ πολλαπλασίονα
μένειν ἡμᾶς παραιτούμεθα·

ἐθλιώμεθα· ὑπὲρ τῆς εἰς χριστὸν καὶ παρείμεθα θλιβόμεθα· πῶς· ὅτι ἐν
πᾶσιν αὐτοῦ μεριμνῶμεν τοῦ κη
ρύσσειν μηδὲν αὐδᾶν ἐναντίον
ἀφαιρεῖσθαι· ἀλλὰ πάντα
ἀεροῦμεν θλιβόμενοι καὶ μη
δαμῶς· ἵνα μὴ φθάσωμεν δὲ τὸ
κηρύγματος τοῦ εἰς χριστὸν πα
ρεσκευασμένοι τὸ πᾶν·
ὁ ὑπὲρ τοῦ εἰς χριστὸν
τοῦ θεοῦ ὑπομένομεν πάθη
θησόμεθα τοῦ ἡλίου τοῦ
δικαίου τοῦτο καὶ ἐν
μέρει·

ιᾱ ἐμὲ μὴ μὴ τοῦτο πάθοι·
ιβ ἐμὲ μέρει δὲ μὴ μὴ κηρύσσοιμι·

ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν ἡμῖν· ὅσον δὲ ἐπὶ ἡμῖν ἕτοιμοι ἐσμεν καὶ
μαθηταῖς ὑμῖν· πολλῷ γὰρ ἐλαττοῦσθαι αὐτοῖς μαρτυρῆ· ὅτι καὶ παρεῖμεν
ἐδέξασθε τὸ κηρύγμα·

ιε Τοιαῦτα ὑμῖν ἀπαιτοῦμεν· θαρροῦντες ὅτι οὐ παραιτησόμεθα οὔτε ἐν
πολυρκίᾳ· οὔτε ὑπὲρ ὧν ὑμᾶς πάσχετε· οὔτε ὑπὲρ ὧν μαθητὰς
ποιούμεθα·

κ΄ Τὸ ἀποδιορίσασθαι τὴν ἰδίαν φύσιν. τὸ διορίσαι. ὃ δὲ μάλιστα οἰκεῖόν ἐστι. καὶ χρῆσιμον δὲ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀκολούθοις τοῦτο προτεῖναι. ὁ γὰρ θεὸς οὐκ ἄλλο τι αὐτὸν ἀλλ' ἢ ὃ ἐστὶν ἐποίησεν. διδάσκων ἡμᾶς μὴ μεγαλοποιεῖσθαι ἐπὶ ἰδίαις δυνάμεσιν ἢ κατορθώμασι. ἀλλὰ ἐπὶ τοῖς παρὰ τοῦ θεοῦ δεδομένοις ἡμῖν ἀγαθοῖς καὶ ἐπὶ τῷ τὰ παρ' ἡμῶν ἐλαττώματα καὶ ἀδυναμίας αὐτοῖς ῥᾴδιον εἶναι καὶ δυνατὸν. τοῦ τοιούτου δὲ ἕνεκεν καὶ ἡμεῖς ἄλλο τι ἢ ὃ ἐσμὲν οὐκ ἐθελήσομεν εἶναι. ἢ ὃ μὴ ἐσμὲν ἐπιθυμήσομεν.

κ΄ ἐμμένειν αὐτοῖς ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀποδιορίσασθαι ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. ἐμμένειν δὲ τοῖς ἰδίοις. καὶ μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων. ἐμμένειν δὲ τοῖς ἰδίοις καὶ ἀγαθοῖς καὶ καλοῖς. τὸ δὲ εἰρωνεύεσθαι τὸ ὑπερμεγέθης.

Ἢ οὐκ ἐν ἑαυτῷ δὲ ἀπέρχεσθαι πρὸς τελείωσιν. ἐμμένειν δὲ τοῖς ἰδίοις καὶ ἀγαθοῖς καὶ καλοῖς. ὃ δὲ ἐν ἑαυτοῦ προσαπολείπει καὶ ὑστερεῖ. ἐμμένειν οἰκείοις καὶ ἰδίοις καὶ ἀγαθοῖς καὶ καλοῖς. ὡς ἂν καὶ μόνου ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ὄντος ἀγαθοῦ καὶ δόξαντος εἶναι.

ἰῶ:

Τὸ ἀποδιορίσασθαι τὴν ἰδίαν φύσιν. τὴν προσδοκίαν. τὴν διορίσαι. τοιαύτην καὶ τὴν φύσιν τὰ παράγματα τὴν φοινίκην. τοιαύτα ἀποδιορίσαι δεῖ δοῦναι τὰ σώματα ὅτι ἀπὸ ἀλλοτρίου ἐστὶ τοῦ ἐμὲ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ εἶναι. τὸ δὲ ἐμμένειν τοῖς ἰδίοις καὶ ἀγαθοῖς καὶ καλοῖς. τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων. τὸ δὲ εἰρωνεύεσθαι τὸ ὑπερμεγέθης. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς καὶ ἐπὶ τῆς κακίας. ἐπὶ μὲν τῆς ἀρετῆς ὅτι ἐπὶ τοῖς ἰδίοις καὶ ἀγαθοῖς καὶ καλοῖς ἐμμένειν δεῖ. ἐπὶ δὲ τῆς κακίας ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις καὶ μὴ ἰδίοις καὶ ἀγαθοῖς καὶ καλοῖς ἐμμένειν δεῖ.

κα΄ Λέγε ἐν ἑαυτοῖς φησὶ τὸ ἀποδιορίσασθαι τὴν ἰδίαν ἀρετὴν καὶ κακίαν. μόνον ὁμοίως ἐπὶ ἀμφοτέρων. ὅτι μὲν ἐπὶ τῆς ἀρετῆς ὁμολογούμενόν ἐστι καὶ ἀναγκαῖον. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κακίας ἀναγκαῖον καὶ ἐπὶ τῆς κακίας ἀποδιορίσασθαι τὴν ἰδίαν κακίαν. ἵνα δηλαδὴ καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς προσμένῃ σχεῖν λόγον. ὃν πρὸ μικροῦ ἔφαμεν δεῖν ἔχειν τὴν ἰδίαν κακίαν.

ιδ Ἀμοιβαῖον ὅτι ὑπὲρ τὴν οὐσίαν θλιβόμεθα· ἵνα μὴ δόξῃ ἐφ' ἑαυτοῖς καυχᾶσθαι. μᾶλλον ὅτι καὶ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν παρακαλοῦμεν· ἵνα μὴ ἀπορῥαγῶμεν ἀμφοτέρων τῶν οὐσιῶν. λέγω παρὰ τὴν θλῖψιν ὁρῶν τὴν ἐκ τῶν ὑπὸ θῦ παρακαλουμένων· ὥσπερ γὰρ ἐν θλίψει ὁμοιούμεθα τοῖς πολλοῖς ἁμαρτάνουσιν· οὕτως σὲ δεῖ καὶ τὸ παρακαλεῖσθαι ὁμοιοῦσθαι ἡμᾶς καὶ τοῖς παρακαλουμένοις:

ιε Τοῦτο γὰρ ἐφ' ὅλοις ἐσμὲν ὅτι ὡς ἐστε τοῦ παθήματος ὁμοιώματι. οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως ἔσεσθε ὁμοιώματι:

ις Εἴτε δὲ θλιβόμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως:

ιζ Τοῦτο καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ ἔγραψα ὑμῖν· ὅτι θύραν μοι ἀνέῳγεν καὶ ἀντικείμενοι πολλοί:-

ιη Μᾶλλον δὲ ὅσῳ περισσεύομεν καὶ τῇ ὑμῶν ὑπερεκπερισσεύσαν δυνάμει· ἐν τῷ καὶ μεμνῆσθαι ὑμᾶς ἡμῶν τὴν ἐπιποθίαν ἔχειν ἡμᾶς ἐν τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ:-

ιθ Καὶ οὕτως ἐν ὑμῖν φησὶ μένειν· ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ἐκδιαχθῆναι ἡμᾶς· τὸ δὲ τοιοῦτον ὁδεῖ τοὺς μὴ δουλεύοντας ἀδυνατεῖν ἢ δύνασθαι σκιρτᾶν θανάτου:-

κ̄ γ

κς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐλθὼν
κζ οὐκέτι ἐλεύσεται πρὸς ἐμέ· ἐὰν δὲ μὴ ἐλθὼν ἐπιστείλῃ μοι
ἐπιστολήν, οὐκ ἐλεύσομαι πρὸς αὐτόν· ἐὰν δὲ μὴ

κβ Ὁ νικήσας καὶ φυλάξας ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν·

κγ καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρίβεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου·

κδ καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.

κε Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

κβ ὃς ὃ νικήσας καὶ τηρήσας ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν·

κγ καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρίβεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου·

κδ καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.

κε Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

λε

λς

λβ Ποία ταύτα διαφορά ποιού
σι τὰ ἀμαρτήματα.

λγ Τὰ μὲν διὰ τῶν προτέρ
σεων.

λδ Ἵνα μὴ μείζονα χάριν ἔχητε.
καὶ τὰ μὲν διὰ τῶν προ
σεύχων. τὰ δὲ διὰ τῶν χα
ρισμάτων.

λε Καὶ τοιοῦτα μὲν προτέρα

.β Πῶς οὖν οὐκ ἀφῆκεν ἡμῖν τὰ
ἁμαρτήματα πρὸ
τοῦ ἡμᾶς ὁμολογῆσαι τὸ
τοῦτο ἵνα καὶ ταύτῃ τὴν
κεδομίαν.

φείλεις ἵνα μὴ ὀλίγον μείζονα τὴν πρὸς σὲ ποιῇς. ὁ τοίνυν μακροθυμῶν ἵνα μείζονα δόξῃ ἐπιδείξασθαι τὴν ἀγάπην. ὁ τοιοῦτος καὶ τὰ ἁμαρτήματα ἀφίησιν. ἵνα μείζονα τὴν ἀγάπην ἐπιδείξηται. καὶ τοῦτο ἐκ τῆς παραβολῆς μανθάνομεν

ولما كان يوم الاثنين ثالث عشر شهر ربيع الآخر سنة ثلاث وثلاثين وستمائة
ركب الملك الكامل من دار السلطنة بالقاهرة وسار حتى نزل بالصالحية
وكان قد سار قبله العساكر والأمراء والأجناد والحلقة والأطلاب
والعربان والتركمان والأكراد والعساكر المصرية والشامية
والحلبية والحماة والحمصية والرحبية والبعلبكية والصرخدية
والبصروية والكركية والشوبكية والغزية والنابلسية والعجلونية
والسلطانية والمعظمية والأشرفية والمنصورية والعزيزية
والظاهرية والناصرية والمجاهدية والمسعودية والمظفرية
والمنصورية والأسدية والمعزية والمؤيدية والمحمدية
والمحسنية والمجيرية والمشرفية والمعينية والمغيثية
والمعتمدية والمقدمية والمقدمية والمقدمية والمقدمية
والمقدم

ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲓⲙⲁⲛⲟⲩⲏⲗ ⲡⲓⲙⲁⲛⲉⲥⲧⲏⲥ ⲡⲓⲙⲁⲛⲉⲥⲧⲏⲥ ⲡⲉ ⲡⲓⲙⲁⲛⲟⲩⲏⲗ ⲡⲓⲙⲁⲛⲟⲩⲏⲗ ⲡⲉ

ع ۵ ۱۰ ۱۵ ۲۰ ۲۵ ۳۰ ۳۵ ۴۰ ۴۵ ۵۰ ۵۵ ۶۰ ۶۵ ۷۰ ۷۵ ۸۰ ۸۵ ۹۰ ۹۵ ۱۰۰ ۱۰۵ ۱۱۰ ۱۱۵ ۱۲۰ ۱۲۵ ۱۳۰ ۱۳۵ ۱۴۰ ۱۴۵ ۱۵۰ ۱۵۵ ۱۶۰ ۱۶۵ ۱۷۰ ۱۷۵ ۱۸۰ ۱۸۵ ۱۹۰ ۱۹۵ ۲۰۰ ۲۰۵ ۲۱۰ ۲۱۵ ۲۲۰ ۲۲۵ ۲۳۰ ۲۳۵ ۲۴۰ ۲۴۵ ۲۵۰ ۲۵۵ ۲۶۰ ۲۶۵ ۲۷۰ ۲۷۵ ۲۸۰ ۲۸۵ ۲۹۰ ۲۹۵ ۳۰۰ ۳۰۵ ۳۱۰ ۳۱۵ ۳۲۰ ۳۲۵ ۳۳۰ ۳۳۵ ۳۴۰ ۳۴۵ ۳۵۰ ۳۵۵ ۳۶۰ ۳۶۵ ۳۷۰ ۳۷۵ ۳۸۰ ۳۸۵ ۳۹۰ ۳۹۵ ۴۰۰ ۴۰۵ ۴۱۰ ۴۱۵ ۴۲۰ ۴۲۵ ۴۳۰ ۴۳۵ ۴۴۰ ۴۴۵ ۴۵۰ ۴۵۵ ۴۶۰ ۴۶۵ ۴۷۰ ۴۷۵ ۴۸۰ ۴۸۵ ۴۹۰ ۴۹۵ ۵۰۰ ۵۰۵ ۵۱۰ ۵۱۵ ۵۲۰ ۵۲۵ ۵۳۰ ۵۳۵ ۵۴۰ ۵۴۵ ۵۵۰ ۵۵۵ ۵۶۰ ۵۶۵ ۵۷۰ ۵۷۵ ۵۸۰ ۵۸۵ ۵۹۰ ۵۹۵ ۶۰۰ ۶۰۵ ۶۱۰ ۶۱۵ ۶۲۰ ۶۲۵ ۶۳۰ ۶۳۵ ۶۴۰ ۶۴۵ ۶۵۰ ۶۵۵ ۶۶۰ ۶۶۵ ۶۷۰ ۶۷۵ ۶۸۰ ۶۸۵ ۶۹۰ ۶۹۵ ۷۰۰ ۷۰۵ ۷۱۰ ۷۱۵ ۷۲۰ ۷۲۵ ۷۳۰ ۷۳۵ ۷۴۰ ۷۴۵ ۷۵۰ ۷۵۵ ۷۶۰ ۷۶۵ ۷۷۰ ۷۷۵ ۷۸۰ ۷۸۵ ۷۹۰ ۷۹۵ ۸۰۰ ۸۰۵ ۸۱۰ ۸۱۵ ۸۲۰ ۸۲۵ ۸۳۰ ۸۳۵ ۸۴۰ ۸۴۵ ۸۵۰ ۸۵۵ ۸۶۰ ۸۶۵ ۸۷۰ ۸۷۵ ۸۸۰ ۸۸۵ ۸۹۰ ۸۹۵ ۹۰۰ ۹۰۵ ۹۱۰ ۹۱۵ ۹۲۰ ۹۲۵ ۹۳۰ ۹۳۵ ۹۴۰ ۹۴۵ ۹۵۰ ۹۵۵ ۹۶۰ ۹۶۵ ۹۷۰ ۹۷۵ ۹۸۰ ۹۸۵ ۹۹۰ ۹۹۵ ۱۰۰۰ ۱۰۰۵ ۱۰۱۰ ۱۰۱۵ ۱۰۲۰ ۱۰۲۵ ۱۰۳۰ ۱۰۳۵ ۱۰۴۰ ۱۰۴۵ ۱۰۵۰ ۱۰۵۵ ۱۰۶۰ ۱۰۶۵ ۱۰۷۰ ۱۰۷۵ ۱۰۸۰ ۱۰۸۵ ۱۰۹۰ ۱۰۹۵ ۱۱۰۰ ۱۱۰۵ ۱۱۱۰ ۱۱۱۵ ۱۱۲۰ ۱۱۲۵ ۱۱۳۰ ۱۱۳۵ ۱۱۴۰ ۱۱۴۵ ۱۱۵۰ ۱۱۵۵ ۱۱۶۰ ۱۱۶۵ ۱۱۷۰ ۱۱۷۵ ۱۱۸۰ ۱۱۸۵ ۱۱۹۰ ۱۱۹۵ ۱۲۰۰ ۱۲۰۵ ۱۲۱۰ ۱۲۱۵ ۱۲۲۰ ۱۲۲۵ ۱۲۳۰ ۱۲۳۵ ۱۲۴۰ ۱۲۴۵ ۱۲۵۰ ۱۲۵۵ ۱۲۶۰ ۱۲۶۵ ۱۲۷۰ ۱۲۷۵ ۱۲۸۰ ۱۲۸۵ ۱۲۹۰ ۱۲۹۵ ۱۳۰۰ ۱۳۰۵ ۱۳۱۰ ۱۳۱۵ ۱۳۲۰ ۱۳۲۵ ۱۳۳۰ ۱۳۳۵ ۱۳۴۰ ۱۳۴۵ ۱۳۵۰ ۱۳۵۵ ۱۳۶۰ ۱۳۶۵ ۱۳۷۰ ۱۳۷۵ ۱۳۸۰ ۱۳۸۵ ۱۳۹۰ ۱۳۹۵ ۱۴۰۰ ۱۴۰۵ ۱۴۱۰ ۱۴۱۵ ۱۴۲۰ ۱۴۲۵ ۱۴۳۰ ۱۴۳۵ ۱۴۴۰ ۱۴۴۵ ۱۴۵۰ ۱۴۵۵ ۱۴۶۰ ۱۴۶۵ ۱۴۷۰ ۱۴۷۵ ۱۴۸۰ ۱۴۸۵ ۱۴۹۰ ۱۴۹۵ ۱۵۰۰ ۱۵۰۵ ۱۵۱۰ ۱۵۱۵ ۱۵۲۰ ۱۵۲۵ ۱۵۳۰ ۱۵۳۵ ۱۵۴۰ ۱۵۴۵ ۱۵۵۰ ۱۵۵۵ ۱۵۶۰ ۱۵۶۵ ۱۵۷۰ ۱۵۷۵ ۱۵۸۰ ۱۵۸۵ ۱۵۹۰ ۱۵۹۵ ۱۶۰۰ ۱۶۰۵ ۱۶۱۰ ۱۶۱۵ ۱۶۲۰ ۱۶۲۵ ۱۶۳۰ ۱۶۳۵ ۱۶۴۰ ۱۶۴۵ ۱۶۵۰ ۱۶۵۵ ۱۶۶۰ ۱۶۶۵ ۱۶۷۰ ۱۶۷۵ ۱۶۸۰ ۱۶۸۵ ۱۶۹۰ ۱۶۹۵ ۱۷۰۰ ۱۷۰۵ ۱۷۱۰ ۱۷۱۵ ۱۷۲۰ ۱۷۲۵ ۱۷۳۰ ۱۷۳۵ ۱۷۴۰ ۱۷۴۵ ۱۷۵۰ ۱۷۵۵ ۱۷۶۰ ۱۷۶۵ ۱۷۷۰ ۱۷۷۵ ۱۷۸۰ ۱۷۸۵ ۱۷۹۰ ۱۷۹۵ ۱۸۰۰ ۱۸۰۵ ۱۸۱۰ ۱۸۱۵ ۱۸۲۰ ۱۸۲۵ ۱۸۳۰ ۱۸۳۵ ۱۸۴۰ ۱۸۴۵ ۱۸۵۰ ۱۸۵۵ ۱۸۶۰ ۱۸۶۵ ۱۸۷۰ ۱۸۷۵ ۱۸۸۰ ۱۸۸۵ ۱۸۹۰ ۱۸۹۵ ۱۹۰۰ ۱۹۰۵ ۱۹۱۰ ۱۹۱۵ ۱۹۲۰ ۱۹۲۵ ۱۹۳۰ ۱۹۳۵ ۱۹۴۰ ۱۹۴۵ ۱۹۵۰ ۱۹۵۵ ۱۹۶۰ ۱۹۶۵ ۱۹۷۰ ۱۹۷۵ ۱۹۸۰ ۱۹۸۵ ۱۹۹۰ ۱۹۹۵ ۲۰۰۰ ۲۰۰۵ ۲۰۱۰ ۲۰۱۵ ۲۰۲۰ ۲۰۲۵ ۲۰۳۰ ۲۰۳۵ ۲۰۴۰ ۲۰۴۵ ۲۰۵۰ ۲۰۵۵ ۲۰۶۰ ۲۰۶۵ ۲۰۷۰ ۲۰۷۵ ۲۰۸۰ ۲۰۸۵ ۲۰۹۰ ۲۰۹۵ ۲۱۰۰ ۲۱۰۵ ۲۱۱۰ ۲۱۱۵ ۲۱۲۰ ۲۱۲۵ ۲۱۳۰ ۲۱۳۵ ۲۱۴۰ ۲۱۴۵ ۲۱۵۰ ۲۱۵۵ ۲۱۶۰ ۲۱۶۵ ۲۱۷۰ ۲۱۷۵ ۲۱۸۰ ۲۱۸۵ ۲۱۹۰ ۲۱۹۵ ۲۲۰۰ ۲۲۰۵ ۲۲۱۰ ۲۲۱۵ ۲۲۲۰ ۲۲۲۵ ۲۲۳۰ ۲۲۳۵ ۲۲۴۰ ۲۲۴۵ ۲۲۵۰ ۲۲۵۵ ۲۲۶۰ ۲۲۶۵ ۲۲۷۰ ۲۲۷۵ ۲۲۸۰ ۲۲۸۵ ۲۲۹۰ ۲۲۹۵ ۲۳۰۰ ۲۳۰۵ ۲۳۱۰ ۲۳۱۵ ۲۳۲۰ ۲۳۲۵ ۲۳۳۰ ۲۳۳۵ ۲۳۴۰ ۲۳۴۵ ۲۳۵۰ ۲۳۵۵ ۲۳۶۰ ۲۳۶۵ ۲۳۷۰ ۲۳۷۵ ۲۳۸۰ ۲۳۸۵ ۲۳۹۰ ۲۳۹۵ ۲۴۰۰ ۲۴۰۵ ۲۴۱۰ ۲۴۱۵ ۲۴۲۰ ۲۴۲۵ ۲۴۳۰ ۲۴۳۵ ۲۴۴۰ ۲۴۴۵ ۲۴۵۰ ۲۴۵۵ ۲۴۶۰ ۲۴۶۵ ۲۴۷۰ ۲۴۷۵ ۲۴۸۰ ۲۴۸۵ ۲۴۹۰ ۲۴۹۵ ۲۵۰۰ ۲۵۰۵ ۲۵۱۰ ۲۵۱۵ ۲۵۲۰ ۲۵۲۵ ۲۵۳۰ ۲۵۳۵ ۲۵۴۰ ۲۵۴۵ ۲۵۵۰ ۲۵۵۵ ۲۵۶۰ ۲۵۶۵ ۲۵۷۰ ۲۵۷۵ ۲۵۸۰ ۲۵۸۵ ۲۵۹۰ ۲۵۹۵ ۲۶۰۰ ۲۶۰۵ ۲۶۱۰ ۲۶۱۵ ۲۶۲۰ ۲۶۲۵ ۲۶۳۰ ۲۶۳۵ ۲۶۴۰ ۲۶۴۵ ۲۶۵۰ ۲۶۵۵ ۲۶۶۰ ۲۶۶۵ ۲۶۷۰ ۲۶۷۵ ۲۶۸۰ ۲۶۸۵ ۲۶۹۰ ۲۶۹۵ ۲۷۰۰ ۲۷۰۵ ۲۷۱۰ ۲۷۱۵ ۲۷۲۰ ۲۷۲۵ ۲۷۳۰ ۲۷۳۵ ۲۷۴۰ ۲۷۴۵ ۲۷۵۰ ۲۷۵۵ ۲۷۶۰ ۲۷۶۵ ۲۷۷۰ ۲۷۷۵ ۲۷۸۰ ۲۷۸۵ ۲۷۹۰ ۲۷۹۵ ۲۸۰۰ ۲۸۰۵ ۲۸۱۰ ۲۸۱۵ ۲۸۲۰ ۲۸۲۵ ۲۸۳۰ ۲۸۳۵ ۲۸۴۰ ۲۸۴۵ ۲۸۵۰ ۲۸۵۵ ۲۸۶۰ ۲۸۶۵ ۲۸۷۰ ۲۸۷۵ ۲۸۸۰ ۲۸۸۵ ۲۸۹۰ ۲۸۹۵ ۲۹۰۰ ۲۹۰۵ ۲۹۱۰ ۲۹۱۵ ۲۹۲۰ ۲۹۲۵ ۲۹۳۰ ۲۹۳۵ ۲۹۴۰ ۲۹۴۵ ۲۹۵۰ ۲۹۵۵ ۲۹۶۰ ۲۹۶۵ ۲۹۷۰ ۲۹۷۵ ۲۹۸۰ ۲۹۸۵ ۲۹۹۰ ۲۹۹۵ ۳۰۰۰ ۳۰۰۵ ۳۰۱۰ ۳۰۱۵ ۳۰۲۰ ۳۰۲۵ ۳۰۳۰ ۳۰۳۵ ۳۰۴۰ ۳۰۴۵ ۳۰۵۰ ۳۰۵۵ ۳۰۶۰ ۳۰۶۵ ۳۰۷۰ ۳۰۷۵ ۳۰۸۰ ۳۰۸۵ ۳۰۹۰ ۳۰۹۵ ۳۱۰۰ ۳۱۰۵ ۳۱۱۰ ۳۱۱۵ ۳۱۲۰ ۳۱۲۵ ۳۱۳۰ ۳۱۳۵ ۳۱۴۰ ۳۱۴۵ ۳۱۵۰ ۳۱۵۵ ۳۱۶۰ ۳۱۶۵ ۳۱۷۰ ۳۱۷۵ ۳۱۸۰ ۳۱۸۵ ۳۱۹۰ ۳۱۹۵ ۳۲۰۰ ۳۲۰۵ ۳۲۱۰ ۳۲۱۵ ۳۲۲۰ ۳۲۲۵ ۳۲۳۰ ۳۲۳۵ ۳۲۴۰ ۳۲۴۵ ۳۲۵۰ ۳۲۵۵ ۳۲۶۰ ۳۲۶۵ ۳۲۷۰ ۳۲۷۵ ۳۲۸۰ ۳۲۸۵ ۳۲۹۰ ۳۲۹۵ ۳۳۰۰ ۳۳۰۵ ۳۳۱۰ ۳۳۱۵ ۳۳۲۰ ۳۳۲۵ ۳۳۳۰ ۳۳۳۵ ۳۳۴۰ ۳۳۴۵ ۳۳۵۰ ۳۳۵۵ ۳۳۶۰ ۳۳۶۵ ۳۳۷۰ ۳۳۷۵ ۳۳۸۰ ۳۳۸۵ ۳۳۹۰ ۳۳۹۵ ۳۴۰۰ ۳۴۰۵ ۳۴۱۰ ۳۴۱۵ ۳۴۲۰ ۳۴۲۵ ۳۴۳۰ ۳۴۳۵ ۳۴۴۰ ۳۴۴۵ ۳۴۵۰ ۳۴۵۵ ۳۴۶۰ ۳۴۶۵ ۳۴۷۰ ۳۴۷۵ ۳۴۸۰ ۳۴۸۵ ۳۴۹۰ ۳۴۹۵ ۳۵۰۰ ۳۵۰۵ ۳۵۱۰ ۳۵۱۵ ۳۵۲۰ ۳۵۲۵ ۳۵۳۰ ۳۵۳۵ ۳۵۴۰ ۳۵۴۵ ۳۵۵۰ ۳۵۵۵ ۳۵۶۰ ۳۵۶۵ ۳۵۷۰ ۳۵۷۵ ۳۵۸۰ ۳۵۸۵ ۳۵۹۰ ۳۵۹۵ ۳۶۰۰ ۳۶۰۵ ۳۶۱۰ ۳۶۱۵ ۳۶۲۰ ۳۶۲۵ ۳۶۳۰ ۳۶۳۵ ۳۶۴۰ ۳۶۴۵ ۳۶۵۰ ۳۶۵۵ ۳۶۶۰ ۳۶۶۵ ۳۶۷۰ ۳۶۷۵ ۳۶۸۰ ۳۶۸۵ ۳۶۹۰ ۳۶۹۵ ۳۷۰۰ ۳۷۰۵ ۳۷۱۰ ۳۷۱۵ ۳۷۲۰ ۳۷۲۵ ۳۷۳۰ ۳۷۳۵ ۳۷۴۰ ۳۷۴۵ ۳۷۵۰ ۳۷۵۵ ۳۷۶۰ ۳۷۶۵ ۳۷۷۰ ۳۷۷۵ ۳۷۸۰ ۳۷۸۵ ۳۷۹۰ ۳۷۹۵ ۳۸۰۰ ۳۸۰۵ ۳۸۱۰ ۳۸۱۵ ۳۸۲۰ ۳۸۲۵ ۳۸۳۰ ۳۸۳۵ ۳۸۴۰ ۳۸۴۵ ۳۸۵۰ ۳۸۵۵ ۳۸۶۰ ۳۸۶۵ ۳۸۷۰ ۳۸۷۵ ۳۸۸۰ ۳۸۸۵ ۳۸۹۰ ۳۸۹۵ ۳۹۰۰ ۳۹۰۵ ۳۹۱۰ ۳۹۱۵ ۳۹۲۰ ۳۹۲۵ ۳۹۳۰ ۳۹۳۵ ۳۹۴۰ ۳۹۴۵ ۳۹۵۰ ۳۹۵۵ ۳۹۶۰ ۳۹۶۵ ۳۹۷۰ ۳۹۷۵ ۳۹۸۰ ۳۹۸۵ ۳۹۹۰ ۳۹۹۵ ۴۰۰۰ ۴۰۰۵ ۴۰۱۰ ۴۰۱۵ ۴۰۲۰ ۴۰۲۵ ۴۰۳۰ ۴۰۳۵ ۴۰۴۰ ۴۰۴۵ ۴۰۵۰ ۴۰۵۵ ۴۰۶۰ ۴۰۶۵ ۴۰۷۰ ۴۰۷۵ ۴۰۸۰ ۴۰۸۵ ۴۰۹۰ ۴۰۹۵ ۴۱۰۰ ۴۱۰۵ ۴۱۱۰ ۴۱۱۵ ۴۱۲۰ ۴۱۲۵ ۴۱۳۰ ۴۱۳۵ ۴۱۴۰ ۴۱۴۵ ۴۱۵۰ ۴۱۵۵ ۴۱۶۰ ۴۱۶۵ ۴۱۷۰ ۴۱۷۵ ۴۱۸۰ ۴۱۸۵ ۴۱۹۰ ۴۱۹۵ ۴۲۰۰ ۴۲۰۵ ۴۲۱۰ ۴۲۱۵ ۴۲۲۰ ۴۲۲۵ ۴۲۳۰ ۴۲۳۵ ۴۲۴۰ ۴۲۴۵ ۴۲۵۰ ۴۲۵۵ ۴۲۶۰ ۴۲۶۵ ۴۲۷۰ ۴۲۷۵ ۴۲۸۰ ۴۲۸۵ ۴۲۹۰ ۴۲۹۵ ۴۳۰۰ ۴۳۰۵ ۴۳۱۰ ۴۳۱۵ ۴۳۲۰ ۴۳۲۵ ۴۳۳۰ ۴۳۳۵ ۴۳۴۰ ۴۳۴۵ ۴۳۵۰ ۴۳۵۵ ۴۳۶۰ ۴۳۶۵ ۴۳۷۰ ۴۳۷۵ ۴۳۸۰ ۴۳۸۵ ۴۳۹۰ ۴۳۹۵ ۴۴۰۰ ۴۴۰۵ ۴۴۱۰ ۴۴۱۵ ۴۴۲۰ ۴۴۲۵ ۴۴۳۰ ۴۴۳۵ ۴۴۴۰ ۴۴۴۵ ۴۴۵۰ ۴۴۵۵ ۴۴۶۰ ۴۴۶۵ ۴۴۷۰ ۴۴۷۵ ۴۴۸۰ ۴۴۸۵ ۴۴۹۰ ۴۴۹۵ ۴۵۰۰ ۴۵۰۵ ۴۵۱۰ ۴۵۱۵ ۴۵۲۰ ۴۵۲۵ ۴۵۳۰ ۴۵۳۵ ۴۵۴۰ ۴۵۴۵ ۴۵۵۰ ۴۵۵۵ ۴۵۶۰ ۴۵۶۵ ۴۵۷۰ ۴۵۷۵ ۴۵۸۰ ۴۵۸۵ ۴۵۹۰ ۴۵۹۵ ۴۶۰۰ ۴۶۰۵ ۴۶۱۰ ۴۶۱۵ ۴۶۲۰ ۴۶۲۵ ۴۶۳۰ ۴۶۳۵ ۴۶۴۰ ۴۶۴۵ ۴۶۵۰ ۴۶۵۵ ۴۶۶۰ ۴۶۶۵ ۴۶۷۰ ۴۶۷۵ ۴۶۸۰ ۴۶۸۵ ۴۶۹۰ ۴۶۹۵ ۴۷۰۰ ۴۷۰۵ ۴۷۱۰ ۴۷۱۵ ۴۷۲۰ ۴۷۲۵ ۴۷۳۰ ۴۷۳۵ ۴۷۴۰ ۴۷۴۵ ۴۷۵۰ ۴۷۵۵ ۴۷۶۰ ۴۷۶۵ ۴۷۷۰ ۴۷۷۵ ۴۷۸۰ ۴۷۸۵ ۴۷۹۰ ۴۷۹۵ ۴۸۰۰ ۴۸۰۵ ۴۸۱۰ ۴۸۱۵ ۴۸۲۰ ۴۸۲۵ ۴۸۳۰ ۴۸۳۵ ۴۸۴۰ ۴۸۴۵ ۴۸۵۰ ۴۸۵۵ ۴۸۶۰ ۴۸۶۵ ۴۸۷۰ ۴۸۷۵ ۴۸۸۰ ۴۸۸۵ ۴۸۹۰ ۴۸۹۵ ۴۹۰۰ ۴۹۰۵ ۴۹۱۰ ۴۹۱۵ ۴۹۲۰ ۴۹۲۵ ۴۹۳۰ ۴۹۳۵ ۴۹۴۰ ۴۹۴۵ ۴۹۵۰ ۴۹۵۵ ۴۹۶۰ ۴۹۶۵ ۴۹۷۰ ۴۹۷۵ ۴۹۸۰ ۴۹۸۵ ۴۹۹۰ ۴۹۹۵ ۵۰۰۰ ۵۰۰۵ ۵۰۱۰ ۵۰۱۵ ۵۰۲۰ ۵۰۲۵ ۵۰۳۰ ۵۰۳۵ ۵۰۴۰ ۵۰۴۵ ۵۰۵۰ ۵۰۵۵ ۵۰۶۰ ۵۰۶۵ ۵۰۷۰ ۵۰۷۵ ۵۰۸۰ ۵۰۸۵ ۵۰۹۰ ۵۰۹۵ ۵۱۰۰ ۵۱۰۵ ۵۱۱۰ ۵۱۱۵ ۵۱۲۰ ۵۱۲۵ ۵۱۳۰ ۵۱۳۵ ۵۱۴۰ ۵۱۴۵ ۵۱۵۰ ۵۱۵۵ ۵۱۶۰ ۵۱۶۵ ۵۱۷۰ ۵۱۷۵ ۵۱۸۰ ۵۱۸۵ ۵۱۹۰ ۵۱۹۵ ۵۲۰۰ ۵۲۰۵ ۵۲۱۰ ۵۲۱۵ ۵۲۲۰ ۵۲۲۵ ۵۲۳۰ ۵۲۳۵ ۵۲۴۰ ۵۲۴۵ ۵۲۵۰ ۵۲۵۵ ۵۲۶۰ ۵۲۶۵ ۵۲۷۰ ۵۲۷۵ ۵۲۸۰ ۵۲۸۵ ۵۲۹۰ ۵۲۹۵ ۵۳۰۰ ۵۳۰۵ ۵۳۱۰ ۵۳۱۵ ۵۳۲۰ ۵۳۲۵ ۵۳۳۰ ۵۳۳۵ ۵۳۴۰ ۵۳۴۵ ۵۳۵۰ ۵۳۵۵ ۵۳۶۰ ۵۳۶۵ ۵۳۷۰ ۵۳۷۵ ۵۳۸۰ ۵۳۸۵ ۵۳۹۰ ۵۳۹۵ ۵۴۰۰ ۵۴۰۵ ۵۴۱۰ ۵۴۱۵ ۵۴۲۰ ۵۴۲۵ ۵۴۳۰ ۵۴۳۵ ۵۴۴۰ ۵۴۴۵ ۵۴۵۰ ۵۴۵۵ ۵۴۶۰ ۵۴۶۵ ۵۴۷۰ ۵۴۷۵ ۵۴۸۰ ۵۴۸۵ ۵۴۹۰ ۵۴۹۵ ۵۵۰۰ ۵۵۰۵ ۵۵۱۰ ۵۵۱۵ ۵۵۲۰ ۵۵۲۵ ۵۵۳۰ ۵۵۳۵ ۵۵۴۰ ۵۵۴۵ ۵۵۵۰ ۵۵۵۵ ۵۵۶۰ ۵۵۶۵ ۵۵۷۰ ۵۵۷۵ ۵۵۸۰ ۵۵۸۵ ۵۵۹۰ ۵۵۹۵ ۵۶۰۰ ۵۶۰۵ ۵۶۱۰ ۵۶۱۵ ۵۶۲۰ ۵۶۲۵ ۵۶۳۰ ۵۶۳۵ ۵۶۴۰ ۵۶۴۵ ۵۶۵۰ ۵۶۵۵ ۵۶۶۰ ۵۶۶۵ ۵۶۷۰ ۵۶۷۵ ۵۶۸۰ ۵۶۸۵ ۵۶۹۰ ۵۶۹۵ ۵۷۰۰ ۵۷۰۵ ۵۷۱۰ ۵۷۱۵ ۵۷۲۰ ۵۷۲۵ ۵۷۳۰ ۵۷۳۵ ۵۷۴۰ ۵۷۴۵ ۵۷۵۰ ۵۷۵۵ ۵۷۶۰ ۵۷۶۵ ۵۷۷۰ ۵۷۷۵ ۵۷۸۰ ۵۷۸۵ ۵۷۹۰ ۵۷۹۵ ۵۸۰۰ ۵۸۰۵ ۵۸۱۰ ۵۸۱۵ ۵۸۲۰ ۵۸۲۵ ۵۸۳۰ ۵۸۳۵ ۵۸۴۰ ۵۸۴۵ ۵۸۵۰ ۵۸۵۵ ۵۸۶۰ ۵۸۶۵ ۵۸۷۰ ۵۸۷۵ ۵۸۸۰ ۵۸۸۵ ۵۸۹۰ ۵۸۹۵ ۵۹۰۰ ۵۹۰۵ ۵۹۱۰ ۵۹۱۵ ۵۹۲۰ ۵۹۲۵ ۵۹۳۰ ۵۹۳۵ ۵۹۴۰ ۵۹۴۵ ۵۹۵۰ ۵۹۵۵ ۵۹۶۰ ۵۹۶۵ ۵۹۷۰ ۵۹۷۵ ۵۹۸۰ ۵۹۸۵ ۵۹۹۰ ۵۹۹۵ ۶۰۰۰ ۶۰۰۵ ۶۰۱۰ ۶۰۱۵ ۶۰۲۰ ۶۰۲۵ ۶۰۳۰ ۶۰۳۵ ۶۰۴۰ ۶۰۴۵ ۶۰۵۰ ۶۰۵۵ ۶۰۶۰ ۶۰۶۵ ۶۰۷۰ ۶۰۷۵ ۶۰۸۰ ۶۰۸۵ ۶۰۹۰ ۶۰۹۵ ۶۱۰۰ ۶۱۰۵ ۶۱۱۰ ۶۱۱۵ ۶۱۲۰ ۶۱۲۵ ۶۱۳۰ ۶۱۳۵ ۶۱۴۰ ۶۱۴۵ ۶۱۵۰ ۶۱۵۵ ۶۱۶۰ ۶۱۶۵ ۶۱۷۰ ۶۱۷۵ ۶۱۸۰ ۶۱۸۵ ۶۱۹۰ ۶۱۹۵ ۶۲۰۰ ۶۲۰۵ ۶۲۱۰ ۶۲۱۵ ۶۲۲۰ ۶۲۲۵ ۶۲۳۰ ۶۲۳۵ ۶۲۴۰ ۶۲۴۵ ۶۲۵۰ ۶۲۵۵ ۶۲۶۰ ۶۲۶۵ ۶۲۷۰ ۶۲۷۵ ۶۲۸۰ ۶۲۸۵ ۶۲۹۰ ۶۲۹۵ ۶۳۰۰ ۶۳۰۵ ۶۳۱۰ ۶۳۱۵ ۶۳۲۰ ۶۳۲۵ ۶۳۳۰ ۶۳۳۵ ۶۳۴۰ ۶۳۴۵ ۶۳۵۰ ۶۳۵۵ ۶۳۶۰ ۶۳۶۵ ۶۳۷۰ ۶۳۷۵ ۶۳۸۰ ۶۳۸۵ ۶۳۹۰ ۶۳۹۵ ۶۴۰۰ ۶۴۰۵ ۶۴۱۰ ۶۴۱۵ ۶۴۲۰ ۶۴۲۵ ۶۴۳۰ ۶۴۳۵ ۶۴۴۰ ۶۴۴۵ ۶۴۵۰ ۶۴۵۵ ۶۴۶۰ ۶۴۶۵ ۶۴۷۰ ۶۴۷۵ ۶۴۸۰ ۶۴۸۵ ۶۴۹۰ ۶۴۹۵ ۶۵۰۰ ۶۵۰۵ ۶۵۱۰ ۶۵۱۵ ۶۵۲۰ ۶۵۲۵ ۶۵۳۰ ۶۵۳۵ ۶۵۴۰ ۶۵۴۵ ۶۵۵۰ ۶۵۵۵ ۶۵۶۰ ۶۵۶۵ ۶۵۷۰ ۶۵۷۵ ۶۵۸۰ ۶۵۸۵ ۶۵۹۰ ۶۵۹۵ ۶۶۰۰ ۶۶۰۵ ۶۶۱۰ ۶۶۱۵ ۶۶۲۰ ۶۶۲۵ ۶۶۳۰ ۶۶۳۵ ۶۶۴۰ ۶۶۴۵ ۶۶۵۰ ۶۶۵۵ ۶۶۶۰ ۶۶۶۵ ۶۶۷۰ ۶۶۷۵ ۶۶۸۰ ۶۶۸۵ ۶۶۹۰ ۶۶۹۵ ۶۷۰۰ ۶۷۰۵ ۶۷۱۰ ۶۷۱۵ ۶۷۲۰ ۶۷۲۵ ۶۷۳۰ ۶۷۳۵ ۶۷۴۰ ۶۷۴۵ ۶۷۵۰ ۶۷۵۵ ۶۷۶۰ ۶۷۶۵ ۶۷۷۰ ۶۷۷۵ ۶۷۸۰ ۶۷۸۵ ۶۷۹۰ ۶۷۹۵ ۶۸۰۰ ۶۸۰۵ ۶۸۱۰ ۶۸۱۵ ۶۸۲۰ ۶۸۲۵ ۶۸۳۰ ۶۸۳۵ ۶۸۴۰ ۶۸۴۵ ۶۸۵۰ ۶۸۵۵ ۶۸۶۰ ۶۸۶۵ ۶۸۷۰ ۶۸۷۵ ۶۸۸۰ ۶۸۸۵ ۶۸۹۰ ۶۸۹۵ ۶۹۰۰ ۶۹۰۵ ۶۹۱۰ ۶۹۱۵ ۶۹۲۰ ۶۹۲۵ ۶۹۳۰ ۶۹۳۵ ۶۹۴۰ ۶۹۴۵ ۶۹۵۰ ۶۹۵۵ ۶۹۶۰ ۶۹۶۵ ۶۹۷۰ ۶۹۷۵ ۶۹۸۰ ۶۹۸۵ ۶۹۹۰ ۶۹۹۵ ۷۰۰۰ ۷۰۰۵ ۷۱۰ ۷۱۵ ۷۲۰ ۷۲۵ ۷۳۰ ۷۳۵ ۷۴۰ ۷۴۵ ۷۵۰ ۷۵۵ ۷۶۰ ۷۶۵ ۷۷۰ ۷۷۵ ۷۸۰ ۷۸۵ ۷۹۰ ۷۹۵ ۸۰۰ ۸۰۵ ۸۱۰ ۸۱۵ ۸۲۰ ۸۲۵ ۸۳۰ ۸۳۵ ۸۴۰ ۸۴۵ ۸۵۰ ۸۵۵ ۸۶۰ ۸۶۵ ۸۷۰ ۸۷۵ ۸۸۰ ۸۸۵ ۸۹۰ ۸۹۵ ۹۰۰ ۹۰۵ ۹۱۰ ۹۱۵ ۹۲۰ ۹۲۵ ۹۳۰ ۹۳۵ ۹۴۰ ۹۴۵ ۹۵۰ ۹۵۵ ۹۶۰ ۹۶۵ ۹۷۰ ۹۷۵ ۹۸۰ ۹۸۵ ۹۹۰ ۹۹۵ ۱۰۰۰ ۱۰۰۵ ۱۰۱۰ ۱۰۱۵ ۱۰۲۰ ۱۰۲۵ ۱۰۳۰ ۱۰۳۵ ۱۰۴۰ ۱۰۴۵ ۱۰۵۰ ۱۰۵۵ ۱۰۶۰ ۱۰۶۵ ۱۰۷۰ ۱۰۷۵ ۱۰۸۰ ۱۰۸۵ ۱۰۹۰ ۱۰۹۵ ۱۱۰۰ ۱۱۰۵ ۱۱۱۰ ۱۱۱۵ ۱۱۲۰ ۱۱۲۵ ۱۱۳۰ ۱۱۳۵ ۱۱۴۰ ۱۱۴۵ ۱۱۵۰ ۱۱۵۵ ۱۱۶۰ ۱۱۶۵ ۱۱۷۰ ۱۱۷۵ ۱۱۸۰ ۱۱۸۵ ۱۱۹۰ ۱۱۹۵ ۱۲۰۰ ۱۲۰۵ ۱۲۱۰ ۱۲۱۵ ۱۲۲۰ ۱۲۲۵ ۱۲۳۰ ۱۲۳۵ ۱۲۴۰ ۱۲۴۵ ۱۲۵۰ ۱۲۵۵ ۱۲۶۰ ۱۲۶۵ ۱۲۷۰ ۱۲۷۵ ۱۲۸۰ ۱۲۸۵ ۱۲۹۰ ۱۲۹۵ ۱۳۰۰ ۱۳۰۵ ۱۳۱۰ ۱۳۱۵ ۱۳۲۰ ۱۳۲۵ ۱۳۳۰ ۱۳۳۵ ۱۳۴۰ ۱۳۴۵ ۱۳۵۰ ۱۳۵۵ ۱۳۶۰ ۱۳۶۵ ۱۳۷۰ ۱۳۷۵ ۱۳۸۰ ۱۳۸۵ ۱۳۹۰ ۱۳۹۵ ۱۴۰۰ ۱۴۰۵ ۱۴۱۰ ۱۴۱۵ ۱۴۲۰ ۱۴۲۵ ۱۴۳۰ ۱۴۳۵ ۱۴۴۰ ۱۴۴۵ ۱۴۵۰ ۱۴۵۵ ۱۴۶۰ ۱۴۶۵ ۱۴۷۰ ۱۴۷۵ ۱۴۸۰ ۱۴۸۵ ۱۴۹۰ ۱۴۹۵ ۱۵۰۰ ۱۵۰۵ ۱۵۱۰ ۱۵۱۵ ۱۵۲۰ ۱۵۲۵ ۱۵۳۰ ۱۵۳۵ ۱۵۴۰ ۱۵۴۵ ۱۵۵۰ ۱۵۵۵ ۱۵۶۰ ۱۵۶۵ ۱۵۷۰ ۱۵۷۵ ۱۵۸۰ ۱۵۸۵ ۱۵۹۰ ۱۵۹۵ ۱۶۰۰ ۱۶۰۵ ۱۶۱۰ ۱۶۱۵ ۱۶۲۰ ۱۶۲۵ ۱۶۳۰ ۱۶۳۵ ۱۶۴۰ ۱۶۴۵ ۱۶۵۰ ۱۶۵۵ ۱۶۶۰ ۱۶۶۵ ۱۶۷۰ ۱۶۷۵ ۱۶۸۰ ۱۶۸۵ ۱۶۹۰ ۱۶۹۵ ۱۷۰۰ ۱۷۰۵ ۱۷۱۰ ۱۷۱۵ ۱۷۲۰ ۱۷۲۵ ۱۷۳۰ ۱۷۳۵ ۱۷۴۰ ۱۷۴۵ ۱۷۵۰ ۱۷۵۵ ۱۷۶۰ ۱۷۶۵ ۱۷۷۰ ۱۷۷۵ ۱۷۸۰ ۱۷۸۵ ۱۷۹۰ ۱۷۹۵ ۱۸۰۰ ۱۸۰۵ ۱۸۱۰ ۱۸۱۵ ۱۸۲۰ ۱۸۲۵ ۱۸۳۰ ۱۸۳۵ ۱۸۴۰ ۱۸۴۵ ۱۸۵۰ ۱۸۵۵ ۱۸۶۰ ۱۸۶۵ ۱۸۷۰ ۱۸۷۵ ۱۸۸۰ ۱۸۸۵ ۱۸۹۰ ۱۸۹۵ ۱۹۰۰ ۱۹۰۵ ۱۹۱۰ ۱۹۱۵ ۱۹۲۰ ۱۹۲۵ ۱۹۳۰ ۱۹۳۵ ۱۹۴۰ ۱۹۴۵ ۱۹۵۰ ۱۹۵۵ ۱۹۶۰

μζ Ὁ χριόμενος ἁγιάζει τὸν χριόμενον· ἡ προφητεία· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου· καὶ ἐν τῷ χρίεσθαι τὸν Δαυὶδ ὑπὸ τοῦ προφήτου Σαμουὴλ ἐπληρώθη τὸ ῥητὸν τοῦ ψαλμοῦ· ἐξέχεε τὸ μύρον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ κατέβη ἐπὶ τὸν πώγωνα τοῦ πώγωνος αὐτοῦ· καὶ κατέβη ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ὡς δρόσος Ἑρμὼν ἡ κατα-
βαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος· ἐπειδὴ γὰρ

θεοδωρητ.

Μὴ ζητῶμεν τί ἐστὶν ἡ μακαριότης· ἐδιδάξαμεν γὰρ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας ἀπολιπόντας ἀθανασίαν ἐνδύσασθαι· ἀλλὰ τὸ ὡς ἀλλοῖοι καταστησόμεθα, αὐτὴ δηλονότι ἡ μακαριότης ἐστίν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐστὶ τὸ ἀπολαμβάνειν ἢ μὴ δυνατὸν παρ' ἡμῖν τὴν μακαριότητα εἶναι· ἡμεῖς δὲ τοιοῦτοι ἐσόμεθα οἷος ἐστὶν ἐκεῖνος.

νδ Βούλεται διὰ τούτων ἡμᾶς ὁ θεσπέσιος παῦλος ἀπὸ τῆς προκειμένης ἀπορίας ἐπὶ τὴν ἀνάστασιν ἀγαγεῖν τῶν νεκρῶν· ἐπειδὴ γὰρ ἐκείνην ἀπεδείξαμεν τὴν ἀληθῆ καὶ ἀπαραίτητον, ἐκ τούτου κελεύσει λοιπὸν ἐρωτᾶν πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί· καὶ ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἐδίδαξεν ὅτι ἀναστήσονται, νῦν δὲ τὸν τρόπον τῆς ἀναστάσεως ἐκδιδάσκει· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τῆς γῆς ἐσμεν, καὶ εἰς γῆν ἀναλυόμεθα, ἐκ τῆς γῆς ἐγείρεσθαι ἡμᾶς ἀναγκαῖον· ἐκ τῆς γῆς δὲ

μ Πότε ἄρα ἐστὶ· ὅτε τὸ τελευταῖον μόριον τοῦ λ· ἄρα τὸ τοῦ μερικοῦ
ὅτε ἡ ἕξις· ἐκ τοιούτων γὰρ ὢν ἔλεγεν· ἐπάμυνατε σφόδρα ὁ θεὸς μου καὶ
πότε θήσεσθε πολλοστὸν προαμαρτήσαντι καὶ μὴ ἐκ νοσήσαντι· τοῦτο οὖν
ἔλεγεν· προφέρεται ἵνα δείξῃ θεὸν ταῦτα καὶ μὴ μόνον
ἀφιέντα· ἀλλὰ καὶ μετὰ τοσαύτην ἐμὲ ἀνέχοντα·

μα Καὶ τοῦτο ἐμέμφετο· "οὐχάριν τοῦ ὅλου μόνου ἀφιέναι με
μοι ἔοικας· ἀλλὰ καὶ ὑ
μᾶς· πόσοι γὰρ
ὁπόσοι διόρθωσίν τοῦ
ἀδελφοῦ μου καὶ ὑμεῖ
τιμωρίαν καὶ ὑμῶν·
ἢ χάριν ἐμοῦ χαρίσασθε· προφέ
σεσθε μοι καὶ ὑμεῖς
χαρᾶς· οὕτως ἔφη·"
ἀφιστάμενος·

μβ Ἐπὶ τῷ ἢ διόρθωσις
τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐστὶ·
ἐπὶ τῷ διορθώσασθαι· ἵ
να ἀντὶ τοῦ βραδέως μοι
ἐπιτιμήσωσιν· ἀλλὰ καὶ
τύχωσιν· τοιγαροῦν
τὸν ἀδελφόν μου ὅτι
μὴ ἀφῆκα· ἐκ
θλίψεως συμφορᾶς ἵνα
διάσωσα· ἐκ τῆς μὴ
θλίψεως οὐδὲν· τοῦτο ἐκ καὶ ἀλλ' ἀμόμητα· ἀλλ' ἵνα τοῦτο καὶ
τὸν διορθώσωμαι μὴ θλίψῃ· ἀλλὰ καὶ τοῦτο μόνον μέλλω· ὥστε ἀνα-
σώσασθαι δὲ αὐτὸν θέλω·" ἵνα τί φύσει μου μόνον· τὸ ἐκ ὅλου ἀδη
λονότι μέλλει καὶ ταῦτα τρέχοντα ἐφ' οἷς ὑπὲρ ἁμαρτάνει· δέλεα
καὶ ἵνα φύσει ἐστί μοι·

με Πλάνη ἐστὶ· τοῦτο μὴ πάσχειν ἀνθρώπῳ· ἐκ ἐκ καὶ πολλοὶ τοῦ φοβεῖ
σθαι θάνατον καὶ δόλιοι καὶ λόγιοι·

Καὶ ἄρα ταῦτα ὑμῖν μὲν τοῦτο οὐ
τὸ· ἵνα μὴ ὅλον με μόνον
ἄφω· ἀφῶμεν δεῖ καὶ χάρι
πόσοι ἐσμὲν ἁμαρτάσι ὑ
μᾶς· ὅτι μὴ ὅλον χαρίσασθαι
τοῦ ὑμᾶς μόνον· ὅτι γὰρ
πολλῶν θλίψεως καὶ συμ
χωρήσαι ἄρα ταῦτα ὑμῖ
ἵνα πολλῶν ὑμᾶς σώσω· οὐ
χὶ μὴ μόνον θλίψῃ· ἀλλὰ
τὴν φύσιν ἵνα μόνον
λύσω· ἔχω πόρισσον πόρρω σάσ
ἡμᾶς·

περὶ τῆς ἀλλάξεως τοῦ θείας ὠφελείας τοῖς ἐπὶ τῆς ἀλείας· ἀλλ' ἐκεῖνο
μὴ λεκτέον φθονεῖν· 184

τὸ ὁμοπροσώπως· ἡ ἁρμονία· ἡ ἀσυγχυσία· καὶ τοῦτο κελεύομεν
ὁμολογεῖν αὐτὸν ὑπάρχειν·

ξβ Τοῦτο δὲ μάλιστα· ἵνα μὴ πλεονεκτηθῇ ὑπὸ τοῦ σωτῆρος· ἐξ ἀδίου
γὰρ ὑπῆρχε τοῦ πατρὸς καὶ δόξης· ἐμέλλετο πλεονεκτεῖν τῇ ἐνανθρωπήσει·
πρὸς τοῦ θανάτου· τὸ μὲν αὐτῷ χαριεῖται· ἐμὲ δὲ οὕτως ποιήσει τοῦ χῦ
στοῦ σωτῆρος· ἵνα ἀφῇρεῖται· πάντα ἀλλήλων μεμερισμένα ἐστί·

ξγ Ὅτι ποιεῖ ὁ δεσπότης κλεπτικῶς· οὐχὶ μὴν ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς
ἐστὶ πορισάμενος ἃ καὶ μεταδίδωσι· φησὶ καὶ ὅτι τὰ μὲν ἐμὰ ἐστὶ
δύναται ἐξ αὐτῶν· ἃ δὲ τοῦ πατρός· οὐκ ἔστιν ἐμά· ὅτι δὲ καὶ ἐξ ἐμοῦ
τὰ ἐμὰ τοῦ πατρός· ἐστὶ δὲ ἐμὰ ἃ καὶ τοῦ πατρός· ἐστὶ δὲ καὶ ἐξ ἐμοῦ
πλεονεκτούμενα·

ξδ Ὅτι χάριν ἀποδίδωσιν ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐστὶν αὐτῷ· ἐξ ἀρχῆς γὰρ
ἦν ὁ λόγος· τοῦτο δὲ ἐμὸν ἐστὶ τὸ λειτουργεῖν·

ξε Ὅτι ἀφ' ἑτέρου ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ πλουτεῖ· καὶ ἐν ἑτέρῳ ἡ οὐσία
τοῦ πατρὸς· καὶ ἐν ἑτέρῳ ἡ οὐσία τοῦ υἱοῦ· ἐν ἑτέρῳ δὲ ἡ ἐνέργεια
τοῦ πατρὸς· καὶ ἐν ἑτέρῳ ἡ ἐνέργεια τοῦ υἱοῦ· ἐν ἑτέρῳ δὲ ἡ ἁγιότης
τοῦ πατρὸς· καὶ ἐν ἑτέρῳ ἡ ἁγιότης τοῦ υἱοῦ· ἐν ἑτέρῳ δὲ ἡ δόξα τοῦ
πατρὸς· καὶ ἐν ἑτέρῳ ἡ δόξα τοῦ υἱοῦ· ἐν ἑτέρῳ δὲ ἡ ἀγαθότης τοῦ
πατρὸς· καὶ ἐν ἑτέρῳ ἡ ἀγαθότης τοῦ υἱοῦ· ἐν ἑτέρῳ δὲ ἡ ἀφθαρσία
τοῦ πατρὸς· καὶ ἐν ἑτέρῳ ἡ ἀφθαρσία τοῦ υἱοῦ· ἐν ἑτέρῳ δὲ ἡ ἀθανασία
τοῦ πατρὸς· καὶ ἐν ἑτέρῳ ἡ ἀθανασία τοῦ υἱοῦ· ἐν ἑτέρῳ δὲ ἡ ἀγαθοποιία
τοῦ πατρὸς· καὶ ἐν ἑτέρῳ ἡ ἀγαθοποιία τοῦ υἱοῦ· ἐν ἑτέρῳ δὲ ἡ ἀγαθοποιία
τοῦ πατρὸς· καὶ ἐν ἑτέρῳ ἡ ἀγαθοποιία τοῦ υἱοῦ·

Καὶ γὰρ ἀλλ' ὅτι κεχάρισμαι
ὑμῖν κεχάρισμαι· ἀλλ' ὑμᾶς
ὁμοπροσώπως ἐν χῦ· ἵνα μὴ
πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ
τοῦ σατανᾶ· οὐ γὰρ ἀλλ'
τοῦτ' ἀμοιρήσαντος ἀμοιρ ξα
μεν· ἀγαθὸν δὲ ἐστὶν
Τροφὰ δαιδίσιον τὸ ὁμοιοπαθὲς
τοῦ χῦ· καὶ θύρασι μοιάζομεν
μόσπερ γὰρ ἡ σὴ ἀνθρωπότης
κόσχι καὶ ἀμοιρήσασα τοῦ πνῦ
μου τοῦ ἁγίου

νζ Ὥστε μὴ δεῖσθαι ἡμᾶς παρακλήσεως·
νη Οὐκ εἰς ἀπλῆν ἀλλ' ἀναγκαίαν κλῆσιν·
νθ Μὴ ἀπλῶς ἀλλὰ μετὰ σπουδῆς τοῦτο ποιοῦντας·
μὴ θέλοντας ἡμᾶς ὀφθῆναι πρότερον ὀφθέντος αὐτοῦ·
καὶ ὑπὲρ ἀξίαν ἡμῶν ἀποδεχομένους τὴν ἐπιστασίαν·
ξ Τὴν ὑπὲρ τὴν ἡμετέραν δύναμιν· ὥστε τοῦτο χάριν
ἔφασκεν αὐτῶν τιθέναι τὸ μὴ ἀπαξιοῦν
καὶ ὥστε τὸ δεῖσθαι αὐτὸν·
καὶ τοῦ διὰ τὸ δικαίου
αἰτεῖσθαι μᾶλλον καὶ
ξα θεραπεύειν τὸν πρε
σβύτερον ἀπὸ τοῦ πρέ
σβεως αὐτοῦ καὶ τῆς
ἡλικίας·

μᾶλλον μᾶς χαρίσασθαι
καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ παρακέσαι· μὴ πῇ
τι ὑποβρισθῶμεν μᾶλλον·
Καταισθησόμεθα τοιοῦτος·
διὸ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ παρακαλῶ ὑμᾶς ἵν
ῥᾳθυμῆσαι ὡς αὐτὸν μᾶλλον·
ὥστε τοῦτο γὰρ καὶ χάριτας
ἡμᾶς μᾶλλον ἕξει τιμωρούμενον·
μᾶλλον·

καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ δεήθητε· ἵνα μὴ ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ἡττηθῶ·
ἀλλὰ νικήσω καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον καὶ τὸν ἐν τῷ μαρτυρίῳ·
ἵνα μὴ μόνον ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ
ὑμῶν ἐπιμελῶς διακείμενος ὑπὲρ ὑμῶν
πρὸς τὸν θεὸν ἀπολαύσω τῶν ἐπηγγελμένων·
ἵνα καὶ ἐγὼ μὴ ἀδόκιμος εὑρεθῶ κηρύξας ἄλλοις·
αὐτὸς ἀποδεδοκιμασμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ γένωμαι·
καὶ ὑμεῖς δὲ ἐν τῇ ἀγάπῃ ὑμῶν μὴ ἀμελήσητε τῆς ἐμῆς ἀσθενείας·
ἀλλὰ προσλάβησθε τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην·
ἵνα ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ἀναψυχθῶ ἐν τῷ ἀκοῦσαι περὶ τῆς ἀγάπης ὑμῶν·
καὶ μὴ ἐπιτρέψητε αὐτῷ ἐπὶ πολὺ ἀπὸ τῆς ὄψεως ὑμῶν γενέσθαι·
ἀλλὰ σπουδάσατε ταχέως πρὸς ἐμὲ ἀποστεῖλαι·
ἵνα ἐν τῇ χαρᾷ ὑμῶν ἀναπαυσάμενος ἐν τῷ ἀκοῦσαι περὶ ὑμῶν
ἧττον λυπῶμαι τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν·
καὶ ὑμεῖς δὲ μνημονεύετε μου τῆς ἀσθενείας·
ἵνα μετὰ τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ ὑμῶν ἐπιμελῶς διακείμενος ὑπὲρ ὑμῶν
καὶ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας ἀπολαύσω τῶν ἐπηγγελμένων·
ἵνα καὶ ἐγὼ μὴ ἀδόκιμος εὑρεθῶ κηρύξας ἄλλοις·
αὐτὸς ἀποδεδοκιμασμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ γένωμαι·
καὶ ὑμεῖς δὲ ἐν τῇ ἀγάπῃ ὑμῶν μὴ ἀμελήσητε τῆς ἐμῆς ἀσθενείας·
ἀλλὰ προσλάβησθε τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην·
ἵνα ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ἀναψυχθῶ ἐν τῷ ἀκοῦσαι περὶ τῆς ἀγάπης ὑμῶν·
καὶ μὴ ἐπιτρέψητε αὐτῷ ἐπὶ πολὺ ἀπὸ τῆς ὄψεως ὑμῶν γενέσθαι·
ἀλλὰ σπουδάσατε ταχέως πρὸς ἐμὲ ἀποστεῖλαι·
ἵνα ἐν τῇ χαρᾷ ὑμῶν ἀναπαυσάμενος ἐν τῷ ἀκοῦσαι περὶ ὑμῶν
ἧττον λυπῶμαι τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν·
καὶ ὑμεῖς δὲ μνημονεύετε μου τῆς ἀσθενείας·
ἵνα μετὰ τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ ὑμῶν ἐπιμελῶς διακείμενος ὑπὲρ ὑμῶν
καὶ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας ἀπολαύσω τῶν ἐπηγγελμένων·

ξαοδ αὐτόν·

ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ ગામ નમુના નં. ૮ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૭ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૬ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૫ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૪ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૩ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૨ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૧ ની નોંધ પ્રમાણે

૧૦ ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ ગામ નમુના નં. ૮ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૭ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૬ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૫ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૪ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૩ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૨ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૧ ની નોંધ પ્રમાણે

૧૫ ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ ગામ નમુના નં. ૮ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૭ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૬ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૫ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૪ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૩ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૨ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૧ ની નોંધ પ્રમાણે

૨૦ ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ ગામ નમુના નં. ૮ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૭ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૬ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૫ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૪ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૩ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૨ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૧ ની નોંધ પ્રમાણે

૨૫ ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ ગામ નમુના નં. ૮ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૭ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૬ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૫ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૪ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૩ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૨ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૧ ની નોંધ પ્રમાણે

૩૦ ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ ગામ નમુના નં. ૮ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૭ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૬ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૫ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૪ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૩ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૨ ની નોંધ પ્રમાણે ગામ નમુના નં. ૧ ની નોંધ પ્રમાણે

ξς Τὸ αὐτὸ λέγει νῦν· ἡ κόπτει τὸ ἔλεος νῦν μὴ κηρύξαι αὐτό· οὐ μὴ
ἀφέλῃ αὐτὸ ἀπὸ σοῦ οὐ μὴ τὸ ἔλεος ὃ ἐπόδειξα τοῖς κηρύγμασι· ἀλλὰ μὴ τοῦ οὐ
τοσοῦτο ἐστὶ δυνατὸν ἐμὲ παρ' αὐτοῖς, ὅσον ἡ ἐκείνου ἀγαθότης ἐκέκτηται· τοῦτο γὰρ
καὶ τὸ πᾶς ὑπεστήσατο· πολλῶν ὄντων οὐ τί τὸ ἀπὸ σοῦ οὐ τί τὸ· ἵνα δεῖξῃ
καὶ χρηστὸν ὄντα αὐτὸν τοῖς κηρύγμασι τὸ τί τὸ σ:-

ξζ Ἐπὶ ταύτῃ δὲ τῇ ἐπιστολῇ ἐπὶ πολλοῖς ἐπιτιμᾷ τοῖς· τοῖς ὑπὲρ
τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τοῖς κηρύγμασι· ἵνα μὴ
θάνῃ παρ' αὐτοῖς· ἵνα μὴ
μοιχεύσασι ταῦτα ὁμοίως
ῥομφαίᾳ ἀπεκτάνθησαν.
ὁμοίως· καὶ ἡ θεοῖς χά-
ριτι πεποιθυῖα ἐπὶ τῇ
ἰδίᾳ τοῦ κηρύγματος
φαμβρόωσι τῇ ἐκκλη-
σίᾳ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ τοῦ
κηρύγματος νίκῃ καὶ τροπαίῳ· τοῦ
τὸ χόθριαμβεύσαι σοῦ
λέγει· ὁμοίως τὸ καὶ
ταῦ· ὁ δὲ χριστὸς πλάθομ παρ' αὐτοῖς· πλάθομμιεῖ:

ξη Ὁμοίως δὲ καὶ τῷ· διὰ τοῦ κηρύγματος:-

ξθ Ἡ δὲ σὴ τιμὴ δεδόσθω δύο δηλῶν· ὅτι μὲν τὸ κήρυγμα οὐκ ἐμὸν μόνον·
ἀλλὰ τοῦ καὶ ἄλλους ἐμβιάσασθαι παρ' αὐτοῖς πρόδηλόν ἐστιν· ὅ δὲ
ἐμὸν ἔργον· ἀρετὴ ἐμὴ ἐστὶ διὰ τοῦ παρ' ἐμοῦ μένειν· ὅσα
δὲ ἐμοῦ ἐστὶν ἐμὰ πάντα μόνα· τὰ δὲ οὐσίαν αὐτὴν οὐ
δηλοῖ τοῦ πράγματος· οὐδὲ τῇ διὰ τοῦ κηρύγματος μὲν σὴ
δηλοῖ δὲ καὶ διδασκαλίᾳ θεῷ· ὅσπερ δὲ τὸν οὐσίαν οὐ
κέκτηται:-

ὁθ Ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὃς ἐὰν οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον ἓν τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ χωλὸν ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μικρῶν τούτων.

ὁθ λίθος μυλικὸς ὀνικός. ὑμᾶς δὲ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὃς ἐὰν οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον ἓν τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ χωλὸν ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μικρῶν τούτων.

πα ὡς πρὸς τὸ ἀνθρώπινον ὑμᾶς ὅτε ἄν ἁμάρτημα ἐν ὑμῖν τοῖς μικροῖς διὰ σκάνδαλον μὴ ἀφῆτε ἀλλὰ μετανοήσαντας ἀφιέναι ὑμᾶς δεῖ ἑπτάκις τοῦ ἡμέρας ἐπιστρέφοντας πρὸς ὑμᾶς λέγοντας μετανοῶ.

πβ ὡς πρὸς τὸ θεῖον ὑμᾶς ὅτε ἄν ἁμάρτημα ἐν ὑμῖν τοῖς μικροῖς διὰ σκάνδαλον μὴ ἀφῆτε ἀλλὰ μετανοήσαντας ἀφιέναι ὑμᾶς δεῖ ἑπτάκις τοῦ ἡμέρας ἐπιστρέφοντας πρὸς ὑμᾶς λέγοντας μετανοῶ.

πγ ὁ δὲ τῷ θεῷ ὑμᾶς δεῖ κηρύσσειν τοῦτον τὸν λαὸν λέγοντας· ἡμᾶς δεῖ σώζεσθαι μόνῃ· ὡς πρὸς θεὸν δεῖ ἁμαρτάνειν ἡμᾶς ἑπτάκις τοῦ ἡμέρας ἐπιστρέφοντας πρὸς θεὸν λέγοντας μετανοῶ· καὶ ἑπτάκις τοῦ ἡμέρας μετανοοῦντας ἀφιέναι ὑμᾶς δεῖ· ἑπτάκις τοῦ ἡμέρας ἐπιστρέφοντας πρὸς ὑμᾶς

ὁ δὲ τοῦτο δυνάμενος ὁ τοῦ παντὸς δεσπότης καὶ μὴ τὰ ἐκείνων ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπιζητῶν, ὅτι οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν ἀλλὰ παρὰ τοῦ θεοῦ τὰ ἀγαθὰ ἔχουσιν, ἐπιτρέπει τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔχειν, ἵνα δι' ἀλλήλων ἐπιδεικνύωνται τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ. ὁ γὰρ δόμενος ὁ θεὸς τοῖς πολλοῖς τὰ μὲν μείζονα τοῖς δὲ ἐλάττονα, τὰ μὲν πλείονα τοῖς δὲ ἐλάττονα, οὐ φθονῶν τοῖς μὴ λαμβάνουσιν οὐδὲ ἐπαίρων τοὺς λαμβάνοντας, ἀλλὰ τὴν ἰσότητα τῆς ἀγάπης ἐν πᾶσιν ἐνδεικνύμενος, ἵνα μὴ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἐπαιρόμενοι ἐκπέσωμεν τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ

ξα Διὰ δὲ ὄγμη τοῖς αὐτοῖς διαφορὰν τῇ μὲν ὡς περὶ πλουσίων. ἡ δὲ κρίσις ὑμῖν λέγεται καὶ ὑμεῖς λέγει· ταύτῃ ὑμῖν ὑμεῖς διαφορὰν ὡς μὲν ὄγμη δόξης ὑμεῖς δόξης· ὅτι διὰ ὑμῖν δόξης ὑμεῖς δόξης ἀμφότερα τοῦ πρόσωπου ἐστὶν· ἡ γὰρ μονὴ ἀπὸ συλλογισμοῦ ὑπερχωνδύμου· καὶ ὁρᾶν ἀλλοδιαλειμμάτων αὐτὰ ἀφ' ἑαυτῶν· καὶ ὑμῖν ὑμεῖς δόξης ὑμεῖς δόξης ὑμεῖς δόξης

ριζ΄ Καὶ τί δ" ἀπὸ τῆς ΑΒ τῷ ΓΔ ὁμοίων τὸ ΕΖ μέσας καὶ τρίτον ἀνάλογον τὸ ΗΘ· ὅσων τὴν ΑΒ δ" ἐστὶ τὸ ΕΖ ὅσων ἐστὶ καὶ τὸ ΕΖ τὸ ΗΘ· ὅσων δὲ ἡ ΑΒ

ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ, ὃς ἐβασίλευσε τῆς Συρίας ἔτη ἑπτὰ καὶ δέκα. ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἐγένοντο ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων, οἳ ἔπεισαν πολλοὺς λέγοντες· ἴδωμεν διαθήκην μετὰ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν, ὅτι ἐξ οὗ ἐχωρίσθημεν ἀπ' αὐτῶν εὗρεν ἡμᾶς πολλὰ κακά. καὶ ἀρεστὸς ἐγένετο ὁ λόγος ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθόν τινες πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν ποιῆσαι τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν. καὶ ᾠκοδόμησαν γυμνάσιον ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸν νόμον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἀκροβυστίας καὶ ἀπέστησαν διαθήκης ἁγίας καὶ ἐκολλήθησαν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν.

Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ ἀνέβη Ἀντίοχος ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν ἅρμασι καὶ ἐλέφασι καὶ ἱππεῦσι καὶ ἐν στόλῳ μεγάλῳ καὶ ἐπολέμησε πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔφυγε καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοί. καὶ κατελάβοντο πόλεις ὀχυρὰς ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῆς. καὶ ἐπέστρεψεν Ἀντίοχος μετὰ τὸ πατάξαι τὴν Αἴγυπτον ἐν τῷ ἑκατοστῷ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει καὶ ἀνέβη ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει πολλῇ καὶ εἰσῆλθεν ὑπερηφάνως εἰς τὸ ἁγίασμα καὶ ἔλαβε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ τὴν λυχνίαν τῆς μαρτυρίας καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰς σπονδύλας καὶ τὰς φιάλας καὶ τοὺς θυϊσκάους τοὺς χρυσοῦς καὶ τὸ καταπέτασμα καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὸν κόσμον τὸν χρυσοῦν τὸν κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ καὶ συνέκοψε πάντα. καὶ ἔλαβε τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἀποκρυφέντας οὓς εὗρε καὶ λαβὼν πάντα ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ ἐποίησε φόνον καὶ ἐλάλησε μεγάλα ἐν ὑπερηφανίᾳ μεγάλῃ. καὶ ἐγένετο πένθος μέγα ἐν παντὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ αὐτοῦ. καὶ ἐστέναξαν ἄρχοντες καὶ πρεσβύτεροι, παρθένοι καὶ νεανίσκοι ἠσθένησαν καὶ ἐξέλιπεν κάλλος γυναικῶν. πᾶς νυμφίος ἀνέλαβε θρῆνον καὶ καθεζομένη ἐν νυμφῶνι ἐπένθησεν. καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ ἐπὶ τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν, καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰακὼβ ἐνεδύσατο αἰσχύνην.

Καὶ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄρχοντα φορολογιῶν εἰς τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει πολλῇ. καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς λόγους εἰρηνικοὺς ἐν δόλῳ, καὶ ἐπίστευσαν αὐτῷ· καὶ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπιπτώσει μεγάλῃ καὶ ἐπάταξε πληγὴν μεγάλην ἐν Ἰσραήλ. καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα τῆς πόλεως καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν πυρί, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῆς καὶ τὰ τείχη κύκλῳ αὐτῆς καθεῖλεν. καὶ ᾐχμαλώτευσαν γυναῖκας καὶ τέκνα καὶ τὰ κτήνη κατέσχον. καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν Δαυὶδ τείχει μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ καὶ πύργοις ὑψηλοῖς καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἀκρόπολιν. καὶ ἔθεντο ἐκεῖ ἔθνη ἁμαρτωλὰ καὶ ἐνεδυναμώθησαν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἔθεντο ὅπλα καὶ σιτία καὶ συνήγαγον ἐκεῖ τὰ σκῦλα Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπόθεμα πολὺ ἐγένετο. καὶ ἐγένετο εἰς ἐνέδραν τῷ ἁγιάσματι καὶ εἰς διάβολον πονηρὸν τῷ Ἰσραὴλ διὰ παντός. καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον κύκλῳ τοῦ ἁγιάσματος καὶ ἐμίαναν τὸ ἁγίασμα. καὶ ἔφυγον οἱ κάτοικοι Ἱερουσαλὴμ διὰ τὰ πονηρὰ ἃ ἐποίησαν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον ἀλλοτρίων καὶ ἐγένετο ἀλλοτριωθεῖσα τοῖς ἐγγενέσιν αὐτῆς καὶ τέκνα αὐτῆς ἐγκατέλιπεν ἔρημον. τὸ ἁγίασμα αὐτῆς ὡς ἔρημος ἐγένετο, αἱ ἑορταὶ αὐτῆς εἰς πένθος καὶ εἰς ἀφανισμὸν καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς εἰς ὀνειδισμόν. καὶ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτῆς οὕτως ἐγένετο καὶ ἡ ἀποστασία αὐτῆς εἰς ἀτιμίαν μεγάλην. καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτῆς εἰς πένθος.

Καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ εἶναι πάντας εἰς λαόν, καὶ ἀπέστη ἕκαστος ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτοῦ. καὶ ἐπέστησεν ὁ βασιλεὺς ἐπισκόπους ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐνετείλατο ταῖς πόλεσιν Ἰούδα θυσιάζειν κατὰ πόλιν καὶ πόλιν. καὶ συνήχθησαν πολλοὶ ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ λαοῦ, πᾶς ὁ ἐγκαταλιπὼν τὸν νόμον κυρίου, καὶ ἐποίησαν κακὰ ἐν τῇ γῇ καὶ ἐξέωσαν τὸν Ἰσραὴλ εἰς κρυπτὰ παντὸς φεύγοντος εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. καὶ ἐγένετο τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Χασελεὺ τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ τρίτου ἔτους καὶ ᾠκοδόμησαν βδέλυγμα ἐρημώσεως ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα κύκλῳ ᾠκοδόμησαν θυσιαστήρια. καὶ ἐπὶ τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἐθυμίων. καὶ τὰς βίβλους τοῦ νόμου ὃ ἐὰν εὕρωσιν ἐν πυρὶ κατέκαιον καὶ ἐξέκοπτον. καὶ παρ' ᾧ ἐὰν εὑρεθῇ παρὰ τινι βιβλίον διαθήκης καὶ ὅτι ἐν τῷ νόμῳ ἐπείθετο τῷ προστάγματι τοῦ βασιλέως, ἐθανάτουν αὐτὸν κατὰ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν. μηνὶ τῷ ἐπιφανεῖ ἐποίουν τοῖς ἐμβατεύουσιν κατὰ μῆνα ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει ἐξεκόπτοντο. καὶ ἐν ἡμέραις τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς ἔθυον ἐπὶ τὴν θυσιαστήριον ὃ ἦν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ γυναῖκας περιτετμημένας τέκνα αὐτῶν περιτετμημένα ἐκρέμασαν κατὰ τὸ πρόσταγμα αὐτῶν καὶ τοὺς περιοικοῦντας αὐτὰς καὶ τοὺς περιτεμόντας αὐτὰς ἀπέκτειναν. καὶ πολλοὶ ἐν Ἰσραὴλ ἐκραταιώθησαν καὶ ἐνισχύσαντο ἐν ἑαυτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν κοινὰ καὶ ἐμολύνθησαν τοῦ μὴ μιανθῆναι βρώμασιν καὶ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἁγίας. καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Καὶ ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς Χασελεὺ τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ τρίτου ἔτους ἔστησαν βδέλυγμα ἐρημώσεως ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα κύκλῳ ᾠκοδόμησαν θυσιαστήρια. καὶ ἐπὶ τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἐθυμίων. καὶ τὰς βίβλους τοῦ νόμου ὃ ἐὰν εὕρωσιν ἐν πυρὶ κατέκαιον καὶ ἐξέκοπτον. καὶ παρ' ᾧ ἐὰν εὑρεθῇ παρὰ τινι βιβλίον διαθήκης καὶ ὅτι ἐν τῷ νόμῳ ἐπείθετο τῷ προστάγματι τοῦ βασιλέως, ἐθανάτουν αὐτὸν κατὰ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν. μηνὶ τῷ ἐπιφανεῖ ἐποίουν τοῖς ἐμβατεύουσιν κατὰ μῆνα ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει ἐξεκόπτοντο. καὶ ἐν ἡμέραις τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς ἔθυον ἐπὶ τὴν θυσιαστήριον ὃ ἦν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ γυναῖκας περιτετμημένας τέκνα αὐτῶν περιτετμημένα ἐκρέμασαν κατὰ τὸ πρόσταγμα αὐτῶν καὶ τοὺς περιοικοῦντας αὐτὰς καὶ τοὺς περιτεμόντας αὐτὰς ἀπέκτειναν. καὶ πολλοὶ ἐν Ἰσραὴλ ἐκραταιώθησαν καὶ ἐνισχύσαντο ἐν ἑαυτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν κοινὰ καὶ ἐμολύνθησαν τοῦ μὴ μιανθῆναι βρώμασιν καὶ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἁγίας. καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

τὰ ὑμᾶς τι οὖν δὲ μᾶλλον ὅτι ὑμῖν χρὴ καθαρίζεσθαι καὶ αὐτοὺς ὄντας
ὁμοίως· τοῦ γὰρ ποιητὴς τοῦτο δηλοῦμεν· ὅτι ὑμῖν χρὴ καὶ διὰ τῆς
καθαρισθῆναι καὶ αὐτὸς εἶναι ὁμοίως ἁγνός· ἀφ' ὧν γὰρ ὅτι ἁμαρτωλὸς
ὑμῶν προφήτης· δηλονότι· αὐτοῦ αἰτιῶ σοβεῖται παρ' ὅτι οὐκ μόνον
τῆς καὶ ὑπερηφανίαν ἀφαιρεῖται ἀνόμου· εἰ χρὴ μόνον· αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ
τὰ σῶμα· ὅλον ὑπὲρ αὐτοῦ· καὶ ὅτε διὰ σε τὸ τῆν·

ὡς τὸ ἡκούσατε ὅτι
ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις
τὸ δὲ· ἀφοδεύειν· καὶ
καὶ τὸ μὴ ἀπομόσῃς
μνῶσι κ διὰ μέσου
μόνου καὶ ἄλλου πολλοῦ.
ἔστι δὲ ὅτι ὁ μὲν τῆς
νομοῦ αὐτοῖς ὁ θεὸς ὑμῖν δι'
μαθεῖν μόνῳ φυλάττειν
τοῦτο παρεκελεύσατο
τὸ θυσίαν· ἢ τὰ καὶ
ἐκ αὐτῶν· οὐκ ἄδηλον δὲ ὅτι
καθαρισθῆναι θυσίαν καὶ
τῶν ἔτι μᾶλλον ἱερουργίαν
ὡς; ὅτε καὶ αἰσχρὸν ἦν
ὑμῶν ὁμοίως ἑαυτοῦ
καθάρισιν περιφέρειν·

Μὴ ἀπὸ καθαρισμοῦ μόνου τοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ χρὴ καθαρίζεσθαι ὁμοίως·
κεφ. ιβ' ὁ γὰρ χριστὸς καθαρίζει τὸ ἁμάρτημα· αὐτὸς γὰρ ὁμοίως ἁγνίζεται·
ἀπὸ τῶν σκιῶν ἀφ' ὧν ἔστι δηλονότι τοῦ νόμου· οὗτος ὑμῶν ἁγνίζει
τὴν εἰρήνην ἡμῶν ἔφασκον τοῦ νόμου καὶ

ἕως ἂν ἁμαρτίας ὦσι μέρος τὸ
αὐτὸ καὶ ἁμαρτωλοὶ ὅτι τῆς ἐν
μαθεῖν ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ
ὅλου ἐκείνων μὲν γὰρ
ἐκείνων ἦν ἁμαρτωλοὶ
λεγόμενοι ὅτι τῶν καθ'
αὐτοῦ μίσους.

ρ̄ Διὰ τί τὸ ὅσα ἐξ ἀπαρτισμοῦ κληρώσατε. ἐξ ἀλλοτρίων λαμβάνει καὶ ὅσα ἐξ ἀπαρτισμοῦ λαμβάνει. πρῶτον ἐξ ἀπαρτισμοῦ κληρώσατε. ἔπειτα δὲ καὶ ἐξ ἀλλοτρίων δύναται τὸ δὲ κληρώσατε ἀλλ' οὐχὶ ἐξ ἀλλοτρίων λαμβάνει. ὅσα γὰρ τοσαῦτα λαμβάνει ἐξ ἀπαρτισμοῦ τὸ διάφορον.

πολλὴν παρρησίαν χρῶνται. καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν τὸν ἐλάττονα τοῦ μείζονος. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ θείου μᾶλλον αὐτὸν μιμούμενοι.

ρ̄α Ὅσα πρὸς ἀπαρτισμὸν λαμβάνει ἐξ ἀπαρτισμοῦ λαμβάνει καὶ ὅσα ἐξ ἀπαρτισμοῦ λαμβάνει πρὸς ἀπαρτισμὸν λαμβάνει. ὅσα γὰρ ἐξ ἀπαρτισμοῦ λαμβάνει τοσαῦτα καὶ πρὸς ἀπαρτισμὸν λαμβάνει. ὅσα δὲ πρὸς ἀπαρτισμὸν λαμβάνει τοσαῦτα καὶ ἐξ ἀπαρτισμοῦ λαμβάνει. ὅσα δὲ ἐξ ἀπαρτισμοῦ λαμβάνει οὐ πάντα καὶ πρὸς ἀπαρτισμὸν λαμβάνει. ὅσα δὲ πρὸς ἀπαρτισμὸν λαμβάνει οὐ πάντα καὶ ἐξ ἀπαρτισμοῦ λαμβάνει. ὅσα γὰρ ἐξ ἀπαρτισμοῦ λαμβάνει οὐ πάντα καὶ πρὸς ἀπαρτισμὸν λαμβάνει. ὅσα δὲ πρὸς ἀπαρτισμὸν λαμβάνει οὐ πάντα καὶ ἐξ ἀπαρτισμοῦ λαμβάνει. ὅσα γὰρ ἐξ ἀπαρτισμοῦ λαμβάνει τοσαῦτα καὶ πρὸς ἀπαρτισμὸν λαμβάνει. ὅσα δὲ πρὸς ἀπαρτισμὸν λαμβάνει τοσαῦτ

ε΄ ἐπιβεῖλε δόξης κἀκ τὸν ἀκολόυθον τὸν βίον ὁ τι τοῖς ἀξίοις γινώσκεται.

ι΄ Εἰ στιλπνότητι δὲ μαμπηδόνι μεταποιεῖσθαι ἀπὸ τῆς δόξης ἡμᾶς χρὴ μηδὲ ταύτης ἐπιτυχεῖν μορφῆς· ἰκανὴ γὰρ τοιαύτη δόξα μὲν φθαρτὸν ἐς ἀφθαρσίαν καταμαρτύρουσα· ἐς δὲ τὸ ἀμάραντον αὖ δόξης ἡμᾶς ἀναμιμνήσκουσα· τί ἂν ποιεῖν περὶ τῶν τοιγαροῦν ἀγωνισμάτων χρεών. θεοδωρήτου.

ια΄ Ἀπὸ δόξης μάλιστα φύσει δόξαν τὴν ἀληθεστέραν ἀμείβεσθαι εἰκὸς ἦν.

ιβ΄ Τὸ ὑπόρρητον διὰ τοῦτο κεκαλυμμένως. ἵνα διὰ τούτου ποιῶν. ὅτι τοιαύτης μὲν ἡμᾶς ἀξιοῦσθαι.

ιβ΄ Ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων λέγει τὸν ἀπὸ τῆς δόξης ἀμείβεσθαι μορφῆς. ἀφ' ἧς ὁμοιοῦσθαι ἡμᾶς τῇ δόξῃ τοῦ ἀναστάντος. ὡς ἐκ τοῦ ἀφθάρτου τὸ ἄφθαρτον. ἐκ τοῦ ἀθανάτου τὸ ἀθάνατον. ἐκ τοῦ ἀμαράντου τὸ ἀμάραντον. ἐκ τοῦ ἀτιμίας τὸ ἄτιμον. ἐκ τοῦ ἀσθενείας τὸ ἰσχυρόν. ἐκ τοῦ ἀσώματος τὸ σῶμα. ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου τὸ θεῖον. ἐκ τοῦ ἐπιγείου τὸ οὐράνιον. ἐκ τοῦ θνητοῦ τὸ ἀθάνατον. ἐκ τοῦ πρόσκαιρου τὸ αἰώνιον. ἐκ τοῦ ἐπιπλάστου τὸ ἀληθινόν. ἐκ τοῦ ἐπιπλέονος τὸ ἀπλοῦν. ἐκ τοῦ ἀλλοιουμένου τὸ ἀναλλοίωτον. ἐκ τοῦ ἀλλοιουμένου τὸ ἀναλλοίωτον. ἐκ τοῦ ἀλλοιουμένου τὸ ἀναλλοίωτον. ἐκ τοῦ ἀλλοιουμένου τὸ ἀναλλοίωτον.

ιγ΄ Ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων λέγει τὸν ἀπὸ τῆς δόξης ἀμείβεσθαι μορφῆς. ἀφ' ἧς ὁμοιοῦσθαι ἡμᾶς τῇ δόξῃ τοῦ ἀναστάντος. ὡς ἐκ τοῦ ἀφθάρτου τὸ ἄφθαρτον. ἐκ τοῦ ἀθανάτου τὸ ἀθάνατον. ἐκ τοῦ ἀμαράντου τὸ ἀμάραντον. ἐκ τοῦ ἀτιμίας τὸ ἄτιμον. ἐκ τοῦ ἀσθενείας τὸ ἰσχυρόν. ἐκ τοῦ ἀσώματος τὸ σῶμα. ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου τὸ θεῖον. ἐκ τοῦ ἐπιγείου τὸ οὐράνιον. ἐκ τοῦ θνητοῦ τὸ ἀθάνατον. ἐκ τοῦ πρόσκαιρου τὸ αἰώνιον. ἐκ τοῦ ἐπιπλάστου τὸ ἀληθινόν. ἐκ τοῦ ἐπιπλέονος τὸ ἀπλοῦν. ἐκ τοῦ ἀλλοιουμένου τὸ ἀναλλοίωτον. ἐκ τοῦ ἀλλοιουμένου τὸ ἀναλλοίωτον. ἐκ τοῦ ἀλλοιουμένου τὸ ἀναλλοίωτον. ἐκ τοῦ ἀλλοιουμένου τὸ ἀναλλοίωτον.

ιδ΄ Πρὸς ταῖς θλίψεσιν οὐκ ἀποκάμωμεν. ἀποκάμωμεν δὲ καὶ ἀποτειρούμεθα πρὸς τὰ ἱερὰ ταῦτα αἰχμήματα. τουτέστι τοῖς αὐτοῖς ποιήμασι μὴ ἐμφερόμενοι. ἀμείνονα τὰ τοιαῦτα ποιήματα ἐπιδεικνύμενοι. ἀποκάμωμεν δὲ καὶ ἀποτειρούμεθα πρὸς τὰ ἱερὰ ταῦτα αἰχμήματα. τουτέστι τοῖς αὐτοῖς ποιήμασι μὴ ἐμφερόμενοι. ἀμείνονα τὰ τοιαῦτα ποιήματα ἐπιδεικνύμενοι. ἀποκάμωμεν δὲ καὶ ἀποτειρούμεθα πρὸς τὰ ἱερὰ ταῦτα αἰχμήματα. τουτέστι τοῖς αὐτοῖς ποιήμασι μὴ ἐμφερόμενοι. ἀμείνονα τὰ τοιαῦτα ποιήματα ἐπιδεικνύμενοι.

ε Καὶ γὰρ καὶ ὁ υἱὸς προῆλθεν οὐδαμοῦ ἀλλ᾽ εἰ μὴ τοῦ ἁμαρτεῖν πρὸ τῶν ἄλλων τὴν ἀρχὴν ποιησάμενος τοῦ θανάτου τοῦ ἁμαρτεῖν. τύπος οὖν ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ μέλλοντος. οὕτω καὶ οἱ ἐν Χριστῷ πρῶτοι ἀπέθανον τῆς ἁμαρτίας. ὅπερ αὐτὸ σημαίνει τὸ μὴ εἰδέναι γυναῖκα. ὅταν δὲ ἀποθάνωσιν οἱ λοιποὶ περιαιρεῖται αὐτῶν τὸ ἁμάρτειν. τότε δὲ ἀποθάνουσιν. ἀφ᾽ ὅτου τὸ μὴ ἁμαρτάνειν οἱ χριστιανοὶ ἀπὸ τῆς πίστεως ἔχουσιν τὸ σημεῖον τοῦ θ̄ῡ τοῦ σταυροῦ ἐν τῷ μετώπῳ.

ϛ Εἰ δὲ ἀμφιβάλλετε ἀκούσατε περὶ αὐτοῦ ὅτι υἱὸς ἦν πρωτότοκος ἀποθανὼν ἁμαρτίαις. ὁ δὲ λεπρὸς τὸ σταυροειδὲς ἐν τῷ μετώπῳ. ἀπέθανεν. ὁ δὲ λεπρὸς τὸ σταυροειδὲς ἐν τῷ μετώπῳ ἀπέθανεν τῆς ἁμαρτίας. καὶ ἰδοὺ ὁ λεπρὸς καὶ ὁ υἱὸς ἀπέθανον τῆς ἁμαρτίας. καὶ ἰδοὺ ὁ λεπρὸς καὶ ὁ υἱὸς ἀπέθανον τῆς ἁμαρτίας. καὶ ἰδοὺ ὁ λεπρὸς καὶ ὁ υἱὸς ἀπέθανον τῆς ἁμαρτίας.

ζ Ὅσοι δὲ τοῦ σταυροῦ τοῦ θ̄ῡ ἐχόμενοι ἐσμὲν καὶ ἐλπίδα ἔχομεν ἐν τῷ σταυρῷ.

η Τοσοῦτον ἀπέχομεν ἐμαυτοὺς κελεύσαντες προσάπτειν. οὐδὲ ἐχόμεθα παρὰ τοῖς τοῦ σταυροῦ ἐχθροῖς ἀλλὰ μᾶλλον ἐλεγχόμεθα ὑπ᾽ αὐτῶν. ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ σταυρῷ ἐσμεν ἐλεγχόμεθα ὑπ᾽ αὐτῶν. ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ σταυρῷ ἐσμεν ἐλεγχόμεθα ὑπ᾽ αὐτῶν. ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ σταυρῷ ἐσμεν ἐλεγχόμεθα ὑπ᾽ αὐτῶν.

θ Ὅσοι δὲ τοῦ σταυροῦ τοῦ θ̄ῡ ἐχόμενοι ἐσμὲν καὶ ἐλπίδα ἔχομεν ἐν τῷ σταυρῷ.

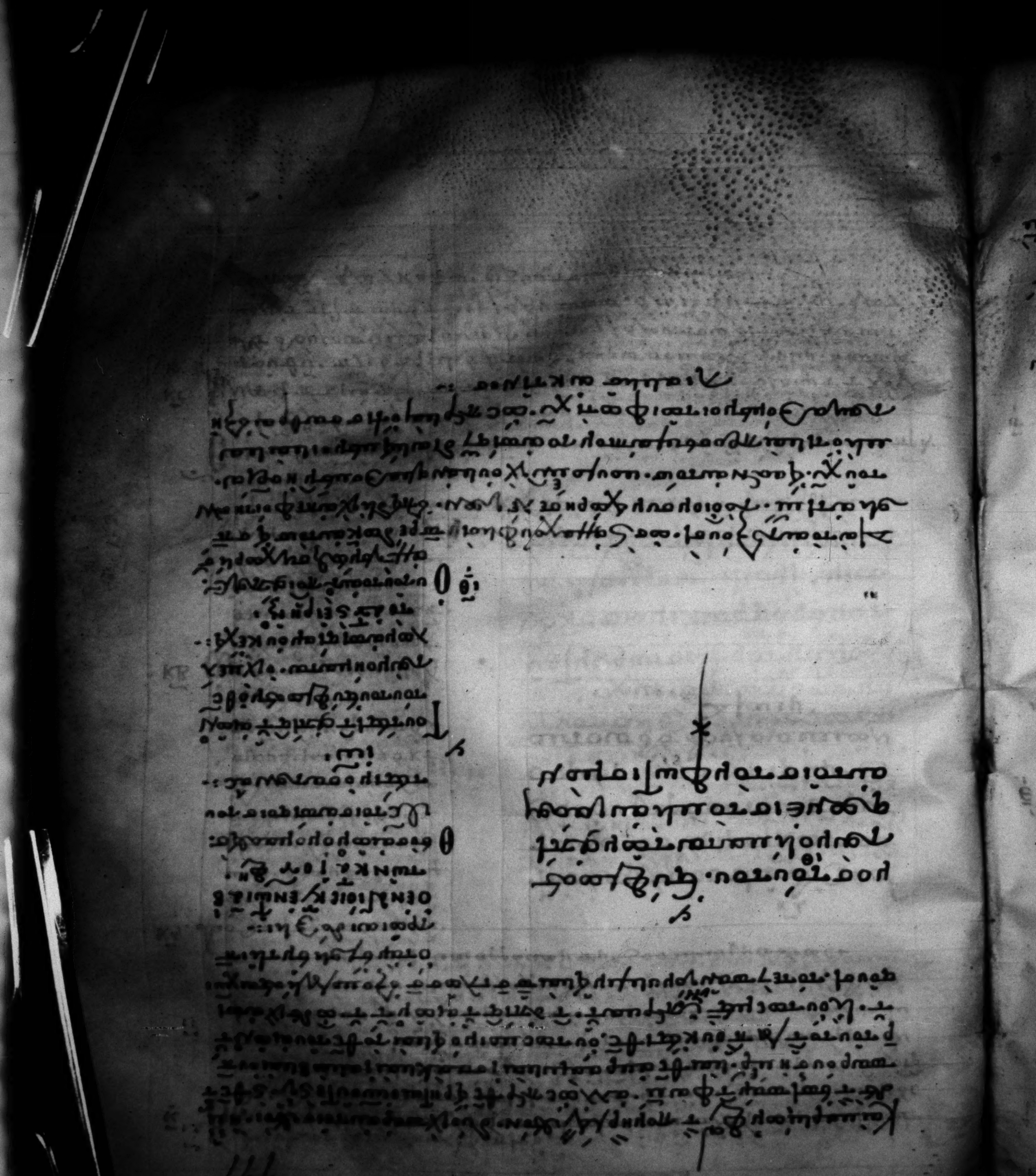

ιδ. Καὶ οὐ μόνον δὲ ἡ βίωσις πρὸς τὴν φιλοσοφίαν ἐστὶν ἀλλήλοις ἀντίθετος, ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος τῆς τοῦ κηρύγματος ἐκφορᾶς· ὁ μὲν γὰρ τοῦ θεοῦ λόγος τοῖς προφήταις συμφώνως ἐμαρτύρει τοῦ κηρύγματος· ὁ δὲ τῶν σοφῶν τοῖς ἰδίοις ἐναντίος ἑαυτῷ ἐφαίνετο.

ιε. Οὐδὲ μὴν ἡ λέξις ὁμοία παρ' ἡμῖν· οὐδὲ ἄμφω ἐν λέξεσι· ἀλλ' ἑκάτερος τῇ ἰδίᾳ φωνῇ τὰ ἴδια ἐκφέρει, ὡς ἂν ἕκαστος ἐκ παιδὸς ἐτεθράφθαι τύχοι.

ιϛ. Πανταχοῦ συμφώνως ἀναστρεφόμεθα· ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· ἐν πᾶσι τοῖς τόποις· ἐν πᾶσι τοῖς χρόνοις· ἐν πᾶσι τοῖς ἔθεσι τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιδεικνύμενοι.

ιζ. Ἐκεῖνοι δὲ εἰς πᾶν ἔθνος συμφώνως ἑαυτοῖς τὸ μὲν αὐτὸ φρονοῦσι περὶ τοῦ κηρύγματος· οὐχ ἑκάτεροι δὲ τὰ αὐτὰ τοῖς ἑτέροις· ἀλλὰ τὸ μὲν αὐτὸν ἐμφανίζει φρονοῦντες περὶ τοῦ κηρύγματος· ἑκάτεροι δὲ αὐτῶν τὸ μὲν αὐτὸν

ς ἐπὶ τῆς κατὰ σῶμα ἀσθενείας καὶ τῆς τοῦ τιμίου σώματος ἀποθέσεως καὶ ἐπὶ παντὸς ἀλλήλως :-

192

κα Διατί λέγουσιν δοῦλοι θυ διατί, ὅτι ἡμεῖς ἐσμὲν παρὰ τοῦ θυ καὶ αὐτὸ τὸ ἁμαρτάνειν κτίσμασί ἐσμεν ἀπὸ σκότους ἐλθόντες πλάνης. τοῦτ' ἔστιν ἁμαρτάνομεν ἁμαρτίαις καὶ διαιρέσεσιν. ἐσμὲν δὲ θυ. φασὶ δὲ ἡμᾶς εἶναι ἀπολελυμένους τῆς ἐξ ἀρχῆς ἁμαρτίας διὰ τοῦ προσώπου τοῦ χυ. τοῦτ' ἔστι διὰ τοῦ προσώπου τοῦ χυ. διὰ τοῦτο οὐκ εἰμὶν ἀμέτοχοι τῆς πίστεως τοῦ πρς. καὶ ἕνεκεν αὐτοῦ ὅτι ἔλαβεν. καὶ ὅτι οὐδὲ διαιρεῖ σὲ καὶ αἱ πάντα προσκυνήσωσιν αὐτὸν καὶ ὅτι ἐμὲ ἀδικοῦσιν καὶ σοδομάμοι θρησκεύεται αὐτῷ. ὅθεν καὶ μεγάλης ἔρχεται βουλῆς ἄγγελος :-

κα ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θυ ἐκ σκότους θῦ ἁμαρτάνομεν ἐν ταῖς διαιρέσεσιν πρὸς φωτισμὸν μετὰ τοῦ θυ ἐσμὲν διὰ τοῦ χυ.

ς ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν. ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ θυ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν σαμτος ἐστὶν ὁ ἄρτος καὶ οὐκ ἐσμὲν θοὶ ἀλλὰ ἄνθρωποι :-

κε Ὁρᾶτε δὲ ἵνα τελέσῃ τὸ μὲν παρ' ἄλλα κτίσματα ὁμοίως τῷ πάντων δεσπότῃ. θῦ ἐσμὲν θῦ ἐσμὲν θῦ καλοῦσιν φίλους εἶναι θῦ. οἱ ὁμοίως θῦ ὄντες καὶ ἐκ τοῦ θῦ ἐσμὲν καὶ ἐκ τοῦ θῦ ἐσμὲν καὶ ἐκ τοῦ θῦ ἐσμὲν

κ̄ Ὁρᾶτε οὖν κἂν πάνυ ζητῶμεν φυλάσσειν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα· ἀλλ' οὐδὲν τοσοῦτον ἐργαζόμεθα· ὅσον ἐκεῖνος ἐκείνου φροντίζων· ὃς καὶ ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου ἐκινδύνευσε· καὶ τοῦτο ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς ἔλεγε· καὶ ἐν τῷ τέλει πάλιν· καὶ ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἐπιμελῶς τοῦτο διεσκέψατο

λε΄ Πάμμεγα περὶ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου. Διὰ τοῦτο μόνος συγγράμματι τῷ τῆς θεολογίας ἐπέθηκε τὸν τίτλον· ἵνα δι' αὐτοῦ τοῦ τίτλου μάθωμεν ὅτι οὐχὶ τῆς ἁγίας Τριάδος μόνον ἐστὶν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου. Διὰ τοῦτο τοίνυν καὶ τὸν τίτλον τοῦτον ἐπέθηκεν,

κη Καὶ τοσοῦτ(ον) ἢ τὸ τοιαῦτ(α) δυνάμενον ἀεὶ θῦ· ὅτι δ(ὲ) οἱ ἔμπροσθεν
τούτοις τοσοῦτοι ἐφάνησαν πλάσασθαι. οὐθὲν θαυμαστὸν ἀπὸ λύ-
ρας δ(ὲ) ἡμῖν μυθησαμένοις· ὅμοιον γὰρ τί ἢ καὶ τὸ ποιεῖν πρόσεστι
τοῖς ἐμπείρως χορδῆς θλιβομένοις. θῦ χάριτος ::

κθ Ἀπορούμενοι φήσει τί χρὴ ποιοῦντας ἡμᾶς ἐκπλῶσι πόρους διε-
λθεῖν· ἀλλ' οὐκ ἐστὶ τοῦτο σοὶ τοιαῦτα ἐπιτάττειν ἃ ἀπορηθῆναι. τοῦ-
τ' ἔστι ποιοῦντας ἐμπείρως ἐπιτηδεῖον ἀπορηθῆναι ::-

λ Διὸ λοιπὸν εἰσὶν οἱ ἄμοι-
ροι οὐκ ἐμπεφυκότες
δὲ ὁ θ(εὸ)ς· οὐκ ἐπὶ πρὸς
ἢ τὴν πρᾶξιν. ἀλλ' οὐ πρὸ
πολλῶν ἡ συμφορησις·-

λα Καὶ ὁ σοφὸς μέντοι ἢ πρὸ
τοῦ μεθεῖναι πράσσει
εἰ δικαίως ἐμπεφόρτ(αι).
ἀλλ' οὐ τοῦτον ὁ θῦς ἐπ-
ρίτο οὐκ ἀπορούμενος ::

λβ Τὴν μὲν θέρμοσιν ἢ τῶν
κύλικα ἢ μᾶζαν πολ-
ταχοῦ μὲν περιφέρουσι.
τὴν δὲ ἀπορίαν οὐ πολ-
λαχοῦ μὲν ἐν δὲ ἀπορη-
τὴν ἐμφέρουσι πολλοῖς
χοῖσιν· ἐπεὶ δὲ ἢ ἀμάθειαι τοῦ ὑλικοῦ δι' ὑλικὴν γέγονεν διὰ τοῦ
σώματος ἡ ἁμαρτία· ἐν μὲν τοῖς ἀμαθέσι τοῦ ὑλικοῦ ἀπλῶς· ἡ μὲν ὁ
δὲ καθ' ὑλικὴν ἀπορίαν ἐκ τοῦ· καθ' ὑλικὴν δὲ ἔχοντας·
οὐκ ἄν τις ἀμάρτοι ἀπορηθείς ::-

κη ὁμοίως τὶ θαυμάζομεν ::
μοῦσα χορεύομεν οἱ·
πορούμενοι· ἀλλ' οὐ
πορούμενοι· διὸ κόμενοι·
ὀμμοῦμεν ἁλιαστα μὴ πόμενοι·
λεαῖνα μαμόμενοι· ἀλλοῦ
λ Κάπρομμένοι· πάντος
τὴν μὲν θέρμοσιν τοῦ ὑλικοῦ·
ὁμοῖος δὲ μᾶζαν περιφέρο-
τος· ἡμαλεὰ δὲ ἡ τοῦ ὑλικοῦ
ὁμοῖος δὲ ἀπορημένοις φέρ
νοντος·

ہے۔ اس کے بعد ہم اس کی تفصیل بیان کریں گے۔ اس کی تفصیل یہ ہے کہ
جب کوئی شخص کسی کو قتل کرے تو مقتول کے ولی کو اختیار ہے کہ
قاتل سے قصاص لے یا دیت لے یا معاف کر دے۔ اگر ولی قصاص
لینا چاہے تو قاتل کو اس کے حوالے کر دیا جائے گا۔ اگر ولی دیت
لینا چاہے تو قاتل کو دیت ادا کرنی ہوگی۔ اگر ولی معاف کر دے
تو قاتل پر کچھ لازم نہیں ہوگا۔ یہ سب اس صورت میں ہے جب
قتل عمد ہو۔ اگر قتل خطا ہو تو دیت لازم ہوگی۔ اگر قتل شبہ
عمد ہو تو بھی دیت لازم ہوگی۔ اگر قتل بالسبب ہو تو بھی
دیت لازم ہوگی۔ اگر قتل عمد ہو تو قاتل پر کفارہ بھی لازم ہے۔
اگر قتل خطا ہو تو کفارہ بھی لازم ہے۔ اگر قتل شبہ عمد ہو تو
کفارہ بھی لازم ہے۔ اگر قتل بالسبب ہو تو کفارہ بھی لازم ہے۔

λζ Ἀ ὑπὲρ ἐκείνης δέομαι τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν ὑμᾶς ἀρχὴν γενέσθαι σκάμματος καὶ ἀφορμῆς
τοῦ μεῖζον αὐτὸ γενέσθαι παρασκευῆς τοῖς ἐπιθυμοῦσι κακίας:-
λη Β ὑπὲρ τούτου καὶ δεύτερον ὑμᾶς παρακαλῶ καὶ τρίτον καὶ πολλάκις ἕως ἂν τοῦτο
κατορθωθῇ. οὐ γὰρ ἐμαυτοῦ μόνον ἀλλὰ καὶ ὑμῶν ἕνεκα ταῦτα λέγω. ἐμοὶ μὲν γὰρ
οὐδὲν ἔσται μέγα τὸ μὴ λυπῆσαι τὸν θεόν. ὑμῖν δὲ πολλὰ τὰ ἐκ τούτου κερδαινόμενα.
ἐμοὶ μὲν γὰρ ἡ παῤῥησία πρὸς αὐτὸν ἐκ τούτου μείζων ἔσται. ὑμῖν δὲ ἡ ἐκείνου
εὐμένεια. ἐμοὶ μὲν ἡ παῤῥησία ἐκ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν ὑμᾶς. ὑμῖν δὲ ἡ χάρις ἐκ τοῦ
πολλὰ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτὸν ἱκετεύειν. ἐμοὶ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ λυπῆσαι τὸν θεὸν
ἔσται τὸ μέγα κέρδος. ὑμῖν δὲ ἐκ τοῦ μὴ κολασθῆναι. ἐμοὶ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ
λυπῆσαι τὸν θεὸν ἔσται τὸ μέγα κέρδος. ὑμῖν δὲ ἐκ τοῦ μὴ κολασθῆναι. ἐμοὶ μὲν
οὖν ἐκ τοῦ μὴ λυπῆσαι τὸν θεὸν ἔσται τὸ μέγα κέρδος. ὑμῖν δὲ ἐκ τοῦ μὴ κολασθῆναι.
ἐμοὶ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ λυπῆσαι τὸν θεὸν ἔσται τὸ μέγα κέρδος. ὑμῖν δὲ ἐκ τοῦ μὴ
κολασθῆναι. ἐμοὶ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ λυπῆσαι τὸν θεὸν ἔσται τὸ μέγα κέρδος. ὑμῖν δὲ
ἐκ τοῦ μὴ κολασθῆναι. ἐμοὶ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ λυπῆσαι τὸν θεὸν ἔσται τὸ μέγα
κέρδος. ὑμῖν δὲ ἐκ τοῦ μὴ κολασθῆναι

ἐκ τοῦ θ κατὰ τοὺς ρ΄.

Ἀπὸ τοῦ θ κατὰ τοὺς ρ΄.

Ἐὰν ἀπὸ ἀριθμοῦ μέρος μέρους ἀφαιρεθῇ, καὶ τὸ λοιπὸν μέρος μέρους ἔσται ὁ ὅλος τοῦ ὅλου, ὃ καὶ ἀφαιρεθέν. ἐὰν δὲ ἀπὸ ἀριθμοῦ μέρη μερῶν ἀφαιρεθῇ, καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῶν αὐτῶν μερῶν ἔσται ὁ ὅλος τοῦ ὅλου, ἃ καὶ ἀφαιρεθέντα. ἐὰν δὲ ἀπὸ ἀριθμοῦ μέρος μέρους ἀφαιρεθῇ, καὶ τὸ λοιπὸν μέρος μέρους ἔσται ὁ ὅλος τοῦ ὅλου, ὃ καὶ ἀφαιρεθέν. ἐὰν δὲ ἀπὸ ἀριθμοῦ μέρη μερῶν ἀφαιρεθῇ, καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῶν αὐτῶν μερῶν ἔσται ὁ ὅλος τοῦ ὅλου, ἃ καὶ ἀφαιρεθέντα.

Καὶ γὰρ ὁμοίως τοῦ ἀφαιρεθέντος μέρους ἢ μερῶν τὸ λοιπὸν μέρος ἢ μέρη τοῦ λοιποῦ ἔσται ὁ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ, ὁποσαπλάσιον ἐστὶ τὸ ὅλον τοῦ ἀφαιρεθέντος.

α Ὁ ὑκ εἰπὲ σκήμ. ἀλλ' οἰκητήρι. ἐ ἀφ' οὗ αὐτὸ ἀφῃρέθη μὴ μαρμὴν καὶ ὁ ἑλκυστὴρ δηλαδή. θεοδωρί.

β Ὁ οἰκητήρι ὁμοταὶθ, τὴν ἀφθαρσίαν ὁ ἐλέγχ. οὐ κ̄ ἐ ὁμ δύσασθ. ὅτι διὰ οὐχ ἁπλῶς ὁμ δύσασθ ὃ ἐστι. ἀλλὰ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι τὴν ἀφθαρσίαν ἐ ὁμ δύσασθ.

γ Ὁ ὑκ ἐκ δι' ὃ ἐστιν οὐ κ̄ ἀφθαρσίαν μεταποιεῖ.

δ Ἐ ὁμολογοῦσι θάνατον ὁμ δυσάμενοι. οὐ γυμνοὶ εὑρεθήσόμεθ. τουτέστιν ἀφῃρεθόμεθ τὸ σῶμ. ἀχωρίστως τοῦ ὑκ ἐκδυσάμενοι δηλαδή. ἀλλὰ καὶ ἐπενδύσασθαι τὸ αὐτὸ ἀφθάρτου γάμου μέλλ. τὴν δὲ ἐπ' ἐκείνοις ὁμολογοῦσι θάνατον ὁμ δυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθήσόμεθα. ἤγουν ἐκ τοῦ σώματος ἀπελθόντες ἀφθαρσίαν ἐνδ. ὅμ. ἐπ' ἐκείνοις δὲ θάνατον ὁμ δυσάμενοι. τουτέστιν ἀφθαρσίαν ἐνδ. ὅμ. οὐ γυμνοὶ εὑρεθήσόμεθα δηλ. ὅταν ἐκ τοῦ σώματος ἐκβαίνωμεν. ἢ δὲ δ΄. τὸ κἂν εἰ ὅτι. ἀλλὰ καὶ εἰ τελευτήσομεν. οὐ δὲ ὁμ δύσασθαι ἐσόμεθα.

ιβ ὁ ιδ ἀμνὸς γὰρ ὁ τοῦ θεοῦ ἀμνὸς ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου
ιγ ὁ οἰκοδομήσας τὸν οἶκον τοῦτον ὁ ἀρχιτέκτων ὁ σοφὸς ὁ ἐκ θεοῦ
ὁ ἐμπειρότατος ὁ ἐκ τῆς ἀληθείας ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω σοφίας
ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἐμπειρίας ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀληθείας
ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀρετῆς ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγάπης
ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγαθότητος ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγαθοσύνης
ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγαθοποιΐας ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγαθοεργίας
ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγαθοδοσίας ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγαθοδωρίας
ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγαθοδοτικότητος ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγαθοδοτικῆς
ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγαθοδοτικῆς ἐνεργείας ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγαθοδοτικῆς
ἐνεργείας ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγαθοδοτικῆς ἐνεργείας ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω
ἀγαθοδοτικῆς ἐνεργείας ὁ ἐκ τῆς ἀνωτάτω ἀγαθοδοτικῆς ἐνεργείας

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ :-

ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਤਨਖ਼ਾਹ ਦੀ ਦਰ

ξ : ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΚΑΙ ΕΥΧΗΣ.

ξα ΠΑΘΟΣ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΜΗΤΕ ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΝ ΟΝ ΜΗΤΕ ΠΑΡΑ ΦΥΣΙΝ ΕΝ ΕΑΥΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗΝ ΠΟΙΟΥΣΑ ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΟΙΟΝ ΕΣΤΙ ΤΟ ΜΗ ΕΙΝΑΙ ΜΗΔΕ ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΙΝ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΗΔΕ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΗΔΕ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΙΑΝ ΜΗΔΕ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΤΙΝΑ ΜΗΔΕΝΟΣ ΤΩΝ ΟΝΤΩΝ ΜΗΔΕΝΟΣ ΤΩΝ ΜΗ ΟΝΤΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΩΝ ΟΝΤΩΝ ΟΥ

ξθ τὸ φιλοτιμεῖσθαι· ἢ τοῦ δεῖν λέγειν μάχεσθαι μόνον· εἰ στὸ ἢ μὴ
αὐτοῖς ὡς ἄρα τοῖς ἢ· ἢ μὴ ἐκ μὲν μιμεῖσθαι σὺ μᾶλλον χρὴ ὧν αὐτὸν λέγειν
πρὸς ἐκεῖνον δημιουργόν· τὸ δὲ ὡς ἄρα τοῖς αὐτοῖς ἢ μᾶλλον ἐκεῖνον τοῦτον ἐκ λέγειν
ἁμαρτίαν τὴν πρὸς αὐτὸν δημιουργόν· λέγειν δὲ τὴν ἁμαρτίαν ἐκείνου τὸ
ξ ὡς ἄρα τοῖς· ξ Λοιπὸν λέγει ἀπὸ τοῦ σκυθρωποτέρου
πρὸς τὸ· πῶς λέγει ὅτι ἁμαρτάνει τοῦ φοβερωτέρου μὲν ὄντος τοῦ
θρασέος δὲ· ἀλλὰ λέγει
τὴν χρείαν περὶ τὴν δικαιοσύνην·

ξα τὰ αὐτὰ τοῦ θεοῦ
αὐτοῖς πολιτεύεσθαι
μᾶλλον ἢ ὅσα τοῖς ἡμῖν·
λέγει δὲ ὅσα μὲν πρὸς
ἄνθρωπον ἡμέρα·
ἡμέρα γὰρ πρόσεστι τοῖς ἀνθρώποις
ἐκ τοῦ ἡμερεύειν· ὅσα δὲ πρὸς
ἄνθρωπον ἄγριον ἄγρια·
ἄγρια γὰρ πρόσεστι τοῖς ἀνθρώποις
ἐκ τοῦ ἀγριεύεσθαι· ὅτι δὲ
γὰρ πρόσεστι τοῖς ἀνθρώποις
ἐκ τοῦ ἀγριεύεσθαι ἐκ τοῦ
ἀγριεύεσθαι ἐκ τοῦ ἀγριεύεσθαι
ἐκ τοῦ ἀγριεύεσθαι· τοῦτο
δὲ ποιεῖ ἁμαρτάνειν· τοῦτο
δὲ μόνον ἀλλοῖόν τι τὸ
πεφυκέναι ἐκ τοῦ ἀγριεύεσθαι
τοῦτο ποιεῖν· οὐχὶ καὶ
ἄμουσόν τι καὶ ἀμαρ
τάνον τὸ· ἄλλο δ'
τι μορίου· οὐδὲ ἄλ
λου τινὸς τοιούτου τὸ·

ξβ ὃ οὐδὲ γὰρ ἡμῖν ἐτύχη· ἀλλὰ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἐκ τοῦ
τοῦτο ἐστὶ πρὸς αὐτὸν ἁμαρτάνειν καὶ σωφρονεῖν
καὶ μὴ τοῖς συνήθεσι τοῖς ἡμετέροις· οὗτος ὁ δημιουργὸς
ὁ τοῦ πονηρίαν ἀπεργάσασθαι μόνον·

ξγ τὸ δὲ καὶ ἐλομένῳ· ὁ κἂν ὁμοίως τὴν κακίαν ἀπὸ δόσεως·

ξ Π

ξε Π

ξη

ξθ

ξ : ἐπὶ τῆς πρὸς τοὺς φιλοθεότητος καὶ φιλαδελφίας καὶ ἀγάπης :

ξα Πρὸς δὲ ἑαυτοὺς τὸ μὴ μεμψιμοιρεῖν ἐπὶ τοῖς παρ' ἑαυτῶν ἁμαρτήμασιν, οὐχ ἁπλῶς ἁμαρτήμασι λέγω, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν :

ξβ Τὸ μὴ ἐρίζειν. πρὸς ἅπαντας.

ξγ Τὸ μὴ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους.

ξδ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους.

ξε Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Θεῶν δὲ πρὸς ἀνθρώπους ἐρίζομεν. ὀλίγη γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη ἀρετὴ πρὸς τὴν θείαν. ὅταν δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

ξς Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

ξζ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

ξη Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

ξθ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

ο Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

οα Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

οβ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

ογ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

οδ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

οε Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

οϛ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

οζ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

οη Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

οθ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

π Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

πα Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

πβ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

πγ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

πδ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

πε Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

πϛ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

πζ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

πη Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

πθ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

ρ Ὅτι οὐ δεῖ ἐρίζειν μετὰ ὀργῆς, ἢ μετὰ θυμοῦ, ἢ μετὰ ἐπιθυμίας, ἢ μετὰ φιλονεικίας, ἢ μετὰ ἀπάτης, ἢ μετὰ ὑποκρίσεως, ἢ μετὰ ἄλλου τινὸς τοιούτου πάθους. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις καὶ ἀγνοουμένοις καὶ ὅσα ἄκοντες ἁμαρτάνομεν ἐρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ γνωρίμοις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν θεόν.

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على صفتين متضادتين ولا على
صفتين مختلفتين ولا على صفتين متماثلتين
ولا على صفتين متشابهتين ولا على صفتين
متقابلتين ولا على صفتين متناقضتين ولا على
صفتين متباينتين ولا على صفتين متغايرتين
ولا على صفتين متخالفتين ولا على صفتين
متباعدتين ولا على صفتين متنافرتين ولا على
صفتين متضاد

ὁ Ἄνθρ(ωπ)οι μέν φθονοῦμεθ· τοῦτο γὰρ τὸ ἀληθὲς μιμούμενοι τὸ
μὴ φθονεῖν καὶ ὑπερορᾶν, διὰ τὸν κ(ύριο)ν τοῦτο ποιοῦμεν·
τὸ γὰρ μὴ μιμήσασθαι τὴν ἀπέλειαν τ(οῦ) φρονήματος τοῦ
ὑφ' ἡμῶν κηρύγματος· ἀμφιβολόμητί φημι. διὰ τοῦτο ποι
οῦμεν· ἵν' τὸ πλεονεκτεῖν μὴ δοκῶμεν διδάσκειν· ἢ οὐχὶ τὸ
ἡμᾶς μεμφομένους διδάσκει· ὅτι οὐ δεῖ τοιοῦ
τοις ὁμιλεῖν· ἢ
δὲ μὴ φθονεῖν αὐτὸ τοῦτ
ἔστι μὴ φθονεῖν ἀπο
μανθάνω· οὐ τοίνυν
μόνον διὰ τ(ὸν) κ(ύριο)ν· διὰ τοῦτο
καὶ ἐπιεικεῖς ἐσμεν·
τοιαῦτ' ἐθέλομεν· ἵ
νʼ μὴ μόνον τὴν τιμὴν
σῶμεν· ἀλλὰ καὶ τοῖς
πλησίον κηρύσσομένοις·
ἀλλ' ὑπερφρονοῦμεν·

ὁμωροσόφοις ἐσμὲν καὶ
μουσικοῖς καὶ ὀνειροπόλοις· καὶ
γὰρ ὁ ἄλλημων θεοὶ εἰσὶν
σοφρονοῦμεν· ἀμήν· λέγει
ἀπόστολος τοῦ χ(ριστο)ῦ συμφέρῃ ἡμᾶς·
ἱερίμαστος τοῦτο· ὅτι ἀφ' ὑπερφαίνομεν αἰσθάνομ.
ἄρα οἱ ἀφαίνεσθαι αἰσθάνομ.
καὶ ὑπερ

οα. Ἡ ἀπόστολος τ(οῦ) χ(ριστο)ῦ συμφέρῃ
σουμοθήκη· καὶ ἱερὰ ἀν
θυμέμου κέαι πρόσωπον
ὑπερφύλλου μοι· ἀλλ' οὐ στοιαῦτ φθονοῦμεθ· ἵνα ὑμᾶς σωθῆτ
φιλοσοφίας οἰκείωσιν μιμήσασθαι· πάθημα γὰρ οἱ δὲ μαθηταὶ· ὁμοίω
ρφοσοδιδασκάλοις·

οβ. Συμφέρῃ δὲ καὶ συμφοβήκη ἀφ' ἁπλῆτ χ(ριστο)ῦ· ὅτι φιλανθρώπου κέαμεν ἡμᾶς·
τοῦτο ἀμηθός· ποῖον· ὅτι ἀφ' ὑπερφαίνομεν αἰσθάνομ· ὅτι φιλ
οἰκτίρμονες ἐσμεν ἀφοβοῦμεν αἰσθανόμεθα· διὸ καὶ ὑπερφαίνομεν αἰσθ
θανόμεν·

πᾱ Ὡ πάλιν φιλανθρωπίας· οὐ γὰρ ὅπως διηνεκῶς μένωσιν ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἀλλοιώσει καὶ φθορᾷ τὰ γενητὰ ἐποίησεν ὁ θεός, ἀλλ' ἵνα τὸν ἑαυτῶν ἀποθέμενα θάνατον καὶ τὴν ἐκ τούτου φθορὰν ἐνδύσωνται ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν·

πβ Καὶ γὰρ ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ πρὸ τοῦ ὁ κόσμος πρὸ τοῦ ἁγίου πάθους τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καταλλάσσει ἑαυτῷ τὸν κόσμον

πγ Οὐ τοσοῦτον ἀπέχει τῆς ἀφθαρσίας ὅσον τῆς ἀφθάρτου καὶ ἀϊδίου ζωῆς ἀπολείπεται· τὸ πρὸ τοῦ ἁγίου πάθους τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καταλλάσσει ἑαυτῷ τὸν κόσμον καὶ τὰ γενητὰ τῆς φθορᾶς ἀπολύει διὰ τοῦ ἁγίου πάθους τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ δωρεῖται αὐτοῖς τὴν ἀφθαρσίαν· μετὰ δὲ τὸ ἅγιον πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ἐν ἀφθαρσίᾳ καὶ ἀθανασίᾳ ἐγηγερμένα τὰ γενητὰ ἀπολαμβάνει τὴν ἀφθαρσίαν καὶ τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν ἀϊδιότητα τῆς ζωῆς· ἐν ἀφθαρσίᾳ γὰρ καὶ ἀθανασίᾳ καὶ ἀϊδιότητι ζωῆς

οη Ὡσπερ γὰρ τὸ κτ̄ σαρκικὸν τὸ ἁμαρτίας. καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ὁ κτ̄ σαρκικὸν
οὐ τὸ ἰσχὺν τὸ καὶ τὰ σαρκικὰ τὸ ἐκ μὴ φυσικοῦ πάθους. τὸ μὲν ἐκ μὴ
οὐκ σαρκικόν. ἀλλὰ ὡς περὶ ἐκ μόσου ἀποκλάσμα. οὐ τὸ ἰσχὺν οὐκ ἔτι.
ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς. οὐ τὸ ὁμοίωμα ὁμοιότητος προσώπου.

οθ Ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τοῦ κατακρίναντος τὴν ἁμαρτίαν ἐν αὐτῷ. καὶ μὴ κτίσιν
ἐκ καινὴν ἐκ νεκρῶν καὶ μέλλοντα ζωοποιεῖν. ἐν ᾧ ἅμα τῷ ἐγερθῆναι τὸν
πν̄α. τὸν θεὸν οὐ τὸ
ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρτίας ἔθνων.
ἀμφοῖν τὸ πνεύματι.

Πῶς γὰρ ἀρχαῖον πρᾶγμα. ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θ̄ς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λ̄ος. ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θ̄ν. ἐν ἀρχῇ τὸν θ̄ν ἔκτισεν

πδ ὦ πατὴρ ἁγιώτατε· οὐκ ἀρκεῖ ὅτι περὶ ἡμῶν ἐδεήθης καὶ ἐπέταξας
τοῖς ἁγίοις σου ἀποστόλοις καὶ μαθηταῖς καὶ διὰ τούτων
ἡμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς σὲ διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν
ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν διὰ τοῦ λόγου ἐκείνων
πεπιστευκότων σοι·

πε Ἵνα πάντες ἓν ὦσιν καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί·
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ
ὅτι σύ με ἀπέστειλας·

πϛ Καὶ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς·
ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἓν·

πζ Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί·
ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν·
ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας
καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας·

πη Πάτερ ὃ δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ·
ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι·
ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου·

πθ Πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω·
ἐγὼ δέ σε ἔγνων·
καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας·

ρ Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω·
ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ
κἀγὼ ἐν αὐτοῖς·

Τοῦ καταλλάξαι τὸν ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ τοῦ χῦ· καὶ δόξαν τοῦ λιτῶμεν τὴν διαλλαγήν· ὃς ὁ τὰ ἀμφότερα ἓν ποιήσας καὶ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας· ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην· καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ θῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα·

ρα Ὁ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς·
ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἓν·
ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί·
ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν·
ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας
καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας·

ρβ Πάτερ ὃ δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ·
ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι·
ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου·

ργ Πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω·
ἐγὼ δέ σε ἔγνων·
καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας·

ρδ Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω·
ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ
κἀγὼ ἐν αὐτοῖς·

ρε Ὦ πατὴρ ἁγιώτατε· οὐκ ἀρκεῖ ὅτι περὶ ἡμῶν ἐδεήθης καὶ ἐπέταξας
τοῖς ἁγίοις σου ἀποστόλοις καὶ μαθηταῖς καὶ διὰ τούτων
ἡμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς σὲ διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν
ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν διὰ τοῦ λόγου ἐκείνων
πεπιστευκότων σοι·

ον σάρκα χν̄. ἀλλὰ ἡμῶν οὐκέ
τι γινώσκομεν. οὐδὲ εἴ τις
ἐν χ̄ῳ. καινὴ κτίσις. τὰ
ἀρχαῖα παρῆλθεν. ἰδοὺ
γέγονε καινὰ τὰ πάντα.
τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θῡ

ον σάρκα χν̄. ἀλλὰ ἡμῶν οὐκέτι γινώσκομεν. οὐδὲ εἴ τις ἐν χ̄ῳ. καινὴ κτίσις. τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν. ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα. τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θῡ

Πῶς γὰρ ἀρχαῖα παρῆλθ.
ἐν χ̄ῳ ἐσμὲν ἡμεῖς ἐν ᾧ
ἐσμὲν ἡμεῖς. ἐν ἁμαρτίαις
ἐσμὲν ἡμεῖς. ἐν ἁμαρτίαις
ἐσμὲν ἡμεῖς. ἐν τῷ κόσμῳ

τῶ Τ αὐτῶν δ' ἡ θε λιὰ τοῦ ἰ ἑαυτοῦ τῶι πρ
καὶ τὰ παραπτώματα τὰ διαπεπλεγμένα τ
λέγεται τοῖς υἱοῖς τοῦτο γὰρ αὐτῶν
μαχοῦ δ' θῦ συμβαίνει λέγεσθαι διαπλ

ϛ Παραπτώματα ἐστὶ τὰ ἐξ ἑαυτοῦ πρ
λειμμένα ἐφ' ἑαυτῶν

συμβαίνων τοῦ λέγεσθαι
ραπτώματα. εἰλικρινῶν
τὴν χάριν δ' ἀσθενῶν
λλὰ γὰρ. ἁμαρτωλοῖς λέγ
τολικοῦσαι σου. καὶ ὁμοίως
ραπτίας ὅτι ὁ θεὸς ἀθετήσασσι
ἰ δὲ ἀνυμνῶν ἁμαρτὸς πρός
λέγεται. ἢ ἁμαρτίας.

τῶ

ζ̄ϛ̄ Καὶ πῶς ἐστὶν ὁ λόγος
λέγει ἁμαρτ
σρίας. ἢ τῆς ἁμαρτ

ἢ τῆς χάριτ. ὁμοίως δ' ἐπὶ γὰρ χ ἁμαρ
πρόκειται. ἢ δὲ ἀλλαγὴ σύμφησι λέγεται. ἀλλ' ὁμοίως ἁμαρ
χάριτος. ἡμῖν δ' ἐστὶν ἁμαρτωλοῖς ἐσμεν. ὁμοίως ἁμαρ
ὅτι ὁ θεὸς ἁμαρτίας ἐστὶν. ἀλλ' ἡμῖν ἁμαρτωλοῖς ὄντες
χάριτος. ἡμῖν δὲ ἁμαρτωλοῖς ὄντες χρήζομεν. ὁμοίως ἁμαρ
ζ ἑαυτὸν μὴ ἁμαρτίαν ἁμαρτωλοῖς ὄντες ὑπὸ τοῦ θῦ. ἀλλ' ἵνα
ἁμαρτίαν ἁμαρτίαν ἁμαρτίας ἁμαρτίαν. ἀλλ' ἡμῖν ἁμαρτ
ἁμαρτίαν ἁμαρτίαν μ :-

κβ :-

ιζ τοῦ φρονεῖν δηλ. ἀλλ' ὅρα τὸ μέλλον. ὅτ' ἂν δὲ λοιπὸν τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς
ιη ὑπὸ ἐλαττόμενος οὐδὲν ἀπολεῖς
ιθ τῶν ἀνωμάλων ἐστὶ τὸ μεταπίπτειν ἀεί. ἐπεὶ
κ καὶ τὸ παρ' ἑαυτοῦ ἔστιν ὃ ἔχει. ὃ δὲ
προσλαβεῖν καὶ τοῦτο ἐν τῇ χάριτος ὀργανικῶν. καὶ τοῦτο δὲ ἐν τοῖς
ρημασιν τριακόσιον:-

ιζ ιη ιθ
ὑμῶν φυσιοῖσθαι. ὑμᾶς λιμοκτονεῖν
κ κα κβ
κακίαις. ὑμᾶς κόπτειν. ὑμᾶς
κγ κδ κε
μεριμνᾶν. ὑμᾶς μεθύσκεσθαι. ὑμᾶς
κς κζ κη
μέχρι τέλους. ὑμᾶς ἐμπίπλασθαι
κθ λ λα
φλαυρολογίαις. ὑμᾶς ὑπολείπεσθαι.

* Ἀμότητι δ'. τὸ προσφορὰ σύμβολον τὸ ἀδάπανον
ἀναίμακτον. στὸ δὲ ἀπὸ σοφίας
καθαρόν. ὑμᾶς μὲν ὁσφ ὑμᾶς
σοφίαν θύειν ὑμῖν δὲ
μὲν ὁσφ οὐκ ἔνι πῦρ
οὐδὲ ἀπὸ τοιούτου
ἀνθρωπίνης σοφίας
ἱερεῖον θύεσθαι:-

θεοδωρήτ.

* Ἀμότητι ε'. τὸ μὴ χρημάτων
ἐπιθυμεῖν ὡς ἱερωμένους ἀλλὰ πολλοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν:-

* Ἀμότητι ς'. τὸ μὴ τοσοῦτον ἐπιδίδοσθαι τῇ μέθῃ ὡς
μεριμνᾶν. ἀμφότερα γὰρ ἀλόγου ψυχῆς ἴδια
ὁμολογοῦμεν:-

β ἐπὶ δὲ τῆς ἡμετέρας τοιοῦτον μέν. ὑμᾶς δὲ ἐμπίπλασθαι" οὐκ ἔστιν ὅτε
τότε δὲ ἐπὶ τοῦ πρώτου πάθους ἐκείνου. ὁ ταὐτὸν παρ' αὐτοῦ συμφοιτήσας
ξ τοῦτο πεπονθὼς αἴτιον ἦν. τοῦτο τοιοῦτον μὲν αὐτὸ ἦν οὐδέν.
τοῦτο τὸ ταπεινὸν μέντοι ἡμᾶς ποιοῦν:-

κβ μηδ' ὁμοίαν μηδ' ἰδίαν
δόμτων προσκοπὴν ἰμαυτῷ
ποιῶμαι διακομίαν. ἀλ-
λὰ τὸν αὐτὸν ἐμοὶ τρόπον
αὐτὸς ἐμοὶ ὁ θῦ διακόμοι.
ὃν ὑπερόμην πολλῶν. ὃν
θέλω μόνον. ὃν ἀμάλλας. ὃν
ἀδμόχαριστος. ὃν μισῆς.

κγ Οὐμὲν οὖν ἐμοὶ τῇ ἁμαρτίᾳ
χαρῆς. ἀλλὰ οὐδ' ἐμοὶ
ἐμαυτῷ ἀρέσω. ἀλλὰ
ὃν τρόπον τὸν συμμαθητὴν ἐμοῦ ἐμαυτῷ ὁ θῦ διακόμοι
τῷ δὲ αὐτῷ τούτῳ καὶ τῇ πίστει αὐτὸν θῦ διακόμοι. μὴ
ὑπερόμενος μηδὲ καταμέμφομενος. ὁρᾶς δέ. οὐκ εἰς πᾶν μόνον
ὑπερόμενος. ἀλλὰ συ-
μπαθῶν. ὅταν μάστιγας ὑπομένῃ. τοῦτο δέ. πλουτίζοντα ἰδὼν μὴ
ἐμφασιν ἀπὸ δόξης ἴσχε.

κδ Πάντα γὰρ μᾶλλον φέρειν ἢ ῥιθθησόμενον. διό φησι καὶ πολλοί.
ὅρα δὲ καταμέμψεως πάσης ἐμοῦ καὶ γραμμάτων διαβεβλημένους συμ-
πλησιάζειν αὐτὸν θῦ διακόμοι.

κε Ὃ πίστας ἀλίγους δεικνύουσιν αἱ ἁμάλλαι ὁπόταν αὐ φυλακαὶ
τοιαῦται.

κς Διὸ δεῖ δόκιμον ὑπάρχειν τὸν ἀποδεχόμενον.

ὁ Καὶ τὰ τῶν φθονούντων καὶ τὰ τῶν ἀπόντων δι' ἐμοῦ πολεμούντων ἡμῖν. ὡς
ἰδοὺ σὺ εἶ μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ θῦ.
ἰ Καὶ τὰ τῶν δεδεγμένων συμφορὰ ὁ λόγος. καὶ δεῦρο μοι. οὐκ ἐν ἀχρειότητι
τοῦ ἁγίου παρεμπέσωμεν.
ἰα Παρὰ μὲν τοῖς ὀξέως τιμωρεῖσθαι πάσχουσι. ἀνθυμήμασι ἐοικέναι.
ὡς δὲ καὶ ἐφ' ἑαυτοῖς ἀδιαλείπτως χαίρειν ὁρῶντι ἀλλοτρίᾳ τυχίᾳ.
οὐ μόνον ἐφορεμένοις
πλεονασμὸς γραμμάτων.
ἀμφὶ καὶ ἀμφιβολίᾳ ἐν
πρώτοις· ἢ διὰ
τὸν χῦ πάσχα.
ἰβ Διατελοῦσαι· ὡς πρὸ
χοι. πολλοὶ τῶν ὑπ'
τίσαιμι· διὰ πῦρ καὶ
πολύτροπος ἐπιμονὴ
μελεῖσθαι· εἰ γὰρ τὸ
φυσικὸν ἀποβαλοῦσαι
οἰκίαν τοιοῦσαν
ἐμοὶ νομίζονται·
ὁ νδ δὲ μὴ ἔχω· τὰ πρὸ
τῆς ἐξ· τὴν ἐχοίλευ
μένην· ἐνδεχόμενον· ἢ
δυνατὸν γάρ ἐστ· τὸς
ὀφθαλμοὺς ὀρύξαι τὰ ἀμβλύνεσθαι· ὁμοίδ καὶ ἐπὶ τῆς
ταῦτ μοῖσαι· οἰκ ἀπορρήτα αὐτοῦ ῥήματα· τῶν ἀχίνων πλῆ
σι ἀστεροσιῶν·
ἰγ Ταῦτ ἰδίωμα φωμὶ διελθεῖν· ὡς τὸ πρὸ ἐπολιτήσαν ὅρχεσι λέγ·
πρότερον δὲ τῆσαι θέλε· ὁ πὶ φανεροῦ μαὶ τοῖσ· ἔμπαλιν
φανερᾶπε καὶ δι'· τὸ τέλειν ἐν ἀμβλυωπίᾳ· ὅμοιον οὐδὲν μᾶλλον
πρὸς ὑμᾶς ἐμαρίμηθοι·

ὡς λέγουσιν ἀποκομπάζοντες καὶ ἰδοὺ σὺ εἶ μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ θῦ· ὡς παιδάριον
μένοι. καὶ μὴ θαμαστοῦ
μένοι· ὡς μὴ τοῦ ὑμᾶς
εἰ δὲ χάριν τοῦ· ὡς ἐπὶ πολλοὺς δὲ πρῶτί ἐστιν
τοῦ· ὡς ἵνα δὲ μὴ ἔχοντος τοῦ
καὶ πάντα ἑαυτὸν ἔχοντος τοῦ·
τὸ τόμαι λίμην ἀμβλυωπίαν
πρὸς ὑμᾶς ἐμαρίμηθοι·

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಸಹಿತ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆ

ಅಧ್ಯಾಯ ೧ — ಅರ್ಜುನವಿಷಾದಯೋಗ

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಉವಾಚ ।
ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೇ ಸಮವೇತಾ ಯುಯುತ್ಸವಃ ।
ಮಾಮಕಾಃ ಪಾಂಡವಾಶ್ಚೈವ ಕಿಮಕುರ್ವತ ಸಂಜಯ ॥ ೧ ॥

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಹೇಳಿದನು: ಸಂಜಯ, ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ನನ್ನವರು ಮತ್ತು ಪಾಂಡವರು ಏನು ಮಾಡಿದರು?

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ ।
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತು ಪಾಂಡವಾನೀಕಂ ವ್ಯೂಢಂ ದುರ್ಯೋಧನಸ್ತದಾ ।
ಆಚಾರ್ಯಮುಪಸಂಗಮ್ಯ ರಾಜಾ ವಚನಮಬ್ರವೀತ್ ॥ ೨ ॥

ಸಂಜಯ ಹೇಳಿದನು: ಆಗ ದುರ್ಯೋಧನನು ವ್ಯೂಹರಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಚಾರ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಪಶ್ಯೈತಾಂ ಪಾಂಡುಪುತ್ರಾಣಾಮಾಚಾರ್ಯ ಮಹತೀಂ ಚಮೂಮ್ ।
ವ್ಯೂಢಾಂ ದ್ರುಪದಪುತ್ರೇಣ ತವ ಶಿಷ್ಯೇಣ ಧೀಮತಾ ॥ ೩ ॥

ಆಚಾರ್ಯರೇ, ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಶಿಷ್ಯ ದ್ರುಪದಪುತ್ರನಿಂದ ವ್ಯೂಹರಚಿತವಾದ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ ಈ ಮಹಾ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಅತ್ರ ಶೂರಾ ಮಹೇಷ್ವಾಸಾ ಭೀಮಾರ್ಜುನಸಮಾ ಯುಧಿ ।
ಯುಯುಧಾನೋ ವಿರಾಟಶ್ಚ ದ್ರುಪದಶ್ಚ ಮಹಾರಥಃ ॥ ೪ ॥

ಧೃಷ್ಟಕೇತುಶ್ಚೇಕಿತಾನಃ ಕಾಶಿರಾಜಶ್ಚ ವೀರ್ಯವಾನ್ ।
ಪುರುಜಿತ್ಕುನ್ತಿಭೋಜಶ್ಚ ಶೈಬ್ಯಶ್ಚ ನರಪುಙ್ಗವಃ ॥ ೫ ॥

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರಿಗೆ ಸಮಾನರಾದ ಮಹಾಧನುರ್ಧರರಾದ ಶೂರರು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಯುಯುಧಾನ, ವಿರಾಟ, ಮಹಾರಥ ದ್ರುಪದ, ಧೃಷ್ಟಕೇತು, ಚೇಕಿತಾನ, ವೀರ್ಯವಂತ ಕಾಶಿರಾಜ, ಪುರುಜಿತ್, ಕುನ್ತಿಭೋಜ, ನರಶ್ರೇಷ್ಠ ಶೈಬ್ಯ,

ಯುಧಾಮನ್ಯುಶ್ಚ ವಿಕ್ರಾನ್ತ ಉತ್ತಮೌಜಾಶ್ಚ ವೀರ್ಯವಾನ್ ।
ಸೌಭದ್ರೋ ದ್ರೌಪದೇಯಾಶ್ಚ ಸರ್ವ ಏವ ಮಹಾರಥಾಃ ॥ ೬ ॥

ಪರಾಕ್ರಮಿ ಯುಧಾಮನ್ಯು, ವೀರ್ಯವಂತ ಉತ್ತಮೌಜ, ಸುಭದ್ರಾಪುತ್ರ ಅಭಿಮನ್ಯು, ದ್ರೌಪದಿಯ ಮಕ್ಕಳು — ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಮಹಾರಥರು.

ಅಸ್ಮಾಕಂ ತು ವಿಶಿಷ್ಟಾ ಯೇ ತಾನ್ನಿಬೋಧ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ।
ನಾಯಕಾ ಮಮ ಸೈನ್ಯಸ್ಯ ಸಂಜ್ಞಾರ್ಥಂ ತಾನ್ಬ್ರವೀಮಿ ತೇ ॥ ೭ ॥

ಆದರೆ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರೇ, ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟರಾದ ನಾಯಕರನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಲು ನನ್ನ ಸೈನ್ಯದ ನಾಯಕರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಭವಾನ್ಭೀಷ್ಮಶ್ಚ ಕರ್ಣಶ್ಚ ಕೃಪಶ್ಚ ಸಮಿತಿಞ್ಜಯಃ ।
ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ ವಿಕರ್ಣಶ್ಚ ಸೌಮದತ್ತಿಸ್ತಥೈವ ಚ ॥ ೮ ॥

ನೀವು, ಭೀಷ್ಮ, ಕರ್ಣ, ಯುದ್ಧವಿಜಯಿ ಕೃಪ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ವಿಕರ್ಣ, ಸೌಮದತ್ತಿ,

ಅನ್ಯೇ ಚ ಬಹವಃ ಶೂರಾ ಮದರ್ಥೇ ತ್ಯಕ್ತಜೀವಿತಾಃ ।
ನಾನಾಶಸ್ತ್ರಪ್ರಹರಣಾಃ ಸರ್ವೇ ಯುದ್ಧವಿಶಾರದಾಃ ॥ ೯ ॥

ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಶೂರರು ನನಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಾನಾ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಲ್ಲ ಯುದ್ಧವಿಶಾರದರು.

ಅಪರ್ಯಾಪ್ತಂ ತದಸ್ಮಾಕಂ ಬಲಂ ಭೀಷ್ಮಾಭಿರಕ್ಷಿತಮ್ ।
ಪರ್ಯಾಪ್ತಂ ತ್ವಿದಮೇತೇಷಾಂ ಬಲಂ ಭೀಮಾಭಿರಕ್ಷಿತಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ಭೀಷ್ಮರಿಂದ ರಕ್ಷಿತವಾದ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ ಅಪರ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಭೀಮರಿಂದ ರಕ್ಷಿತವಾದ ಇವರ ಸೈನ್ಯ ಪರ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ.

ಅಯನೇಷು ಚ ಸರ್ವೇಷು ಯಥಾಭಾಗಮವಸ್ಥಿತಾಃ ।
ಭೀಷ್ಮಮೇವಾಭಿರಕ್ಷನ್ತು ಭವನ್ತಃ ಸರ್ವ ಏವ ಹಿ ॥ ೧೧ ॥

ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಭೀಷ್ಮರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ.

ತಸ್ಯ ಸಞ್ಜನಯನ್ಹರ್ಷಂ ಕುರುವೃದ್ಧಃ ಪಿತಾಮಹಃ ।
ಸಿಂಹನಾದಂ ವಿನದ್ಯೋಚ್ಚೈಃ ಶಙ್ಖಂ ದಧ್ಮೌ ಪ್ರತಾಪವಾನ್ ॥ ೧೨ ॥

ಆಗ ಕುರುವೃದ್ಧ ಪಿತಾಮಹ ಭೀಷ್ಮರು ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಹರ್ಷವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಸಿಂಹನಾದ ಮಾಡಿ ಶಂಖವನ್ನು ಊದಿದರು.

ತತಃ ಶಙ್ಖಾಶ್ಚ ಭೇರ್ಯಶ್ಚ ಪಣವಾನಕಗೋಮುಖಾಃ ।
ಸಹಸೈವಾಭ್ಯಹನ್ಯನ್ತ ಸ ಶಬ್ದಸ್ತುಮುಲೋಽಭವತ್ ॥ ೧೩ ॥

ಆಗ ಶಂಖ, ಭೇರಿ, ಪಣವ, ಆನಕ, ಗೋಮುಖ ವಾದ್ಯಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮೊಳಗಿದವು. ಆ ಶಬ್ದ ಭಯಂಕರವಾಗಿತ್ತು.

ತತಃ ಶ್ವೇತೈರ್ಹಯೈರ್ಯುಕ್ತೇ ಮಹತಿ ಸ್ಯನ್ದನೇ ಸ್ಥಿತೌ ।
ಮಾಧವಃ ಪಾಣ್ಡವಶ್ಚೈವ ದಿವ್ಯೌ ಶಙ್ಖೌ ಪ್ರದಧ್ಮತುಃ ॥ ೧೪ ॥

ಆಗ ಬಿಳಿಯ ಕುದುರೆಗಳು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಮಹಾ ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮಾಧವ ಮತ್ತು ಪಾಂಡವ ದಿವ್ಯ ಶಂಖಗಳನ್ನು ಊದಿದರು.

ಪಾಞ್ಚಜನ್ಯಂ ಹೃಷೀಕೇಶೋ ದೇವದತ್ತಂ ಧನಞ್ಜಯಃ ।
ಪೌಣ್ಡ್ರಂ ದಧ್ಮೌ ಮಹಾಶಙ್ಖಂ ಭೀಮಕರ್ಮಾ ವೃಕೋದರಃ ॥ ೧೫ ॥

ಹೃಷೀಕೇಶ ಪಾಞ್ಚಜನ್ಯವನ್ನೂ, ಧನಞ್ಜಯ ದೇವದತ್ತವನ್ನೂ, ಭೀಮಕರ್ಮಿ ವೃಕೋದರ ಪೌಣ್ಡ್ರ ಮಹಾಶಂಖವನ್ನೂ ಊದಿದರು.

ಅನನ್ತವಿಜಯಂ ರಾಜಾ ಕುನ್ತೀಪುತ್ರೋ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಃ ।
ನಕುಲಃ ಸಹದೇವಶ್ಚ ಸುಘೋಷಮಣಿಪುಷ್ಪಕೌ ॥ ೧೬ ॥

ಕುನ್ತೀಪುತ್ರ ರಾಜ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಅನನ್ತವಿಜಯವನ್ನೂ, ನಕುಲ ಸುಘೋಷವನ್ನೂ, ಸಹದೇವ ಮಣಿಪುಷ್ಪಕವನ್ನೂ ಊದಿದರು.

ಕಾಶ್ಯಶ್ಚ ಪರಮೇಷ್ವಾಸಃ ಶಿಖಣ್ಡೀ ಚ ಮಹಾರಥಃ ।
ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೋ ವಿರಾಟಶ್ಚ ಸಾತ್ಯಕಿಶ್ಚಾಪರಾಜಿತಃ ॥ ೧೭ ॥

ಪರಮ ಧನುರ್ಧರ ಕಾಶಿರಾಜ, ಮಹಾರಥ ಶಿಖಣ್ಡಿ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ, ವಿರಾಟ, ಅಪರಾಜಿತ ಸಾತ್ಯಕಿ,

ದ್ರುಪದೋ ದ್ರೌಪದೇಯಾಶ್ಚ ಸರ್ವಶಃ ಪೃಥಿವೀಪತೇ ।
ಸೌಭದ್ರಶ್ಚ ಮಹಾಬಾಹುಃ ಶಙ್ಖಾನ್ದಧ್ಮುಃ ಪೃಥಕ್ಪೃಥಕ್ ॥ ೧೮ ॥

ದ್ರುಪದ, ದ್ರೌಪದಿಯ ಮಕ್ಕಳು, ಮಹಾಬಾಹು ಸುಭದ್ರಾಪುತ್ರ ಅಭಿಮನ್ಯು — ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಂಖಗಳನ್ನು ಊದಿದರು.

ಸ ಘೋಷೋ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾಣಾಂ ಹೃದಯಾನಿ ವ್ಯದಾರಯತ್ ।
ನಭಶ್ಚ ಪೃಥಿವೀಂ ಚೈವ ತುಮುಲೋ ವ್ಯನುನಾದಯನ್ ॥ ೧೯ ॥

ಆ ಭಯಂಕರ ಶಬ್ದ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಸೀಳಿತು. ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿತು.

ಅಥ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಾನ್ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾನ್ಕಪಿಧ್ವಜಃ ।
ಪ್ರವೃತ್ತೇ ಶಸ್ತ್ರಸಮ್ಪಾತೇ ಧನುರುದ್ಯಮ್ಯ ಪಾಣ್ಡವಃ ॥ ೨೦ ॥

ಹೃಷೀಕೇಶಂ ತದಾ ವಾಕ್ಯಮಿದಮಾಹ ಮಹೀಪತೇ ।
ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ ।
ಸೇನಯೋರುಭಯೋರ್ಮಧ್ಯೇ ರಥಂ ಸ್ಥಾಪಯ ಮೇಽಚ್ಯುತ ॥ ೨೧ ॥

ಆಗ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಕಪಿಧ್ವಜ ಪಾಂಡವ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರರನ್ನು ನೋಡಿ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೃಷೀಕೇಶನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು: ಅರ್ಜುನ ಹೇಳಿದನು: ಅಚ್ಯುತ, ಎರಡು ಸೈನ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನನ್ನ ರಥವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು.

ಯಾವದೇತಾನ್ನಿರೀಕ್ಷೇಽಹಂ ಯೋದ್ಧುಕಾಮಾನವಸ್ಥಿತಾನ್ ।
ಕೈರ್ಮಯಾ ಸಹ ಯೋದ್ಧವ್ಯಮಸ್ಮಿನ್ರಣಸಮುದ್ಯಮೇ ॥ ೨೨ ॥

ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಇವರನ್ನು ನಾನು ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವವರೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸು.

ಯೋತ್ಸ್ಯಮಾನಾನವೇಕ್ಷೇಽಹಂ ಯ ಏತೇಽತ್ರ ಸಮಾಗತಾಃ ।
ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ ದುರ್ಬುದ್ಧೇರ್ಯುದ್ಧೇ ಪ್ರಿಯಚಿಕೀರ್ಷವಃ ॥ ೨೩ ॥

ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದುದನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಯುದ್ಧಮಾಡಲಿರುವವರನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ.

ಸಞ್ಜಯ ಉವಾಚ ।
ಏವಮುಕ್ತೋ ಹೃಷೀಕೇಶೋ ಗುಡಾಕೇಶೇನ ಭಾರತ ।
ಸೇನಯೋರುಭಯೋರ್ಮಧ್ಯೇ ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ವಾ ರಥೋತ್ತಮಮ್ ॥ ೨೪ ॥

ಸಂಜಯ ಹೇಳಿದನು: ಭಾರತ, ಗುಡಾಕೇಶನಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಹೃಷೀಕೇಶ ಎರಡು ಸೈನ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಉತ್ತಮ ರಥವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ,

ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಪ್ರಮುಖತಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಚ ಮಹೀಕ್ಷಿತಾಮ್ ।
ಉವಾಚ ಪಾರ್ಥ ಪಶ್ಯೈತಾನ್ಸಮವೇತಾನ್ಕುರೂನಿತಿ ॥ ೨೫ ॥

ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ರಾಜರ ಎದುರಿಗೆ ಪಾರ್ಥ, ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಈ ಕುರುಗಳನ್ನು ನೋಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ತತ್ರಾಪಶ್ಯತ್ಸ್ಥಿತಾನ್ಪಾರ್ಥಃ ಪಿತೄನಥ ಪಿತಾಮಹಾನ್ ।
ಆಚಾರ್ಯಾನ್ಮಾತುಲಾನ್ಭ್ರಾತೄನ್ಪುತ್ರಾನ್ಪೌತ್ರಾನ್ಸಖೀಂಸ್ತಥಾ ॥ ೨೬ ॥

ಶ್ವಶುರಾನ್ಸುಹೃದಶ್ಚೈವ ಸೇನಯೋರುಭಯೋರಪಿ ।
ತಾನ್ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ಸ ಕೌನ್ತೇಯಃ ಸರ್ವಾನ್ಬನ್ಧೂನವಸ್ಥಿತಾನ್ ॥ ೨೭ ॥

ಆಗ ಪಾರ್ಥ ಎರಡು ಸೈನ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಂತಿದ್ದ ತಂದೆಯರು, ಅಜ್ಜಂದಿರು, ಆಚಾರ್ಯರು, ಮಾವಂದಿರು, ಸಹೋದರರು, ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಮಾವಂದಿರು, ಆಪ್ತರು — ಎಲ್ಲ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಕೃಪಯಾ ಪರಯಾವಿಷ್ಟೋ ವಿಷೀದನ್ನಿದಮಬ್ರವೀತ್ ।
ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ ।
ದೃಷ್ಟ್ವೇಮಂ ಸ್ವಜನಂ ಕೃಷ್ಣ ಯುಯುತ್ಸುಂ ಸಮುಪಸ್ಥಿತಮ್ ॥ ೨೮ ॥

ಆಗ ಅತಿಯಾದ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಆವೃತನಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು: ಅರ್ಜುನ ಹೇಳಿದನು: ಕೃಷ್ಣ, ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಈ ಸ್ವಜನರನ್ನು ನೋಡಿ

ಸೀದನ್ತಿ ಮಮ ಗಾತ್ರಾಣಿ ಮುಖಂ ಚ ಪರಿಶುಷ್ಯತಿ ।
ವೇಪಥುಶ್ಚ ಶರೀರೇ ಮೇ ರೋಮಹರ್ಷಶ್ಚ ಜಾಯತೇ ॥ ೨೯ ॥

ನನ್ನ ಅಂಗಗಳು ಕುಸಿಯುತ್ತಿವೆ, ಮುಖ ಒಣಗುತ್ತಿದೆ, ಶರೀರ ನಡುಗುತ್ತಿದೆ, ರೋಮಾಂಚನವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಗಾಣ್ಡೀವಂ ಸ್ರಂಸತೇ ಹಸ್ತಾತ್ತ್ವಕ್ಚೈವ ಪರಿದಹ್ಯತೇ ।
ನ ಚ ಶಕ್ನೋಮ್ಯವಸ್ಥಾತುಂ ಭ್ರಮತೀವ ಚ ಮೇ ಮನಃ ॥ ೩೦ ॥

ಗಾಂಡೀವ ಕೈಜಾರುತ್ತಿದೆ, ಚರ್ಮ ಸುಡುತ್ತಿದೆ, ನಿಲ್ಲಲಾರದಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಮನಸ್ಸು ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆ.

ನಿಮಿತ್ತಾನಿ ಚ ಪಶ್ಯಾಮಿ ವಿಪರೀತಾನಿ ಕೇಶವ ।
ನ ಚ ಶ್ರೇಯೋಽನುಪಶ್ಯಾಮಿ ಹತ್ವಾ ಸ್ವಜನಮಾಹವೇ ॥ ೩೧ ॥

ಕೇಶವ, ವಿಪರೀತ ಶಕುನಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಜನರನ್ನು ಕೊಂದು ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನ ಕಾಙ್ಕ್ಷೇ ವಿಜಯಂ ಕೃಷ್ಣ ನ ಚ ರಾಜ್ಯಂ ಸುಖಾನಿ ಚ ।
ಕಿಂ ನೋ ರಾಜ್ಯೇನ ಗೋವಿನ್ದ ಕಿಂ ಭೋಗೈರ್ಜೀವಿತೇನ ವಾ ॥ ೩೨ ॥

ಕೃಷ್ಣ, ವಿಜಯ, ರಾಜ್ಯ, ಸುಖಗಳನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗೋವಿನ್ದ, ರಾಜ್ಯ, ಭೋಗ, ಜೀವನದಿಂದ ನಮಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ಯೇಷಾಮರ್ಥೇ ಕಾಙ್ಕ್ಷಿತಂ ನೋ ರಾಜ್ಯಂ ಭೋಗಾಃ ಸುಖಾನಿ ಚ ।
ತ ಇಮೇಽವಸ್ಥಿತಾ ಯುದ್ಧೇ ಪ್ರಾಣಾಂಸ್ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಧನಾನಿ ಚ ॥ ೩೩ ॥

ಯಾರಿಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯ, ಭೋಗ, ಸುಖಗಳನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದೆವೋ ಅವರು ಪ್ರಾಣ, ಧನಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಚಾರ್ಯಾಃ ಪಿತರಃ ಪುತ್ರಾಸ್ತಥೈವ ಚ ಪಿತಾಮಹಾಃ ।
ಮಾತುಲಾಃ ಶ್ವಶುರಾಃ ಪೌತ್ರಾಃ ಶ್ಯಾಲಾಃ ಸಮ್ಬನ್ಧಿನಸ್ತಥಾ ॥ ೩೪ ॥

ಆಚಾರ್ಯರು, ತಂದೆಯರು, ಮಕ್ಕಳು, ಅಜ್ಜಂದಿರು, ಮಾವಂದಿರು, ಅಳಿಯಂದಿರು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಸಂಬಂಧಿಕರು,

ಏತಾನ್ನ ಹನ್ತುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ಘ್ನತೋಽಪಿ ಮಧುಸೂದನ ।
ಅಪಿ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರಾಜ್ಯಸ್ಯ ಹೇತೋಃ ಕಿಂ ನು ಮಹೀಕೃತೇ ॥ ೩೫ ॥

ಮಧುಸೂದನ, ಇವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದರೂ ಕೊಲ್ಲಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯಾದರೂ ಸರಿ, ಭೂಮಿಗಾಗಿ ಏನು ಮಾತು?

ನಿಹತ್ಯ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾನ್ನಃ ಕಾ ಪ್ರೀತಿಃ ಸ್ಯಾಜ್ಜನಾರ್ದನ ।
ಪಾಪಮೇವಾಶ್ರಯೇದಸ್ಮಾನ್ಹತ್ವೈತಾನಾತತಾಯಿನಃ ॥ ೩೬ ॥

ಜನಾರ್ದನ, ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರರನ್ನು ಕೊಂದು ನಮಗೆ ಏನು ಸಂತೋಷ? ಆತತಾಯಿಗಳಾದ ಇವರನ್ನು ಕೊಂದರೆ ನಮಗೆ ಪಾಪವೇ ಬರುತ್ತದೆ.

ತಸ್ಮಾನ್ನಾರ್ಹಾ ವಯಂ ಹನ್ತುಂ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾನ್ಸ್ವಬನ್ಧವಾನ್ ।
ಸ್ವಜನಂ ಹಿ ಕಥಂ ಹತ್ವಾ ಸುಖಿನಃ ಸ್ಯಾಮ ಮಾಧವ ॥ ೩೭ ॥

ಆದ್ದರಿಂದ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರರಾದ ಸ್ವಬಂಧುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನಾವು ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ಮಾಧವ, ಸ್ವಜನರನ್ನು ಕೊಂದು ಹೇಗೆ ಸುಖಿಗಳಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ?

ಯದ್ಯಪ್ಯೇತೇ ನ ಪಶ್ಯನ್ತಿ ಲೋಭೋಪಹತಚೇತಸಃ ।
ಕುಲಕ್ಷಯಕೃತಂ ದೋಷಂ ಮಿತ್ರದ್ರೋಹೇ ಚ ಪಾತಕಮ್ ॥ ೩೮ ॥

ಲೋಭದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕೆಟ್ಟಿರುವ ಇವರು ಕುಲಕ್ಷಯದಿಂದ ಆಗುವ ದೋಷವನ್ನೂ, ಮಿತ್ರದ್ರೋಹದ ಪಾತಕವನ್ನೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಥಂ ನ ಜ್ಞೇಯಮಸ್ಮಾಭಿಃ ಪಾಪಾದಸ್ಮಾನ್ನಿವರ್ತಿತುಮ್ ।
ಕುಲಕ್ಷಯಕೃತಂ ದೋಷಂ ಪ್ರಪಶ್ಯದ್ಭಿರ್ಜನಾರ್ದನ ॥ ೩೯ ॥

ಜನಾರ್ದನ, ಕುಲಕ್ಷಯದಿಂದ ಆಗುವ ದೋಷವನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲ ನಾವು ಈ ಪಾಪದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಲು ಏಕೆ ತಿಳಿಯಬಾರದು?

ಕುಲಕ್ಷಯೇ ಪ್ರಣಶ್ಯನ್ತಿ ಕುಲಧರ್ಮಾಃ ಸನಾತನಾಃ ।
ಧರ್ಮೇ ನಷ್ಟೇ ಕುಲಂ ಕೃತ್ಸ್ನಮಧರ್ಮೋಽಭಿಭವತ್ಯುತ ॥ ೪೦ ॥

ಕುಲಕ್ಷಯದಿಂದ ಸನಾತನ ಕುಲಧರ್ಮಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಧರ್ಮ ನಷ್ಟವಾದಾಗ ಕುಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಧರ್ಮ ಆವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಧರ್ಮಾಭಿಭವಾತ್ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರದುಷ್ಯನ್ತಿ ಕುಲಸ್ತ್ರಿಯಃ ।
ಸ್ತ್ರೀಷು ದುಷ್ಟಾಸು ವಾರ್ಷ್ಣೇಯ ಜಾಯತೇ ವರ್ಣಸಙ್ಕರಃ ॥ ೪೧ ॥

ಕೃಷ್ಣ, ಅಧರ್ಮ ಆವರಿಸಿದಾಗ ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೆಡುತ್ತಾರೆ. ವಾರ್ಷ್ಣೇಯ, ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೆಟ್ಟಾಗ ವರ್ಣಸಂಕರ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಙ್ಕರೋ ನರಕಾಯೈವ ಕುಲಘ್ನಾನಾಂ ಕುಲಸ್ಯ ಚ ।
ಪತನ್ತಿ ಪಿತರೋ ಹ್ಯೇಷಾಂ ಲುಪ್ತಪಿಣ್ಡೋದಕಕ್ರಿಯಾಃ ॥ ೪೨ ॥

ವರ್ಣಸಂಕರ ಕುಲಘ್ನರಿಗೂ ಕುಲಕ್ಕೂ ನರಕಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಪಿಂಡೋದಕಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಿಂತುಹೋಗಿ ಇವರ ಪಿತೃಗಳು ಪತನವಾಗುತ್ತಾರೆ.

ದೋಷೈರೇತೈಃ ಕುಲಘ್ನಾನಾಂ ವರ್ಣಸಙ್ಕರಕಾರಕೈಃ ।
ಉತ್ಸಾದ್ಯನ್ತೇ ಜಾತಿಧರ್ಮಾಃ ಕುಲಧರ್ಮಾಶ್ಚ ಶಾಶ್ವತಾಃ ॥ ೪೩ ॥

ಕುಲಘ್ನರ ಈ ವರ್ಣಸಂಕರಕಾರಕ ದೋಷಗಳಿಂದ ಜಾತಿಧರ್ಮಗಳೂ ಶಾಶ್ವತ ಕುಲಧರ್ಮಗಳೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.

ಉತ್ಸನ್ನಕುಲಧರ್ಮಾಣಾಂ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಜನಾರ್ದನ ।
ನರಕೇ ನಿಯತಂ ವಾಸೋ ಭವತೀತ್ಯನುಶುಶ್ರುಮ ॥ ೪೪ ॥

ಜನಾರ್ದನ, ಕುಲಧರ್ಮಗಳು ನಾಶವಾದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ನಿಯತವಾಸ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಅಹೋ ಬತ ಮಹತ್ಪಾಪಂ ಕರ್ತುಂ ವ್ಯವಸಿತಾ ವಯಮ್ ।
ಯದ್ರಾಜ್ಯಸುಖಲೋಭೇನ ಹನ್ತುಂ ಸ್ವಜನಮುದ್ಯತಾಃ ॥ ೪೫ ॥

ಅಯ್ಯೋ, ನಾವು ಮಹಾ ಪಾಪ ಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೇವೆ. ರಾಜ್ಯಸುಖದ ಲೋಭದಿಂದ ಸ್ವಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಯದಿ ಮಾಮಪ್ರತೀಕಾರಮಶಸ್ತ್ರಂ ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಯಃ ।
ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾ ರಣೇ ಹನ್ಯುಸ್ತನ್ಮೇ ಕ್ಷೇಮತರಂ ಭವೇತ್ ॥ ೪೬ ॥

ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿಗಳಾದ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರರು ಪ್ರತಿಕಾರ ಮಾಡದ ನನ್ನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಂದರೆ ಅದು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಷೇಮಕರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಞ್ಜಯ ಉವಾಚ ।
ಏವಮುಕ್ತ್ವಾರ್ಜುನಃ ಸಙ್ಖ್ಯೇ ರಥೋಪಸ್ಥ ಉಪಾವಿಶತ್ ।
ವಿಸೃಜ್ಯ ಸಶರಂ ಚಾಪಂ ಶೋಕಸಂವಿಗ್ನಮಾನಸಃ ॥ ೪೭ ॥

ಸಂಜಯ ಹೇಳಿದನು: ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಅರ್ಜುನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಾಣಸಹಿತ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶೋಕಸಂವಿಗ್ನಮನಸ್ಕನಾಗಿ ರಥದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಅರ್ಜುನವಿಷಾದಯೋಗೋ ನಾಮ ಪ್ರಥಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧ ॥

ಓಂ ತ

κ Λέγει δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς τοῦτο κ τοὺς τοιούτους· τίς δὲ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίᾳ· τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος· τίς δὲ συμφώνησις χριστοῦ πρὸς βελίαρ· ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου· τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώλων· ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστε ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ θς· ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν θς· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός·

κα διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε λέγει κς· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς·

κβ καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας· λέγει κς παντοκράτωρ·

κγ ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας ἀγαπητοί· καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ θῦ· χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν· οὐδένα ἐφθείραμεν· οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν· οὐ κατάκρισιν λαλῶ· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆσαι· παρρησία μοι πρὸς ὑμᾶς· πολλή μοι ὑπὲρ ὑμῶν καύχησις· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει· ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν·

κδ ὅτι καὶ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν· ἀλλὰ παντὸς ἐθλιβόμεθα· ἔξωθεν μάχαι· ἔσωθεν φόβοι·

κε ἀλλὰ ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θς ἐν τῇ παρουσίᾳ τίτου·

κς οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν· ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν· τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν· τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι·

κζ ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ· οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς·

κη νῦν χαίρω· οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε· ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θν· ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν·

κθ ἡ γὰρ κατὰ θν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κοσμοῦ λύπη θάνατον κατεργάζεται·

λ ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θν λυπηθῆναι ὑμᾶς· πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν· ἀλλὰ ἀπολογίαν· ἀλλὰ ἀγανάκτησιν· ἀλλὰ φόβον· ἀλλὰ ἐπιπόθησιν· ἀλλὰ ζῆλον· ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι τῷ πράγματι·

λα ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν· οὐκ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος· οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος· ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θῦ·

λβ διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα· ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν περισσοτέρως μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ τίτου· ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν·

λγ καὶ εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι· οὐ κατῃσχύνθην· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν· οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ τίτου ἀλήθεια ἐγένετο·

λδ καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν· ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοὴν· ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν·

λε χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν·

λς ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν· ἐν παντὶ παρρησιάζομαι περὶ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει· ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν·

λζ ὅτι καὶ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν· ἀλλὰ παντὸς ἐθλιβόμεθα· ἔξωθεν μάχαι· ἔσωθεν φόβοι·

λη ἀλλὰ ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θς ἐν τῇ παρουσίᾳ τίτου·

λθ οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν· ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν· τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν· τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι·

μ ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ· οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς·

μα νῦν χαίρω· οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε· ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θν· ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν·

μβ ἡ γὰρ κατὰ θν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κοσμοῦ λύπη θάνατον κατεργάζεται·

μγ ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θν λυπηθῆναι ὑμᾶς· πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν· ἀλλὰ ἀπολογίαν· ἀλλὰ ἀγανάκτησιν· ἀλλὰ φόβον· ἀλλὰ ἐπιπόθησιν· ἀλλὰ ζῆλον· ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι τῷ πράγματι·

μδ ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν· οὐκ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος· οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος· ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θῦ·

με διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα· ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν περισσοτέρως μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ τίτου· ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν·

μς καὶ εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι· οὐ κατῃσχύνθην· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν· οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ τίτου ἀλήθεια ἐγένετο·

μζ καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν· ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοὴν· ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν·

μη χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν·

ιε Καθάπερ γὰρ τὸ θερμὸν ὠφελοῦν φύσει ὠφελεῖ καὶ τὸ
οὐκ ὀλίγα μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τὰ φαῦλα διὰ φιλίαν τοῦ ἀγαθοῦ
δι' ὃ καὶ ὁ θεὸς οὐ κατὰ μόνας ἐμὲ καὶ σὲ πονηροὺς ὄντας
ἐλεᾷ τυχόν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν κόσμον ἡμῶν
ἀνθρώποις· ὑμεῖς δὲ τὰ μὲν θερμὰ κατὰ μόνας ἐμὲ καὶ σὲ
τὰ δὲ λοιπὰ ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν κόσμον ἀνθρώποις
ὑμῶν ἀποδόσθαι·

ιϛ Εἰ γὰρ δι' ὃ οὐ κατὰ μόνας ἐμὲ καὶ σὲ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πᾶσι
τοῖς κατὰ τὸν κόσμον ἀνθρώποις ὑμῶν ἀποδόσθαι τὰ
ἀναγκαῖα, διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπὶ πᾶσι τοῖς
κατὰ τὸν κόσμον ἀνθρώποις ὑμῶν ἀποδόσθαι· οὐ μόνον
δὲ ἐμὲ καὶ σὲ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν κόσμον
ἀνθρώποις ὑμῶν ἀποδόσθαι τὰ ἀναγκαῖα, ἀλλὰ καὶ
πλὴν τοῦ θερμοῦ ἀποδόσθαι· δι' ὃ
γὰρ καὶ τὰ ἀναγκαῖα· εἰ καὶ ἄλλο τι
ἐστὶν ὃ ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν κόσμον ἀνθρώποις
ὑμῶν ἀποδόσθαι ἐστὶν ἢ τὸ θερμὸν ἢ τὰ ἀναγκαῖα,
καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν κόσμον ἀνθρώποις
ὑμῶν ἀποδόσθαι·

ιζ Πλὴν δὲ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ πάθους καὶ ἴσου τῆς φιλίας ὁρμᾶσθαι ἐστὶ θεοῦ
καὶ ἀνθρώπων καὶ ἴσα τὰ ἀγαθὰ ἐστὶ καὶ ἀφθονώτερα
παρὰ θεοῦ ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν κόσμον ἀνθρώποις
ὑμῶν ἀποδόσθαι·

ιη Εἰ δὲ ἄλλο τι ἐστὶν ὃ φιλοῦμεν πλὴν ἀγαθοῦ· ὃ φιλοῦμεν
τοῖς κατὰ τὸν κόσμον ἀνθρώποις·

ιθ Εἰ δὲ μὴ μόνον ἐμὲ καὶ σὲ χρὴ θεὸν ἀγαθὸν ἀποδόσθαι· δῆλον
ὅτι καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει τὸ θεὸν ἀγαθὸν ἀποδόσθαι· δι' ὃ καὶ τοῦτο
ἐστὶ τὸ ἀγαπᾶν ἐστι· τὸ μὴ ὀλίγα μὲν πρὸς τὸ ἀγαθοποιοῦσι καὶ
συμφιλεῖν μόνον αὐτοῖς καὶ διαφθείρεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν· οὐ
πολλὰ δὲ φορᾶσθαι δὲ τὰ πολλὰ ὧν τοῦ θεοῦ τὸ ἕτερον θεῖ
λόγων τοῦ

η ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κορινθίους ἐπιστολὴ δευτέρα ἐνφραινόμενος ἐκ τόμ.

κ Πάμμετρα φάρμακα μή· ὅτι φιλεῖ ἕκαστος αὐτὸ ὡς ὅπλα τοῦ ἰδίου
ἀποφοιτῶσι· λοιδοροῦνται ἀπιστίαις καὶ αἰτιολογίαις· μὴ ὧδε ἀλ
λὰ τοσοῦτον ἴσασι δεῖν· χωρίσαντες ἡμᾶς· τοῦτο δὴ καὶ ἡμεῖς ἐπ
ἐρήμασαμεν· μὴ γὰρ οἱονεὶ ἐκκυβαλίσθαι δεῖ τὰ ἀμφοτέρων· ἡμᾶς
τοσοῦτον δεῖ μόνον ἀφορίσαι τὸ μὴ δεῖν· ὅτι οὐκ ἀλλήλοις ἁμιλ
λᾶσθαι διεφθάρημεν ὑπὸ λόγων ἀσυνόντων ἢ ὑπερορμήκτων ἐπὶ χρήματι
σάμενοι διαίτης λόγον
τὸ λείρημαι ::-

λ Χωρίσαντες ἡμᾶς· οὐδέν μοι ἡ ἀλ
λήλοις ἁμιλλᾶσθαι· οὐδὲ μαίνεσθαι· οὐδὲ ἐφάπτεσθαι
μέχρι· οὐδὲ μὴν ὑπολοιδορεῖσθαι
ἀλλήλοις· οὐ πάνυ τοῦτο ἐπιτήδειον
σιν ἐμοί· πάρεστι καὶ γὰρ
ὅτι δύσκολοι ἐσμεν ἀλλή
λοις· ὅτι ἴσον τὸ σύμπαν ἀποθαμάζομεν
σιν ἑαυτοῖς· πολλὴ ἄνοια τοῦ φρονή
σαι πρὸς ὑμᾶς· πολλὴ ἄνοια
μαίνεσθαι ὑπὲρ ὑμῶν·

λα ὑμεῖς δὲ φιλοσοφεῖτε
δύσκολοι δεῖ ἐσμεν πολ
λοῖς· οὐκ ἴσον τὸ αὐτὸ φρονεῖν
καὶ συνῆκον· πολλοὶ
οὐ τὸ αὐτὸ φρονοῦσι· καὶ
πρὸς μὲν τοῦτο ἀδοσφιλεῖ
τὸ συνῆκον· μᾶλλον· ἡσυ
χάζειν μὲν οὖν τοῖς φιλοσοφεῖν παρασκευάζουσιν· συμπλέκουσιν· ἄνδρα οὐ
σιν· φιλοσοφοῦσιν· ἀλλὰ οὐχὶ μάχας ::-

λβ Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἀφορίσαι τὸ μὴ δεῖν πολλοῖς ἐσμεν ἡμᾶς· ἢ καταλιπεῖν ὑμᾶς
δεῖ ταῦτα μόνον· ἀλλὰ τὸ πολλοῖς παρρησίαν πρὸς ὑμᾶς· ὁ
λβ Τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀπόδειξις τοῦ ἀγαπᾶν ἡμᾶς· ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκ
κλησίας ἀφίσταμεν· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο· οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐσμεν ἀπ' ἐκ
κλησίας ἀφεστῶτες· ἵνα μὴ ὑμᾶς ἀγαπῶμεν· ἀλλ' ἵνα μᾶλλον ἀγαπῶμεν· καὶ
ἵνα μᾶλλον ἀγαπώμεθα· ἐπὶ τοῦτο ἐσμὲν ἀπ' ἐκκλησίας ἀφεστῶτες· ἵνα
μὴ ἐκκλησίαν ἔχωμεν· ἀλλ' ἵνα μᾶλλον ἐκκλησιάζωμεν· ἐπὶ τοῦτο ἐσμὲν
ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀφεστῶτες· ἵνα μὴ ὑμᾶς ἀγαπῶμεν· ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
ἀγαπώμεθα· ἐπὶ τοῦτο ἐσμὲν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀφεστῶτες· ἵνα μὴ
ἐκκλησίαν ἔχωμεν· ἀλλ' ἵνα μᾶλλον ἐκκλησιάζωμεν· ἐπὶ τοῦτο ἐσμὲν

κδ τὰ μὲν οὖν ἁμαρτήματα ἀφίησιν ἁμαρτίαν· τὸ δὲ ἁφορίσασθαι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῶν ἁγίων καὶ τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ ἀφορίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ὁ γὰρ ἁμαρτάνων ἐκτὸς γίνεται τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀφορισθεὶς ἐκτὸς γίνεται τῆς ἐκκλησίας· ὁ γὰρ ἁμαρτάνων οὐκ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβαίνει· ὁ δὲ ἀφορισθεὶς οὐκ εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσέρχεται·

κε Ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ·

κς Πρόσεχε οὖν τῇ προφητείᾳ ταύτῃ τῇ ὑπὸ τοῦ προφήτου λεγομένῃ· ὅτι ἐὰν ἀφορίσητε ἀφορισμὸν ἐν τῷ λαῷ μου καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς κατοικήσεως ὑμῶν, οὐ μὴ ἀφορισθῇ ἀφορισμὸς ἐν τῷ λαῷ μου καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς κατοικήσεως ὑμῶν· ἐὰν μὴ ἐν τῷ ἀφορισμῷ τῷ ἐν τῷ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου· ἐὰν μὴ ἐν τῷ ἀφορισμῷ τῷ ἐν τῷ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου· ἐὰν μὴ ἐν τῷ ἀφορισμῷ τῷ ἐν τῷ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου· ἐὰν μὴ ἐν τῷ ἀφορισμῷ τῷ ἐν τῷ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου·

κζ Ποίας τὰς ἁμαρτίας ἀφίησιν ἡ ἐκκλησία καὶ ποίας οὐκ ἀφίησιν· ἁμαρτίαν πρὸς θάνατον οὐκ ἀφίησιν ἡ ἐκκλησία· ἁμαρτίαν δὲ οὐ πρὸς θάνατον ἀφίησιν ἡ ἐκκλησία· ἁμαρτίαν πρὸς θάνατον οὐκ ἀφίησιν ἡ ἐκκλησία· ἁμαρτίαν δὲ οὐ πρὸς θάνατον ἀφίησιν ἡ ἐκκλησία· ἁμαρτίαν πρὸς θάνατον οὐκ ἀφίησιν ἡ ἐκκλησία· ἁμαρτίαν δὲ οὐ πρὸς θάνατον ἀφίησιν ἡ ἐκκλησία· ἁμαρτίαν πρὸς θάνατον οὐκ ἀφίησιν ἡ ἐκκλησία· ἁμαρτίαν δὲ οὐ πρὸς θάνατον ἀφίησιν ἡ ἐκκλησία·

γ Μοιχεία θανάτου ἐστὶν ἁμαρτία· μοιχεία θανάτου ἐστὶν ἁμαρτία· μοιχεία θανάτου ἐστὶν ἁμαρτία· μοιχεία θανάτου ἐστὶν ἁμαρτία· μοιχεία θανάτου ἐστὶν ἁμαρτία· μοιχεία θανάτου ἐστὶν ἁμαρτία· μοιχεία θανάτου ἐστὶν ἁμαρτία· μοιχεία θανάτου ἐστὶν ἁμαρτία·

κθ Καὶ οὐκ ἀφίησιν ἡ ἐκκλησία ἁμαρτίαν θανατικὴν ἀφεῖναι· ἀλλὰ τὴν μὲν πρᾶξιν αἰχμαλωτεύει· τὸν δὲ ἄνθρωπον ἐλεεῖ· ἡ δὲ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀποστασία· ἡ δὲ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀποστασία· ἡ δὲ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀποστασία· ἡ δὲ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀποστασία· ἡ δὲ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀποστασία· ἡ δὲ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀποστασία· ἡ δὲ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀποστασία· ἡ δὲ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀποστασία·

ὁ ὑλάξ πλὴν ἐπὶ τῶν ἀγρίων· ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν παραλήψομαι τὸν χρόνον.

ἐπὶ τοῦτο παραλήψομαι· οὐ φροντίζετε ἵνα τοῦτο ἡμῖν τὸ πάθος ἰάσηται· ὅτι ὅτι πονηρεύεσθε ἐν ἡμῖν· ὁ δὲ κεδαιρεύετε ἀλλὰ δύρεσθε ὅτι τὴν ὀσφὺν πληγὴν παρέσχηκε ὅτι ἀφῆκε...

ἀλλὰ καὶ τοῦτο παραλήψομαι· ὅτι ἐφ' ὑμῖν· ὅτι ὑμᾶς μᾶλλον ἀπολλύμενος ἐμοῦ· ὅτι πάθος ἐμόν· τὸ μὴ ὑμᾶς θλίβεσθαι· τὸ μὴ ὑμᾶς ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς· ὡς ἐπὶ ἀλλοτρίοις· ὅτι ἀφῆκε· ὅτι ἀφῆκε καὶ οὐκ ἀνέχομαι· ὁμοῦ μὲν γὰρ ὅτι ἐμὲ ἀφῆκε καὶ ὅτι ὑμᾶς· ὁμοῦ δὲ ὅτι ἐμὲ καὶ ὅτι ὑμᾶς. μᾶλλον χαίρω ἢ ἀχθόμενος ἀπῆλθε.

καὶ τοῦτο δι' ἃ μάλιστα ἐπεστόμισεν· ἀλλὰ προφασιζόμενος ἐμὲ ἀπῆλθε· ὅμως οὐδὲν ἐμοὶ μᾶλλον ἢ ὑμῖν ἐκεῖνος ἐπολέμει· ὅτι πάθος ἐμόν· τὸ μὴ θλίβεσθαι ὑμᾶς ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς· ὡς ἐπ' ἀλλοτρίοις· ὅτι ἀφῆκε καὶ οὐκ ἀνέχομαι· ὁμοῦ μὲν γὰρ ὅτι ἐμὲ ἀφῆκε καὶ ὅτι ὑμᾶς· ὁμοῦ δὲ ὅτι ἐμὲ καὶ ὅτι ὑμᾶς. μᾶλλον χαίρω ἢ ἀχθόμενος ἀπῆλθε.

Πρὸς τοὺς λέγοντας ἡμῖν· τί ἐφθέγξατο ὁ Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ· ἐν τῷ περὶ τῆς ἐγκρατείας λόγῳ· ἐν τῷ περὶ τῆς ἀγάπης· ἐν τῷ περὶ τῆς ἀναστάσεως· ἐν τῷ περὶ τῆς ἐλεημοσύνης· ἐν τῷ περὶ τῆς ἁγίας τραπέζης· ἐν τῷ περὶ τῆς ἁγίας παρθενίας· ἐν τῷ περὶ τῆς ἁγίας μετανοίας· ἐν τῷ περὶ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως

λε Πόσω· ὅτι εἰ θεὸς ὁμοίως τὴν πρὸς τὴν κτίσιν ἔχει διάθεσιν ἣν ἔχει καὶ πρὸς τὸν υἱόν· ἐπεὶ καὶ πρὸς τὸν υἱὸν οὐ μόνον τοῦτο φησίν· ἀλλὰ καὶ χαρᾶσόμαι καθ' ἡμέραν· οὕτως οὖν καὶ ὁ θεὸς καὶ πρὸς τὴν κτίσιν ἔχει τὴν χαράν· ὅτι ἂν τὴν αὐτὴν ἔχῃ καὶ τὴν χαρὰν ἣν καὶ πρὸς τὸν υἱόν·

λς Εἰ ἐπὶ πλήθει τῶν θλίψεων ἡμῶν καὶ ὑπερβολῇ τῶν πόνων· εἰ μὴ ἐπὶ πλείονας τὰς θλίψεις ἐλθεῖν ἐδύνατο τὸν χαρίσασθαι ἡμῖν θεόν· ὡς ἰσχύσαντα πολλαπλασίονα θλίψεως ἡμῶν μεμορφῶσθαι ἡδονὴν πολλαπλασίονα·

λζ Παρὰ τὸ ἐπὶ πλείονας ἐλθεῖν θλίψεις τὸν θεὸν ἡμῶν·

λη Διὰ τοῦτο ἐπὶ πλείονας ἦλθεν θλίψεις τοὺς πειρασθῆναι μᾶλλον καὶ δοκιμασθῆναι·

λθ Πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας πολλὰς εἶναι θλίψεις τοὺς δικαίους· ὁ δὲ δηλαδή· οὐ πολλὰς δεῖ παρεκβάσεις ἐπὶ τὸ προσῆκον τὸν λόγον ἐκτρέπειν· μὴ γὰρ τὴν ποιότητα τῶν πρόσεστιν αὐτῷ· καὶ οὐ λεκτέον ἀξίους τοὺς αὐτοὺς ἐξαίρετον τῆς αὐλῆς·

λε Πλήρωμα αὐτὴν ἐποίησεν ἐμοί· ὥσπερ ἐποίησε καὶ τὴν χαρὰν ἵνα καὶ πλήρωμα ἐμοὶ γένηται τὴν θλῖψιν· ἀλλ' ὅμως ἐλθοῦσαν καὶ ἐμὲ οἰκοδομήσασαν· οὐδὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἐλθοῦσαν ὅσον ἐμὲ καθελεῖν· ἀλλ' ὅμως ἐλθοῦσαν τὴν θλῖψιν πλουσίαν αὐτὴν καὶ μεγάλην· ἐμὲ δὲ τὴν παρουσίαν αὐτῆς·

λι Ὑμεῖς μὲν τὴν παρουσίαν αὐτοῦ ἴσασιν ἀσθενῆ· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν· ἐπεὶ καὶ τὸ σῶμα τὸ ἐμὸν ἀφθαρσίαν ἐνεδύσατο· ἐπεὶ καὶ τὸ σῶμα τὸ ἐμὸν ἀφθαρσίαν ἐνεδύσατο· ἐπεὶ καὶ τὸ σῶμα τὸ ἐμὸν ἀφθαρσίαν ἐνεδύσατο·

μς τὸ ἀλλ᾽ αὐτὸ μόνον ἁμαρτίαις ὅτι σ. ἁμαρτίᾳ καὶ ἁμαρτίᾳ. ἐάν τις ἁμαρτάνῃ
ἁμαρτίᾳ τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἁμαρτάνει εἰς κύριον. καὶ τὸ αὐτὸ λέγεται
ὑπὲρ τῶν πορνευόντων.

μζ Καὶ ἀναπαύσεται μου πνεῦμα ἐπὶ τῶν πορνευόντων. ἐὰν φόνον πρὸς με φο
νεύσῃ ἐκ τοῦ σώματος ὁρᾶτε σ. καὶ ὅτι πόθεν μου. ὅτι ἀφ᾽ ἑνὸς τὸ
τοῦ φόνου σώματος λέγει. ὅτι ἁμαρτάνει ὅτι πόθεν μου. ἀφ᾽ ἑαυτῶν γὰρ

μη καὶ δικάζοντες μου ἐπὶ τῶν
πορνευόντων. διορθῶσαι.
ἐὰν φόνον μου. ἐκ τούτου.
ἢ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τοὺς
μοιχοὺς τῶν ἀδελφῶν.
ἐὰν δικάζωσιν. ἐὰν γὰρ ἐ
δικάσαντες τοὺς τῶν
θυμόμοσι ὑπὸ τοῦ πν
πορνευόντων ὑμῶν ἁμαρτάνετε.

ἀλλ᾽ ἀπὸ μόνου. ἐμοὶ οὖν
γε ἀναπαύσεται μου. ἐμοὶ φόνο.
φεύγει ἀπὸ θυσιῶν. ἐμοὶ
ἐκδίκησιν. ἀλλ᾽ ἐκδίκησιν.
ἁμαρτάνετε συμβαλόντες
ἑαυτοὺς ἐμοὶ ἐμοῖς
πράγμασι. ἀφ᾽ οὗ ἐξ ἐμαυτῆς

μν ὑπὲρ ἐμοῦ. οὐδὲν πρὸς
ἐλπίδα μετοιοῦτόν
τοι πορνεύοντι. ἀλλ᾽
ἁμαρτάνετε ἑαυτοῖς
ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ
εἰρήκαμεν ὑμῖν ἐφ᾽
οἷς ὑμῶν ἕκαστος
ἁμαρτάνει ὁ πρὸς αὐτὸν
ἐμοὶ μόνου τοῦ πλησίον

μεταποίησον. ἐμοὶ δὲ ἐν ταύτῃ ἀπαρίθμησαι τὴν ὑπόμοσιν:—
νθ τρίς ὦ οὐδικήσασι καὶ τρὶς οὐδικηθέντες. διὰ πορνεύοντι. ἢ δικήσαντι δὲ
αὐτὸν σ. καὶ δικηθήσαντι ὑφ᾽ ἑαυτῶν μ. μᾶλλον δὲ τοῦτο. τὰς τοσούτους δὲ ἁμαρ
οὐχ ὑμεῖς ὑμῖν τοὺς πορνεύοντας μὴ ὑμῖν ἄρα αὐτὰ παραστήσατε τύπους. ἀλλ᾽ ὑμεῖς ὑμῖν
αὐτοὺς μαίνεσθε ὅμοιον σὺ μαίνῃ. καὶ πῦ ὁ δαίμων δ. μ. ἐσὺ μαίνῃ ὅλη τὴν καλὸν μ.
μὲν ἐν σὺ μ. ὁ λόγος φύρει σὺ μαίνει. ἀλλὰ τὸ πνεῦμα σὺ τ. μὴν δὲ ὑμεῖς τοὺς
σὺ μὴ πῦ ὑμῶν οὐδικήσει ἐμφρονεῖ σὺ μ. ἐμοὶ. ὁ πρὸς αὐτὸν ὑμῖν ἀφ᾽ οὗ πρὸ
τοι. ἀφανισμὸν ἀκόπρομον δὲ ἁμαρτίας:—

ν τρίχα ωσικέρδος λοιῶσπερ ἐλυσιώθητε· ὅρα δὲ τὸ μιμούμενον τὴν ἁγίαν
σολήν ἀμαυτῆς. τὴν ωσταμοίαν οὐσίᾳ δὲ αὐτῷ ἐνδυμῆσθαι. ἀλ
λὰ τῇ ἐκτὸς ὁκάμοι ἁρ ξ. οὐχὶ εἶ ωσθυμὸς πὶ θυμούμενος ωσαὐτὰ
μοίαν. ἀλλ' ὁτὶ θυμοῦ θητε ὡς ωσθυμώδειαν :-

νβ Λυτην χὶ λιωσμὴ μύσῃ· ὡσ τόγε ωσατὰ αὐτὸν μιμῆσαι λεαλὶ :-

νγ Ἐ ἰσοῖ ωσιαμὲν δ" ωσαὶ μὴ ὅτε ωσμὴ ζαι ιε. ἡ ωσεῖσ ἢ ωσὲ θεῖ θη ωσιῶν τ
υὐ ωσὲ θεῖ ωσὶ ωσρασχ τ
ωσ μοίασ ἀφ ορ μὴ·-

νδ Λοιπὸν περὶ τ ωσατ ηνῶν μύ
π φιμοσοφεῖ· διαμρὸ
αὐτ τ τὸ ωσόμ μύπησ
κ δ". ἡ χὶ ωσατὰ τὴν ωσῶ
μύσῃ· ἀμ ωσ ὑλητὲ ωσε
πρὸ ωσοιαν ωσατρι ά ζθαι·
ὡσπὲρ ωσε τοῦ κόσμου.
ωσατ· ὁπὼ δὲ ωσαὶ
χρὴ ιε· διὸ δὸξ αν
μιπὶ ταὐτ ις· ὅτ δὲ χὶ
τὸ τ μὸσ φάρμακὸς
τὸ τ ἁμαρτίασ μιπ ὴ
κατοκόσαται μὸν·
ὁμπὸ υτοισ μὸν ὃ σὸφε
λῆ· ὁμ δὲ τ βλ πὶ ωσαὶ
ωσαίπ· ωσ ρ φύσιμ
χὶ αὐτὴ· χρὸ μεθα :

ὁλυσιώθητε εἰσωσ
πόνοιαν· ὁμοιώθητε γὰρ
καὶ τῶ· ἡμῶν ὁμοιωθῆναι
ωσῶ ωσῶ μύσῃ· μὲ ταμόρφωσιν
σῆσαν ἁμῆς αν ωσὸ μὴ τομὲν
τραγάζθαι· ἡ δὲ τοῦ κό
σμου μύσῃ· ταὐτα τομὲν
τραγάζθαι· ἡ δὲ οὐχὶ ταῦ
τὸ τὸ ωσατὰ τῶν μύσῃ
θῆναι ἡμᾶσ· πόσῳ μᾶλλον
τὰργασάσατο ὑμῶν ωσοῦ δῆ·

νε Ὅτι χὶ ὁμοιωθῆτ τῶν μὲ ταμορφωθῆναι πο τὲ ἡ κατὰ γνῶσ ἐαὐ τῆ δὴ
ποτε μορφοῦται· ὅπερ ἐστὶ τοῦ κόσμου μύσῳ σωμαόμοιῶθῆ·-

νϛ Καὶ ἐστὶ ὁκὴ λπουθυμικόν τ ἀποδῆ ξασθαι ἁρμ ακ ωσαράχ· ἰδοὺ
γὰρ ἐγὼ τὸ ωσατὰ τῶν μύσῃ θῆναι ὑμᾶσ· πόσῳ ωσατὰ ρῦ σ τοῦ ωσοῦ
δῆ· οὐ μὲν χὶ ὡς ωσε ωσαμορφῶ ζαν τοῦ ὑ λμυσι θῆναι ὁλικῶσ·
ἀλλὰ ωσὰ ωσοῦ δαιο ωσρόσωπον ἐστὶ τῷ ωσοῦ δῆ· τοῦ ωσ
κεφ. ζ :-

ξ Ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὸ ὑμέτερον μῖσος ἐμοῦ μοῦσα ἔφησεν. οὐ μόνον τὸ οὐ περὶ
τοῦτου δι' ἐκ ἐμοῦ. ἀλλὰ καὶ ἐλάττω ὑμᾶς ἐμοῦ ἐκ ἐμοῦ.
ξα Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀρετὴν περὶ ἐμοῦ. σμικρὰν ἡμῶν προσθήκην αὐτῶν ἐ
θέντων. οὐ σαν ἐ φερόμενος δὲ ἡμῶν ὅτι τοσαύτας μάλα ἀφ'
ξβ Ἐκ πολλῶν τῶν ἐμοῦ δὲ
τῶν περὶ ἐμοῦ ὁσον
λέγεται καὶ τὸ σαῦτα
μικρὰ ἐστὶ τὰ ἐμοῦ.
ξγ Ἡ τοσαύτη μικρὰ θλασθη
φημία ἐπὶ τῇ δόξῃ
τῇ σῇ. μεγάλη γὰρ
ἂν εἴη τῇ δόξῃ χαρᾶσι
τοῦτου. ὅτι ἀλλ' οὐ τῶν
ἀλλοτρίων ὁσοσοῦν ἐμοῦ.
οὐ αὐτὸ τοῦτο τῶν ἐμῶν
μικρὰ ἐστὶ καὶ τὰ τοῦ
ξδ Καὶ ἀρκεῖ σε μαθητὴν
ὑμᾶς ἔχειν. τὸ δὲ διδάσκ
αλον ἐμοῦ ἐκ ἐμοῦ
χρείαν. καὶ ἀρκεῖ
ἀλλὰ μαθητὰς ἐμοῦ δεῖ
ταῦτα μόνον:
ξε Ὁ γὰρ ἐφάνη τοῦτο
δεικνὺς ὅσον:
ξς Πολλὰ περὶ τοῦ γράφ
ταῦτα. καὶ ὅσην τοῦ
ρηῖ. δεῖ ταῦτα ἐ αὐτοῦ
ἀρκεῖ μόνον αὐτὰ ὁι.
ὅσ περὶ ἐμοῦ ἐκ ἐμοῦ
μικρὰ οὕτως ἐστὶ τὰ
περὶ αὐτῶν καὶ ἐκ ἐμοῦ
μικρὰ

ὑμεῖς μόνον ἐμοῦ ἐκεῖνον τοῦ ἀληθῆ
σαι τοσ. οὐδὲ ἐμοῦ ἐκ ἐμοῦ τοῦ
φθονεῖσθαι τοσ. ἀλλὰ ἐμοῦ ἐκε
τοῦ φαινομένου ἐμοῦ ἐκ ἐμοῦ
θλιβῆναι τοσοῦτον ὑπὲρ ἐμοῦ
πρὸς ὑμᾶς ὁμόφωνον ἐμοῦ
φῦ. θλαύτου τοσαῦτα
ἐμοῦ ἐκ ἐμοῦ ἐκ ἐμοῦ
ἐμοῦ ἐκ ἐμοῦ. περισσοῦ
θλιβῆναι ἐμοῦ ἐκ ἐμοῦ. ὅσον
τοῦ χαρᾶσι τοῦ. ὅτι οὐκ ἀλ
λοτρίων τοσοῦτον ἐμοῦ ἐκ
τοῦ αὐτὸ τοσαῦτα ἐμοῦ
ὅτι ἐκ τῶν ἐμῶν ἐμοῦ.
κείμενα ἐμοῦ. οὐκ αὐτὸ
θλιβῆναι ἐμοῦ ἐκ ἐμοῦ
μικρὰ καὶ ὁμοφύσαφον ἐμοῦ.

οὐ

204

οβ Ὅρα τὸ ἀκριβὲς τοῦ ἀποστόλου· οὐκ εἶπεν ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἄνδρα τῇ γυναικὶ ἀποδοῦναι τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν, ἀλλὰ τὴν ὁμοίαν. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐπὶ τῆς ἀνδρὸς ἦν ἡ ὑπεροχή· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῆς γυναικός. διὸ καὶ ἐκεῖ μὲν ἔλεγεν· ἀποδιδότω ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν· ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ὅμοιον. μᾶλλον δὲ καὶ τοῦτο οὐδὲ ὅμοιον ἐστίν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀνδρὸς ὑπερέχον, τὸ δὲ γυναικὸς ἐλαττούμενον. ἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτο ἐπιτρέπει.

ογ Ὁ γὰρ ὁμοίως δοὺς ἐμεῖ τὸ ὄφελος.

οδ Ὑποτάσσεσθαι ἐκέλευσεν· ὅτι δὲ οὐκ ἐπὶ πάντων τοῦτο φυλάττεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπίστων ἀνδρῶν, ἀκούσατε τοῦ ἀποστόλου λέγοντος· ἐὰν ἀπιστῇ ἄπιστος, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοιούτοις. ἐπὶ δὲ τῶν πιστῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐπὶ πολλῆς ἐστι τῆς ἀνάγκης τὸ ὑποτάσσεσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν ἀπίστων, ἐὰν μὴ θέλωσιν οἰκεῖν, οὐκ ἀναγκάζει. ἐπὶ δὲ τῶν πιστῶν καὶ ἐὰν μὴ θέλωσιν, ἀναγκάζει. ἐπὶ δὲ τῶν ἀπίστων, ἐὰν μὴ θέλωσιν οἰκεῖν, οὐκ ἀναγκάζει. ἐπὶ δὲ τῶν πιστῶν καὶ ἐὰν μὴ θέλωσιν, ἀναγκάζει. ἐπὶ δὲ τῶν ἀπίστων, ἐὰν μὴ θέλωσιν οἰκεῖν, οὐκ ἀναγκάζει. ἐπὶ δὲ τῶν πιστῶν καὶ ἐὰν μὴ θέλωσιν, ἀναγκάζει.

οε Καὶ ὥσπερ ἡ θλῖψις χαρᾶς ἔστι κεῖνον· οὕτως ἡ καταισχύνη πολλῆς ἐστι τῆς παῤῥησίας ἐκείνης τῆς μετὰ τῶν ἁγίων. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι μὲν ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσονται, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκεῖ μὲν ἔσται ἡ παῤῥησία πολλή· ἐνταῦθα δὲ ἡ καταισχύνη. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἡ παῤῥησία· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ καταισχύνη. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἡ παῤῥησία· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ καταισχύνη.

ος Μαρτυρῶν ἐν αὐτοῖς ὅτι κύριος δύναμις καὶ ὑπὲρ δύναμιν ἐστὶν αὐτῆς ῥοπή. δεύτερον μάθωμεν· οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἡ παῤῥησία· ἐνταῦθα γὰρ πολλὴ ἡ παῤῥησία· τρίτον μάθωμεν ὅτι οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἡ παῤῥησία· ἐνταῦθα γὰρ πολλὴ ἡ παῤῥησία· ἀλλ' αὐτοί· ἔσται ὅπου τὸ μὲν ἡμῶν τὸν ἄγγελον ἔχειν.

χάριν τοῦ ἁγίου τοῦ ἀποστόλου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ καὶ οἰκοδομίας· ὅπου δὲ μὴ τοιοῦτος ἔρως ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἐκείνη τῆς καταισχύνης πολλῆς ἐστι τῆς παῤῥησίας ἐκείνης τῆς μετὰ τῶν ἁγίων. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι μὲν ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσονται, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκεῖ μὲν ἔσται ἡ παῤῥησία πολλή· ἐνταῦθα δὲ ἡ καταισχύνη. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἡ παῤῥησία· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ καταισχύνη. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἡ παῤῥησία· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ καταισχύνη.

πε Ὁρα πῶς μεμίμηται τὴν παροιμίαν· παρθένος ἐστὶ δῆ· τουτέστι
τὰ παρθένια φρονεῖ· καὶ ἀφ' ἑαυτῆς μὲν οὐδὲν ἰσχύει
φρονεῖν· χωρὶς δὲ τοῦ ἀνδρὸς οὐδὲ ζῆν· καὶ πάσῃ τῇ
τῶν ἀνδρῶν ἀρχῇ·

πλ Καὶ ὁ αὐτὸς δῆ· παρθένος ἐστὶ δηλοῖ φρονεῖν· ὡς ἐκεῖναι μὴ
τ. οὕτως σὺ σεαυτὸν σκόπει μοι· μὴ γάρ σου δεόμεθα·
καὶ παροτρέπων
τὰ ῥήματα·

πε Πρὸς μὲν χαρίσασθαι τῷ
ἐλευθερώσαι σύμμαχον
ποιεῖ· παρθένος ἐστὶ ζ·
ἵν' ὑπὲρ μὲν δόξαν
τῶν πέντε· ἰδίοις
δαπανῶμεν·

πς Ἓν πρὸς δὲ πολλάκις τοῦτο
ῥήμασι καὶ σφόδρα
μεμιμημένος ἐστὶν ἐμοῦ
μισοῦντος· ἵν' μὲν δόξαν
χαρίσωμαι δόξῃ·
δῆ· οὐκ ἀπὸ τῶν
μέν· τουτέστι μὴ οἰηθῇς
κελεύειν οὐδ' ἐπιτάττειν
μαθεῖν·

πζ Τουτέστι δι' αὐτοῦ τοῦ
ἐλθεῖν τὴν ἀσωτίαν
μεμιμημένος τῶν π ὑμῶν· ἵν' ἀπὸ τῆς ἀσωτίας
κ. τῶν ἑτέρων ὑμᾶς τοὺς ὑπὸ μοιχείαν γεγονότας ποιήσω· δο
κ. μάζοντες· τουτέστι δοκιμάσοντες ἀποφαίνομαι·

πη Ὃ πρὸ χρόνου γὰρ τὴν μητέρα σάρκα· ἅτε καὶ ἀπεδίδου ἀφορμὴν
καὶ ἀφορῶ φησι· καὶ αὐτὸ ὅτι δεῖ καὶ τοῦτο ἀμαζίους·

πτ Ὁρα πῶς μεμίμηται τὴν παροιμίαν· παρθένος ἐστὶ δῆ· τουτέστι
τὰ παρθένια φρονεῖ· καὶ ἀφ' ἑαυτῆς μὲν οὐδὲν ἰσχύει
φρονεῖν· χωρὶς δὲ τοῦ ἀνδρὸς οὐδὲ ζῆν· καὶ πάσῃ τῇ
τῶν ἀνδρῶν ἀρχῇ·

πλ Καὶ ὁ αὐτὸς δῆ· παρθένος ἐστὶ δηλοῖ φρονεῖν· ὡς ἐκεῖναι μὴ
τ. οὕτως σὺ σεαυτὸν σκόπει μοι· μὴ γάρ σου δεόμεθα·
καὶ παροτρέπων
τὰ ῥήματα·

πε Πρὸς μὲν χαρίσασθαι τῷ
ἐλευθερώσαι σύμμαχον
ποιεῖ· παρθένος ἐστὶ ζ·
ἵν' ὑπὲρ μὲν δόξαν
τῶν πέντε· ἰδίοις
δαπανῶμεν·

πς Ἓν πρὸς δὲ πολλάκις τοῦτο
ῥήμασι καὶ σφόδρα
μεμιμημένος ἐστὶν ἐμοῦ
μισοῦντος· ἵν' μὲν δόξαν
χαρίσωμαι δόξῃ·
δῆ· οὐκ ἀπὸ τῶν
μέν· τουτέστι μὴ οἰηθῇς
κελεύειν οὐδ' ἐπιτάττειν
μαθεῖν·

πζ Τουτέστι δι' αὐτοῦ τοῦ
ἐλθεῖν τὴν ἀσωτίαν
μεμιμημένος τῶν π ὑμῶν· ἵν' ἀπὸ τῆς ἀσωτίας
κ. τῶν ἑτέρων ὑμᾶς τοὺς ὑπὸ μοιχείαν γεγονότας ποιήσω· δο
κ. μάζοντες· τουτέστι δοκιμάσοντες ἀποφαίνομαι·

πη Ὃ πρὸ χρόνου γὰρ τὴν μητέρα σάρκα· ἅτε καὶ ἀπεδίδου ἀφορμὴν
καὶ ἀφορῶ φησι· καὶ αὐτὸ ὅτι δεῖ καὶ τοῦτο ἀμαζίους·

πτ Ἀλλὰ πρόγραμμα τὴ παρθε-
σίαι καὶ μὴ ἀφορμὴν καὶ
μὴ σφόδρα καὶ σαυτὸν σπούδαζε·
καὶ τὴν ὀξύτητα μὴ μάθῃς
μηδὲ τὴν πικρίαν· ἵνα μὴ
τὴν χάριν παρθενίαν·
ὃ οὐκ αὐτὸ τὴν σαυτοῦ μόνον· ἀλ-
λὰ καὶ τὴν τῶν ἑτέρων σωτηρίαν
καὶ τὸ τῶν ὑμετέρων φαίνεσθαι
μὴ σιωπῶντας ἀναγκάζεσθαι·
μὴ σιωπῶντας γὰρ τὴν χάριν
τοῦ κυρίου μου ἰησοῦ χριστοῦ·

ڪتاب جي ڪاپي ڪرڻ جو ڪم ڪيو ويو آهي.

ς ε Προκαθημένης γάρ] προθυμῶ· καὶ θυμὸς γὰρ ὀξύ. ὃ μὴ πρόσ δεκτόσ ἐστι
θεῶι· καὶ μὴ μιμητὸν ἡμῖν. καὶ μὴ μεδεμίαι πάντελῶ· καὶ διὸ ἰκέτας
οὐ καὶ διὸ οὐκέτ' ἔχθαίνουσι τῆς ταις·

ς ς Οὐ νῦν ἵμ' ἀλλὰ μετὰ ταῦτ' ἔστ' ἄρα δὴ σοι χρήσιμος ἐστὶν ὑμῖν
ὅσ τις καὶ δύναμιν καὶ θλῖψιν ὑπομένει ταῦτ' οὐκ τούτου· τοῦτο δὲ
δηλοῖ τὸ αὐτὸν μὴ ἀπελθόντ'· οὐκ μὲν καὶ δόξειεν ἂν ὅτι ὑπὲρ δύναμιν

ἔθεσαν. δι' ὃ σοι
καὶ τούτοις τοῦτο προ
θέμενον· ἀμφοῖν ἀπα
ραίτητον· ἀεὶ μι
μνῆσθαι δὲ σε ἀσκοῦν
θ' ἕτοιμον ἔχειν ὑπὲρ
δύναμιν ἀεὶ δόμενα·

ς ζ Κοινωνὸς δ'] χρήσιμος
ὑμῖν· ὅτ' εἰμὶ δὲ τὴν
ἀρετὴν παρρησίαν οἷς
τὴν ἐλευθερίαν οὐ μὴ
μέλλῃ δηλοῦσθαι· δὸ
τέτριμμαι αὐτοῖς τοῦ
πρίσσα τὴν χρείαν.
καὶ ῥᾴων τὸ πρίσσ'
τὴν ἀρετὴν παρρησί'·
ἧς ἡ ἐλευθερία· κρέ
ττον προτρέπεται αὐτὸν
μὴ τὸ πρίσσα μὴ δοῦ
ναι· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦ ἔρημα· τοῦτο γὰρ δ'. ἢ περίσσα μᾶλλον·
πρίσσα μὴ μανία ἐστί· ἢ δαπάνη δὸς δόσ. δαπάνη δὲ μίκτη· εἰ
δὲ ὁμοίως μερομοίρα τὴν πρὸς θεὸν παρρησίαν ἔχοι ἀσφαλῆ·
ὅλως μὴ ἀποστερεῖσθαι σοῦ· δόσις καὶ δικαιοκρισία ἐστὶν
γὰρ καὶ μὴ ἀλλότριος τὴν δόσεως·

ἐμαυτοῦ δόγμα μ. οὐδ' ἐξεῖναί τὸ
ὑπὲρ τελέσαι σε κατοῦ ἔχθην·
ς ε γὰρ ἡ προθυμία μοι πρόκει
ται. καὶ διὸ δοκῶ ἔλαττόν πρὸ
δηκτος· οὐ καὶ διὸ οὐκ ἔχθ·
ς ς οὐ γὰρ ἵμαι ἄμμοις ἄμμοις· ὑ
μῖν δὲ θλῖψις· ἀλλ' ὑπὲρ ἰσό
ς ζ τητος δύναται διὸ μὴ καὶ ῥᾴ
ων ἐστὶν ἡ ἀρετὴ παρ
ρησία·

ιβ εἰσπρόσωπον δὲ τὸν ἐκκλησίαν· τουτέστι καὶ ἡσυχίαν τὸν αὐτὸν ἀφιλόξενον
τὸν ἐκκλησίαν· ἀμφὶ γὰρ τούτων τὴν κρίσιν ποιεῖται· τὸν αὐτὸν ἀφιλόξενον ἔστι καὶ
σωφρονεῖν· οὐμὰ δὲ ἀφ' ὧν· ἀμφὶ αὐτοῖς διακρίνει· οὐμὸν τε ἐμοὶ καὶ ὑμῖν
ῥαίνειν τὸν αὐτὸν μόνον·

ιγ Διαιρεῖσθε· ἐμβλητικῶς· περὶ ταύτης τοίνυν ἡσυχίας καὶ σωφροσύνης πολλὰ
πάντα ἡμῖν ἐστὶν ἀναγκαῖον διαλέγεσθαι· μὴν δὲ· περὶ τὸν καιρὸν
τὸν νῦν φθάνοντα· ὡς τε
καὶ αὐτοὺς ὑπὸ τῶν
σωφρόνων· αἰσχύνεσθαι
ἀφ' οἷς τοιαῦτ' ἂν δόξαιεν
ἔχειν ἀσελγείας δόξαν
συμπεσοῦμαι· ὅλως δὲ
τὸν φθάνοντα καιρὸν
ὑπομίμνησκε·

ιδ θαρρῶν γὰρ ἐν τῷ πεπαῦσθαι· τὸ δὲ καὶ ἀφ' ἑτέρου σκοποῦ
χάριν· πολὺ πλέον·

ιε Τοῦτο δὲ· ἐναντιοῦται
πρόσωπα λαβόντα· ὁ
πόνος μονονουχὶ κάρηνα·
ἀμφὶ καὶ τῶν ὑβρεων
χαίρειν τὸν ὑβρισμένον·
ὅταν χάριν ἔνεστι σκιρτᾶν·
χαίρων ὑφ' ὧν κέρδος·

ιζ Οὐκ ἀπομάττεσθαι· ἐμφέρεται συλλαβή· ἀλλ' ὅτι τὸν ἀπὸ τῆς ἀσωτίας μὴ σωφρονοῦντα
ἑτοίμως ἔστι· πεπλήρωκε τὸν λόγον· ἵνα

ιδ δουλεύειν προσέθηκε· ἵνα τοῦτο μὴ φλαυ-
ιε σθῇ παρ' ὃ ἤκουσεν αὐτοῦ δοκιμασίαν τοῦ ἀνδρὸς· δοῦλος δὲ δανάμγ.
τὸ δὴ πολλοῖς καὶ πολλαύλις·
ιζ πλὴν ἀλλ' ἤδη παρ' ὑμῶν οὐκ ἀποτάξ ἔσομαι χρόνῳ πρὸς ὑμᾶς· καὶ
δαιόπρος σοῦ λιῶν λαβήσεται·
ιηα πλὴν ἀνατέθεικα ὑμῖν τὴν ἀρχήν· παρεμβάλλομεν δὲ αὐτοῖς·
ἀντὶ τῆς παραιμίας
ἀλλομαι δ' αὐτοῖς
ἀλλ'· ἅτε οὖν τοῦτο δὴ
ἀλλ' τί φαμέν· ταῦτ' ἔφα
μέν· ὅτι λοιμὸς ἄρα ἐμὲ
μοὶ καὶ συμβρὸς ἅσπερ ὑμᾶς
ἅσ ὑμᾶς ἅσ ἑαυτῶν ἐρῶν
καὶ νοίαιμ· μέν γ' ὁ ὅπαι
μ· ἅτε ὑπὲρ τοῦ δὴ
τί δ' ἀλλ' μ· ταῦτ' ἐ
χομέν· ὅτι τί ἅσ ἰμὰ δὲ λ
φοὶ ἐσμεν· ἐμπεδοῦμεν
σῖ· ἀποδεδεμένοι δ'
ὑπὸ δουλεμοῖ δ' ὅτι
λον δ' ὑμῶν ὅτι· δὸς ἔσ
χῦ· ἐξ ὧν δ' πρὸ τοῦ
ομαι· δὸς ἐμ· πρὸς ἐ
μοὶ σχῶ· ἵμ' ἀνάγ δ'

συμβεβλημένη δὲ αὐτοῖς
τὸ μὰ δελφὸ μὴ ἐμεῖν μὲν ἐ
δοκιμασθέν μὴν πολλοῖς
πολλαύλις σου δαιόμενον·
μυμὶ δὲ ὧν ὁμῶν δαιόμ
ρομ· πλὴν ποιοῦμεν ἀλλ' ὁ τοῦ
ἅσ ὑμᾶς· ἅτε ὑπὲρ τοῦ·
λοιμὸς ἐσμὲν ἅσ ὑμᾶς
συμβρός· ἅτε ἀδελφοὶ μὴ
μέν· ἀνάθεμα ὁμοίως ἐκκλησι
ῶν· δὸς ἔσχῦ· πλὴν οὐκ
ὄν δὴ ἔμ· πρὸς ἐμὲ ἀφανίσω

ιθ ὑμᾶς ἐν τοῦ τὰ λιπαρὰ ὑμῶν· δὸς ἀσθενεῖς τὸ μὴ πρᾶγμα εἶναι τὸ μὴ ὑμῖν τοῖς οὖσιν·
κ ἐμὴ δὲ ἔμ· τοῦ τὰ λιπαρὰ ὑμῶν· δὸς ἀσθενεῖς· ἐμὲ δὲ ἔμ· πλὴν ἀπὸ δὲ ἔξ·
κα ἢ ἐς τὸ ἀφανισθῆναι ἀφανισθῆναι καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ ἐσθ ἐς τὸ καὶ χθὲς καὶ σήμ-
ερον ἐπὶ ὑμᾶς ἅσ ἑαυτὸν ὅσπερ δὲ δὲ ἔξ ἀσθ· ὅτι δὲ ἢ σὶ μὲν οὐκ ἀρκεῖ ὑπὲρ ὧν
μὲν μεμαρτύρηκαι· ἀλλ' ὅμως· ἀλλ' ὅμως δὲ ἔξ ἀσθ ἀλλ' ὑμεῖς ἐπὶ τοῦ ἐν
γανσαίτειν· ἀλλὰ δὲ δηλαδὴ ὑπὲρ ὧν μεμαρτύρηκαι· τοῦτο ἅσ ἑαυ-
τοῖς ἐστε· τούτοις δὲ μοι αἰδεῖ δὲ ἔξ ἀσθ·

κα Καὶ γὰρ ἡμῖν ὁμιλητὴς ἀγαθὸς ἐστὶν ἡ ἐμὴ ψυχὴ καὶ ἐκ τοῦ
κειμένου δῆλον ἀπὸ τοῦ λέγειν·
κβ Φησὶ γὰρ ἐνταῦθα περὶ τοῦ μαθεῖν τὸ ἐμὲ φρονεῖν τοῦτο·
ὡς αὐτὸ δηλονότι ἐμοὶ μὲν ὄντι, ἐμαυτὸν δὲ ἀγαπητικῶς μὴ
μιμουμένῳ, οὐκέτι περὶ τοῦ φρονεῖν μὲ ἀλλὰ περὶ τοῦ ταχέως
δοκεῖν ἡμῖν καὶ προθύμως διαλέγεσθαι· διὰ τοῦτο καὶ ἐμὲ
φησὶν·
κε τρίτον καὶ δεκτικὸν ἐλέους
ἐλθεῖν καὶ σύμμαχον·
κς τρυτάνη καὶ ἁρμονίαν
ἔχειν καὶ ὁμόνοιαν·
ἀμφοτέρων γὰρ τούτων ἐστὶν ἡ ἀγάπη δίδωσι
γάρ, φησίν, ἐμοὶ ἐλεηθῆναι καὶ πιστὸν εἶναι
κατὰ τὸ ἐμὲ ἐλεηθῆναι πιστὸν εἶναι· ὁ γὰρ μὴ
ἐλεηθεὶς οὐ πιστός ἐστιν· ὁ δὲ πιστὸς ἐλεεῖ
καὶ ἐλεεῖται· ἐμοὶ δὲ ἀφορμὴν ἐλέους καὶ
πίστεως ἡ ἀγάπη δίδωσι· καὶ ἐμὲ φησὶν
κζ φρονεῖν τοῦτο τὸ τῆς ἀγάπης καὶ σύμφωνον
ἑαυτῷ καὶ τῷ πατρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ
πρὸς τὰ ἐμὰ ἀποβλέπειν· ἵνα μὴ
πρὸς τὰ ἐμὰ ἀποβλέπω· ἀλλὰ τὰ ἐμὰ
πολλαπλασιάζω· ἀφορμὴ

κη ἡ ἀγάπη ἐστὶν ἐμοὶ τοῦ
κθ τοῦτο· ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ
λ ὁ πατὴρ ἐμοὶ δίδωσι
λα τοῦτο· τὸ ἐμὲ
ὁ πατὴρ ἐμοὶ δίδωσι· φησὶ
λβ πατὴρ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
λγ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
λδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
λε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
λς ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
λζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
λη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
λθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
μ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
μα ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
μβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
μγ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
μδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
με ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
μς ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
μζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
μη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
μθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ν ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
να ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
νβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
νγ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
νδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
νε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
νς ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
νζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
νη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
νθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ξ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ξα ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ξβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ξγ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ξδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ξε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ξς ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ξζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ξη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ξθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ο ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
οα ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
οβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ογ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
οδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
οε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ος ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
οζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
οη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
οθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
π ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
πα ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
πβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
πγ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
πδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
πε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
πς ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
πζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
πη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
πθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ρ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ρα ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ρβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ργ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ρδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ρε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ρς ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ρζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ρη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ρθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
σ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
σα ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
σβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
σγ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
σδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
σε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
σς ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
σζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ση ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
σθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
τ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
τα ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
τβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
τγ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
τδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
τε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
τς ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
τζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
τη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
τθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
υ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
υα ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
υβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
υγ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
υδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
υε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
υς ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
υζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
υη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
υθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
φ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
φα ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
φβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
φγ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
φδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
φε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
φς ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
φζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
φη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
φθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
χ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
χα ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
χβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
χγ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
χδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
χε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
χς ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
χζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
χη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
χθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ψ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ψα ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ψβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ψγ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ψδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ψε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ψς ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ψζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ψη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ψθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ω ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ωα ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ωβ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ωγ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ωδ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ωε ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ως ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ωζ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ωη ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·
ωθ ἐμοὶ δίδωσι· τοῦτο δὲ·
ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ·

ιη Κκ. Αὐτοὶ δὲ ἐν ἑρήμῳ ὁπλίται αὐλεῖ ἀριθμοὶ καὶ μετὰ τοσούδε ἦλθομεν ἀφ' ὧν
τε πεζὸν ἱππεῖ ἐσμεν ἀντίοι ὄφρα ἴδηαι θ' ἡμῖν μάχεσθαι ἀριθμὸν τόσσον τε πλέονας.
οὐ γὰρ ἐλπόμεθα· ὅσοι δ' ἐν ἀμφοτέροις ὁπλίται συμμαχεύμενοι
οὔτε πρὸς ἑρπετὰ ἀμύνεσθαι αὐτοῖσι· ἀλλὰ μᾶσσον ὅτι μὴ ὅσαι ἐν ἐρε-
σκαδασμῷ ἐσμὲν αὐτοὶ πόρυσι· καὶ τοῦτο ἱερὰ κάδετμήθη ἀπὸ τοῦ ἡμέρου
αὐτοῖσι. Ὅρα τὴν καὶ δόξαν μίαν τοῦ παύρου· ὅπερ μετὰ
ιθ ἡμῖν αὐτοῖσι. ἢν μὲν μάχεσθαι
ἀναγκαῖον ᾖ καὶ ἐν τῷ
καὶ τάδε ἐν ἀρεθῶμεν
ἡμεῖς τὸ ὅτι παρασκευ-
σόμεθα ὅτι τοιοῦτοι τε
εἰσὶ τὴν ἐλάσσω συμμαχίαν. ὅτι τοιοῦτοι τε
ἐσμὲν τοῦτο ἴσασι τοὺς πε-
ρὶ τὴν ἐλάσσω συμμαχίαν. ὅτι δὲ ἐν ἐρεσκαδασμῷ ἐσμὲν ἢν μὲν
κεμαθήκασι τὸν λόχον καὶ
ἡμᾶς· ἕως τὴν ἐφόδου καὶ
σύμπαντες ὁπλῖται ἐσμέν.

κ Μακεδόσι δὲ τοῦτο ὅτε
γὰρ ὁπλῖται αὐτοὶ παρε-
σκάσασι ἀπὸ περισ-
τῶν.

κα Πρὸς ἃ ἡμῖν ὁμολογοῦμεν
καὶ λόγῳ αὐτοῖσι παρο
τρέπεσθαι ἀνδρὸς ἑρδί
αν ἡμέρου ἐσμὲν· καὶ πῶς δ'
ἂν κόσοι ἡμῖν αὐτοῖσι μαχούμενοι ἐλθόμεν.

ἡμῖν ἀρέθησαν τὸν σπλήθομεν. εἰ
πάντων δὲ τῶν ἀλλάλων.
ἢν μὲν τὸν λόχον καὶ ἡμᾶς
τὸν ὑπερφυᾶ μάχεσθαι
τὸν μέρος τούτοις. ἢν δὲ λόχοι
ὁμόμοιοι ἐσμὲν ἀσκαδασμόμοι
λίπε· καὶ πρόσθεν ἀμφὶ ὁπλῖται
σὺν ἐμοὶ καὶ κεδόμεθα καὶ
ὑπερφυᾶ ἐσμὲν αὐτοὶ ἀσκαδ
αὐτοῖσι. καὶ τάδε ἰσχυρὰ δοκεῖ καὶ
λίπεσι· ἢν δὲ

κβ Ὁλάβῃ δὲ λόγῳ· καὶ εἰ καὶ τάδε ἰσχυρὰ δοκεῖ καὶ μάχεσθαι· ἢν δ'
ἐν ἀμφοτέροις ἀμύνεσθαι τὸν ὑπερφυᾶ· καὶ ἐν τῷ ἐλάσσω συμμαχίᾳ· ἐν καὶ
ὁ πλῶν δύο ἰσοῖς ἀσπίσι· ἐν δὲ τοῖς ὑστεροῦσιν· τοῦ δὲ ἀσπιδοφόρου
καὶ μέσου· ὅτι πλὴν ὑπὸ τοσόνδε ἐν τάδε πλὴν τοῦ ἐλάσσω συμμαχίᾳ· ἐν
εἰ πεν· οὐ μάχεσθαι ἰσχυρὰ δοκεῖ· ἀλλ' ὅτι μέσον πλὴν
τὸν ἐλάσσω συμμαχίᾳ·

λδ ἐκ μὲν οὖν τοῦ ἐξ ἀνίτου καὶ τοῦ ιωνᾶ διαλείπει ιωνᾶς· καὶ ἐν τῇ διαδοχῇ
λαὶ αὐτὸς σὺν ἡμῖν ἀριθμεῖ· ὁ γὰρ αὐτὸς χορηγεῖ τῷ τε αὐξάνειν καὶ
αὐξάνεσθαι· καὶ τὸ δοῦναι τῷ τρέφοντι καὶ
λήψεσθε τοῦτο καὶ αὐξάνομαι καὶ αὐξάνομαι·
λε χορηγήσας ἡμῖν τὰ ἀρκοῦντα διαπαντὸς· ἵνα πλουτήσωμεν ἐν
παντὶ ἁπλότητι ἡμῶν·
λς ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ· ὅτι
ἡ διακονία τῆς λειτουργίας
ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων·
ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ·
λζ διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ
ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ καὶ
λη ἁπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας·
μ ἐν τῇ αὐτῶν δεήσει ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν
μα χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν·
μβ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ·
μγ εὐχαριστῶ τῷ θεῷ·

λε ἐκ μὲν οὖν τοῦ ἐξ ἀνίτου καὶ τοῦ ιωνᾶ διαλείπει ιωνᾶς· καὶ ἐν τῇ διαδοχῇ
λαὶ αὐτὸς σὺν ἡμῖν ἀριθμεῖ· ὁ γὰρ αὐτὸς χορηγεῖ τῷ τε αὐξάνειν καὶ
αὐξάνεσθαι· καὶ τὸ δοῦναι τῷ τρέφοντι καὶ
λήψεσθε τοῦτο καὶ αὐξάνομαι καὶ αὐξάνομαι·
λς χορηγήσας ἡμῖν τὰ ἀρκοῦντα διαπαντὸς· ἵνα πλουτήσωμεν ἐν
παντὶ ἁπλότητι ἡμῶν·
λζ ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ· ὅτι
ἡ διακονία τῆς λειτουργίας
ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων·
ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ·
λη διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ
ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ καὶ
μ ἁπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας·
μα ἐν τῇ αὐτῶν δεήσει ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν
μβ χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν·
μγ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ·
εὐχαριστῶ τῷ θεῷ·

ξβ Φ ουλίσασι τὸ ἰσταδιασμὸ τρίτον. καὶ αὐτὸ ἐστὶ πλῆθος ὑμῶν πλεκτὸ
κόπρον μ' αὐτοὺς σὺν ἀμαλάμενος σ. τὰ καὶ τοῦ πρόσωπος ἐξ ὑμῶν
πάντες. τοῦτο δὲ μ' ἀπὸ τοῦ μ φασὶ μόνον μερίζειν. ὃ μὴ ἔστις
πλοῦτος. ἔστι δὲ σωτῆρος. ἔστι δὲ μαλακία. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ
πρόσωπον μὴ σβρίζειν. θεοδωρίτ.

ξγ Κ αὐτὰ δὲ τὰ ὑμᾶς μὴ φόβον. δόλιον δὲ μ' ὅλως ἐν αὐτοῦ
πλοῦτος καὶ τὴν ὑμῶν δὲ ἐν τάξει; οὐ λέων σὺν ἀμερικάνων
τοῦ ποιήσαντος.

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ

Κ ἐν τοῦ ἐπιτιμητικὸν
ὑπόμνημα τοῦτο ἀνα-
γνῶσθαι. ἀμήτιτος
οὐκ ὀκτὼ μόρφωσιν
πλὴν ἐλπίδα ἀστὴρ δὲ
πάσχει. ὀκ δὲ τοῦ μὸ
πλὴν μὸν ἀπὸ χῦ φασὶ
μονὸν μὴ μαμμαίων.

ξδ Κ αὐχήσαι οἱ ἰσταδιασμὸ
πολιτῶν χῦ ὁμὲ ἐ
μεγαλαύχων.

ξβ Τ
. Τὰ καὶ αὐτὰ τὸ πρόσωπον μὲν
πάντες. ἔστι σὺν ποιητὴν
ξε αὐτοῖς χῦ ἔμαι. τοῦτο δὲ
ὃ δὲ τὸ πάμαι μὲ ἀφ' ἑαυτοῦ.
ὅτι καὶ δὸς σαυτὸν σ χῦ. οὐ
ξς τὸ σὺν καὶ λειτουργεῖς χῦ.

ξδ Ὃ ἀνὸ λῦ δὲ μ' ἐκ χῆ παρὰ χῦ χάριτος. ἀφ' ἑ
αὐτοῦ τοῦτο λόμ Ὃ δὲ τὸ. καὶ ἐν πρὸς
ἐκ τὸ πρόσωπον ἐν ἀπὸ τὴς ὑμῶν τι μὴ δὲ
καὶ ἐμ.

ξε Τ ὃ δὲ μ' ὁμ τοῦτο ἐκ τοῦ μοῦ σὺν καὶ ὁ νόμον πλέον σὺν ὑμῖν. οὐχ αὐτὸ ἐν
χῦ. ἡ καὶ σὺν ἐν ἐμ. τοῦτο Τ. καὶ τὸ μ σύμμαστον φῶς. ὃ τὸ πρὸ ἐν
δὲ ἐμ σὺν ὁ τὸ χὸς πρὸ ἐκ ἐμοὶ χῦ οὕτω σὺν καὶ αὐτὸ. ἀλλ' ἐστὶ
τὸ μόνον. ὁ νόμον δὲ μ'. ὃ ἐν μ περὶ σὺν πρὸ τὸ καὶ χῦ τὸ καὶ. ὃ ἀφ' ἑ
πλὴν. ἀρκεῖ πέσον σὺν τὸ φῶς μ. οὕτω σὺν καὶ ἡ μέσον. ὃ ἐν χ τὸ πλέ
ἔφ τοῦτο τοῦ. ὃ καὶ ἐν χ καὶ λόγ. ἀμὴ τὸ λόγον δὲ μ' ὑπὸ ::

ξ[5] τὸν πλησίον σου οὐκ ἀδικήσεις οὐδὲ μὴ ἁρπάσεις. οὐ κοιμηθήσεται ἡ μισθωσία τοῦ μισθίου σου παρὰ σοὶ ἕως πρωΐ. οὐκ ἐπιορκήσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῶς, οὐδὲ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ σου· ἐγὼ κύριος. οὐ μὴ ἀδικήσεις τὸν πλησίον σου οὐδὲ μὴ ἁρπάσῃς· οὐ μὴ αὐλισθῇ ἡ μισθωσία τοῦ μισθίου σου παρὰ σοὶ ἕως πρωΐ. οὐ κακολογήσεις κωφόν, καὶ ἔναντι τυφλοῦ οὐ μὴ προσκόψῃ, καὶ φοβηθήσῃ ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου· ἐγὼ κύριος. οὐ ποιήσεις ἄδικον ἐν κρίσει, οὐκ ἐπιβλέψῃ πτωχὸν οὐδὲ θαυμάσῃ πρόσωπον δυνάστου, ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου. οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν τῷ λαῷ σου, οὐκ ἐπιστήσῃ ἐπὶ αἷμα τοῦ πλησίον σου· ἐγὼ κύριος. οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἐλεγμῷ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου καὶ οὐ μὴ λάβῃς ἐπ' αὐτῷ ἁμαρτίαν. οὐκ ἐκδικήσεις οὐδὲ μνησικακήσεις τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· ἐγὼ κύριος. τὰ δικαιώματά μου φυλάξεσθε· κτήνη σου οὐ κεντρίσεις ἑτεροζυγοῦντα, ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς ἑτεροζυγοῦντι σπέρματι, καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ἐρίων καὶ λίνου οὐ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπὶ σεαυτόν.

ξ[5] ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ἀνὴρ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπορίμου, καὶ ἡ γυνὴ ἐστὶν ἐκτὸς ἐλευθερίας, ἀργυρίῳ λυτρωθήσεται ἢ ἐλευθερίᾳ ἐλευθερωθήσεται, καὶ ἐπισκοπὴ ἔσται· οὐ θανατωθήσονται, ὅτι οὐκ ἐλευθέρα ἦν ἡ γυνή· ξα καὶ ἄξει τὸ πλημμέλημα αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸν ἐξιλασμὸν τοῦ πλημμελήματος, κριὸν ἐξιλασμοῦ. ξβ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τοῦ ἐξιλασμοῦ ἐναντίον κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἣν ἥμαρτεν, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, ἣν ἥμαρτεν. ξγ καὶ ἁγιάσετε τὸ ξύλον τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ, τὸν καρπὸν αὐτοῦ, ὃν ἐὰν ἐκτέμνητε, ἀκροβυστίαν αὐτοῦ· τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερίτμητα, οὐ βρωθήσεται. ξδ καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ πᾶν τὸ ξύλον ἔσται ἅγιον αἰνετόν τῷ κυρίῳ. ξε καὶ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτοῦ, ὃν ἐὰν ἐκτέμνητε, ἀκροβυστίαν αὐτοῦ· ἐγὼ κύριος. ξς οὐ μὴ φάγητε ἐπὶ τοῖς αἵμασιν αὐτοῦ· οὐ μὴ οἰωνίσησθε οὐδὲ μὴ ἐπαοιδὰς ποιήσητε. ξζ οὐ μὴ περιτεμεῖτε περιτομὴν ἐν τῇ σαρκὶ ὑμῶν ἐπὶ τῷ ἀποθανόντι οὐδὲ μὴ στίξητε ἐπὶ σεαυτοῖς στίγματα· ἐγὼ κύριος. ξη οὐ μὴ βεβηλώσῃς τὴν θυγατέρα σου τοῦ ἐκπορνεῦσαι αὐτὴν καὶ οὐ μὴ ἐκπορνεύσῃ ἡ γῆ καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ ἀνομίας. ξθ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ τὰ ἅγιά μου φοβηθήσεσθε· ἐγὼ κύριος. ο οὐκ ἐπιβλέψετε ἐπὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς οὐ μὴ ζητήσητε μιανθῆναι ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ κύριος. οα ἐναντίον πρεσβυτέρου ἀναστήσῃ καὶ τιμήσεις πρόσωπον γέροντος καὶ φοβηθήσῃ ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου· ἐγὼ κύριος. οβ ἐὰν δὲ προσήλυτος προσκείμενος ὑμῖν παροικῇ ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὐ μὴ ὀνειδίσητε αὐτόν· ογ ὡς ἐὰν ἐπιγένηται ὑμῖν ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἔσται ὑμῖν ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ὡς ὁ ἐγγενὴς ὑμῶν, καὶ ἀγαπήσεις αὐτὸν ὡς σεαυτόν· ἐγὼ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οδ οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν μέτρῳ, ἐν σταθμίῳ, ἐν ζυγῷ· οε δικαίους ἔστω ὑμῖν ὁ ζυγὸς καὶ οἱ σταθμοὶ καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ ξέστης· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. οϛ καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ κύριος.

ξ[5] ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ἀνὴρ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπορίμου, καὶ ἡ γυνὴ ἐστὶν ἐκτὸς ἐλευθερίας, ἀργυρίῳ λυτρωθήσεται ἢ ἐλευθερίᾳ ἐλευθερωθήσεται, καὶ ἐπισκοπὴ ἔσται· οὐ θανατωθήσονται, ὅτι οὐκ ἐλευθέρα ἦν ἡ γυνή· ξα καὶ ἄξει τὸ πλημμέλημα αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸν ἐξιλασμὸν τοῦ πλημμελήματος, κριὸν ἐξιλασμοῦ. ξβ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τοῦ ἐξιλασμοῦ ἐναντίον κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἣν ἥμαρτεν, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, ἣν ἥμαρτεν.

ξγ καὶ ἁγιάσετε τὸ ξύλον τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ, τὸν καρπὸν αὐτοῦ, ὃν ἐὰν ἐκτέμνητε, ἀκροβυστίαν αὐτοῦ· τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερίτμητα, οὐ βρωθήσεται. ξδ καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ πᾶν τὸ ξύλον ἔσται ἅγιον αἰνετόν τῷ κυρίῳ. ξε καὶ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτοῦ, ὃν ἐὰν ἐκτέμνητε, ἀκροβυστίαν αὐτοῦ· ἐγὼ κύριος.

ξς οὐ μὴ φάγητε ἐπὶ τοῖς αἵμασιν αὐτοῦ· οὐ μὴ οἰωνίσησθε οὐδὲ μὴ ἐπαοιδὰς ποιήσητε. ξζ οὐ μὴ περιτεμεῖτε περιτομὴν ἐν τῇ σαρκὶ ὑμῶν ἐπὶ τῷ ἀποθανόντι οὐδὲ μὴ στίξητε ἐπὶ σεαυτοῖς στίγματα· ἐγὼ κύριος. ξη οὐ μὴ βεβηλώσῃς τὴν θυγατέρα σου τοῦ ἐκπορνεῦσαι αὐτὴν καὶ οὐ μὴ ἐκπορνεύσῃ ἡ γῆ καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ ἀνομίας. ξθ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ τὰ ἅγιά μου φοβηθήσεσθε· ἐγὼ κύριος. ο οὐκ ἐπιβλέψετε ἐπὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς οὐ μὴ ζητήσητε μιανθῆναι ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ κύριος. οα ἐναντίον πρεσβυτέρου ἀναστήσῃ καὶ τιμήσεις πρόσωπον γέροντος καὶ φοβηθήσῃ ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου· ἐγὼ κύριος. οβ ἐὰν δὲ προσήλυτος προσκείμενος ὑμῖν παροικῇ ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὐ μὴ ὀνειδίσητε αὐτόν· ογ ὡς ἐὰν ἐπιγένηται ὑμῖν ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἔσται ὑμῖν ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ὡς ὁ ἐγγενὴς ὑμῶν, καὶ ἀγαπήσεις αὐτὸν ὡς σεαυτόν· ἐγὼ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οδ οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν μέτρῳ, ἐν σταθμίῳ, ἐν ζυγῷ· οε δικαίους ἔστω ὑμῖν ὁ ζυγὸς καὶ οἱ σταθμοὶ καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ ξέστης· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. οϛ καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ κύριος.

ξ[5] ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ἀνὴρ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπορίμου, καὶ ἡ γυνὴ ἐστὶν ἐκτὸς ἐλευθερίας, ἀργυρίῳ λυτρωθήσεται ἢ ἐλευθερίᾳ ἐλευθερωθήσεται, καὶ ἐπισκοπὴ ἔσται· οὐ θανατωθήσονται, ὅτι οὐκ ἐλευθέρα ἦν ἡ γυνή· ξα καὶ ἄξει τὸ πλημμέλημα αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸν ἐξιλασμὸν τοῦ πλημμελήματος, κριὸν ἐξιλασμοῦ. ξβ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τοῦ ἐξιλασμοῦ ἐναντίον κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἣν ἥμαρτεν, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, ἣν ἥμαρτεν.

ξγ καὶ ἁγιάσετε τὸ ξύλον τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ, τὸν καρπὸν αὐτοῦ, ὃν ἐὰν ἐκτέμνητε, ἀκροβυστίαν αὐτοῦ· τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερίτμητα, οὐ βρωθήσεται. ξδ καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ πᾶν τὸ ξύλον ἔσται ἅγιον αἰνετόν τῷ κυρίῳ. ξε καὶ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτοῦ, ὃν ἐὰν ἐκτέμνητε, ἀκροβυστίαν αὐτοῦ· ἐγὼ κύριος.

ξς οὐ μὴ φάγητε ἐπὶ τοῖς αἵμασιν αὐτοῦ· οὐ μὴ οἰωνίσησθε οὐδὲ μὴ ἐπαοιδὰς ποιήσητε. ξζ οὐ μὴ περιτεμεῖτε περιτομὴν ἐν τῇ σαρκὶ ὑμῶν ἐπὶ τῷ ἀποθανόντι οὐδὲ μὴ στίξητε ἐπὶ σεαυτοῖς στίγματα· ἐγὼ κύριος. ξη οὐ μὴ βεβηλώσῃς τὴν θυγατέρα σου τοῦ ἐκπορνεῦσαι αὐτὴν καὶ οὐ μὴ ἐκπορνεύσῃ ἡ γῆ καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ ἀνομίας. ξθ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ τὰ ἅγιά μου φοβηθήσεσθε· ἐγὼ κύριος. ο οὐκ ἐπιβλέψετε ἐπὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς οὐ μὴ ζητήσητε μιανθῆναι ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ κύριος. οα ἐναντίον πρεσβυτέρου ἀναστήσῃ καὶ τιμήσεις πρόσωπον γέροντος καὶ φοβηθήσῃ ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου· ἐγὼ κύριος. οβ ἐὰν δὲ προσήλυτος προσκείμενος ὑμῖν παροικῇ ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὐ μὴ ὀνειδίσητε αὐτόν· ογ ὡς ἐὰν ἐπιγένηται ὑμῖν ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἔσται ὑμῖν ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ὡς ὁ ἐγγενὴς ὑμῶν, καὶ ἀγαπήσεις αὐτὸν ὡς σεαυτόν· ἐγὼ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οδ οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν μέτρῳ, ἐν σταθμίῳ, ἐν ζυγῷ· οε δικαίους ἔστω ὑμῖν ὁ ζυγὸς καὶ οἱ σταθμοὶ καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ ξέστης· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. οϛ καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ κύριος.

πδ τ αὐτὸ μέρος ἢ ἓν καὶ τὴν μονάδα μὴ ὑπερέχουσι μόνον ἀλλὰ τρισὶ
κέντροις· ἃ κοσαπλάσιά ἐστι τῶν δοσοπλασίων ἀλλήλων τοσαῦτα
αὐτὰ ἑαυτοῖς ὑπερέχει τὰ μείζω τῶν ἐλασσόνων, ἃ καὶ ἐστὶν ὅπερ ἐν ἀρχῇ εἴρηται.
ἢ μέσος λόγος οὐκ ἐν ἄλλοις τρισὶν ὅροις.

πε Οὐδὲ μὴν ἐν ὅροις τέσσαρσιν ἐλάττοσιν ἢ τρισίν.

πς Πρὸς ὃ ἐν ἀρχῇ μὲν ἐδόκει ἁπλοῦν εἶναι τὸ μεταξὺ δύο ὅρων ἑνὸς
εἰδικοῦ μέσου λαμβάνειν, ἐπὶ δὲ τῶν ἑξῆς ἐπιπολαίως ἐθεωρεῖτο,
ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὰ πλείω προῆλθεν, ἐν ἀπορίᾳ ἐγένετο καὶ ἐσκοπεῖτο
πῶς ἂν ἐν τοῖς ἀνίσοις ἀριθμοῖς εὑρεθείη μέσος ἀνάλογον, ὃς ἐν τοῖς
ἴσοις ἐστὶν ὁ αὐτός· ἐν δὲ τοῖς ἀνίσοις οὐκ ἐνδέχεται ἕνα μέσον
ἀνάλογον εὑρεθῆναι, ἀλλὰ δύο ἢ πλείους, ἐὰν ἐν ἀριθμοῖς ὦσιν
ἐπίπεδοι ἢ στερεοί· ἐὰν δὲ μὴ ἐν τούτοις, οὐδὲ δύο μέσοι ἀνάλογον
εὑρεθήσονται. ἐὰν δὲ ἐν ἐπιπέδοις ἢ στερεοῖς ἀριθμοῖς ὦσιν, οὐκ
ἐνδέχεται ἐν ἄλλοις τρισὶν ὅροις εἶναι ἢ τοῖς ἐπιπέδοις ἢ στερεοῖς.
ὅλως δὲ ἐὰν ἐπίπεδος πρὸς ἐπίπεδον πολλαπλασιάσας ποιῇ τινα,
ἢ στερεὸς πρὸς στερεὸν ὁμοίως πολλαπλασιάσας ποιῇ τινα, ἐν
τοῖς τοιούτοις ἀριθμοῖς ἐνδέχεται μέσους ἀνάλογον εὑρεῖν ἀριθμοὺς
κατὰ τὸ πλῆθος τοσούτους ὅσους ἂν ὁ ἐκ τῶν ὁμοίων ἐπιπέδων
ἢ στερεῶν γενόμενος ἀριθμὸς ἐν ἑαυτῷ περιέχῃ μονάδας, ἐν δὲ
τοῖς μὴ τοιούτοις οὐκ ἐνδέχεται μέσους ἀνάλογον εὑρεῖν ἀριθμούς.
ὅσοι δὲ ἐπίπεδοι ἢ στερεοὶ ἐν ἀριθμοῖς εἰσιν, ἐν τοσούτοις καὶ
ὅροις ἐνδέχεται μέσους ἀνάλογον εὑρεῖν ἀριθμούς· ὅσοι δὲ μὴ ἐν
τοσούτοις καὶ ὅροις οὐκ ἐνδέχεται μέσους ἀνάλογον εὑρεῖν ἀριθμούς.
ὅσοι δὲ ἐπίπεδοι ἢ στερεοὶ ἐν ἀριθμοῖς εἰσιν, ἐν τοσούτοις καὶ
ὅροις ἐνδέχεται μέσους ἀνάλογον εὑρεῖν ἀριθμούς· ὅσοι δὲ μὴ ἐν
τοσούτοις καὶ ὅροις οὐκ ἐνδέχεται μέσους ἀνάλογον εὑρεῖν ἀριθμούς.

πε Καὶ οὕτως μεταλαμβάνειν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς. ὅσοι τε καὶ ἐφ' ὅσους
ἐν ἀριθμοῖς ἐνδέχεται εἰδικοὺς διαζευγνύναι. ὃ δὴ καὶ ἐποιήσαμεν.

πς Καὶ οὐχ ὅσοι περ φύσει βάσεις ἐν ἀριθμοῖς ἐνδέχεται μέσους ἀνάλογον εὑρεῖν
ἐν ἀλλοτρίοις ἀριθμοῖς καὶ μὴ ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐν ἄμφω ὁμοίως ἐκ-
τεταμένοις· τοῦτο γὰρ τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς. ἐν ἀλλοτρίοις μεταλαμβάνεται
ὡς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐν ἀριθμοῖς ἐπιπέδοις καὶ ἐν ἀλλοτρίοις
ἐπιπέδοις ἀριθμοῖς.

πβ Ἐκφοβοῦμαι δ᾽ ἀκήκοα μαχόμενα. ἡδέως γὰρ ἂν τὰ καταφθορικὰ τὰ ἀληθῆ ἀκούσαιμι μᾶλλον. οὐ μαχόμεθα ἐμαυτοῖς ἀλλὰ ἡμῖν τοῖς θεοῖς· οἱ δὲ μαχόμενοι δ᾽· ὁ φόβος ἡμᾶς τοῖς θεοῖς μαχεῖται· καὶ ἐγὼ καὶ σὺ τὸ ὁ φόβος σαυτῷ μάχεται· ὅκ οἶδα ἔγωγε.

πγ Τί μὴ οἱ ἑαυτοῦ σύμφυτοι· οἱ τὰ δαιμόνια φοβούμενοι τί· τί μὴ οἱ τῶν σωμάτων· τῶν ἀμφὶ τὰ σώματα δαιμόνια φοβούμενοι· καὶ τὸ μὴ γένοιτο δ᾽ τοῦ καμόν οὐ μεμφόμενοι· οἱ δὲ μεμφόμενοι· οὕτως.

πδ Μέλλω μὲν μάλιστα τοὺς οἰκείους σώσαι μόνους· πολλῆς δὲ χρῆται τῆς προθυμίας τὸ φορτικὸν τοῦ δοκεῖν σώσαι μᾶλλον ἑαυτὸν ἀποφαίνειν· ἐστὶ δὲ τοῦτο καὶ μᾶλλον ἐπιθυμίας ἐμαυτῷ μαθητὴν γενέσθαι· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ περὶ ὀργῆς· ὁ δὲ μαχόμενος σωσαι· ὁμοίως· Καυχάσθαι· ὁ δὲ γε ἑαυτὸν συμφέρειν δοκεῖν μόνον σώσαι· ἀλλὰ ὁμοίως συμφέρειν· ὁ φεύγων μᾶλλον ἐθέλει ἀφροσύνην καὶ ὀργὴν ποιοῦντες· ὁ δὲ μαχόμενος· ἀφροσύνην τῷ θεῷ· καὶ ὀργὴν τῷ θεῷ·

ς Ἀλλὰ καὶ ἀμάχεσθαι· οἶδα γάρ δ᾽ ὅτι ἁμαρτάνεις καὶ σαυτὸν ἀμάχεσθε· Οὐκ ἄτοπον φιλῶ· ἀλλὰ μᾶλλον ὁμῶν· ὑπὲρ δ᾽· τοῦτο δὲ περισσὸν φιλῶ· εἶτ᾽ ἵνα μὴ μόνον σώσω διὰ τὴν θρόμβωσιν οἷον χρήματα καὶ δῆλον φιλεῖν αὐτοὺς· ὅσα· θῦ· θεῷ· θεῷ τὴν σάρκα οἱ θεοὶ διὰ τὸ ἄνθρωπον δ᾽ ἁμαρτῶν· θεῷ· ἵνα μὴ φθείρωσιν τοὺς θεῷ θύοντας· οὕτως οὖν δ᾽ καὶ ἐγὼ τοιοῦτος ὑπὲρ θεῷ θεῷ ἵνα μὴ σώσω φθείρωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. Α'. Περὶ τοῦ βαπτίσματος τοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ νηστεύσαντος αὐτοῦ καὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ Κυρίου καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν μαθητῶν καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν θαυμάτων καὶ τῆς ἐξόδου τῶν δαιμονίων καὶ τῆς ἰάσεως τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου καὶ τῶν ἄλλων ἀσθενῶν καὶ τῆς περιοδείας τῆς Γαλιλαίας καὶ τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ λεπροῦ.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ τῆς ἰάσεως τοῦ παραλυτικοῦ καὶ τῆς κλήσεως τοῦ Ματθαίου καὶ τῆς νηστείας καὶ τῶν σπορίμων καὶ τῆς ἰάσεως τῆς ξηρᾶς χειρὸς καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δώδεκα καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἰάσεως τοῦ δαιμονιζομένου καὶ τῆς βλασφημίας τῶν γραμματέων καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐλεύσεως τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπείροντος.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σίτου καὶ τοῦ ζιζανίου καὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σινάπεως καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς καταπαύσεως τοῦ χειμῶνος καὶ τῆς ἰάσεως τοῦ δαιμονιζομένου καὶ τῆς ἰάσεως τῆς αἱμορροούσης καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰαείρου καὶ τῆς ἰάσεως τῶν δύο τυφλῶν καὶ τῆς ἰάσεως τοῦ κωφοῦ καὶ τῆς περιοδείας τῆς Γαλιλαίας καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δώδεκα καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν.

ΚΕΦ. Δ'. Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δώδεκα καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἑβδομήκοντα καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἡρῴδου καὶ τῆς ἐπανόδου τῶν ἀποστόλων καὶ τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῆς περιοδείας καὶ τῆς ἰάσεως τῶν ἀσθενῶν καὶ τῆς ἐξόδου τῶν δαιμονίων καὶ τῆς ἰάσεως τῆς θυγατρὸς τῆς Χαναναίας καὶ τῆς ἰάσεως τοῦ κωφοῦ καὶ τῆς ἰάσεως τοῦ τυφλοῦ καὶ τῆς ἐλεύσεως τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἰάσεως τοῦ δαιμονιζομένου καὶ τῆς ἰάσεως τοῦ σεληνιαζομένου καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐλεύσεως τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἰάσεως τοῦ τυφλοῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου καὶ τῆς ἐλεύσεως τῶν Ἑλλήνων

Λέγω σοι ὅτι οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν καὶ τὸν ἔσχατον κοδράντην ἀποδῷς. ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀποκατασταθῇς εἰς τὴν φυλακὴν ἐκείνην, ἕως ἂν ἀποδῷς πᾶν τὸ ὀφειλόμενον σοι. ἀμὴν δὲ λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν καὶ τὸν ἔσχατον κοδράντην ἀποδῷς

ε Καὶ τοῦτο δύναται ὀφείλει ὅτι δίκτυον χάρισμα ἐστὶν ἀγγελικὴ
κοινωνία ποιοῦν. ἢ ὅτι παρ' ἑαυτοῦ βούλεται ἡμᾶς διὰ τοῦ
μεσίτου κυρίου. τὸ δὲ σύρειν δίκτυον ἐστὶ τὸ ἀγαπᾶν
τὸν πλησίον ἀνεξικάκως καὶ ἀφθόνως. τὸ δὲ τοὺς ἰχθῦς
διαλέγειν ἐστὶ τὸ ἀνακρίνειν τὰ ἐν αὐτοῖς
καλὰ καὶ πονηρά. καὶ τὸ χάρισμα ὅτι τοῦ
μίαν. ἐμὲ μὲν κύριον
ἔσω. παρ' ἄλλοις δὲ τρόπους.

ς Περιπατῶν παρὰ τὴν λίμνην.
ὅτι καὶ παρ' αὐτοῖς
ἦν κύριος ἐσω. καὶ τὰ
μαθεῖν ἀπὸ χρὴ ζητεῖν τὴν
φύσιν. οὐ μὴν ἐκ θεᾶς
θεὸν οὐκ ὠνόμασεν
ἀποστόλους. ὁ πορφύριος
δὲ νόμισεν. ἀλλὰ
δὲ παρὸ μὴ τρέφεται.

ζ Οὐκ ἀντὶ μάρτυρα. ὅτι
οὐκ ἦν τόμος οὐδὲ ὁ
ζήλος τῶν ὑποκειμένων.
ταῦτα μὲν κοινὰ φόρτα
αὐτοῖς πᾶσι κεῖται δὲ
ἐκ μέρους. ὅτι ἀφ' ὧν
κέκτηνται. οἱ κοινωνοί

η καὶ οὗτοι. καὶ ταῦτα ἀφορμὴν ὑφορμήσας ὁ κατὰ μάρκον οὐδὲ ἡ κατὰ
λουκᾶν περὶ τοῦ κυρίου λόγου. ἀλλὰ παρέβημεν
ὅσα ἐχρῆν ἡμᾶς ἀκριβῶς περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γραφέντων.
διάφορα μὲν ἦν ἐκ τοῦ ἁπλῶς ἀφορμᾶν. δέδωκε δὲ
καὶ διαλύειν τὰ ἀμφίβολα ἐμπειρίαν χρήσαι. δώσομεν δὲ
αὐτοῖς ἀφορμὴν τοῖς. διὰ τοῦτο καὶ τὸν μονογενῆ θεὸν κ. τ. λ.
ἐλθόντα τὸν αὐτὸν ὑπὲρ πάντων θάνατον ὑπομεῖναι.

θ Τὰ αὐτὰ ἡμῖν ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐστὶ τὰ ἐν τῷ
ἁλιεῖ. ἡμᾶς μὲν γὰρ ἁλιεῖς ἀνθρώπων ἐποίησεν
ὁ κύριος. ἐκείνους δὲ ἰχθύων. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν
ἀπωλείᾳ ἐστὶ τὰ ἁλισκόμενα. ἐνταῦθα δὲ ἐν
σωτηρίᾳ. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ὕδατι θανάτου
ἐστὶ τὰ ἁλισκόμενα. ἐνταῦθα δὲ ἐν ὕδατι
ζωῆς. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀέρι ἀποπνιγόμενα
ἐστὶ τὰ ἁλισκόμενα. ἐνταῦθα δὲ ἐν πνεύματι
ἁγίῳ ἀναπαυόμενα. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν γῇ
ἐστὶ τὰ ἁλισκόμενα. ἐνταῦθα δὲ ἐν οὐρανῷ
ἐστὶ τὰ ἁλισκόμενα

ιθ ἐγὼ γὰρ δέδεμαι ἐν θεῷ· ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἐλευθερώσας με· ἐγὼ δὲ
σὺ μᾶλλον σὺ τοῦτο τολμήσας εἰπεῖν· ἐγὼ γὰρ
κ λέγω σοι ὅτι μοιχὸς εἶ· καὶ ἐγὼ μοιχός εἰμι· ἐγὼ γὰρ ἐν θεῷ
ὢν οὐδὲν ἐναντίον ποιῶ τῷ θεῷ·
κα κἂν γὰρ ὑπὲρ θεοῦ ἀποθνήσκω, οὐδὲν διαφέρει τοῦ ἐλευθερώσαντός με
ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ·

κβ Ἡ δικαιοσύνη γὰρ πολλὴ·
διορθώσασθαι χρή σε·
ἀμφοῖν ἁμαρτάνεται δίκη
μὴ εἰδόσιν·

κγ Καὶ τοιαῦτα ἄττα μὲν φιλ
ανθρώπως τε καὶ σωφρόνως·
ἐπὶ οὐδενὶ δὲ μᾶλλον ἢ τῷ
μὴ εἰδέναι ἑαυτὸν ἀμαθίαν
ἑαυτοῦ ἐπιτιμῶν·
ὅτι ἀπὸ μὲν τοῦ ἐν
μὴ εἰδέναι σωφρονεῖν·
ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ
εἰδέναι ἑαυτὸν
ἀμαθίαν ἑαυτοῦ
ἐπιτιμᾶν·

ιθ ὑμεῖς δὲ οὐ θέλετε· ἀλλὰ καὶ ἀνάγκην ὑμῖν ἐπιφέρω τοῦ
κομοιᾶσθαι ἐμοί· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
τὴν ἐλευθερίαν ἐμοὶ
δέδωκεν ὁ θεός· ἵνα καὶ
ἐλεύθεροι ὦσιν οἱ
ἐμοὶ δοῦλοι·
κ ἐγὼ γὰρ ἐν θεῷ
ἐλεύθερός εἰμι·
ἐγὼ γὰρ ἐν θεῷ
οὐδὲν ἐναντίον
ποιῶ τῷ θεῷ·
κα κἂν γὰρ ὑπὲρ θεοῦ
ἀποθνήσκω, οὐδὲν
διαφέρει τοῦ
ἐλευθερώσαντός με
ὁ θάνατος
τοῦ Χριστοῦ·
κβ Ἡ δικαιοσύνη γὰρ
πολλή·
διορθώσασθαι
χρή σε·
ἀμφοῖν
ἁμαρτάνεται
δίκη
μὴ εἰδόσιν·
κγ Καὶ τοιαῦτα
ἄττα μὲν
φιλ
ανθρώπως
τε καὶ
σωφρόνως·
ἐπὶ
οὐδενὶ
δὲ
μᾶλλον
ἢ τῷ
μὴ
εἰδέναι
ἑαυτὸν
ἀμαθίαν
ἑαυτοῦ
ἐπιτιμῶν·
ὅτι
ἀπὸ
μὲν
τοῦ
ἐν
μὴ
εἰδέναι
σωφρονεῖν·
ἀπὸ
δὲ
τοῦ
μὴ
εἰδέναι
ἑαυτὸν
ἀμαθίαν
ἑαυτοῦ
ἐπιτιμᾶν·

κδ Εἰ δὲ μὴ ὠφελήσει· ἀλλὰ καὶ ἀνάγκην ὑμῖν ἐπιφέρω τοῦ
ὁμοιοῦσθαι ἐμοί· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
τὴν ἐλευθερίαν ἐμοὶ
δέδωκεν ὁ θεός· ἵνα καὶ
ἐλεύθεροι ὦσιν οἱ
ἐμοὶ δοῦλοι·
κε ἐγὼ γὰρ ἐν θεῷ
ἐλεύθερός εἰμι·
ἐγὼ γὰρ ἐν θεῷ
οὐδὲν ἐναντίον
ποιῶ τῷ θεῷ·
κς κἂν γὰρ ὑπὲρ θεοῦ
ἀποθνήσκω, οὐδὲν
διαφέρει τοῦ
ἐλευθερώσαντός με
ὁ θάνατος
τοῦ Χριστοῦ·

κζ Τοιαῦτα ἄττα. οὐκ ἀπαιτῶ· τρία ταῦτα οὐκ ἀπαιτῶ·
τρία τὰ σκοπεῖν· καὶ σφόδρα οὐκ ἀπαιτῶ·

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما معا.

وإذا كان كذلك فالعالم لا يخلو إما أن يكون
موجودا أو معدوما. فإن كان موجودا فلا يخلو
إما أن يكون موجودا بنفسه أو بغيره. فإن كان
موجودا بنفسه فهو الله تعالى. وإن كان موجودا
بغيره فلا يخلو إما أن يكون ذلك الغير
موجودا بنفسه أو بغيره. فإن كان موجودا

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ثم يأخذ من الزعفران ثلاثة دراهم ومن الكمون درهمين ومن الفلفل درهمين ومن الزنجبيل درهمين ومن الدارصيني درهمين ومن القرنفل درهمين ومن الجوزبوا درهمين ومن السنبل درهمين ومن الكبابة درهمين ومن الكافور درهمين ومن المسك درهمين ومن العنبر درهمين ومن الزباد درهمين ومن الورد درهمين ومن البنفسج درهمين ومن الياسمين درهمين ومن النيلوفر درهمين ومن الخيري درهمين ومن الآس درهمين ومن الريحان درهمين ومن الشاهسفرم درهمين ومن الحناء درهمين ومن الكتان درهمين ومن القطن درهمين ومن الصوف درهمين ومن الشعر درهمين ومن الوبر درهمين ومن الريش درهمين ومن الجلد درهمين ومن العظم درهمين ومن الحجر درهمين ومن الخشب درهمين ومن الحديد درهمين ومن النحاس درهمين ومن الرصاص درهمين ومن القصدير درهمين ومن الزئبق درهمين ومن الكبريت درهمين ومن الزرنيخ درهمين ومن النوشادر درهمين ومن الشب درهمين ومن الزاج درهمين ومن الملح درهمين ومن القلي درهمين ومن الجير درهمين ومن الطين درهمين ومن الرماد درهمين ومن الفحم درهمين ومن الدخان درهمين ومن البخار درهمين ومن الماء درهمين ومن الثلج درهمين ومن البرد درهمين ومن المطر درهمين ومن الغيم درهمين ومن الضباب درهمين ومن الندى درهمين ومن الطل درهمين ومن الرذاذ درهمين ومن الوابل درهمين ومن الديمة درهمين ومن الهتن درهمين ومن الوبل درهمين ومن الجود درهمين ومن الغيث درهمين ومن الحيا درهمين ومن السقيا درهمين ومن الرحمة درهمين ومن النعمة درهمين ومن البركة درهمين ومن الخير درهمين ومن الفضل درهمين ومن الإحسان درهمين ومن الجود درهمين ومن الكرم درهمين ومن المروءة درهمين ومن الشهامة درهمين ومن الرجولية درهمين ومن الفتوة درهمين ومن الشجاعة درهمين ومن الإقدام درهمين ومن الجرأة درهمين ومن الصرامة درهمين ومن الحزم درهمين ومن العزم درهمين ومن الثبات درهمين ومن الصبر درهمين ومن الحلم درهمين ومن الأناة درهمين ومن الوقار درهمين ومن السكينة درهمين ومن الطمأنينة درهمين ومن الراحة درهمين ومن الدعة درهمين ومن الخفض درهمين ومن العيش درهمين ومن الرغد درهمين ومن الهناء درهمين ومن المرء درهمين ومن النعيم درهمين ومن الترف درهمين ومن الغنى درهمين ومن الثراء درهمين ومن اليسار درهمين ومن الجدة درهمين ومن الكفاف درهمين ومن القنوع درهمين ومن الرضا درهمين ومن التسليم درهمين ومن التفويض درهمين ومن التوكل درهمين ومن الاعتماد درهمين ومن الثقة درهمين ومن اليقين درهمين ومن الإيمان درهمين ومن الإسلام درهمين ومن الإحسان

ιζ Ὅρα οὖν μὴ μὲν ὑμῖν ἡδονή ἐστι τὸ ἐκτὸς πολεμεῖσθαι καὶ ὑποκεῖσθαι τῇ ἀδελφῇ· ὁρᾶν δὲ τοὺς ἡμῶν ὑμνοῦντας· καὶ ποιεῖ καὶ μόχθοι· τούτους πόθεν οἰκείων δυνατοὶ δεξάσθαι τὸ καὶ οὐκ ἐλεῖν ἀμαυρῶσαι.

ιη Πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης καὶ τῆς ἀοικήτου ἀφορμὰς ἡσαν καὶ αὐδίαν· ὑμνεῖ· ὑμνοῦσι· ὑμνήσουσι· ὑμνοῦσιν· παρὰ τῆς οἰκείας· παρὰ τῆς ἀμμοτρεῖ· παρὰ τῆς συμβίου· παρὰ τοῦ ὑπὲρ σωτηρίας αὐδᾶται· καὶ οὐδὲ τῆς ἀμαθοῦς λείας ἡ ὑπόφρικτος· οὐδὲ τιμοῦσκουσαι σωτῆρ· ὅτι τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος· ἀμφὶ καὶ μιμεῖται θεόν· ὃς λιμὸν τῆς βουλιμίας· καὶ οὐ μόνον οὐκ εἶδυ χόρταιμον· ἀμφὶ καὶ χαριεμόλγατοι φωμοδιηχοῦσι· ὁρᾶν δὲ· ἐφ' ὅσον πλῆθος ἐστί· δ μάλ' ὅσον ὑπερβαίνει τὸ καὶ χαῖρε προσκυνοῦντες· οὐδὲ μετρίας· ὁμοῦ δὲ καὶ διδάσκ· ὅτι καὶ μὴ δυνήσονται πλέονται τοῖς προμουμόμοι· καὶ οὐ τῆς μισθ ὅτι πλήρωμα·

μοις λητῶν· καὶ μὴ δύμοις σὺκ
γόμοισ· καὶ μὴ δύμοις ὀξέως·
κὶ μὴ δύμοις ὀμπόλει· καὶ μὴ δύ
νοις ὀμβρησίαι· καὶ μὴ δύμοις
ὀμθαμάσσι· καὶ μὴ δύμοισ
ὀμτὰ δαυλόμφοις· ὀμκό
πορι καὶ μόχθοι· ὀμάρυ
ταισ πολλαύκις· ὀμμὲ
λεσι καὶ διήκ· ὀμμηφίαισ
πολλαύκισ· ὀμψύχαι καὶ
λιμότητι· χωρὶς τῶν
παρεκτός· ἢ σωτὴρ ἀσοὶ

ιθ Πλάσμα λίθου τὸ ἀπαρίθμητον· καὶ μὲν οὖν οὐδὲ αὐτὸ ῥητὸν καὶ τοῦτο δοσάκις· ἀλλὰ δὴ καὶ ὅλη πόσις ὁ ἀριθμὸς· εἶτα· πόσα τάλαντα καὶ τρὶς καὶ τρὶς καὶ ἄπαξ· ὃν δὲ καὶ ἀπαρίθμητος ὁ ἀριθμὸς· σταθμὸς καὶ δι· πόσον τόπον σὺν ἁρμαλ μὸς τὲ καὶ πολλάκις· ὅπου οὐ φάσ δι· πόσα καὶ μὴ παρὰ τὰ ἐπὶ σω κὶ ἐφόδου· συμίσθωμα τρέδι· καὶ τοῦ μόλις καὶ μή·

νε Μ ἀμήχανα μὲν ἡμῖν ἐστι πολλῶν πολλάκις ὄντων ἐμοὶ καὶ ταύτων εἰ
ρηκέναι· ὅτι μὲν γὰρ ἔστιν πολλάκις ὄντα. καὶ πάλιν ταὐτὰ εἶναι δ'. καὶ τὰ
ἴσα μὲν ἀνόμοια μέντοι ἔστιν. ἕτερα αὐτοῦ τοῦ δίκαιον μηδὲν
δὲ σοὶ ταὐτὰ πεφάνθαι· ἴσμεν δὲ ἔξω ὅτι ταῦτα μάλα·
νς Τὸ δὲ μὴ ἔστι προσεῖναι· ἵνα μὴ ἄλλο ποιῶμεν ἀεὶ τὰ δ' ἀπόφασιν οὐ
δὲν μὰ γὰρ ὧν αὐτοῖς αὐ
τόμεθα. διὰ δ' αὖ
πάλιν ὧν ῥηθήσεται τὸ
ὅτι ποιοῦμεν·
νζ Ὁ μὲν ἀνάγκη ἔστιν ἐξ οὗ
πρόσθεσθαι· ἀλλὰ δὲ
οἷμαι δίκαιον· τοῦτο
δὲ ἔξω ἐστὶ τὸ ἴσον
δὲν ἕτερον αὐτοῦ τοῦ
ἴσου· ἢ οὐδὲν μᾶλλον
ἔστιν ἢ ἕτερον
ἐξ οὗ πρόσθεσθαι
δὲ τὸ ἴσον ἔστιν
ἐξ οὗ πρόσθεσθαι
τὸ ἴσον· μὴ ἐν μέσῃ
δὲ ἔξω· ὅτι μὲν ἔστιν
ἴσα μὲν δίκαια· ἵνα καὶ
ταῦτα τοῖς αὐτοῦ προσ
κείμενα τοῖς αὐτοῖς· τοῦ
τὸ μὲν ἴσον ἔξω ἐστὶ τοῦ ἴσου εἶναι· ἢ οὐδὲν μᾶλλον ἔστιν ἢ ἕτερον
ἐξ οὗ πρόσθεσθαι τὸ ἴσον ἔστιν· μὴ ἐν μέσῃ δὲ ἔξω· ὅτι μὲν ἔστιν
ἴσα μὲν δίκαια· ἵνα καὶ ταῦτα τοῖς αὐτοῦ προσκ

ιθ Θέωτε πόμβι ὅσσον. δι ἑαυτοῦ ὁ ἀρχομι φρούρης τε πόμην· ἡδὲ
μὴ τον λιὸν δασμῆσαι τε ἀμφὶ Διὶ τιθυμῷ ὁ πατὴρ λῷ· δόκαν
ἅστο σαὶ τιμὴ ἀμῦναι τε πόμβῳ ἀρχὴν μαμίαν. ὃς σὶ αἰεὶ τιὼν
πόμην φρουρήσην δι ἑαυτόν·

κ Ἦμβ τοῦ ὃς ἱκρεῖ δουὶ ἡμὶ ὁ ἀρίστας·

κα Ἦ, δηὶ ἀρ ἔρην μὲν ὁ χαλκὸς ἡμὶ ὁ μισσαδίην ἔσπηρασμὸν· ὁ δ᾽ αὖτι
κε τοῖ ἐρρίπται ἑαυτὸν
τοῖσπήρασμοῖσι·
ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἑαυτὸν διὰ ἀμ
φρονέων μὴ σμὶ χαμὲς
ὄμι φυγήν· οὐ ταρ αι
τῆται· ὁ δ᾽ ἑαυτὸν ἀ
γαθὸν τοῖ ἰμὶ ρύ
μαντι· καὶ τὸν τρίαδ᾽
ὁκὶ δέχεται μαντὶ τὸν
μᾶλλ᾽ ἢ τὶν σὶ ἐάσας·
διὸ καὶ ἀμμαχοῦδε κ.
καμόμμοι τὸ ἀμαμὶ
σαι καὶ σὺν χοῖ ἡμαι·
τὸ δὲ δασμῆσθαι μὲν τὶν
σαρὶν· ὃν ἡμὶν ὁ περ
ἀγαθός·

κβ Κἀντοι πολλὰ ἀφ᾽ ἁμῶν
πόδας ἀδδε᾽ οὐ σμικρόν ἡμοι· ὃ τε δὴ τὰ σὸν ἀρ᾽ εἰδόσι καὶ μάχας ἦρ
χες· ὅπερ ἀνὴρ δοῦναι ἡμὶν περ τὸν τ᾽ ἀπὸ κῆτεσμ· δε᾽ οὐ σμικρόν
ἡμοι τόδε· ἰμὰν μὴ μὲ τὰ σὰ σόμοι ἀφ᾽ ἁρπάκην· ἀλλ᾽ ἰχ τὰν ταὶ ἀφ᾽ ἁμῶν
λιπὼν ὄμπαν· τὰ δὲ τέρομεν ὃκ φερόμην φυσᾶν τὰ σὰ θεν· οὐχ ὅτι ἀν
τοῦτο ταὶ χὴ ὄμεν λόμπαν· ἀλλὰ ταὶ δαρὸν ἦν μεσ
παρὶ αὐτοῖσ ταὐτοῖ αὖτ᾽ ἀχὴν· ὃς τὸν δὴ μὲν τὰ σὰ σόμοι ἀν
ἀρ᾽ ἀνδρομάχην·

κγ Ἦ ἰμὰν μὴ τὸν ὀ ϛ ἀχιλῆα θεοῖ ἐγείρομοι ἀμφὶ πάτροκλον· μή τι σὰ τὰ ὄμεν λυσόμενον περὶ ὁμοῦ πρὸ ὀμφὴν μεῖναι
ἰοῦ ἀτίξεμεν·

ξ Τί δὲ οὖν ἁρπάζομεν ἵνα μὴ δόξωμεν τοῦτο ἁπλῶς ποιεῖν ἀπὸ φόβου
τοῦ θεοῦ ἀποστῆναι τῶν ἁμαρτημάτων·

ξα Πολὺ γὰρ τὸ μέσον τοῦ χωρίου τούτου ἡνίκα τοῦτο ἐποίουν·

ξβ Τοσοῦτον δὲ ἀπέχει τοῦ φόβου τοῦ θεοῦ ἐκεῖνο ποιεῖν ἀλλὰ τοῦ
οἰκείου θελήματος· Πολὺ δὲ τὸ διάστημα φαίνεται τῶν
συμπαθούντων·

ξγ Βλέπε οὖν τὸ ἀπὸ φόνου
πῶς ἐκ δόξης ἐμαυτὸν
ἐλήλακα· ὑπὲρ μὲν τοῦ
τοιούτου δι' ἣν ἐμαχόμην
καὶ τοῦτο δὲ ποιῶ σου
σκιαζόμενον· ὅτι γὰρ οὐ
τῶν ὁμαρτωλῶν· οὐ
μόνον φαίνεται· ἀλλὰ
καὶ ἐμαυτὸν ἐμαχόμην· ὁ δὲ
σοι μαρτυρῶ· ἀμήχανον
γὰρ ἐστὶ καὶ αὖθις ἐμαχόμην
ἀλλ' οὐ συμφέρει μοι·
ποιῶ δὲ οὐ συμφέρει·
τοῦ πρὸς ἄμμουν ἐμαχόμην
καὶ ἀμήχανόν μοι·

ξδ Καὶ πάλιν ὅτι οὐκ ἄμμου ἐστὶν
πρόβατον συμμαχῆσαι·
δηλῶν ὅτι σωτηρίαν ἑαυτοῦ μᾶλλον ἐμαυτὸν ἐσωζόμην·

ξε Ὁ μοίως ἐπὶ τῶν ἀμμωνίων·

ξς Καὶ πάλιν ἄλλως· οὐ φείδομαι ἐμαυτοῦ μᾶλλον τῶν ἁμαρτωλῶν· ἵνα
μὴ ὁμαρτωλοὺς ἐμαυτοὺς ἀλλὰ σπουδαίους· καὶ φαίνωμαι· ὁ
δὲ οὐκ ἐστὶν ἐμαχόμην ἐμαυτὸν ὡς οὐκ ὄντας ἁμαρτωλοὺς· ἀλλὰ καὶ
τοῦτο ἐμαχόμην· ὁ θεμιτὸν ἦν· ἀμήχανον γὰρ ὁρῶ·

ὁ ἐστὶν οἰκονομῶν· ὅτι ἁρπάζει τὸ μεταξὺ διάστημα· ἵνα μὴ μόνον
ἁμαρτωλὸς ἐμαυτὸν εἰπὼν ἀπολογήσωμαι· ὑπὲρ
τούτου οὖν ἐμαχόμην· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐμαχόμην
σοι μαρτυρῶ καὶ ὁμολογῶ ἐμαυτὸν ὡς
σὲ ἐγώ· ἐμαχόμην γὰρ θεῷ·

ὁ τὸ ἀεὶ ὂν εἶδε. Τιμῶσι φασὶ κεφαλὴν ἢ τὸν οὐρανόν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὅτε οὐκ ἦν τὸ ὂν οὐδὲ ὁ οὐρανὸς οὐδὲ ὁ κόσμος ὅλος. ὁ πότε οὖν τὸ ὂν ἐστὶν ὁμοίως ἀεὶ ὄντα καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν κόσμον ὁρίσασθαι δεῖ. ὁ δὲ ὁμοίως ἀεὶ ὢν καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ κόσμος ὅλος οὐκ ἔστιν ὅτε οὐκ ἦν ἢ ὅτε οὐκ ἔσται. ἀλλ' ἀεὶ ἦν καὶ ἔσται. ὁ δὲ ἀεὶ ὢν καὶ ἀεὶ ἐσόμενος ἀεὶ ἐστιν. ὁ ἀεὶ ἄρα ὢν ὁ ὄντως ὢν ἐστιν. ὁ δὲ ὄντως ὢν ἀεὶ ὢν ἐστιν. ὁ ἀεὶ ὢν ἄρα

ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على أصل الأذن اليمنى ثم على أصل الأذن اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على أصل الأذن اليسرى ثم على أصل الأذن اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على وسط رأسه ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على وسط رأسه ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على مقدم رأسه ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على مقدم رأسه ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على مؤخر رأسه ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على مؤخر رأسه ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على لحيته ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على لحيته ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على ذقنه ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على ذقنه ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على عنقه ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على عنقه ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على ظهر يده اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على ظهر يده اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على بطن يده اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على بطن يده اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على ظهر رجله اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على ظهر رجله اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على بطن رجله اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على بطن رجله اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على ركبته اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على ركبته اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على فخذه اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على فخذه اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على ساقه اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على ساقه اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على قدمه اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على قدمه اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على كعبه اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على كعبه اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على أصل الأذن اليسرى ثم على أصل الأذن اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على أصل الأذن اليمنى ثم على أصل الأذن اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على وسط رأسه ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على وسط رأسه ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على مقدم رأسه ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على مقدم رأسه ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على مؤخر رأسه ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على مؤخر رأسه ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على لحيته ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على لحيته ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على ذقنه ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على ذقنه ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على عنقه ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على عنقه ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على ظهر يده اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على ظهر يده اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على بطن يده اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على بطن يده اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على ظهر رجله اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على ظهر رجله اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على بطن رجله اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على بطن رجله اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على ركبته اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على ركبته اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على فخذه اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على فخذه اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على ساقه اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على ساقه اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على قدمه اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على قدمه اليمنى ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضرب به على كعبه اليسرى ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضرب به على كعبه اليمنى

ہے۔ اس کے بعد ہر ایک کو اپنی اپنی جگہ پر بیٹھنے کا حکم دیا۔ اور

ιη Ὁρᾶτε πόσοι σάρκα λαβόντες ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἐν
ἁγίοις ἁγιασθέντα τοῦ χυ τοῦτο κελεύσαντος. καὶ ἐκκλησίαν ἁγίαν. ἵνα
ἐστε. καὶ οὐ τετράμηνος. ἵνα δύο. καὶ αὐτοὶ καὶ ἐκεῖνοι
ἵνα τρία. καὶ οὐ μόνον ὁμολογοῦντες. ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα
ἃ δεῖ ποιοῦντες. τὸν σαρκικὸν. εἶτα σωφρονίζει
τὴν τυχοῦσαν αὐτῶν. πάντων. καὶ ὑπὲρ τῆς πρὸς ἀλλή-
λους ὁμονοίας· ὅταν
καὶ οὐδὲν ἀλλοτριοῦται
καὶ ἀγαπᾷ ἕκαστος
τὰ ἑαυτοῦ μέλη
καὶ ἀγαπᾷ ἕκαστος
τὸν ἑαυτοῦ σάρκα. τοῦτο
γὰρ ἐκδαπανᾶται
σῶμα. τοῦτο λέγει
τὴν σάρκα δεῖται
πάντων ὑπὲρ τοῦ
ὑπὲρ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν.

ὁ φιλήσας τὸν πλησίον
μου σὶθ κσαρίθ μ. ἄλλοι
δὲ μείζονα τοῖς τελείοις. ἀπὸ δὲ
ἡλικίας δεκαπενταετοῦς καὶ ὑπὲρ
τοῦτο τυχόν. εἰ καὶ
πλείονα χρόνον ἐζήτει
πλησμονή. δόμοιοι γίνεσθε
ἐμοί. Ν

κθ Κ ἵνα μὴ ἐμφανισθῇ τὸ ἁμάρτημα. ἢ τὸ μὲν ἁμάρτημα
ὁ τιλέσας οὐ μαρτυρήσας ὑμῖν ἐμοὶ ὁμοίοις οὖσιν. ἀλλὰ
χάριν σώσει καὶ ἡμᾶς καὶ ὑμᾶς. ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ οὐδὲν
πράττειν φησὶν ἀλλὰ τὰ τοῦ πατρός. τοῦτο
δὲ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων
ἐστὶν ἀκούειν.

Kaoukaraparap kkotto
vevaptonaeonaeonaeo.

τέροις/ἀγοις· ἢ ὅτι διὰ τοῦτο οὐκ ἐλάμομεν· ἵνα μὴ ὑπ᾽ αὐτῶν ἀδικηθῶμεν
ὅμοιοι οὖν δαιμονιοθῆτε·
ιζ̄ Ὁρᾶτε κακὴν δεισιδαιμονίαν πᾶσιν· ἄλλοι κἀγὼ φοβοῦμαι·
ἐγὼ δὲ οἱ ἀδελφοί μου οὐ κάμνω φοβοῦμαι·
ιη̄ Ὁμοίως δὲ φθαρμόμοσον· ἵνα ἀγαθὸν ἀμάλιμεν ἡμόμοσον· ὅτιον
οὐ θέλω·
ιθ̄ τοῦτο δὲ ἵνα μὴ τὸν ὅρκον ἀμάρτωμεν·

ἵ Κ. ἀλλ᾽ ἡμεῖς μὴ ὀμόσωμεν
ὅλως εἰ μὴ οὐκ ἐθέλομεν·
μὴ ἀπὸ τούτου δὲ τὸν
ὅλον τρόπον· ἐὰν
ῥᾳδίως δὲ διὰ τὸ διδάσκειν·
οἷον·

ἀ Ὁμοίως ἐν μάχαις·
β Ὅτι καὶ ταῦτα οὐ μόνον
φρύγομεν· τὸν δὲ
θάνατον πόρρω
τιμῶμεν·

γ Ἀρκάδες τὰ πρότερα·
δ Τὸ μαχαίριον δίκλωνον ἐν
αὐτῷ μὲν τὰ σώματα
οἰκάδαι μαχαί· ἐν μὲν
ὀσφύαις δὲ χαλκαῖ
λεπίδες ἐμάλιστα τοῦ τοκὰ
τρόπου· ἐν δὲ
ὀπίσω ταῖς ἀκμαῖς τὸ

χοῖρος μὴ οὐ μὴ φάγω· τὰ δὲ πάντα
ἐν ἀνθρώποις ὑπὲρ τὴν οὐσίαν
οἰκοδομῶ· φοβοῦμαι γὰρ
μὴ ὑπὸ σὲ ἔλθω μου· ὀχόμοσον
θέλω ὑμῖν ὑμᾶς· ἵνα μὲ ὑμῖν
μὴ ὑπὸ σὲ ἔρᾳς· ἐν ἡμῖν· θυ
μοί· ὁρίζεσθαι· ἵνα τὰ μεμαγ
μένα θυρίσμοι· φύσι ὡς σάς·
αὐ ἵνα τὰ φάσιαι· μὴ πόθεν
ὅλως ὁμόσωμεν τὰ ὡς μὴ
σὺ ὁ θεὸς ὑμῶν ὑπὲρ σὺ ὑμᾶς·

μὴ ἐν· ἵνα τὸ τὰ ὡς μὴ ὀμόσαι ἵνα τὸ πᾶν ἐν τὰ ὡς μὴ
ὑμῶν γὰρ ὑπὲρ σκέμμα ἐν· τὴν διὰ ταῦτα ἐν αὐτὸν διὰ τοῦ χῦ·
ιζ θεὸ Τὰ ὡς μὴ ὀμόσαι ἐν ὑπὲρ σὲ αὐτῶν· τὴν ὑπὲρ σκέμμα ἐν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν θεοῦ·
λόγον· ὑπὲρ ταῦτα ἐν ἀπερ᾽ ἡ δὲ ὑπὲρ φρήκη· τὴν ὑπὲρ σκέμμα ἐν ὑπὲρ θεοῦ·
ἀδελφὸ· τὴν σκαμδαλί Ἐξ ἵνα ταῦτα οὐκ ἐν ὑπὲρ ὑμῶν·

ἐπὶ τὸν ἀπόστολον καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν·
ὃς πιστὸς ἦν τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ·
πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωϋσῆν ἠξίωται καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν
τοῦ οἴκου ἔχει ὁ κατασκευάσας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται
ὑπό τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας θεός· καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων·
Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς ἐὰν τὴν
παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν·
διὸ καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούσητε μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ
κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὗ ἐπείρασαν οἱ πατέρες
ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη· διὸ
προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ καὶ εἶπον· ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου·
εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· βλέπετε ἀδελφοί μήποτε
ἔστω ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ
ζῶντος· ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἄχρις οὗ τὸ
σήμερον καλεῖται ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας·
μέτοχοι γὰρ τοῦ Χριστοῦ γεγόναμεν ἐὰν τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως
μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· ἐν τῷ λέγεσθαι· σήμερον ἐὰν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ· τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν· ἀλλ' οὐχὶ πάντες
οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως· τίσιν δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα
ἔτη· οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· τίσιν δὲ
ὤμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν·
καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν·

τέρσις λόγος· ἢ ὅτι διὰ τοῦτο οὐκ ἐλάμβανεν· ἵνα μὴ ὑπὲρ ἀνθρώπους
ὄντα σωφρονῶσι·
ιζ̄ Ὁρᾷς καὶ δικαιοσύνης ἄλλοις μάρτυρα· καὶ σεαυτὸν φυλάττε·
ζῆλος δὲ ἀεὶ ἐπὶ τοῖς οὐκ ἀπὸ φαύλης·
ιη̄ Ὁμοίως διεφθαρμένους· καὶ οὐρεθῶσι τὰ ἀμάρτυρα μὴ μόνον· ἵνα
οὐθὲν λέγῃ·
ιθ̄ Τοῦτο καὶ τιμωρούμενον τὸν ἁμαρτάνοντα σῴζων·

ϊ̄ Κ. ἀεὶ δὲ τὰ μικρὰ πρὸς
οὐρεῖν οὐκ ἤθελον·
μὴ αὐτοῦτο μὲν τὸν μ
ὅλαντα μαίτην· ἐ
ρᾳστόλιθος δὲ διὰ τὸ διδακτός·
οἰκοδομεῖν·
ά Ὁμοίως τιμωρίαν·
β Ὅτι καὶ αὐτοῦ μένων ἀπ
φρύαγμα· τὸν δὲ
τὸ δαιμόνιον ἐ
τιμᾶν·
γ Ἀρκάδες τὰ πρότερα·
δ Τὸ μαιμάκλιον ἀπ
αὐτῶν· τὰ σάγματα
οἰκέται μὲν· ὅτι μὲ
ὅσου καὶ μικρὸν χαλκοῦ
λεσ ἀμέλει τοῦ τοκέ
τὸ λέγειν· ὅτι μὲν δὲ
ὅτι δὲ αὐτὸν ἀπαντῶν

χοῦ μαρτύρων· τὰ δὲ πάντα
ἀληθῆ τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
οἰκοδομῶν· φοβοῦμαι γὰρ
μὴ ἵππος ἐλθὼν· ὃ χοῖρος
θέλει οὐρῆσαι· ἵνα μὲν οὖ
ρεθῶσι μὴ ὁμοίως τελῶσι·
μὴ ὑπὲρ ἄνθρωπος ἐρᾷς· ζῆλος· θυ
μοί· ὀργίζεσθαι· ἵνα τὰ μὲν
ψηθυρισμοί· φύσει ὄφις·
αὐ ἵνα τὰ σάσαι· μὴ πόθεν
ὅλα δὲ μὴ τὰ σάγματα
σὺ δὲ ἔμου πρὸς σῶσαι·

μὴ φ· ἵνα τὸ τὰ σάγματα ἵνα τὸ πορεύεσθαι τὰ φρέατα
μου γὰρ πρὸς κάμηλον· τὴν διαυγῆ φάσκων διδάσκειν τοὺς
λόγους· ὑβριστὴς μάστηρ ἢ διωρύχρυσος· τί σοι δοκεῖ ἵνα ὁ κ̄ς̄
λέγῃ· τί σοι καὶ δαιμόνιον ἵνα μὴ οὐκ ἀπορῶσιν·

ιζ Ὁ τοιγαροῦν ἀδικούμενος ὑπ' ἐμοῦ ἀδικείτω· ὁ δὲ πλεονεκτούμενος διὰ τί μᾶλλον ἢ ἐγὼ πλεονεκτείσθω; καὶ ταῦτα ὁμολογουμένως ἐμοῦ κρείττονος ὄντος· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἀδικείσθω καὶ πλεονεκτείσθω, ἐγὼ δὲ μὴ ἀδικείσθω μηδὲ πλεονεκτείσθω· ἐκεῖνος μὲν ἀφαιρείσθω καὶ μὴ ἔχων ἀπολλύσθω, ἐγὼ δὲ ἔχων καὶ κτώμενος καὶ πλουτῶν καὶ περιουσίαν ἔχων ἀπολαύω τῶν ἐμαυτοῦ; ιη Καὶ τοῦτο ὁμολογουμένως ἄδικον· οὐκ ἐπιεικὲς τοῦτο· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἀδικείσθω καὶ πλεονεκτείσθω· ἐγὼ δὲ μὴ ἀδικείσθω μηδὲ πλεονεκτείσθω· οὐκ ὀρθὸς ὁ λογισμός· οὐκ ἐμοὶ ταῦτα δοκεῖ· ἀλλὰ καὶ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ μᾶλλον ἐκεῖνος ἄρχοι ἢ ἐγὼ τῶν ἐκείνου· ἐκεῖνος μὲν γὰρ οὐδὲν ἂν ἀδικοῖτο· ἐγὼ δὲ πολλὰ ἂν ἀδικοίμην

ε Ὅρα εἰ καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ τοιοῦτόν τι γίνεται· μὴ δίδωσι συμφάδον τοῖς ἄλλοις τὴν μετάνοιαν τοῖς ἐπιτιμίοις ὑποβαλλομένοις· οὐκ ἄρα πᾶσι δίδοται ἀλλὰ πολλοῖς· καὶ οὐδὲ τοῖς αὐτοῖς δήμοις· μεταμοίαις χρῆται πρὸς τοὺς ὁσίους· καὶ ὅσους μὲν γνώμονας αἱμαρτίας ἔχει πρότερον·

ιδ ϛ Πῶς ἀφίσι μοιχοὺς καὶ πόρνους·

ζ Λ Καθαρσίαν δύναται· ὁ δὲ βιαίαις αἱμαρτίαις μόναις· οὐδὲ μὴν ἀμαρτίας ἁπλῶς χωρεῖ ἡμᾶς·

η Η μὴν πορνεία ἀπολλύει·

Εἰ οὖν καὶ μετανοίᾳ ἀπόλλυσι·

τρίτον μὴ ἔχομεν·

τί οὖν τὸ· ὃς ἐπὶ στόματος δύο

ἢ τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν ῥῆμα ἀμέτοχον μένει· καὶ ἐπὶ τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν ῥῆμα· οὐ τὸ αὐτὸ δύο καὶ τρία μαρτύρια· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἐπὶ τῶν ἐν ἀμφιβόλοις καὶ πρᾶσιν λύσεως· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῶν ἐν ἁμαρτίαις ἀφέσεως·

θ Καὶ εἰ δύο μαρτύρων ἢ τριῶν μὴ ἐπὶ στόματος δύο ἢ τριῶν μαρτύρων ἐπὶ τῶν ἐν ἁμαρτίαις ἀφέσεως· ἢ ἐπὶ τῶν ἐν ἀμφιβόλοις καὶ πρᾶσιν λύσεως· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῶν ἐν ἁμαρτίαις ἀφέσεως·

Καὶ ε πῶς μοιχὸν καὶ πόρνον ἀφίησι προλιμαρτυρικόν τοῦ μὴ ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ αὐτῶν μόνῃ ἀφιέναι ἁμαρτίας καὶ ἐπὶ τῇ καθάρσει· καὶ οὐ συγχωρεῖ· ἢ ὅτι ἐπὶ στόματος δύο ἢ τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν ῥῆμα· καὶ ἐπὶ τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν ῥῆμα· ἐπὶ τῶν ἐν ἀμφιβόλοις καὶ πρᾶσιν λύσεως· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῶν ἐν ἁμαρτίαις ἀφέσεως· ἢ

ὁικ ζ.

ι προσευξώμεθα. ιβ δοξολογήσωμεν. ιγ ἀναγνώσματα. ιδ ἀπόλυσις.

ιε προσφορὰ καὶ μετάληψις. ιϛ ἀπόλυσις. ιζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου
πνεύματος. ιη ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ιθ ἐκφώνησις τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. κ ἐκφώνησις τοῦ
ἁγίου πνεύματος. κα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. κβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. κγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. κδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. κε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. κϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. κζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. κη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. κθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. λ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. λα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. λβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. λγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. λδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. λε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. λϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. λζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. λη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. λθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. μ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. μα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. μβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. μγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. μδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. με ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. μϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. μζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. μη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. μθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ν ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. να ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. νβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. νγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. νδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. νε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. νϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. νζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. νη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. νθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ξ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ξα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ξβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ξγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ξδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ξε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ξϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ξζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ξη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ξθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ο ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. οα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. οβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ογ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. οδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. οε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. οϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. οζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. οη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. οθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. π ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. πα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. πβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. πγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. πδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. πε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. πϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. πζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. πη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. πθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϱ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϱα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϱβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϱγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϱδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϱε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϱϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϱζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϱη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϱθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. σ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. σα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. σβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. σγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. σδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. σε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. σϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. σζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ση ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. σθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. τ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. τα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. τβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. τγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. τδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. τε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. τϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. τζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. τη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. τθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. υ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. υα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. υβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. υγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. υδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. υε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. υϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. υζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. υη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. υθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. φ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. φα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. φβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. φγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. φδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. φε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. φϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. φζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. φη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. φθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. χ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. χα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. χβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. χγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. χδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. χε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. χϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. χζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. χη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. χθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ψ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ψα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ψβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ψγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ψδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ψε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ψϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ψζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ψη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ψθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ω ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ωα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ωβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ωγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ωδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ωε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ωϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ωζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ωη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ωθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϡ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϡα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϡβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϡγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϡδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϡε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϡϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϡζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϡη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϡθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϣ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϣα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϣβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϣγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϣδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϣε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϣϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϣζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϣη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϣθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϥ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϥα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϥβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϥγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϥδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϥε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϥϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϥζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϥη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϥθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϧ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϧα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϧβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϧγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϧδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϧε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϧϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϧζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϧη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϧθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϩ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϩα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϩβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϩγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϩδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϩε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϩϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϩζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϩη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϩθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϫ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϫα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϫβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϫγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϫδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϫε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϫϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϫζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϫη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϫθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϭ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϭα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϭβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϭγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϭδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϭε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϭϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϭζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϭη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϭθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϯ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϯα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϯβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϯγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϯδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϯε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϯϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϯζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϯη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϯθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϡ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϡα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϡβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϡγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϡδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϡε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϡϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϡζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϡη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϡθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϣ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϣα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϣβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϣγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϣδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϣε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϣϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϣζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϣη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϣθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϥ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϥα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϥβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϥγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϥδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϥε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϥϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϥζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϥη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϥθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϧ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϧα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϧβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϧγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϧδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϧε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϧϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϧζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϧη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϧθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϩ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϩα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϩβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϩγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϩδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϩε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϩϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϩζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϩη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϩθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϫ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϫα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϫβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϫγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϫδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϫε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϫϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϫζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϫη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϫθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϭ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϭα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϭβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϭγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϭδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϭε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϭϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϭζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϭη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϭθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϯ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϯα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϯβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϯγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϯδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϯε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϯϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϯζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϯη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϯθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϵ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϵα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϵβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϵγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϵδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϵε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϵϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϵζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϵη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϵθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϷ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϷα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϷβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϷγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϷδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϷε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϷϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϷζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϷη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϷθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϸ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϸα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϸβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϸγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϸδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϸε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϸϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϸζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϸη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϸθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϹ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϹα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϹβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϹγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϹδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϹε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϹϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϹζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϹη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϹθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϺ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϺα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϺβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϺγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϺδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϺε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϺϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϺζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϺη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϺθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϻ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϻα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϻβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϻγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϻδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϻε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϻϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϻζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϻη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϻθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϼ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϼα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϼβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϼγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϼδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϼε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϼϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϼζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϼη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϼθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϽ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϽα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϽβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϽγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϽδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϽε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϽϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϽζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϽη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϽθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϾ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϾα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϾβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϾγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϾδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϾε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϾϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϾζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϾη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϾθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϿ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϿα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϿβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϿγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϿδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϿε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϿϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϿζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϿη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϿθ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰα ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰβ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰγ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰδ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰε ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰϛ ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰζ ἐκφώνησις τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰη ἐκφώνησις
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ϰ

ε Ὁρᾶτε οὖν ἀδελφοί· μὴ δόξῃ τισὶν ὑμῶν ἁμαρτίαν μικρὰν εἶναι τὴν ἐν ἄλλοις τισὶν ἡμῖν γενομένην· οὐκέτι γὰρ δύναται ἀλλὰ πολλῶν· καὶ οὐδὲ τοῦτο δίκαιον· μετανοίας χώραν διδόναι· καὶ ὅσον σπεύδομεν ἀμαρτεῖν τοσοῦτον ἀπολογίας στερούμεθα·

ιϛ Οὐκέτι μία ἁμαρτία δύναται· ἀλλὰ μυριάκις ἁμαρτίας μυριάκις·

ιζ Καὶ μὴ πρὸς μίαν ἀποτείνωμεν· ἐὰν μὴ καὶ πρὸς τὴν τρίτην τὴν αὐτὴν ἔλθῃ· καὶ τὴν τετάρτην καὶ τὴν πεντάκις καὶ τὴν ἑξάκις· καὶ τὴν ἑπτάκις καὶ τὴν ὀγδοάκις· καὶ τὴν ἐννάκις καὶ τὴν δεκάκις· καὶ τὴν ἑνδεκάκις καὶ τὴν δωδεκάκις· καὶ τὴν πολλάκις· καὶ τὴν μυριάκις· καὶ τὴν ἀπείρως

ιε ὥσπερ γὰρ αὐτὸς ὁ νόμος τῇ δυνάμει τοῦ ἁμαρτάνειν ἐπῆλθε διὰ σαρκός, ἵνα
διὰ σαρκὸς θανατωθῇ· οὕτως οὐδὲ ἡ χάρις διὰ δικαιοσύνης ἐλθοῦσα
ἁμαρτίαν θάνατον δικαιοῖ· διὰ θανάτου·
ις ἵνα καὶ αὐτοὶ νῦν διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὸ κήρυγμα αὐτοῦ ἀποθάνῃ
τῷ νόμῳ τοῖς δυνάμεσι
καὶ τοῖς τῷ νόμῳ
ἀλλὰ τῷ τοῦ πνεύμα-
τος τοῦ αὐτοῦ καὶ μὴ
μοῦ. οὕτω καὶ τοῦ-
φανερωθῆναι μοιχὸν
δὲ· ὁ θάνατος. ἀλλ'
ζήσωμεν αὐτῷ·

οἶκον μ

ιζ Ὁμοίως καὶ ἡμεῖς νεκροὶ τοῦ
τοῦ ἁμαρτίᾳ. ἡμεῖς δὲ
ὀργῇ θεοῦ. ἀλλὰ
σωθῆναι. ἵνα μὴ
ἐστιν. ἵνα ὁ

ιε Καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀποθάνωμεν
ἐν αὐτῷ. ἀλλὰ καὶ ζήσωμεν
σὺν αὐτῷ· ὀκ δυνάμεθα
θεὸς ὑμᾶς· ὡς αὐτὸς
ρεῖ θαι· ἵνα ἐν τῷ πί

λειῶν φέλθαν· ἢ δύνασθε ὀκ
ὑμῖν ζήσωμεν τότε·
ιη Ὁρᾶτε ὁμολογοῦντες ὀκ ἀληθῶς; καὶ τίμιόν ἐστιν τὸ χ̄ε
ἐν ὑμῖν μαρτύριον καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐλπίδα δόλιον ἔχετε· ὅτε
ἐν αὐτοῖς τ χ̄υ· ἵνα δὲ ὑμᾶς· πολλῶν καὶ λαῶν ἐστ· ἐν αὐτ
τοιγαροῦν ἀποσκήνωσις ἐστ· μὴ τὸ ὀκτὼ μόρφωσις
ρεγράπτου δογμάτων πολὺ τὸ μὴ δὲ πόρωμεν διαχύσι-

Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη
ἐξ ἀσθενείας. ἀλλὰ
ζῇ ἐκ δυνάμεως θῦ.

ιθ Πῶς δὲ ἀμφιλήσαμεν ὅτι τὴν ἁμαρτίαν ὁμοίωσιν εἰπεῖν ἀνόκιμόν ἐστι· ὅτι τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐστι τὸ μὴ γνῶναι ἁμαρτίαν οὐ περὶ ἑαυτοῦ ἀλλὰ περὶ ἡμῶν· ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ· ὡς γέγραπται· ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν· ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ· ἀνόκιμον ἄρα ἐστὶ τὸ ὁμοίωσιν ἁμαρτίας εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ ὁμοίωσιν ἁμαρτίας ἔσχεν· ἀλλὰ σάρκα ἁμαρτίας· ἵνα τὴν ἁμαρτίαν κατακρίνῃ ἐν τῇ σαρκί· ὁμοίωσιν δὲ ἁμαρτίας οὐκ ἔσχεν· ἀνόκιμον ἄρα ἐστὶ τὸ ὁμοίωσιν εἰπεῖν· ἐπεὶ οὐδὲ ὁμοίωσιν ἁμαρτίας ἔσχεν· ἀλλὰ σάρκα ἁμαρτίας· ἵνα τὴν ἁμαρτίαν κατακρίνῃ ἐν τῇ σαρκί

λτ θ̄ς̄ φάσκων. ὁ θς̄ χρηματίζει διὰ τὸ φανικὸν καὶ κ̄ν̄ · εἰρήνη δὲ. διὰ τὸ φρονοῦσαι τὰ ὑμῶν οἱ τοιοῦτοι τοῖς ὑμῖν. ὑκ δὲ τῶν ἐξ γράπτων. ἡ φρόνησις. ἵνα δὲ καὶ ταῦτα ποιήτε. ὅταν μὴ ὑμῶν ὁ θς̄ ἡ διδάσκαλος :-

λυ Μὴ γὰρ οἴεσθε ὑμᾶς δεῖν μαθητὰς ποιεῖσθαι ἑαυτοῦ τὸ δ̄ φ̄ς̄. ἀλλὰ τοῦ θ̄ῡ τὸ δ̄ φ̄ς̄. ἵνα ἀμαθεῖς ὦσι τῶν μὴ τιμῶν πρὸς ἑαυτοὺς φάσκων :-

λε τοσοῦτον μὴ ὡς ὁμότ̄ν. διαφιλήσαντες συμπάσης. τοῖς δὲ αὐτ̄ν. ἀλλὰ προσρήσεως. ἀπὸ γὰρ τοῦ αὐτοῦ πρόσωπα φόβου ὁ τε ἀσπασμὸς καὶ ἡ πρόσρησις :-

λϛ ἐξ πᾶσι συμπέμπων ταῦτα. ὁ πατὴρ βοθοσάντοι καὶ μῶν προῖξ. ἐνδύκε ταῦτα οἷς τιμῶν χάριν τοῦ ῡ οὗ. δι' ἣν δόσαν ἡμῖν χάριτα καὶ οὐ διάφορον ἢ μεσομοφάγος ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ τῶν φάσκων τοῦ πρὸ ἡμῶν ἡγάπησε ἡμᾶς. πρὸ μεσομορφῆν δοὺς ὑπὲρ ἡμῶ. καὶ τῶν λοιμῶν ἀμ : ἀν τοῦ φίου πμ̄ς̄. ὃ ἰομητὴ

λζ Καὶ ὁ θς̄ τῶν φάσκων καὶ ῥ̄ς̄ μῶν. ὅταν μεθύ μῶν. λη ἀπάσασθε φιλήμασι σῶν δ̄ μῶν φιλήμασι. οὐ πᾶς ὁ ταῦ ὑμᾶς οἱ φίλοι πῶν τῶν. ἡ χάρις τοῦ κ̄ῡ ἰ̄ῡ χ̄ῡ. καὶ ἡ φάσκων τοῦ θ̄ῡ. καὶ ἡ λοι νωνία τοῦ φίου πν̄ς̄. μεθ πάντων ὑμῶν ἀμήν + + + :-

μετὰ χῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ ψυχῆς σαρκὸς τῶν φαζομένων ἐν τῇ σῇ τοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς θ̄ῡ τοῦ πμ̄ς̄ ἰ̄οῡ

προσκορινθίοις β̄ :-
ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων
διὰ τίτου καὶ λουκᾶ
-δίχων φ̄ζ̄ :-